PSYCHEDELIC ROCK
SPACE ELECTRONIC
PROGRESS ROCK
HARD ROCK
JAZZ ROCK
&
UNDERGROUND

Historie

KRAUTROCKU

cca 1968 - 1979

& post-krautrocková elektronická scéna počátku 80. let

websurfing & translation © antonín mikšík, 2014

Německá rocková scéna v 70. letech

Stejně jako ve Velké Británii a Spojených státech i na západoněmecké hudební scéně existovalo v 70. letech mnoho regionálních rockových scén, produkujících velmi rozdílné hudební výtvory.

Berlínská scéna s kapelami Tangerine Dream, Kluster, Ah Ra Tempel, Agitation Free, Mythos či projekty Klause Schulzeho představovaly revoluci v elektronické muzice. Pro jejich tvorbu se všeobecně ujal název „cosmic music“, příp. „rock-impresionismus“. Problémy kolem rozdělení města berlínskou zdí a všeobecná politická paranoia, to vše se odrazilo v tvorbě vitálních „politických“ skupin jako např. Ton Scheine Sterben a Lokomotive Kreuzberg.

Düsseldorfská scéna na čele s Kraftwerk a Neu! také experimentovala s elektronickou hudbou, ale se zcela jiným přístupem. Vytvářeli tzv. „kling klang music“ – minimalistickou repetitivní hudbu, asociující industriální mašinerii. Kraftwerk dosáhli mezinárodního úspěchu s tvorbou, která v sobě spojovala jak rockové, tak disco prvky.

Mnichovská rocková scéna byla ovlivněna psychedelií, jazzem a etnickými vlivy. K nejzajímavějším patřily kapely Embryo, Popol Vuh, Amon Düül II, Guru Guru, Gila a Out Of Focus. Tyto skupiny nikdy nedosáhly nějakých výjimečných úspěchů na mezinárodním poli, ale zásadním způsobem ovlivnily pohled na tzv. „progress-rock“.

Nejvýznamnějšími kolínskými exponenty progresívní hudby se stali Can. Floh De Cologne byli jednou z nejznámějších skupin politického rocku, s tvorbou podobnou hudbě Mothers Of Invention.

Nejpopulárnější hannoverské skupiny Jane a Eloy se přikláněly k více tradiční symfonické heavy rockové muzice.

Hamburské scéně dominovaly heavy-rockové kapely s kořeny v anglo-americké rockové scéně - Epitaph, Frumpy, Virus, Weed a Blackwater Park.

Aachenské (Cáchy) progresívní soubory Necronomicon a Rufus Zuphall vycházeli z britské muziky, avšak s nezaměnitelnými německými prvky.

Nelze také opomenout dva významné hudební techniky a producenty - Konrada Planka a Dietera Dierkse, kteří měli obrovský vliv na kvalitativní vývoj krautrocku a progresívní muziky obecně.

Zrození německého progresívního rocku

V 60. letech se v Německu úspěšně vyvíjela beatová scéna v britském vlivu (Beatles, Rolling Stones či Kinks), která, i když nedosáhla věhlasu svého předobrazu, byla i přesto velice originální a plná invence. Mezi nejznámější soubory té doby patřili The Rattles, German Bonds, The Blizzards, The Phantoms a The Lords. Mimo The Rattles však věhlas žádné z nich nepřekročil hranice Německa. Tato situace se začala měnit v letech 1968-70, když několik skupin začalo tvořit vlastní odlišnou muziku na protest proti anglo-americké dominanci. Nastala nová éra – plná hledání a experimentů, jak na poli hudebním, tak v užívaní halucinogenních drog. Do první vlny lze zařadit skupiny jako Guru Guru, Amon Düül, Can, Tangerine Dream, Agitation Free, Embryo a Xhol Caravan. Jejich hudba byla směsicí typického německého „ducha“ a specifického humoru, free-jazzu, politických narážek, Timothy Learyho, Sigmunda Freuda, Franka Zappy, Milese Davise, Jimiho Hendrixe, Pink Floyd, Cream a Stockhausena (Timothy Leary, v té době pobývající ve „vyhnanství“ ve Švýcarsku, např. pomáhal s nahráváním berlínské skupině Ash Ra Tempel). Německý underground se vyznačoval zvukovými experimenty, improvizací, volností projevu, napětím, nadpřirozenou tajuplností, monotónností a psychedelickými prvky. To vše se propojilo ve správný čas a na správném místě. Hudebníci pocházeli z velké části z univerzitních studentů, z nejodvážnější a nejschopnější části své generace. Žili v komunách a snili o lepším životě pod vlivem drog, s volnou láskou a „flower power“ (dnes velká část z nich řídí své firmy pomocí mobilních telefonů z posledních modelů BMW a Mercedesů – smutné, ale pravdivé).

Německý rock na mezinárodní scéně

Německý trh byl pro progresívní, experimentální a symfonický rock dostatečně velký. Mnoho britských interpretů prodávalo lépe v Německu než doma, tvůrci progresívní hudby, kteří neuspěli s vydáním desky v Anglii, realizovali své nahrávky u německých vydavatelů - trh zde byl otevřenější a „anarchističtější“ než u anglo-amerických kolegů. Německá hudební kritika nebyla plně ovládaná nahrávacími společnostmi a proto objektivně hodnotila i menšinové záležitosti. Bohužel, roky hudebního snažení z let 1968-75 zmizely, z mezinárodního hlediska, v nenávratnu. Pokud zahraniční novináři informovali o dění na německé rockové scéně, dospěli maximálně ke

skupině Kraftwerk, kterou navíc označili za pokračovatele britské „indie“ pop scény, o skupině Can jste se mohli dočíst jako o klonu Velvet Underground. Detailní informace o německé muzice byly, v dosebe zahleděné Anglii, raritou. V populární publikaci „History Of Rock“ bylo německým kapelám věnováno 10 z celkových 2500 stránek, z toho plných 7 stránek pojednávalo o Kraftwerk. Je to podivné ve světle skutečnosti, že německý hudební trh byl třetí největší na světě.

Rok 1980 – „smrt“ německého progresívního rocku

Od poloviny 70. let docházelo na progresívní scéně k tvůrčímu útlumu – do popředí zájmu se dostávaly nové hudební směry – punk a new-wave music, které smetly ze scény hudební mastodonty. Německá nová vlna vycházela zpočátku z odkazů kapel Kraftwerk a Neu! a celé düsseldorfské hudební scény. Známými se staly jména jako Die Neue Deutsche Welle, Ideal, Trio, Nina Hagen, D.A.F., Extrabreit, Steinwolke, Der Plan, Nena, Die Arzte a další. Jen velmi málo „starých“ kapel přežilo toto období a pokračovalo v nahrávání. Na scénu se postupem času v 80. letech dostávala nová jména, zabývající se progresívním a symfonickým rockem, patřičně zmodernizovaným. Ale to už je jiná kapitola.

(převzato z *Cosmic Dreams At Play* od D. E. Asbjornsena)

Zelí a rock? To jest *Krautrock*

Narozeni do německého hospodářského zázraku, ale do kulturní pustiny, alchemizovaly děti druhé světové války revoluční duch šedesátých let do zvuků a vizí. Tehdy divoce radikální, dnes silně inspirativní KRAUTROCK je tu zpět.

Proč se Krautrock nazývá Krautrockem? Ne snad proto, že muzikanti kouřili mnoho zelí, nýbrž proto, že někdo zvenčí chtěl udělat německou kulturu známou - a protože celý svět věděl, že Němci prohráli druhou světovou, protože jedli příliš mnoho kyselého zelí - bůhví… Pod tuto kolektivní rubriku byly zahrnovány německé kapely raných let sedmdesátých, pokrývající celou škálu rozličných hudebních přístupů, kompozic a improvizací. Tenhle termín výstižně satirizovali Faust ve stejnojmenné skladbě na jejich albu Faust IV. Faust byli mimochodem považováni za nejextrémnější z těchto kapel. A tak na jednom konci byli Faust, dekonstruující struktury rockové muziky zarytě monotónními kusy jako It's A Rainy Day Sunshine Girl (Je deštivý den, sluneční dívko) a pokládající tak základy pro dnešní samplerové kolážisty svými spletitými zvukovými mozaikami na svém oslnivém debutu Faust Clear, který - jak už název napovídá - byl vydán na průsvitném vinylu v průhledném plastikovém obalu, potištěném rentgenovým snímkem ruky a německým sleevenotem (následující Faust So Far naopak v ponuré nic-než-černé s vloženými vkusnými tisky ilustrujícími název každé skladby). Na druhém konci pak Kraftwerk pracovali s dokonalými melodiemi a metronomicky precizními rytmy, aby tak dovedli koncept hudby-stroje do jeho logického závěru, a - ironicky – poskytli základy pro budoucí vývoj černé americké hudby.

Mezi těmito body probíhaly všechny možné druhy hudebního snažení, od trance-poloh Tangerine Dream a space-rocku Amon Düül II k psychedelickému proto punku Neu!, a východním mysticismem podbarveným Popol Vuh. Co je však pozoruhodné doslova u všech těchto kapel - navzdory velmi limitovanému komerčnímu zhodnocení je jejich vliv tak rozsáhlý, že mnoho z nich i dnes stále ještě tvoří; nebo jako v případě Can, i když již nejsou pospolu jako skupina, různí členové jsou stále ještě zaměstnáni svými projekty. Většina anglo-amerických kapel stejného stáří a popularity naopak již dávno podlehla neúprosnému toku času nebo se staly smutnou parodií sebe samých.

Rozdíl samozřejmě spočíval v kulturním zázemí. Pro britské a americké skupiny reprezentovala hippie éra povětšinou osvobození se od svazujících, ale prospěch přinášejících pout, které jejich rodičům přinesl poválečný rozvoj. Padesátá léta byla časem spořivosti a materialismu, což bylo neustále vydáváno za skvělý dar doby: „You've never had it so good!“ (Nikdy ti nebylo tak dobře) - bylo heslem a údajně swingujícími lety šedesátými byla mladá generace předurčena k tomu, že její okolí a aktivity by měly reflektovat tento předpokládaný dar.

Přes spodní proudy politických nepokojů spočívalo všeobecné veselí hippie éry v prvé řadě, pro Brity a Yankie, v užívání si množství nových možností bez pocitu viny.

Zatímco německá mládež té samé éry sdílela podobné touhy a naděje, působil zde i jiný, mnohem temnější vliv na jejich pohled na svět. Irmin Schmidt z Can to vysvětluje: „Všichni mladí revolucionáři roku 1968 měli rodiče, kteří bud'to byli nacisti nebo díky nim trpěli, a vztah rodičů k nacistům a jejich dětí k nim byl speciální německou záležitostí a měl velký vliv na nepokoje roku 1968. Po dvacet let jsme byli zbaveni kultury. Nebyla to jen města, která byla vybombardována,

kultura byla vybombardována také a kulturu nemůžete znovu vystavět“. Následkem toho bylo u těchto německých skupin obrazoborectví mnohem více zakořeněno a zanechalo v jejich myslích trvalejší otisk.

Když Faust vzali své sbíječky a zaútočili na pódiu na betonové kvádry, bylo to se stejným záměrem symbolické destrukce, jaký o pár let později roznítil původní punks: strhnout zdi, vyříznout rakovinu. Až na to že v jejich případě ta zmíněná rakovina byla něco víc než jen neurčitý pocit všeobecné nudy nebo, jak tomu Němci říkají, Weltschmerz (světabolu). A stejně jako němečtí umělci performance šedesátých let - jako Otto Muehl, který vlézal do čerstvě poražených zvířecích těl, nebo sebetrýznitel Rudolf Schwarzkogler, který nakonec zemřel na vykrvácení poté, co si uřezal svůj penis - tak i němečtí muzikanti té doby aplikovali neúprosné kritéria pro svou práci: nebyl to jen krátkodobý rozmar, byla to snaha z celého srdce najít nový směr k budoucnosti vymítáním minulosti. Při tom objevovali svou vlastní národní identitu. Ralf Hütter z Kraftwerk to vysvětloval novináři Lesteru Bangsovi v roce 1975 takto: „Po válce byl zničen německý zábavní průmysl. Němci byli zbaveni své kultury a namísto ní posadili americkou. Myslím, že jsme první po válce narozenou generací, která to ze sebe setřásla a která ví, kde cítit americkou hudbu a kde cítit sami sebe. Nemůžeme popřít to, že jsme z Německa“. Pro britské posluchače, kteří narazili na alba Krautrocku, byly tyto kapely jako příslovečné mystérium obestřené záhadami.

Minimální design a údaje na obalech raných alb Faust, Neu! a Kraftwerk stibovaly něco zcela do sebe uzavřeného ve srovnání s psychedelickými fantaziemi Rogera Deana, jehož obaly dominovaly domácímu trhu „progresívních“ ikonografií. Odvážný mix umění, hluku a podivné krásy přítomný ve většině Krautrocku byl také poněkud v rozporu s balastem tradicionalismu u Yes, Genesis a ELP, jejichž tvorba vypadá, jako by se vždy omlouvala za to, že není klasickou hudbou.

Stejně tak revoluční byla směsice hluboké serióznosti a šíleného humoru, kterou většina skupin Krautrocku předváděla při svém spojování nové technologie a nového vědomí - kdo jiný než Krautrocker by se odvážil udat ty samé kusy hudby o různých rychlostech jako oddělené skladby, jak to učinili Neu! na jejich druhém albu? Nemenší atrakcí u Krautrocku byla ta vzrušující představa, že někdo svěřil všechno to drahé audiové vybavení takovým očividným „utítlým případům“.

Spřízněné duše vyhledávaly cokoliv, co bylo nahráno v legendárním studiu Connyho Planka, kde vzniklo mnoho skvělých nahrávek Krautrocku. Mezitím zvídaví hledači, upozorněni podivnými, exotickými soundtracky k idiosynkratickým filmům Wernera Herzoga, vynesli na světlo mystickou, mantrám podobnou hudbu Popol Vuh Floriana Frickeho - nejzjevněji nábožensky založené krautrockové skupině (sám Fricke se objevil v některých filmech, nejvýznačněji jako hluchý pianista v *Záhadě Kaspara Hausera*). Jiní byli ještě extrémnější ve svém zájmu o tyto kapely: David Bowie, vždy neohrožený průzkumník, to provedl důkladně a přestěhoval se do Berlína, kde on a Brian Eno vystřihli dvě alba pod vlivern Krautrocku (*Low* a *Heroes*), která posunula pop o pořádný kus dopředu.

„Byl jsem velký fanda skupin Kraftwerk, Cluster a Harmonia a zvláště první album Neu! jsem považoval za skutečně skvělé“, přiznává Bowie. „Pohlížejíc na to se zřetelem na punk, absolutně jsem neměl pochyby, kam kráčí budoucnost hudby, a pro mě tehdy vycházela z Německa. Také se mi líbily některé z pozdějších věcí od Can a album, které jsem miloval, bylo *Epsilon In Malaysian Pale* od Edgara Froeseho; je to to nejkrásnější, okouzlující, nejpronikavější dílo. To bývala má hudba, kterou jsem si pouštěl, když jsem byl v Berlíně. Svým způsobem to bylo skvělé, že jsem si našel tyhle skupiny, protože v tomto období jsem vůbec nepociťoval žádnou esenci punku, zcela jsem to míjel".

Bezprostředně za těmito zde uvedenými průkopníky vyrůstaly skupiny jako houby po dešti. Jména jako Guru Guru, Ash Re Tempel, Between, Agitation Free, Cosmic Jokers, Embryo, Wallenstein, Brainticket, Triumvirat, Novalis, Ramses, Kraan, Jane, Hoelderlin, Grobschnitt, Floh de Cologne a Achim Reichel bojovala o své místo na omezeném výsluní poptávky po Krautrocku. Starší kapely jako Neu! se mezitím rozpadly na další, od sebe oddělené jednotky, čímž přibývaly do vřavy jména jako L.A. Düsseldorf a Harmonia. Zanedlouho krautrocková sekce v regálech s deskami začala přetékat nahrávkami syntezátorových excentriků a space-rockových úletů. Lidé jako Klaus Schulze a Conrad Schnitzler vyprodukovali ohromná kvanta elektroniky, zatímco hranice mezi opravdovým Krautrockem a více pozemskými německými heavy rockovými skupinami se začaly na konci sedmdesátých let rozplývat.

Nakonec zájem o tento žánr jako celek nevyhnutelně opadal, s výjimkou příležitostného vzepětí jako když se Johnny Rotten přiznal, že se mu líbí Can, nebo když hladinu rozčeřily hitové singly Kraftwerku. Po osmdesátá a devadesátá léta byla pochodeň Krautrocku udržována a nesena jmény jako bratři Steven a Alan Freemanovi, díky jejich magazínu Audion a prodejně desek Ultima Thule; a docela nedávno díky muzikantovi Julianu Copeovi, který vydal svůj Krautrock sampler jako průvodce žánrem. Tento sampler znovu roznítil celosvětový širší zájem o tuto muziku.

Eno o Krautrocku

Jaké bylo tvé první setkání s Krautrockem?

Jakmile jsem uslyšel Can na počátku 70. let, hned mě nadchli. Zrovna jsme tehdy zkoušeli s Roxy Music. Měl jsem z nich pocit jakoby zvedli rukavici, kterou odhodili Velvet Underground. Tenkrát, mám za to, tu byl zcela zřejmý rozdíl mezi hudbou Beatles, která byla celkově taková prosluněná a sladká a anglická, a - na druhé straně - hudbou Velvet Underground; německé kapely tehdy podle mně pobraly mnohem více z cítění rockové muziky jako lehce nebezpečné, velmi městské záležitosti, pohybující se na hranici vymknutí se kontrole.

Další věcí, kterou jsem měl na nich rád, bylo to, že v nich byl stále ještě smysl pro hudbu jako živou filozofii, nebo hranou fílozofii, jako cesta pro vyjádření pohledu na věci, což byla idea, kterou zastával John Cage. Hodně německých kapel bylo záležitostí komun a dost z nich, jako například Can, vlastnilo své vlastní vybavení pro nahrávání a zůstalo tak mimo showbyznys způsobem, jaký se mi rovněž líbil - jejich hudební pozice byla samozřejmým východiskem jejich filozofických, politických a sociálních náhledů. Vždycky jsem chtěl, aby muzika byla provázána všemi těmito záležitostmi - proto jsem se stal muzikantem a ne malířem.

Co odlišuje Krautrock od anglo-amerického rocku?

Co mě na nich zaujalo, byla určitá disciplína - jako by se rozhodli, že jejich plánem bude - v typickém německém stylu - vytvářet čistou rockovou hudbu zbavenou všeho nadbytečného, všeho showbyznysu. A tak tu byli například Neu!, kapela, která vpodstatě hrála ten jeden jediný beat, o kterém se pravděpodobně Klaus Dinger domníval, že to byl ten prazákladní rockový beat. Zdálo se mi to skvělé. Byl to velmi nekompromisní typ muziky, vědomě experimentální a vědomý si toho, jaký druh experimentu se snaží dělat. Byl to vlastně kompletní Anti-Hollywood, což mě samozřejmě přitahovalo.

Dále se mi na Němcích líbil přirozený minimalismus, který slyšíte u skupin jako Kraftwerk, zvláště na jejich prvním albu. Záměrně nechávají věci velmi strohé a zřetelné, nejsou přetíženy nánosy 24 stopých „omáček“. To samé je u Popol Vuh, kteří dělali hudbu pro filmy Wernera Herzoga: jsou to krásné kusy muziky, stále znějí dobře, a to proto, že jsou tak obnažené.

Způsobila tento rozdíl moderní evropská klasika?

Zajisté to mělo hodně co dočinění s Darmstadtem a Stockhausenovou teorií o elektronice a manipulaci s přednatočenými pásky. Ale částí toho bylo poznání, že zajímavá elektronická muzika naší doby byla tvořena spíše rockovými muzikanty než akademickými skladateli. Stockhausen byl příkladem charizmatického teoretika, který inspiroval spoustu lidí, ale jehož vlastní dílo je celkově neposlouchatelné.

U skupin jako Faust, Can a Amon Düül II se projevoval komunální duch…

A také u Cluster/Harmonia, když jsem s nimi v roce 1975 pracoval. Michael Rother, Mobi Moebius a Achim Roedelius žili pohromadě v docela krásné staré venkovské usedlosti poblíž Hannoveru. Nebyla to typická hippie komuna, ale byl tam souhlas s tím, že jestli budeme dělat muziku společně, měli bychom sdílet naše životy společně - hudba by měla vycházet ze způsobu našeho života, musí být věcí, kolem které se neustále otáčíme a ke které se vztahujeme.

Jaké byly tvé pracovní metody s Cluster?

Skoro vždy to začalo tak, jako by dnes lidi jamovali společně se sequencerem, ale my jsme tehdy sequencer nepoužívali; někdo se stal takovým lidským sequencerem - třeba Roedelius opakující vzorec na klávesách. Hezké na tom bylo, že každý měl zhruba stejný cit pro to, jak dlouho bychom měli zůstat na jednom místě. Předtím jsem měl při jamování s lidmi ten problém, že oni příliš rychle dělali změny, nikdy neposlouchali, kde jsou. S Cluster jsme mohli zůstat na jednom místě 25 minut nebo tak podobně, dostat se opravdu do detailů, začít to pociťovat jako krajinu, ne jen jako moment v čase hudby, ale jako místo. Rovněž skutečnost, že hrajete repetitivně, je vskutku odlišná od hraní pouhé smyčky; protože když to ve skutečnosti hrajete, začínáte získávat ten pocit jednoty mezi silným rytmem a vnímáním, které současně probíhá, takže téměř zapomínáte, že to tvoříte - zážitek hraní se stává stavem, ve kterém jste.

(převzato z *Mašurkovského podzemného*, č. 20)

ABECEDNÍ REJSTŘÍK

(cca 1300 hesel)

A

A & M Two Generations
A La Ping Pong *(viz Klaus Bloch)*
A.R. & Machines *(viz Reichel, Achim)*
Aamok
Abacus
Abraham
Acid *(Austria)*
Acid *(Heidelberg)*
Action
Adams, Don
Aera
Aero Sound *(viz Rocky F. Holicke)*
After Shave
Ag A.M.
Agamemnon
Agitation Free
Aguilar, Ildefonso
Achterbahn Band
Achtzehn Karat Gold *(viz 18 Karat Gold)*
Aigues Vives
Ainigma
Air
Ak Musick
Al Capone
Alaska Range
Albatros
Albrecht/.d
Alcatraz *(Hamburk)*
Alcatraz *(II., Remstal)*
Alex (Alex Oriental Experience)
Alfa Centauri
Alfie (Alfie Khan)
Älgarnas Trädgård
Aliens Project
Alma Ata
Almuro
Alpha To Omega
Altona
Amon Düül
Amon Düül (UK)
Amon Düül II
Amos Key
Anabis
Analogy
Andersen, Neil
Andorra
Androméda *(Berlín)*
Andromeda *(Kolín)*
Andromeda Strain
Angels
Anima
Anima Sound *(viz Fuchs, Paul und Limpe)*
Anna Själv Tredje
Annexus
Annexus Quam
Antares
Anthony
Anyone´s Daughter
Anyones
Aphrodite´s Child
Apocalypse
Apple Pie
Aqua
Ardo Dombec
Argile
Argo
Archaeopterix
Arktis
Armaggedon
Art Boys Collection
Artemiev, Edward
Arzachel
Ash Ra Tempel
Ashra
Asphalt
Association PC
Asterix
Astral Army
Atking, Feanch & Wary
Atlantide
Atlantis
Atlas
Atrium
Aumether
Aussenminister
Automatic Blues Ltd.

B

B.S.H.
Baal
Baal *(II.)*
Baba Yaga
Backhausen, Peter
Bad Habit
Baier – Westrupp
Bairy, Herbert F.
Bakmak
Banfi, Baffo
Banfi, J.B. *(viz Baffo Banfi)*
Barriere, Jean-Baptiste
Bastard
Batmen

Baumann / Koek
Baumann, Peter
Baumstam
Be Nice
Beatique In Corporation
Becker, Frank W.
Beda Folk
Berkers, Jerry
Berlin Express
Besombez Rizet
Between
B-G System
Bigler-Wyett-McCue
Biomechanoïd
Birchall, Steve
Birth Control
Birthcontrol
Black Spirit
Black Wednesday
Blackbirds (Blackbirds 2000)
Blackmann Lane
Blackwater Park
Blake, Tim
Blanke, Toto
Blenner, Serge
Blister Chap
Bloch, Klaus
Blonker
Bloss, Rainer
Blue Motion
Blues & Electronic (Frank David Selection)
Blues Company
Blues Goes On
Blues Ltd.
Bluespilz
Bock, Wolfgang
Boddy, Ian
Bognermayr & Zuschrader
Bohn, Carsten *(viz Carsten Bohn´s Bandstand)*
Bojasch, Lutz
Bokaj Retsiem
Boorturm
Bowie, David
Box
Brachmann & Lummer
Brain Sound
Brainstorm
Brainticket
Brand Brothers
Brast Burn
Braun, Chris Band
Braund, Steve Maxwell Von
Brave New World
Breakfast
Brenner, Vytas
Bridge
Bronx
Bröselmaschine
Brother T & Family
Brunke, Wolfram *(viz Canesten)*
Brut
Bulldog
Bullfrog
Bum-Bum-Jackson-Fanclub
Bundt, Michael
Bunka, Roman
Bunn, Roger
Burdson, Sammy (Group)
Burning Candle
Byl, Franz de

C

Cacumen
Caleidoscope Inc.
Can
Canesten
Cannabis India
Cannock
Captain Ilor
Cardeilhac
Carlos, Walter
Carol Of Harvest
Carpenborg, Staff & The Electric Corona
Catfish
C-Department
Ceddo
Cindy & Bert
Cinéma Vérité
Circles
Circus
Circus Maximus
Clara Mondshine
Clarke, Mick
Clark-Hutchinson
Claudi, Ali (& Friends; ´s New Four)
Clauss, Arno
Cloud Nine
Club 13
Cluster (And Eno)
Cobraa
Cockpit
Code III
Coffin Beats
Cogwheel
Cohen-Solal, Jean
Concentric Movement
Concert Synthetique
Condor
Conrad & Sohn
Constellation
Contact Trio
Control Company
Cool Feet
Cool Stove
Cooper, Jeff & The Stoned Wings
Cops & Robbers

Coram Publico
Cornucopia
Corporal Gander´s Fire Dog Brigade
Cosmic Circus Music
Cosmic Hoffmann
Cosmic Jokers
Countdowns
Country Lane
Coupla Prog
Courage
Cozmic Corridors
Crample
Crane, Rick
Cravinkel
Crazy Baby Band
Creative Craniums
Creative Rock
Creepy John Thomas
Cress, Curt Clan
Crew Blues Session
Cromagnon
Crossfire
Cry Freedom
CT Four Plus
Cultural Noise
Curly Curve
Cusco
CWT
Cyborg
Cybotron
Cyklus
Czukay, Holger

D

Da Capo
Dada Zuzu
Damenbart
Dämmerung *(viz Timewind)*
Damon, Lorq
Das Dritte Ohr
Dauner, Wolfgang
Dead´s-Head
Deaf
Deja Vu
Demon Thor
Dennis
Der Chef
Derek, Stephen
Désirée
Desperado
Deuter
Deutsche Wertarbeit
Devils (Rock Devils)
Deyen, Adelbert von
Dhope
Diabolus
Die Anderen *(viz Kannibal Komix)*
Die Klopferbande
Die Leute
Die Parkhaushänker
Dies Irae
Diethelm, Thomas
Diez & Bischof
Diez, Stephan
Din A Testbild
Dinger, Thomas
Dirty Dogs
Dischas
Docmec
Doldinger, Klaus
DOM *(Düsseldorf)*
Dom *(Stuttgart)*
Dorian Grey
Doucet, Suzanne
Dr. Roberts Blues Band
Dragons
Dreams
Dreamworld
Drosselbar
Drum
Drum Circus
Dschinn
Dschinn Fizz
Duallein
Dukes
Dull Knife
Duo Diethelm Brandenberger *(viz Thomas Diethelm)*
Düren, Wolfgang
Dürst, Düde
Duwe, Mickie (Mickie D´s Unicorn)
Dynamo
Dzyan

E

E.M.A.K. *(viz Elektronische Musik Aus Köln)*
Earls
Earthstar
Easy
Editor
Edler, Hans
Eela Craig
Efendi´s Garden
Ego On The Rocks
Eiliff
Eisberg
Ejwuusl Wessahqqan
El Shalom
El´A
Elastic Grasp
Elastic Rock Band
Electra
Electric Food
Electric Frogs
Electric Funeral
Electric Mud
Electric Sandwitch

Electronic Injection
Elegy
Elektronische Musik Aus Köln
Elfenbein
Elmulab
Eloiteron
Eloy
Embryo
Emergency
Emma Myldenberger
Emphasis
Empty C
Emtidi
Entrance *(viz Trance)*
Epidaurus
Epidermis
Epitaph
Epsilon
Erik, Klaus
Erlkoenig
Erna Schmidt
Eroc
Ertlif
Ertrinken Vakuum
Eruption *(Germany)*
Eruption *(Swiss)*
Es
Eschersheim, Christian von
Et Cetera
Eulenspygel
Evolution
Evolution *(II.)*
Ex 74
Ex Ovo
Ex Ovo Pro
Excalibur
Exit
Exmagma
Expiration
Extempore

F

F.A.R.N. *(viz Peter Schaefer)*
F.G. Experimental Laboratory
Face
Faithful Breath
Falcons
Family Of Percussion
Family Tree
Fantastic Pikes
Far East Family Band
Far Out
Fashion Pink
Faust
Fayden
Fellows
Fervant, Thierry
Fiedel Michel
Fifth Dead
Fin-Int
Firma 33
First Decision
Fischer, Jens
Five Fold Shade
Flame Dream
Flaming Bess
Flash
Floh De Cologne
Florian Geyer
Flute & Voice
Flying Lesbians
For Example
Forest
Fötus
Fourmenonly (& 1)
Fox & Company
Foxfire
Frame
Frank David Selection
Frank, Bernie
Frankie Dymon Jr.
Franz K.
Freak Out
Free Fantasy
Free Orbit
Freed
Freedom
Freemen Of Love
Freeway 75
Fricke, Florian
Friedemann
Friedhof
Friends
Friensound
Frob
Froese, Edgar
Frohmader, Peter
From
Frozen Ghost
Frumpy
Fuerrote
Führs & Fröhling
Fuchs, Paul und Limpe
Funk, Heinz (Electronic Combo)
Fuzzy *(viz Svend Christiansen)*

G

GÄA
Galactic Explorers
Galaxis
Galaxy *(Brémy)*
Galaxy *(Oberursel)*
GAM
Gandalf
Ganymed
Gash

Gate
Gefühllos
Geländeterror
Generation 2000
Genrich, Ax
Gents
German Oak
German Of The Bored
Germany
Getriebe
Ghostmen
Giants
Gift
Giger, Peter
Giger.Lenz.Marron
Gila
Gipsy
Gipsy Love
Glashaus
Gloria´s Children
Gnadenloser Paarungstrieb
Goin´ Sad
Goldfingers
Göldner, Andy
Golem
Golgatha
Golgatha *(Berlin)*
Golowin, Sergius
Gomorrha
Gorillas
Gosov, Maran
Göttsching, Manuel *(viz Ash Ra Tempel)*
Grail
Grave
Gravestone
Greenlight
Greenwich Park
Grim Reaper
Grobschnitt
Grohbian, Muck
Grosser, Andreas
Grosskopf, Harald
Grotesk
Group 1850
Grünberg, Sven
Guildenstern
Gurnemanz
Guru Guru
Gustaff´s Company

H

Haboob
Hairy Chapter
Hallelujah
Hallimasch
Hamann, Jo
Hamarta
Hamburger Blues-Gesang-Verein von 1970 n.e.V.
Hamel, Peter-Michael
Hammerfest
Hand Of Doom
Hanuman
Hapshash And The Coloured Coat
Hardcake Special
Hardships
Harlis
Harmonia
Harrison, Geff Band
Harster, Kai
Hattler, Hellmut
Hausmusik
Häx Cel
Haze
Heart
Heart Of Blues
Held, Zeus
Heldon
Helios Pulse
Hell Preachers Inc.
Hennig, Sonny
Hepp, Hardy
Hepp, Hardy And Spoerri, Bruno
Heratius
Hero
Hertz, Wolfgang
Hide & Seek
Hinze, Chris Combination
Hoax
Hoelderlin / Hölderlin
Hoenig, Michael
Holde Fee
Homunculus
Honest Truth
Horror-Charly
House Of Lilly
Hübler, M. & Schwab, S. *(viz Vampires´ Sound Incorporation)*
Human Being
Hüngsberg, Gottfried von
Hunters
Hush
Hvide Sande

CH *(viz C)*

Chain
Chameleon
Chaparall Electric Sound Inc.
Charles Ryders Corporation
Charly And The Diamonds
Checkpoint Charlie
Cherubin
Chicago Sect
Chicken Bones
Chil
Chillum
Choice
Christiansen, Svend

Chronos

I

I Drive
I.D. Company
Ibliss
Ice
Idetemp
Ihre Kinder
Ich
Ikarus
Improved Sound Limited
In Tyrannos
Inbetween
Indigo
Inner Space
Input
Intence
International Travellers
Irmin´s Way
Isaiah
Island
Ivory
Ixthuluh

J

Jackboot
Jack-Knife
Jail
Jakobi, Peter
Jam
Jane
Janus
Jay Five
Jeremy B
Jeronimo
Jerusalem
Jessica
Jessica *(Fürstenfeld)*
Jobski, Bernhard
John Hamilton Band
Join In
Joint
Jolliffe, Steve
Jonathan
Joy Unlimited
JP´s
Jud´s Gallery
Julius, Rolf
Just We

K

Kaarst
Kalacakra
Kaleidoskop
Kalma, Ariel
Kanaan
Kannibal Komix
Leda
Lenfers, Karl & Janssens, Peter
Kaputter Hamster
Karg, Jürgen
Karrer, Chris
Karthago
Karuna Khyal
Kashmir
Katamaran
Kattong
Kaufmann, Günther
Kedama
Key
Kickbit Information
Kin Ping Meh
King-Kong
Kiss Inc.
Klang Kooperative
Klaus Der Geiger
Klockwerk Orange
Kluster *(viz Cluster)*
Koala-Bär
Kollektiv
Köllen, Helmut
Kolonovits
Komkol
Kornberger, Martin
Kosugi, Takehisa
Kotilainen, Esa
Kovac, Roland (New Set)
Kraan
Kraftwerk
Kram
Kravetz
Krawauli, Daniel
Krohn + Micus
Krokodil
Krokus
Krüger, Klaus
Kühn Brothers & The Mad Rockers *(viz Kühn, Rolf & Joachim)*
Kühn, Rolf & Joachim
Kukuk, Hardy
Kuno And The Marihuana Brass
Kunze, Bernd
Kurzschluss
Kyrie Eleison

L

LA Düsseldorf
Lady
Lagin, Ned
Lake
Lake Placid
Lamberts
Lang´syne
Languirand, Pascal
Last Exit
Lava
Lazarus´ Bra
Lear
Marcator, Adrian *(viz Trance)*
Marcel

Leonhardsberger, Heinz
Lepra
Lerryn & Dadazuzu *(viz Dadazuzu)*
Les Étoiles Filantes
Les Hirondelles
Les Marquis
Les Vampyrettes
Lewis, Mike
Libido
Lied Des Teufels
Liemans, Hpl
Life
Light Of Darkness
Lightnings
Lightshine
Lilac Angels
Liliental
Lily
Limbus 3
Limbus 4
Lindenberg, Udo
Lindner & Bohn
Live
Living Stones
LLL
Lodestone
Logic Animal
Lokomotive Kreuzberg
Lony & The Misfits Ltd.
Lords
Lorenz, Rüdiger
Lost Generation
Lost Peace
Lucifer´s Friend
Luna Set

M

M.L. Bongers Project
M.N.D. *(viz Moderne Nordeuropäische Dorfmusik)*
Maas, Günter
Mac Dowell, Lenny
Madcaps
Made In Germany
Madhouse
Madison Dyke
Magic Group
Magic Rainbows
Magic Spell
Magic Spirit
Magic69 / Magic
Magma (Rock Duo)
Maincool-Group
Mainhorse
Mammut
Mammut (Rockband)
Manderley
Markheim
Marquee Sect
Mars Everywhere
Marsmen
Marvos, Veit
Marx, Andy
Marz, Rainer
Mashuun
Maschine No. 9
Mass
Maternal Joy
Matsutake, Kondoj and Komatsubara
Maus, Wolfgang Soundpicture
May Blitz
Mayflower
Mc Scrooge
McChurch Soundroom
McOil
Meadows
Medusa
Medusa (II.)
Megaton
Meid, Lothar
Meichsner & Fertig
Mélange
Memo
Merlin, Swara, Ilor And Friends
Message
Messengers
Metamorphosis
Metronic Underground
Metropolis
MG Improvisation
MGS
Mickie D´s Unicorn *(viz Mickie Duwe)*
Micus, Stephan
Midnight Circus
Miereanu, Costin
Might Of Coincidence
Michael Anton & Amok
Minotaurus
Minus Two
Mirage, Frederic
Missing Link
Missus Beastly *(Herford)*
Missus Beastly *(II.)*
Mittelwinternacht
Moar, Thommi
Model 81
Modern Sounds
Moderne Nordeuropäische Dorfmusik
Moebius & Plank
Moira
Molle
Mon Dyh
Monks

Monoton
Monseigneur
Montezuma
Moolah
Moore, Anthony
Moosknukkl Groovband
Moraz, Patrick
Morpheus
Mother Mallard´s Portable Masterpiece Co.
Mother Sunday
Motherhood
Motives
Mountain Ash
Mounties
Mr. Grabstein
Muenzer, Holger
Müller, Fritz Rock
Müller, Jürgen
Multi-Media Group
Munich
Munju
Murphy Blend
Music Community
Music Machine
Musikalische Gruppen-Improvisation *(viz MG Improvisation)*
Musyl & Joseppa
My Solid Ground
Myners
Myners Orient Pop
Mythos

N

Nanu Urwerk
Natschinski, Thomas Gruppe
Naura, Michael (Quartet)
Nautilus
Nazgûl
Necronomicon
Nektar
Neu!
Neumeier, Mani
Neuronium
Neuschwanstein
New Lords
Nexus
Niagara
Nice Noise
Night Sun
Nightbirds
Nimbus
Nine Day´s Wonder
Nirvana
Nomadia
Non-Effectives
Nosferatu
Noske, Bernd
Novaks Kapelle
Novalis
Now
Nowy
Nyrvana Pancake

O

O´Brien-Docker, John
Obst, Michael
Octopus *(Frankfurt)*
Octopus *(Gleisdorf)*
Odin
Odysee
Odyssee *(Essen)*
Okko
Oktagon
Oktober
Old Lumber
Omecron
Omega
Ones
Ooze
Opossum
Opus
Orange Peel
Orange Power
Orange Rocks
Oratorium
Orexis
Organisation
Os Mundi
Os Pescadores
Ose
Ougenweide
Out Of Focus

P

P.D. *(viz Permutative Distorsion)*
P.P.Zahl
P´cock
P205
Pacific Sound
Panacea
Panama Red
Pancake
Panko Musik
Pan-Ra
Panther
Papa Zoot
Paper Sun
Pappert, Alto
Paradise For Sale
Paragraph Music
Parzival
Passport
Paternoster
Paul & Greg
Paulin, Don
Pax Vobis
Pedersen, Gunner Møller

Pegasus
Pell Mell
Penicillin
Pentagon
Percewood´s Onagram
Permutative Distorsion
Pero
Persiko & Co.
Pertot, Gino
Petards
Phantom Band
Phoenix
Phuspils
Pi Corp
Pike, Dave Set
Pinguin
Pink Mice
Pinocchio Jazz Erotic
Pirchner, Werner
Plamp
Planes
Pluta, Jürgen
Point Area
Poison Dwarfs
Pôle
Pop Tales
Popol Vuh
Poseidon
Powell, Roger
Premiere
Prisma
Prisoners
Prisoners Of Beat
Pritchard, David
Prof. Wolfff
Prom
Propeller
Prosper
Protoplasma
Proud
Proud Flesh
Psi
Psy Free
Psychotic Reaction
Puppenhaus
Pure Gold
Pyramid
Pyranha
Pyrolator

Q

Q

R

Radio Noisz Ensemble
Raffkes Kapelle
Rags
Rahn, Lutz
Raicevic, Nik Pascal
Rainbow Generator
RAIS *(viz Rainer W. Sauer)*
Ramses
Randy Pie
Ranta - Lewis - Plank
Rasputin
Rattles
Ravers Going Underground
Reaction
Real Ax Band
Red Fug
Reform
Reichel, Achim
Reichel-Knispel-Duo
Release Music Orchestra
Requiem
Revival
Rhythmus-Arp-Ensemble
Ricketts
Riechmann, Wolfgang
Rigoni / Schoenherz
Rita
Rizzo
Robespierre
Robinson, Steve
Rock Devils *(viz Devils)*
Rock Duo Magma *(viz Magma)*
Rock Machine
Rockband Mammut *(viz Mammut)*
Rockin´ Mona
Rockman, Walt
Rocks
Rocky F. Holicke
Rodent, Mickey Band
Roedelius, Hans-Joachim
Rogalli
Roggers
Roletts
Rontheo
Rope Sect
Rother, Michael
Round House
Rousseau
Rover Group
Royal Servants
Rübsam, Peter Group
Rufus Zuphall
Rumpelstilz
Rumpf, Inga
Rumple Stiltzken Comune
Rust Underground

S

SAB
Sadja
Saffran
Sagalinda Notko *(viz Kram)*

Sahara
Sala, Oskar
Salbert, Dieter
Same D.
Sameti
Sand
Sandwich
Santo, Jon
Satin Whale
Sauer, Rainer W.
Savages
Scara Brae
Scarecrew
Scavengers
Scope
Scorpions
Scramp
Scrifis
Seals
Second Life
Second Movement
Seedog
Seelow (& Mayer Formation)
Seesselberg
Seffil
Seiler, Peter K.
Serene
SF
SFF
Shaa Khan
Shamrock
Shannondoa
Shatters
Shiver
Shreeve, Mark
Schaefer, Peter
Schakta
Schaltkreis Wassermann
Schicke, Führs & Fröhling *(viz SFF)*
Schickert, Günther *(viz GAM)*
Schielfried Frankenstein
Schikora, Uve Gruppe
Schittenhelm, Julius
Schlachtvieh
Schloss
Schmetterlinge
Schmidt, Irmin
Schmidt, Irmin & Inner Space Production *(viz Inner Space)*
Schneider Jr., Richard
Schniering, Uwe
Schnitzler, Conrad
Schoener, Eberhard
Schoenherz
Scholl, Bernd
Schröder, Robert
Schroot und Spott
Schultz, Ernst
Schulze, Klaus
Schwarzes Loch
Siddhartha
Siems, Lothar & Walter Quintus
Sicher
Silberbart
Siloah
Sincerely P.T.
Singing End
Sinto
Sinus
Sirs
Sitting Bull
Sixty Nine
Skibbereen
Skin
Skyline
Skyline *(II.)*
Slapp Happy
Slut
Slyboots
Smetak, Anton Walter
Snake In The Grass
Snappers
Snowball
Sodom
Softeis
Softice
Sonics *(aka Sonic)*
Soul Caravan *(viz Xhol)*
Soular System
Sound Machine
Southern Comfort
Space Art
Spacebox
Spacecraft
Sparifankal
Spartacus
Speeders
Spektakel
Sperrmüll
Sphinx Tush
Spirit Of Sound
Spirulina
Spoerri, Bruno
Spot
Steamhammer
Stearns, Michael
Steel Mill
Steeple Chase Bluesband
Steff´s, Infra Red Devil Band
Steffens, Dirk
Steinkraus, Rainer
Steinwolke
Stepping Out
Stern-Combo Meissen
Sternenmädchen
Steve´s Group
Stingl, Kiev

Stockhausen, Karlheinz
Stoke
Stomps
Stonewall
Straight Shooter
Streetmark
Strinx
Studiker
Styff Nack
Sub
Subject Esq.
Subjects
Sun
Sun Of Greece
Sunbirds
Sunday
Sündenfall II.
Sunrise
Swara Samrat
Sweet Smoke
Swinging Safari
Symboter
Symon´s, Jon One Man Band *(viz Rasputin)*
Syrinx

T

T.A.C.
Take 5&2 / Take 5
Talix
Tangerine Dream
Tanned Leather
Tao *(viz Timewind)*
Tau *(viz Timewind)*
Taurus
Tea
Technical Space Composer´s Crew
Temple
Ten To Zen
Tetragon
Thanatos
Thanes
Think
Third Eye
Third Galaxy
Thirsty Moon
Those
Thrice Mice
Tibet
Tietchens, Asmus
Tiger B. Smith
Time / New Time
Timewind
To Be
Toad
Tobogan
Tombstones
Tomorrow´s Gift
Ton Steine Scherben
Ton-GmbH
Tonic
Tonto´s Expanding Head Band
Topas
Torpids
Tortilla Flat *(Aachen)*
Tortilla Flat *(Frankfurt)*
Total Music Association
Touch
Toxic
Tractor
Trademark
Trafo
Train
Trance
Trash
Travellers *(viz International Travellers)*
Trede, Gerhard (Selection)
Tri Atma
Trikolon
Trilogy
Tritonus
Triumvirat
Trocarn
Trostel, Rolf
Troya
Try
Tuning Fork
Turms
Turner´s, Nik Sphynx
Turning Point
Tusk
Twenty Sixty Six & Then
Twilight
Twogether
Tyburn Tall
Tyll
Tyndall

U

Uncertain Midnight
Undseth, Svend
Unfassbare Zwischenräume
Universe
Untouchables
Utopia

V

V.U. *(viz Rainer W. Sauer)*
Vaggione, Horacio
Vampires
Vampires Of Dartmoore
Vampires´ Sound Incorporation
Vandroogenbroeck, Joël
Vann, Eric
Velvet Universe
Venus
Verdeaux, Cyrille & Xolotl, Bernard

Vertø
Vian, Patrick
Vikings Invasion
Vincent, Paul
Vinegar
Violence Fog
Virgin´s Dream
Virgo
Virus
Vita Nova
Vogel

W

Wahnfried, Richard
Wacholder
Waldron Jackson Weber Braceful
Wallenstein
Walpurgis
Walter H.C. Meier Pumpe
Waniyetula
Was Tun (Band)
Waterfall
Waterloo
We Few
Weber, Eberhard
Weber, Reinhold
Weed
Wegmüller, Walter
Weiss, Klaus
Welcome
Weltklang
Werwolf
Wheels
Whipping Post
Wiebelfetzer
Wiese, Klaus
Wilen, Barney And His Amazing Free Rock Band
Wilfried
Wind
Winterkrieg
Wired
Wissenschaftliche Sensation
Wisser, Haimo
Witthüser & Westrupp
Wittwer, Stephan
Wonderland
Wonderland Band
Worm
Wuschel *(viz Mike Lewis)*
Wutpickel
Wyoming

X

Xerxes
Xhol / Xhol Caravan

Y

Yatha Sidhra
Yello
Yet
Yggdrasil *(Mnichov)*
Yggdrasil *(Norimberk)*
Yoice
You
Young Society
Yun, Djong

Z

Zanov
Zappa, Marco
Zarathustra *(Hamburk)*
Zarathustra *(Il., Biedenkopf)*
Zeberon
Zebulon
Zeisig, Hans
Zippo Zetterlink
Zomby Woof
Zoppo Trump
Zorch
Zweistein
Zyankalli
Zyma

No.

911
§ Music *(viz Paragraph Music)*
18 Karat Gold
2066 & Then *(viz Twenty Sixty Six And Then)*
69 *(viz Sixty Nine)*
9 Days Wonder *(viz Nine Days Wonder)*

a

Aamok

DEUTSCHES WEIHNACHTS-POTPOURRI / SILENCE IN THE NIGHT (1973)

Experimentální progresívní krautrock. Jako autoři hudby jsou na polepce singlu uvádění Konrad „Conny“ Plank a Wilken F. Müller. Jediný údaj na zadní části obalu zní: "Merry Christmas to you", zbytek plochy je bílý, bez informací.

Abacus

A) Charlie Schade (gt, sitar) Chris Barutzky (key) Chris Williams (voc) Felix Hans (dr, perc) Konstatin Bommarius (dr, perc)

B) Charlie Schade (gt, sitar) Chris Barutzky (key) Chris Williams (voc) Klaus Kohhase (bass) Allan Warren (dr, perc)

1. ABACUS (1971) A
2. JUST A DAY´S JOURNEY AWAY (1972) A
3. EVERYTHING YOU NEED (1972) A
4. MIDWAY (1973) B

Skupina založena v r. 1971, v jejich rockově progresívní muzice se mísí psychedelické, jazzové a folkové prvky s klasikou. Největší úspěch zaznamenali v r. 1971 na rockovém festivalu v Germersheimu, kde vystoupili jako objev roku před 300 tisíci diváky mezi takovými jmény, jakými byli Pink Floyd, Santana a ELP. Za nejlepší je považováno první album s typickým vokálem britského zpěváka Ch. Williamse. Od druhé desky je muzika orientována více k folku.

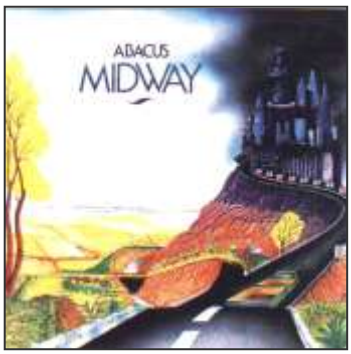
Abacus

Just A Day´s Journey Away

Everything You Need

Midway

Abraham

Hubert Ahrens (guitar) Jürgen Goldmann (tenor saxophone, flute) Ernst Keinz (bass) Ulrich Ost (drums)

obsaženo na: CONCERT '71 (1971)

Typický excelentní progresívní jazz-rock. Skupina bohužel nikdy nevydala vlastní album, jedna jejich skladba, 17-minutový opus Turban, je obsažena na výběrovém albu Concert ´71. Na albu jsou prezentovány ještě kapely Waniyetula, Stoke, Homunculus a Nice Noise.

Acid (Austria)

Herbert Novacek (fender bass, lead vocals) Robert Ponger (hammond, piano, clarinet) Rudi Staeger (drums, percussion)

1. ACID (1974)
2. MORE ACID (1974)
3. AGE (1978)

Rakouské trio, produkující na svých albech klasický hard rock, místy oživený zvukem piana a klarinetu. Hudba sice není příliš originální, ale vůbec ne špatná, negativem je však poměrně „zahulený“ zvuk nahrávek (první dvě alba).

Acid More Acid Age

Acid (Heidelberg)

Jürgen Maier (vocals) Andreas Sieffet (guitar) Will Schaubeck (drums) Roland Stein (bass)

ACID / SHE´S ALONE AGAIN (1979)

Kapela z Heidelbergu v Baden-Württemberském okrese, vznik souboru se datuje rokem 1975. Jediný singl obsahuje syrový hard rock s těžkými kytarovými riffy a výraznými melodiemi, odkazující na britskou hard scénu v čele s Black Sabbath.

Action

Wolfgang Benid (vocals) Otto Numela (keyboards) Harald Schneider (bass) Ernest Cachet (drums) Charlie Fahner (guitar)

1. ACTION (1972)

Kapela s jediným albem v hard rockovém duchu.

Don Adams

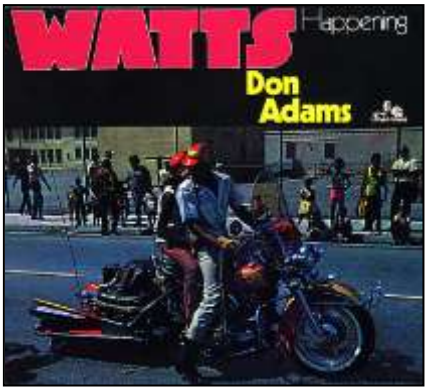
1. WATTS HAPPENING (1969)
2. THE BLACK VOICE (1972)

Skotský zpěvák (vl. jm. Donald McKay, nar. 1942), pohybující se na německé hudební scéně od raných 60. let. V r. 1969 se usídlil v Mnichově, kde se zúčastňoval četných hudebních sejšnů s hudebníky typu Olafa Küblera (saxofonista sk. Passport), Lothara Meida (Embryo, Passport, Amon Düïl II.), apod. Pracoval také jako studiový hudebník pro německou pobočku labelu Liberty. V r. 1969 natočil soul-blues-rockové album Watts Happening, které však nakonec nebylo oficiálně realizováno - bylo vylisováno pouze několik testovacích kusů. Druhé album bylo již natočeno s profesionálními hudebníky a realizováno na labelu United Artists. Don Adams zemřel v r. 1995 v Londýně.

Watts Happening

The Black Voice

Aera

A) Muck Groh (gt) Klaus Kreuzeder (sax, flute) Peter Malinowski (bass) Wolfgang Teske (dr) Dieter Bauer (bass)
B) Muck Groh (gt) Klaus Kreuzeder (sax, flute) Peter Malinowski (bass) Christoph Krieger (violin) Onkel Latzi (bass) Lucky Schmidt (key)
C) Muck Groh (gt) Klaus Kreuzeder (sax, flute) Achim Giesler (bass) Helmut Meier-Limberg (perc) Lutz Oldemeier (dr) Locko Richter (dr) Freddy Setz (bass) Matz Steinke (bass)

1. HUMANUM EST (1974)
2. HAND UND FUSS (1977)
3. TÜRKIS (1979)

Skupina pocházející z Mnichova, s blízkými kontakty na kapelu Embryo. Založena v r. 1972. Produkovali převážně instrumentální hudbu na hranici jazz-rocku a progress-rocku. Všech šest skladeb na prvním albu pochází z pera M. Groha. Celkově lepší průměr. Druhá deska obsahuje několik věcí i od K. Kreuzedera, který byl ochrnutý a vystupoval na invalidním vozíku. Deska obsahuje vokály, ale opět jde převážně o instrumentální jazz-rockovou nahrávku. Po krátké přestávce se kapela opět zformovala a vydala několik desek určených hlavně pro jazzové fandy.

Humanum Est Hand und Fuss Türkis

Aero Sound (viz Rocky F. Holicke)

obsaženo na: KRAUT! DEMONS! KRAUT!: GERMAN PSYCHEDELIC UNDERGROUND

Skladba Ready For Take Off, uváděná na oficiálním sampleru pod názvem skupiny Aero Sound, je ve skutečnosti použita ze singlu interpreta se jménem Rocky F. Holicke!

After Shave

Pierre-Alain "Pakman" Kessi (guitar, vocals) Jean-Claude "Cacou" Fontana (vocals, bass) Rodolphe "Jötu" Baumgartner (drums)

1. SKIN DEEP (1972)
2. STRANGE FEELING (1974)

Hard rockové trio ze švýcarského Bienne, zformované v květnu 1968, které v r. 1972 realizovalo kultovní album Skin Deep - na koncertním turné po Švýcarsku, Francii a Německu postupně zkompletovali nahrávky, které jsou na současném sběratelském trhu vysoce ceněnou raritou. Nápaditý bigbít, s patrným vlivem kapel Cream, Yardbirds či Led Zeppelin, bohužel kvalita nahrávky je poměrně mizerná. V r. 1973 nastoupil na post zpěváka Brit Barrie James Brown a na podzim téhož roku obohatil skupinu druhý kytarista Peter „Mistelli“ Mischler, zvuk kapely se o poznání zlepšil. Mezi dubnem a květnem 1974 bylo nahráno ve francouzském Antibes druhé album. Bohužel chybou produkce bylo vydání alba posunuto na r. 1975, později, v novém konceptu, na r. 1976, aby nakonec nahrávka nebyla realizována vůbec. Začátkem 90. let byla vydána italská pirátská verze s poněkud pozměněným pořadím skladeb.

Skin Deep

Strange Feeling

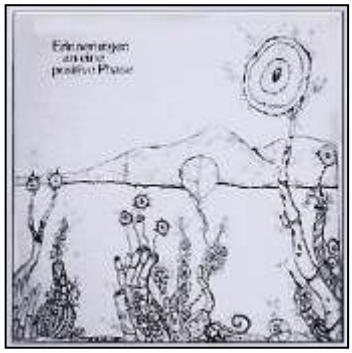
Ag A.M.

P. Deltlaff (voc, guitar) G. Westenberger (voc, guitar, accordeon) B. Gausloser (voc, bass) G. Müller (clarinet, flute, organ)

1. ERINNERUNGEN AN EINE POSITIVE PHASE (1977)

Ag A.M. je zkratka názvu Arbeitsgemeinschaft Ante Meridiem, což by se dalo volně přeložit podivností typu Antipoledníková studijní skupina. Hudebně jde o kombinaci folkové muziky a typicky německého hutného soundu, trip-psychedelie a progresívního rocku, vše okořeněno country rockovými vyhrávkami. Z „historicko-hudebního“ hlediska jde spíše o kuriozitu, považovanou za jednu z nejobskurnějších obskurit, privátně produkovaných v 70. letech.

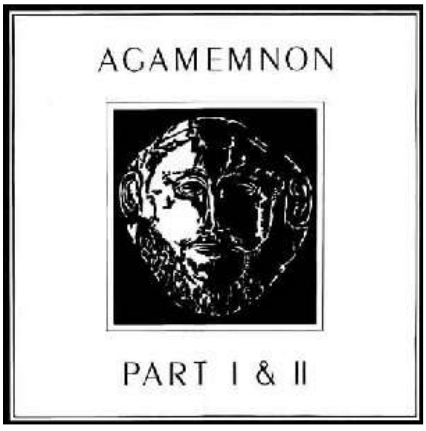
Agamemnon

Erich Kuster (organ, vocals) Werner Kuster (guitar, piano, flute) Urs Ritter (drums) Walter Rothmund (bass, piano)

1. AGAMEMNON, PART 1 & 2 (1980)

Progresívní kvartet ze švýcarského Altstättenu. Jediné album obsahuje dvě dlouhé kompozice solidního progresívního rocku se space prvky, se zajímavým vokálem, bohužel technická kvalita nahrávky není zrovna to pravé ořechové.

Agitation Free

A) Lutz Ulbrich (gt, zither, org, bouzouki) Jörg Schwenke (gt) Burghard Raush (drums, marimba, voc, mellotron) Michael Hoenig (synt, electronics, steel gt) Michael Günther (bs, tapes)
B) Lutz Ulbrich (gt, zither, org, bouzouki) Burghard Raush (drums, marimba, voc, mellotron) Michael Hoenig (synt, electronics, steel gt) Michael Günther (bs, tapes) Stefan Diez (gt)
C) Lutz Ulbrich (gt, zither, org, bouzouki) Jörg Schwenke (gt) Burghard Raush (drums, marimba, voc, mellotron) Michael Hoenig (synt, electronics, steel gt) Michael Günther (bs, tapes) Dietmar Burmeister (drums) Gustav Lütjens (gt)
D) Lutz Ulbrich (gt, zither, org, bouzouki) Jörg Schwenke (gt) Burghard Dietmar Burmeister (drums) Raush (drums, marimba, voc, mellotron) Michael Hoenig (synt, electronics, steel gt) Michael Günther (bs, tapes) Gustav Lütjens (gt) Bernhard Arndt (piano, org) Michael Duwe (voc, gt) Chris Franke (drums)
E) Lutz Ulbrich (gt, zither, org) Michael Günther (bs, tapes) Gustav Lütjens (gt, bouzouki) Burghard Raush (drums, marimba, voc, mellotron) Michael Hoenig (synt, electronics, steel gt)

1. MALESCH (1972) A
2. SECOND (1973) B
3. LAST (1974) C
4. FRAGMENTS (1974) D
5. AT LAST... AGITATION FREE IS ALIVE (1974) E
6. AT THE CLIFFS OF RIVER RHINE (1974) E
7. THE OTHER SIDE OF AGITATION FREE (1974)

Jedna z nejlepších německých, progresivně rockových skupin, byla založena v Berlíně roku 1967. V jejím komplexním, neustále se rozvíjejícím, převážně rozvláčném a příjemně se poslouchajícím stylu se mísila raná kosmická psychedelie s etnickými i jazzovými prvky a přívětivou, odlehčenou elektronickou avantgardou, občas se však dostal ke slovu i řádně těžkotonážní krautrock. Lutz "Lüül" Ulbrich (kytara) a Christoph Franke (bicí) hráli beat s The Sentries, zatímco baskytarista Michael "Fame" Günther a kytarista Lutz "Ludwig" Kramer drtili rhythm' n'blues ve školní kapele. Když se tyto dvě skupiny rozpadly, spojili se na podzim roku 1967 čtyři osiřelí muzikanti pod názvem The Agitation. V počátcích se nejvíce věnovali volnomyšlenkářským předělávkám s dlouhými improvizovanými pasážemi. V létě 1968, se k nim připojil bláznivý zpěvák John L. - alias Manfred Brück. Ten se proslavil zvláště svými pódiovými extempore, kdy kupříkladu běhal nahý po jevišti a přitom se bičoval. Když se jeho eskapády staly nesnesitelnými, dostal na podzim 1969 z kapely padáka (později se objevil u Ash Ra Tempel). Zároveň se skupina přejmenovala na Agitation Free. Lutz Kramer se nastěhoval k legendární levicové berlínské komuně Commune 1 a Rainer Langhans, známý to "komunard", dal skupině svolení nacvičovat v jejím sídle. Tam se mj. poprvé setkali s Amon Düül. Na jaře 1970 se Lutz Kramer rozhádal s Michaelem Güntherem a musel skupinu opustit. Byl bezprostředně nahrazen Axelem Genrichem, ten však záhy odchází ke Guru Guru, takže uvolněný post obsazuje Joerg "Joschi" Schwenke, spolužák Michaela Günthera. Když byl v roce 1971 Christian Franke odlákán Edgarem Froesem do Tangerine Dream, usedl na jeho místo význačný jazzový bubeník Gerd Klemke, aspoň do té doby, než se objevil Burghard Rausch. Jako pátý člen byl získán hráč na syntezátory Michael Hoenig. Skupina byla stále lepší a lepší, Goetheho institut v Káhiře ji například pozval na turné po Středním východu, které začalo na jaře 1972. Přes některé technické a zdravotní problémy, byla tato průkopnická cesta velkým úspěchem, navíc kapela dokázala dojmy, vstřebané během exotického turné včlenit i do své hudby.
V Bejrútu se mimochodem setkali s Assadem Debsem, jenž jim nabídl své služby a později pro ně organizoval všechny vystoupení ve Francii. Mezitím skupina uzavřela nahrávací kontrakt s Vertigem, takže v létě 1972 započaly práce na prvním albu. Všichni byli silně ovlivněni vším, co na Středním východě viděli a slyšeli, Michael Günther nahrál na svůj reportážní magnetofon spoustu materiálu, jehož část byla na albu použita. To vyšlo pod arabským názvem Malesch 12. ledna 1972 a jde o vskutku nadčasové mistrovské dílo. Půlrok hrál s Agitation Free Dietmar Burmeister, jako druhý bubeník. Mezitím se u Jörga Schwenkeho objevili problémy s jeho závislostí na heroinu, byl proto v polovině roku 1973 nahrazen Stephanem Diezem. Ačkoli by Diez velmi dobrý kytarista, měl i jiné závazky a ke kapele se připojoval sporadicky. Byl proto na podzim 1973 nahrazen Gustavem "Gustl" Lütjensem. Ještě předtím stará sestava nahrála album Second vydané v době letního slunovratu. Agitation Free realizovali pár dobrých vystoupení pro program Nachtmusik rádia WDR Cologne. Záznam jednoho z nich vyšel v roce 1995 jako bootleg pod titulem At last... is alive (Pupil Tulip 1). Technická kvalita je však mizerná, navíc i v dokumentaci jsou chyby, skladby jsou nesprávně označené, atd.. Špatná investice. Mimochodem, tohle LP bylo postupně vydáváno s třemi různými obaly, střídali se na nich Fidel Castro, Ho Chi Minh a Chomeini. CD At The Cliffs of River Rhine naštěstí představuje bezchybnou nahrávku tohoto koncertu (Köln, 2. 2. 1974), remasterovanou ve studiu Michaela Hoeniga. Vystříhány jsou pouze průpovídky mezi skladbami. Albu vládnou dlouhé, až lenivě zvolnělé, decentně a nápaditě

instrumentované a bohatě strukturované kompozice, oděné do jejich typického "space-ethno-electronic" hábitu. Výběrovou lahůdkou jsou přemýšlivá, nikam nespěchající kytarová dueta Lutze Ulbricha a Gustava Lütjense. Agitation Free absolvovali v oné době velké množství úspěšných zájezdů a byli velmi populární zejména ve Francii. Mezitím se však uvnitř souboru hromadily hudební názorové střety; koncerty nasmlouvané do konce roku 1974 byly sice odehrány, ovšem s měnícími se sestavami hráčů, přesto existují z oné doby skvělé záznamy. Po rozpadu Agitation Free se např. ve Francii objevilo live album nazvaném Last (1976) nahrané v roce 1973, na němž jsou zachyceny tři předlouhé a skvěle instrumentované skladby, které se svou výraznou space atmosférou odlišují od nálady LP Malesch. Cédéčko Fragments zase obsahuje poslední studiové session ze dne 14. 11. 1974. Jamování se účastili pamětníci vícera různých období, hlavně pak Christoph Franke, Michael Hoenig, Lutz Ulbrich a další. Tento "dodatek" k diskografii však osloví asi jen opravdové fanoušky skupiny.
Další dosud nerealizované studiové nahrávky Agitation Free byly pořízeny v roce 1974 a vydány v roce 1997 na CD pod názvem The Other Sides of Agitation Free. Zvuková kvalita je výtečná, navíc kompletík obsahuje 32 stránkovou brožuru. Ve většině skladeb rezonují jazzové názvuky, lze se tedy domnívat, že Agitation Free zamýšleli v svůj styl orientovat právě tímto směrem. Nakonec - muzikantské hledání a objevování nových teritorií patřilo - vedle častých studiových session za účasti přátel - k zavedeným tradicím kapely. Vydavatelská firma však tehdy většinu takovéhoto "příliš progresivního a rozevlátého" materiálu vyřadila, naštěstí se většina pořízených pásů dochovala a mohla posloužit k vydání tohoto skvostu. Co se dělo dál? Jörg Schwenke byl nalezen mrtvý v Berlínské podzemce dne 14. 5. 1990. Burghard Rausch později založil skupinu Bel Ami. Michael Hoenig vydal několik vlastních LP a spolupracoval mj. s Klausem Schulzem. V dnešní době skládá filmovou hudbu, podobně jako Christoph Franke. Oba mají svá vlastní studia v Los Angeles. Lutz Ulbrich žil nějakou dobu s Nico ve Francii, vydal několik alb ve stylu new-wave a byl členem divadelní skupiny. Michael Günther a Gustav Lütjens založili skupinu Lagoona.

Malesch

Second

Last

Fragments

At The Cliffs of River Rhine

The Other Side of Agitation Free

Achterbahn Band

1. RICHMOND ROAD RIOT (1979)

Skupina ze severoněmeckého Delmenhorstu s jedním velice solidním soft-progresívním albem. Vydáno privátně.

Aigues Vives

Albrecht Schumann (vocals, guitar) Roland Enders (guitar, bass, vocals, dulcimer) Rolli Rollmann (bass, vocals) Maik Wolff (guitar, keyboards, vocals, dulcimer, percussion) Norbert Kolvenbach (drums) Karl Beck (bass, guitar, vocals, 12-string guitar) Hendrikje Horn (flute, vocals) Paul Possart (violin, vocals) Franz Kremer (flute, guitar, vocals) Eva Küllmer (flute, saxophone, synthesizer, keyboards, vocals) Richard Bellinghausen (drums, percussion)

1. WATER OF SEASONS (1971)

Progresívní folk rockové uskupení z vestfálského Rheinbachu. Založeni v r. 1970, činnost ukončili v říjnu 1984. Album natočeno v r. 1971, oficiálně vyšlo až v r. 1981.

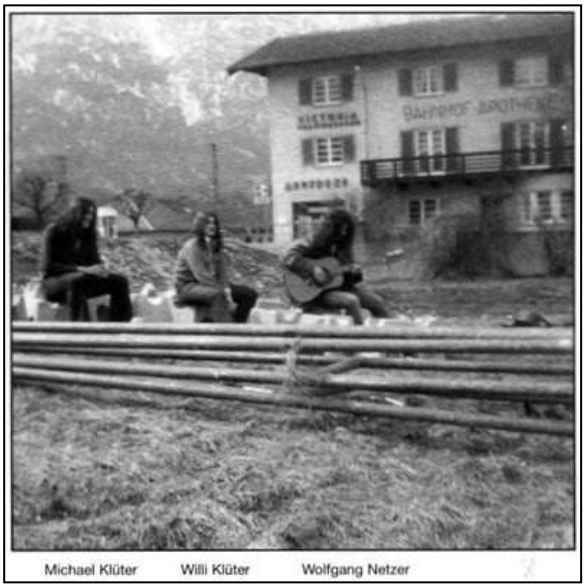

Ainigma

Willy Klüter (org, lead voc) Wolfgang Netzer (gt, bs, voc) Michael Klüter (dr)

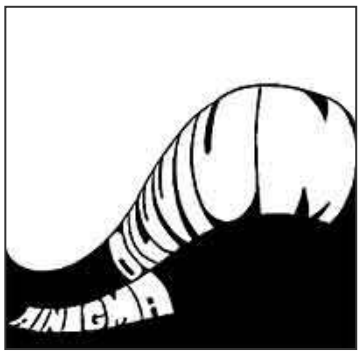
1. DILUVIUM (1973)

Obskurní kapela, která je řazena mezi těžce temné německé progresivisty počátku 70. let. Ainigma byla teenagerským triem (věk členů cca 15-17 let). Působila v rozmezí let 1972-1973. Svým obhrouble syrovým, hard rockově bluesovým stylem - postaveným na robustní nabustřené kytaře a mohutných hammondech - se jasně vymezovala vůči krautrockovému mainstreamu. Částečně připomínali Frumpy, jejích pojetí psychedelie odkazovalo směrem k Necronomicon a žulově hmotný, kytarově-varhanní sound s dlouhými instrumentálními proklady evokoval Vanilla Fudge. Osudy členů kapely jsou zahaleny oparem nepoznaného tajemství. Fandům krautrocku lze Ainigmu jen a jen doporučit. Informace pro sběratele – originální LP lze na trhu zakoupit za pouhých 300 Eur.

Michael Klüter Willi Klüter Wolfgang Netzer

Willi Klüter Wolfgang Netzer Michael Klüter

Ainigma

Air

Michael Brod (organ, flute) Peter Dettlaff (guitar) Gerhard Fünfsinn (bass) Georg Weber (drums)

1. TEILWEISE KACKE… ABER STEREO (1973)

Obskurní kapela, která vydala privátně jedno album v r. 1973 (natočeno 29. května a 7. června v Ravensteinu a Frankfurtu). Další osudy skupiny nejsou známy.

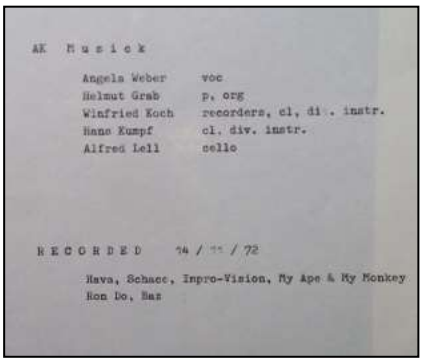
Ak Musick

Winfried Koch (clarinet, recorders) Angela Weber (vocal) Hans Kumpf (clarinet) Alfred Lell (cello) Helmut Grab(piano, organ)

1. AK MUSICK (1972)

Další zcela neznámá skupina, která vydala jedno radikální experimentální free jazzové album ve vlastní režii a zmizela v nenávratnu. Jedná se o live záznam z Ludwigsburgu ze dne 14.11.1972.

Al Capone

Siegfried Kolassa (vocal, guitar) Joachim Fenger (drums) Alfred Glacer (keyboards) Siegfried Bruder (bass)

1. EXPLOSION (1975)

Progress-rockový kvartet z německého Moersu, na hudební scéně se pohybovali v letech 1974 - 1978. Vydali jediné EP Explosion (skladby Help Me Baby, Demon´s Dance, Overdrive, Classicer).

Alaska Range

Herbert de Mont (guitar, flute) Heinz Kleiner (bass) Roland Egli (drums)

CASTLES IN THE AIR / DAYBREAK (1970)

Založeni jako školní kapela třemi spolužáky ve švýcarském Horgenu v r. 1966. Vyhráli několik národních hudebních cen, R. Eggli byl pasován do role nejlepšího švýcarského bubeníka. Prezentovali se bluesrockovou muzikou s psychedelickými elementy, nápaditě využívali zvuk flétny. Byli oblíbenými předskokany řady britských a holandských kapel. Koncem r. 1970 realizovali svůj jediný singl. Plány na angažování holandského vokalisty v r. 1971 padly kvůli právním sporům, ve stejném roce pak kapela ohlásila rozpad. Kleiner a Eggli se poté připojili k další švýcarské kapele Tea.

Albatros

Peter Breitbarth (gt) Thomas Büscher (dr) Achim Hubricht (bass) Harald Hubricht (key) Christian Koeppen (piano) Hansi Koeppen (violin) Juergen Polzin (perc)

1. GARDEN OF EDEN (1978)

Albatros pocházejí z města Hagen, skupina byla založena v r. 1974, pojmenování si zvolili podle známé skladby Fleetwood Mac z r. 1968. Na svém prvním a jediném albu hráli obskurní melodický

art rock, znějící jako hudba raných Genesis nebo Wallenstein. Album Garden Of Eden, obsahující pouze 3 rozsáhlé skladby, je opravdu balzám na duši. Vyšlo v nákladu pouhých 500 kusů, reedice na CD byla vydána v r. 1999. Cena originálního LP na trhu se pohybuje kolem 500 Eur.

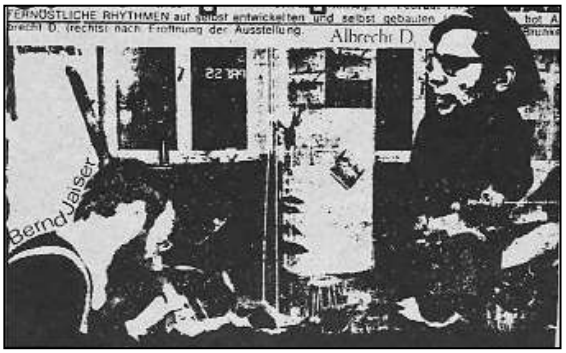

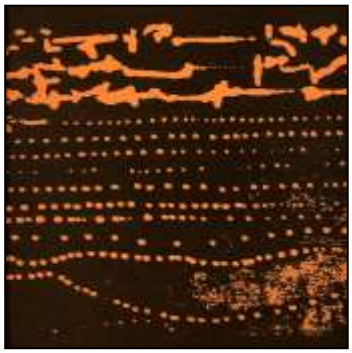
albrecht/.d

albrecht/.d (tabla, cymbal, string instruments) Bernd Jaiser (background vocal) Grit Backer (vocal) Axel Knipschild (background music) Thomas Niggl (flute)

1. ENDLESS MUSIC (1974)

Dietrich Albrecht se narodil v r. 1944 v Nordhausenu (jméno si oficiálně změnil na albrecht/.d v r. 1971), do roku 1958 žil s rodiči ve Východním Německu (tj. NDR). Po ukončení studií na umělecké škole spolupracoval s výtvarníkem a performerem Josephem Beuysem, a především s britskou kapelou Throbbing Gristle, zabývající se industriální muzikou a vizuálním uměním. Jediné album neobsahuje typickou krautrockovou muziku, jedná se spíše o formu německého undergroundu (na obalu uváděno jako „anti-pop-music“), s hudbou podobnou například českým DG 307 či starší tvorbě Pavla Zajíčka. Zemřel 12.2.2013.

Alcatraz

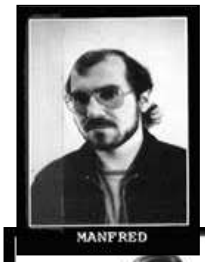
A) Rüdiger Berghan (voc, piano) Klaus Holst (gt) Klaus Nagurski (flute, sax) Jan Rieck (dr) Ronald Wilson (bass)
B) Rüdiger Berghan (voc, piano) Klaus Holst (gt) Klaus Nagurski (flute, sax) Jan Rieck (dr) Klaus Hormann (bass) Thomas Hockling (voc, harp)
C) Rüdiger Berghan (voc, piano) Klaus Holst (gt) Klaus Nagurski (flute, sax) Jan Rieck (dr) Mike Kahn (bass) Ed Schulze (bass)

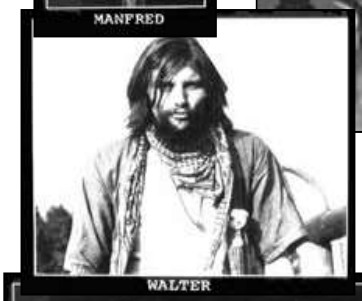
1. VAMPIRE STATE BUILDING (1971) A
2. MADE IN GERMANIA (LIVE) (1976) B
3. ENERGIE PROGRAMM IN ROCK (1978) C

Kapela z Hamburku, progresívní krautrock, žánrově zařaditelný mezi Faust a Out Of Focus. První album vyšlo na labelu Philips, obsahuje instrumentální progress a experimentální jazz-rock, vzdáleně připomínající rané King Crimson či Soft Machine. Nejznámější je první album, další desky vycházejí až po delší časové odmlce a obsahují více sofistikovaný (ale také méně zapamatovatelný) materiál.

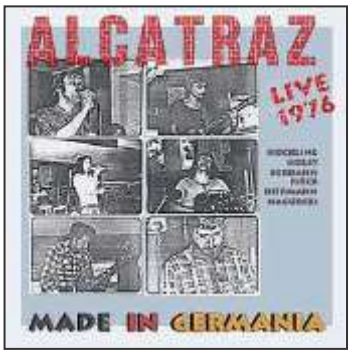

Vampire State Building

Made In Germania

Energie Programm In Rock

Alcatraz (II.)

Michael Schläger (guitar, back vocals) Nick Ebert (vocal, keyboards) Wofgang Reinertz (bass) Bernd Hausmann (drums) Gerd Reinhardt (saxophone) + Uwe Männersdorfer, Lenni Sturm, Egon Meurer, Bernhard Smolke (chor)

SOUNDS OF THE PAST / TV (1981)
obsaženo na: UNKNOWN TITLES… KNOWN TITLES.. (1981)

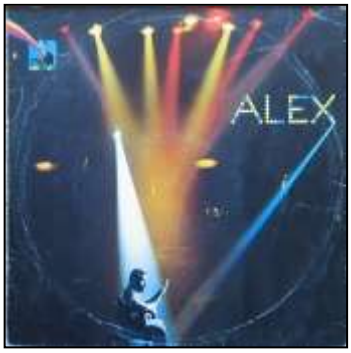
Hutná progresívní kapela s dominantními klávesami, původem z německého Remstalu. Dvě skladby vyšli na podivném sampleru Unknown Titles… Known Titles… z listopadu 1981.
Pozn.: v 70. letech vystupovala v Hamburku skupina stejného jména, jde však o zcela jiné seskupení.

Alex (aka Alex Oriental Experience)

1. ALEX (1973)
2. THAT´S THE DEAL (1975)

Alex Wiska alias Alex, zpěvák a multi-instrumentalista z Kolína nad Rýnem (1950-2011). Pod svým jménem realizoval dvě sólová alba, silně ovlivněná tureckou lidovou muzikou (jde o sběratelské kousky, obsahující tzv. „Türk-rock“). Jsou typická sóly na baglamu (turecká třístrunná kytara), obě nahrávky byly pořízeny za pomoci Holgera Czukaye a Jakiho Libezeita z Can v Inner Space Studiu. Od konce 70. let vystupoval s kapelou Alex Oriental Experience.

Alex

That´s The Deal

Alfa Centauri

OH JANE / ALFA CENTAURI (1970)

Jediný singl německé (bavorské?) rockové formace, vydaný na labelu Rex Records. Hudba se nese na vlně rané soft-psychedelie, jako autoři skladeb jsou uvedeni Tes Teiges a Alf Alka – to je vše, co lze o této nahrávce, resp. skupině, zjistit.

Alfa Centauri

Alfie (aka Alfie Khan)

1. ALFIE´S BALL (1979)

Vlastním jménem Joachim Heider (nar. 1944 v Bad Landecku), producent a hudební skladatel, píšící pro německé popové hvězdičky 70. let. V r. 1979 natočil jedno vlastní album, ve kterém se snažil o poněkud „serióznější“ tvorbu – výsledkem je docela příjemná (až na malé výjimky) soft-elektronická muzika, připomínající např. britské The Alan Parsons Project.

Aliens Project

1. INTAKE (1974)
2. FLASH (1979)

Za pseudonymem Aliens Project se skrývá hráč na klávesové nástroje Bernd-Michael Land (nar. 1954). Začínal koncem 60. let v různých regionálních rockových kapelách, současně se však věnoval i sólovým projektům ve vlastním hudebním studiu. Vydal větší množství kazet s tzv. „library music“, během 70. let vydal také dvě „seriózní“ nahrávky, ovlivněné hudbou Edgara Froeseho a skupinou Kraftwerk. Je hudebně aktivní i v současné době.

Alma Ata

Phil Dreher (vocals) Leslie Förster (bass) Dagmar Horn (guitar, vocals) Joe Schäfer (guitar, vocals) Tommy Vieweg (drums) Randy Kwizorowski (keyboards, vocals) + Ludwig Götz (trombone) Jörg Seemann (trumpet) Martin Urigshardt (sax)

MARPLOT / MAGIC MAN (1974)

1. DREAMS (1979)

Melodický soft-progresívní rock v anglo-americkém stylu. Vokál se silným německým akcentem, poměrně příjemné hudební aranže, celkově však nic nadprůměrného.

Alpha To Omega

Fredy Baumann (vocals) Fritz Beerstecher (vocals) Priska Weidmann (vocals) Erica Laederach (vocals) Pierre Laederach (piano) JC Laederach (flute, vocals) Peter Ohno (guitar, vocals) Werner Homberger (guitar) Jurg Gallo (bass) Renaud Suter (drums) Rene Liniger (drums)

1. A LIFE (1976)

Počátky skupiny lze hledat ve švýcarském Curychu, kde v r. 1970 založilo dvacet teenagerů pěvecký sbor Les Amis. Zabývali se gospelovou muzikou a se svým programem úspěšně procestovali celou zemi. Několika členům Les Amis ovšem tento způsob prezentace brzy přestal stačit a proto se rozhodli založit si vlastní rockovou kapelu. Jako Alpha To Omega koncertovali a nahrávali celých pět roků, než se odhodlali vydat první LP – rockovou koncepční operu A Life. Kapela však trpěla neustálými změnami v sestavě a když konečně dovedli svůj projekt do závěrečné fáze, zůstal z původní sestavy pouze jediný člen – Fredy Baumann. Ten investoval své veškeré úspory do vydání dvojalba, které nakonec vyšlo v nákladu 600 kusů. Hudebně jde o velice příjemně poslouchatelný soft-progresívní bigbít, připomínající tvorbu hippie kapel počátku 70. let, jako byli např. Quintessence.
Nahrávky z alba vysílalo jediné švýcarské rádio, věnující se v té době rockové muzice – Radio Beromünster, naštěstí zrovna v tomto období švýcarská vláda finančně dotovala hudební rockové projekty a albu A Life se podařilo dostat do této kategorie. Radio Beromünster zaznamenalo s vysíláním opusu velký divácký ohlas. Nahrávku zde zaslechl také agent Cata Stevense, který odkoupil na operu veškerá hudební práva a projekt nastudoval ve Velké Británii a Austrálii s místními hudebníky. Velká část původních členů Alpha To Omega se opět dala dohromady v r. 1997 a pod názvem Mu nahráli nové skladby, stylově vycházející z původní tvorby.

Altona

Fritz Kahl (bass) Karl-Heinz Blumenberg (voc, sax, flute) Wolfgang Wulff (sax) Karl-Heinz Gossler (dr) Werner von Gosen (gt) Michael von Roenn (sax) Klaus Gerlach (gt)

1. ALTONA (1974)
2. CHICKENFARM (1975)

Tvrdá rocková kapela z Hamburku na pomezí Blodwyn Pig a Birth Control, kombinující dechovou sekci s ostrými kytarovými riffy. Původně vystupovali pod názvem Thrice Mice. Pod tímto názvem absolvovali několik festivalů v r. 1970 (Love & Peace, Pop & Blues Festival). Pro skupinu jsou typické 5 - 7 minutové skladby, s bluesovými a jazz-rockovými kořeny, obsahující výrazná kytarová a saxofonová sóla. Někteří členové kapely později vystupovali s obskurním bandem Dirty Dogs.

Altona

Chickenfarm

A & M Two Generations

Alfred Fäth (bass, harmonica) Manfred Fäth (guitars, vocals, harmonica, drums)

1. HEMO (1975)

Hudební dvojice, složená z rockového tatíka a jeho syna. Album obsahuje mix blues, hard rocku, balad i popových cover verzí. Kvalitativně jde však spíše o kolekci demo nahrávek.

Amon Düül I / II

Amon Düül I

Angelica Filanda (voc, perc) Helge Filanda (congas) Ella Bauer (voc, perc) Rainer Bauer (gt, voc) Ullrich Leopold (bs) Peter Leopold (dr) Uschi Obermaier (perc) Wolfgang Krischke (piano, perc)

1. PSYCHEDELIC UNDERGROUND (1969)
2. COLLAPSING (1970)
3. PARADIESWÄRTS DÜÜL (1971)
4. DISASTER (1973)
5. EXPERIMENTE (1979 - NAHRÁVKY Z LET 68-69)

Amon Düül II

A) Chris Karrer (gt) Johannes Weinzierl (gt) Renate Knaup (voc) Falk Rogner (key) Dieter Serfas (dr) Peter Leopold (dr) Dave Anderson (bass) Christain 'Shrat' Thierfeld (voc, perc)
B) Chris Karrer (gt) Johannes Weinzierl (gt) Renate Knaup (voc) Falk Rogner (key) Lothar Meid (bass) Peter Leopold (dr)
C) Chris Karrer (gt) Johannes Weinzierl (gt) Renate Knaup (voc) Karl-Heinz Hausmann (key) Lothar Meid (bass) Peter Leopold (drums)
D) Chris Karrer (gt) Johannes Weinzierl (gt) Renate Knaup (voc) Falk Rogner (key) Lothar Meid (bass) Danny Fichelcher (drums)

1. PHALLUS DEI (1969) A
2. YETI (2LP 1970) A
3. TANZ DER LEMMINGE (2LP 1971) B
4. CARNIVAL IN BABYLON (1972) C
5. WOLF CITY (1972) D
6. LIVE IN LONDON (1972) D
7. VIVE LA TRANCE (1973)
8. HIJACK (1974)
9. MADE IN GERMANY (2LP 1975)
10. PYRAGONY X (1976)
11. ALMOST ALIVE (1977)
12. ONLY HUMAN (1978)

Utopia

1. UTOPIA (1973) - původně vydáno jako album skupiny Utopia, sestavené z členů Amon Düül II, Embrya a Popol Vuh; reedice však CD uvádějí jako Amon Düül II – Utopia.

Legendární německá undergroundová kapela založená v roce 1968 v hippie komuně poblíž Mnichova. Inspiraci hledali v drogách a volné lásce. Ještě téhož roku se rozdělili do dvou větví. První z nich - Amon Düül I - existovala jen krátce; všechny vydané nahrávky kromě LP 3 pocházejí z jediného velkého jam session z roku 1968, čemuž plně odpovídá i nevalný zvuk vcelku nezáživných kakofonických improvizací těchto čtyř alb, od nichž se LP 3 výrazně liší jak kvalitou nahrávky, tak hudby, která je náhle klidnější, ba až meditativní a vzdáleně připomíná rané Ash Ra Tempel.
Naproti tomu z Amon Düül II se rychle stala jedna z nejvlivnějších a nejceněnějších undergroundových formací své doby. První tři desky jsou znamenité, zbylé až do 8. uspokojivé. Na Hijacku dochází k neočekávané změně stylu s posunem k taneční hudbě (kupodivu s poměrně dobrým výsledkem), z čehož byli zmateni nejen posluchači, ale patrně i samotná skupina, takže na následujícím dvojalbu vyprodukovala svou nepochybně nejděsivější kreaci - nadutou a sterilní "rockovou operu" z německé historie. Všechna následující alba až do 12, po kterém se Amon Düül II rozpadli, pak už byla přinejlepším průměrná, stejně jako o tři roky později nahraný Vortex - první z neúspěšných pokusů o znovuvzkříšení kapely (druhým bylo až po 14 letech překvapivě zdařilé Nada Moonshine).
Bizarní je album Eternal Flashback vydané v limitované edici jako bonus pro ty, kteří si objednali u Captain Trip zbylých, do té doby zde vydaných, šest alb Amon Düül II. Jde o cédéčko opatřené pouze nápisem Amon Düül 2, strčené do ohyzdného papírového pytlíku se stručnou poznámkou v japonštině; jediným latinkou psaným údajem je název alba a stopáž (67:49). CD obsahuje skutečně pouze jediný track, který je remixem nahrávek ze sessions Phallus Dei a Yeti, z nichž některé se na původní alba nedostaly a objevily se teprve zde. Obecně jde však spíše jen o snadno postradatelnou kuriozitu.

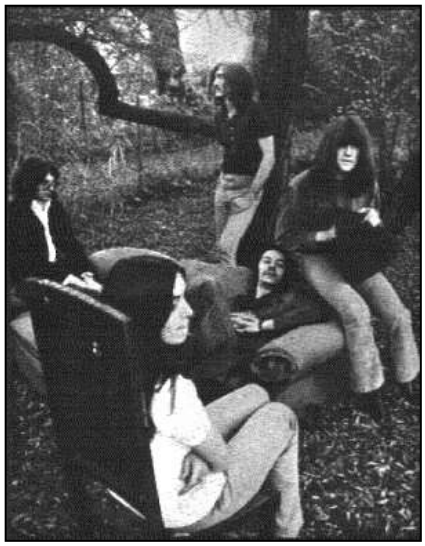
Amon Düül

Amon Düül II (1968)

Amon Düül II

Uschi Obermaier (Amon Düül I), 1968

Amon Düül II – live Essen (1968)

Vstupenka na koncert Amon Düül II (1971)

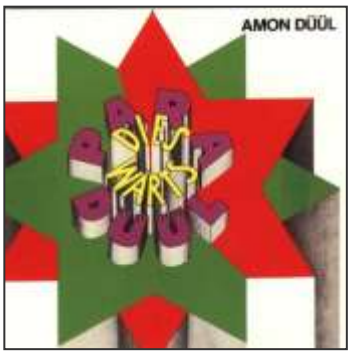
Amon Düül

Psychedelic Underground

Collapsing

Paradieswärts Düül

Disaster

Experimente

Amon Düül II

Phallus Dei

Yeti

Tanz de Lemminge

Carnival In Babylon

Wolf City

Live In London

Vive La Trance

Hijack

Made In Germany

Pyragony X

Almost Alive

Amon Düül II – Utopia

Amon Düül (UK)

Dave Anderson (bass), John Weinzierl (guitar), etc…

1. HAWK MEETS PENGUIN (1981)
2. MEETINGS WITH MENMACHINES UNREMARKABLE HEROES OF THE PAST (1985)
3. DIE LÖSUNG (1989)
4. FOOL MOON (1990)

V raných 70. letech zformoval ex-basák kapely Amon Düül II. Dave Anderson svoji vlastní britskou (UK) verzi původní skupiny, zpočátku pod názvem Amon Din. S novou skupinou dělal předskokany formaci Hawkwind, ke kterým později přestoupil. Koncem 70. let také vybudoval vlastní nahrávací studio ve velšském městě Llanfair - Foel Studio. V roce 1981 Anderson vydává mysteriózní album Hawk Meets Penguin, bez jakýchkoliv informací na obalu, pouze s poznámkou „staré nahrávky". Materiál na desku však vznikl již v r. 1979, kdy člen „originálních" Amon Düül II. John Weinzierl pozval členy britské inkarnace Amon Düül do Foel Studia k nahrávání kolekce hudebních jammů. Výsledkem byly dva sejšny – jeden light progress s ženskými vokály, v duchu alba Made In Germany a druhý, ryze psychedelický úlet, připomínající raná léta. Další alba z této „britské" spolupráce pocházejí z let 1985 a 1989, a obsahují lehčí „písničkový" materiál, návrat ke starým dobrým časům představuje album Fool Moon z r. 1990.

Amon Düül in Foel Studio

Hawk Meets Penguin

Amos Key

Thomas Molin (key, voc) Andreas Gross (gt, bss, voc) Lutz Ludwig (dr)

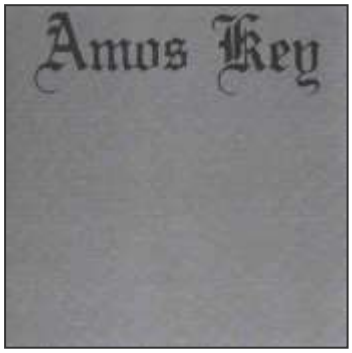
1. FIRST KEY (1973)
2. KEYNOTES – THE LOST TAPES SWF SESSION 1973 (2010)

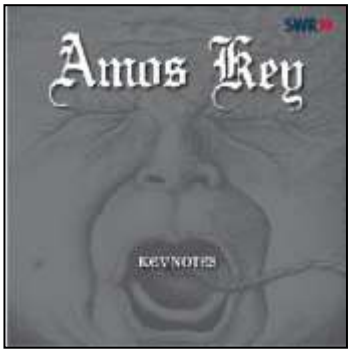
Skupina vydala jedno, sběratelsky ceněné, album. Vystupovali jako trio s dominantními klávesami. Amos Key měli slabost pro klasické skladatele jako byli Bach, Beethoven a Schuman, kterým bylo

toto album také věnováno. Deska je v mnoha ohledech podobná hudbě holandské kapely Ekseption. V r. 2010 ještě vychází záznam z hudebního sejšnu na rádiu SWF, pořízený v r. 1973.

First Key Keynotes

Anabis

Holger Sann (lead vocals, 12-string guitar, percussion, flute) Peter Müller (guitar) Roland Dörr (keyboards) Bert Beck (bass, percussion, kazoo, vocals) Mike Mörkel (drums, percussion, vocals)

1. HEAVEN ON EARTH (1980)
2. WER WILL? (1981)

Kapela z německého Giessenu, zformovaná v r. 1978. Do svého rozpadu v r. 1988 vydali tři studiová alba progresívní muziky s klasicistními prvky, která mají svůj předobraz v tvorbě kapel typu Eloy, Genesis, Marillion, apod. Desky jsou tematicky zaměřené a obsahují dlouhé, bohatě strukturované skladby, s mírně cynickými texty. Třetí album Theatre vychází v r. 1988, z původní sestavy zůstal již jen bubeník M. Mörkel, hudební postupy však zůstávají stejné.

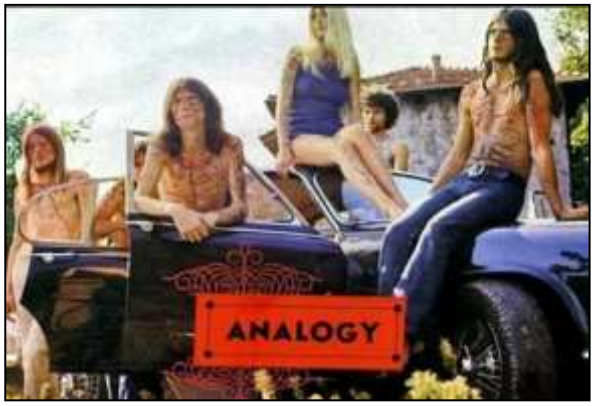
Heaven On Earth Wer Will?

Analogy

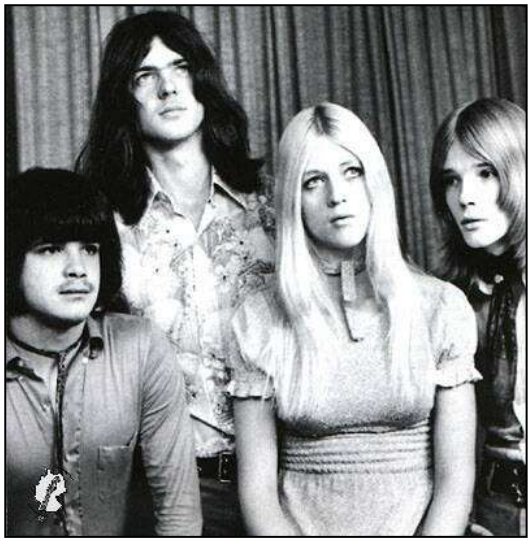
Martin Thurn (gt, piano, voc) Jutta Nienhaus (voc) Nicola Pankoff (key) Wolfgang Schoene (bass) Hermann-Jürgen Nienhaus (dr) Rocco Abate (flute)

1. ANALOGY (1972)
2. THE SUITE (1973)

Italsko-německá skupina, zformovaná kolem italského klávesisty N. Pankoffa. Založeni v r. 1970 pod názvem The Yoice (jediný singl vyšel v r. 1971 v Itálii). Postupem času se jejich hudba stávala více progresívní a experimentální, a v r. 1972 dochází s částečnou změnou stylu i ke změně názvu na Analogy. První deska byla natočena v Miláně, sběratelsky je velmi ceněná (až 1500 Eur). Obsahuje zdařilé songy jako The Year´s At The Spring, Dark Reflections a Analogy. Hudba se blíží stylu kapel jako Circus 2000 nebo Earth And Fire. Vyniká především panensky čistý vokál Jutty Nienhaus a instrumentální zručnost Thurna s Pankoffem. Pro všechny zájemce o progress-rock jde o nepostradatelné album. Skupina v r. 1973 doplnila fantastický ženský vokál klasicky vzdělaným flétnistou Rocco Abatem. Zkomponovali třicetiminutový tématický útvar The Suite, který později vyšel na LP. Rozpadli se v r. 1974.

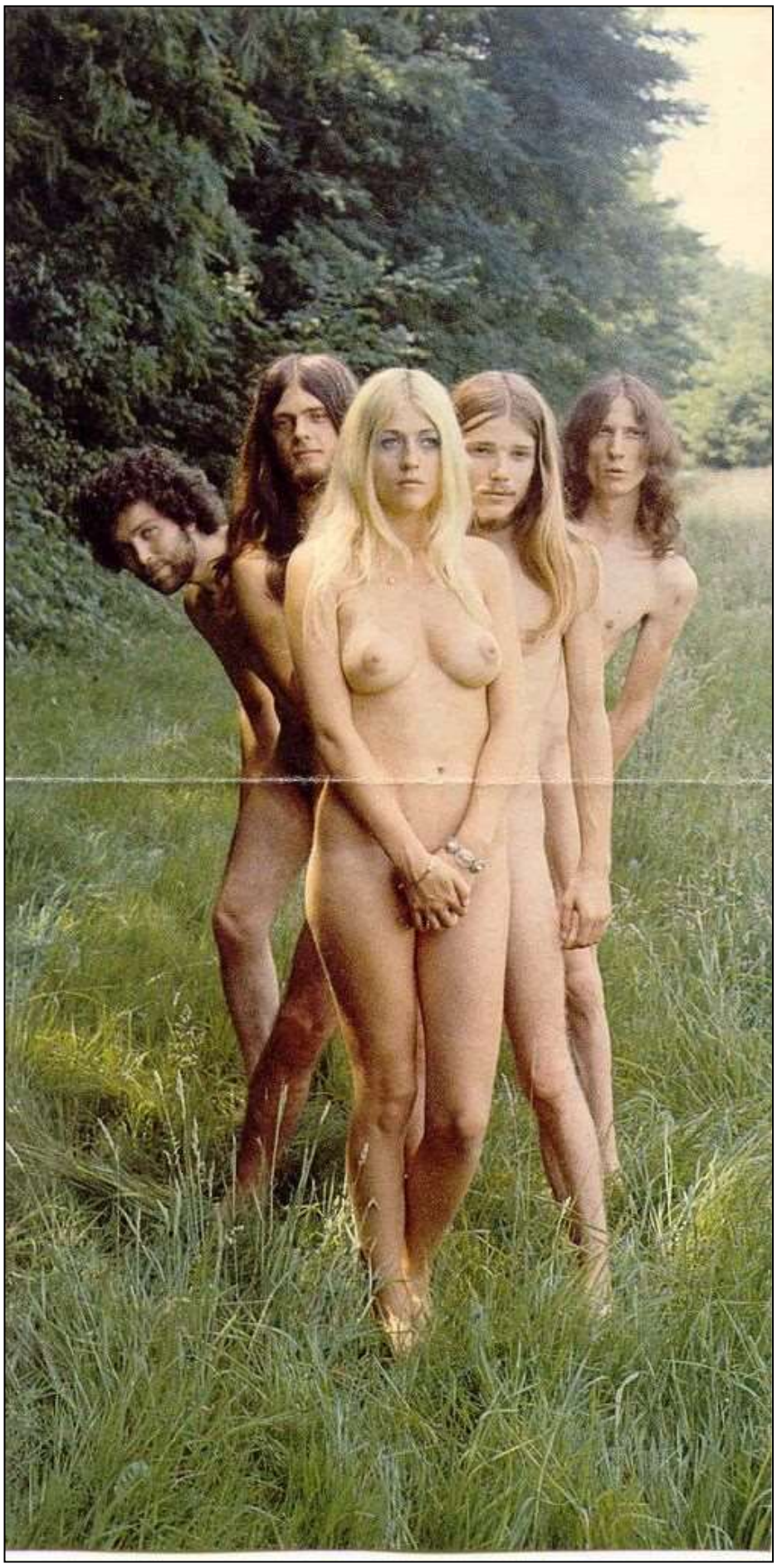

Analogy The Suite

Analogy

Neil Andersen

obsaženo na: UNKNOWN DEUTSCHLAND: VOLUME 2 (1996)

Hráč na syntezátory a kytarista skupiny Fuerrote, na sampleru se prezentuje skladbou Feuerwerk z r. 1976 - směsicí elektroniky a echovaných kytar, v mírně kakofonické space-kompozici.

Angels

SHE´S SO FAR AWAY (1969)

Kapela z Hamburku, jedinou dochovanou skladbu lze slyšet na sampleru Prae-Kraut Pandaemonium Vol. 5 – jde o live záznam nevalné kvality (zřejmě bootleg) ze společného vystoupení se skupinou Thrice Mice, průměrný post-beat…

Andorra

Uwe Sill (guitar, mandolin) Ulrich Leicht (guitar, vocals) Hans-Dieter Gatzke (bass, vocals) Heinz-Wilhelm Heuke (drums, vocals)

obsaženo na: PROTON 1 (1974)

Skupina z vestfálského Hammu, rok založení 1972, jediné tři skladby hutného progress-rocku, okořeněného funky prvky á la Santana, vyšly na výběrovém dvojalbu Proton 1 z r. 1974 vedle kapel Zyma, Nexus, Penicillin a Sun.

Andromeda (Berlín)

Bernd Jahnke (guitar, vocals) Alexander Hensel (bass) Rainer Bergmann (drums) Karl-Heinz Engelhardt (flute, sax) Thomas Lüdemann (keyboards) Rainer Lingk (vocals, guitar)

1. ANDROMÉDA (1979)
2. KARLIBURR (1980)
3. 3 (1981)

Kapela z pozdních 70. let, hrající lyrický rock s bluesovými a soft-jazzovými elementy. Tvorba relativně invenční, zřetelně ovlivněná ranými Eloy, Jane, Epitaph, příp. Jethro Tull. Všechna tři alba vyšla ve vlastní režii.

Androméda

Karliburr

3

Andromeda (Kolín)

Peter Schild (keyboards) Günther Steinborn (drums) + Gerry Fleming (bass) Tony Hendrik (guitar)

1. ANDROMEDA (1970)

Kapela založená v 60. letech dvěma studiovými hudebníky a dvěma členy kolínského pop bandu The Tony Hendrik Five. Nahráli jediné album se skladbami v rozmezí od typické beatové muziky konce 60. let, kombinované s heavy a psychedelickým rockem, s výrazným využitím kláves v duchu The Nice, místy lze najít shodné prvky i s kapelami Colosseum či Atomic Rooster…

Anima

Paul Fuchs (lesní roh, voc, perc) Limpe Fuchs (voc, perc) J.A. Rettenbacher (bass) Friedrich Gulda (piano)

1. STÜRMISCHER HIMMEL *(Anima Sound)* (1971)
2. ANIMA (1972)
3. IT´S UP TO YOU (2LP) (1972)
4. ANIMA SOUND (1972)
5. MONTE ALTO (1977)
6. DER REGT MICH AUF / A CONTROVERSY (2LP) (1979+1982)

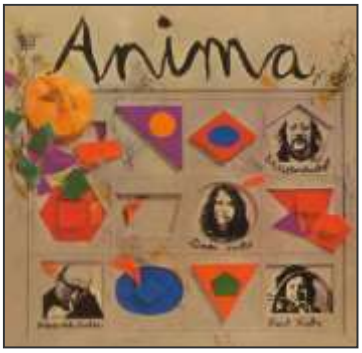
Kapela řazená k mnichovské undergroundové scéně. V r. 1971 bylo na značce Ohr realizováno první „sólové“ album Paula a Limpe Fuchsových (uváděno i jako Anima Sound). Rok poté přišli dva rakouští jazzoví hudebníci Rettenbacher a Gulda, a takto vzniklá skupina změnila název na Anima. Provozovali bizarní atonální avantgardní folk-jazz využívající mnoho ručně vyrobených nástrojů. Určitě zajímavá muzika pro fanoušky hard-core free jazzu.
Pozn.: v diskografii občas dochází k mírnému zmatení pojmů, jelikož skupina používala průběžně všechny tři uváděné názvy, tj. Paul und Limpe Fuchs, Anima a Anima Sound.

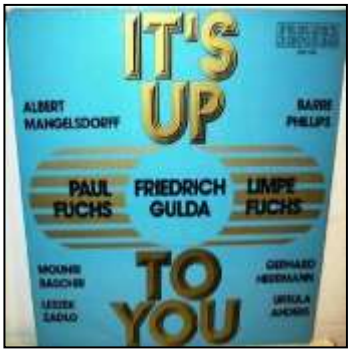

Stürmischer Himmel

Anima

It´s Up To You

Anima Sound

Monte Alto

Der Regt Mich Auf

Annexus Quam

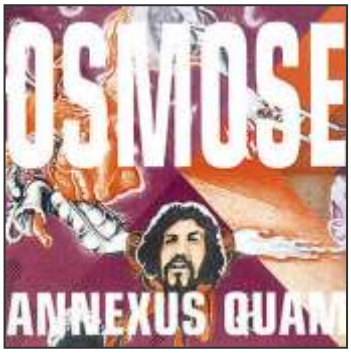
A) Hans Kaemper (gt, voc, flute) Harald Klemm (tablas, gt, perc) Ove Volquartz (sax, flute) Peter Werner (gt, perc) Jürgen Jonuschies (bs, voc, perc) Uwe Bick (dr, voc, perc) Werner Hostermann (clarinet, kb, voc, perc)
B) Martin Habenicht (bs) Hans Kaemper (gt, voc, flute) Harald Klemm (tablas, gt, perc) Ove Volquartz (sax, flute) Peter Werner (gt, perc)

1. OSMOSE (1970) A
2. BEZIEHUNGEN (1972) B

Kapela pocházející z Kamp-Lintfortu, předměstí Düsseldorfu. Jejich muzika byla založena na avantgardním mixu jazzu, rocku a psychedelie. Začínali hrát v r. 1967 hippie-rock pod názvem Ambition Of Music. V následujících letech členové skupiny experimentovali s jazzem. V r. 1969 si změnili název na Annexus Quam. Jejich muzika se začala odklánět od konvenčních postupů blíže k abstrakci.
Album Osmose z r. 1970 natočili v sedmičlenném obsazení jako jedni z prvních na nově vzniklé značce Ohr. Nese označení „progressive jazz-rock“ a obsahuje 4 bezejmenné tracky typicky německého soundu (podobný zvuk jako debuty Guru Guru, Tangerine Dream, Embryo, Limbus 4). Obsahuje dlouhé instrumentální pasáže, prokládané „sténajícími“ vokály. Unikátní album i pro jeho „reklamní“ rozkládací přebal.
V r. 1972 vychází album Beziehungen, obsazení se ztenčilo na pětičlenný band. Kombinuje hudbu známou již z prvního alba, kombinovanou s free-jazzovými improvizacemi. Zajímavá je jen první strana obsahující 16 minutovou skladbu Dreh Dich Nicht Um, druhá strana obsahuje pouze free improvizaci Leyenburg. O jejich rozpadu není nic bližšího známo.

Annexus Quam

Osmose

Beziehungen

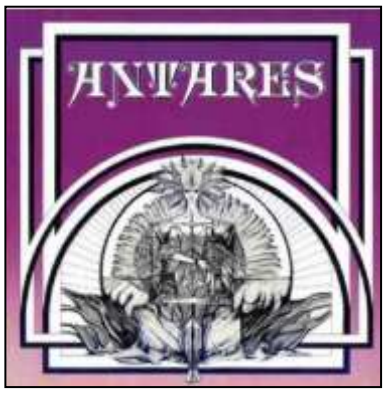
Antares

Ludwig Eilers (bass, guitar, synthesizer) Helge Bülov (drums) Claus Meide (keyboards, vocals, guitar) Jens Fricke (guitar) Khalid Schröder (drums, percussion) Ede Brumund-Rüther (bass) Rainer Schöning (saxophone)

1. OVER THE HILLS (1981)

Melodická symphonic-rocková kapela, seskupená kolem skladatele, zpěváka a multi-instrumentalisty Clause Meideho. V jejich tvorbě je cítit silný vliv britských kapel Genesis, Marillion, Pendragon a Yes. Na labelu Bellaphon realizovali jedno solidní album v r. 1981, poté se v r. 1983 rozpadli. V r. 1988 dochází k jejich „reinkarnaci" a vydávají druhé album ve stejném duchu, s názvem Out Of Sight.

Anthony

GLORIA / SWEET LOREEN (1970)

Anthony, vlastním jménem Eckhard Kühn, byl zpěvák berlínské beatové skupiny The Hound Dogs. S původní kapelou nahrál v r. 1965 profláklou Van Morrisonovu skladbu Gloria, upravenou („heavy") verzi realizoval jako sólový singl o pět let později. V r. 1971 tragicky zahynul.

Anyones

Wolfgang Hausmann (guitar, vocals) Dietmar Schrick (bass, vocals) Thomas Meyer (guitar) Edgar Lorig (drums)

BELIEVE ME / CAN´T FORGET (1969)

Psychedelická garážovka, místy zbytečně melodická, s výraznými, beatově primitivními bicími. Skupina pochází z města Hilden, nedaleko Düsseldorfu.

Anyone´s Daughter

Harald Bareth (bass, lead vocals) Uwe Karpa (guitars) Kono Konopik (drums, rototoms, cymbals) Matthias Ulmer (pianos, synthesizers, organ, vocals)

1. ADONIS (1978)

Jedna z mnoha progresívních kapel konce 70. let, inspirovaných tvorbou Genesis, Jane, Eloy, apod. Anyone´s Daughter však popravdě patřili k tomu lepšímu ze zmíněného stylu – jejich debutové album je zdařilou ukázkou symfonického progresívního rocku s lehkými jazzovými prvky. V 80. letech vydali několik dalších alb, vycházejících ze stejných principů, aby nakonec v r. 1986 ukončili činnost.

Adonis

Apocalypse

Gerd Müller (vocals, guitar) Enrico Lombardi (vocals, guitar) Bernd Scheffler (vocals, percusions, drums) Jürgen Drews (vocals, guitars)

1. APOCALYPSE (1970)

Kapela z německéko Kielu, složená z bývalých členů beatových skupin The Others a Die Anderen (resp. Kannibal Komix), produkující relativně zajímavý raný soft progress-rock. Po vydání jediného alba se v r. 1970 rozpadli.

Apocalypse

Apple Pie

Knut Engels (guitars) Peter Bender (drums) Harld Grünewald (guitars, vocals) Volker Lieb (bass)

BALLAD OF THE CRYING MAN / MAURICE (1970)

Apple Pie byli koncem roku 1969 založeni čtyřmi mladíky z Wuppertalu, kteří hráli uprostřed 60. let v různých beatových skupinách. Hráč na bicí Peter Bender pocházel z kapely Regents, kytarista Knut Engels z Early Birds. Velký úspěch měl další kytarista Harald Grünewald, původně z Consuls a baskytarista Volker Lieb, který hrál několik let u Rockets. K repertoáru skupiny patřily nejprve tituly od Ten Years After, Free, Hendrixe nebo Johna Mayalla, které byly postupně míchány s vlastními kousky. Jedno z prvních vystoupení, ještě pod předchozím jménem Early Birds, svedlo tyto čtyři 6.9.1969 na jedno pódium s kapelami Badfinger a Yardbirds. V zimě 1969/70 se Apple Pie rychle stali veličinou a v únoru 1970 vystoupili společně se skupinou Rattles. O několik týdnů později nahrála skupina v düsseldorfském Tonstudio Schmitz singl Ballad Of The Crying Man / Maurice. Na přední stranu obalu si prosadili asiatskou bambusovou ratolest, kterou získali během společného londýnského pobytu od jednoho mladého hare-krishna přívržence. 500 kusů desek vydaných vlastním nákladem bylo rychle rozprodáno a jsou dnes vyhledávaným kouskem pro sběratele. To nejlepší zažila skupina dne 31.10.1970, když ve vyprodané wuppertalské městské hale vystoupila před více než 2000 diváky s kapelou Golden Earring. Nadšení posluchačů pro Apple Pie bylo více než obrovským úspěchem. Koncem téhož roku však došlo k rozpadu skupiny. Harald Grünewald, jehož hlas byl ke slyšení v písni „Maurice", odešel do Holandska, kde v roce 1973 zemřel na předávkování drogami.

Aqua

A) Martin Ulrich (guitar) Klaus Borucki (vocals) Martin Grosskurth (keyboards) Georg Röber (bass) Bernd Billhardt (drums)
B) Martin Ulrich (guitar) Klaus Borucki (vocals) Wolfgang Eckhardt (bass) Roy Kaleve (drums) Jörg Wiesner (keyboards)

1. AQUA (1972)
2. SEXY BOY? (1981)

Kapela z německé provinční metropole Kassel, založená v r. 1968 a produkující klasický progresívní rock, založený na zvuku kláves. V r. 1972 natočili čtyři vlastní skladby, které rozeslali promotérům a nahrávacím společnostem, nahrávací kontrakt však nezískali. V r. 1978 vydali singl Going My Way / Teenage Feelings, obsahující uhlazenější tvorbu, ale ani s tímto materiálem se příliš neprosadili. Až v r. 1981 vydali oficiální album v počtu 1000 kopií, hudební úroveň alba se však propadla až do roviny běžného nezajímavého pop-mainstreamu, což dokazuje už přihlouplý název alba. Jejich tvorba byla smysluplně shrnuta až na CD z produkce labelu Garden Of Delights z r. 2008, které obsahuje všechny čtyři nerealizované skladby z r. 1972, singl z r. 1978 a dvě nejzajímavější skladby z jejich jediného alba.

Aqua

Sexy Boy?

Archaeopterix

BARBARELLA / SAMSTAG ABEND, SONNTAG MORGEN (*germany version*) (1970)
BARBARELLA / NO MORE LIVING WITHOUT LOVING (*english version*) (1970)

Skupina s jediným promo singlem (v německé a anglické mutaci), vydaným na labelu Kuckuck. Realizace alba se skupina se svojí psychedelickou muzikou, okořeněnou jazzovými a soulovými prvky, nedočkala.

Ardo Dombec

Helmut Hachmann (sax, flute) Harald Gleu (gt, voc) Wolfgang Spinner (dr, voc) Michael Ufer (bass)

1. ARDO DOMBEC (1971)

Málo známá hamburská kapela s dominujícím saxíkem, kytarou a flétnou a zajímavými texty. Progress-rock s bluesovými a jazzovými prvky, srovnatelný se starší tvorbou amerického bandu Chicago.

Ardo Dombec

Argile

Stefan Lederer (dolgi, pianos, percussion, gong) Dieter Weberpils (quena, flutes, percussion, piccolo) Achim Schmidt (darbouka, drums, marimba, congas, vibes, horn)

1. LIVE (1979)
2. NIMDIRSI (1983)

Obskurní etno-jazz-rock z Nürnbergu. Tvorba ovlivněna hudbou asijských a severoamerických kultur, s klasickými a rockovými prvky. Výsledkem jsou dvě alba na pomezí tvorby skupin Between a Embryo. První nahrávka vyšla privátně pouze na MC kazetě.

Nimdirsi

Argo

POWER / (1975)

Jediný známý singl této stuttgartské kapely obsahuje poměrně zdařilý folk rock s ženským vokálem, výsledek je podobný tvorbě známějších britských The Trees.

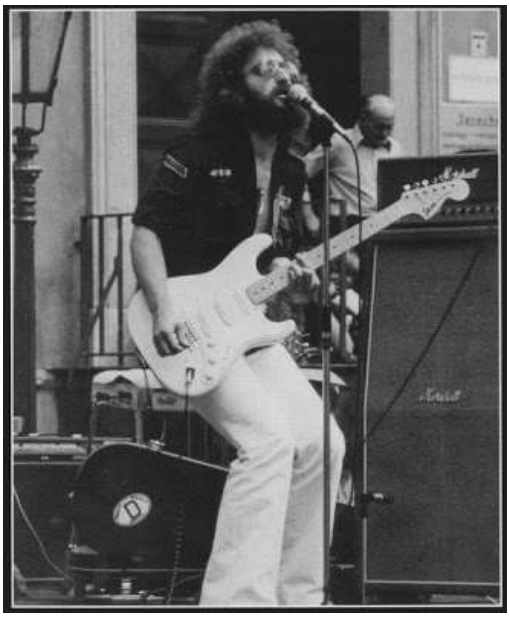
Arktis

Karin Toppig (voc) Klaus Blachut (gt) Klaus Gollner (bass) Harry Kottek (dr)

1. ARKTIS (1974)
2. ARKTIS TAPES (1975)
3. ON THE ROCKS (1976)

Zformováni v březnu 1973 v Bonnu. První album natočili za dva dny v říjnu 1973 a v březnu 1974 jej vydali v nákladu 300 kopií. Obsahuje 4 skladby v garážovém stylu s wah-wah kytarou. Ústřední skladba Rare Girl je dvacetiminutový kousek s nekonečnými kytarovými kličkami. Těžký psychedelický progress-rock. Druhá deska vyšla v nákladu 500 kusů v květnu 1975 a obsahuje jam-sessionové nahrávky z let 1974-75. Obě alba patří k nejžádanějším mezi obskurními sběratelskými kousky. Solidní rockovou úroveň si udržuje i poslední - třetí - album.

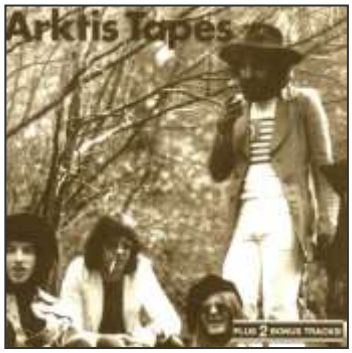

Arktis (Harry Kottek & Karin Toppig)

Arktis

Tapes

On The Rocks

Armaggedon

Frank Diez (voc, gt) Manfred Galatik (key, bass, voc) Michael Nurnberk (bass, gt) Jürgen Lorenzen (dr)

1. ARMAGGEDON (1970)

Těžký německý progress s excelentní hendrixovskou kytarou F. Dieze. Natočili pouze jediné album, obsahující 6 skladeb (10 minutovou verzi Rice Pudding od Jeffa Becka, Better By You, Better Than Me od Spooky Tooth, zbytek z dílny Diez – Galatik). Diez už nikdy nenatočil podobně „výživné“ album a pokračoval v jazz-rockové formaci Emergency.

Art Boys Collection

Walter Holz (organ) Hans Joachim Holz (vocals, drums, percussion) Hubert Perfahl (vocals, guitar) Gerhard Bauer (vocals, guitar) Johann Aigner (bass) Gerhard Egger(vocals, guitar)

LIFE IS DREAM / UNITED BLUES GENERATION (1969)
LEMON TREE / A WALK IN THE RAIN (1970)

1. STONED WALL (1972)

Rakouská kapela seskupená kolem hráče na varhany Waltera Holze. Materiál na jejich jediném albu obsahuje lehčí progresívní rock, ovlivněný beatem 60. let (Beatles, Kinks) a psychedelickými postupy, typickými pro přelom 60. a 70. let.

Stoned Wall

Ash Ra Tempel / Ashra

Ash Ra Tempel

A) Manuel Göttsching (voc, gt, electronics) Hartmut Enke (bs, gt) Klaus Schulze (drums, perc, electronics)
B) Manuel Göttsching (voc, gt, electronics) Hartmut Enke (bs, gt) Wolfgang Müller (drums, perc)

C) Manuel Göttsching (voc, gt, electronics) Hartmut Enke (bs, gt) Timothy Leary (voice) Mickey Duwe (voc, fl) Steve A (keyb) Dietmar Burmeister (drums) Tommie Engel (drums) Dieter Dierks (synth)
D) Manuel Göttsching (voc, gt, electronics) Hartmut Enke (bs, gt) Klaus Schulze (drums, perc. electronics) Rossi Stimme (voc, perc)
E) Manuel Göttsching (voc, gt, electronics) Rossi Stimme (voc, perc)
F) Manuel Göttsching (voc, gt, electronics)
G) Manuel Göttsching (voc, gt, electronics) Lutz Ulbricht (gt, synth)

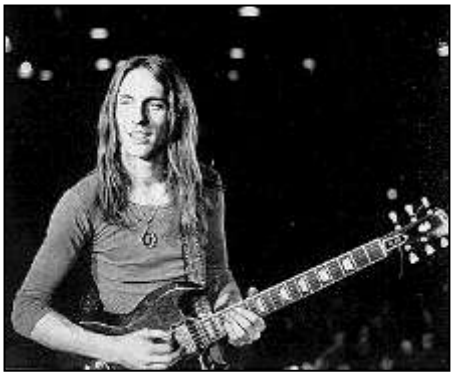
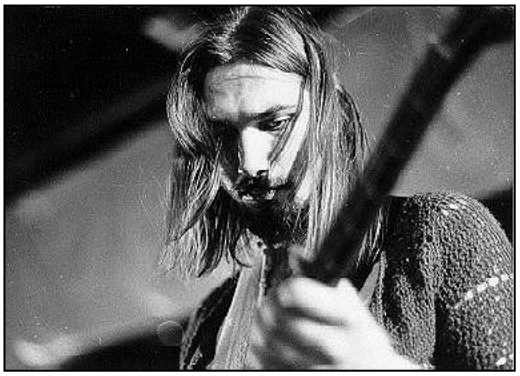
1. ASH RA TEMPEL (1971) A
2. SCHWINGUNGEN (1972) B
3. SEVEN UP (1972) C
4. JOIN INN (1973) D
5. STARRING ROSI (1973) E
6. INVENTIONS FOR ELECTRIC GUITAR (1974) F
7. LE BERCEAU DE CRISTAL (1975) G

Ashra

A) Manuel Göttsching (voc, gt, electronics)
B) Manuel Göttsching (voc, gt, electronics) Lutz Ulbricht (gt, synth) Harald Grosskopf (dr, perc, synth, voc)

1. NEW AGE OF EARTH (1977) A
2. BLACKOUTS (1978) A
3. BELLE ALLIANCE (1979) B
4. CORRELATIONS (1979) B

Kapela založená v r. 1971 trojicí hudebníků M. Göttsching, K. Schulze a H. Enke. Všichni tři byli v minulosti členy krátkodeché skupiny Conrada Schnitzlera Eruption (ještě dříve se setkali Schnitzler se Schulzem v původní sestavě Tangerine Dream). Vynikající debutové album spatřilo světlo světa v r. 1971 a stejně jako následující deska patří k absolutní klasice space-psychedelické odnože krautrocku. V nastoupené cestě pokračují ještě alba 3 a 4 (na LP Seven Up podpořené přítomností nejvyššího lysergidového guru Timothy Learyho – texty a zpěv), od alba Starring Rosi dochází k určitému zjemnění, s důrazem na větší melodičnost - následující sólová Göttschingova produkce, jakož i četná alba kapely reinkarnované v roce 1977 pod zkráceným názvem Ashra však už postrádají původní invenci.

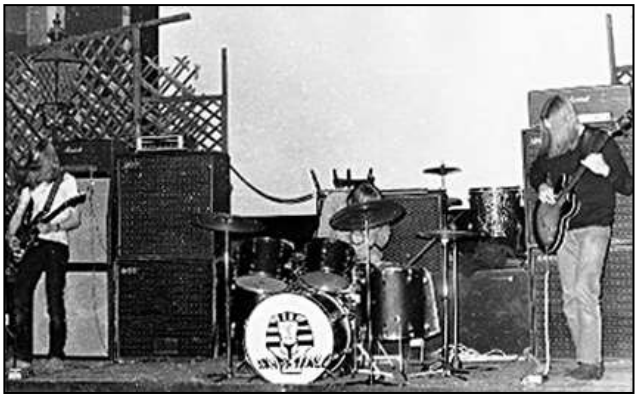

Ash Ra Tempel, Paříž 1973 - Manuel Göttsching, Hartmut Enke

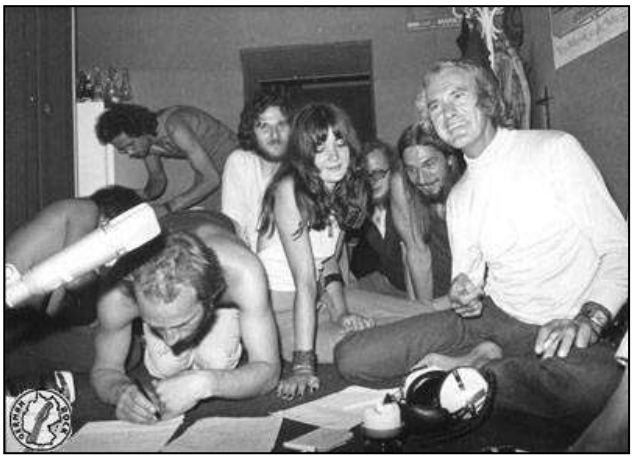

Ash Ra Tempel *Ashra*

Ash Ra Tempel

Ash RaTempel a Timothy Leary

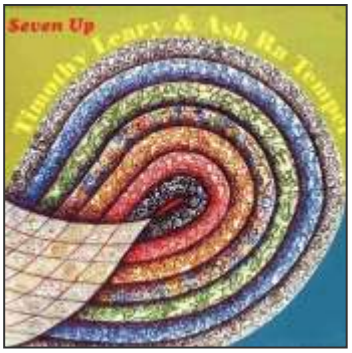
Ash Ra Tempel

Ash Ra Tempel

Schwingungen

Seven Up

Join Inn

Starring Rossi

Inventions For Electric Guitar

Ash Ra Tempel **Ashra**

Le Berceau de Cristal

New Age Of Earth

Blackouts

Belle Alliance

Correlations

Asphalt

WANDERIN´ WOMAN, Pt. 1 / WANDERIN´ WOMAN, Pt. 2 (1971)

Další z neuvěřitelných podivností - hard rockový singl britského střihu, jehož obě strany jsou však téměř totožné. Realizováno v r. 1971 na ultra-obskurním labelu Modern Music.

Association PC

Toto Blanke (guitar) Siggi Busch (bass) Pierre Courbois (drums) Peter Krijen (bass) Jasper van't Hof (keyboards)

1. EAR WAX (1970)
2. SUN ROTATION (1972)
3. ERNA MORENA (1972)
4. ROCK AROUND THE COCK (1973)
5. MAMA KUKU (1974)

Mezinárodní skupina hrající fúzi free-jazzu a rocku, vedená holandským bubeníkem Pierrem Courboisem. Nahrávali výhradně na mnichovském jazzovém labelu MPS. Většina jejich produkce je plná invence a nových postupů, posouvajících hranice jazz-rocku. Alba Sun Rotation a Erna Morena jsou velmi silná a agresívní - bývají považována za vůbec nejlepší na tomto hudebním poli a plně předvádějí talent Toto Blankeho a Jaspera van't Hofa. V polovině 70. let se kapela rozpadá. Blanke a Hof zakládají skupinu Electric Circus, Pierre Courbois se vrací k ryze jazzovým kořenům.

Ear Wax

Erna Morena

Sun Rotation

Rock Around The Cock

Mama Kuku

Asterix

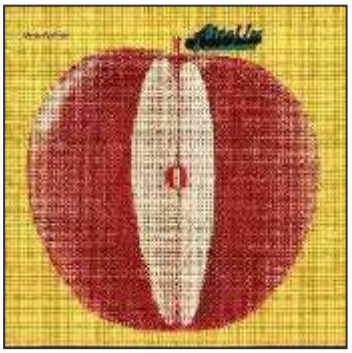
George Monroe (voc) Peter Hecht (key) Peter Hesslein (gt) Dieter Horns (bass) Joachim Rietenbach (dr)

EVERYBODY / IF I COULD FLY (1970)

1. ASTERIX (1970)

První album skupiny Lucifer´s Friend, natočené pod původním názvem. Obsahuje kratší skladby s typickým hard rockovým drivem.

Astral Army

Alex Meyer (vocals) Günther Dorn (guitar) Wolfgang Willhauk (guitar) Herbert Metzger (guitar) Otto Bretnacher (drums)

obsaženo na: UNKNOWN DEUTSCHLAND: VOLUME 1

Zcela zapomenutá kapela i přesto, že v polovině 70. let jejich kosmický styl v duchu skupiny Hawkwind byl určitě cestou ze slepé uličky.

Ted Atking, Alain Feanch & Cecil Wary

1. SCOOP (SON 153)

Trojice francouzských hudebníků, kteří se sešli k vydání alba pro největší německý nezávislý, tzv. „library“, label Sonoton (založený v Mnichově v r. 1965 dvojicí Rotheide a Gerhard Narholzovi – desky neobsahují rok vydání, pouze pořadové číslo). LP s názvem Scoop obsahuje mix tuctového „barového“ soft jazzu s poměrně kvalitní elektronikou. Album bylo natočeno pravděpodobně v r. 1979.

Ted Atking

Atlantide

Leonardo Sanseverino (organ, synthesizer) Mimmo Sanseverino (guitar, vocals) Mario Sanseverino (bass) Matteo Sanseverino (drums)

1. FRANCESCO TI RICORDI (1976)

Skupina složená ze čtyř bratrů, pocházejících ze severní Itálie, žijících ovšem v německém městě Rottweil. Vystupovali od r. 1973, známými (regionálně) se stali především zásluhou koncertů, kdy dělávali předskokany kapelám jako Message, Atlantis nebo Scorpions. V r. 1976 vydali vlastními silami (a pouze v Německu) jedno hard rockové album - bizarně působí skutečnost, že celé album je nazpívané italsky se silným německým akcentem.

Atlantis

Inga Rumpf (vocals, percussion) Jean-Jacques Kravetz (piano, organ) Frank Diez (guitar) Karl-Heinz Schott (bass) Curt Cress (drums, percussion)

1. ATLANTIS (1973)
2. IT'S GETTING BETTER (1973)
3. OOH BABY (1974)
4. LIVE (1975)
5. GET ON BOARD (1975)
6. TOP OF THE BILL (1978)

Skupina, která vznikla na základech kapely Frumpy, hrající komerčněji orientovaný hard rock. Na prvním albu ženský vokál Ingy Rumpf tvoří příjemný protiklad k jejím poměrně ostrým textům,

hudebně jde o kratší a více rockově orientované skladby oproti starším albům skupiny Frumpy. Od druhého alba se muzika ubírá, sice na stejných základech jako debut, směrem ke komerčnějšímu pop a soul rocku.

Atlantis

It´s Getting Better

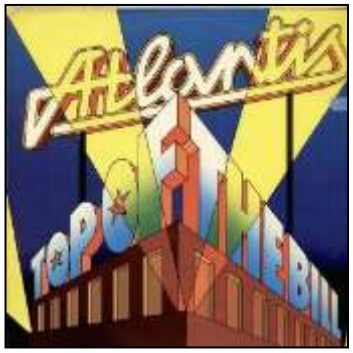
Ooh, Baby

Live

Get On Board

Top Of The Bill

Atlas

Reinhard Ploil (vocals) Thomas Böröcz (drums, congas, string ensemble, piano) Reinhard Kühne (guitar) Hannes Seidl (piano, clavinet) Helmut Pichler (bass) + Gereon Wolter (trombone) Franz Berka (tenor saxophone) Joe Rauter (trumpet) Helmut Plattner (trumpet)

1. ATLAS (1977)

Rakouský soubor, věnující se progresívnímu jazz-rocku. Jediné album natočeno v r. 1977 ve vídeňských Gorilla Studios. Skupina aktivní v letech 1975–1978, po rozpadu se hudebníci věnovali jazzu (Wolter, Plattner), blues rocku (Pichler) a new-wave music (Böröcz).

Atlas

Atrium

Ede Janson (guitar, vocals) Uli Krug (bass) Stefan Leidig(drums) Paul Schütt trombon, vocals) Wolfgang Steiger (keyboards) Michael Weil (percussion)

1. COLOR SEED (1979)

Jazz-rocková formace s výbornou rytmickou sekcí, syntezátory, elektrickým pianem a dechy. Album nahráno na přelomu let 1974–1975, privátně bylo realizováno až v roce 1979.

Aumether

CITADELLE D´ILLUSION / VIBRATIONS DE TERRE (1978)

Soft-progresívní singl ze švýcarské provenience, kvalita průměrná, vokály ve francouzštině.

Aussenminister

Wolfgang Hertz (keyboards, tapes, effects) Jan Kuchler (drums, electronics, tapes) Gobo (saxophone, tapes, electronics)

1. AUSSENMINISTER / MODEL 81 (1986)
2. AUSSENMINISTER / MODEL 81 - 2CD SET ANTHOLOGY 1980-1981 (2007)

Silně obskurní ukázka německého post-krautrockového undergroundu počátku 80. let, produkt berlínské pre-industriální scény. Jde o „brainchild“ neboli ideový projekt Conrada Schnitzlera (ex-Kluster), v provedení Wolfganga Hertze. První nahrávka realizována pouze na MC kazetě, jde o jedinou 23 minutovou skladbu Fire On I Must Go, pořízenou na koncertě v berlínské The Music Hall v r. 1981, zvukově příbuznou kapele Gong (období kolem alba You), v kombinaci s původními Schnitzlerovými Kluster. Výsledný zvuk je „very spacey“. Druhá polovina kazety je věnována kapele Model 81. Oficiálně vydáno v r. 1986.
V r. 2007 vychází 2CD kompilace obsahující „vyčištěný“ materiál z r. 1981, první CD obsahuje čtyři skladby Aussenminister v délce cca 55 minut, druhé CD opět věnováno souběžnému Hertzovu projektu Model 81.

Automatic Blues Ltd.

1. ROCK´N´BLUES (1970)

Album studiových hudebníků, které kolem sebe seskupil zpěvák Jerry Blow. Obsahuje dvanáct originálních, solidně odvedených blues-rockových skladeb.

b

Baal

obsaženo na: UNKNOWN DEUTSCHLAND: VOLUME 2

Jediná volně dostupná nahrávka No God-Astaroth z r. 1975 předvádí kapelu v pozici neo-psychedelického hard rockového bandu.

Baal (II.)

RED HEAD LADY / POLLUTION (1978)

Skupina s jediným singlem, vydaným na labelu New Blood. S největší pravděpodobností nemá nic společného se skupinou stejného názvu, která se prezentovala skladbou No God-Astaroth na sampleru Unknown Deutschland: Volume 2.

Baba Yaga

Ingo Werner (synthesizers, string ensemble, clavinet, pianos) Nemat Darman (santur, sitar, tablas, congas, cymbals, gongs, kettledrums, drums, vibes)

1. BABA YAGA (1974)
2. COLLAGE (1974)

Neo-progresívní kapela s dvěma alby, plnými invence a magických fikcí. Vůdčí osobnost skupiny - Ingo Werner - je známý z účinkování ve skupině My Solid Ground, později vystupoval jako syntezátorový session hudebník. Hudba skupiny nabízí mix etnických nástrojů, perkusí a kláves, první album (v pětičlenném obsazení) se nese v duchu britského melodického prog-rocku (á la Cressida, Still Life, apod.), druhá deska je nahrána ve dvojici s famózním íránským perkusionistou N. Darmanem a představuje pouze dvě skladby někde na pomezí rané tvorby Between, Deuter a Popol Vuh, s příjemnými melodickými abstraktními motivy. V obou případech se jedná o opravdu excelentní, sběratelsky ceněné, čistokrevné obskurity.

Baba Yaga

Collage

Peter Backhausen

Peter Backhausen (vocals, synthesizer, guitar, piano, organ, percussion) + bass: Georg Funke, Karlheinz Schott, Steffi Stephan, drums: Bertram Engel, Siddartha Gautama, guitar: Karl Allaut, piano: Geoffrey Peacey, Willy Tjon Ajong

1. PLANET SHOW (1979)

Sólové album bubeníka a hudebního publicisty, obsahující 10 skladeb melodického soft-rocku s progresívními prvky a až na odpad, který představuje úvodní skladba Sterntag, jde o dobře poslouchatelnou oddechovou muziku. Další album Picture Dreams vydal P. Backhausen až v r. 1992.

Bad Habit

Hans Marx (guitar, vocals) Wilhelm Sämann (bass) Jürgen Schimmelpfennig (drums, vocals)

1. SAD TIMES CHANGING (1980)

Hard rockové trio, zformované v r. 1976. Produkovali tvrdší bigbít s progresívními a bluesovými prvky. V r. 1980 vydali privátně maxisingl se čtyřmi skladbami (Working / Bad Habit Blues / Peacemaker Cal. 45 / Sad Times Changing).

Bad Habit

Baier - Westrupp

Walter Westrupp (voc, gt) Frank Baier (voc, gt)

1. DAT MUSS DOCH AUCH WAT SPÄSSKEN BRINGEN! (1976)

Folkové duo, spojující W. Westruppa (známého především ze spolupráce s kytaristou Berndem Witthüserem) a F. Baiera (předtím hrával ve folkové kapele Kattong). Jejich alba obsahují standartní akustický folk, zpívaný německy.

Herbert F. Bairy

1. TRAUMSPIEL (1979)

Herbert F. Bairy (vl. jménem Ferdinand Försch, nar. 1951) - hráč na klávesy a perkuse vydal v r. 1979 za pomoci hostů album, obsahující 4 skladby plné perkusí, kláves, kytar a vokálů. Kvalitní muzika ne nepodobná např. rané space mystice kapely Popol Vuh.

Bakmak

Eckhard Lüdeke (guitar, bass) Christian Lüdeke (guitar) Frank Lüdeke (sax) Peter Dörnenburg (drums, percussion) Reinhold Heil (piano, keyboards)

1. OUT OF THE BLUE (1976)
2. FORWARD FLIGHT (1978)

Berlínská kapela, založená bratry Lüdekovými v r. 1973. Od původního rocku s psychedelickými přesahy plynule přešli, jako mnoho jiných kapel té doby, k jazz-rocku. Po období intenzivního zkoušení a častých koncertů dosáhl kvintet vrcholu popularity v r. 1976 na Deutsches Jazz Festivalu ve Frankfurtu nad Mohanem, přenášeným i televizí. Na základě této akce podepsala kapela nahrávací kontrakt s vydavatelstvím Teldec a vzápětí jim vychází první album Out Of The Blue. Druhé LP vydávají v r. 1978, ale pro názorové neshody ohledně dalšího hudebního směřování skupiny, dochází téhož roku k rozpadu.

Out Of The Blue

Forward Flight

Baffo Banfi (aka J.B. Banfi)

1. GALAXY MY DEAR (1978)
2. MA, DOLCE VITA (1979)
3. HEARTH (1981)

Giuseppe „Baffo“ Banfi (nar. 21.7.1954, Lecco, Itálie), hráč na klávesové nástroje a syntezátory, který začínal s Biglietto Per L´Inferno, oblíbenou skupinou Klause Schulzeho. Po rozpadu původní kapely natočil Baffo v Itálii, v r. 1978, sólovou space elektronickou desku Galaxy My Dear (ještě jako J.B. Banfi), kterou samozřejmě věnoval Schulzemu. V letech 1979 a 1981 natočil další dvě alba, tentokrát již na německém labelu Innovative Communication, kde ještě více rozvíjí „schulzovskou“ cestu, ovšem v kombinaci s klasickou italskou melodikou a poněkud romantizujícími prvky, na albu Hearth navíc poznamenanou lehčím disco-stylem. Dalším jeho účinkováním na německé scéně byla spolupráce s Robertem Schroederem či Manuelem Göttschingem. V současné době žije v Miláně, kde pracuje ve vlastním video-produkčním studiu.

Galaxy My Dear | Ma, Dolce Vita | Heart

Bastard

Keith Kossoff (guitar), Uli Meissner (guitar), Karl Rothert (bass, vocals), Toto Petticoato (drums)

1. BACK TO THE NATURE (1977)
2. TEARING NIGHTS (1978)
3. LIVE AND ALIVE (1980)

Rockový kvartet ze saského Hannoveru, založeni na jaře roku 1977. Na prvním albu silně ovlivněni tvorbou britských Free a Bad Company. Poté postupně do své muziky implantovali prvky raného heavy metalu (jmenovitě kapel AC/DC a Judas Priest, kterým také dělali předskokany na jejich německých turné v r. 1978). Skupina fungovala do roku 1983, poté ohlásili, po několika perzonálních rošádách, definitivní rozchod.

Back To The Nature

Tearing Nights

Live And Alive

Batmen

BATMAN / TELL ME BABY (1968)

Neexistují naprosto žádné bližší údaje o tomto bandu, produkujícím na svém singlu poměrně zdařilý hutný rock. Jediné informace z lehce provokativního, resp. ulítlého coveru jsou tyto: letadlo na obalu patří společnosti Swissair, oblečení nakoupeno v mnichovsko-frankfurtském obchodě „The Batmen"…

Peter Baumann

1. ROMANCE ´76 (1976)
2. TRANS HARMONIC NIGHTS (1979)
3. REPEAT REPEAT (1981)

Klávesák a skladatel (nar. 1953), původně vystudoval klasickou hudbu. Člen Tangerine Dream v letech 1972-1977 (od alba Zeit po Sorcerer a Encore). Svoje první sólové album Romance ´76 vydal ještě za účinkování s touto skupinou, hudba vychází z tvorby domovské kapely a obsahuje komplikované elektronické pasáže, hrané na moog-syntezátor a melotron. Mysteriózní cesta do neznáma. V letech 1979-1984 vydal další tři desky – Trans Harmonic Nights (1979), Repeat Repeat (1981) a Strangers In The Night (1984), s postupně klesající úrovní. Mimo tyto alba vydal v r. 1978 pod pseudonymem Leda desku Welcome To Joyland, obsahující odlehčenou pseudo-disco hudbu se syntezátorovým soundem.
V roce 1985 založil label Private Music, na kterém mimo jiné vydávali svá alba i Tangerine Dream. Později prodal vydavatelství firmě BMG a nadále se věnuje hudebnímu byznysu.

Romance ´76

Trans Harmonic Nights

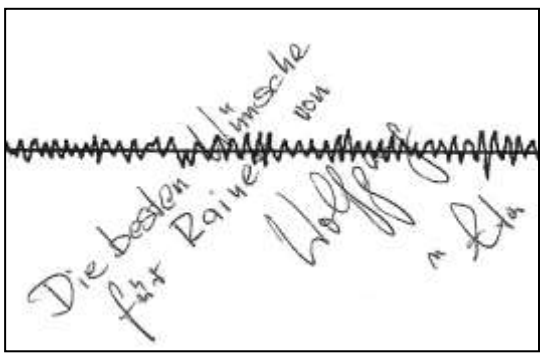
Repeat Repeat

Baumann / Koek

Wolfgang Baumann, Eta Koek

1. BAUMANN / KOEK (1978)

Syntetická muzika v duchu Tangerine Dream, s více melodickými strukturami, podobnými např. tvorbě Michaela Bundta. Jediné album vydáno privátně na značce Bau-Ke v r. 1978. *Pozn.:* neplést si Wolfganga Baumanna s Peterem Baumannem z Tangerine Dream!

Baumstam

Ulrich Klawitter (gt, voc) Michael Lobbe (gt) Volker Wobbe (bass) Gerhardt Meyer (dr)

1. ON TOUR (1972)

Málo známá skupina, která má na svědomí pouze jeden singl a jedno album. Album obsahuje 9 skladeb v hard rockovém hávu s prvky blues, jedná se o live nahrávku. Za zmínku stojí především silně zboostrovaná kytara, s extrémně „rozmazanými“ efekty. Cena originálního alba se na burze pohybuje kolem 600 Eur.

Beatique In Corporation

obsaženo na: POP & BLUES FESTIVAL '70

Raný blues rockový band z Hamburku, s jedinou nahrávkou na sampleru Pop & Blues Festival '70.

Frank W. Becker

1. SYNTHESIZER (1978)
2. SYNTHESIZER: THE BEATLES (1978)
3. INCANTATION (1979)
4. THE ETERNAL SEASONS (1980)

Německý hudební skladatel, zabývající se elektronickou hudbou. Své desky vydával v Japonsku (zde se také pracovně zdržoval a spolupracoval s místními hudebníky). Vše je výhradně vlastní tvorba, výjimku tvoří pouze druhé album, na kterém se věnoval syntetickým úpravám skladeb skupiny The Beatles.

Synthesizer: The Beatles | Incantation | The Eternal Seasons

Beda Folk

Manfred Jaspers (gt, mandolin) Eitel Timm (gt, banjo, bodhran) Andreas Stanisak (flute, piano) Dietmar Dombrowski (gt, mandolin)

1. I WILL GO (1975)

Skupina vydala jediné folk-rockové album, ovlivněné irskou melodikou. Obsahuje 12 skladeb a bylo natočeno v říjnu 1973, realizace se však dočkalo o dva roky později.

Jerry Berkers

Jerry Berkers (gt, voc, bs, perc) Bernd Witthüser (gt) Jürgen Dollase (key) Walter Witthüser (harmonica) Bill Barone (gt) Thomas Engel (dr, perc, voc) Dieter Dierks (voc)

1. UNTERWEGS (1972)

Jerry Berkers vystřídal několik krautrockových kapel (Witthüser & Westrupp, Wallenstein, Ash Ra Tempel). V r. 1972 natočil sólové album, při jehož nahrávání mu vypomáhali hudebníci ze skupin, ve kterých v minulosti účinkoval. Album obsahuje 8 skladeb, pět z nich se dá označit za zdařilé, zbytek je spíše nutná výplň. Hudba se pohybuje na pomezí folk-rocku a náročnějšího popu.

Berlin Express

1. THE RUSSIANS ARE COMING (1982)

Jednorázový projekt Petera Baumanna (Tangerine Dream), Conrada Schnitzlera (Kluster, Tangerine Dream) a jeho syna Gregora Schnitzlera. V r. 1982 jim vyšel singl Die Russen Kommen / The 4:08 To Paris, v témže roce vydali ještě maxisingl, který obsahuje obě zmíněné skladby plus anglickou verzi první skladby - The Russians Are Coming. Jednoduchá temná syntetika, přesně evokující depky z příchodu rudých barbarů z Východu.

The Russians Are Coming

B-G System

1. FUNNY LOVE AFFAIR (1969)

Zcela zapomenutá švýcarská skupina, která vydala na labelu Ex Libris v r. 1969 jedno prepsychedelické album, se zvukem poplatným končící beatové éře. Další údaje nejsou dostupné, ale zřejmě jde o kapelu, seskupenou kolem zpěváka, muzikanta a pozdějšího hudebního producenta Marka Wirtze, jde však o informaci ničím seriózním nedoložitelnou.

Be Nice

obsaženo na: UNDER PARTY GROUND (1971)

Psychedelický bigbít z města Villingen, se čtyřmi skladbami (Till I Run With You, Good Times, If I Stay To Long, Sporting Life) na výběru Under Party Ground z r. 1971.

Between

A) Peter Michael Hamel (key) Robert Eliscu (oboe, flute) Roberto Detree (gt) Cotch Black (dr, perc) James Galway (flute) Ulrich Stranz (viola)
B) Peter Michael Hamel (key) Robert Eliscu (oboe, flute) Roberto Detree (gt) Cotch Black (dr, perc) Charles Campbell (congas)

1. EINSTIEG (1971) A
2. AND THE WATERS OPENED (1973) B
3. DHARANA (1974) B
4. HESSE BETWEEN MUSIC (1975) B
5. CONTEMPLATION (1976)
6. STILLE ÜBER DER ZEIT / SILENCE BEYOND TIME (1979)

Jedná se o jednu z nejlepších mezinárodních kapel své doby. Šest členů skupiny, podílejících se na vydání prvního alba, pocházelo ze čtyř různých zemí. Zformovali se z Hamelovy iniciativy v r. 1970 jako Between The Chairs, ale název byl brzy zkrácen pouze na Between. Hamel ukončil v r. 1967 studium hudební kompozice a jeho ambicí bylo vytvořit nový hudební žánr. Další Němec v kapele, U. Stranz, měl podobné akademické vzdělání, Američan R. Eliscu hrával v šedesátých letech s Mnichovskou a Berlínskou filharmonií, další Američan C. Black obsluhoval tabla a perkuse. R. Detree, Argentinec, hrál na španělku a sám vyráběl další hudební nástroje. J. Galway byl kritikou vychvalovaný muzikant, vydávající desky s klasickou hudbou.
První album, realizované v říjnu 1971 obsahovalo krátké skladby s dominujícím, téměř desetiminutovým avantgardním kouskem Space Ship. Jednalo se o, v té době nezvyklé, spojení jazzu, folku a avantgardy. Skladby mají dramatickou atmosféru se skvělými vokály, prokládané rytmy bonga, hobojem, flétnou a varhanami.
V r. 1972 odešel Galway se Stranzem a věnovali se klasické muzice, Hamel krátce hostoval u Agitation Free (na jejich první desce), Eliscu nahrával s Popol Vuh.
Druhé album obsahuje šest tracků a je nahráno pouze na akustické nástroje. Představil se zde také nový člen Ch. Campbell na konga. Je určitě zdařilejší než jednička a působí také ucelenějším dojmem.
Třetí album Dharana z r. 1974 bylo nahráno se symfonickým orchestrem, obsahuje více improvizací, titulní skladba trvá 20 minut. Jedná se o klasický meditativní opus, ovlivněný hudbou Popol Vuh, s temným mysteriózním podtextem.
Muzika Between by se dala popsat jako kombinace new-age world music ve stylu kapely Deuter, přírodní meditativnosti Popol Vuh a ambientního stylu Briana Ena.

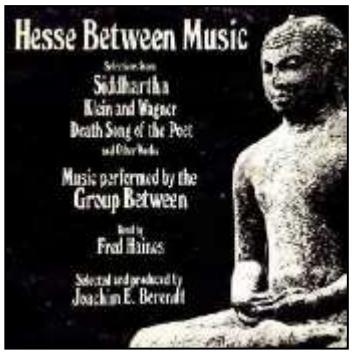
Einstieg

And The Waters Opened

Dharana

Hesse Between Music

Contemplation

Silence Beyond Time

Bigler–Wyett–McCue

Bernhard Bigler (flute, sax, vocals) Paul Wyett (acoustic guitar, vocals) David McCue (guitars) + guests: Fritz Muschler (piano, organ) Charles Esposito (drums) Ken Rhodes (piano) Steve Engerbretson (bass) Antonio Campo (guitar)

1. CATCH THE WIND (1976)
2. STAY AWHILE (1977)

Raritní, ale vynikající progresívní folk s temnou atmosférou, výraznými vokály, flétnou a znamenitými kytarami. Lepší je první album, druhé trpí zbytečným příklonem ke klasickému britskému folkrocku. Skupina se pohybovala v mnichovském teritoriu.

Catch The Wind

Stay Awhile

Biomechanoïd

1. BIOMECHANOÏD (1980)

Sólový projekt zakladatele a nejvýraznější postavy vynikajících švýcarských Brainticket, belgického klávesáka Joela Vandroogenbroecka. Narozdíl od své domovské kapely, orientující se na psychedelickou odrůdu hard rocku se space a etnickými elementy, jde v tomto případě o ponurý elektronický „výlet“ do nejtemnějších zákoutí vesmíru, plný syrových zvukových efektů. Deska je inspirována obrazem stejného názvu z tvorby známého malíře H. R. Gigera, motiv je použit i na přebalu alba. Vydáno na mnichovském labelu Coloursound.

Birth Control

A) Reinhold Sobotta (key) Rolf Gurra (sax, voc) Egon Balder (dr) Bernd Koschmidder (bass)
B) Reinhold Sobotta (key) Bruno Frenzel (gt) Bernd Noske (voc, dr) Bernd Koschmidder (bass)
C) Bernd Koschmidder (bass) Bernd Noske (voc, dr) Bruno Frenzel (gt) Wolfgang Neuser (key)
D) Bernd Noske (voc, dr) Bruno Frenzel (gt) Zeus B. Held (key) Peter Foller (bass) Dirk Steffens (gt)
E) Bernd Noske (voc, dr) Bruno Frenzel (gt) Zeus B. Held (key) Peter Foller (bass)

1. BIRTH CONTROL (1969) A
2. OPERATION (1971) B
3. HOODOO MAN (1972) C
4. REBIRTH (1973) D
5. LIVE (1974) E
6. PLASTIC PEOPLE (1975) E
7. BACKDOOR POSSIBILITIES (1976) E
8. INCREASE (1977)
9. TITANIC (1978)
10. LIVE ´79 (1979)
11. COUNT ON DRACULA (1979)

Německá partička, jejíž popularita rostla přímo úměrně s poklesem kvality. Vynikající první LP obsahuje tvrdou acidickou psychedelii s klasickým německým soundem; druhé, rovněž velmi zdařilé, obsahuje nápaditý hard rock "purplovského" střihu. Jestliže třetí album lze ještě stále poslouchat s jistým potěšením, jsou všechna další jen a pouze, i když poměrně kvalitní, hardrockovou rutinou.

Birth Control | Operation | Hoodoo Man

Rebirth

Live

Plastic People

Backdoor Possibilities

Increase

Titanic

Live ´79

Count On Dracula

Black Spirit

Salvatore Curto (keyboards, vocals) Giovanni Granato (bass) Nicola Ceravolo (guitar) Gianni Piras (drums)

1. BLACK SPIRIT (1973)

Jedna z mnoha obskurních skupin, vydávaných na málo známém nezávislém labelu Brutkasten. Skupina působila od r. 1970 a byla složena výhradně z italských hudebníků, usazených a působících v německém Wolfsburgu. V r. 1973 nahráli jediné raritní album (vydáno v nákladu 1500 kopií) v hardrockovém stylu s bluesovými vlivy, odkazující na hudbu kapely Black Sabbath, popř. Cream. Od r. 1974 skupina vystupovala převážně v Norsku a Dánsku, konec činnosti ohlásili v roce 1978. G. Granato se vrátil na rodnou Sicílii, G. Piras vystupoval s německými kapelami, Nicola Ceravolo a Salvatore Curto zůstali natrvalo v Norsku (S. Curto zde v r. 1983 vydal disco-popíkové album Ritmo dell´amore).

Black Spirit

Black Wednesday

Michael Scholz (guitar, vocals) Wolfgang Ober (guitar, vocals) Wolfgang Heidenmeyer (bass, lead vocals) Wolfgang Scholz (drums)

1. BLACK WEDNESDAY (1979)

Odpíchnutý hard rock, protkaný psychedelickými elementy, tvorba v intencích podobných kapel konce 70. let, jmenovitě Grave, Baumstam, Gravestone, apod. Bohužel jde zřejmě o privátní realizaci, což je znát především na odfláknuté dynamice nahrávky. Nejlepší skladbou je Loch Ness z druhé strany alba, při lepší kvalitě záznamu by šlo o hodně solidní, ryze psychedelický, nářez.

Blackbirds **(aka Blackbirds 2000)**

A) Werner Breinig (gt) Heinz Koop (bass) Hubert Koop (key) Helmut Vignerom (dr)
B) Werner Breining (gt, flute, violin) Peter Bely (key, voc) Wofgang Bode (bass, voc) Charles Sikora (dr, voc)

1. NO DESTINATION (1968) A
2. TOUCH OF MUSIC (1971) B

Příběh Blackbirds je příběhem dvou rozdílných skupin, obou pod vedením W. Breiniga. Jejich první inkarnace proběhla v roce 1965. Album No Destination bylo realizováno pouze ve Velké Británii na labelu Saga. Jedná se o konzistentí psychedelický bigbít. Jeho hodnota je dána především tím, že se jedná o typicky německé undergroundové album, které vzniklo ještě před nástupem undergroundové scény v roce 1968, reprezentované kapelami Amon Düül, Tangerine Dream a Guru Guru. Album obsahuje krátké skladby se zajímavými varhanami. Poté se kapela rozpadla.
Druhé album vzniklo v novém obsazení a kapela převzala do svého repertoáru prvky příjemně

znějícího progress-rocku. Deska obsahuje delší pasáže v soundu typickém pro raná sedmdesátá léta, kdy „všichni všechny milovali“. Obě alba jsou ceněnou sběratelskou kuriozitou.
Pozn.: v r. 1970 vydali singl Let´s Do It Together / Preludium pod názvem Blackbirds 2000.

r. 1968

r. 1971

No Destination

Touch Of Music

Blackmann Lane

Friedemann Leinert (flute) Bernd Töberg (guitar) Werner Löhr (drums) Wolfgang Krantz (sitar), Bernd Pulst (vocal)

HUNGER / LATO-LAM (1970)

Kvintet z Hannoveru, produkující na svém jediném singlu muziku, silně prodchnutou východní mystikou, s bohatým využitím sitáru a flétny. Wolfgang Krantz a Bernd Pulst později postupně působili u kapely Jane, Werner Löhr u Harlis, Berny Töberg u skupiny Serene a Friedemann Leinert vystupoval a vydával sólová alba pod pseudonymem Lenny MacDowell.

Blackwater Park

Richard Routledge (voc, gt) Michael Fechner (gt) Andreas Scholz (bass) Norbert Kagelmann (dr)

1. DIRT BOX (1971)

Další z německých kapel s anglickým zpěvákem (A. Scholz přišel z rozpadlých Murphy Blend). Dirt Box má tajuplný cover, ale muzika je konvenční: kytarový hard blues-rock v anglo-americkém stylu. Album obsahuje několik zdařilých písní od autorské dvojice Fechner – Scholz (např. Mental Block, Rock Song, Indian Summer) a jednu předělávku od Beatles (For No One).

Toto Blanke

Toto Blanke (guitars) + Joachim Kühn (electric piano) John Lee (bass) Charly Mariano (sax, flute) Gerry Brown (drums)

1. SPIDER´S DANCE (1974)
2. TALES OF TOMORROW (1978)

Rodák z německého Paderbornu (nar. 1939), původní kytarista vynikající avantgardní jazz-rockové kapely Association PC a jeden z nejlepších evropských jazzových hráčů na tento nástroj. V r. 1974 natočil se známými studiovými hudebníky své debutové album Spider´s Dance, hudebně vycházející z tvorby Association PC a ovlivněné tvorbou skupiny Mahavishnu Orchestra. V 70. letech vydal ještě jedno sólové album, další tři s vlastní skupinou Electric Circus, mimo to se věnoval studiové tvorbě na pomezí jazzu a klasické muziky. Za povšimnutí stojí také jeho pozdější spolupráce s českým jazzovým kytaristou Rudolfem Daškem.

Spider´s Dance

Tales Of Tomorrow

Serge Blenner

1. LA VOGUE (1980)
2. MAGAZIN FRIVOLE (1981)
3. FRACTURE INTERNE (1982)

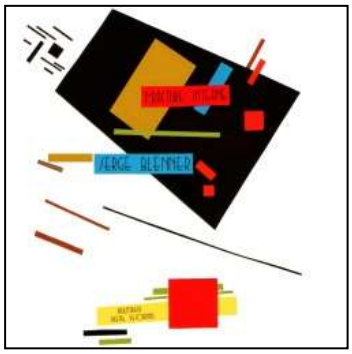
Serge Blenner se narodil v r. 1955 ve Francii, vystudoval kompozici a harmonii na konzervatoři v Mulhouse. V r. 1975 odešel do Německa, kde záhy začal experimentovat s elektronickou muzikou, od r. 1978 koncertoval v Mnichově a Hamburku. Od r. 1980 se natrvalo usídlil právě v Hamburku, kde dodnes pracuje ve svém studiu Esthématique. Na svém kontě má do dnešní doby celou řadu alb – od space elektroniky až po ambient a moderní klasiku.

La Vogue | Magazin Frivole | Fracture Interne

Blister Chap

Wolfgang "Keili" Keilhofer (guitar, vocals) Helmut Kestler (bass) Clemens Meyer (keyboards) Klaus Winkler (drums)

1. GOIN´ IN (1977)
2. SWEET LILIAN (1980)

Dvě poměrně raritní alba na legendárním privátním norimberském labelu Brutkasten, obsahující pozdní progresívní krautrockovou muziku. Skupina existovala do roku 1983.

Goin´ In | Sweet Lilian

Klaus Bloch (aka A La Ping Pong)

A) Klaus Bloch (guitar, voice, synth) Matthias Romann (bass,gong, acoustic guitar) Thomas Wasiliszczak (guitar, gong) B) Klaus Bloch (guitar, voice, synth) Hardy Kukuk (synths, sequencers) Hucky Thoss (drums) Karsten Recke (electronic piano, sequencer, electronic drums)

1. EXTREM MUSIK A LA PING PONG, PHASE 1 (1980)
2. GO GO PONGS (1981)

Talentovaný kytarista, pohybující se na nezáviské rockové scéně přelomu 70. a 80. let. Pro svoje hudební projekty používal název A La Ping Pong. Počátkem 80. let vydal dvě rozdílná alba, první připomíná muziku M. Göttschinga v kombinaci s tvorbou kapely Cluster, vše okořeněno Robertem Frippem, druhé je směrováno spíše do elektro-popu á la Kraftwerk.

Blonker

Dieter Geike (guitar, percussion) Kay Jessen (vocals) Nicolas Stallard (keyboards, guitar) Helge Tillmann (drums) Thomas Grützmacher (bass)

INDIGO / SEPTEMBER (1978)

1. DIE ZEIT STEHT STILL (1978)

Kapela z Hamburku, jejímiž členy byla i bývalá rytmická sekce skupiny Odin (basák T. Grützmacher a bubeník H. Tillmann). V r. 1978 vydali první singl – melancholickou skladbu Indigo, která se i bez nějaké výraznější promo kampaně stala velkým rádio-hitem. V tomtéž roce vychází i jejich první album, obsahující vlastní kytarovou muziku s výraznou melodikou. Hudebně aktivní byli především během 80. let.

Rainer Bloss

1. ALS TRAUM-TÖTERS KNECHT (1982)
2. DZIEKUJE POLAND (1983)
3. APHRICA (1983)
4. DRIVE INN (1983)
5. AMPSY "A Mythodigital Fairytale Of A Kinky Computer" (1984)

Klávesista, narozený v r. 1946 ve východoněmeckém Sasku. V r. 1978 odešel do západní části Německa. V r. 1972 vydal dva nezajímavé singly ve své původní komunistické vlasti, skutečnou hudební kariéru začal až po své emigraci jako dlouholetý spoluhráč Klause Schulzeho. Vydal dvě sólová alba lehčí elektroniky (1, 5), dále několik desek ve spolupráci právě s K. Schulzem (2, 3, 4, ad.). Později se poněkud zvrhl a věnoval se synth-popu (např. spolupráce s kapelou Alphaville).

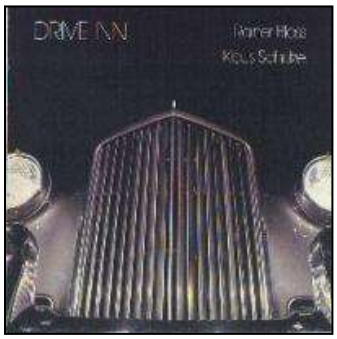
Als Traum-Töters Knecht

Dziekuje Poland

Aphrica

Drive Inn

Ampsy

Blue Motion

Stephan Ammann (piano, organ, clavinet) Andreas Grieder (piano, organ, clavinet) Fritz Hauser (drums, xylophone)

1. BLUE MOTION (1980)

Hudební trio ze švýcarské Basileje, zformované v roce 1980 na základech zaniknuvší (a vynikající) skupiny Circus (F. Hauser, A. Grieder). Natočili jediné album, ovlivněné jazzem, elektronikou a klasikou, využívající excelentních hudebních „dialogů“ mezi pianem a syntezátory.

Blues Company

1. BLUES COMPANY (1969)
2. DOWN ON THE CORNER (1969)

Jedna z kapel, které na přelomu 60. a 70. let vydávali alba pod různými pseudonymy (např. Lucifer´s Friend = Electric Food, Brother T & Family, Pink Mice, apod.). Zde se jedná o neznámou sestavu hudebníků z Hamburku, v produkci Herberta Hildebrandta (člen The Rattles). Obě alba obsahují pouze předělávky skladeb Creedence Clearwater Revival a právě The Rattles – slovo Blues v názvu je poněkud zavádějící. Značně obskurní záležitost, úžasně zbytečná.

Blues & Electronics (viz Frank David Selection)

1. BLUES & ELECTRONICS (1972)

Jeden z projektů Okko Bekkera, který v té době vydal také album Sitar & Electronics na stejném labelu GASP.

The Blues Goes On

1. THE BLUES GOES ON (1971)

Privátně vydaný záznam hudebního jammu, který představuje studiové muzikanty (sestava sice nikde neuvedena, jedná se však o hudebníky ze skupin Chicago Sect a Greenlight), zabývající se drsným blues rockem solidní úrovně. Autoři skladeb jsou: Kolberg, Timbel, Icem a Randolph, jde však o pseudonymy, bez další vypovídající hodnoty. Jediným ověřeným „zastřešujícím“ členem je hamburský jazzový a bluesový session-hudebník Wolf Rimler.

Blues Ltd.

Hans Hanneken (drums) Udo Michels (guitar) Hendrik Schapes (keyboards) Pete Foss (vocals) Uli Petzold (organ) Ulrich Alte-Tiemann (bass) Dieter Lindemann (sax)

ST. ANDREWS / BUTTERFINGER (1971)

Zformováni v r. 1966 v Osnabrücku, vydali pouze jeden singl raného progresívního rocku. Klávesák H. Schapes je známější z působení ve skupinách Tetragon a Trikolon.

Bluespilz

Jörg "Balloo" Funke (vocals, harpsichord, flute) Siegfried "Siggi" Schwarz (guitar) Peter "Pit" Zaepernick (bass) Dieter Funke (drums, percussion) + Romi Schickle (keyboards) Harry Berger (alto saxophone)

1. EYES DON´T LIE (1979)
2. JOURNEY TO SOMEWHERE (1982)

Progresívní blues-rockové uskupení z bádensko-württemberského města Oberkochen. Kapela vydala dvě alba, první (a lepší) desku vydali privátně a dnes se řadí mezi vyhledávané rarity pro posluchače tvrdší odrůdy bluesové muziky.

Eyes Don´t Lie

Journey To Somewhere

Wolfgang Bock

1. CYCLES (1979)

Hráč na klávesové nástroje, hudebně vycházející z tvorby Klause Schulzeho. Na kontě má jediné album z r. 1979, které obsahuje dvě rozsáhlé hudební suity, plné syntezátorových ploch, supějících sequencerů, energických bicích a také chorálových vokálů v pozadí. Album by se snad dalo přirovnat k Schulzeho počinu Moondawn z r. 1976. Určitě lze doporučit všem fans berlínského stylu elektronické muziky.

Wolfgang Bock

Bognermayr & Zuschrader

1. ERDENKLANG - COMPUTERAKUSTISCHE KLANGSINFONIE (1982)
2. STERNENKLANG (1982)
3. BERGPREDIGT (1983)

Zakladatelé rakouské symphonic-rockové skupiny Eela Craig. Hubert Bognermayr, po odchodu z kapely v r. 1979, založil label Erdenklang (spolu s Ulrichem Rützelem), na kterém vydával elektronickou a new-age muziku. V r. 1980 se spojil s Haraldem Zuschraderem, se kterým vydali v první polovině 80. let dvě alba elektronické hudby + jedno „vánoční“ (Sternenklang). Společně vystupovali až do r. 1999, kdy H. Bognermayr zemřel.

H. Bognermayr a H. Zuschrader s M. Oldfieldem

Erdenklang Sternenklang Bergpredigt

Carsten Bohn´s Bandstand

Carsten Bohn (drums, guitar, vocals, percussion) Frank Fischer (bass) Manne Rürup (piano, synthesizer) Bob Reed (percussion) + Rainer Baumann (guitar) Roman Bunka (guitar) Muck Groh (guitar) Günter Reger (sax) Micho Corea (guitar) Peter Wolbrandt (guitar) Lee Kantzmann (trumpet) Lawrence Elam (trumpet) Hans Uwe Reimers (sax) Egon Christmann (trombone) Linda Fields (vocals) Freya Wippich (vocals) Jackie Carter (vocals)

1. HUMOR RUMOR (1977)
2. MOTHER GOOSE SHOES (1979)

Kapela bubeníka C. Bohna, složená z hudebníků skupin Frumpy, Dennis a Kickbit Information. Jde o typický progresívní rock konce 70. let, podobný tvorbě skupin typu Alan Parsons Project. Obě nahrávky zajímavé spíše z historického hlediska, hudebně jde víceméně o degenerativní cestu postupné komercionalizace krautrockové scény (či spíše progresívního rocku obecně).

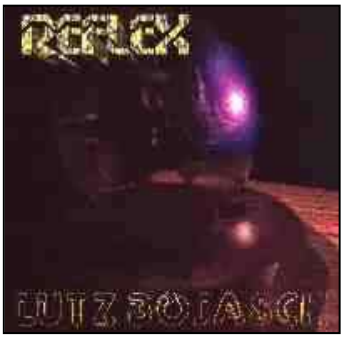

Lutz Bojasch

1. REFLEX (1982)

Člen space elektronických Cyborg, v r. 1982 vydal album vlastních kompozic, které pořídil v letech 1978-1982.

Bokaj Retsiem

Rainer Degner (gt) + Peter Hecht (keyboards) Dieter Horns (bass)

1. PSYCHEDELIC UNDERGROUND (1968)

Rainer Degner, bývalý kytarista kapely ze šedesátých let German Bonds, byl posedlý starou německou dětskou písní Meister Jakob. Tak se také ve skutečnosti jmenoval jeho studiový projekt (nahraný jako session s několika příležitostnými hudebníky), přemenovaný později na Bokaj Retsiem (jedná se o převrácený název uvedené písně). Degnerovo album se skládá z několika absolutně perverzních „vyhulených“ variací Meister Jakob, obsahuje však i něco zdařilých acidických kytarových partů. Jedno z mála opravdu psychedelických alb vydaných v té době v Německu.
Pozn.: také další dva členové bývalých German Bonds, Peter Hecht a Dieter Horns vydali pár zcela neznámých titulů pod různými jmény, mimo své normální účinkování v Lucifer´s Friend).

M.L. Bongers Project

Jacques Thysen (bass, acoustic guitars) Günter Heinz (drums, percussion) Joe Grande (guitar) J. Georg Kobeck (keyboards) Marcel L. Bongers (vocals) + Georg Michels (flute)

1. PACIFIC PRISON (1979)

Další z obskurit, vedená zpěvákem Marcelem L. Bongersem, což je jedna z mála dostupných informací o této kapele. Symfonický progress se space vlivy, podobný tvorbě kapel Second Movement, Rousseau, Pancake, ad. Jediné album, pořízené ve vlastní režii…

Boorturm

Artur Peter (sax) Peter Kloss (drums) Klaus Tschirner (organ, vocals) Klaus-Peter Matziol (bass, vocals)

SCARBOROUGH FAIR / TAKE ELEVEN / SONNENUNTERGANG (1975)

Krautrocková skupina z Hannoveru, která vydala jediný maxisingl na neznámém labelu Pauer (hudební „vydavatelství“, které má na kontě pouze dvě desky v r. 1975 – skupiny Boorturm a Getriebe). Vinyl obsahuje tři instrumentální skladby, zvukem připomínající britskou kapelu Colosseum. Basák K.-P. Matziol vystupoval od r. 1975 se skupinou Eloy.

Box

WHOLE WORLD / DREAMS SECOND HAND (1969)

První strana jediného singlu obsahuje docela příjemnou baladu, B-strana se nese v duchu „tvrdšího“ pre-rocku. Slušně poslouchatelná záležitost.

Brachmann & Lummer

Udo Lummer (guitar, vocals, percussion, piano) Fred Brachmann (vocals, guitar, percussion) + Klaus Brachmann (drums, percussion) Jürgen Dohse (saxophone) Joerg-Dieter Krahe (organ) Jürgen Müller (bass) Jürgen Schäfer (vocals) Wolfgang Rieke (drums, percussion)

1. BRACHMANN & LUMMER (1973)

Bývalí spoluhráči beatových Green Onions U. Lummer a F. Brachmann vydali v r. 1973 - za pomoci členů skupiny Virus (Schäfer, Krahe, Rieke, Dohse) - jedno prog-rockové „sólové“ album. Nahráno v červnu 1973 ve Virus-Studios, originální LP je v současné době vyhledáváno jako „monster“ rarita.

Brain Sound

1. AN ATTEMPT TO RECORD COINCIDENCE (1972)

Ryze vokální rakouská skupina, která natočila v roce 1972 jediné album s avantgardní psychedelickou, či spíše ulítle spirituální muzikou, bez použití jakýchkoliv hudebních nástrojů. Jde však spíše o snadno postradatelný „brain massacre”, určený milovníkům nejrůznějších obskurit. Natočeno živě v Newport Beach, Kalifornie - jde o privátní realizaci, vydanou v počtu 500 kusů. Jako producent, aranžér a autor obalu je uváděn Joerg Siegert. Pro zajímavost ještě „oficiální“ názvy skladeb: 1. [uːou-huɛəuo], 2. [ɛiuː-adi-dia], 3. [uːtik-tuk-ŋu], 4. [oː-iəe-uːhaː], 5. [oː-iəe-uːhaː], 6. [dʒa-dʒ-abə], 7. [ioːije:-dobə], 8. [uː-uː-əe-ʒːtʃ], 9. [aːhoa-tʃ-so], 10. [iːi-θa-uːəejː].

Brainstorm

A) Roland Schaeffer (gt, key, sax, voc) Rainer Bodensohn (bass, flute, voc) Eddy von Overheidt (key, voc) Joachim Keinzer (dr)
B) Roland Schaeffer (gt, key, sax, voc) Rainer Bodensohn (bass, flute, voc) Eddy von Overheidt (key, voc) Joachim Keinzer (dr) Enno Dernov (gt, bass)

1. SMILE A WHILE (1972) A
2. SECOND SMILE (1973) B
3. LAST SMILE (1974) A

Progresívní krautrocková skupina ovlivněná canterburskou scénou. Skupina zformovaná kolem Rolanda Schaeffera, budoucího člena Guru Guru, produkovala kvalitní jazz-rock.

Smile A While

Second Smile

Last Smile

Brainticket

A) Joel Vandroogenbroeck (flute, key, voc) Ron Bryer (gt) Werner Frohlich (bass) Hellmuth Kobe (key) Cosimo Lampis (dr) Dawn Muir (voc) Wolfgang Paap (perc) Werni Prahlach (bass)
B) Joel Vandroogenbroeck (flute, key, voc) Barney Palm (perc, dr) Carole Muriel (synth, voc)

1. COTTONWOODHILL (1971) A
2. PSYCHONAUT (1972) B
3. CELESTIAL OCEAN (1974) B

Lysergidová partička, hrající těžký psychedelický rock na pomezí Amon Düül II a britských Hawkwind. První album Cottonwoodhill obsahuje ortodoxní psychedelické experimenty, ovlivněné LSD tripy, převládají rockově znějící hypnotické varhanní riffy, nervní ženské vokály a divoké zvukové efekty. Tato čistá esence psychedelie raných 70. let vyšla v r. 1971 na švýcarském labelu Hallelujah. Motto: „Poslechni si první nahrávku LSD/hašiš/joint – hudby. Dej si trip a uzři vnitřní světlo. Zbav se reality a zaběhnutých pořádků. Vaši Brainticket jsou tu pro vás!“ Druhé album Psychonaut je daleko příjemnější na poslech a obsahuje etnické prvky, v té době nepříliš používané. Éterická flétna, perkuse a sitár vás odtáhnou na kosmický výlet. Celkový dojem utvrzují hammondky a příjemné vokály. Třetí album – další klasický „etno-kosmický“ psychedelický trip.

Cottowoodhill

Psychonaut

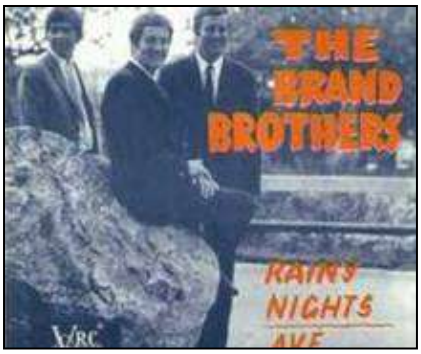

Celestial Ocean

Brand Brothers

RAINY NIGHTS / AVE MARIA (1968)

Vídeňští Brand Brothers vydali jediný singl, obsahující lokální hit Rainy Nights s polyfonním, mírně atonálním sborem, uvolněnými hammondkami a lesními rohy – to vše představuje baladu, atakující hranice kýče.

Chris Braun Band

Chris Braun (lead vocals) Elmar Krohn (guitars, flute, percussion, vocals) Horst Schreiber (guitars, percussion, vocals) Jochen Bernstein (bass) Bill Bakine (drums, percussion)

1. BOTH SIDES (1973)
2. FOREIGN LADY (1973)

Čtyřčlenný blues´n´soul rockový band kolem zpěvačky Chris Braunové, s kořeny v tvorbě skupiny Frumpy.

Chris Braun Band: Elmar Krohn, Bernd Adamkewitz, Jochen Bernstein, Chris und Klaus Melchers

Both Sides Foreign Lady

Brave New World

John O´Brien-Docker (gt, voc, key, perc) Lucas Lindholm (bass, key) Herb Geller (flute, sax, angl. roh) Reinhart Firchow (flute)

1. OH! CALCUTTA! (1970)
2. IMPRESSIONS ON READING ALDOUS HUXLEY (1971)

Studiový projekt Ira J. O´Briena-Dockera. První album je zajímavé ani ne tak pro hudební kvality, spíše zde působí fakt, že jde o hudební složku muzikálu (hudbu složil Peter Schickele, známý také jako PDQ Bach, Robert Dennis nebo Stanley Walden), který ve své své době působil poněkud senzačně, jelikož v něm na pódiu vystupují neoblečení herci. Muzikál uváděný na Broadwayi, byl v době svého vzniku osočován z obscenity a pornografie, do dnešního dne je však jedním z nejúspěšnějších představení v historii – dosáhl počtu 5959 repríz (z toho přímo v Londýně 3900 představení, v New Yorku 1314, atd. – uvedená data pocházejí z r. 2012). Existuje samozřejmě spousta soundtracků, tato nahrávka byla pořízena v Maschen Studiu 1.- 3. října 1970 a jde o poměrně zdařilý soft rock s občasnými psychedelickými motivy.
Sound druhého alba je však zcela odlišný: skupina zde produkuje výbornou, převážně instrumentální hudbu s množstvím fléten, perkusí, studiových manipulací a zvukových efektů na pomezí folku, rocku a jazzu. Po r. 1972 se O´Brien-Docker věnoval především psaní textů pro skupinu Randy Pie.

Oh! Calcutta! Impression On Reading Aldous Huxley

Breakfast

Ferdi Kühnel (voc, fl, perc) Horst Schreiber (gt, voc) Güntmar Feuerstein (key, voc, perc) Eberhard Voelz (bass, voc) Bill Bakine (dr, perc) Jürgen Kampert (gt, voc)

1. IT´S TIME FOR (1976)

Celkem neznámá kapela s jediným realizovaným albem ve stylu „light progressive“. Jde převážně o multi-vokální písničkové album s lehkými folkovými dotyky.

Vytas Brenner

1. OFRENDA (1978)

Venezuelský kytarista a hráč na klávesové nástroje, původem ovšem z Německa (nar. 1946 v německém Tübingenu, v r. 1949 se celá rodina přestěhovala do Venezuely). Byl spoluzakladatelem úspěšné progresívní kapely ze 70. let La Ofrenda. Stejný název použil i pro svoji jedinou sólovou desku, kombinující soft progresívní muziku s elektronikou a jihoamerickými rytmy. Zemřel na infarkt v r. 2004 v rakouském Salcburku.

Bridge

Dusko Goykovic (trumpet) Pawel Jarzebski (bass) Olaf Kübler (tenor sax, flute) Joe Nay (drums) Kristian Schultze (keyboards)

1. OVERDRIVE (1972)

Méně známá jazz-rocková skupina průměrné kvality, vedená zručným klávesistou K. Schultzem (v r. 1973 se připojil ke skupině Passport). Pro zajímavost: další člen skupiny O. Kübler vstoupil do širšího povědomí především jako producent kapely Amon Düül II. Album má dva rozdílné obaly: LP (jako Kristian Schultze Set) a CD (jako The Bridge) verzi, nahrávka je však totožná.

Overdrive (Kristian Schultze Set) Overdrive (The Bridge)

Bronx

Ulli Böttcher (guitars, vocals) Hasso Anhoeck Jr. (drums, percussion, organ) Ulli Heicher (lead vocals, bass, acoustic guitar) + Heiner (choir) Sepp (choir)

1. A TOUCH OF KITCH (1977)

Klasický dřevní hard rock, bigbítový „kafemlejnek“…

Bröselmaschine

A) Lutz Ringer (bs, mellotron) Peter Bursch (gt, voc, sitar, flute) Jenni Schucker (flute, voc) Willi Kissmer (voc, gt) Mike Hellbach (congas, tablas, mellotron)
B) Willi Kissmer (voc, gt) Peter Bursch (gt, voc) Klaus Dapper (flute, sax, bs) Mahendra (tablas) Jan Fride (congas, dr) Roland Schaeffer (bs) Mani Neumeier (percussion)

1. BRÖSELMASCHINE (1971)
2. PETER BURSCH UND DIE BRÖSELMASCHINE (1976)
3. I FEEL FINE (1978)

Přijatelný psychofolk, založený na kombinaci velmi slušně zvládnuté akustické kytary Petera Bursche, romantických vokálů a ovlivněný filozofií dálného východu (použití sitáru a flétny). Založeni v r. 1968 pod vlivem hudby Boba Dylana a Joni Mitchell. Skupina žila v komuně poblíž Duisburgu. Řazeni k druhé vlně německého undergroundu.

Bröselmaschine

Peter Bursch und Die Bröselmaschine

I Feel Fine

Brother T & Family

Peter Hesslein (guitar, vocals) Dieter Horns (bass, vocals) Peter Hecht (keyboards) Joachim Riettenbach (drums)

1. BRALLING OF THE ROCK (1970)

Jeden z vedlejších projektů členů Lucifer´s Friend. Průměrný hard & blues rock.

Brut

1. BRUT (1970)

Patrně britská kapela, pohybující se na německé scéně. Hard rock, pohrávající si s bluesovými a progresívními motivy. Za zmínku stojí poměrně časté využití dechů. Album vydáno labelem Phillips, obsahuje několik převzatých věcí (3x J. Hendrix, 1x Procol Harum a 1x Band), zbytek autorsky podepsán „A. Newman“. Další upřesňující informace o skupině jsou však bohužel nedostupné.

B.S.H.

Joe Bietler (guitar) Peter Steyrer (bass) Reinard Hatzke (drums)

BORN TIME / SHORT STEP (1974)

Krátkodechý bavorský soubor B.S.H. (Bietler/Steyrer/Hatzke) s jediným singlem. První strana obsahuje tuctový pop-rock, druhá rock á la Jimi Hendrix.

Bulldog

Gerhardt Stonning (piano, voc) Michael Ehrhardt (gt) Günther Oemichen (gt) Gerd Oppermann (bass) Rainer Paegebiv (dr, voc)

1. BULLDOG (1976)

Nevýznamný mainstreamový rock´n´roll typu Showaddywaddy. Bonbónek pro ortodoxní milovníky hudebních podivností.

Bullfrog

A) Sebastian Leitner (gt) Gerd Hoch (voc) Harald Kaltenecker (key) Vincent Trost (bass) Eddie Pfinsterer (dr)
B) Sebastian Leitner (gt) Gerd Hoch (voc) Harald Kaltenecker (key) Vincent Trost (bass) Bruno Perosa (dr)

1. BULLFROG (1976)
2. HIGH IN SPIRITS (1977)
3. SECOND WIND (1979)

Původní název kapely byl Bulldog, ale jelikož skupina tohoto jména již existovala, změnili si pro vydání alba název na Bullfrog. Jejich hudba by se dala charakterizovat jako typický hard rock poloviny sedmdesátých let, s pompézními prvky (ne nepodobný stylu skupiny Jane).

Bullfrog High In Spirits Second Wind

Bum-Bum-Jackson-Fanclub

obsaženo na: RHEIN - MAIN - SAMPLER (1980)

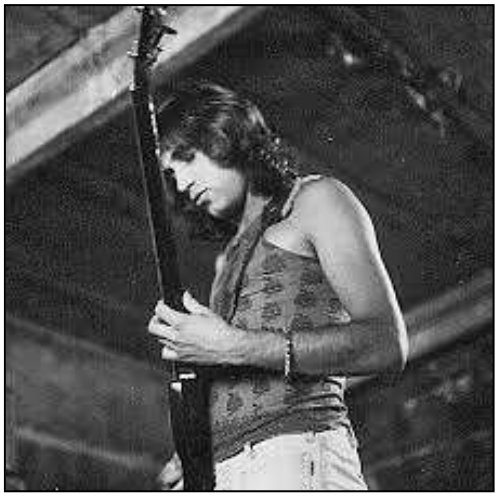
Na sampleru labelu Selektion se prezentují skladbou Touch Down. Monotónní kytarové riffy, primitivní elektronické bicí, vše podmalováno hutnými „space“ zvuky - velice solidní věc.

Michael Bundt

1. JUST LANDED COSMIC KID (1977)
2. NEON (1979)
3. ELECTRI CITY (1980)

Rodák z německého Weinheimu, který hrával počátkem 70. let na baskytaru v kapele Nine Days Wonder, později člen skupin Wintergarden a Medusa. Vydal tři sólová alba elektronické muziky, v současné době působí v Mannheimu jako hudební skladatel a producent.

Michael Bundt

Just Landed Cosmic Kid

Neon

Electri City

Roman Bunka

Roman Bunka (guitar, vocals, oud, keyboards) Gerald Luciano Hartwig (bass, sitar) Freddy Setz (drums, piano)

1. DEIN KOPF IST EIN SCHLAFENDES AUTO (1980)

Kytarista (narozen 1951) jazz-rockové skupiny Embryo. Později ovlivněn východními hudebními postupy, od r. 1976 (koncert v Indii) spolupracoval se světově proslulým perkusistou Trilokem Gurtu. Jeho první sólové album z r. 1980 obsahuje avantgardní rockovou muziku s častým využitím orientálních motivů. Zhruba ve stejné době natáčí album Live! se skupinou Aera. Po roce 1980 a koncertě s dalším perkusistou Okayem Temizem v Turecku cestuje se svojí muzikou po Dálném východě. Příští sólové album Color Me Cairo vydává až v r. 1995.

C. Burchard, Roman Bunka, Charlie Mariano

C.Burchard, Roman Bunka, Uve Müllrich, Michael Wehmeyer, Trilok Gurtu

Setz – Hartwig - Bunka

Roger Bunn

1. PIECE OF MIND (1969)

Britský hudebník, působící v Holandsku a Německu, vydal na labelu Ohr album, obsahující mix jazzu, rocku, acid folku, vše říznuté ranou psychedelií Barrettovského střihu. Celek působí i přes žánrovou rozmanitost (a občasné drobné úchylnosti) konzistentně a určitě stojí za poslech. Za zmínku stojí i zdařilý „psychedelický“ přebal alba.

Sammy Burdson (Group)

The Sammy Burdson Group
1. CONTEMPORARY SOUNDS AND MOVEMENTS, VOL. 1 (SON 104) (1980)
2. SPACE FICTION (SON 106) (1980)

Sammy Burdson
1. BACKGROUND ACTION (1975)
2. DRUM PUNCH (SON 103) (1980)

Jeden z hudebníků (vl. jménem Gerhard Narholz), pravidelně vydávaných na labelu Sonoton. Burdsonova alba obsahují primitivní minimalistickou soft-elektroniku, připomínající tvorbu amerických elektronických průkopníků, jako byli např. Nik Raicevic, Mort Garson či Tonto´s Expanding Head Band. Za poslech však stojí jen album Space Fiction, vydané pravděpodobně v roce 1980.

Contemporary Sounds And Movements Vol. 1 Space Fiction

Background Action Drum Punch

Burning Candle

Hans Peter Neuber (keyboards) Klaus Schmidt-Drempetic (guitar, bass, vocals) Rolf Vitzthum(drums)

1. BURNING CANDLE (1981)

Progress-rockové trio, uskupené kolem zručného hráče na klávesové nástroje H. P. Neubera. Hudba s dominantními klávesami ovlivněna britskými a italskými kapelami raných 70. let (ELP, Le Orme, apod.). Skupina se pohybovala na hudební scéně v letech 1974 – 1978, jediné album bylo natočeno v r. 1978, privátně realizováno však bylo až o tři roky později. Neuber se později věnoval sólové dráze a realizoval několik instrumentálních new-age desek.

Franz de Byl

1. FRANZ DE BYL + HEINER HOHNHAUS (1970)
2. UND (1972)
3. SOLO (1980)

Franz De Byl byl, a také zůstal, poměrně neznámý folkový hudebník. Alba obsahují krátké relaxační akustické skladby, někdy označované jako folk-blues. První desku nahrál s houslistkou Heiner Hohnhaus (v roce 1971 spáchala sebevraždu). Nepostradatelné pouze pro folkové fanatiky.

Franz De Byl + Heiner Hohnhaus

Franz De Byl + Heiner Hohnhaus

Und

Solo

C

Cacumen

Hans Forstner (drums) Hans Hauptmann (bass) Claus Lessmann (vocals) Horst Maier (guitar) Johann Ziller (guitar) + Hans Schmidt-Theissen (saxophone)

RIDING AWAY / WINTERTALE (1979)

1. CACUMEN (1981)

Hard rocková kapela z bavorského Ingolstadtu. Založeni již v r. 1972 jako band, věnující se instrumentálnímu progresívnímu rocku. S příchodem zpěváka C. Lessmanna změnili poměrně radikálně styl a začali se věnovat klasickému hard rocku. V tomto duchu se nese první album z r. 1979 - muzika je sice dobrá, ale nepříliš originální, připomínající např. tvorbu skupiny Epitaph konce 70. let. Později se věnovali, jako mnoho jiných, heavy metalu (dvě alba v letech 1983 a 1984), v tomto duchu pak pokračovali i pod změněným názvem Bonfire.

Caleidoscope Inc.

Gerhard Hagenmeyer (keyboards, flute, vocals) Paul Domonell (bass, vocals) Julius Terwen (guitar) Hans Olbert (drums) Roland Weinstock (guitar)

I´M WAITING FOR YOU / KIND OF SADNESS (1970)

Znamenitý pre-progresívní band z německého Heilbronnu. Hudba obsahuje výrazné aranže s hojným využitím hammondů a flétny. Skupina se rozpadla v roce 1972.

Can

A) Holger Czukay (bs) Michael Karoli (gt, vl, voc) Jaki Liebezeit (dr) Irmin Schmidt (keyb, voc) Malcolm Mooney (voc)
B) Holger Czukay (bs) Michael Karoli (gt, vl, voc) Jaki Liebezeit (dr) Irmin Schmidt (keyb, voc) Damo Suzuki (voc)
C) Holger Czukay (bs) Michael Karoli (gt, vl, voc) Jaki Liebezeit (dr) Irmin Schmidt (keyb, voc)
D) Holger Czukay (bs) Michael Karoli (gt, vl, voc) Jaki Liebezeit (dr) Irmin Schmidt (keyb, voc) Damo Suzuki (voc) Reebop Kwaku Baah (perc, voc)
E) Michael Karoli (gt, vl, voc) Jaki Liebezeit (dr) Irmin Schmidt (keyb, voc) Damo Suzuki (voc) Reebop Kwaku Baah (perc, voc)

1. DELAY 1968 (1969 - lim. ed. 500 kusů, oficiální vydání 1981) A
2. MONSTER MOVIE (1969) A
3. SOUNDTRACKS (1970) A B
4. TAGO MAGO (1971) B
5. EGE BAMYASI (1972) B
6. FUTURE DAYS (1973) B
7. LIMITED EDITION (1974) A B
8. SOON OVER BABALUMA (1974) C
9. LANDED (1975) C
10. UNLIMITED EDITION (rozšířená verze 7) (1976) A B
11. FLOW MOTION (1976)C
12. SAW DELIGHT (1977) D
13. OUT OF REACH (1978) E
14. CAN (1979) E

kompilace, obsahující jinde oficiálně nevydané skladby:
I. CANNIBALISM 2 (1992 - TURTLES HAVE SHORT LEGS / SHIKAKU MARU TEN / MELTING AWAY)
II. ANTHOLOGY 25 YEARS (2 CD 1994 - LAST NIGHT SLEEP)

Spolu s Faust a Guru Guru nejvýznamnější kapela německého undergroundu. Založeni v r. 1968, všichni členové skupiny mají relativně vysoké hudební vzdělání. První album obsahovalo syrový elektronický zvuk a vyšlo v nákladu pouhých 600 kusů. Vrcholem první fáze jejich tvorby bylo třetí album Tago Mago. Pozoruhodná jsou však všechna alba; nejvíce ceněná bývají obvykle 2-5 a 8, za nejhorší se pokládají 11-13. Znamenitá jsou i starší sólová alba někdejších členů Can - H. Czukaye, J. Liebzeita a I. Schmidta. Podstatně diskutabilnější je produkce Damo Suzukiho, který po zhruba desetileté odmlce (byl po tu dobu ženat s jehovistkou) dal dohromady Damo Suzuki Band (později Damo Suzuki's Network), jemuž posléze japonská firma Captain Trip začala chrlit záplavu živých nahrávek, uvedených 7CD boxem P.R.O.M.I.S.E. (nahrávky z let 1987-1990) a pokračující další zhruba desítkou disků.
Všechny řadové desky s výjimkou 12 Can reeditovali na vlastní značce Spoon. LP Saw Delight dnes Can pokládají za naprostý úlet a jsou rozhodnuti ho nikdy na Spoonu nevydat.

Die Can in ihrem Studio in Weilerweiler bei Köln – im Augenblick kein bestimmtes Image

CAN: "wooden instruments and electric chairs"

Can (vše 1970-1972)

Delay 1968

Monster Movie

Soundtracks

Tago Mago

Ege Bamyasi

Future Days

Soon Over Babaluma

Landed

Flow Motion

Saw Delight

Out Of Reach

Can

Canesten (aka Wolfram Brunke)

CANESTEN (1973)
obsaženo na: … AND OTHER SOME KRAUTS! (KRAUTROCK RARITIES ´68 TO ´73)

1. JUBEL TRUBEL HEISERKEIT (197?)

Totální megararita – singl z produkce farmaceutické firmy Bayer s hudbou jazzového muzikanta Wolframa Brunkeho, vydaný v r. 1973. Jde o reklamní nahrávku, rozdávanou na firemních akcích, upozorňující na přípravek proti mykóze, s „intelektuálním“ komentářem typu: tento medikament byl vyvinut speciálně proti tělesným plísním – naneste mast na pečlivě omytou kůži – přípravek vyhledá a dokonale zničí všechny druhy plísní, apod.
Brunke vydal u téže firmy (někdy v půlce 70. let) i LP Jubel Trubel Heiserkeit (Pryč s chraptěním), určené výhradně na promo akce, spojené s prodejem léčebných medikamentů. Album obsahuje 5 skladeb z produkce Beatles, zbytek je vlastní tvorba s úžasnými „farmaceutickými“ názvy Coliton Alpha, Groovy Ampicillina, Toxicoloxy-Choco Baby, Prointantibus, Stop Your Fever… A obaly desek působí opravdu „psychedelicky“!

Canesten

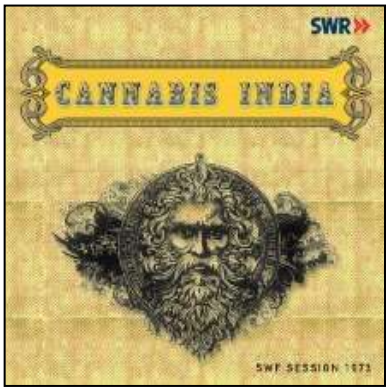
Jubel Trubel Heiserkeit

Cannabis India

Oliver Petry (organ) Rüdiger Braune (drums) Dirk Fleck (bass)

1. SWF SESSION 1973 (1973)

Další ze zapomenutých perel, pořízených živě 11.5.1973 rozhlasovou stanicí SWF v Baden-Badenu. Kapela klávesáka Olivera Petryho, který skládal vlastní kompozice, stylově příbuzné britským The Nice či ELP. Tři zdařilé skladby v „pekelném“ tempu, se smyslem pro dramatičnost, doplňuje úprava Beethoveny Deváté. Na dlouho ztracená nahrávka byla vydána na CD v roce 2009 hudebním labelem Long Hair.

Cannock

Raphaela Ciblis (vocals, percussions) Hans Adolphi (keyboards) Ralph Ehmann (bass) Dieter Streck (guitar) Klaus Peter Stiefel (guitar) Holger Hoffmann (drums)

WILD MAN / DARK TWIST (1976)

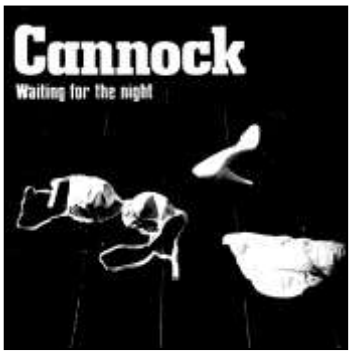
1. WAITING FOR THE NIGHT (1980)

Kapela ze Stuttgartu, v r. 1976 vydali vlastním nákladem singl s neučesanou progress-rockovou muzikou. Skupina je známá především díky svému jedinému, symphonic-rockovému albu (dle některých kritik zde však prodělali „cestu z džungle do zoo“). V r. 1982 vydávají ještě jedno album –

Frohe Botschaft - pod pozměněným názvem Cannock Combo, zde se přeorientovali na novou vlnu a zde také jejich stopa mizí.

Captain Ilor

A) Captain Ilor (guitar, vocals, moog, piano, bass, drums) Swara Samrat (guitar, vocals) Space Man (bass) Merlin (moog) Karl Deter (drums, percussion) Orlando Hernandez (percussion)
B) Captain Ilor (guitar, vocals, moog, piano, bass, drums) Swara Samrat (guitar, vocals) Karl Deter (percussion) Merlin (organ)
C) Captain Ilor (guitar, vocals, moog, piano, bass, drums) Swara Samrat (guitar, vocals) Mr. Rainbow (organ, percussion) Karl Deter (percussion) Julia (vocals)

1. MINDFUCK (1977) A
2. MEGATRIP (1978)
3. GNADENLOSER PAARUNGSTRIEB (1978) B
4. BLUE SUNSHINE (1982) C

Captain Ilor se svojí kapelou pořídil v letech 1974 až 1978 (+ jedno album 1982) nahrávky v odlehčeném space stylu, připomínajícím křížence skupin Can a Tangerine Dream, resp. Sweet Smoke s Amon Düül II. Nahrávky se dočkaly realizace na CD nosičích až na konci 90. let.

Mindfuck

Megatrip

Gnadenloser Paarungstrieb

Blue Sunshine

Cardeilhac

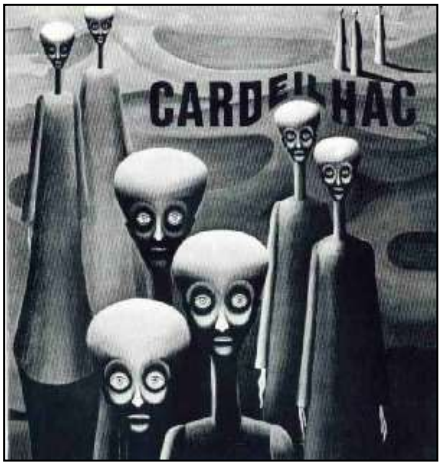
Rinaldo Häusler (guitars) Denis Angelini (vocals) J-C. Balsinger (bass) André Locher (organ) Gaston Balmer (drums)

1. CARDEILHAC (1971)

Další z obskurních krautrockových skupin, původem ze Švýcarska. Heavy progresívní styl v duchu britských kapel konce 60. let, v kombinaci s typicky německým hard rockovým zvukem raných 70. let. Nahrávka trpí amatérskou produkcí a poměrně malou originalitou, i když celkový dojem je docela příjemný.

Carol Of Harvest

Beate Krause (voc) Axel Schmierer (gt) Heinz Rheinschüssel (bass) Jürgen Kolb (key) Robert Högh (dr)

1. CAROL OF HARVEST (1978)

Obskurní kapela, jejichž jediná deska v akustickém folk-progresívním stylu vyšla v květnu 1978. Dominantní ženský vokál, vzdáleně připomínající skupinu Renaissance. Motto alba: „Písně zelených trav, ne městských ulic, písně vesnických farem a vůně čerstvé hlíny z polí“.

Staff Carpenborg & The Electric Corona

1. FANTASTIC PARTY - DIE TANZPLATTE FÜR HEISSE STUNDEN (1970)

Poněkud záhadná záležitost, pro Maritim Rec. vydali jediné album Fantastic Party - jde o kosmický trip, pořízený na hudební party, jehož magický sound byl zaznamenán na primitivním nahrávacím zařízení, bez dodatečných trikových experimentů.

Staff Carpenborg & The Electric Corona

Catfish

Hubby Huppert (keys, vocoder, drum programming) Laslo Viragh (keys, percussion synthesizer, drum programming, guitars)

1. TRANSACTOR (1981)

Téměř neznámé album německé dvojice syntezátorových hudebníků: muzika se nese v duchu lehčí progresívní elektroniky, připomínající pozdní tvorbu Tangerine Dream. Album popravdě není špatné, i když hudebníci místy „vykrádají“ sami sebe.

C-Department

Karl Ratzer (guitar, vocals) George Dogette (bass, vocals) Richard Schönherz (keyboards, drums) Manuel Rigoni (drums, percussion)

MIST OF SILENCE / MONACO, A PIECE OF SKY (1970)

Vídeňský rockový soubor Karla Ratzera (ex-Charles Ryders Corporation) s jediným realizovaným singlem. Činnost pod tímto názvem ukončili v červnu 1971, poté jádro skupiny Ratzer – Dogette – Schönherz přešlo do soft-rockového uskupení Gipsy Love (existovali v letech 1971-1973, v roce 1972 vydali dvě alba poměrně solidní úrovně).

Ceddo

Jochen Schrumpf (guitar, electronics) Michael Peters (drums) Ulrich Bichmann (bass)

1. CEDDO (1979)
2. AUFHÖREN (1980)

Trio seskupené kolem kytaristy J. Schrumpfa (ex-Kollektiv, Missus Beastly). Vydali dvě alba, obsahující výborné instrumentální jamm-sessiony, ovlivněné nejlepšími krautrockovými tradicemi. Během 80. let jim vyšli další tři alba pod pozměněným názvem Jochen Schrumpf´s Ceddo (a také v různých sestavách).

Ceddo

Aufhören

Chain

Gert Schmidt (vocals) Jürgen Gotschy (guitar) Karl „Charly“ Knecht (drums) Martin Firniss (guitar) Niko Argyrakis (bass)

GREASY / LONDON CITY (1973)

Přímočarý odpíchnutý bigbít s téměř pub-rockovým zvukem, kapela však vydala pouze jeden singl a beze stop se ztratila z hudební scény. Pocházeli z německého Bad Homburgu.

Chameleon

Ralph Dietze (drums) Joachim Essig (piano, synthesizers) Roland Herbe (bass, piccolo) Knut Rössler (saxes, flute) + Walter Helbig (percussion)

1. CHAMELEON (1979)

Melodický jazz-rockový kvartet z Mannheimu, jediné album bylo natočeno v lednu 1979 v Tonstudiu Bauer, Ludwigsburg. V témže roce vydali i jeden singl (skladba Paradise), s příjemným „přírodním“ obalem. Po odchodu K. Rösslera (ex-Night Sun) se kapela rozpadla a členové se věnovali vlastním projektům.

Chaparall Electric Sound Inc.

Rudi Haubold (drums) Rudolf Oldenburg (bass) Harry Titlbach (guitar) Harry Unte (guitar, vocals)

1. ELECTRIC SOUND FOR DANCING (1969)

Raritní album psychedelické kapely s bluesovými kořeny, ze které se o rok později převtělili její členové do legendárních Hairy Chapter. Hendrixovské kytary zahalené v kyselinovém odéru.

Charles Ryders Corporation

Karl “Charly“ Ratzer (guitar) Ernst Brüll (vocal) Wolfgang Hafenbroedel (bass) Georg Hieblinger (drums) Wolfgang Meinhard (keyboards)

WHITE FLAMES / HAPPY DAY (1968)
SIX RAVENS MUST IN THE TOWER STAY / I REMEMBER THE BLUES (1968)

Výborná „roztěkaná“ psychedelie s lehce hysterickým vokálem a destruktivní kytarou – tentokrát z rakouské provenience (Vídeň). Skupina vznikla na základech zaniknuvších The Slaves z popudu „Charly“ Ratzera a během své krátké existence vydali pouze dva singly – ve stejný den a se stejným obalem.

Charles Ryders Corporation

Charly And The Diamonds

Christel Kressmann (sax) Karl-Heinz „Charly“ Kressmann (piano) Hans Watzl (guitar) Emil Winnige (bass, vocals) Reinhard Schneider (drums)

GRAZING IN THE GRASS / THE HORSE (1968)
WER HAT DIE SCHULD / VERSPRICH NICHTS (1968)

Kapela pohybující se v 60. letech na pódiích amerických vojenských klubů ve Frankfurtu, Wiesbadenu a Heidelbergu. V r. 1968 vydali dva singly, obsahující progresívní post-beatovou muziku. V r. 1969 vydali další singl Explosion C3H5 (ONO2)3, part 1 & 2, který však vydali pod názvem The Untouchables. Počátkem 70. let si název opět změnili – pod hlavičkou Charly & The Bourbon Family vydali během šesti let desítky siglů a jedno album, hudba se však změnila v úděsný bubblegum bez hlavy a paty (názvy jako Ela Ela, Booze Booze, Ho Hey Ho asi hovoří za vše), paradoxně však asi nejlépe prodejný.

Checkpoint Charlie

A) Uwe von Trotha (voc) Wilfried Sahmen (gt) Joachim Krebssalat (key) Jürgen Bräutigam (bass,voc) Lothar Stahl (dr)
B) Uwe von Trotha (voc) Michael Ehlers (gt) Joachim Krebssalat (key) Jürgen Bräutigam (bass,voc) Lothar Stahl (dr)

1. GRÜSS GOTT MIT HELLEM KLANG (1970) A
2. FRÜHLING DER KRÜPPEL (1978) B

Kapela se zformovala v r. 1967, název zvolili podle jednoho kontrolního stanoviště mezi východní a západní zónou Berlína. První album je záznam z koncertu a jedná se zřejmě o jedno z nejhorších undergroundových alb všech dob. Typické je svými politickými agitkami a teatrálními výstupy s nepříjemným ječením a obscenitami, pronášenými v německém jazyce. Poslouchat celé album najednou chce opravdu silný žaludek. Skupina se rozpadla v r. 1971. Opět začali vystupovat v r. 1977, přístup k hudbě se však příliš nezměnil.

Checkpoint Charlie

Grüss Gott mit hellem Klang

Frühling der Krüppel

Cherubin

Andy Marx (gt) Bo Born (key) Wolf Graf (bass) Pit Trojer (perc, voc) Harky Wolhelm (dr, voc)

1. OUR SUNRISE (1974)
2. CHERUB SAFETY MATCH (1975)

Kytarista A. Marx v r. 1973 nahrál sólové album a vzápětí poté zformoval kapelu Cherubin. Jejich muzika by se dala charakterizovat jako konvenční rockový střední proud, s přesahy do country a folku. Nic moc.

Our Sunrise

Cherub Safety Match

Chicago Sect

Uli Salm (bass) Norbert Licht (guitar, keyboards) Michael Solisch (guitar) William Thornton (vocals) Ulf Krüger (drums) + Jürgen Ostermann (sax) Peter Wagner (sax) Matthias Salwsky (trumpet)

CHAIN REACTION / SHE´S NOT THERE (1968)

Kapela z německého Niedersachsenu, jediný singl vydali v r. 1968 a obsahuje psychedelií říznutý pre-progress rock.

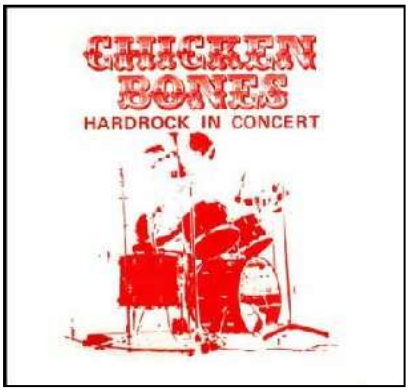
Chicken Bones

Wolgang Barak (drums) Rainer Geuecke (guitar, vocals) Werner Hofmann (bass) Hilmar Szameitat (rhythm guitar)

1. HARD ROCK IN CONCERT (1976)

Titul jediného alba hovoří za vše. Obsahuje šest „very hard rocking tracks“, typických pro progresívní rockovou scénu poloviny sedmdesátých let. Nejlepší z celého alba jsou instrumentální pasáže, ve kterých R. Guecke předvádí svoji solidní kytarovou zručnost. Dvě nejdelší skladby jsou také nejzdařilejší: Water se šuměním moře a skvělou akustickou kytarou a Factory Girl s typickou hard rockovou náladou. Album je excelentní, nahráno bylo během jednoho týdne živě ve studiu (což je mírně v rozporu s názvem) a vydáno v počtu pouhých 300 kopií.

Chil

Walter Keller (organ, guitars, vocals, balalaika, xylophone, flute, triangle) Heini Zwahlen (guitar) Stefan Genner (violin) Thomas Meyer (violin) Max Schneider (percussion) Vreni Keller (background vocals)

1. RHUBARBY FEELING (1970)

Švýcarský undergroundový band. Rhubarby Feeling je název obskurního filmu režiséra Felixe Strässlera, natočený v roce 1970 - hudbu k filmu složil a s kapelou natočil Walter Keller, bývalý klávesák skupiny Omelette Surprise. Výsledkem je solidní, i když poněkud podivný, acidický progresívní rock s hippie-folkovými prvky. Jistou zajímavostí je, že nahrávka byla pořízena naživo v kostele v městečku Effretikon nedaleko Curychu, na dvojstopý magnetofon Revox. Originální album bylo vydáno v počtu pouhých 400 kopií.

Choice

Günter Henne (keyboards, percussion) Gerd Linke (keyboards, acoustic guitar, drums) Heinz Kunert (bass, percussion) Ulrich Steinert (guitars) Peter Jureit (drums) Ferdi Kühnel (vocals)

1. JUST A DREAM (1980)

Skupina složená z bývalých členů kapely Epidaurus. De facto jde o totožnou skupinu, ovšem s lehce pozměněnýn hudebním stylem – jde o více přímočarý, rockovější progress. Jediné album Choice je však poměrně snadno postradatelné, stručně řečeno - nic nového pod sluncem.

Chronos

obsaženo na: UNKNOWN DEUTSCHLAND: VOLUME 2

Slušně odpíchnutý, klasický kytarový space rock, zcela v duchu věrozvěstů tohoto směru, britských Hawkwind. Na albu jediná skladba - Schaudernacht, r. 1975.

Cinéma Vérité

Andreas Hoffmann, Klaus Höppner

1. CINÉMA VÉRITÉ (1980)
2. DIE ENDZEITTRILOGIE (1980)
3. RHYTHMUS UND RITUAL (1982)
4. DER WEISSE RAUSCH (1984)

Berlínské experimentální soft-industriální duo. A. Hoffmann (hudebník, spisovatel a grafický designer, 1957-1998) byl známý především svojí spoluprací s Asmusem Tietchensem.

Cinéma Vérité

Die Endzeittrilogie

Rhythmus und Ritual

Der Weisse Rausch

Circles

Mike Bohrmann (guitars, bass, synthesizer, flute, cymbals, electric percussion, voice) Dierk Leitert (synthesizers, clarinet, violin, sequencer, guitar, electric percussion, voice) + Buschi Buchweitz (trumpet) Gerd Poppe (drums)

1. CIRCLES (1983)
2. MORE CIRCLES (1983)

Téměř neznámý, ale o to zajímavější experimentální band z raných 80. let, pocházející z Eppsteinu (předměstí Frankfurtu). Invenční multiinstrumentální dvojice, občas využívající hostující hudebníky, vytvářela pre-ambientní elektronickou hudbu ve stylu skupin Cluster, Harmonia, Liliental, apod. Desky (dvě v r. 1983, třetí – a poslední - v r. 1987) vydané na vlastním labelu Einhorn patří k tomu nejzajímavějšímu na pozdní elektronické německé scéně.

Circles

More Circles

Circus

Fritz Hauser (drums, vibes, percussion) Marco Cerletti (bass, pedals, 12-string guitar, vocals) Andreas Grieder (flutes, tambourine, alto sax, vocals) Roland Frei (lead vocals, acoustic guitar, tenor sax)

1. CIRCUS (1976)
2. MOVIN' ON (1977)
3. LIVE (1978)
4. FEARLESS TEARLESS AND EVEN LESS (1980)

Skupina ze švýcarské Basileje, dobře známá z koncertů po celé Evropě. Zformováni v r. 1972, hráli rock s jazzovými a klasickými vlivy, bez elektrických kytar a klávesových nástrojů. Ovlivněni britskou progresívní scénou z přelomu 60. a 70. let, především tvorbou Jethro Tull, King Crimson a Van Der Graaf Generator. Hned první album ukázalo v plné síle jejich tvůrčí potenci, Movin´ On dále rozvíjí muziku s klasickými prvky, dlouhými tracky a komplexními aranžemi, dynamickou bezchybnou instrumentací a nezvyklými melodiemi. Skupina Circus později transmutovala do Blue Motion, Marco Cerletti se věnoval jazzové a etnické muzice.

Circus

Movin´ On

Live

Fearless Tearless And Even Less

Clara Mondshine

1. LUNA AFRICANA (1981)
2. MEMORYMETROPOLIS (1983)

Clara Mondshine bylo umělecké jméno hudebníka, skladatele, muzikologa, novináře a také ředitele rádia RIAS, Waltera Bachauera (1942-1989). V r. 1980 natočil pro label Innovative Communication jedno z nejobskurnějších alb vydaných touto společností. Vydáno bylo v r. 1981 a obsahuje 6 skladeb postkrautrockového elektronického space ambientu berlínské školy, kombinovaného s africkými etnickými prvky. Zajímavý experiment se zajímavým výsledkem. Poslední album Visions Of Audio vychází v r. 1987.

Luna Africana

Memorymetropolis

Mick Clarke

1. GAMES (1979)

Album britského baskytaristy a zpěváka (nar. 1946, bývalý člen popíkových The Rubettes), vydané na malém labelu Blubber Lips z německého Heidelbergu. Obskurní, zcela zapomenuté album, hudba ovlivněna tzv. berlínskou školou. Syntezátory, basová kytara (bicí nahrazeny basovou linkou), didgeridoo, hudba, produkce – vše je zde v rukou Micka Clarka. Mínusem může být nižší zvuková kvalita nahrávky, způsobená nepříliš kvalitní nahrávací technikou. Po tomto krátkém „německém“ období se M. Clarke opět vrátil do Londýna, kde spolupracoval s mnoha new-wave a undergroundovými kapelami (především s legendárními Naked Lunch).

Ali Claudi (aka Ali Claudi & Friends, Ali Claudi's New Four)

Kytarista a zakládající člen skupiny Gomorrha (vl. jménem Albrecht Claudi, nar. 1942). Vydal několik sólových alb progresívního hard rocku.

Ali Claudi & Friends

Ali Claudi (guitar, vocals) Ralph Kleine-Tebbe (bass) Mike Euler (bass) Ulli Stollenwerk (piano) Ulli Engels (drums) Axel Adams (congas, bongos) Wolfgang Scheelen (mouth organ)

1. BOOGIE JEANS FOR FIRE AND RAIN (1975)

Ali Claudi's New Four

Ali Claudi (guitar, vocals) Ulli Stollenwerk (piano) Jochen Müller (bass) Kurt Billker (drums)

1. INTERLUDE (1978)
2. LAID BACK (1980)
3. MY BABY GRAND (1980)

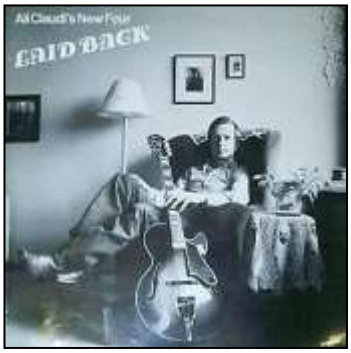

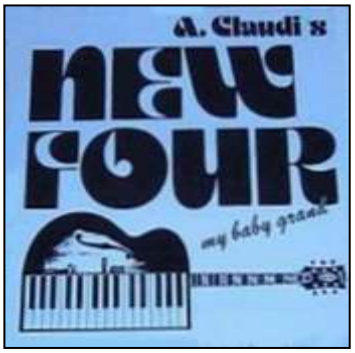
Boogie Jeans For Fire And Rain

Interlude

Laid Back

My Baby Grand

Arno Clauss

1. AN TANTE GERTIE IN ZONS AM RHEIN (1972)
2. DIE ZWEITE (1974)

Prog-rocková alba německého zpěváka a skladatele, vydaná na labelu Ohr. Druhá deska je nahrána živě v klubu „Fabrik“ v Hamburku. Mimoto mu vyšly v letech 1973 a 1974 i dva singly.

Marsmännchen / Einlager Tag (SP)

An Tante Gertie in Zons am Rhein

Die Zweite

Cloud Nine

Harald Trepte (bass) Peter Staminger (drums) Horst Uli Peterwich (guitar, vocals) Harald Pusch (vocals, percussion) Gunter Wolf (keyboards)

1. CLOUD NINE (1980)
2. JODO 80 (1980)

První album – kytarový hard rock, druhé album – boogie rock s psychedelickými a funky prvky.

Cloud Nine

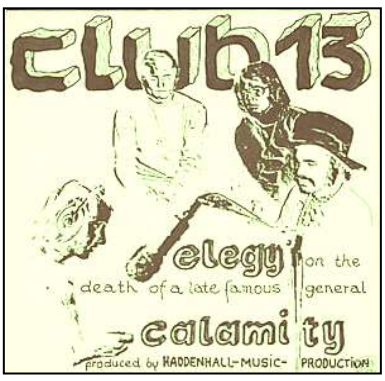

Jodo 80

Club 13

ELEGY ON THE DEATH OF A LATE FAMOUS GENERAL / CALAMITY (1969)

Příjemný bigbítek, sice ne příliš originální, ale „nenápadně“ odpíchnutý. V textu skladby s názvem Elegy On The Death Of A Late Famous General je použit motiv, převzatý z pera spisovatele Jonathana Swifta (1667-1745), hudba potemnělá, s rozmázlou kytarou a pumpující rytmikou. Druhá kompozice Calamity, překypující zvuky kláves, připomíná spíše progresívní psychedelii, známou např. z tvorby kapely Aphrodite´s Child. Obě skladby, v kombinaci s ručně malovaným obalem, tvoří zajímavý sběratelský artefakt. Vydáno privátně na neznámém labelu Haddenhall.

Cluster (Kluster)

Kluster

Hans-Joachim Roedelius (synth, key, gt,voc) Dieter Moebius (synth, dr, voc) Conrad Schnitzler (synth, key)

1. KLOPFZEICHEN (1970)
2. ZWEI - OSTEREI (1970)

Cluster

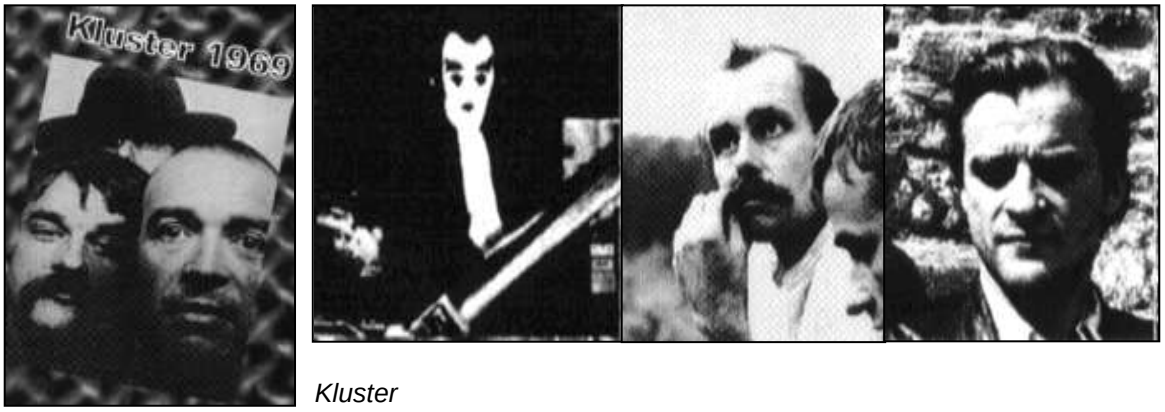
Hans-Joachim Roedelius (synth, key, gt,voc) Dieter Moebius (synth, dr, voc)

1. CLUSTER (1971)
2. II (1972)
3. ZUCKERZEIT (1974)
4. SOWIESOSO (1976)
5. GROSSES WASSER (1979)

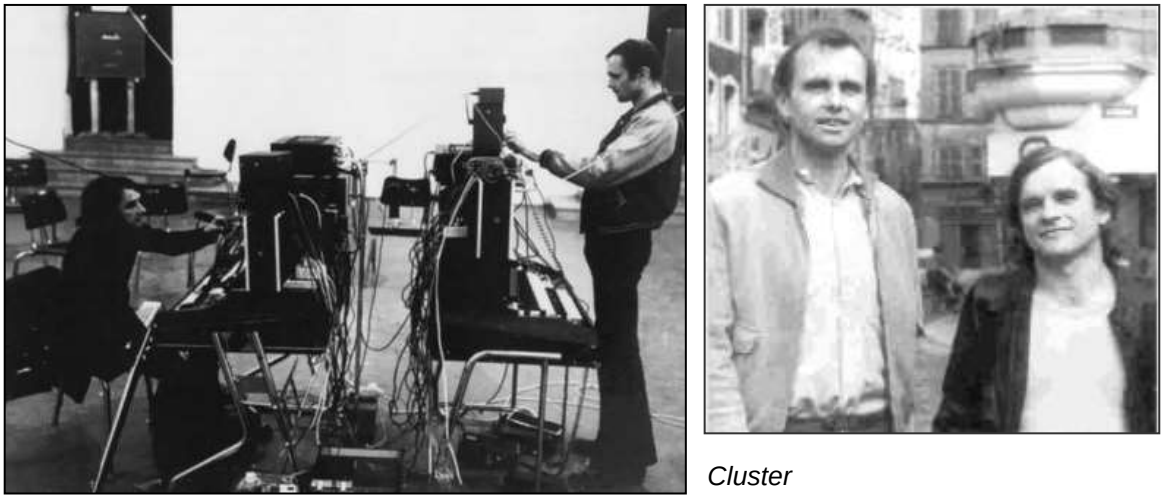
Cluster And Eno

1. CLUSTER AND ENO (1978)
2. AFTER THE HEAT (1978)

Významní představitelé německé elektroniky, tzv. rock-impresionismu. První dvě alba pod názvem Kluster, později poangličtěném na Cluster. Po albu II si vybudovali vlastní studio, ve kterém žili a naplno se věnovali svým hudebním experimentům. Ve své tvorbě kombinovali space-rock s psychedelickými a orientálními motivy. V r. 1978 vydali dvě alba s Brianem Enem.

Kluster

Cluster

Cluster and Eno

Kluster

Klopfzeichen

Zwei – Osterei

Cluster

Cluster

II

Zuckerzeit

Sowiesoso

Cluster And Eno

Grosses Wasser

Cluster And Eno

After The Heat

Cobraa

Klaus Sebastian (gt, voc) Rolf Sondermann (voc, bass, flute) Friedel Ahrens (key) Wolfgang Hausman (gt, voc) Bernd Kliemt (dr, perc, voc)

1. COBRAA (1974)

Málo známá skupina, jejíž jediné album obsahuje 10 mainstreamových rockových skladeb, s progress-rockovými vsuvkami.

Cockpit

RIGHT THINGS, WRONG THINGS / NEW ORLEANS (1976)

Soul-rockový projekt švýcarských hudebníků Tommyho Fortmana (Demon Thor) a Armanda Volkera z kapely Tea. Zůstalo u jediného singlu, který vyšel s dvěma různými variantami obalu – původní verze pro německý trh a „soft“ verze pro poněkud prudérnější (katoličtější) Španělsko.

Code III

Manfred Schunke (zvuky, efekty, zpěv) Ed Key (zvuky, zpěv) Mary Key (zpěv) Klaus Schulze (bicí) Aparna Chakravarti (zpěv, tamboura, harmonium)

1. PLANET OF MAN (1974)

Vůdčí osobností tohoto nárazového uskupení byl Manfred Schunke, zvukový inženýr z Berlína, kdo se skrývá pod lehce mysteriózními pseudonymy Ed + Mary Key není známo („two American hippies“, pobývající tou dobou v Berlíně). Na bicí zde vypomáhá Klaus Schulze, zpěv a harmonium obstarává v té době poměrně známá (v alternativní komunitě) indická zpěvačka Aparna Chakravarti (vystupovala např. na desce Dharana skupiny Between). Společně vydali jedno vynikající koncepční sci-fi album, nezbytné pro milovníky raných Schulzeho hudebních kosmických

experimentů. Vyšlo u krátkodechého labelu Delta Acoustic a v současnosti je velmi ceněno sběrateli hudebních kuriozit.

Aparna Chakravarti

Mary Key, Ed Key a Manfred Schunke

Coffin Beats

SHURE HE IS A CAT / SOULFINGER (1968)

Slušný, ničím neurážející post-beat z Hannoveru, bez jakýchkoliv doplňujících údajů. Realizováno na nic neříkajícím labelu Studio Hannover. Amatérský cover doplňuje bílá zadní strana, bez jakýchkoliv údajů. Jediná data lze vyčíst na vinylu: na straně A jde o převzatou píseň z tvorby holandské beatové skupiny The Cats, strana B obsahuje instrumentálku z vlastní produkce. Poslední drobná zajímavost: zatímco na obalu je uveden název skupiny The Coffin - Beat´s, na polepce singlu je napsáno pouze The Coffin Beats.

Cogwheel

Paul Vincent Gunia, H.H. Hastings

SOUNDS OF ROLLEI, I & II (SHUTTER-SPEED / SLIDE-PROJECTION) (1976)

1. SIGHTSOUND (1978)

Hudební projekt mnichovského muzikanta Paula Vincenta Gunii (ex-Hallelujah, Missus Beastly, Motherhood, Subject Esq., Niagara) a „popaře“ Clause Heinrichse (známějšího pod pseudonymem H.H. Hastings). Vydali jeden singl (pod názvem Coghweel) a značně raritní promo-album, realizované výrobci optiky, firmou Anger, při příležitosti uvedení jejich nového produktu Optyl na trh. Obě nahrávky obsahují příjemný soft-progresívní materiál s jazzovými a klasickými prvky, kromě vlastních skladeb jsou na desce i úpravy kompozic Roberta Schumanna, Edvarda Griega, Richarda Wagnera a Ludwiga van Beethovena. Výsledný dojem z alba Sightsound umocňuje i zdařilý naivistický obal z dílny Johanna Neuffera. Originální nahrávky bylo prodáno pouze několik exemplářů – číslovaných, s podpisy hudebníků.

Sounds Of Rollei

Sightsound

Concentric Movement

Armin Becker (guitar) Freddy Endres (vocals) Rudi Haubold (drums) Rolf Kroczek (keyboards) Rudolf Oldenburg (bass) Harry Titlbach (guitar)

HAPPY CHILD / SINCE YOU HAVE GONE (1969)

Psychedelická formace z Bonnu, z jejíhož jádra (R. Haubold, R. Oldenburg, H. Titlbach) později vznikla hard-psychedelická kapela Hairy Chapter. V r. 1969 vydali jeden singl, tytéž písně + skladba Johnny The Red se objevili na LP Wir im Scheinwerfer, které vydali společně se skupinami Proud Flesh a The Ricketts v r. 1970.

Concert Synthetique

1. CONCERT SYNTHETIQUE (1983)

Jediným aktérem jediného alba je Bernd Kolb, hráč na syntezátory minimalistických Deutscher Kaiser – skupiny pocházející z württemberského města Aalen a patřící do tzv. „neue deutsche welle“. Kolbův sóloprojekt vyšel jako jednostranné LP (délka 22:05 min.) v limitovaném nákladu 500 exemplářů, druhá strana desky je pouze překryta průhlednou samolepkou. Poněkud obskurní „poloalbum“ vyšlo v produkci Connyho Planka a obsahuje výbornou zadumanou space elektroniku.

Condor

Axel Linstadt (voc, gt, key) Lothar Fickert (voc, perc) Ulrich Ruppert (bass) Rolf Gröschner (dr) Frank Baum

1. RATHBONE HOTEL (1976)

Další z desek skupiny Improved Sound Limited, kteří si v r. 1976 změnili název na Condor. Vydali pod novým jménem jedno slabší album (obsahuje starší materiál původní kapely, pouze přepracovaný a „zmodernizovaný"), zcela v duchu původní folk-rockové, až pop-rockové, tvorby a poté definitivně ukončili činnost.

Conrad & Sohn

Conrad Schnitzler (synth) Gregor Schnitzler (bass, vocals)

1. CONRAD & SOHN (1981)

Bizarní jednorázová, privátně realizovaná nahrávka z r. 1981, kterou pořídil Conrad Schnitzler, (v minulosti člen Tangerine Dream a Kluster) pouze pro své přátele a rodinu. První čtyři tracky byli nahrány za pomoci syna Gregora Schnitzlera na elektrickou basu, zbytek je sólo projekt Conrada Schnitzlera. Vydáno bylo pouhých 500 kopií.

Constellation

Theo Kierdorf (contrabass, electric bass) Frank Köllges (piano, drums) Stefan Dietz (electric guitar) Uli Stollenwerk (electric piano)

TEARS / ATTITUDES (1974)

Jediný privátně vydaný singl neznámého jazz-rockového bandu. Natočeno 14. lednu 1974 v kolínském Rhenus Studiu.

Contact Trio

Evert Brettschneider (guitars) Aloys Kott (bass) Michael Jüllich (drums, tabla, flute, marimba)

1. DOUBLE FACE (1975)
2. NEW MARKS (1978)

Jedno z nejavantgardnějších jazz-rockových seskupení, začínali v 60. letech na poli space a etnické muziky, podobně jako např. skupina Dzyan nebo Eberhard Weber. První album je temné a experimentální, New Marks ukazuje mnohem přívětivější tvář.

Double Face

New Marks

Control Company

Hubert Bognermayr (keyboards, synthesizer) Ulli Rützel (keyboards) Max De Montfort (vocals) Charlie Fröhlich (vocals) Klaus Prünster (guitar) Heinz Gerstmair (guitar) Bruno Spoerri (lyricon) Klaus Robert Kruse (synthesizer) Joe Drobar (electronic drums) Klaus Netzle (computer) Curt Cress (drums) Günter Gebauer (bass)

1. FOUR YEARS BEFORE 1984 (1980)

Superskupina založená bývalým členem Eela Craig Hubertem Bognermayrem a (především producentem) Ulli A. Rützelem. Album obsahuje konceptuální muziku vycházející z prací George Orwella a Aldouse Huxleyho, hudba balancuje na hranicích rocku a lehčí elektroniky.

Ulli Rützel

Four Years Before 1984

Hubert Bognermayr

Cool Feet

Richard Ruppel (drums) Romain Goergen (guitar, vocals) Guy Heinz (guitar) Chouch Schintgen (bass) Rom Bernard (vocals) Märten Versall (drums)

MISTER / WOMAN (1974)
ALONE IN YOUR CAGE / TO HELL AND BACK (1975)

1. BURNING DESIRE (1976)

Skupina z Lucemburska (založena v r. 1968), řazená do krautrocku. V podstatě také jediná kapela z této země, která kdy vydala své nahrávky na vinylu. Zatímco ultra-raritní album Burning Desire bylo vydáno již v Německu (asi 400 kopií, label Pallas), první dva singly pocházejí z produkce firmy Luxembourg Sound Records. Kapelu, hrající obstojný hard rock, tvořili dva hudebníci z Lucemburska a dva hudebníci němečtí. Další alba, spíše provinčního významu, vydali až v devadesátých letech.

Cool Stove

Werner Müller-Lankow (vocals) Walter Spruck (guitar) Heinz Jugel (bass),Manni Plenckers (drums) Ali Stolle (keyboards)

BIG SENSATION / MY GIRL IS MY GIRL (1969)

Založeni v Bad Godesbergu v r. 1968, o rok později vydali jeden singl rané garážové psychedelie, se slušně odpíchnutým tempem. Na koncertech se prezentovali hudbou z repertoáru od Moody Blues až po J. Hendrixe, svoji činnost ukončili v r. 1969.

Cool Stove

Jeff Cooper & The Stoned Wings

1. TRIBUTE TO JIMI HENDRIX (1971)

Album kytaristy Jeffa Coopera a jeho doprovodné skupiny, zamýšlené jako hold zesnulému Jimi Hendrixovi, je celé složené z cover verzí skladeb známého kytarového mága.

Cops & Robbers

ON LOVE / YOU KEEP ME HANGING ON (1967)
obsaženo na: LIVE IN CONCERT (1968)

V tomhle případě jde zřejmě o beatovou, resp. rhythm and bluesovou, skupinu z anglického Watfordu s původním názvem Cops ´n Robbers, aktivní na lokální britské scéně především v letech 1964-1965 (vydali tři singly), hrající v sestavě Terry Fox (organ), Henri Harrison (drums), Brian „Smudger“ Smith (vocals) a Steve Smith (bass). V r. 1966 se však rozpadli. Uvedené skladby pocházejí z koncertu, který se uskutečnil v prosinci 1967 v Hamburku, výběr z akce vyšel o čtyři měsíce později na LP desce Live In Concert (label Fontana, záznam obsahuje ještě skupiny Rattles, Rivets, All, Tonics a Marquee Sect). Cops & Robbers se zde prezentují vynikající hutnou muzikou garážového typu, s výbornými hammodkami (jak se na tu dobu sluší) a hendrixovsky znějící kytarou.

Coram Publico

Albert Stübler (organ), Roland Mai, Herbert Mai, Mathias Ade, Helmut Rieger

BODENSEE / BROADWAY (1970)

Soft-progresívní rock s příjemnými vokálními harmoniemi a - jak bývalo dobrým zvykem - výraznými hammondkami v pseudoklasickém stylu.

Cornucopia

Wolfgang Krause (voc) Wolfgang Bartl (bs) Christoph Hardwig (keyb, gt, voc) Wolfgang Gaudes (drums, perc, gt) Kai Hendrik Möller (gt, voc) Harry Koch (perc, effects, voc) Rudy Holzhauer (perc)

1. FULL HORN (1973)

Prakticky neznámá kapela, jejichž jediné album, obsahující zdařilý, lehce artistní hard rock s typickým a nezaměnitelným krautrockovým soundem v duchu Grobschnitt, vyšlo u legendárního labelu Brain.

Corporal Gander´s Fire Dog Brigade

Thomas Leidenberger (gt, voc) Andreas Büler (dr) Lucian Büler (key) Lucky Schmidt (dr)

1. ON THE ROCKS (1970)

Tvrdý bigbít. CGFDB, z nichž později vzešla skupina Wind, nahráli (pod tímto názvem) jediné album. Nahrávka obsahuje mix skvělého prog-rocku s flétnou a varhanami, a těžkého psychedelického nářezu s tvrdými kytarovými riffy a excelentními bicími. Kromě sedmi vlastních věcí zde nalezneme skvělé úpravy 3 skladeb od Black Sabbath – Paranoid, Into The Fire a I Hear You Knocking.

Corporal Gander´s Fire Dog Brigade

Cosmic Circus Music

Bernd Diessner (guitar) Karl-Heinz Keffer (bass) Ulrich Masshöfer (drums) + Tim Belbe (flute)

1. WIESBADEN 1972 (1972)

Skupina, pohybující se na lokální scéně německého Götingenu v letech 1970-1974. Existuje pouze jediný záznam jejich hudby – kazeta, resp. bootleg z koncertu z klubu Wartburg ve Wiesbadenu. Zde obsažená 45-minutová skladba Sternenmaskerade připomíná první nahrávky Ash Ra Tempel, na flétnu jako host vystupuje Tim Belber z kapely Xhol.

Cosmic Hoffmann

WELTRAUMBOOGIE / SPACE-DISCO (1982)

1. BEYOND THE GALAXY, 1978-1999 (1999)
2. SHIVA CONNECTION, 1977-1999 (2000)
3. SPACE GEMS, VINTAGE RARITIES OF THE 70´s (2007)
4. HYPERNOVA, VINTAGE RARITIES OF THE 70´s AND 80´s (2009)
5. ASTRAL JOURNEY, 1977-1999 (2010)

Vlastním jménem Klaus Hoffmann-Hoock (nar. 1951 v Duisburgu), hráč na kytaru, mellotron a syntezátory. Na hudební scéně se pohybuje od r. 1969, kdy vystupoval se skupinou Archaeopteryx, v letech 1976-1978 hrál na klávesy ve skupině Alma Ata. Počátkem 80. let se spojil s dalším hráčem na klávesové nástroje Georgem Mahrem a básníkem Andreasem Hubem - společně vytvořili skupinu Cosmic Hoffmann. V této sestavě a s tímto názvem realizovali pouze první, komerčně orientovaný, singl Weltraumboogie / Space-Disco. V r. 1986 byl Hoffmann-Hoock u vzniku skupiny Mind Over Matter, věnující se new-age music a ambientu. Pseudonym Cosmic Hoffmann později používá pro vlastní hudební projekty, realizované od druhé poloviny 70. let a vydávané na nosičích až od r. 1999. V těchto nahrávkách je cítit silný vliv elektronické „berlínské školy“ první poloviny 70. let, ve stejném duchu se nesou i nahrávky, pořizované od konce 90. let až do současné doby. K. Hoffmann-Hoock se vědomě snaží o renesanci berlínské školy (spolu se svými mladšími spoluhráči Stephenem Parsickem a Berndem Kistenmacherem) v její nejtradičnější podobě.

Cosmic Hoffmann

Weltraumboogie / Space-Disco

Beyond The Galaxy

Shiva Connection

Space Gems

Hypernova

Astral Journey

Cosmic Jokers

Manuel Gottsching (gt) Klaus Schulze (synth) Jürgen Dollase (key) Dieter Dierks (bass) Harald Grosskopf (dr)

1. COSMIC JOKERS (1974)
2. GALACTIC SUPERMARKET (1974)
3. PLANETEN SIT IN (1974)
4. SCI-FI PARTY (1974)
5. GILLES ZEITSCHIFF (1974)

Cosmic Jokers byli jednou z nejfamóznějších německých „session“ skupin. Jeden ze základních pilířů klasického space-rocku.
V květnu 1973 organizoval Rolf-Ulrich Kaiser psychedelické jam-sessions ve Studiu Dierks. Cosmic Jokers, stejně jako Kaiser, zamýšleli se světem komunikovat prostřednictvím „kosmické filozofie“. Nejlepší momenty z těchto čtyř měsíců strávených ve studiu byly realizovány na třech albech v r. 1974 (vydal Kaiser bez svolení zúčastněných hudebníků!). První album Cosmic Jokers (uváděno také jako The Cosmic Jokers & Sternenmädchen) obsahuje příjemnou muziku s dominujícími Schulzeho klávesami ve stylu raných Ash Ra Tempel. Druhé album Galactic Supermarket je více konvenční a pod taktovkou Jürgena Dollase (sk. Wallenstein), s vokály Rosi

Müller a Gille Lettman. Třetí album je složeno z kratších tracků, vypreparovaných z dlouhých kosmických improvizací. Později byly ze zmíněného materiálu vydány ještě dva tituly. Poslední z nich - Gilles Zeitschiff (viz odkaz na Sternenmädchen) - obsahuje vokální party v podání Timothy Learyho, Briana Barritta, Gille Lettmann a Sergiuse Golowina.

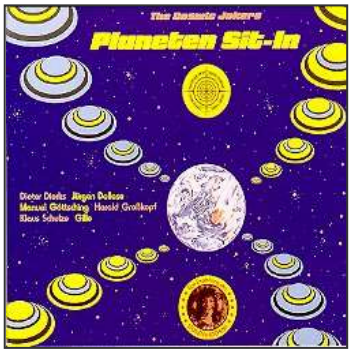

The Cosmic Jokers

Galactic Supermarket

Planeten Sit In

Sci-fi Party

Gilles Zeitschiff

Countdowns

Hans-Peter Feuz (bass) Claude Pfau (guitar, vocal) Pätti Kunz (vocal) Thomas Pfirter (drums) Bernhard Spiess (guitar, vocal)

SMARTEST PARADISE / OLD CEMBALO (1968)

Švýcarská beatová kapela z Bazileje s dvěma vydanými singly v r. 1966. Poslední SP vydali v r. 1968 - jde o lehčí psychedelický soundtrack k filmu Unruhige Töchter (Problémové dcery, režie Hansjörg Amon).

Countdowns

Country Lane

Raymond Amey (keyboard, guitars, vocals) Olivier Maire (keyboard) Fredy von Kaenel (guitar) Giancarlo Duella (bass) Jean-Francoise Donze (drums)

1. SUBSTRATUM (1973)

Švýcarský band, tvořící originální rockovou muziku, ovlivněnou hard rockem Deep Purple a progresívním rockem typu např. Nice. Silné rockové momenty, snová atmosféra, kvalitní vokály (v angličtině) – to vše tvoří kompaktní celek, patřící k tomu lepšímu z první poloviny 70. let.

Coupla Prog

Hubert Donauer (drums) Reiner Niketta (bass, piano, vocals) Rolf Peters (guitar, vocals) Wolfgang Schindhelm (organ, guitar, trumpet, vocals)

1. SPRITES: SWF SESSIONS VOL. 2 (1970)
2. EDMUNDO LOPEZ: SWF SESSIONS VOL. 4 (1970)
3. DEATH IS A GREAT GAMBLER… (1972)

Krautrocková partička, pocházející z Rastattu (region Baden-Baden). První dvě alba obsahují záznamy z hudebních sejšnů na legendární rozhlasové stanici SWF (regionální stanice z jihozápadu Německa). Desky obsahují nekomerční progresívní underground, podobný hudbě Vanilla Fudge nebo raných Pink Floyd (po odchodu Syda Barretta). Výborné klávesy, načechrané kytary, skvělé emotivní vokály a bicí. Na druhém albu jde o rockovou operu, vyprávějící příběh mladíka E. Lopeze z nepřehledných revolučních časů v Jižní Americe (z přelomu 60. a 70. let 20. století).

Sprites

Edmundo Lopez

Death Is A Great Gambler…

Courage

Jimmy Ellis (lead vocal, guitar) Herb Rudolph (vocal, piano, bass, guitar) Ulli Helms (vocal, lead guitar) Walt Mahr (vocal, drums, percussion)

1. COURAGE (1972)

Další ze zapomenutých kapel, provozujících rockovou muziku, v tomto případě okořeněnou country prvky. Vydali jedno album na neznámém labelu Boccacio.

Cozmic Corridors

Alex Meyer (organ, vocals, synthesizer) Peter Förster (guitars, violin) Pauline Fund (vocals, percussion) Hans Jürgen Pütz (cello, percussion)

1. COZMIC CORRIDORS (1973)

Velmi obskurní skupina s jediným realizovaným albem. Ženský vokál s německými texty, mysteriózní, líně abstraktní nálada se syntezátorovým soundem v duchu Terryho Rileyho připomíná avantgardní italskou kosmickou tvorbu Pierrot Lunaire nebo Franca Leprina, raných Cluster či Emtidi, avšak ve více esoterické rovině.

Crample

Armin Christoph (keyboards, synthesizer, vocals) Uwe Hoffmeister (sax, vocals) Gunter Krempl (guitar) Markus Mayer (bass) Hans Pritachet (percussion, trumpet) Edmund Stoiber (guitar, vocals) Wolfgang (drums)

1. RIGHT IN TIME (1978)
2. IN YOUR HAND (1982)

Dvě poměrně raritní alba krautrockové kapely, pocházející z Regensburgu, obsahující kvalitní kombinaci progress a jazz-rocku.

Right In Time

In Your Hand

Cravinkel

Gert Franz Alexander Krawinkel (gt, perc) Rolf Kaiser (voc, bs) Klaus-George Meier (gt, voc, perc) George B. Haupt-Miller (drums)

1. CRAVINKEL (1970)
2. GARDEN OF LONELINESS (1971)

Bigbítová kapela pozdějšího kytaristy skupiny Trio G. Krawinkela. První album reeditovali Repertoire Records i s jediným singlem Cravinkelu Keep On Running / Mr. Cooley. Obsahuje sice neurážející, ale také ničím nepřekvapující písničky, poplatné střednímu proudu 60. let. Druhé - rozhodně zajímavější - album je tvořeno pouze třemi dlouhými kompozicemi v tvrdším a více bluesovém duchu.

Cravinkel

Garden Of Loneliness

Creative Craniums

TOUS FRÉRES / C.C.K ´54 (1973)
IN THIS TIME / YOU'RE ON YOUR WAY (1975)

První singl patří ke kuriozitám, které vydával švýcarský label Splendid. Hudebně jde o nepříliš originální progresívní soft rock s folkovými prvky (především skladba Tous Fréres). Kapela je složena z Belgičanů, přechodně pobývajících ve Švýcarsku.
Pozn.: druhý singl vydán již v Belgii, na privátním labelu Horizons Records.

Creative Rock

Klaus Weber (gt, perc) Rainer Erbel (voc) Benny Stremmel (sax, flute) Hubertus Kreutner (horn) Günter Schneide (gt, bass) Michael Maas (bass, gt) Heiko Steinsiek (dr)

1. GORILLA (1973)
2. LADY PIG (1974)

Skupina s ambiciózním názvem, hrající však celkem konvenční jazz-rock ve stylu Chicago, popř. Colosseum. První album obsahuje 8 instrumentálně kvalitních skladeb v produkci Konrada Planka, druhé album již pouze rozvíjí stejné postupy. Obě alba vyšla na labelu Brain.

Gorilla

Lady Pig

Creepy John Thomas

A) John Thomas (guitar, vocals) Andy Marx (bass, guitar) Helmut Pohl (drums)
B) John Thomas (guitar, vocals) Andy Marx (guitar) Dave Hutchins (bass) Roy Octemro (drums)

1. CREEPY JOHN THOMAS (1969) A
2. BROTHER BAT BONE (1970) B

Hard rocková kapela s bluesovými kořeny. Nejde však o ortodoxní krautrockovou skupinu, ale o projekt australského talentovaného (a v podstatě zapomenutého) kytaristy Johna Thomase (původně člen melbournských The Flies, s jedním albem). Koncem 60. let Thomas přesídlil do Evropy. Jeho první zastávkou se stal Kolín, kde natočil s psychedelickým uskupením Rust album Come With Me. V r. 1969 odešel do Londýna, kde zformoval s německými hudebníky Andy Marxem (později Tanned Leather a Cherubin) a Helmutem Pohlem (Gomorrha) skupinu Creepy John Thomas. V této sestavě nahráli v r. 1969 první eponymní album, určené pro německý trh. Když se však album objevilo na trhu, na obalu byli vyfoceni namísto Marxe a Pohla, vedle J. Thomase, tři britští hudebníci, pouze jména členů skupiny byla uvedena správně. Z tohoto důvodu se skutečné vydání alba posunulo o rok a bylo nakonec realizováno v Anglii. Druhé album Brother Bat Bone na německém labelu Telefunken vyšlo o rok později, vedle Thomase a Marxe zde vystupují britští hudebníci. O dva roky později Thomas skupinu rozpouští, a v r. 1975 nastupuje na post kytaristy u Edgar Broughton Band (2 alba). V pozdních 70. letech se usadil v Berlíně a vystupoval s vlastní kapelou Johnny & The Drivers.

Creepy John Thomas

Brother Bat Bone

Crew Blues Session

Edd Hüber (bass), Gerd-Otto Kühn (guitar) Stefan Danielak (guitar, vocals) Joachim „Eroc“ Ehrig (drums, effects) Kasi Klassen (vocals, harmonica)

HE´S AROUND HERE / CREW BLUES SESSION (1969)
obsaženo na: EROC 3

Jedna z prvních progresívních kapel na německé scéně (založeni v r. 1966). Z původní beatové tvorby postupně přešli na acid-space rock a blues, s výsledným soundem znějícím jako mix raných Ash Ra Tempel a Groundhogs. Zajímavostí je, že jde o první kapelu, ve které účinkoval později vyhlášený bubeník Eroc (Grobschnitt). Jediné dostupné nahrávky pocházejí z ledna 1969 a je možno je slyšet na albu Eroc 3.

Crossfire

Egbert Theissen (guitar, vocals, bass) Rainer Mussmann (guitar) Burghard Netthöfel (bass, vocals, guitar) Klaus-Dieter Junke (organ, piano, string ensemble) Udo Winkler (drums, percussion) Helmut Philipps (congas, timbales, percussion, drums)

1. COLOURFUL MUSIC (1979)

Jedna z největších rarit, která vznikla na privátní německé scéně 70. let. Skupina pochází ze severovestfálského města Lünen, jejich progress-rocková hudba sice nese rukopis pozdních

70. let, ale je silně ovlivněna americkou „surf-music“ přelomu let 50. a 60., a to včetně vokálu, znějícího jako hollywoodské dumky z přelomu minulého století.

Cry Freedom

Rudi Madsius (gt, voc) Gerhard Billmann (key, synth) Klaus Braun (dr) Klaus Kukla (bass) Dieter Urbassik (sax)

1. VOLCANO (1976)
2. SUNNY DAY (1979)

Málo známá a také nepříliš důležitá skupina, hrající pouliční rock s funky prvky.

Volcano

Sunny Day

Curt Cress Clan

1. CURT CRESS CLAN (1975)

Jeden ze skupiny elitních německých bubeníků. Svoji hudební kariéru začal jako sedmnáctiletý ve skupině Orange Peel, později vystupoval s jazz-rockovými formacemi Passport, Atlantis a Emergency. Po čtyřech úspěšných letech u Passport nakonec odešel do kapely Snowball. Mezitím vydal v r. 1975 album Curt Cress Clan, na kterém mu vypomáhali Volker Kriegel (gt), Kristian Schulze (key), Dave King (bass) a Ack van Rooyen (lesní roh). Album těží ze zkušeností zúčastněných hudebníků, jedná se však o sice perfektní, ale poněkud „suchý“, jazz-rock.

Curt Cress

Cusco

Kristian Schultze (keyboards) Michael Holm (keyboards)Tod Canedy (drums, percussion) Gary Unwin (bass) Billy Lang (guitar) Andy Marx (guitar) Rainer Pietsch (keyboards) Curt Cress (percussion)

1. DESERT ISLAND (1979)
2. CUSCO II (1981)
3. COOL ISLAND (1982)

Skupina založena v r. 1979 dvěma hráči na klávesové nástroje Kristianem Schulzem (ex-Passport) a Michaelem Holmem, kteří se pro svoje projekty obklopili zkušenými studiovými hudebníky. První alba představují fúzi elektronické muziky s world music, vše na víceméně rockovém základu, později vydávají větší množství desek klasické new age music (napříč různými kulturními vlivy, především jihoamerickými).

Desert Island Cusco II Cool Island

CT Four Plus

Brother Bodo (guitar, vocals) Brother Diether (bass, vocals) Brother Fritz (guitar) Brother Karl (drums) Brother Michael (bass)

SALZ SOLLT IHR SEIN / EXODUS II (1969)

Skupina katolických učitelů, kterým se podařilo vydat produkt svého snažení na jednom SP. Typický psychedelický garážový jam-session však zřejmě vznikal v době, kdy byl biskup v limbu.

Cultural Noise

Karl Kronfeld (programmed) Gerhard Lisy (synthesizer) Walter Heinisch (synthesizer, mellotron)

1. APHORISMS INSANE (1980)

Vynikající rakouská elektronika typu Tangerine Dream poloviny 70. let. Dostatečně temné, dostatečně dynamické, prostě klasický nekonečný space trip…

Curly Curve

Martin Knaden (gt, voc) Hanno Brühn (gt, bass, voc) Chris Axel Klöber (key, voc) Kurt Herkenberg (bass, voc) Hans Wallbaum (dr, perc,voc)

1. CURLY CURVE (1973)
2. FORGOTTEN TAPES (1974)

Berlínská kapela, pravidelně vystupující v rockovém klubu Zodiac v letech 1968-1970. Eponymní album, vydané na značce Brain, obsahuje psychedelický heavy-blues rock s dlouhými kytarovými sóly. Druhé album je kompilací nahrávek z r. 1974, pořízených na čtyřstopý magnetofon, zvuková kvalita je však výborná. Méně známá skutečnost - Kurt Herkenberg byl v r. 1967 členem Tangerine Dream.

Curly Curve

Forgotten Tapes

CWT

Graham Jones (lead guitar, piano) Peter Kirk (bass, piano) Colin White (drums, percussion)

1. THE HUNDREDWEIGHT (1973)

Britští hudebníci usazení v Německu, jediné album v heavy krautrockovém duchu. Realizováno bylo ve známém vydavatelství Kuckuck a patřilo mezi nejtvrdší alba, vydaná na tomto labelu. Základní sestava je tříčlenná, jako host zde funguje hudebník Cy Payne, který se výborně zhostil aranží dechových nástrojů. Album obsahuje rychlejší i pomalejší pasáže, ale skladby jako Steam Roller mají doslova devastující účinky svými tvrdými riffy a drsným vokálem. Výsledný dojem by se dal přirovnat k tvorbě kapel Sir Lord Baltimore či Cactus, pasáže s dechy připomínají nejlepší časy skupiny The Gun. Album bylo vydáno v počtu 700 kusů a na trhu je dnes prakticky nedostupné.

Cyborg

Norbert Brauer, Lutz Bojasch, Klaus Eitzen + Hebry Trapp, Klaus Schoenberg

1. IMPROVISATIONEN (1978)
2. HITS, BITS & OOOPS (1978-1979)
3. THREE FRIENDS (1978-1986)
4. YOUNG BLOOD… …OLD FARTS (1979-1984)

Skupina z Berlína, založená v r. 1976, věnující se klasické elektronické muzice v duchu Tangerine Dream, Klause Schulzeho a Roberta Schroedera. Faktograficky první album Solaris vydali v r. 1978 ještě pod původním názvem Premiere. Pod názvem Cyborg v pozdější době (především 90. léta) také realizuje své sólové nahrávky nejvýraznější osobnost této skupiny, Lutz Bojasch (další čtyři alba, poslední nahrávka pochází z r. 2004).

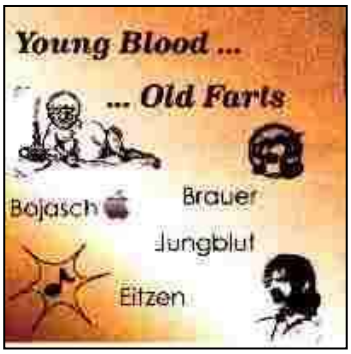
Improvisationen

Hits, Bits & Ooops

Three Friends

Young Blood… …Old Farts

Cyklus

Jens Fischer Jens (guitar), Achim Gieseler (fender piano, piano), Matz Steinke (bass), Micky Stickdorn (drums)

1. PLANET OF TWO SUNS (1979)

Poměrně zajímavý, nápaditý, progresívní jazz-rock. Muzika pouze instrumentální, což kapelu bohužel řadí do dlouhého zástupu podobně orientovaných souborů, pohybujících se koncem 70. let na německé jazz-rockové scéně.

Holger Czukay

Holger Czukay (vocals, guitar, keyboards, synthesizer, radio, bass) + Jaki Liebezeit (drums, congas), Michael Karoli (guitar), Irmin Schmidt (piano), Reebop Kwaku Baah (organ)

1. CANAXIS 5 (1969) *(jako Technical Space Composer´s Crew)*
2. MOVIES (1979)
3. ON THE WAY TO THE PEAK OF NORMAL, 1976-81 (1981)

Canaxis 5

Movies

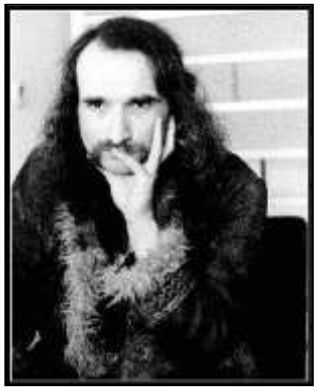

On The Way To The Peak Of Normal

Holger Czukay, Jah Wobble, Jaki Liebezeit

1. FULL CIRCLE (1982)

Sólově nejplodnější z členů skupiny Can. Své fakticky první sólové album Canaxis 5 (vydané ve spolupráci s malířem R. Dammersem) vychází již v r. 1969 (*viz Technical Space Composer´s Crew*), další jeho sólové nahrávky patří k lepšímu průměru, ale ničím mimořádným už nepřekvapují. V r. 1982 natočil album ve spolupráci s kolegou z Can J. Liebezeitem a basákem J. Wobblem (ex-Public Image Limited). Všechny nahrávky jsou silně ovlivněny pozdní tvorbou jeho domovských Can.

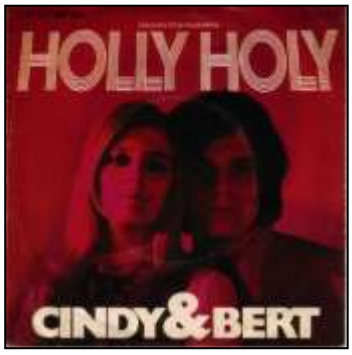

Liebezeit & Czukay & Wobble, r. 1982

Cindy & Bert

HOLLY HOLLY / DER HUND VON BASKERVILLE (1970)

Pop-duo Jutta Gusenburger (nar. 1948) a Norbert Maria Berger (1945-2012), vystupující pod „uměleckým“ pseudonymem Cindy & Bert, patřili ke klasickým představitelům té nejpokleslejší německé „schlager musik“ s množstvím desek především v 70. letech (první singl 1969). V r. 1970 vydali SP s předělávkami Holly Holly od Neila Diamonda a Paranoid od Black Sabbath, zde jako Der Hund von Baskerville – Pes Baskervilský (heavy rockový Sherlock Holmes!). Opravdu brilantní ukázka toho, jak má vypadat správná cover verze (it´s joke). Dle nicku (youtube) -clagaghost- „one of the best (if not THE BEST) German cover version of all times“! Škoda, že si z nich nevzali příklad třeba obdobní čeští Simonová & Chladil, a místo ruských častušek nevystřihli raději Whole Lotta Love od Led Zep…
Pozn.: k zmíněné skladbě existuje dokonce i video-záznam z roku 1970!

d

Da Capo

Peter Stanek (gt, voc), Peter Treiber (gt, voc), Peter Weisner (bass, voc), Alfred Urban (dr)

1. DA CAPO (1971)

Partička z jihoněmecké progresívní scény. Album bylo privátně nahráno během dvou dnů (realizováno bylo jen několik stovek kopií) a obsahuje pár zdařilých melodických songů, jako např. Find My Way Home, Young Man a Free. Dlouhá instrumentálka A Day In The Rest Of My Life s povedeným jamem dvou kytar ukazuje koncertní podobu jejich muziky. Hudba kapely Da Capo patří k tomu lepšímu, co bylo vytvořeno v německých soukromých studiích počátkem 70. let.

Dadazuzu (aka Lerryn & Dadazuzu)

Günther Lerryn (vocal), Anonym (bass, guitar, drums), Dadazuzu (?)

LEHRLINKS-MACHTGEBEAT / GUMMIKNÜPPELSONG (1969)

1. DADAZUZU (1971)

Frankfurtský polit-rockový band. Privátní album obsahuje téměř neznámé soukromé nahrávky, sestava neuvedena. S největší pravděpodobností jde o rockový projekt hudebního producenta,

později politika, Dietera Dehma (alias Lerryn, v r. 1974 vydal jedno sólové folkové album Der Sänger Mit Den Besseren Liedern). Muzika na pomezí folk rocku a psychedelického bigbítu, s politizujícími texty, odsuzujícími např. policejní brutalitu, apod.

Damenbart

Bernd Barth (keyboards, vocals), Erwin Bauer (keyboards, organ, guitar), Tina S. (vocals)

1. IMPRESSIONEN ´71 (1989)
2. KARMA & GNADE (2004)

V r. 1987 byly ve Španělsku náhodně objeveny, mýty opředené, originální zvukové záznamy nikdy nerealizovaného alba kapely Damenbart, pořízené počátkem 70. let. Tyto nahrávky se dostali do rukou členů německé experimentální skupiny H.N.A.S., kteří se sice nehlásili ke krautrockové vlně, ale přesto toto dílko uvedli na světlo boží. Album bylo nakonec realizováno v r. 1989 a obsahuje excelentní psychedelický nářez s vynikající flétnou, původně nahraný v r. 1971 a doplněný o živý záznam z r. 1972. Rozpad Damenbart přišel v r. 1972, uprostřed nahrávání druhého alba (a během speciální muchomůrkové „terapie“). Zachoval se jen jediný 19 minutový track Karma & Gnade (zvaný též Message to the Hippies). Minialbum vyšlo v r. 2004 v limitovaném nákladu 100 kopií. Všechny záznamy se okamžitě zapsali mezi zlaté poklady psychedelické větve krautrocku, hned vedle skupin Amon Düül II, Ash Ra Tempel, Yatha Sidhra, ad.

Impressionen ´71

Karma & Gnade

Das Dritte Ohr

Udo Wolff (vocals, harmonica), Helmut Meyer (bass), Tom Schrader (guitars, vocals), Ferdi Peters (drums)

1. PUR (BLUES & BOOGIE) (1977)
2. ZAHLTAG (1980)

Bluesový underground na pomezí Captaina Beefhearta a Canned Heat. Založeni už v r. 1968 – pasováni na „nejstarší německý blues rockový band“. Převažují skladby „otce“ německé bluesové muziky Udo Wolffa. Skupina vydala za dobu své existence tři desky, vše v německém jazyce.

Wolfgang Dauner

Wolfgang Dauner (piano, vocals, percussion, organ, piano, melodica), Jürgen Karg (bass, vocals, tapes), Eberhard Weber (cello, vocals, bass), Fred Braceful (drums, percussion, vocals)

1. FREE ACTION (1967)
2. FÜR… (1969)
3.THE OIMELS (1970)
4. MUSIK ZOUNDS (1970)
5. OUTPUT (1970)
6. RISCHKA'S SOUL (1972)
7. KUNSTKOPFINDIANER (1974)
8. CHANGES (1978)

Jeden z největších novátorů na německé scéně (nar. 1935), zabývající se moderním jazzem a jazz-rockem, obdoba Milese Davise v Americe. Narozen ve Stuttgartu v r. 1935, studoval hru na piano a trubku. Než zformoval svoji první skupinu, vystupoval v 60. letech s různými jazzovými seskupeními. Jeho raná pre-rocková alba byla ovlivněna tvorbou Billa Evanse, Steve Laceyho, Sun Ra, apod. První album Free Action je zajímavé víceméně jen z historického hlediska. Rok 1969 a nástup psychedelie otevírá nové obzory. Dauner jako jeden z prvních promítl tyto vlivy i do jazzové muziky. Výsledkem bylo album Für, které nebylo ortodoxně jazzové, ale spíše jazz-rockově experimentální a ve své době revoluční. Další album The Oimels prezentuje Daunera a spol. opět ve zcela jiné rovině a to téměř jako psychedelický pop band. Deska je plná překvapení, obsahuje např. i zdařilou cover verzi A Day In The Life od Beatles, zamořenou podivnými jazzovými a etnickými vyhrávkami. Album Output představuje undergroundovou jazz-fusion hudbu s elektronickým soundem, Rishka´s Soul je příjemný jazz s Daunerem na flétnu. Všechna tato alba zní do dnešních dnů velmi inovativně a svěže. Také Daunerova domovská kapela Et Cetera, se kterou souběžně vystupoval, patřila k tomu nejoriginálnějšímu na krautrockové scéně. Další ze skupiny Eberhard Weber příležitostně vystupoval s jazz-rockovými formacemi Embryo, Exmagma, ad. Pozdější Daunerova tvorba je již ryze jazzová.

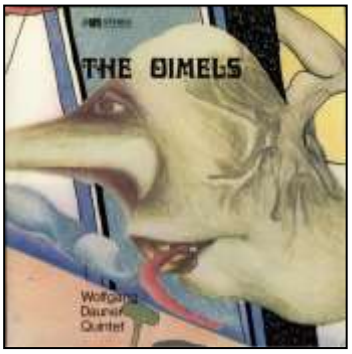
Wolfgang Dauner

Free Action

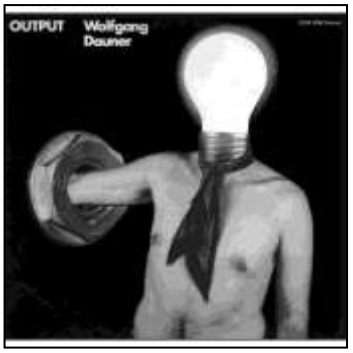
Für…

The Oilmels

Music Zounda

Outputs

Rischka´s Soul

Kunstkopfindianer

Changes

Dead´s-Head

Ralf Chiduch, Ulrich Christen, Jörg Helling, Volker Schuster

YOU AND I WER´E GOING BACK / I LOVE YOU (1978)

Privátně vydaný singl na obskurním německém labelu ODS Records, s dojemně „uměleckými“ fotografiemi na obalu. Tvorba připomíná britské Status Quo (strana A), druhá polovina singlu obsahuje vlezlý „ploužák“ s profláklým názvem I Love You.

Deaf

Dany Rühle (guitars, vocals), Bert Buchmann (bass), Jack R. Conrad (flute, vocals), Jelly M. Pastorini (organ, piano), Güge Jürg Meier (drums, percussion)

1. ALPHA (1972)

Obskurní švýcarské kombo, které zformovali koncem roku 1969 bývalí členové kapely Shiver Dany Rühle a Jelly M. Pastorini. Deaf nahráli v r. 1970 na album živý jam-session s bluesovými a psychedelickými elementy, nahrávka však nebyla realizována. Z r. 1972 se zachovala studiová nahrávka na motivy Ravelova Bolera, jejímž výsledkem je slušná krautrocková klasika. Oba dochované záznamy byly v 90. letech vydány na CD (v odpovídající kvalitě).
Mark Storace po rozpadu skupiny vystupoval jako vokalista se skupinami Toad a Krokus, bubeník Güge Jürg Meier opustil hudební scénu a zmizel kdesi na Islandu.

Deja Vu

Paul Brotkorb (piano), Hans Hamacher (sax, flute), Eckhard Meszelynski (guitars), Hans Schoborn (bass), Andreas Wegener (drums)

1. COSMIC ZACK (1977)

Vysoce obskurní nahrávka, jediné, privátně realizované album, obsahuje typický progresívní rock á la skupina Novalis, s lehkým jazzovým základem, s anglickými a německými vokály.

Demon Thor

Tommy Fortman (vocals, piano, zither), Stephen Nuesch (organ, spinet, piano, Mellotron, synthesizer), Claude Thoman (drums, percussion), Ricardo Aebi (bass), Karl Gsteiger (trombones), Madeline Bach (vocals, acoustic guitar), Corrine Fortman (vocals), Liselotte Frey (violin, vocals)

1. ANNO 1972 (1972)
2. WRITTEN IN THE SKY (1973)

Mezinárodní uskupení založené v Mnichově vokalistou Tommy Fortmanem. Demon Thor produkovali mainstreamový rock, silně inspirovaný anglo-americkou scénou. Nejzajímavější z celé jejich produkce byla titulní skladba z druhého alba, typické krautrockové číslo znějící jako apokalyptická rocková operní suita.

Anno 1972

Written In The Sky

Dennis

Carsten Bohn (dr), Manfred Rurup (key), Michael Kobs (key), Thomas Kretschmer (gt), Klaus Briest (bass), Jim Wiley (bass), Willi Pape (sax, clarinet, flute), Olaf Casalich (perc)

1. HYPERTHALAMUS (1975)

Jednorázový projekt bývalých členů skupin Frumpy, Release Music Orchestra a Thirsty Moon. Název zvolen podle jména syna C. Bohna. Muzika obsahuje instrumentální progresívní jazz-rock s mnoha improvizacemi. Jedná se o jednu z nejlepších nahrávek své doby na tomto poli, přesto však skupina nahrála jediné album a poté se členové rozešli do jiných formací (Kickbit Information, Carsten Bohn´s Bandstand) a sólových projektů.

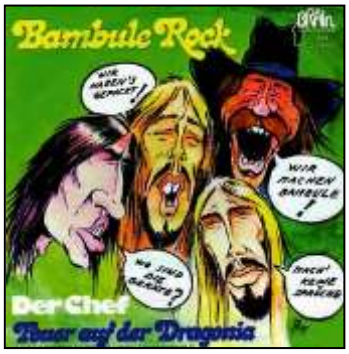

Der Chef

BAMBULE ROCK / FEUER AUF DER DRAGONIA (1974)

Obskurní singl, realizovaný členy skupiny Jane. Nahrávka s německými texty vyšla na labelu Brain v roce 1974.

Stephen Derek

MAD SITUATION / (1969)

Jedna z těžko zařaditelných nahrávek, vydaných na labelu Duo Records. Na tomto singlu jde o pre-progresívní rock s využitím klavíru a flétny. Pod jménem Stephen Derek se s největší pravděpodobností skrývá Gerhard Dlugi, bývalý kytarista beatové skupiny The Rockin´ Chairs. Na značce Duo Records vyšly již jen dva jiné singly, oba právě z produkce G. Dlugiho.

Gerhard Dlugi

Désirée

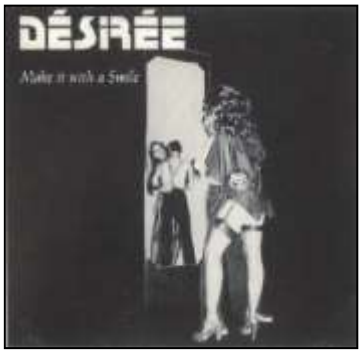
Volker Cramer (guitars, vocals), Wolfgang Frauberg (guitars, vocals), Lothar Muhleis (vocal), Hugo Steger (drums, piano, vocals), Dirk Wulf (bass, vocals)

1. MAKE IT WITH A SMILE (1976)
2. DÉSIRÉE TAPES (1977)

Málo známá hard rocková kapela, zakládající si na kytarovém zvuku. První deska obsahuje krátké, ale instrumentálně dobře zvládnuté skladby. Druhé album představuje skupinu ve více mainstreamově laděném hard rocku typu UFO, Nazareth, B.T.O., snad i Blue Öyster Cult.

Make It With A Smile

Désirée Tapes

Desperado

Carlo Karges (guitar, vocals), Mick Kessler (drums), Bruno Schaab (bass, vocals), Reinhold Goosen (guitar, vocals)

1. HALTEN AUS! DESPERADO KOMMT... LIVE! (1977)

Obskurní superskupina, složená z B. Schaaba (ex-Guru Guru, Night Sun) a C. Kargese (ex-Tomorrow´s Gift, Novalis), s typickým rockovým zvukem poloviny 70. let. Jediné album obsahuje záznam z koncertu s německy zpívanými texty a energickou, svěže znějící muzikou, s excelentními instrumentálními výkony. Krátce po vydání alba však skupina zanikla.

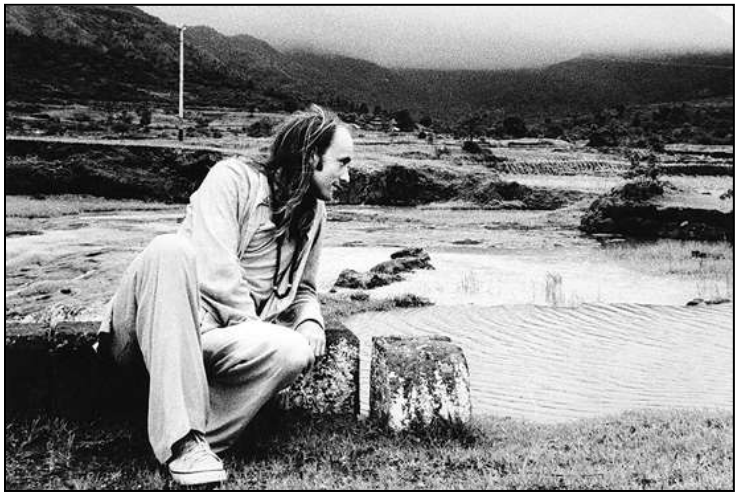

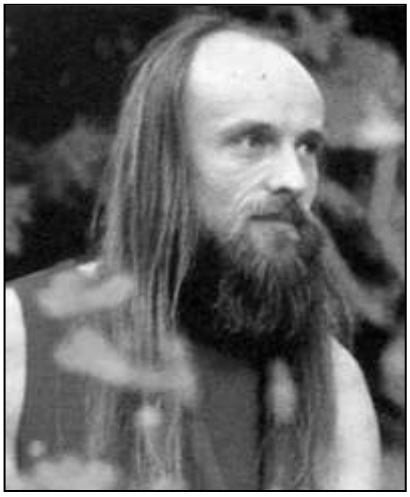

Deuter

1. D (1971)
2. AUM (1971)
3. SOUNDTRACK (1972)
4. CELEBRATION (1976)
5. HALEAKALA (1977)
6. ECSTASY (1979)

Multi-instrumentalista Georg Deuter (ročník 1945) je považován za jednoho z prvních světových hudebníků, zabývajících se „new-age music“. V 60. letech pracoval jako grafik a novinář v mnichovských tiskovinách, od mládí hrál na flétnu, kytaru a harmoniku. V r. 1970 vycestoval do Persie studovat východní etnickou hudbu a filozofii. Po návratu do Mnichova začal vystupovat v klubech a podepsal smlouvu s hudebním vydavatelstvím Kuckuck.
V r. 1971 vydal první nahrávku „D“, zcela odlišnou od svých pozdějších hudebních počinů. Využíval masívní zvuk elektrických kytar, hutných kláves a magnetofonových smyček k vytváření psychedelických zvukových koláží s etnickými prvky. Druhá deska Aum má již zcela odlišný zvuk, Deuter zde využívá nejrůznějších nástrojů jako např. sitár, tabla a flétny a kombinuje je se zvuky vody, větru a ptačího zpěvu, a vytváří tak nádherné meditativní hudební plochy, ovlivněné východní mystikou.
Později Deuter konvertoval k buddhismu, změnil si jméno na Chaitanya Hari/Deuter a v indickém městě Poona objevil svého guru Bhagwana Shree Rajneeshe. Ovlivněn těmito skutečnostmi, na cestě za duševní krásou a harmonií, vydal své první new-age album Celebration, plné etnických motivů a skvostných melodických textur. V následujících letech žil a nahrával svoji muziku v Pooně (Haleakala, Ecstasy, Silence Is Answer, ad.).
Pozn.: pod jménem Chaitanya Hari/Deuter vydal v r. 1975 jedno ambientní album – Kundalini Meditation Music. V některých diskografiích jsou uváděna u jména Deuter další čtyři alba v letech 1975–1976: Nataraj Meditation Music, Nadabrahma Meditation Music, Dynamic Meditation Music a Tea From An Empty Cup. Hudebně aktivní i v současné době (poslední album datováno r. 2013).

Deuter: 1973, 1979

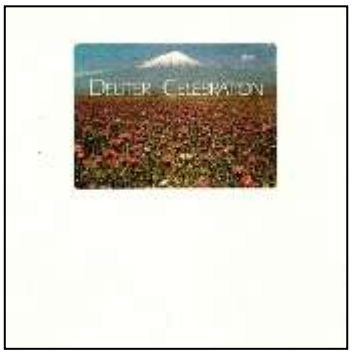
D

Aum

Soundtrack

Celebration

Haleakala

Ecstasy

Deutsche Wertarbeit

1. DEUTSCHE WERTARBEIT (1981)

Sólový projekt, jehož autorkou je bývalá zpěvačka a hráčka na klávesové nástroje v kapele Streetmark Dorothea Raukes. Celé album je překavapivě instrumentální, hudba by se dala označit jako “soft minimal electronic“, se zřetelnými vlivy pozdějších Tangerine Dream, P. Baumanna, apod.

Devils (aka Rock Devils)

Reinhard Antpöhler (guitar, vocal), Franz Dirkschnieder (drums), Franz-Josef Wewer (guitars), Ludger Meier (bass)

WORLD OF EMPTY WISHES / WAY OF LOVE (1973)
DARKNESS / (1973)

Teenagerská kapela z německého Paderbornu, založeni v r. 1970. Prezentovali se v r. 1973 dvěma singly psychedelické muziky. Rozpad v roce 1983.

Adelbert von Deyen

1. STERNZEIT (1978)
2. NORDBORG (1979)
3. ATMOSPHERE (1980)
4. ECLYPSE (1981)
5. PLANETARY (1982)

Hudebník (nar. 1953), zabývající se elektronickou muzikou. Jeho styl je velice podobný rané tvorbě Klause Schulzeho, včetně přebalů desek. V 70. letech vydal v tomto duchu dvě alba, do poloviny 80. let vydal několik dalších alb, hudebně mírně odlišných, podobných spíše tvorbě skupiny Pink Floyd. Za nejlepší bývá všeobecně považováno první album. Od r. 1985 hudebně inaktivní, věnuje se malířské tvorbě.

Sternzeit

Nordborg

Atmosphere

Eclypse

Planetary

Dhope

Thomas Haberland (vocal), Claus Peter (bass), Nic Dragun (keyboards), Reinhard Hannecke (guitars), Erlend Luck (guitars), Heiko Kingenberg (drums)

1. MUSICAL EXHIBITIONS (1976)

Heavy progresívní krautrock s výbornou kytarou a hammondkami, s vokály v angličtině. Vydáno privátně v počtu pouhých 100 kopií.

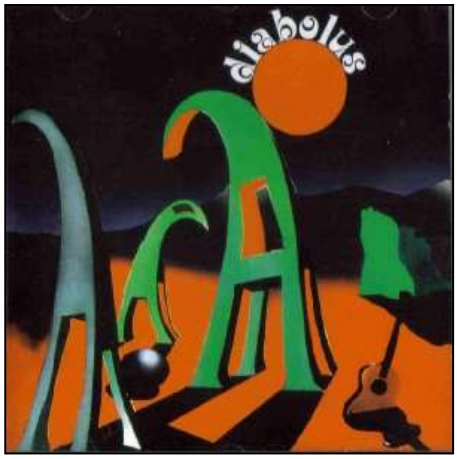
Diabolus

John Hadfield (guitars, vocals), Anthony Hadfield (bass, vocals), Philip Howard (flute, tenor sax, organ, piano, vocals), Ellwood von Siebold (drums, percussion)

1. HIGH TONES (1971)

Technicky vzato jde o britskou kapelu, stejně jako v případě skupiny Nektar, založenou a usazenou v Německu. Na jejich jediném albu produkovali zajímavou kombinaci hard rocku a folku, upomínající na rané Message nebo zmíněné Nektar, se zřetelným vlivem Jethro Tull.

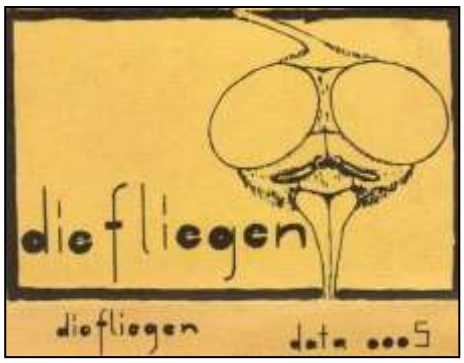

Die Klopferbande

1. DIE FLIEGEN – EIN SOUNDTRACK (1982)

Kapela, seskupená kolem klávesáka Petera Ortmanna, zabývající se novovlnou a post-punkovou muzikou. Během 80. a 90. let vydali několik, převážně privátně realizovaných, vinylů a MC kazet v tomto duchu. V r. 1982 však vychází na kazetě minialbum (cca 25 minut) Die Fliegen – ein Soundtrack, natočené pouze P. Ortmannem (jde tedy spíše o sólový projekt), které obsahuje velice solidní temnou elektroniku, podobnou např. tvorbě Petera Frohmadera.

Peter Ortmann (Die Klopferbande)

Die Leute

Dieter Bistrup, Marcel Bartolein, Siggi Reuter, Georg Anhalt

ABENDLIED / (1974)

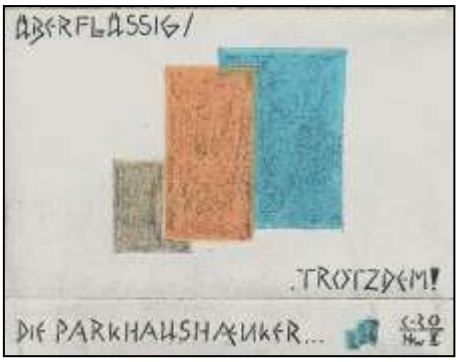
Skupina, pocházející z Bonnu. Jediný singl (na labelu Flöte Schallplatten) obsahuje hutný krautrock s dominantními hammondkami, německy zpívaný. Technická úroveň nahrávky spíše na hraně - škoda, protože hudba je výborná!

Die Parkhaushänker

Hervé („drums“, vocal), Killowatt (electronics, clarinet)

ÜBERFLÜSSIG / TROTZDEM! (1982)

Jediná kazeta (label Purer Spass), obsahující 8 skladeb primitivního undergroundového minimalismu, s využitím jednoduchých bubínků, dětských kláves a klarinetu. Nahrávka je vzdáleně srovnatelná snad jen s produkcí ze starých dobrých dřevních časů kapely DG 307.

Dies Irae

Cord Wahlmann (voc, harm), Robert J. Schiff (bass), Harald H. G. Thoma (gt, voc), Andreas F. Cornelius (dr)

1. 1ST (1972)

Nepříliš známý kvartet ze Saarbrückenu, ležícího nedaleko francouzských hranic, produkující „heavy-progressive“ krautrock. Jejich první a jediné album bylo nahráno během dvou červnových dnů roku 1971 v hamburském Star Studiu. Hudebně inspirováni britskými rockovými kapelami, např. první deskou Black Sabbath (časté užívání bluesově znějící harmoniky). V textech převažovaly motivy okultismu a užívání drog (tituly jako Lucifer, Harmaggedon Dragonlove, Witches´ Meeting, Trip). Za nejlepší skladbu však lze považovat poslední instrumentální osmiminutový „space“ track, ovlivněný hudbou raných Ash Ra Tempel. Album určitě hodné poslechu.

Thomas Diethelm (aka Duo Diethelm Brandenberger)

A) Thomas Diethelm (acoustic guitar, vocal), Bruno Brandenberger (bass)
B) Thomas Diethelm (acoustic guitar, effects, vocals, percussion) + Philippe Coutelen (violin), Urs Klinger (bass), Peter Keiser (bass), Trilok Gurtu (percussion, vocals)

1. DIDI L'AMOUR (1978) A
2. SHAVED (1981) B

Talentovaný švýcarský kytarista a zpěvák (nar. 1952) s unikátním stylem. Na svých albech zdařile spojuje klasiku, rock a folk, vokály místy připomínají Jona Andersona z britských Yes. První album natočeno pouze ve dvojici s basákem B. Brandenbergerem, za nejlepší desku lze považovat Shaved z r. 1981. Pozdější alba jsou již více komerční, s příklonem k new-age music.

Didi L´Amour Shaved

Diez & Bischof

Frank Diez (gt), Peter Bichof (voc)

1. DAYBREAK (1975)

Když se v r. 1974 rozpadla skupina Emergency, dva z jejích členů pokračovali v práci společně jako duo. Frank Diez byl zkušený muzikant (ex – Armageddon, Atlantis, Randy Pie, Karthago a Ihre Kinder), na této desce však příliš nevyužil své bohaté hudební zkušenosti. Výsledkem je celkem nezajímavé jazz-popové album ve stylu Emergency, ale bohužel horší. Hostujícími muzikanty na této desce byli – Curt Cress (dr), Kristian Schulze (key), Dave King (bass) a Tato Gomez (bass).

Stephan Diez

Stephan Diez (guitar) + Gary Todd (bass), Todd Canedy (drums), Ack van Rooyen (flugelhorn)

1. MIRRORS (1978)

Známý berlínský kytarista Stephan Diez byl členem mnoha krautrockových kapel (Armaggedon, Atlantis, Karthago, Agitation Free, Emergency, ad.). Od r. 1974 se věnoval sólovým projektům, byl také vyhledávaným „session“ hudebníkem. V druhé polovině 70. let zformoval vlastní band, se kterým produkoval lehčí mix jazz-rocku a funky, podobně jako např. skupiny Emergency či Passport. Po rozpadu tohoto projektu se věnoval studiové práci pro televizi a film.

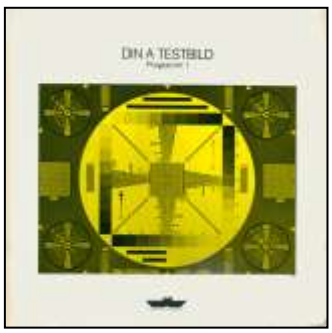
Din A Testbild

Mark Eins (vocals), Gudrun Gut (stylophone), Ralf Zimmermann (drums), Nutty Norman (keyboards), Genee Romee (performer)

1. PROGRAMM 1 (1980)
2. PROGRAMM 2 (1981)

Rytmická, rockově orientovaná hard-elektronika, realizovaná na labelu IC (Innovative Communication). Nad nahráváním držel ochrannou ruku Klaus Schulze, jehož jedna originální skladba (z desky Dig It) se objevila i na prvním albu. Obě první desky jsou místy hudebně přirovnatelné např. k tvorbě The Residents, zatímco pozdější nahrávky se odklánějí k nové vlně. Zformováni v Berlíně v r. 1978, poslední album pochází z r. 2010.

Programm 1

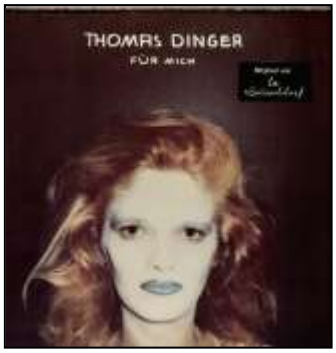
Programm 2

Thomas Dinger

1. FÜR MICH (1982)

Mladší bratr slavnějšího Klause Dingera (ex-Neu!, La Düsseldorf). Thomas Dinger (1952-2002) natočil jedno sólové album, dle recenze jde o hudební „setkání krautrocku s Jarrého melodickou melancholií“. Celkem výstižné pojmenování této soft elektronické muziky s ambientními prvky.

Thomas Dinger

Dirty Dogs

Karl-Heinz Blumenberg (vocals), Klaus Gerlach (guitar), Peter Bosch (guitar), Gerd Speer (piano), Eckhart Hofmann (saxophone), Hans-Jürgen Semtner (bass), Michael Mietzner (drums)

1. RUNNING WILD (1978)
2. SEVEN LIVES FOR ROCK 'N' ROLL (1979)

Kapela bývalých členů skupiny Altona K.H. Blumenberga a K. Gerlacha. Zatímco však Altona byla poměrně originální formace na pomezí hard a jazz rocku, Dirty Dogs jsou jen slabý odvar, zabývající se mainstreamovým rock 'n' rollem.

Running Wild Seven Lives For Rock´n´Roll

Dischas

Bernd Capito (lead guitar, vocals), Peter Lorenz (lead vocals, chorus, rhythm guitar), Athanasios Paltoglou (drums, percussion), Silvio Verfürth (bass, vocals, chorus)

HEAR WHAT I SAY / COME ON, COME BACK (1967)
WOMAN / HURRY UP (1968)
LET´S GO TOGETHER / NEVER, NEVER (1969)

Psychedelický band s třemi singly, vydanými v rozmezí let 1967-1969. Původní členové The Dischas se později převtělili do skupiny Dschinn, která v r. 1972 vydala jedno hard rockové album slušné úrovně a poté ukončila činnost. Tvorba The Dischas byla v r. 1993 shrnuta jako bonus na CD vydavatelství Second Battle pod hlavičkou Dschinn a obsahuje mimo uvedené singly i další dvě, dřívě nerealizované, skladby.

Docmec

Louis Crelier (vocal, synthesizers, flute), Dominique Bettens (guitars), Olivier Vuille (bass, vocal), Jean Philippe Amaudruz (drums, percussion) + Elisabeth Grimm (violin)

1. OBJET NON IDENTIFIÉ (1976)

Jediná deska švýcarského hard-progresívního kvartetu byla vydána privátně u nezávislého labelu. Hudba vychází z odkazu britských Genesis, i když tento vliv je zde daleko méně zřetelný, než např. u další švýcarské formace Flame Dream. První čtyři skladby na albu jsou poměrně amatérským záznamem dvou koncertů v Neuchatelu, které se uskutečnily ve dnech 14.11. a 19.12.1975, druhá strana alba již obsahuje studiový materiál, technicky poněkud zdařilejší. V poslední skladbě Pest Lament vystupuje se skupinou jako host houslistka Elisabeth Grimm.

Klaus Doldinger

1. MUSIK REVUE (1975)
2. TATORT (1979)
3. LIFELIKE (1980)
4. DIE ORIGINAL FILMMUSIK „DAS BOOT“ (1981)
5. CONSTELLATION (1983)
6. THE POINT (1983)

Saxofonista, jazzový skladatel a hudebník (narozen 12.5.1936 v Berlíně), zakladatel významných jazz-rockových uskupení Motherhood a Passport. Vydal několik sólových alb rozdílné úrovně a stylů – první album obsahuje swing a jazz s latinsko-americkými rytmy, na dvojce kombinuje jazz a taneční elektroniku, na třetím albu najdeme jazz v klasickém provedení, zatímco Das Boot (Ponorka) obsahuje pseudoklasickou hudbu k úspěšnému válečnému filmu. Constellation je pro změnu solidní elektronika v rozmezí někde mezi Tangerine Dream 80. let a tvorbou J.-M. Jarrého, na šestém albu opět kombinuje jazz s elektronickou muzikou, atd., atd. (do r. 2001 dalších sedm alb).

Musik Revue

Tatort

Lifelike

Das Boot

Constellation

The Point

DOM (Düsseldorf)

Lazlo von Baksay (bass, voc), Gabor von Baksay (voc, flute, perc), Reiner Duzalowski (gt, voc, flute), Hans Georg Slopka (key, perc, voc)

1. EDGE OF TIME (1972)

Skupina z Düsseldorfu. Laszlo von Baksay, Maďar usazený v Düsseldorfu, založil skupinu v r. 1969. Jejich první koncerty probíhaly v městském rockovém klubu Cream Cheese. Album Edge Of Time bylo natočeno v r. 1972 v Neubauer Studiu a obsahuje rozsáhlé, převážně instrumentální kompozice s psychedelickými, kosmickými a lehce folkovými prvky a skvělou meditativní

atmosférou. Album naprosto nepostradatelné pro příznivce Pink Floyd (období zhruba 1968-1969) a Tangerine Dream (cca 1971-1975)!

Dom (Stuttgart)

Werner „Ede“ Wolf (bass), Eberhard Häger (guitar, vocals), Wolfgang Häger (drums)

DOM / DEVIL´S GRANDMA (1972)

Založeni v září 1968 ve Stuttgartu. Produkovali solidní instrumentální hard rock s psychedelickými prvky. Konec činnosti kapely se datuje říjnem 1974.

Dorian Gray

Claudia Schippel (vocals), Filler Mueschenborn (guitar, vocals), Kurt Paetzold (drums), Rüdiger Brune (keyboards), Herbert Jassmann (bass)

1. IDAHAHO TRANSFER (1976)

Zapomenutá skupina s jediným albem, vydaným ve vlastní produkci. Nápaditě kombinovali hutný kytarový rock se spacefolkem, mužské vokály se ženskými, vše v rozmezí od těžkých psychedelických tripů po decentní punky sound. Zajímavé album, sběrateli vysoce ceněné.

Suzanne Doucet

A) Suzanne Doucet (vocal) + Keith Forsey (drums), Paul Vincent (guitar), Gary Unwin (bass), Sylvester Levay (keyboards)
B) Suzanne Doucet (vocals, guitar), + Gerard Carbonel (bass), Gerhard Vates (clavinet), Joseph Spector (percussion), Ede Schulz (drums), Al Gromer Khan (sitar, tampura), Andy Baum (pianos), Paul Vincent (guitars, Moog), Christian Buehner (choir), Guiseppe Solera (flute, saxophone), Ralf Toursel (pianos, organ), Günther Salber (violin)
C) Suzanne Doucet & Christian Buehner (vocals)

1. IN ESSIG UND ÖL (1974) A
2. REISEFIEBER (1979) B
3. TRANSFORMATION "A JOURNEY TO GLASTONBURY" (1982) C
4. TRANSMISSION (1983) C

Suzanne Doucet byla v 60. letech známou popovou zpěvačkou a herečkou, s množstvím hitů ve svém repertoáru. V r. 1969 poněkud ulítla a se svojí sestrou a několika přáteli založila undergroundovou experimentální skupinu Zweistein (v r. 1970 vydali jedno album). Deska In Essig und Öl představuje zpěvačku v rozmezí od klasických německých popových odrhovaček po „fusion“ hudbu s několika světlejšími momenty, další LP Reisfieber pochází až z r. 1979 a představuje S. Doucet ve více instrumentální poloze, s příklonem k meditativní muzice. Alba 3 a 4 představují asi vrchol její produkce - jde o minimalistickou elektronickou tvorbu, která v době svého vzniku vyšla jen na MC kazetách, reedice na CD se na pulty obchodů dostaly až v r. 2005, resp. 2006. V r. 1984 se zpěvačka stěhuje do Hollywoodu a věnuje se výhradně new age music.

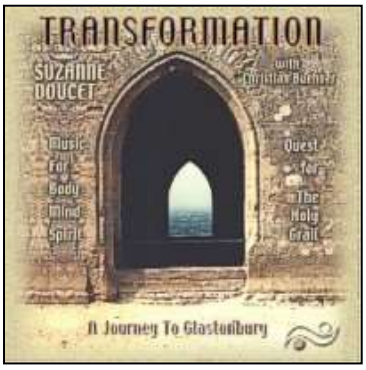

In Essig Und Öl

Reisefieber

Transformation

Transmission

Dr. Roberts Blues Band

Karsten Beck (guitar), Peter Alber (bass), Jörg Witte (drums)

obsaženo na: LOVE & PEACE (1970)

Obskurní heavy bluesrockové trio, s typickým hamburským soundem té doby. Zdokumentována je pouze jediná live skladba - Tribute To Johnny Winter, zachycená na albu z festivalu Love & Peace z r. 1970.

Dragons

K. Krus, B. Lehmann, R. Lohmann, Karl Timmermann (bass, vocals)

HELLO, I LOVE MARIA / HEART TRANSPLANTATION (1970)

Skupina z Bonnu, založená v r. 1968. Lehčí odrůda psychedelie s beatovými dozvuky, velmi raritní singl pochází z r. 1970. Text B-strany singlu s názvem Heart Transplantation pojednává o první

transplantaci srdce, provedené v r. 1968 doktorem Barnardem (píseň končí dovětkem o smrti pacienta v r. 1969).

Dreamworld

Klaus Fichter (vocals, pianos, string ensembles, synthesizer, computer, 12-string guitar, drums, percussion), Rolf Fichter (vocals, organ, clavinet, pianos, synthesizers, Mellotron, vibes, flute, mouth organ, guitars, bass)

1. ON FLIGHT TO THE LIGHT (1980)
2. GATES TO ETERNITY (1983)

Skupina multiinstrumentalistů bratří Fichterů, hudebníků bývalých (a skvělých) Yatha Sidhra. Obě alba obsahují elektronickou muziku se space a klasickými motivy, vše lehce ovlivněno původním Yatha Sidhra stylem.

On Flight To The Light

Gates To Eternity

Drosselbart

Peter Randt (voc, gt), Jemima (voc), Christian Trachsel (key), Dietmar Mainka (gt), Werner Schüler (bass), Martin Honemeyer (dr)

1. DROSSELBART (1970)

Skupina z Mnichova. Jejich jediné album bylo nahráno v říjnu 1970 s pomocí flétnisty Ralfa Nowyho. Obsahuje 11 excelentních, klasicky zabarvených, heavy-rockových skladeb. Dobře napsané německé texty, velmi temné a agresívní, plné náboženské a přírodní symboliky. Podobně jako u skupiny Ihre Kinder jsou texty extrémně důležitou součástí této nahrávky. Drosselbart dále realizovali již jen dva singly.

Drosselbart

Jemima

Drosselbart

Drum

WAR CHILD / SUNLIGHT (1970)

Zcela zapomenutý soubor, pocházející z východní části Hamburku, s jediným privátně vydaným (v počtu 100 kusů) singlem na triku. Muzika – lehčí psychedelický bigbít, se zbytečně natahovanou délkou skladeb. Svého času známí v regionu díky svým živým vystoupením.

Drum Circus

Peter Giger (drums), Marc Hellmann (drums), Alex Bally (drums), Joel Vandroogenbroeck (organ, piano, flute sitar), Gerd Dudek (sax, flute), Isla Eckinger (bass), Polo Hofer (vocals), Carole Muriel (vocals)

1. MAGIC THEATRE (1971)

Studiový projekt tří švýcarských bubeníků, vedený Peterem Gigerem. Na jediném albu se k němu připojili i další zkušení hudebníci Joel Vandroogenbroeck a zpěvačka Carole Muriel (z kapely Brainticket). Kvalitní „drum-progress“ s LSD ovlivněnými texty (dva napsal sám LSD-guru Timothy Leary, pobývající ve švýcarském azylu), dalším východiskem byla Tibetská kniha mrtvých. Album bylo natočeno v excelentním studiu Horsta Jankowskiho ve Stuttgartu, ve své době nebylo však realizováno. Mastery předal Jankowski až těsně před svou smrtí autorovi všech kompozic P. Gigerovi. Vydáno v roce 2003 na značce Garden Of Delights.

Peter Giger

Joel Vandroogenbroeck

Dschinn

Peter Lorenz (voc, gt, harfa) Bernd Capito (gt) Silvio Verfuhrt (bass) Ulrich Münd (dr)

1. DSCHINN (1972)

Obal desky kapely Dschinn ukazuje velmi přesvědčivý Daliho plagiát z dílny Klause Holitzky. Muzika však není tak surrealistická jako cover, jde o celkem konvenční, i když velice kvalitní, hard rock s bluesovými a psychedelickými prvky. Nedostatek originality je zde beze zbytku nahrazen skvělými muzikantskými i vokálními výkony.

Dschinn Fizz

Hans-Jürgen Ley (bass, vocals), Gerald Bernhard (guitar, vocals), Steve Nixon (guitar), Stefan Kaiser (drums, lead vocals)

1. THERE IS A PLAYNE DIFFERENCE (1981)

Výborný heavy-progresívní hard rock, čerpající z nejlepších krautrockových tradic poloviny 70. let. Soukromá realizace z r. 1981.

Dschinn Fizz

Duallein

1. NOCH KEIN REGEN FÜR ALLE (1982)

Raritní kazeta rakouského hráče na syntezátory Petera A. Egera (nar. 1954). Se svojí repetitivní elektronickou muzikou se Eger zúčastnil i prvních festivalů Ars Electronica v Linci (od r. 1979). Nahrávka vyšla na legendárním britském nezávislém labelu York House Recordings (také znám jako YHR nebo YHR Tapes), který se v letech 1979-1983 zabýval evropskou industriální, elektronickou, experimentální a dark-ambientní hudbou.

Peter A. Eger

Dukes

Udo Strasser (vocals, guitar, piano, organ), Jürgen Körner (vocals, bass, organ, vibraphone), Ernst Brenscheidt (guitar, vocals), Reinold Pieper (drums, vocals)

THAT´S MY LIFE / THE DENTIST (1968)
VERA PETRUSCHKA / I´LL BE TRUE (1969)

1. THE DUKES (1969)

Německá garážová legenda, proslavená především skladbou I Am An Unskilled Worker a „zubařskou hymnou" The Dentist. Vydali dva singly, plnohodnotné album sice natočili ve Walldorf Studios v r. 1969, realizace se však dočkalo až v r. 2006.

Dull Knife

Martin Hesse (bass), Christian Holik (guitar), Gottfried Janko (keyboards), Claus Zaake (drums, percussion)

1. ELECTRIC INDIAN (1971)

Další z naprosto neznámých kapel, které vydaly jediné album a zmizely v propadlišti dějin. O muzikantech není nic známo, jako autor všech skladeb je uváděn G. Janko, který později vystupoval jako klávesák a zpěvák na albu skupiny Jane (Lady, 1975). V second handových storech je styl muziky Dull Knife uváděn jako „killer heavy progressive“, s čímž by se dalo snad souhlasit. Deska vyšla v produkci Rainera Goltermanna v Dierks Studiu v srpnu 1971.

Mickie Duwe (aka Mickie D´s Unicorn)

Mickie Duwe (vocals, guitars, synthesizers, sequencer, vocoder) + Manfred Opitz (Moogs), Michael Shrieve (drums), Jan Fride (congas, drums), Helmut Hattler (basses)

1. UNICORN (1979)

Zpěvák a kytarista Michael „Mickie“ Duwe (ročník 1949) se pohyboval na berlínské undergroundové scéně 60. let, vystupoval s Agitation Free (první sestava) a Ash Ra Tempel (album Seven Up), v r. 1973 založil skupinu Metropolis (jedno album v r. 1974). Poté byl nějakou dobu uvězněn za drogy . Po propuštění vystupoval s vlastním projektem Mickie D´s Unicorn, který produkoval směs rocku, inteligentního popu a psychedelie. V r. 1979 kapela vydala jedno album, další desky vydali až na přelomu 80. a 90. let (No Regrets a Aladdin).

Mickie Duwe

Wolfgang Düren

1. EYELESS DREAMS (1980)

Hudebník, známý spíše jako ředitel hudebního vydavatelství Waldorf Music. Ještě před založením této společnosti, koncem 70. let, nahrál album Eyeless Dream, které nakonec vydal na vinylu

v roce 1980. Ve své době relativně inovativní, v současné době spíše raritní album, obsahující syntezátorovou muziku v lehčím space stylu, značně ovlivněnou tvorbou Tangerine Dream.

Düde Dürst

Terry Stevens (bass, piano, percussion, vocals), Jonas C. Häfeli (flute, soprano sax), Brew Bruckner (guitar), Düde Dürst (drums, percussion, vocals)

1. KROKODIL SOLO (1971)

Celkem neznámý hudební počin bubeníka psychedelických Krokodil. I když se název odvolává na domovskou kapelu, hudebně jde o zcela odlišnou záležitost. Jedná se o dvojdílný bubenický opus, perkuse jsou zde kombinovány s různými nástroji, hudba využívá rockových a jazz-rockových prvků. Jde o vysoce kreativní a unikátní záležitost na pomezí tvorby kapel Niagara, Embryo a pozdějších Brainticket.

Dynamo

BAD BAD WOMAN / ILLUSTRATED MAN (1970)

Singl na labelu Vogue Schallplatten (specializoval se na vydávání jednorázových projektů zcela neznámých hudebníků, nejen německých), bez jakýchkoliv dalších informací, jen na vinylu jsou uvedeni jako autoři skladeb Berrie Holland a Chris Wenness. Muzika nepříliš originální - jde o vcelku běžný progress-rock s výrazným pianem.

Dzyan

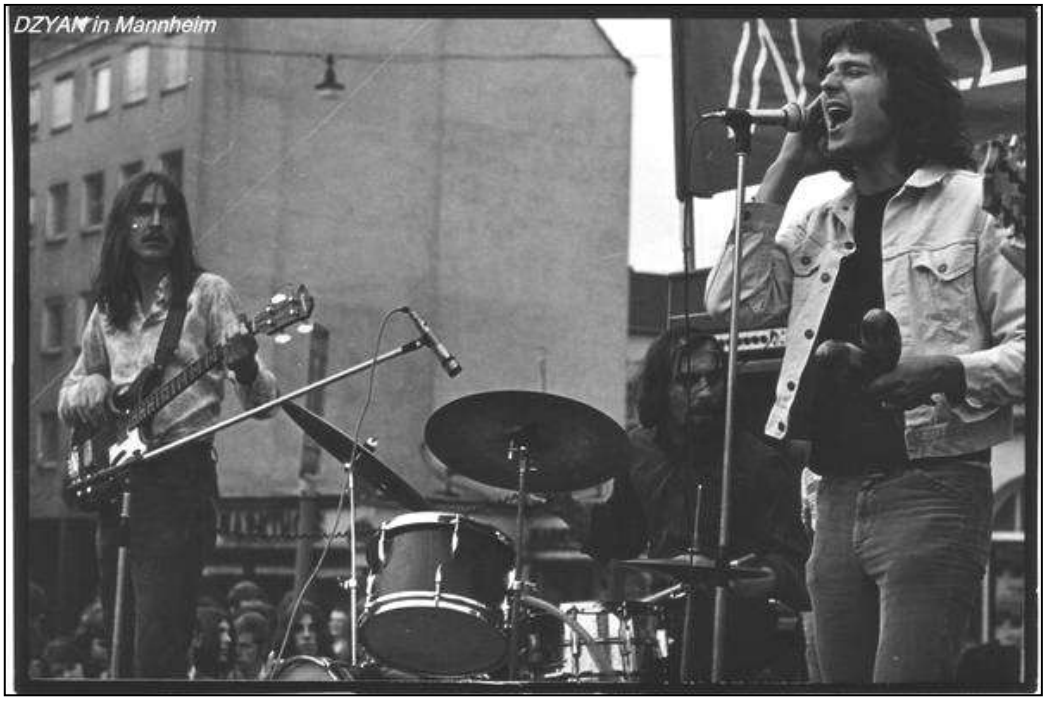
A) Reinhard Karwatky (bass), Jochen Lenschner (voc), Dieter Kramer (gt), Cord Ehrman (sax), Ludwig Braum (dr)
B) Reinhard Karwatky (bass), Eddy Marron (gt, voc), Peter Giger (dr)

1. DZYAN (1972) A
2. TIME MACHINE (1973) B
3. ELECTRIC SILENCE (1974) B
4. MANDALA SWF-SESSION (1972, realiz. 2010)

Dzyan vydali tři alba unikátního psychedelického etnik-jazz-rocku. Skupina se zformovala v r. 1972 jako kvintet, název si zvolili podle indiánské Knihy stvoření. Po dvou měsících existence vydali, v březnu 1972, první studiové album na labelu Aronda. V té době vypomáhá skupině při koncertech Lothar Scharf na bicí (později člen skupiny Virgo). V listopadu 1972 se však kapela rozpadá a dál pokračuje jako trio.
V listopadu 1973 nahráli ve Studiu Dierks své druhé album, obsahující 4 skladby excelentního jazz-rocku. První skladba Kabisrain je východně orientovaná, další tři věci jsou více akustické, inspirované hudbou King Crimson. Nejsilnější je však úvodní 18 minutová skladba.
V říjnu 1974 vychází jejich třetí nahrávka, stylově čerpající z prvotiny, je však více akustická a pohrává si s indiánskými motivy.
Koncem r. 1974 R. Karwatky, jediný původní člen skupiny ohlašuje zánik kapely. Giger a Marron se spojují s Günterem Lenzem a v r. 1976 vydávají album nazvané Giger, Lenz and Marron.
V r. 2010 vychází dodatečně záznam, pořízený 27.10.1972 v baden-badenském rádiu SWF.

Dzyan

Time Machine

Electric Silence

Mandala

e

Earls

I'M SO GLAD / SAY THE WORD (1968)

Kapela, pocházející pravděpodobně z Vídně. Vydali v malém nákladu (cca 200 - 400 kusů) jediný singl na labelu Polyphon, který obsahuje poměrně zdařilou garážovou baladu Say The Word. Sestava a další osudy kapely však, asi již navždy, zůstanou nezdokumentovatelnou „záhadou“.

Earthstar

1. SALTERBARTY TALES (1978)
2. FRENCH SKYLINE (1979)
3. ATOMKRAFT? NEIN DANKE! (1981)
4. HUMANS ONLY (1982)

Skupina amerického multi-klávesáka Craiga Wuesta, pocházejícího z malého amerického města Utica ve státě New York a několik let usazeného v Německu (po korespondenci s Klausem Schulzem). První album vychází ještě ve Spojených státech, další byla již realizována na německém labelu Sky. Zatímco na albech 1 a 2 je muzika silně ovlivněna berlínskou školou á la Tangerine Dream či právě Klaus Schulze, od alba 3 dochází ke zjemnění, resp. rozmělnění muziky, za využití dalších nástrojů jako je harfa, sitár, flétna, lesní roh, ad.

Salterbarty Tales

French Skyline

Atomkraft? Nein, danke!

Humans Only

Easy

Hans Bonneval (vocal, guitar), Peter Meetz (percussion), Fritz Ostermann (bass), Rainer Römer (vocal, guitar), Kai Soetje (kyeboards)

1. KUNSTKOPF 20 ALL TIME HITS (1976)

Příležitostná kapela, která se prezentovala jedním albem rockových cover verzí (namátkou např. Hey Joe, The House Of The Rising Sun, Whisky In The Jar, ad.). Lehce postradatelné…

Editor

Wolf-Dietrich Hörle (synthesizer, electronic drums, strings, piano), Michael Puschner (synthesizer, electronic drums, strings, piano)

1. KONTRASTE (1982)

Německá progresívní elektronika, provozovaná dvojicí hráčů na syntezátory a další elektronické nástroje. Jde o privátní realizaci (jedinou vydanou) solidní úrovně, s mnoha světlými momenty, s využitím prvků z klasické hudby.

Eela Craig

A) Harald Zuschrader (gt, keyb, fl, sax) Hubert Bognermayr (keyb) Gerhard Englisch (bs) Horst Waber (dr) Heinz Gerstmair (gt, keyb) Wil Orthofer (voc, sax, drums)
B) Harald Zuschrader (gt, keyb, fl, sax) Hubert Bognermayr (keyb) Gerhard Englisch (bs) Fritz Riedelberger (voc, gt, keyb, perc) Hubert Schnauer (fl, keyb, vib) Frank Hueber (drums)
C) Harald Zuschrader (gt, keyb, fl, sax) Hubert Bognermayr (keyb) Gerhard Englisch (bs) Wil Orthofer (voc, sax, drums) Fritz Riedelberger (voc, gt, keyb, perc) Hubert Schnauer (fl, keyb, vib) Frank Hueber (drums)
D) Harald Zuschrader (gt, keyb, fl, sax) Gerhard Englisch (bs) Wil Orthofer (voc, sax, drums) Fritz Riedelberger (voc, gt, keyb, perc) Who Schnauer (keyb, gt, fl)

1. EELA CRAIG (1971) A
2. ONE NITER (1976) B
3. HATS OF GLASS (1978) C
4. MISSA UNIVERSALIS (1978) C
5. VIRGIN OILAND (1980) D

Skupina Eela Craig byla založena počátkem roku 1970 v rakouském Linci. Jejich umělecky náročná hudba byla nespoutanou směsí psychedelie, progresívního rocku, klasiky, elektronické hudby, jazzu a blues. Muzikantská různorodost jednotlivých členů se u Eela Craig stala zřejmě tím pravým tvůrčím katalyzátorem. Bubeník Horst Waber a všestranný hudebník Harald Zuschrader, obsluhující klávesy, kytary, flétnu a saxofon, byli předtím členy skupiny Melodias, kde se hráli především písničky Beatles apod. Klávesák Hubert Bognermayr přišel do Eela Craig z dalšího místního big-beatového bandu jménem Jupiters, jehož prvotními vzory byly pop soubory typu The Equals a The Hollies, ale během času Jupiter přešel k monumentálnějším inspiracím á la Procol Harum, či Pink Floyd. Gerhard Englisch hrál na basu a byl vítězem rakouské talentové soutěže hráčů na harmoniku, obdivoval složité konstrukce King Crimson a Gentle Giant. Heinz Gerstmair, obsluhující kytaru a varhany, měl hluboký vztah k blues. Právě Gerhard Englisch a Heinz Gerstmair kapelu Eela Craig založili a pojmenovali. V roce 1970 měla skupina první vystoupení v renomovaném Rosenstüberlu v Linci. Toto památné vystoupení bylo nahráno rozhlasovou a televizní stanicí ORF. O pár měsíců později se ke skupině připojil Wil Orthofer, zpěvák a hráč na saxofon. Navíc, Dr. Alfred Peschek, uznávaný skladatel tzv. nové hudby, se skupině začal věnovat coby manažer a zejména jeho nápady pomohly skupině v uměleckém rozvoji. Od samého počátku hrála Eela Craig pouze vlastní kompozice (až na jedinou výjimku, viz dále). Velkou pozornost skupina budila svým mohutným nástrojovým a pódiovým vybavením, jehož hodnota zakrátko dosáhla tehdy astronomických 200.000 USD (jenom pro ilustraci - celý park vážil více jak 2 tuny a jevištní kabeláž dosahovala délky více jak jedné míle). V létě 1971 bylo - pod supervizí Klause Schweigera a na farmě blízko Lince - nahráno první album Eela Craig. Realizace byla velmi komplikovaná, hudebníci prý byli (z akustických důvodů) například "instalováni" v různých místnostech a spojení mezi nimi obstarávala víceméně pouze monitorovací sluchátka. Nicméně, neznámá rakouská formace vyprodukovala mistrovské dílo, které dosáhlo ve své době vyššího ohodnocení než částečně žánrově spříznění, avšak x-krát věhlasnější Emerson, Lake & Palmer se svým albem Tarkus. V dnešní době je původní verze ceněnou sběratelskou položkou v hodnotě 500 USD. Záznam byl vydán na podzim 1971, prvních 1.500 kopií bylo vyprodáno za pár týdnů. Omezený náklad 2000 kusů byl v roce 1997 vydán v reedici i na CD (se čtyřmi bonusy). Album Eela Craig ponejvíce evokuje rané King Crimson a částečně i Gentle Giant. Komplikovaná struktura dlouhých kompozic, občasné průniky disharmonických tónů do relaxačně poklidných ploch, příbuzně znějící saxofony, flétny, melotrony i jakoby zasněný zpěv - to vše bude pamětníkům připadat důvěrně známé. V roce 1972 však značné hudební diference jednotlivých členů vedly k prvním třenicím. Tento prvek, díky němuž jejich nadžánrová hudba doslova přetékala nápady, si vybral svou daň. Heinz Gerstmair, Wil Orthofer a Horst Waber se rozhodli věnovat blues a přešli do Ice Planet. Tato skupina se rozpadla o několik roků později, poté co dva její další členové - Fred Guschlbauer a Hansi Butt tragicky zemřeli při autohaváriích. Ice Planet nikdy nevydali desku. Eela Craig pokračovali ve svém symfonizujícím - a tehdy veškerou dostupnou klávesovou elektronikou bohatě dopovaném - soundu. Přistupuje Joe Drobar na bicí, zůstávají Hubert Bognermayr, Gerhard Englisch a Harald Zuschrader. Tato sestava (B) hráčů spolu s orchestrem nahrála na podzim 1972 rozsáhlé dílo Dimensionen zwischen Pop und Klassik svého manažéra Alfreda Pescheka. Záznam ORF byl vydán na CD pod názvem Dimensionen. Toto CD se stalo těžce sehnatelnou sběratelskou položku. Dvě skladby z Dimensionen jsou zařazeny jako bonusy u cd reedice prvního alba Eela Craig. Krátce po tomto vystoupení odchází Harald Zuschrader (po dvou letech se vrací), kapelu posiluje Fritz Riedelberger, jenž vedle zpěvu hraje na kytaru, melotron, konga a Hubert Schnauer, jehož nástroji jsou flétna, melotron, vibraphon a klavír. V roce 1974 Eela Craig nahrává v ECS (Eela-Craig-Studios) v domě Huberta Bognermayra

a vydává ve své režii a v omezeném nákladu 5000 kopií singl Stories (skladbu lze nalézt jako bonus na cd reedici prvního alba). Od 10.1.1974 dostala Eela Craig pravidelný dvacetiminutový prostor v rozhlase ("Poptik"), což byl svým způsobem evropský unikát. Koncem roku 1974 je Joe Drobar nahrazen Frankem Hueberem. Významnou pozici v té době zaujímá u Eela Craig zvukař Alois Janetschko. V 1975 se Hubert Bognermayr setkal s Ossi Drechslem, ředitelem německého Polygramu, jenž se stal velkým podporovatelem Eela Craig a pomohl jim k podpisu smlouvy progresívním labelem Vertigo. To byl zlom v jejich mezinárodní kariéře. V 1976 Eela Craig vydává své druhé, symfonicky rozmáchlé album One Niter. Celému dílu dominují chrámově velebné melodie á la Epitaph od King Crimson. Monumentální sound mellotronů a hammondek umocňují zpěvavě táhlá, gilmourovsky gradovaná kytarová sóla a občasné experimentální výlety do space soundu. Zjednodušeně se dá říci, že Eela Craig se na One Niter často pohybují na spojnici King Crimson 1969 - Pink Floyd 1970-71. Pozorný, vnímavý a starých skvostů znalý rocker však najde na tomto albu celou spoustu další inspiračních doteků (EL&P, Ramses, Santana, Tangerine Dream, Yes). Kousek hodný prozkoumávání. Pro další nahrávku z roku 1978 Hats of Glass se ke kapele znovu připojuje Wil Orthofer. Překvapením je úvodní, originál ctící, cover verze hymnické skladby A Spaceman Came Traveling irského trubadura Chrise De Burgha, na níž se v roli prominentního doprovodného vokalisty zjevuje David Hanselmann a v roli producenta, plus aranžéra Chris Evans, oba z ostrovního progrockového dua Evans & Hanselmann. Slyšitelné je celkové zaoblení stylu a soundu, líbivé prvky dostávají zelenou a experimenty ustupují do pozadí. Vpřed se derou i nové zvukové barvy tehdejších syntezátorů - na úkor klasiky (hammondů a melotronů). Alba One Niter a Hats of Glass vyšla v cd reedici systémem "2 LP on 1 CD" pod názvem Symphonic Rock (1995, Erdenklang). Výtečný počin, i když s malou vadou na kráse - z každé řadovky chybí jeden song (Venezuela a Caught On The Air). Posledním LP s Hubertem Bognermayrem byl opus Missa Universalis z konce roku 1978. Deska si vysloužila zvláštní pozornost kritiky, protože se jednalo o adaptaci klasické vánoční ceremonie ve čtyřech jazycích, kterou Eela Craig interpretovali ve svém symfonicky rockovém duchu. Živé provedení i nahrávka sama rozdělila příznivce kapely do dvou nesmiřitelných táborů. Na počátku r. 1979 kapelu tedy opouští - po vnitřních sporech - její leader Hubert Bognermayr. Po tomto odchodu již kapela nebyla schopna navázat na bývalé úspěchy. Odchází rovněž Frank Hueber, bicí si bere na starost Wil Orthofer. V 1980 je vydáno album Virgin Oiland. Ačkoli je hudebně dovedné, tak jako vždy, pro většinu fanoušků bylo zklamáním. Eela Craig končí a i když se oficiálně nikdy nerozešli, jsou považováni za uzavřenou kapitolu. Poté, co Hubert Bognermayr opustil Eela Craig, zformoval spolu s Ulrichem Rützelem label Erdenklang, jenž se zabýval elektronickou hudbou a new age scénou. Taktéž spoluřídil celosvětově uznávaný "Ars electronica festival" a "Linzer Klangwolke". Spolupracoval se světoznámým dirigentem Herbertem von Karajanem a bylo jej mimo jiné možno spatřit po boku Mike Oldfielda na jeho turné v roce 1984. Ještě předtím, počátkem 80. let společně s Haraldem Zuschraderem zakládá duo, které se stalo jedním z nejúspěšnějších týmů v elektronické hudbě. Společně vydali několik vysoce ceněných nahrávek a pracují spolu až do začátku roku 1999. Mezitím nahrává tři alba se svým dalším projektem Blue Chip Orchestra. 17.3.1999 Hubert Bognermayr umírá. Joe Drobar dnes pracuje jako počítačový animátor. Gerhard English vlastní a provozuje jednu z největších rakouských firem, zabývajících se jevištní osvětlovací technikou. Heinz Gerstmair pracuje jako nezávislý muzikant a písně dnes skládá víceméně pro sebe, pro radost. Wil Orthofer je hudebním producentem. Horst Waber byl úspěšným architektem, bohužel onemocněl roztroušenou sklerózou a dnes je vyřazen z aktivního života. Frank Hueber a Hubert Schnauer vyučují hudbu.

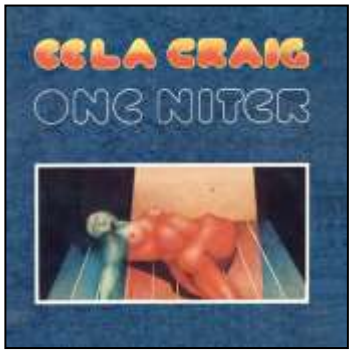

Eela Craig

One Niter

Hats Of Glass

Missa Universalis

Virgin Oiland

Efendi's Garden

Curtis Efendi (vocals, megaphone), Wolfgang Krantz (guitar, keyboards, vibes), Frank Meier (bass), Wolfgang Schreiner (drums, percussion) + Klaus Hess (guitar), Heinz Alberding (sax)

1. EFENDI'S GARDEN (1979)

Krátce existující hard rockový band s „uhlazeným“ zvukem, složený z bývalých hudebníků Rattles a Jane, tvořících doprovod zpěváka Curtise Efendiho. Lehce stravitelné, příjemně poslouchatelné.

Ego On The Rocks

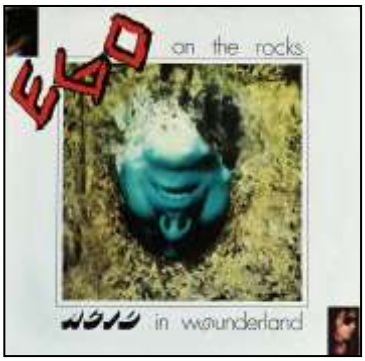
Detlev Schmidtchen (vocals, keyboards, guitars, bass, strings, sequencer), Jürgen Rosenthal (drums)

1. ACID IN WOUNDERLAND (1979)

Projekt klávesáka Detleva Schmidtchena a bubeníka Jürgena Rosenthala, bývalých členů skupiny Eloy (v letech 1976-1978). Sound nahrávky odkazuje ke space rockovému stylu jejich bývalé kapely, snad jen s občasným příklonem k hudbě produkované skupinou Tangerine Dream (např. skladba Mystik +1+9+8+0 s textem od A. Rimbauda). Album bylo zamýšleno jako první část trilogie, k vydání dalších desek však pro malý komerční úspěch desky již nedošlo. CD z produkce labelu Second Battle obsahuje ještě 30 minut nerealizovaného materiálu, který naznačuje další cestu, kterou se kapela mínila ubírat.

Eiliff

Rainer Bruminghaus (key), Herbert J. Kalveram (sax), Houschang Nejadepour (gt), Detlef Landmann (dr), Bill Brown (bass)

1. EILIFF (1971)
2. GIRLRLS! (1972)
3. CLOSE ENCOUNTER WITH THEIR THIRD ONE (1972)
4. BREMEN 1972 (1972)

Eiliff byli jednou z tzv. krautrockových „prog-jazz-rockových“ kapel raných sedmdesátých let. Jejich hudba byla skládankou různých hudebních stylů (používali např. sitár a nejrůznější perkuse),

nejblíže mají snad k hudbě skupin, jako byli Colosseum, King Crimson apod. V německém kontextu by se dali přirovnat nejspíše ke skupinám Xhol, Cornucopia nebo Thirsty Moon.
První album obsahuje, pro tyto kapely standartní, 20 minutovou skladbu a tři skladby kratší. Kvalita alba je rozdílná, některé pasáže jsou velmi dobré, občas však převládají poněkud samoúčelné jazzové improvizace. Druhé album Girlrls! je celé v progresívnějším duchu a je v mnoha ohledech lepší než prvotina. Nahráno bylo ve vynikajícím hamburském Windrose Studiu. Třetí album je živá nahrávka z 18.10.1972, obsahující 4 tracky, zvuková kvalita je však nevalná, črvrté album Bremen 1972 bylo pro změnu pořízeno na koncertě dne 19.4.1972 (určeno však už jenom skalním fanouškům skupiny).
Po rozpadu Eiliff vystupoval H. Nejadepour se skupinou Guru Guru (období kolem desky Dance Of The Flames, 1974).

Eiliff

Girlrls!

Close Encounter With Their Third One

Eisberg

1. SCHWARZER PETER (1979)

Raritní koncepční album (rocková opera ve 2 aktech), obsahující typický německý artrock v duchu kapely Novalis. Deska vydána v produkci Achima Reichela.

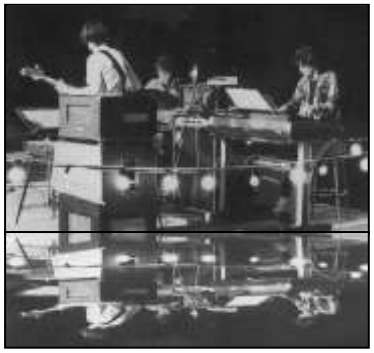
Ejwuusl Wessahqqan

Jürgen Wollenburg (drums), Michael Winzker (keyboards), Rene Filous (bass)

1. EJWUUSL WESSAHQQAN (1971)

Tříčlenná skupina z okruhu mnichovského undergroundu, nazvaná podle surrealistické knihy Clarka Ashtona Smithe. Jejich jediná privátní nahrávka obsahuje 4 dlouhé tituly s bláznivými německými názvy, jako např. Dei Geborstenem Kuppeln von Yethlyreom - Prasklé oje vozů z Yethlyreomu). Muzika je instrumentální, postavená na výrazných klávesách, s použitím neznámého primitivního sedmistrunného nástroje, zvaného „filouphon“. Vydáno pouze 300 kusů.

El´A

1. EL´A (1981)

obsaženo na: REISSAUS VOR KRACH UND CHAOS (1981)

Minimalistická muzika s podivným ženským (náležitě elektronicky upravovaným) vokálem, místy připomínajícím zpěv Nico, vše prokládáno zvuky saxofonu. Nahrávka vyšla v r. 1981 na labelu Wahrnehmungen.

Elastic Grasp

Jeff Beer (keyboards, vocals), Rob Terstall (guitar, vocals)

Amatérská kapela z německého Regensburgu, založená bavorským klávesákem J. Beerem a holandským kytaristou R. Terstallem. Vystupovali jako trio s rozličnými bubeníky, za svoji krátkou existenci stačili vyhrát tradiční jazz a rockovou hudební cenu Golden Guitar v jejich domovském městě Regensburg. Produkovali rockovou muziku ovlivněnou klasikou, skupinou The Nice a Frankem Zappou. Zůstali bez oficiální nahrávky, později společně založili známější hard-progresívní formaci Odin.

Elastic Rock Band

Wolfgang Fahr (guitar), Alex Grünwald (keyboards), Mathias Krüger (bass, percussion), Jan Zelinka (drums, gong) + Leszek Zadlo (saxes)

1. FARUK'S TRAUM (1979)

Mnichovská, pozdní jazz-rocková kapela, ovlivněná scénou, reprezentovanou skupinami Embryo, Missus Beastly, Munju, apod. Mix rocku, jazzu a etnických elementů…

Electra

Wolfgang Riedel (bass), Peter Ludewig (drums), Bernd Aust (flute, saxophone), Gisbert Koreng (guitar), Rainer Uebel (organ, synthesizer)

1. ELECTRA-COMBO (1974)
2. ADAPTIONEN (1976)

Skupina z východoněmeckých Drážďan, založená v r. 1969. První album nezajímavého, stupidního, typicky „dederonského“, pop-rocku s občasnými progresívními prvky (flétna, saxofon) vydali až v r. 1974, následující LP patří do zcela jiného „ranku“ – obsahuje šest poměrně zdařilých skladeb, předělávek klasických kompozic (Bach, Mozart, Chačaturjan, Grieg, Borodin a Rachmaninov), se solidními hammondkami a flétnou. Po r. 1980 vydali dalších pět alb, navazujících ovšem na první desku, tj. odpad.

Electra-Combo

Adaptionen

Electric Food

Peter Hesslein (gt, voc), Peter Hecht (key), Addi Rietenbach (dr), Dieter Horns (bass), Georg Mavros (voc)

1. ELECTRIC FOOD (1970)
2. FLASH (1971)

Dvě alba nahraná členy skupiny Lucifer´s Friend (Hesslein, Hecht a Horn), obsahující pouze cover verze známých heavy rockových hitů.

Electric Food

Flash

Electric Frogs

TRIBUTE TO BRIAN JONES / MONA (1969)

Skupina z vestfálského Münsteru, s oficiálně vydaným jediným singlem na místním labelu Storec. Muzika se pohybuje na pomezí tvorby britských Rolling Stones a amerických Quicksilver Messenger Service.

Electric Funeral

Dominique Bourquin (vocals), Alain Christinaz (guitar), Edi Hirt (drums), Pierrot Wermeille (bass)

1. THE WILD PERFORMANCE (1970)

Švýcarský hard rockový band, jehož sound je silně (a neskrývaně) ovlivněn tvorbou Black Sabbath (Electric Funeral = název jedné skladby na albu Paranoid). Deska obsahuje živou nahrávku z r. 1970 a byla pořízena v nákladu 200 kopií. Bohužel kvalita záznamu je opravdu bídná.

Electric Mud

Manfred Simhauser (gt), Udo Preising (bass, voc), Axel Helm (key), Jochen Dyduch (dr)

1. ELECTRIC MUD (1971)

Relativně neznámá skupina s jediným albem. Zvuk velmi primitivní a neupravený - jedná se o live nahrávku ze studia (nešlo spíše o garáž?). Na desce jsou čtyři skladby, zamořené politizujícími texty v němčině a dlouhými instrumentálními pasážemi s převažující kytarou a klávesami.

Electric Sandwitch

Jorg Ohlert (gt, key), Klaus Lörmann (bass), Jochen Carthaus (voc, sax, harm), Wolf Fabian (dr)

1. ELECTRIC SANDWITCH (1972)

Jediná deska této kapely z Bonnu obsahuje lehký jazz-rock s přesahy do boogie blues stylu. Album Electric Sandwitch začíná výborným osminutovým instrumentálním trackem China, s opakujícími se rytmy na perkusy, v kombinaci s wah-wah kytarou. I v dalších skladbách převažuje výborná kytara a elektronicky upravený saxofon á la Ian Underwood, jen skřípající vokál nestojí za nic. Naštěstí je hudba Electric Sandwitch převážně instrumentální.

Electric Sandwitch

Electronic Injections

1. NAKED MEDITATIONS (1970)

Zcela záhadná záležitost, naprosto bez jakýchkoliv informací. Dokonce ani obal na netu dostupného CD nepůsobí v žádném případě původně. Album však i přesto obsahuje poměrně solidní typickou elektroniku první vlny rock-impresionismu.

Elektronische Musik Aus Köln (aka E.M.A.K.)

Matthias Becker, Michael Filz, Kurt Mill, Klaus Stuhlen - all synthesizers & computers

1. EMAK (1982)

Seskupení, věnující se ryze „německé“ elektronické muzice v rozmezí od Cluster po Kraftwerk. V letech 1982–1984 vydali tři alba (EMAK, EMAK2, EMAK3) a sampler Best Of 1-3. Nejzajímavější album je však první, které ukazuje celou šíři jejich tvorby, další alba již jen rozmělňují původní produkci.

Elegy

NO DIRECTION / PAIN (1969)

Angličtí hudebníci hledající štěstí na kontinentu. Usadili se a žili postupně ve Švýcarsku, Bavorsku a nakonec v Rakousku, kde v r. 1969 nahráli jediný singl pro label Atom. Rock s psychedelickými prvky.

Elfenbein

Jack B. Menzel (voc, bass), Michael Dertscheny (gt, voc), Clemens Mueller (dr)

1. MADE IN ROCK (1973)

Obskurní psychedelický krautrock s bluesovým pozadím, hraný v tříčlenném obsazení. Existuje pouze jediná privátní nahrávka.

Elmulab

Claude Larson, Manuel Landy

1. MICROPROCESSOR 8080A (1980)

Lehčí space elektronika z produkce Klause Netzleho (aka Claude Larson), pozdějšího člena skupiny Tri Atma. Album obsahuje překvapivě (vzhledem k předchozí - tzv. „library“ - autorově tvorbě) pouze dvě dlouhé minimalistické kompozice slušné kvality.

Eloiteron

Martin Frey (piano, organ, synthesizer, Mellotron, string ensemble), Dani Reimann (drums), Christian Frey (pianos, organ, synthesizer, Mellotron, string ensemble, voice), Harry Schärer (bass, guitar, voice, synthesizer), Stefan Frey (flute, trumpet, cornet, horn, soprano saxophone), Michi Winkler (guitars)

1. LOST PARADISE (1981)

Vynikající švýcarský multi-instrumentální band, zabývající se kombinací progresívního rocku a klasických prvků, podobně jako tvořili např. známí holandští Ekseption. A i přesto, že jde o klasiku švýcarské hudební scény, vydali Eloiteron jediné album, navíc pouze privátně, o dalších osudech členů také není nic známo.

Eloy

A) Manfred Wieczorke (key, gt), Erich Schriever (voc), Wolfgang Stockner (bass), Helmut Draht (dr,) Frank Bornemann (gt, voc)
B) Manfred Wieczorke (key, gt), Wolfgang Stockner (bass), Frank Bornemann (gt, voc), Fritz Randow (dr)
C) Manfred Wieczorke (key, gt), Frank Bornemann (gt, voc), Fritz Randow (dr), Luitjen Janssen (bass)
D) Frank Bornemann (gt, voc), Detleff Schmiedtchen (key, gt), Klaus-Peter Matziol (bass), Jürgen Rosenthal (dr)

1. ELOY (1971) A
2. INSIDE (1973) B
3. FLOATING (1974) C
4. POWER AND PASSION (1975) C
5. DAWN (1976) D
6. OCEAN (1977)
7. LIVE (1978)
8. SILENT CRIES AND MIGHTY ECHOES (1978)
9. COLOURS (1980)

Jedna z mezinárodně nejznámějších německých kapel pompézního space-rocku.

Ve svých počátcích hráli těžký, britskou scénou ovlivněný progress-rock. Skupina byla založena v r. 1969 Frankem Bornemannem, název zvolili podle jména hrdiny z románu Stroj času od H. G. Wellse. V r. 1970 vyhráli soutěž talentů ve svém „rodném“ městě Hannoveru. Za odměnu jim bylo umožněno uskutečnit svoji první studiovou nahrávku – single Walk Alone / Daybreak. V témže roce dělali předskokany Deep Purple a Uriah Heep při jejich turné po Německu.
V r. 1971 podepsali nahrávací kontrakt s Phillipsem a v dubnu téhož roku jim vyšla první eponymní dlouhohrající deska. Stylově se zařadili do proudu progresívního rocku s výrazným kytarovým zvukem a melodiemi. V r. 1972 změnili nahrávací studio (EMI Electrola Harvest) a v zimě téhož roku začali realizovat druhé album, které nakonec vyšlo v únoru 1973. Zvukově by se dalo přiřadit k hudbě Pink Floyd v období jejich desky Meddle. Deska začíná skvělým 17 minutovým space-rockovým opusem Land Of No Body, aby pokračovala dvěma neméně dobrými tracky Inside a Up And Down. Na dlouhou dobu nepřekonatelná je však další skladba Future City s perfekcionistickými kytarovými riffy, výraznými klávesami a silnou rytmikou. Deska Inside byla jejich „nejprogresívnějším“ albem, a také asi jejich nejlepším.
Na podzim r. 1973 vystřídal basáka W. Stockera nový člen L. Janssen. Leader kapely Bornemann poněkud přitvrdil zvuk, což je znát na jejich „trojce“ Floating, které by sneslo zařazení do škatulky heavy-metal. Na jaře r. 1975 absolvovali tříměsíční koncertní šňůru po Spojených státech, a po jeho skončení začali intenzivně pracovat na dalším albu. Koncepční Power And The Passion vyšlo v listopadu, jde o příběh teenagera, který se vrátil v čase do r. 1358, pompézní zvuk je zde propracován do nejmenších detailů. Po tomto albu došlo k rozkolu v kapele – Wieczorke odešel k další hannoverské pomp-kapele Jane, Randow znovuobnovil Epitaph.
Po několika měsících nečinnosti přichází Bornemann s novou koncepcí Eloy a brzy vydává další, opět koncepční album Dawn s texty nového bubeníka J. Rosenthala. Navázali zde na své nejlepší momenty jak po hudební tak i aranžérské stránce, album mělo obrovský úspěch, poprvé Eloy prodali v Německu více jak 100 tisíc kopií. I další desky pokračují v nastolené cestě – dlouhé skladby s výraznými klávesami a kytarami v duchu pozdějších Pink Floyd s „dotyky“ hudby Tangerine Dream.

Eloy

Inside

Floating

Power And Passion

Dawn

Ocean

Live

Silent Cries And Mighty Echoes

Colours

El Shalom

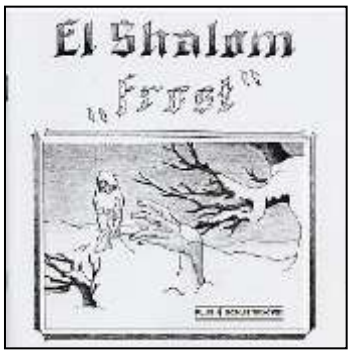
Günther Christ (gt, voc), Karlheinz Schmitz (gt, flute, sax, voc), Joachim Brands (key, voc), Helmut Meter (bass, voc), Wolfgang Merkens (dr), Hans Dieter Wagner (mix)

1. FROST (1976)

Další z neznámých kapel s jediným LP. Album Frost obsahuje 8 skladeb v němčině a angličtině, s melodickou kytarou a využitím bohatého zvuku strunného syntezátoru.

El Shalom

Embryo

A) John Kelly (gt, voc) Jimi Jackson (key) Edgar Hoffmann (sax, violin) Christian Burchard (dr) Ingo Schmidt (sax) Lothar Mied (bass) Wolfgang Paap (dr) Dieter Serfas (perc)
B) John Kelly (gt, voc) Edgar Hoffmann (sax, violin) Christian Burchard (dr) Ralph Fischer (bass)
C) Edgar Hoffmann (sax, violin) Hansi Fischer (voc, flute) Roman Bunka (bass)
D) Edgar Hoffmann (sax, violin) Christian Burchard (dr) Jimi Jackson (key) Mal Waldron (key) Jorg Evers (bass)
E) Edgar Hoffmann (sax, violin) Christian Burchard (dr) Jimi Jackson (key) Sigfried Schwab (gt) Dave King (bass)
F) Edgar Hoffmann (sax, violin) Christian Burchard (dr) Sigfried Schwab (gt) Dave King (bass)
G) Christian Burchard (dr) Roman Bunka (bass) Dieter Miekautsch (key) Charlie Mariano (sax, flute)
H) Christian Burchard (dr) Roman Bunka (bass) Charlie Mariano (sax, flute) Uwe Müllrich (bass)
I) Christian Burchard (dr) Roman Bunka (bass) Dieter Miekautsch (key) Charlie Mariano (sax, flute) Uwe Müllrich (bass) Maria Archer (voc)

1. OPAL (1970) B
2. EMBRYO´S RACHE (1971) C
3. FATHER, SON AND HOLY GHOST (1972) F
4. STEIG AUS (1973) D-F
5. ROCKSESSION (1973) E
6. WE KEEP ON (1974) G
7. SURFIN (1975) H
8. LIVE (1976) I
9. BAD HEADS AND BAD CATS (1976) I
10. APO-CALYPSO (1977)
11. EMBRYO´S REISE (1979)

Skupina z Mnichova, jedno z nejvýznamnějších seskupení z původní německé jazz-rockové školy. Zformovámi v r. 1969 kolem Ch. Burcharda, E. Hoffmanna a L. Mieda. Burchard patřil ve své době mezi nejlepší evropské bubeníky (spolu s Mani Neumeierem z Guru Guru a Christianem Vanderem z Magmy). Původně hráli rockovou muziku, později začali experimentovat s jazz-rockem, od r. 1972 se začali zajímat i o orientální prvky (v r. 1970 absolvovali cestu po Turecku, Íránu, Indii a Afgánistánu, ze které později vydali i dokumentární desku). Od alba We Keep On s kapelou spolupracuje černý americký saxofonista Charlie Mariano.
Po neshodách s gramofonovými společnostmi založili v dubnu 1975 společně se skupinami Embryo, Ton Steine Scherben, Sparinkfal a Checkpoint Charlie gramofonovou společnost, orientovanou na nezávislou muziku a tvůrčí svobodu.

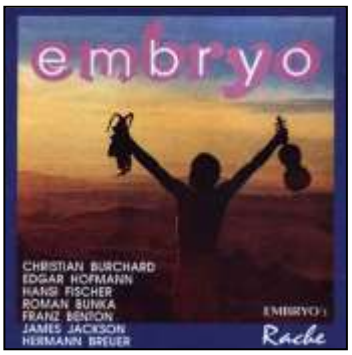

Opal

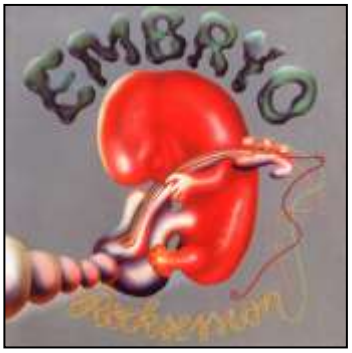
Embryo´s Rache

Father, Son And Holy Ghost

Steig Aus

Rocksession

We Keep On

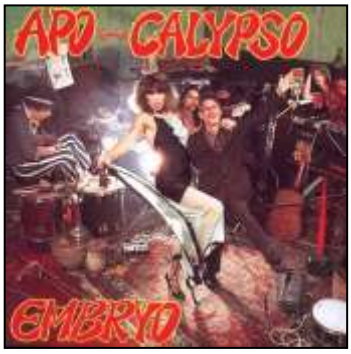
Surfin

Live

Bad Heads And Bad Cats

Apo-Calypso

Embryo´s Reise

Emergency

A) Hanuš Berka (sax, flute, keyboards, mellotron) Jiří Matoušek (key) Otto Bezloja (bass) Miloš Vokurka (percussion) Barrie Newby (gt) Dusko Goykovic (trumpet) Reddy (voc) Udo Lindenberg (dr)
B) Jiří Matoušek (key) Otto Bezloja (bass) Barrie Newby (gt) John Redpath (dr)
C) Jiří Matoušek (key) Otto Bezloja (bass) Barrie Newby (gt) Curt Cress (dr)
D) Peter Bischof (voc) Veit Marvos (key) Jerzy Ziembrowski (bass) Martin Harrison (perc) Bernd Knaak (dr) Richard Palmer-James (gt)

E) Peter Bischof (voc) Veit Marvos (key) Jerzy Ziembrowski (bass) Frank Diez (gt, bass) Todd Canedy (dr)
F) Peter Bischof (voc) Frank Diez (gt, bass) Hans Stoer (bass) Rolf Toursel (key)

1. EMERGENCY (1971) A
2. ENTRANCE (1972) B
3. GET OUT OF THE COUNTRY (1973) D
4. NO COMPROMISE (1974) E

Hanuš Berka přišel do Německa z Prahy koncem šedesátých let. Po emigraci žil nějakou dobu v Las Vegas, pak se usadil v Mnichově, kde v r. 1970 založil kapelu Emergency, složenou ze čtyř Čechů a jednoho Jugoslávce, Němce a Angličana. Styl hudby na jejich debutovém albu vycházel z nejlepších odkazů evropské jazzové scény. Na druhém albu došlo k výrazným změnám v sestavě, kapela pokračovala jako combo. U. Lindenberga vystřídal za bicími J. Redpath, později se skupinou vystupoval i famózní Curt Cress. V r. 1973 se skupina opět reorganizovala a podepsala smlouvu se společností Brain. V r. 1973 vydali své třetí album, charakteristické výrazným vokálním, soulově zabarveným, projevem P. Bischofa. V r. 1974 vydali své nejlepší album No Compromise, po kterém se však kapela definitivně rozešla.
Poznámka z neoficiální české net recenze: „… tak jsme přišli o „další Flamengo". Když si první album poslechnete, myslím že budete i vy (třeba jen částečně) podobného mínění... Kapelníkem Emergency se stal Hanuš Berka, který měl na starost německé hudební nastudování muzikálu Hair v Mnichově. Pocházel z Československa a působil v šedesátých letech v doprovodné skupině Karla Gotta. „Zapomněl se" při západoněmeckém zájezdu s „Mistrem“. Byl to výtečný instrumentalista, měl štěstí a tak se v NSR neztratil a naopak prosadil. Případ univerzálního hudebníka, který se od popu vrátil zpět do progresivní hudby na pomezí jazzu a rocku. Matadors zde prezentují výborný baskytarista Otto Bezloja (legendární pražský rocker do morku kostí), varhaník Jiří Matoušek a bývalý zpěvák skupiny Komety Miloš Reddy Kirken (Vokurka), který nastoupil do Matadors, když byl "odejit" Viktor Sodoma. Zpívá skvěle se správný nátiskem a smyslem pro hudební formu, kterou zde zastupuje. V hlase má patřičnou expresi, zvládá frázování, ale i jemné odstíny svého vokálního projevu.“

Emergency

Entrance

Get Out Of The Country

No Compromise

Emma Myldenberger

Biber Gullatz (winds, guitars), Gaby Kinscherf (vocals, percusssion), Reines Pauker (guitars, percussion, vocals), Michel Meyer (guitars, mandolin, sitar, voices), Anne Gosslau (banjo, voices, flute), Topsi Tkacz (contrabass, guitar, vocals)

1. EMMA MYLDENBERGER (1978)
2. TOUR DE TRANCE (1979)
3. EMMAZ LIVE! (1981)

Emma Myldenberger – skupina s unikátním akustickým zvukem, kombinujícím hudbu v rozmezí od autentického pohanského folku, přes středověkou muziku až po psychedelický progresívní rock (podobně jako např. britští Gryphoon). První album z r. 1978 prezentuje starobyle znějící muziku s důrazem na přírodní „rituálnost“, druhé album se přiklání spíše k psychedelickým acid-folkovým postupům. Další deska představuje skupinu v koncertní podobě. Po těchto realizacích se někteří členové (T. Tkacz, B. Gullatz, M. Meyer) transformují do skupiny Radio Noisz Ensemble, s jedním albem připomínajícím tvorbu legendárních Between.

Emma Myldenberger

Tour De Trance

Emmaz Live!

Emphasis

Pierre Cavalli (guitar, bass), Renato Anselmi (piano, synthesizer), Fernando Vicencio (flute, sax), Nick Liebman (drums), Curt Treier (percussion)

1. EMPHASIS (1975)

Švýcarský jazz-rockový projekt. Emphasis vydali jedno eponymní album, obsahující 12 skladeb typického evropského jazz-rocku, v kombinaci se syntezátory a latinsko-americkými rytmy.

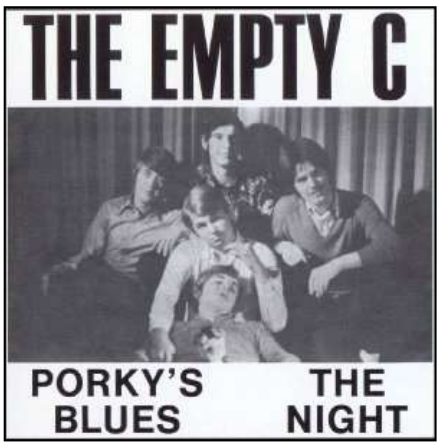

Empty C

Ephraim „Meffi“ Völker (drums), Michael Berg (keyboards), Klaus Larisch (guitar), Rolf Weber (bass), Rolf (vocals)

PORKY´S BLUES / THE NIGHT (1969)

Založeni v r. 1967 ve Frankfurtu, vydali jeden singl. Obě skladby evidentně ovlivněny britskou psychedelickou muzikou konce 60. let, s bluesovými kořeny.

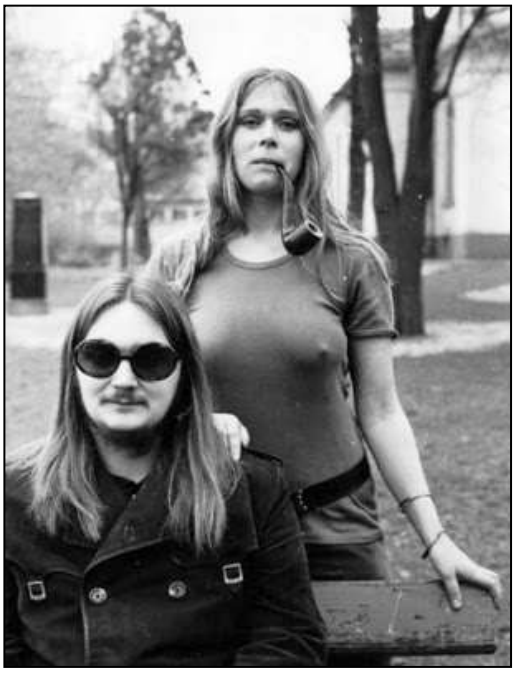
Emtidi

Dolly Holmes (gt, bousouki, kazoo, voc, key), Maik Hirschfeldt (gt, fl, voc, key)

1. EMTIDI (1970)
2. SAAT (1972)

Folkové duo (Němec a Kanaďanka), jehož druhé album je výrazně poznamenáno dobovými psychedelickými a „space“ vlivy. Obsahuje kolekci křehkých písní s výtečnými vokály a nenapodobitelnou mysteriózní atmosférou krautrocku, zde posunutou spíše směrem k melancholii. První album je čistě folkové - a popravdě řečeno jako takové ne zrovna špatné - nicméně nebýt druhého, nepochybně by nikomu nestálo ani za onu pirátskou edici, jíž se takto ujal obvyklý Germanofon (CD bez označení původce a data vydání, jen s číslem 94057).

Emtidi Saat

Epidaurus

Christiane Wand (voc,) Heinz Kunert (bass), Manfred Struck (dr, perc), Volker Oehmig (dr, perc), Günther Henne (key, piano), Gerd Linke (key)

1. EARTHLY PARADISE (1977)

Kapela složená kolem dua klávesáků Henne – Linke, hrající symfonický progresívní rock stylově příbuzný sk. Genesis, Eloy či Jane. Vydali jediné album, patřící k tomu lepšímu na prog-rockové scéně. Album je složeno ze 4 skladeb, první dvě obsahují vysoce položený vokál Christiany Wand, zbytek desky je instrumentální, využívající zvuk syntezátorů, elektrického piana a melotronu.

Epidaurus

Epidermis

Rainer Neeb (dr, voc), Wolfgang Wünsche (bass, voc), Rolf Lonz (gt, voc), Michael Kurz (key, voc)

1. GENIUS OF ORIGINAL FORCE (1977)

Progress-rocková partička, která nahrála v sedmdesátých letech jediné album (druhé album Feel Me vydali v 1991). Deska, zpracovávající sofistikovaná témata a obsahující polyfonní vokály, evokuje hudbu Gentle Giant.

Epitaph

A) Cliff Jackson (voc, gt), Bernd Kolbe (bass, melotron, voc), Klaus Walz (gt, voc), Jim McGillivray (dr)
B) Cliff Jackson (voc, gt), Bernd Kolbe (bass, melotron, voc), Klaus Walz (gt, voc), Achim Wielert (dr)
C) Cliff Jackson (voc, gt), Bernd Kolbe (bass, melotron, voc), Klaus Walz (gt, voc), Norbert Lehmann (dr)
D) Cliff Jackson (voc, gt), Heinz Glass (gt), Harvey Janssen (bass), Fritz Randow (dr), Michael Karch (key)

1. EPITAPH (1971) A
2. STOP, LOOK AND LISTEN (1972) A
3. OUTSIDE THE LAW (1974) B
4. RETURN TO REALITY (1979) D

Kapela z Dortmundu s anglickým zpěvákem, založená v r. 1969. Ovlivněni britskou heavy scénou. Na své první desce znějí jako inkarnace Uriah Heep, včetně vokálního projevu C. Jacksona. Deska obsahuje pět tracků - rychlých rock´n´rollových čísel i pomalé balady, využívající melotronových textur, v „standartních“ 5-7 minutových délkách. Deska nahrána v anglickém Essex Studiu pro vydavatelství Polydor. Rovněž druhá deska pro Polydor obsahuje pět skladeb, styl hudby zůstává nezměněn.
V r. 1974 skupina změnila vydavatele za americkou společnost Billingsgate a investovala množství času a peněz do vydání třetího alba, s cílem prorazit na mezinárodní scénu. Na postu bubeníka vystřídal McGillivraye Achim Wielert, dochází k zjemnění zvuku, skupina přidává do své muziky

progresívní prvky. Přichází však brutální vystřízlivění, když společnost Billingsgate ohlásila krach a všechny finanční investice zmizely v nenávratnu. Epitaph vyrazili na turné po USA (s ex-Karthago členem N. Lehmannem za bicími) v říjnu 1974, po návratu získali v soudním řízení s Billingsgate svoje nahrávky a deska byla nakonec přece jen vydána. V r. 1975 se skupina rozešla. V r. 1977 došlo k obnovení kapely v novém obsazení, v r. 1979 vychází u labelu Brain album Return To Reality, obsahující melodický boogie hard rock.

Epitaph

Stop, Look And Listen

Outside The Law

Return To Reality

Handicap

Epsilon

A) Michael Winzkowski (gt, voc), Hartmut Pfanmüller (dr), Walter Ortel (key, voc), Michael Ertl (bass)
B) Michael Winzkowski (gt, voc), Hartmut Pfanmüller (dr), Johan Daansen (gt, key, voc), Heinrich Mohn (bass), Peter Koch (perc)

1. EPSILON (1971) A
2. MOVE ON (1972) A
3. OFF (1974) B

Dobře známá německá krautrocková kapela. Založeni v r. 1969 jako trio (pod vlivem Nice). V říjnu 1970, po příchodu M. Winzkowskiho, přijali název Epsilon. První album vydali v lednu 1971 pro label Bacillus, nahrávka pořízena v stommelnském studiu Dierks. Na desce dominují Ortelovy klávesy, využívající prvky z klasické hudby v duchu Emerson, Lake & Palmer. Veškerý materiál napsali Ortel s Winzkowskim, vyjma cover verze Paint It Black od Rolling Stones. Nejlepším momentem tohoto debutového alba je úvodní kousek Two-2-II, další věci jsou spíše poplatné dobovým trendům, jako celek jde však o solidní album.
Na druhém albu z r. 1972 hostuje na bicí Curt Cress, Rainer Merz (voc, gt, ex-Jeronimo), Pete Bender (back-voc, Wyoming) a Christian Marz (fl, ex-Nosferatu). Devět skladeb pokračuje ve stejné linii jako první deska, je však více kytarová. Všeobecně bývá považováno za jejich nejlepší počin.
Třetí album nezaznamenalo větší ohlas, jedná se v podstatě o tuctový pop rock. V r. 1975 se skupina rozchází. Winzkowski si mění jméno na Michael Wynn a za pomoci J. Daansena zakládá Michael Wynn Band.

Epsilon

Move On

Off

Klaus Erik

GOING ON / I FEEL SO FINE (1971)

Holandský interpret, který vydal privátně u zcela neznámého německého labelu Wildsau Scheiben jeden singl, obsahující divoký hard psychedelický garážový nářez.

Klaus Erik

Erlkoenig

Eckhardt Freynik (organ, pianos), Friedrich Krüger (guitars), Michael Brandes (drums, vocals), Günter Ambrecht (bass)

1. ERLKOENIG (1972)

Jediné raritní album Erlkoenig patří k tomu lepšímu, co vzniklo na privátní scéně. Skupina používala německé texty, album je však převážně instrumentální. Jde o bez respektu hraný progresívní underground s lehce folkovými dotyky, s množstvím kytar a výrazným zvukem varhan.

Erna Schmidt

Hubert Stütz (guitar), Hartmut Mau (flute, oboe, sax), Walter Laible (bass), Wolfgang Mathias (drums, percussion)

1. LIVE 69 - 71 (1971)

Kapela z německého Teutoburger Wald, CD obsahující záznamy z jejich koncertů v letech 1969-71 bylo vydáno na labelu Garden Of Delights. Album obsahuje výživný mix hard a progress rocku, se zdařilými bluesovými a psychedelickými pasážemi. Výborné album, jedinou slabinou se může zdát absence vokálů, která je však nahrazena kvalitními instrumentálními výkony.

Eroc

Joachim „Eroc“ Ehring (electronics, gt, bass, dr)

1. EROC (1975)
2. ZWEI (1976)
3. EROC 3 (1979)

Sólové počiny enigmatického bubeníka z Grobschnitt. První dvě alba obsahují originální nahrávky skupiny Grobschnitt z jejich pódiových live show v letech 1974-75. Jedná se o hudebně kvalitní ukázky ze space-elektronických exkurzů, podivných zvukových koláží a žertíků. Eroc 3 obsahuje dokumentární záznamy Ehringovy hudební kariéry, obsahující různé raritní a nerealizované nahrávky z let 1969-1978. Nejstarší kousky pocházejí z ledna 1969, z jeho účinkování v bigbítové kapele Crew Blues Section (Eroc – dr, Edd Huber – bass, Lupo – gt, Wildschwein – gt, voc). Nahrávky z let 1969-70 pořídila kapela Wutpickel (volné hudební sdružení bývalých členů Crew Blues Section). Zbytek jsou raritní ukázky z tvorby Grobschnitt: živě říjen 1971 a podzim 1978, studiově 1974-76. Jde o značně kvalitativně rozdílné album, určené především skalním fanouškům skupiny Grobschnitt.

Eroc Zwei Eroc 3

Ertlif

Richard John Rusinski (vocals, 12-string guitar), James Mosberger (organ, mellotron, piano), Danny Andrey (guitars), Teddy Riedo (bass, synthesizer), Hans-Peter Börlin (drums, percussion)

1. ERTLIF (1972)

Jedni z nejstarších švýcarských progresivistů, vedeni britským vokalistou. Hudba velmi anglická, s jasnými vlivy Deep Purple a Black Sabbath. Nutno však říci, že je zde cítit i silný německý vliv – výsledkem je temný zvuk (v duchu skupin Ainigma, Necronomicon), s přesahy do folk rocku a klasiky. V roce 1974, při německém turné a přípravě druhého (již nerealizovaného) alba, dva členové skupiny - James Mosberger a Teddy Riedo – připravovali „kosmické“ syntezátorové album pod názvem Irrlicht, ovlivněné klasikou Klause Schulzeho. Bohužel, ani k této realizaci nedošlo.

Ertlif

Ertrinken Vakuum

Thomas Memmler (bass, guitar, drum programming)

1. LAND UNTER (1981)

obsaženo na: REISSAUS VOR KRACH UND CHAOS (1981)

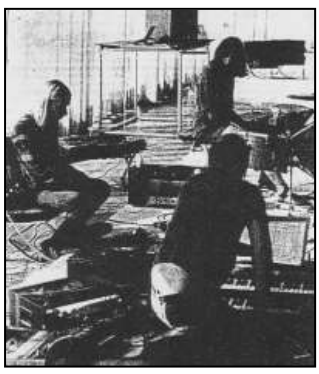
Sólový projekt Thomase Memmlera, člena pozdějších industriálních P16.D4. Jedna kazeta (label Wahrnehmungen) z roku 1981 obsahuje výbornou ponurou elektronickou muziku s častým využitím akustických nástrojů.

Eruption (Germany)

1. SCHWARZ (1971)

Krátkodobě existující projekt Conrada Schnitzlera (existence ohraničena zhruba lety 1970-72). Hudba zcela v intencích kapely Kluster – improvizovaná elektronická experimentální muzika, poplatná své době. Na albu je uváděna sestava Conrad Schnitzler - Wolfgang Seidel - Klaus Freudigmann plus Hans-Joachim Roedelius a Dieter Moebius (členové původních Kluster). Kapelou však prošli i Klaus Schulze, Manuel Göttsching a Hartmut Enke (všichni Ash Ra Tempel), Lutz Ulbrich a Michael Günther (oba Agitation Free) či Dieter Serfas (Embryo). C. Schnitzler to komentuje slovy: „Občas se nás sešlo ve studiu i deset - rockových, free-jazzových a elektronikou se zabývajících hudebníků, a všichni dohromady jsme improvizovali. Vznikala tak opravdu zajímavá muzika“.
V různých encyklopediích album uváděno také pod názvem Kluster und Eruption, popř. jako sólová deska C. Schnitzlera.

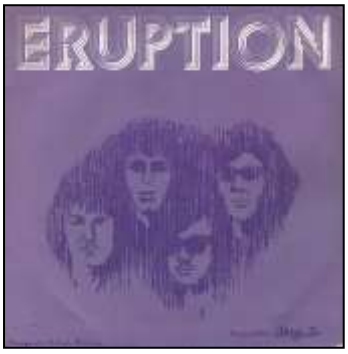

Eruption (Swiss)

THE WALLS OF HELL / RONDO (1972)

Další ze švýcarských mega-rarit, vydaných na labelu Stigmate Records. Jediný singl obsahuje poměrně drsný instrumentální progress-rock, s výraznou psychedelickou kytarou. Strana A obsahuje pravděpodobně vlastní kompozici, jako autor je uveden Ronnie Husser, ovšem bez dalších doplňujících informací, členové kapely zůstávají také anonymní. Druhou stranu zaplňuje nepříliš výrazná předělávka skladby Blue Rondo A La Turk z pera D. Brubecka.

Es

Bernd Kiefer (bass), W. Zabba Lindner (drums), Ellen Meier (vocals), Wolfgang Grasekemp (piano), Alto Pappert (sax)

1. ES IN CONCERT (1977)
2. WHAM BANG (1979)

Kapela složená z bývalých členů Tomorrow´s Gift (Zabba Lindner, Bernd Keifer a Ellen Meier) a doplněná klávesovým mistrem Georgem Kochbekem a saxofonistou Alto Pappertem, hrající blues rock s jazzovými a funky prvky.

Es In Concert

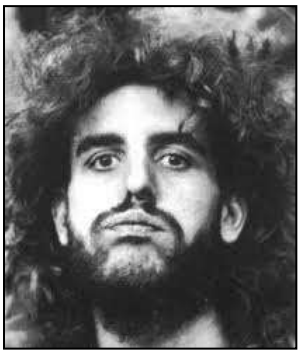
Wham Bang

Christian von Eschersheim

Christian von Eschersheim (synthesizer, strings, clavinet, piano, drums, gong), Thomas von Eschersheim (organ, bass, clavinet), Georg von Eschersheim (synthesizer, strings, piano), Michael Schrader (drums)

1. SOMMERNACHTSTRAUM (1980)

Za tímto jménem se skrývá známý hamburský bubeník Wolfgang "Zabba" Lindner (ex-Release Music Orchestra, Tomorrow´s Gift). Zde se Lindner věnuje především hře na syntezátory, výsledkem je však z větší části průměrná, až nezajímavá soft-progresívní elektronika, ovlivněná počátky new age music.

Et Cetera

Wolfgang Dauner (synthesizer, piano, clavinet, clavichord, ring modulator, electric percussion, trumpet, flute), Sigi Schwab (guitars, sitar, tarang, lute, veena, sarangi, flute, balafon, ring modulator), Fred Braceful (percussion, vocals), Roland Wittich (percussion), Eberhard Weber (basses, cello)

1. ET CETERA (1971)
2. KNIRSCH (1972)
3. LIVE (1973)

Známý německý hudební vizionář, Wolfgang Dauner, vytvořil jednu z nejzajímavějších formací v krautrockové historii. Původní název Wolfgang Dauner Group změnil na Et Cetera a představil ji jako zcela novou formaci. První album s psychedelickým přebalem, bylo jedním z prvních, které se, i když bylo vydáno na jazzovém labelu, prodávalo v rockových obchodech. Díky Daunerově radikální fúzy rocku, jazzu, etniky a avantgardy byla skupina Et Cetera zvolena v r. 1971 za nejlepší „novou“ německou skupinu (i přes fakt, že pod různými názvy existovala a nahrávala už od roku 1968).
Všechna tři alba jsou plná překvapení – Et Cetera obsahuje podivnou zkouřenou muziku, plnou etnických a avantgardních prvků, na pomezí kapel Amon Düül II, Embryo a Daunerovy rané tvorby (album Output). Album Knirsch otvírá hendrixovský song, který je v totálním kontrastu k ostatním spíše poklidným skladbám. Živé dvojalbum Live předvádí kapelu ve space stylu - kombinuje unikátní klávesové pasáže, experimentální výboje a psychedelizující bluesové kousky.

Et Cetera

Knirsch

Live

Eulenspygel

A) Detlev Nottrodt (gt, voc), Matthias Thurow (gt, violin), Cornelius Hauptmann (fl), Karlheinz Grosshans (key, voc), Ronnie Libal (bass), Mulo Maulbetsch (voc, harmonica), Günter Klinger (dr)
B) Detlev Nottrodt (gt, voc), Peter Weber (bass, vocals), Peter Garattoni (drums, percussion), Günter Marek (guitar)

1. 2 (1971) A
2. AUSSCHUSS (1972) A
3. EULENSPYGEL (1979) B

Na začátek na upřesněnou: pokud by někoho udivoval název první desky skupiny Eulenspygel „2“ – první album vydali v roce 1970 pod původním názvem Royal Servants.
Deska byla nahrána v červenci 1971 v Hamburku ve studiu Maschen. Jedná se o typický německý progresívní krautrock, poskládaný z heavy rocku, folku, jazzu a klasiky. Šest skladeb je důmyslně aranžováno, s mistrnou instrumentací. V německy zpívaných textech se mísí pacifistické názory s politickou kritikou rozdílných poměrů, panujících v německé maloměstské společnosti. Cover ukazuje mírně kontroverzní, „kanibalistické“ zobrazení kuřete, pojídajícího pečené kuře. Dobrý fórek.
Obal druhého alba neobsahuje nic maloměšťáky pobuřujícího, je však pro změnu vyroben z pomačkaného balícího papíru. Nahrávka byla pořízena v dubnu 1972 v londýnských Apple Studios, hudebně pokračuje ve stejném duchu jako předchozí album, bohatě využívá zvuku varhan, piana a melotronu. Magnum opus desky je 22 minutový Abfall, s nespočetnými změnami nálad a melodií. Po této sezóně skupina mizí ze scény.
V r. 1979 dochází k reinkarnaci kapely - vychází třetí album, které však obsahuje nepříliš zajímavý progresívní jazz-rock, bez výraznějších hudebních nápadů.

Eulenspygel 2

Ausschuss

Eulenspygel

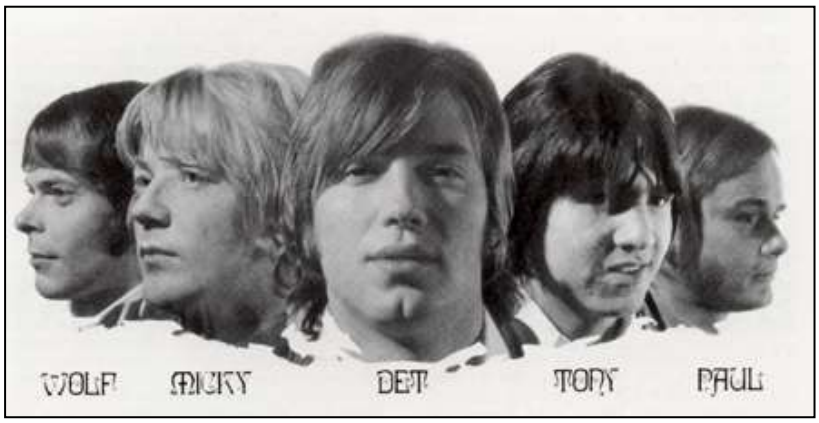
Evolution

Wolfgang Punker (bass), Micky Kluger (drums, harmonica), Antonio Ponce (guitar), Alf Peraing (vocals, drums, piano), Paul Waldkecker (saxophone, clarinet, guitar), Artur Domingo (bass)

1. EVOLUTION (1970)

Skupina založena v r. 1969 v Barceloně, ve Španělsku žijícími německými hudebníky, pod původním názvem Los Vampires. Ovlivněni psychedelickým boomem na přelomu 60. a 70. let

a kapelami King Crimson, Spirit a Santana, natočili hard rockové album plné kytarových riffů a hammondek, s výrazným vokálem. Své vzory na albu otevřeně přiznávají skladbami 21st Century Schizoid Man (King Crimson) a Evil Ways (Santana). I přes nesporné kvality je album v současné době spíše kuriozitou. Poslední zprávy o kapele pocházejí z r. 1972, pak zřejmě definitivně zmizeli z hudební scény.

Evolution (II.)

Peter Morger (bass), Ruedi Lehmann (vocals, harp), Walter Binder (drums), Xaver Schmid (organ, piano)

TAKE THAT TO… / LONG JOHN (1970)

Singl na labelu Elite obsahuje zdařilý pre-progress rock s výrazným zvukem hammondů typu The Nice a foukací harmonikou jako sólovým nástrojem. Skupina nemá nic společného s o něco aktivnějšími „španělskými" krautrockery stejného názvu.

Ex Ovo

Harry Koch (vocals), Ottmar Vosswinkel (guitar), Fritz Barth (drums), Rüdiger von Sanden (bass)

CRAZY NATURE / BURNING FIRE (1971)

Skupina z Koblenzu s jediným singlem, produkující typický německý hard rock s kvílejícími kytarami a psychedelickými prvky. Údajně natočili pro label Polydor materiál pro zamýšlené LP, toto však nebylo nikdy realizováno.

Ex Ovo

Ex Ovo Pro

Hans Kraus-Hübner (keyboards), Roland Bankel (guitar), Max Köhler (bass), Harald Pompl (drums), Mandi Riedelbauch (winds)

1. EUROPEAN SPASSVOGEL (1976)
2. DANCE LUNATIC (1978)

Mírně obskurní jazz-rockový band z okolí Nürnbergu, pohybující se na bavorské hudební scéně od raných 70. let s tvorbou ovlivněnou britskými Soft Machine a Nucleus, autorem převážné většiny skladeb byl klávesák Hans Kraus-Hübner.
Pozn.: název Ex Ovo Pro znamená Out Of The Egg – Professional.

European Spassvogel

Dance Lunatic

Excalibur

Werner Odenkirchen (gt, voc), Hartmut Schlogens (key, voc), Manfred Terstappen (bass)

1. FIRST (1971)

Jediné album bylo natočeno za pomoci Achima Reichela na bicí a perkusisty Hanse Lampeho. Obsahuje 9 skladeb v hard rockovém hávu. Ovlivněni britskou hudební scénou, jmenovitě např. kapelou Family.

Exit

Andy Schmid (guitar, harmonica), Edwin Schweizer (bass), Roman Portail (organ, synthesizer), Kafi Kaufmann (drums, percussion)

1. EXIT (1975)

V podstatě neznámý soubor ze Švýcarska, produkující kombinaci progress a hard rocku. Vydali privátně jediné album trpící amatérským zvukem a nevalnou produkcí. Skladby nejsou až tak špatné, stylově se pohybují od heavy a psychedelického rocku po vznešené rockové balady. Speciálně úvodní skladba Paradise zní jako hybrid raných Birth Control a bubblegumového popu konce 60. let. Tohle bizarní míchání stylů však působí poněkud zbytečně. Celek působí melancholickým, mírně bluesovým dojmem, s důrazem na varhanní práci.

Exmagma

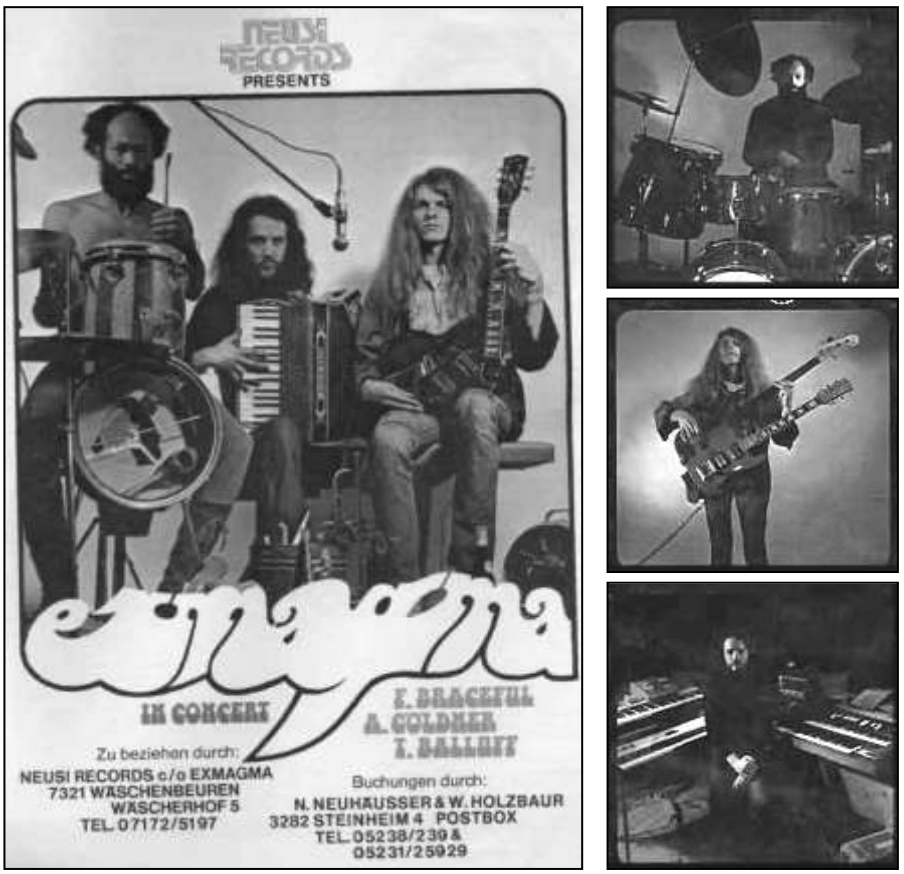
Thomas Balluff (key, trumpet, perv, flt, voc), Andy Goldner (bass, gt, sax, perc, voc), Fred Braceful (dr, perc, trumpet, voc)

1. EXMAGMA (1973)
2. GOLD BALL (1974)
3. EXMAGMA 3 (1975)

Jazz-rockové trio vycházející z hudby Soft Machine, Kraan a kapel z canterburské scény. F. Braceful hrával s Wolfgang Dauner Bandem, T. Balluff od r. 1982 vystupoval s Guru Guru. Hudba Exmagmy je určena především ortodoxním jazz-rockovým fanouškům.

Exmagma

Gold Ball

Exmagma 3

Expiration

Robert B. Haumer (bass, vocals), Rudolf Nimführ (lead guitar, vocals), George Vagac (drums)

IT WASN'T RIGHT / AND THE WORLD WILL BE A BIRD (1968)

Vídeňské trio, věnující se psychedelickému hard rocku á la Cream. Vydali jediný singl. O dalších osudech hudebníků není nic známo, pouze kytarista Robert Haumer odešel po rozpadu kapely do Londýna, kde nějakou dobu vystupoval s Noelem Reddingem (ex-Jimi Hendrix Experience), od r. 1970 působil v progresívní skupině Zakkarias (jedno album v r. 1971).

Expiration

Extempore

Frank Bungarten (tenor saxophone), Wulfin Lieske (guitars), Rainer Michalke (basses), Mathias von Welk (drums, percussion)

1. BITTERNIS (1979)

Obskurní kolínský jazzový kvartet, produkující excelentní freaky jazz-rock (podobně jako např. Embryo a Xhol). Pevnou formu má však pouze první skladba, zbytek se nese v duchu „kollektivimprovisation“, pohybující se ve free-jazzovém teritoriu, s výborným tenor-saxofonem F. Bungartena.

Ex 74

Gerhard Hüttl (guitar, backing vocals), Günter Pösinger (bass, vocal), Ingo Kropac (drums, backing vocals), Norbert Schöberl (guitar, backing vocals), Walter Köstenbauer (organ)

1. DESTRUCTION / MEMORY / SYMPHONY OF THE LAST MINUTES (1973, demo)

obsaženo na: OOPS… THE STYRIA´S PSYCHEDELIC! (…THE RAREST PSYCHEDELIC HARD ROCK FROM AUSTRIA 1968 – 1973)

Skupinu založili v r. 1970 Gerhard Hüttl a Ingo Kropac, dva spolužáci z rakouského Weizu. První veřejné vystoupení absolvovali 19. prosince 1970. Zpočátku hráli převzaté skladby, především od Deep Purple, později přidali vlastní kompozice ve stejném hard rockovém duchu, s občasnými psychedelickými vyhrávkami. V r. 1973 obsadili v celostátní soutěži Musikwettbewerbes für den Frieden třetí místo, zvítězili v soutěži pro mladé talenty NZ-Chance, pořádané téhož roku ve Štýrském Hradci, absolvovali také několik koncertů jako předskokani slavnějších kolegů… V r. 1974 však končí svoji činnost, aniž by po sobě zanechali jediný profesionálně provedený

záznam. Dochovalo se pouze několik demo nahrávek z jejich vystoupení v r. 1973, ovšem zvuková kvalita tohoto materiálu je více než problematická.

Face

THE CROWD IS HIGH / WAIT FOR MY LOVE (1971)

Skupina s jediným singlem progresívního bigbítu. Autoři skladeb: Freddy Gläsel a Peter Neugebauer, vydáno u Phönix Musikverlag.

Faithful Breath

Manfred von Buttlar (key, moog, gt), Heinz Mikus (gt, voc), Horst Stabenow (bass, gt, voc), Jürgen Weritz (dr, perc,voc), Renate Heemann (voc)

1. FADING BEAUTY (1974)
2. BACK ON MY HILL (1978)

Skupina, zformovaná v r. 1967, vydala v r. 1974 album decentního melancholického krautrocku. Deska obsahuje pouze dvě dvacetiminutové skladby s pomalým, až rozvláčným tempem, s velice zadumanou atmosférou a výrazným zvukem varhan a melotronu. Deska do podzimního podvečera.
V podobném duchu pokračuje i druhé album, vydané po čtyřleté odmlce. V osmdesátých letech skupina vydala několik dalších desek fádního „německého“ heavy metalu.

Fading Beauty

Back On My Hill

Falcons

Bill Thompson (drums, vocals), Allan Rogers (bass), Michel Perraut (guitar), Bruno Masselon (keyboards)

1. FEVER (1970)

Kapela složená ze zahraničních hudebníků, usazených toho času v Německu, orientující se na bluesově zabarvený psychedelický hard rock. Mnoho informací o skupině není známo - v internetových encyklopediích jsou uváděny poněkud rozporuplné informace (kapely stejného názvu hrály také v Norsku, Holandsku, Španělsku, Francii, Kanadě a US). Kvalita nahrávky není nic moc, CD obsahuje pouze vyčištěný materiál z originálního vinylu. Za zajímavost stojí především „ostré“ kytarové pasáže a solidní vokál. Mimo album zřejmě vydali i dva singly.

Family Of Percussion

Peter Giger (drums, vibes, marimba), Trilok Gurtu (tablas, congas), Doug Hammond (vocals, steel drums, marimba), Tom Nicholas (congas, marimba)

1. FAMILY OF PERCUSSION (1975)
2. MESSAGE TO THE ENEMIES OF TIME (1978)
3. SUNDAY PALAVER (1979)

Spojení čtyř talentovaných hráčů na perkuse, v čele s renomovaných hráčem na tyto nástroje Peterem Gigerem. Výsledkem jejich hudebních sejšnů je zdařilá fúze jazzu, rocku a etnické muziky.

Family Of Percussion

Message To The Enemies Of Time

Sunday Palaver

Family Tree

Keith Forsey (drums), Andy Marx (guitar), Rainer Pietsch (organ), Bernie Prock (percussion), Timothy Touchton (vocal), Gary Unwin (bass), Paul Vincent (guitar)

1. FAMILY TREE (1972)
2. NOW (1973)

Superskupina, složená z hudebníků, kteří prošli řadou klasických krautrockových seskupení, namátkou např. Amon Düül II, Achtzehn Karat Gold, Cherubin, Tanned Leather, Motherhood, Niagara, ad. Vydali dvě nepříliš známá alba progresívní muziky. Rozpadli se v r. 1973.

Family Tree

Now

Fantastic Pikes

Addy Rietenbach, Dieter Horns, Peter Hecht, Peter Hesslein

1. THE SYNTHESIZER SOUND MACHINE (1972)
2. THE SYNTHESIZER SOUND MACHINE II (1973)

Další z vedlejších nízkorozpočtových projektů členů Lucifer´s Friend – zde jde o pokus stavět se do role syntezátorových čarodějů, výsledek je však spíše, mírně řečeno, rozpačitý. Jde pouze o instrumentální předělávky známých hitovek přelomu 60. a 70. let, bez větší tvůrčí invence.

Fashion Pink

Roland Schaeffer (sax, vibraphone, guitar, bass, vocals), Eddy von Overheidt (organ, piano, vocals), Joe Koinzer (drums, percussion), Helmut Rusch (guitar), Rainer Bodensohn (bass, flute)

1. …TO BRAINSTORM: SWF-SESSIONS VOLUME 3 (1971)
2. ENCORE (1972)

První album: excelentní progresívní krautrockové nahrávky z rádio-show na hudební stanici SWF pořízené v letech 1970-1971. Druhé album: převážně studiové nahrávky z let 1969-1971. Lokální kapela založená v Baden-Badenu v roce 1969, zrozená z místních souborů Pop Mops, Reaction, Blues Act a The Edwardians. Tento band později změnil svůj název na Brainstorm.

Encore

… To Brainstorm

Faust

A) Rudolf Sossna (gt, key), Hans-Joachim Irmler (key), Günter Wusthiff (sax, synth), Jean-Herve Peron (bass), Arnulf Meifert (dr)
B) Rudolf Sossna (gt, key), Hans-Joachim Irmler (key), Günter Wusthiff (sax, synth), Jean-Herve Peron (bass), Richard Diermayer (dr)

1. FAUST (1971) A
2. SO FAR (1972) B

3. OUTSIDE THE DREAM SYNDICATE (1973) *(aka Tony Conrad With Faust)*
4. THE FAUST TAPES (1973) B
5. FAUST IV (1973) B

Založeni počátkem r. 1971 šéfredaktorem časopisu Konkret Uwem Nettelbeckem. S jeho pomocí přesvědčili gramofonovou firmu Polydor o svých úmyslech a s pomocí Polydoru posléze vybudovali ve Wüme u Hamburku ze staré školní budovy hudební studio, s obytnou budovou a množstvím skladových prostor. Zde mohli nerušeně realizovat svoje hudební nápady. Inspiraci hledali především v hulení trávy; nerušeni cizími vlivy zdokonalovali svůj koncept založený na totální improvizaci. Dne 21. října 1971 uskutečnili první koncert v Musik Halle v Hamburku. Koncem roku vychází první album (průhledný vinyl v průhledném obalu). Obsahuje avantgardní hudbu, složenou ze syrových elektronických zvuků. Druhé album z r. 1972 je ještě syrovější, obsahuje 10 tracků: 9 skladeb + namluvené veškeré informace o albu. Skladby mají sevřenější tvar a kombinují mnoho různých stylů – od drsných rytmů drum beatu, přes pseudo western až po jazz a ulítlý popík. Třetí album vydali u britské nahrávací společnosti Virgin za pomoci hudebního skladatele Tonyho Conrada a obsahuje 60 minut extrémní minimalistické muziky. Další, patrně jejich nejslavnější album Faust Tapes, je hudebně někde mezi prvními dvěma alby, i když nedosahuje jejich autenticity. V den vydání dne 19. května 1973 skupina vystupuje živě v Londýně a poté se vydává na koncertní turné po Anglii. Tam také natáčejí v červnu album Faust IV a poté se vracejí zpět do Německa. Po návratu přestává mít Nettelbeck zájem o hudební život a soubor rozpouští.
Faust patří k nejlegendárnějším kapelám německého undergroundu, významem srovnatelná se Zappou či s Residents, přestože vyprodukovala de facto pouhá čtyři alba, z nichž první dvě byla doceněna až po reedici u Recommended Records. Táž firma se koncem 80. let postarala o kolekci nikterak excelentních archivních nahrávek, což patrně vyprovokovalo tři z původních členů Faustu - Diermaiera, Irmlera a Perona k ressurekci kapely, sledující bohužel stále zjevněji čistě komerční kalkul, což se projevilo i sklonem k různým drahým limitovaným edicím pro snoby. Ač některým z nových alb nechybí jistá míra zajímavosti, úhrnem jde již jen o slabý odvar původní tvorby.

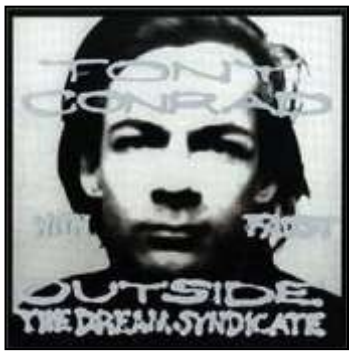

Faust

So Far

Outside The Dream Syndicate

The Faust Tapes

Faust IV

BBC Sessions 1.3.1973

Fayden

1. PEACE BALLADS (1971)

Výborné acid-folkové album s příjemnými melodiemi, zdařilými aranžemi a decentním mužským vokálem v angličtině.

Fellows

SCHREI FRIEDE & MY THOUGHT IS FREE / MOONLIGHT & WO DIE SONNE SCHLÄFT (1968)

Skupina opředená tajemstvím, pocházejí snad z Düsseldorfu, tvorba ovlivněna pre-rockovými Pretty Things. Strana A jediného EP je zajímavá výraznými bicími á la In-A-Gadda-Da-Vida (Iron Butterfly), což na takhle krátkém prostoru působí docela bizarně. Existují dvě verze názvu: německy Die Fellows, poangličtěná verze zní The Fellows.

The Fellows

Thierry Fervant

1. POEME POUR L'ENVIRONEMENT 2 (1972)
2. UNIVERS (1980)
3. SEASONS OF LIFE (1981)

Švýcarský skladatel a hráč na klávesové nástroje (původem ze Ženevy). První album obsahuje poměrně banální hudbu k filmu, zpívanou francouzsky (nelze řadit ke krautrocku), další desky již obsahují progresívní soft-elektroniku, vycházející z pozdější tvorby Tangerine Dream (ty lepší pasáže) a J. M. Jarrého. V 80. letech vydal ještě dvě další alba stejného ražení.

Univers

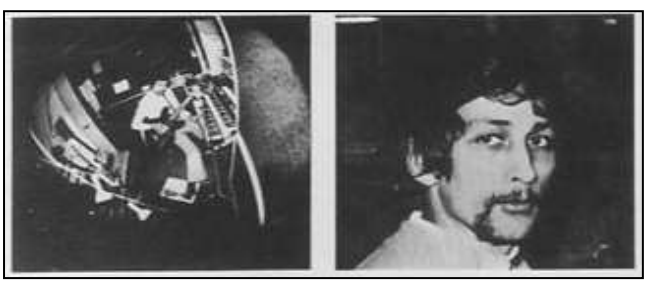
Seasons Of Life

F.G. Experimental Laboratory

CHURCH / HAPPINESS (1976)

1. JOURNEY INTO A DREAM (1975)
2. HOPE (1977)

Švýcarská elektronika, za kterou se skrývá hudebník Frédy Guye. Solidní „kosmická“ muzika v duchu Klause Schulzeho, Cosmic Jokers či raných Tangerine Dream, s acidicky zborcenými chrámovými varhanami, echovanou kytarou a „wordless“ vokálem. První (lepší) album vyšlo v nákladu pouhých 100 kusů.

SP

Journey Into A Dream

Hope

Fiedel Michel

Martin Hannemann (voc, gt, banjo), Michel Thaut (voc, mandolin), Thomas Kagermann (voc, gt)

1. FIEDEL MICHEL (1974)
2. NO. 4 (1975)
3. LIVE (1977)

Trio, produkující tradiční folk – zajímavé pouze pro skalní sběratele německé muziky. Oficiální diskografie mírně nepřehledná, vystupovali zřejmě do roku 1981.

Fiedel Michel

No. 4

Live

Fifth Dead

A) Peter Killian (keyboards), Eckart Keller (drums), Detlef Eckelt (guitar), Dirk Crecelius (vocals, guitar), Hans-Georg Killian (bass)
B) Peter Killian (keyboards), Detlef Eckelt (guitar), Dirk Crecelius (vocals, guitar), Hans-Georg Killian (bass), Holger Specht (lead guitar), Hans Fries (drums), Wolfgang Kinder (sax)

A SPECIAL MAN (+ DIE LIEBE IST SCHÖN, ANTHONY) (1973) A
LONG WAY / BUMBLE BEE (1975) B
WHAT CAN WE DO / ANGEL AND GOD (1976) B
BLUE SKY / DEVILKING (1976) B

Skupina z města Koblenz, založeni z popudu D. Creceliuse a D. Eckelta v r. 1971. V r. 1973 se podíleli na vydání singlu, který si rozdělili na půlky se zpěvákem jménem Anthony, v letech 1975 - 1976 vydali ještě další tři singly. To bylo vše, i když jejich muzika představuje celkem slušnou kombinaci psychedelie a hard rocku.

Fin-Int

Eva-Maria Wessels (voc), Matti Kontio (gt,) Holger Müller (gt), Andreas Scheer (bass)

1. FIN-INT (1973)

Dobrá, i když téměř zapomenutá, folková kapela. Jedinou nahrávku pořídili v kolínském Electrola studiu v říjnu 1972, album obsahuje 14 akustických písní, s jemnými, relaxačními melodiemi.

Firma 33

Matthias Hanselmann (guitar, vocals), Jürgen Heck (horns, flute), Rüdiger Selle (vocals, drums), Achim Wanzlick (bass, choir), Richard Wester (horns, flute), Matthias Witting (keyboards, choir)

1. SE FÖRST (1979)

Klasický jazz-rock. Plusem alba jsou poměrně zajímavé polyfonní vokály, hudba je však určena spíše pro ortodoxní posluchače německy zpívaného jazz-rocku. Určitou zajímavostí je i lehce „punkový“ obal desky.

First Decision

obsaženo na: UNDER PARTY GROUND (1971)

Rocková skupina z německého Villingenu, s jednou skladbou – Sunny - na výše zmíněném sampleru.

Jens Fischer

Jens Fischer (guitar, bass, vocals), Stefan Fischer (keyboards), Axel Dynamit (drums)

1. DYNAMIT FISCHER (1982)

Kytarista skupiny Tri Atma vydal v průběhu 80. a 90. let několik sólových alb, spojujících rockovou, elektronickou a new age hudbu do jednoho kompaktního celku.

Five Fold Shade

Andy Goldner (guitar, bass), Thomas Balluff (hammond), Sonny (guitar), Axel (drums)

1. FIVE FOLD SHADE (1969, demo)

Skupinka stuttgartských studentů, obdivovatelů Yardbirds a později Jimiho Hendrixe, si v r. 1966 založila garážovou skupinu, kterou nazvali lehce abstraktně Five Fold Shade. Brzy se stali známí se svojí drsnou neučesanou muzikou ve studentských i rockových klubech po celém Stuttgartu. Z tohoto období se dochovalo pouze pár, na dlouho ztracených, hard psychedelických nahrávek. Byli pořízeny živě v letech 1967 – 1969, kvalita je bohužel prachbídná. Jako dokument doby rodícího se krautrocku ovšem vynikající. Andy Goldner a Thomas Balluff později založili (v r. 1973) známou jazz-rockovou formaci Exmagma.

Flame Dream

Peter Furrer (drums), Roland Ruckstuhl (keyboards), Urs Hochuli (bass, guitars), Peter Wolf (voice, woodwinds)

1. CALATEA (1978)
2. ELEMENTS (1979)

Švýcarský progresívní rock z přelomu 70. a 80. let. Kapela, přezdívaná též „švýcarští Genesis“, předvádí excelentní hudební výkony, vokál á la Peter Gabriel, potemnělé dechové party v duchu Van Der Graaf Generator a hudební struktury podobné např. Gentle Giant – přes to všechno je zde

ke slyšení málo původních hudebních nápadů. První abum Calatea s lehkými jazz-rockovými prvky bylo vydáno v r. 1978, do poloviny 80. let vydali ještě další čtyři desky (poslední v r. 1983 pod změněným názvem Travaganza). Přes uvedené výhrady jde však stále o to lepší na poněkud opotřebované progresívní scéně.

Calatea Elements

Flaming Bess

Joachim Jansen (organl, el. violine, synthesizer, flute, clavinet), Peter Wahle (drums, gong, guitars), Hans Wende (bass, guitars, clavinet, drums) **+** Wolfgang Neumann (voice), Bruno Blättler (guitar), Wolla Hoffmann (guitar), Barry Peeler (acoustic guitar), Bernd Renn (bass), Helmut Leinhos (timbales), Frank Kirchner (saxophone)

1. TANZ DER GÖTTER (1979)
2. VERLORENE WELT (1980)

První sestava Flaming Bess se pohybovala již od roku 1969 na düsseldorfské hudební scéně. Šlo však o kapelu vystupující převážně v lokálních rockových klubech a trpící častými perzonálními změnami. K vydání prvního alba se tak dostali až v r. 1979 – jde o vysoce hodnocené album v symphonic-progresívním stylu. O rok později vydali druhé album, rockověji orientované, s ženským vokálem.

Tanz der Götter Verlorene Welt

Flash

A LIVE WITHOUT YOU / SITTING ON A MOUNTAIN (1969)

Původem z Brém, singl z r. 1969 (1970?) obsahuje na jedné straně příjemně potemnělou „cryptic“ baladu, B-strana je určena milovníkům pre-progresívního stylu.

Floh De Cologne

A) Gerd Wollschon (key) Britta Baltruschat (voc) Hans-Jorg Frank (dr, key) Markus Schmidt (bass, voc)
B) Gerd Wollschon (key) Hans-Jorg Frank (dr, key) Markus Schmidt (bass, voc) Dick Stadtler (gt) Dieter Klemm (dr, bass)
C) Gerd Wollschon (key) Hans-Jorg Frank (dr, key) Dick Stadtler (gt) Dieter Klemm (dr, bass) Vridolin Enxing (key, gt, bass)

1. VIETNAM (1968) A
2. FLIESSBANDBABY´S BEATSHOW (1970) B
3. ROCKOPER PROFITGEIER (1971) B
4. LUCKY STREIK (1973) B
5. GEYER-SYMPHONIE (1973) B
6. MUMIEN (1974) C
7. TILT! (1975) C
8. ROTKÄPPCHEN (1977)
9. PRIMA FREIHEIT (1978)

Kapela dobře známá na německé politické rock-scéně. Floh De Cologne byli originální radikální performanční skupina složená ze studentů, od roku 1966 provozujících kabaret na Kolínské univerzitě. Již na první desce propagovali svůj odpor proti válce ve Vietnamu, v podobném duchu pokračovali i na následujících deskách. Ve své politické satiře a původním (německém) humoru byli podobní tvorbě The Fugs či Mothers Of Invention. Originální rockový kabaret, parodující různé hudební žánry. Počátkem 80. let – do svého rozpadu v r. 1983 – vydali ještě další dvě alba.

Vietnam | Fliessbandbaby´s Beatshow | Rockoper Profitgeier

Lucky Streik

Geyer-Symphonie

Mumien

Tilt!

Rotkäppchen

Prima Freiheit

Florian Geyer

Manfred Wolff (gt, voc), Dieter Stieg (bass), Jürgen Gluge (dr)

1. BEGGAR´S PRIDE (1976)

Florian Geyer byl podivnou, ale skutečnou historickou postavou (podobně jako např. Jethro Tull). Skupina s tímto názvem se zformovala v roce 1971, o tři roky později vydali singl Candle Of My Burial / Monday Afternoon v nákladu 500 kusů a v roce 1976 přišlo jejich jediné album Beggar´s Pride (v limitovaném nákladu 1550 kopií). Na albu najdeme 6 tracků v heavy rockovém hávu solidní úrovně, s poněkud slabším vokálem.

Flute & Voice

Hans „Flute“ Reffert (gt, flute), Hans „Voice“ Brandeis (sitar, gt, voc)

1. IMAGINATIONS OF LIGHT (1971)
2. HALLO RABBITT (1973)

Obě desky této skupiny mají poklidný meditativní charakter, podobný hudbě raných King Crimson, s prvky tradiční indiánské muziky.

Flute & Voice

Imaginations Of Light

Hallo Rabbit

Flying Lesbians

Monika Jaeckel (vocals, percussion), Cillie Rentmeister (piano, vocals, harmonica, synthesizer), Danielle de Baat (guitar, bass, vocals), Christel Wachowski (guitar, percussion), Monika Mengel (vocals, percussion), Monika Savier (bass, percussion), Gigi Lansch (drums)

1. FLYING LESBIANS (1976)

Berlínská mainstreamová progress-rocková kapela, kterou si založila partička berlínských leseb. Na pódiu debutovaly v r. 1974, jediné album na labelu Frauenoffensive vydaly v r. 1976 - hudebně žádná sláva (spíše naopak), názvy skladeb (např. Frauen Kommt Her, I'm A Lesbian - How About You?, Die Bisexualität, Wir Sind Die Homosexuellen Frauen, Matriarchats-Blues) mají dostatečnou

vypovídající hodnotu i bez složitých intelektuálních překladů a rozborů. Ve své době byly častými hosty lesbických festivalů (např. Berlín, Kodaň, Brusel).

Forest

Manfred Mletzko (guitar, vocals), Bodo Gross (guitar, vocals), Michael Tron (drums), Hajo Zitzkowski (bass), P.J. Fairley (drums, vocals)

1. WE ARE JUST WATCHING TIME (1981)

Jedna z typických německých privátních realizací, vydávaných v minimálních nákladech na přelomu 70. a 80. let. V tomto případě jde o poměrně nápaditý rock s proto-alternativními prvky, které se v muzice uplatnili předším v druhé polovině 80. let. Za zmínku stojí i poměrně netypický obal z dílny Gabriela Herschdoerfera.

For Example

Wolf Hagelauer (bass), Hanspeter Schickle (drums, piano, lead vocals), Gerhard Glombik (lead guitar), Micha Franz (trombone, vocals), Peter Wolff (trumpet, vocals) + Rolf-Michael Schickle (piano, organ), Wolfgang Freund (lead vocal), Jörn Heher (saxophone, flute)

1. SWF-SESSION 1973 / CANCELLED 1972 (1973)

Další z vykopávek, realizovaných labelem Long Hair v r. 2010. Původní skupina existovala od konce 60. let pod původním názvem Frida III a věnovala se především cover verzím hitovek z tohoto období. Později přijali tři hudebníky na dechové nástroje a se změnou názvu změnili i hudební styl a dále se věnovali jazz-rocku v duchu skupin Chicago a Blood, Sweat And Tears. Ve větší známost vešli v r. 1971 po legendárním 2. Německém rockovém festivalu na hradě Herzberg, kde vystupovali s takovými kapelami jako byli např. Frumpy či Guru Guru. V r. 1972 natočili materiál na zamýšlené album Cancelled pro CBS Records, ale po změně managementu zmíněného labelu už k realizaci nedošlo. Album je doplněno čtyřmi skladbami pořízenými živě pro baden-badenskou rozhlasovou stanici SWF Studio U1 o rok později (tři skladby pocházejí z 25. května a jedna z 10. září 1973).

Fötus

Detlef Kowalewski (guitar, vocals), Michael Pascek (bass, vocals), Heinz Josef Patten (drums, vocals)

1. INTRODUCTION (1980)

Heavy progresívní trio s jedním albem (neplést s německou heavy metalovou kapelou stejného názvu).

Fourmenonly (aka Fourmenonly & 1)

Fourmenonly

Herbert Joos (fugelhorn, percussion), Wilfried Eichhorn (ts, ss, bcl), Helmuth Zimmer (percussion), Rudi Theilmann (drums, percussion)

1. VOLUME ONE (1972)

Fourmenonly & 1

Wilfried Eichhorn (flute, oboe), Wolfgang Czelusta (trombon), Herbert Joos (fugelhorn, timpani, mellotron, percussion), Helmuth Zimmer (percussion), Rudi Theilmann (percussion)

1. EIGHT SCIENCE FICTION STORIES (1973)

Formace z Karlsruhe, zabývající se moderním jazzem. První album natočeno v základním kvartetu, na druhém albu se sestava rozšířila o trombonistu. Obě desky jsou ortodoxně jazzové, tím pádem určené především pro posluchače tohoto hudebního směru.

Volume One

Eight Science Fiction Stories

Fox & Company

DISAPPOINTMENT / (1969)

Garážová psychedelie s hutnou kytarou a „záhrobními" vokály. Jediný singl vyšel u labelu Trefiton v nákladu pouhých 25 kusů.

Foxfire

Claus-Jorg Ackermann (bass, vocals), Chuck Deely (guitar, vocals, piano, synthesizer), Andreas Urban (drums, percussion)

1. BETWEEN A ROCK AND A HARD PLACE (1979)
2. GOOD TO GO (1980)

Typický kytarový hard rock z města Heidelberg, na účtu dvě privátně vydaná alba typu Status Quo, nic víc, nic míň…

Between A Rock And A Hard Place

Good To Go

Frame

Andy Kirnberger (gt, voc, piano), Cherry Hochdörfer (key), Peter Lotz (bass), Dieter Becker (voc, perc), Wolfgang Claus (dr, perc)

1. FRAME OF MIND (1972)

Vynikající krautrock z Marburgu. Na jejich jediném LP se mísí hudební vlivy konce 60. let. Heavy psychedelie říznutá blues rockem řadí Frame po bok raných Deep Purple a Vanilla Fudge, progresivní a folk-psychedelické prvky pak evokují barrettovské počátky Pink Floyd. Maximálně stereofonímu soundu - namixovanému později proslaveným guru germánského heavy rocku Dieterem Dierksem - dominují klávesy, vedle hammondů i melotron a spinet. Vynikající je také

zdravě vypjatý vokál Dietera Beckera. Tři z pěti členů Frame - Kirnberger jako host a Hochdörfer s Clausem jako řádní členové - se po rozpadu kapely objevují v další marburské kapele Pell Mell.

Bernie Frank

LOOK AT ME (1968)

Ultrarariní promo singl (resp. jediná skladba) z r. 1968, určený k vysílání v rádiu, se zcela čistou etiketou a jedinou informací, kterou je katalogové číslo 023671, z čehož lze usuzovat, že jde pravděpodobně o nahrávku Bernie Frank – Look At Me z r. 1968. Kdo byl zmíněný interpret je také záhadou – snad jde o zpěváka Bernharda Franka, který vydal počátkem 60. let dva německy zpívané singly - ale je to úvaha ryze spekulativní. V případě Look At Me jde o pre-psychedelickou skladbu s použitím dechů a vokálem, ponejvíce připomínajícím starší projev Alice Coopera.

Frank David Selection

Herb Geller (sax, flute), Peter Hesslein (guitar), Simon Alcott (piano, organ), Okko Bekker (moog synthesizer)

1. BLUES & ELECTRONICS (1972)

Projekt Okko Bekkera, vydaný pod názvem Frank David Selection, obsahuje lehčí směsici syntezátorové muziky s prvky blues a soft jazz-rocku. Na desce vypomáhá kytarista Peter Hesslein z Lucifer´s Friend a hráč na dechové nástroje Herb Geller z kapely Brave New World.
Pozn.: v r. 1970 vydali také zapomenuté album, obsahující úpravy 28 klasických gospelových hitů.

Frankie Dymon Jr.

Frank Dostal (voc), Achim Reichel (gt, bass), Rolf Kohler (bass), Norbert Jacobsen (clarinet), Lemmie Lmbrecht (percussion), Helmut Franke (percussion) + Zabba Lindner (drums), Peter Hecht (piano), Elga Blask (vocals), Olaf Casalich (congas)

1. LET IT OUT (1971)

Projekt bývalých členů známých německých kapel The Rattles a Woderland. Reichel napsal většinu písní a album také produkoval. Album je směsicí různých stylů, upomínajících na starší Reichelova alba. Skladby mají neobvyklé aranže, využívající zkreslených kytarových zvuků. Texty obsahují protirasistický a pacifistický podtext (např. 11 minutový track Aftermyth).

Franz K.

Mick Hannes (gt), Peter Josefus (bass, voc), Stefan Josefus (dr)

1. SENSEMANN (1972)
2. ROCK IN DEUTSCH (1973)
3. WIR HABEN BOCK AUF ROCK (1975)
4. GEH ZUM TEUFEL (1978)
5. GEWALT IST SCHITT (1979)
6. TROTZDEM HART (1980)

Jedni z průkopníků užívání němčiny v rockové muzice. Název vznikl zkrácením jména Franze Kafky. Trio se dalo dohromady koncem r. 1969. Skupina zpočátku provozovala fúzi blues a jazzu, později se přiklonili k více rockovému projevu. První album pro Phillips bylo natáčeno ve Windrose Studiu v Hamburku od prosince 1971 do konce ledna 1972 a vyšlo v limitovaném nákladu 2000 kopií. Obsahuje pouze dvě dlouhé skladby Das Goldene Reich a Sensemann. Jejich syrový a nedisciplinovaný projev připomíná starší Guru Guru, texty jsou v politizujícím duchu. Skladby jsou založeny na dlouhých kytarových pasážích, s častými změnami tempa a s trochou hudební anarchie. Druhé album pokračuje ve stejném duchu, ovšem s více „garážovým“ zvukem. Na albech z druhé poloviny 70. let se přiklánějí k mainstreamově znějícímu rocku s kabaretními prvky a v žádném případě se již nepřibližují k úrovni prvních nahrávek. Hudebně aktivní i v současné době, zatím poslední album vyšlo v roce 2014.

Sensemann

Rock in Deutsch

Wir haben Bock auf Rock

Geh zum Teufel

Gewalt ist Schitt

Trotzdem Hart

Freak Out

Robert Musenbichler (guitar), Peter Musenbichler (guitar, vocals), Max Weissenbeck (sax), Charly Dienes (drums), Mike Gartner (bass), Ivan Miholi (percussions)

1. LIFE (1971)

Krátkodechý německý band s jediným živým albem. Název kapely převzat podle známého Zappova alba. Album nahráno v Klagenfurt Concert Hall 24. dubna 1971, obsahuje pár cover verzí - Santanovu klasiku Evil Way, Everybody Needs Somebody To Love od Rolling Stones, Fresh Garbage od Spirit a Zappovu Son Of Mr. Green Genes. Zbytek pochází z tvůrčí dílny členů kapely. Jedná se o typický produkt počátku 70. let, zvuk je obstojný, nejlépe zní saxofonová a kytarová sóla. LP se řadí mezi rarity, vydáno bylo jen 200 kusů.

Free Orbit

Mike Brooks (vocals), Fred Christmann (trumpet, flugelhorn), Hans Hartmann (bass, sitar), Peter Herbolzheimer (trombone), Udo Lindenberg (drums, vocals), Frank St. Peter (alto sax, flute), Rainer Vogelei (bass), Emil Wurster(tenor sax)

1. FREE ORBIT (1970)

Nepříliš zajímavý bigband, založený v r. 1969, určený skalním příznivcům německého jazzu, s Udo Lindenbergem za bicími.

Free Fantasy

Mike Frajra, Konrad Plaickner

1. FREE FANTASY (1976)

Nepříliš zajímavý mainstreamový rock s občasnými psychedelickými pasážemi, místy připomínající poněkud „v čase zamrzlé“ The Beatles (vč. obalu, jako vystřiženého z beatle-filmu Yellow Submarine). Část členů skupiny jsou původem Italové.

Freed

RUBY LIPS / BAD BAD BABY (1968)

Hutný garážový rock, jediný singl vyšel na labelu Rex, skupina pochází snad z Mnichova.

Freedom

SPIRIT OF SOUL / DEVIL´S WOMAN (1969)

Amatérská rocková skupina s jediným realizovaným singlem z konce r. 1969, vydaným na labelu Topmaster. Typická garážovka konce 60. let.

Freemen Of Love

WAR (1970)
obsaženo na: POP MADE IN AUSTRIA (1970)

Absolutně zapomenutá skupina, pravděpodobně z rakouské provenience – syrový antiválečný garážový song War totiž pochází ze sampleru Pop Made In Austria, vydaného v r. 1970 švýcarsko-rakouským labelem Lesborne Rec. Jde zřejmě o jedinou dochovanou nahrávku, o singlu, natož albu, neexistují žádné dostupné informace.

Freeway 75

Goofy Egloff (vocals), Dinu Logoz (guitar, harmonica, vocals), Bernie Wender (flute, recorder, guitar), Stix Steiger (piano), Andy Casagrande (bass), Philip Winiger (drums)

1. BOOZED (1974)

Švýcarská blues rocková kapela z města Wettingen, na hudební scéně se objevili v r. 1972, do svého rozpadu v r. 1976 stihli vydat tři singly a jedno LP.

Florian Fricke

Florian Fricke (synthesizers, vocals), Danny Fichelscher (guitar) + vocals: Anni Morris Wieland, Bettina Fricke Waldthausend, Dieter Prym, Florian Fricke, Friedemann Berger, Friedemann Wieland, Gisela Von Doering, Ingeborg Jahnke, Jan Lorck-Shjmerning, Jana Faust, Karl F. Weber, Klaudia Wieland

1. DIE ERDE UND ICH SIND EINS (1975)

Florian Fricke (23.2. 1944 – 29.12. 2001), vůdčí osobnost kultovní krautrockové kapely Popol Vuh, vydal v r. 1975 privátně jedno album v nákladu 100 kusů. Hudba vychází z tvorby jeho domovské kapely – jde o směsici folku, rocku a elektronického ambientu, s „harmonickými chorály".

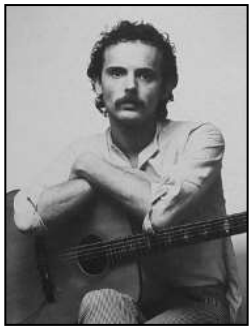

Friedemann

Friedemann Witecka (vocals, guitar, bass, percussion, zither) + Jane Reid (percussion), Friedemann Leinert (flute), Rainer Böhm (sitar), Angelika Behre (vocals)

1. SONGS FOR A BEGINNING (1977)
2. THE BEGINNING OF HOPE (1979)

Friedemann Witecka (nar. 1951 ve Freiburgu), multiinstrumentalista produkující ranou new-age hudbu, s jazz-rockovými prvky. Na kontě větší množství alb, poslení datováno rokem 2012.

Songs For A Beginning

The Beginning Of Hope

Friedhof

Ernst-Ulrich Freitag (gt), Norbert Schulz (bass, perc), Rainer Bartl (dr)

1. FRIEDHOF (1973)

Heavy progresívní trio s jediným albem, obsahujícím materiál z instrumentálních jamů v syrovém garážovém stylu s prvky blues rocku. Zvuk 43 minutové nahrávky není nejlepší, což zde však není na obtíž. Na trhu se v současnosti cena originální nahrávky pohybuje kolem 400 Eur.

Friends

IN MEMORIAM JIMI HENDRIX, PT. 1 / IN MEMORIAM JIMI HENDRIX, PT. 1 (1970)

Singl vydaný jako hold Jimi Hendrixovi po jeho náhlém úmrtí v r. 1970. Desku natočili „známí berlínští hudebníci“, kteří si přáli zůstat v anonymitě. S největší pravděpodobností jde však o členy skupiny Tangerine Dream (?). Jediné jméno uvedené na etiketě tak patří hudebnímu producentovi Joachimu Heiderovi. Hudba překvapivě nemá s tvorbou J. Hendrixe nic společného, jde spíše o pocitovu záležitost, přesně v duchu dřevních nahrávek Tangerine Dream. Naprosto vynikající záležitost, temná mystická „space mass“.

Frob

Philippe Caillat (guitar), Peter Schmits (keyboard), Klaus-Dieter Richter (bass), Peter Meuffels (drums)

1. FROB (1976)

Zformováni v r. 1973 ve městě Rheda-Wiedenbrück ve východním Vestfálsku. Od počátku se věnovali instrumentálnímu jazz-rocku s progresívními elementy. Jejich slušná hudební úroveň je demonstrována na jediném albu, natočeném na přelomu let 1975/76 v jižní Francii. Výbornou práci zde odvádí především francouzský kytarista Phillipe Caillat, v civilu učitel hudby, který později vydal několik sólových jazzových alb. Samotné album Frob vyšlo v nákladu 1000 kusů a je mezi sběrateli velmi ceněno.

Frob

Edgar Froese

1. AQUA (1974)
2. YPSILON IN MALAYSIAN PALE (1975)
3. AGES (1977)
4. MACULA TRANSFER (1977)
5. STUNTMAN (1979)

Klávesista a zakladatel Tangerine Dream. Od r. 1974 vydával i sólová alba, první album Aqua vychází ve stejnou dobu jako Phaedra jeho domovských TD. Desky obsahují ortodoxní rock-impresionistický materiál v duchu Tangerine Dream, s výrazným Froseho rukopisem.

Aqua Ypsilon In Malaysian Pale Ages

Macula Transfer Stuntman

Peter Frohmader

1. MUSIK AUS DEM SCHATTENREICH (1979)
2. NEKROPOLIS ´81, PT. 1 (1981)
3. NEKROPOLIS ´81, PT. 2 (1981)
4. NEKROPOLIS ´81, PT. 3 (1981)
5. NEKROPOLIS ´81, PT. 4 (1981)
6. NEKROPOLIS 2 (1982)

Jeden z nejinovativnějších německých hudebníků, bývalý člen krautrockových hudebních uskupení ze 70. let (radikální avantgardní band Alpha Centauri, 1971, skupinou Tangerine Dream ovlivnění experimentální elektronici Electronic Delusion, 1973, jazz-rocková elektronika Kanaan, 1975), později se angažoval v new-wave projektech. Duší však zůstal kraut-rocker, proto v r. 1979 založil dva projekty – hard rockovou skupinu CIA a Nekropolis - sólový projekt, vycházející z tvorby raných Cluster a Amon Düül II, později se projevuje jeho fascinace skupinou Magma, ovšem v kombinaci s typickým acidickým krautrockem. Určitě zajímavé ukázky postkrautrockové hudební scény.

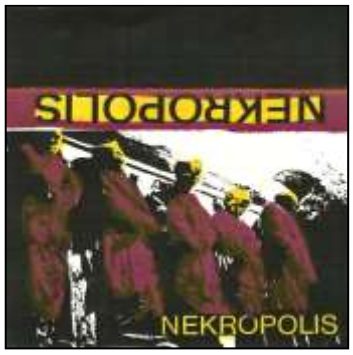
Musik aus dem Schattenreich

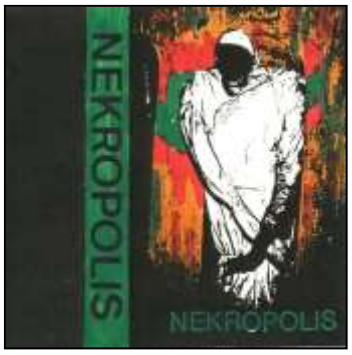
Nekropolis ´81, Pt. 1

Nekropolis ´81, Pt. 2

Nekropolis ´81, Pt. 3

Nekropolis ´81, Pt. 4

Nekropolis 2

From

Gustl Mayer (tenor/soprano saxes), Dieter von Goetze (bass), Klaus Göbel (organ), Kurt Bong (drums, percussion)

1. "0611" CAT QUARTER (1971)
2. POWER ON (1972)

Jazz-rocková záležitost z Hamburku, alba obsahují dlouhé skladby s moderním evropským zvukem a nadbytkem komplexní sólové práce.

„0611“ Cat Quarter Power On

Frozen Ghost

1. NATURE OF MAGIC (1979)

Hudební projekt švýcarského kytaristy Helmuta Müllera (ex-Spartacus), hudebně se jedná o poměrně zdařilý post-psychedelický hard rock, s výraznými kytarovými „space“ pasážemi.

Frumpy

A) Carsten Bohn (dr), Jean-Jacques Kravetz (key), Karl-Heinz Schott (bass), Inga Rumpf (voc)
B) Carsten Bohn (dr), Jean-Jacques Kravetz (key), Karl-Heinz Schott (bass), Inga Rumpf (voc), Rainer Baumann (gt)
C) Carsten Bohn (dr), Jean-Jacques Kravetz (key), Karl-Heinz Schott (bass), Inga Rumpf (voc), Rainer Baumann (gt), Erwin Kama (key)
D) Carsten Bohn (dr), Jean-Jacques Kravetz (key), Karl-Heinz Schott (bass), Inga Rumpf (voc), Thomas Kretschmer (gt)

1. ALL WILL BE CHANGED (1970) A
2. FRUMPY 2 (1971) B
3. BY THE WAY (1972) C
4. LIVE (1974) D

Jedna z mála progresívních skupin, která dosáhla značného komerčního úspěchu již v době své aktivní hudební činnosti. Založeni z iniciativy Carstena Bohna v listopadu 1969. První koncerty uskutečnili ve Francii v březnu r. 1970. V dubnu téhož roku natočili v Hamburku své první album, vzorovou ukázku raného německého progresívního rocku. Album natočené bez kytar, Kravetzovy dlouhé varhanní party, Bohnovy invenční perkuse a silový bluesový vokál Ingy Rumpfové – to vše působilo ve své době velmi inovativně. Deska obsahuje 5 skladeb, zvuk byl podobný hudbě Spooky Tooth či Traffic. Dvojka je vylisována na barevném vinylu, nahrávání se zúčastnil kytarista Rainer Bauman. Čtyři skladby mají hutnější zvuk a působí celkově vyzráleji. Nejlepší kousek je

závěrečná 12 minutová Duty s množstvím varhanních a kytarových sólových partů. Na třetím albu By The Way vystupuje další klávesák E. Karma z kapely Murphy Blend, celkově je zde znát příklon k relativně komerčnějším postupům. V létě 1972 absolvuje kapela svoje poslední koncerty před rozpadem, záznam z těchto vystoupení byl později vydán na dvojalbu Live.
Inga Rumpf, Kravetz a Schott v r. 1972 zformovali mainstreamovou skupinu Atlantis, Carsten Bohn vydal album s bubeníkem Wolfgangem Lindnerem a skupinou Dennis, později měl vlastní kapelu Carsten Bohn´s Bandstand.

All Will Be Changed

Frumpy 2 By The Way Live

Fuerrote

Neil Andersen (guitar, synthesizer), Hans Lorenzen (guitar), Toby Robinson (guitar)

obsaženo na: UNKNOWN DEUTSCHLAND: VOLUME 1

Obskurita z archivu Pyramid Records, pořízená v Dierks studiu v polovině 70. let. Jde pouze o záznam jam sessionu, žádné album nikdy realizováno nebylo. Jediná skladba Ganz Wie Du Willst je zřetelně ovlivněna tvorbou Amon Düül II., má však volnější formu, více zvukových efektů a studiových triků.

Führs & Fröhling

Heinz Fröhling (guitars), Gerhard Führs (synthesizers, mellotron, piano)

1. AMMERLAND (1978)
2. STRINGS (1979)

Dvojice hudebníků z původního tria SFF (Schicke-Führs-Fröhling). Jejich tvorba je plná kláves a akustických kytar – jde v podstatě o lehčí progresívní rock, s přesahy do new-age music a klasické muziky, srovnatelný s tvorbou např. Anthony Phillipse.

Ammerland

Strings

Paul und Limpe Fuchs (aka Anima Sound)

Paul Fuchs (lesní roh), Limpe Fuchs (perc)

1. STÜRMISCHER HIMMEL (1971)
2. MUSIK FÜR ALLE (1972)

Muzika Anima Soundu je velmi spontánní extrémní free-jazz, plný primitivního jekotu, neurvalostí, podivných zvuků a množství perkusí. Pro jejich první album neexistuje srovnání s jiným známým hudebním projektem. Velmi raritní druhé album obsahuje další dva improvizované kousky. Duo bylo později zlanařeno F. Guldou a J. A. Rattenbacherem do skupiny Anima.

Stürmischer Himmel

Musik für Alle

Heinz Funk (aka The Heinz Funk Electronic Combo)

1. MOOG SYNTHESIZER MUSIC (1976)
2. HAENDEL GOES ELECTRONIC & SIGNALS & BRIDGES IN MUSIC (1982)

Hráč na syntezátory vydal první album v r. 1976, strana A obsahuje podivné syntetické taneční melodie a poněkud „rozpustilé“ úpravy pop-hitů (nahrávka pořízena patrně na nějakém hodně morbidním večírku pro posluchače ultra-pokročilého důchodového věku; určeno snad neslyšícím, „nevidícím“ a i jinak hendikepovaným), strana B je naprosto rozdílná – kosmické tripy s poměrně zajímavou atmosférou, podobnou muzice amerických Tonto´s Expanding Head Band. Album vyšlo pouze v několika testovacích kopiích, bez výtvarně zpracovaného obalu. Další album, pod vlastním jménem, obsahuje podobný materiál jako první album, jen místo popíkových blbostí zde H. Funk zmírnil trapnost použitím klasických témat (F. Händel). Druhá strana obsahuje jediný track Signals & Bridges In Music, složený ze 136 částí, resp. částeček, dlouhých 2-6 sekund (kam se hrabou The Residents s jejich The Commercial Album!). No, k poslechu to moc není.

Moog Synthesizer Music

Haendel Goes Electronic & Signals & Bridges In Music

g

GÄA

A) Werner Jungmann (voc, perc), Werner Frey (gt, voc), Günther Lackes (kb, voc), Peter Bell (bass, flt, voc), Stefan Dörr (dr, voc)
B) Werner Frey (gt, voc), Günther Lackes (kb, voc), Helmut Heisel (bass), Stefan Dörr (dr, voc)

1. AUF DER BAHN ZUM URANUS (1974) A
2. ALRAUNES ALPTRAUM (1975) B

Obskurní kapela, pocházející ze Saarlandu na jihozápadě Německa. Založeni v r. 1973, název zvolen podle jména řecké bohyně Země. Na obou albech produkují těžký symfonický space rock, stylově mezi Wallenstein a Necronomicon. První album, zpívané německy, vyšlo v limitované edici 750 číslovaných kusů (prodáno bylo pouze 300 kusů a zbytek byl zničen! – na trhu se pohybuje cena alba od 700 Eur výše) a je velmi ceněnou sběratelskou raritou. V r. 1975 skupina začala natáčet nový materiál, ale byly zkompletovány pouze tři skladby (polovina alba), natáčení však bylo z finančních důvodů ukončeno. Tento materiál byl později doplněn záznamem z jammu z r. 1975 do konečného 40 minutového tvaru.

Auf Der Bahn Zum Uranus

Alraunes Alptraum

Galactic Explorers

Johannes Lütz (Moog, organ), Holst Seisert (synthesizers, electric piano, effects), Reinhard Karwatky (synthesizers, percussion, organ)

1. EPITAPH FOR VENUS (1972)

Téměř nezdokumentovaná obskurita s typicky německým elektronickým zvukem, připomínající rané Popol Vuh, Tangerine Dream či Ash Ra Tempel – skvělý materiál. Reinhard Karwatky ve stejné době nahrával i se svojí domovskou kapelou Dzyan.

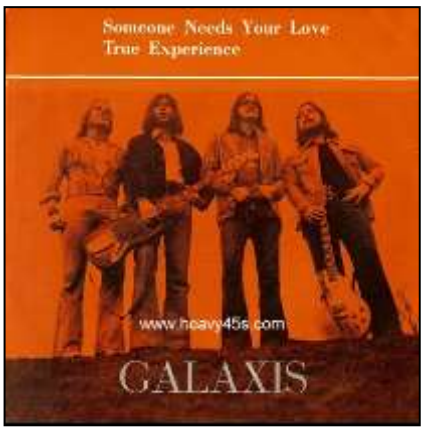

Galaxis

Claus De Crau, Chilla, Richter, Kampmann, Geffroy, Mayer

SOMEONE NEEDS YOUR LOVE / TRUE EXPERIENCE (1972)

Totálně zapomenutá nahrávka kapely z německého Duisburgu. Obě strany singlu (label Gal Records 1) obsahují vynikající undergroundový hard rock v duchu německých Message, popř. prvních alb U.F.O. či Black Sabbath. Na obalu jsou namísto sestavy uvedena pouze jména bez jakýchkoliv dalších informací, takže je možno si „funkce“ v kapele dosadit dle libosti…

Galaxy (Brémy)

Thomas Asche (bass), Bernd Steinhardt (vocals, guitar), Heiko Beck (drums), Frank Dahme (vocals, guitar), Gottfried Antpöhler (keyboard)

1. VISIONS (1978)

Další z mega-raritních kapel, vydaných na labelu Garden Of Delights, s undergroundovým statutem. Vydali privátně jedno album, v nákladu pouhých 500 kusů. Hudba podobná raným Eloy,

s více garážovým zvukem, s důrazem na zvuk kytary a kláves, vokály nazpívány kompletně v angličtině, se silným německým akcentem.

Galaxy (Oberursel)

Richard Kersten (ac. gt, voc), Heinz Kühne (gt, voc), Norbert Abels (key, voc), Hermann Beckert (bass), Victor Bergmann (dr)

1. NATURE´S CLEAR WELL (1978)

Soubor s jediným albem hutného progresívního rocku v duchu skupiny Nektar, s vokálem položeným někde mezi Jonem Andersonem a Johnem Wettonem. Kapela vznikla na základech skupiny Waniyetula, po vydání jednoho alba se opět vrátili k původnímu názvu.

GAM

Günter Schickert (gt, voc, trumpet), Axel Struck (gt, voc), Michael Leske (dr, perc)

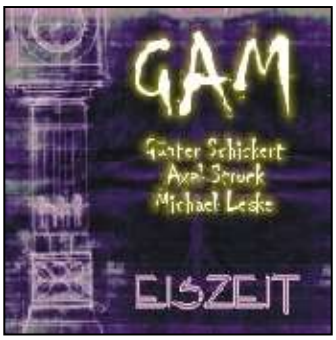
1. 1976 (1976)
2. EISZEIT (1978)

Unikátní sejšny německých průkopníků v používání echovaných kytar. Doprovázeli Klause Schulzeho při jeho koncertních turné. Ceněno především milovníky space rocku ve stylu Ash Ra Tempel, Steva Hillage a Pink Floyd.

1976

Eiszeit

Gandalf

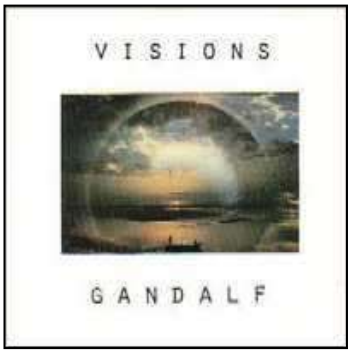
1. JOURNEY TO AN IMAGINARY LAND (1980)
2. VISIONS (1981)

Gandalf, přezdívaný též jako „malíř hudebních krajin“, vlastním jménem Heinz Strobl (nar. 4.12.1952), rakouský multiinstrumentalista, hrající na kytary, sitar, bouzouki, piano, syntezátory a nejrůznější perkusivní nástroje. Ve své tvorbě spojuje akustické a elektronické hudební instrumenty, folkové motivy mísí se symfonickými strukturami a vytváří tak od začátku svůj vlastní styl, označitelný snad jako melodický progresívní soft rock. Od poloviny 80. let se (jako mnoho jiných - viz např. Deuter) věnuje new age music a ambientu. Poslední album vydáno v roce 2014.

Journey To An Imaginary Land

Visions

Ganymed

1. LIVE IN GANGELT (1974)

demo: VIVALDI´S REVIVAL / UNKNOWN SLOW BLUES (1971)

Zcela zapomenutá skupina, pocházející z okolí města Aachen (Cáchy), jejíž bývalí členové vyštrachali na půdě starý záznam koncertu ze 17.3.1974 plus dvě demo nahrávky. Kvalita koncertu je bohužel mizerná, hudebně jde o nepříliš originální, převážně instrumentální rock, položený na bluesových základech.

Gash

Jochen Peters (key, voc), Frank Feldhusen (gt), Manfred Thiers (bass), Reinhard Schiemann (dr)

1. A YOUNG MAN´S GASH (1972)

Kvartet z Brém, založený J. Petersem ze skupiny The Rattles. Album natočeno v období duben – červen 1972 ve Windrose Studiu v Hamburku pod technickým dohledem Konrada Planka. Deska

obsahuje 4 skladby příjemného poklidného rocku se space zvukem kláves. Petersův vokál připomíná projev Joe Cockera.

Gate

A) Horst Kamp (perc, voc), Martin Kohmstedt (gt), Manfred Schropfer (bass, gt, voc), Angelos Tsangaris (bass, key), Manos Tsangaris (gt, dr)
B) Horst Kamp (perc, voc), Martin Kohmstedt (gt), Angelos Tsangaris (bass, key), Manos Tsangaris (gt, dr), Lothar Krell (key), Stefan Lang (perc), Oliver Petry (synth)

1. LIVE (1977) A
2. RED LIGHT SISTER (1978) B

Skvělý progresívní krautrock z produkce labelu Brain s doteky starších Pink Floyd a Gentle Giant, excelentní kytarová práce a stejně dobré klávesy v jednoznačně krautrockovém stylu.

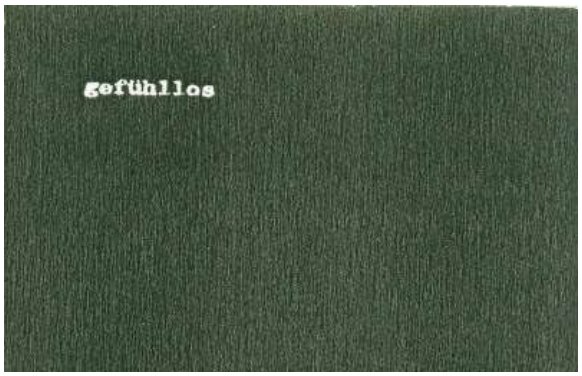
Live Red Light Sister

Gefühllos

Hien (synthetizers, piano), Uder (voice)

IMPRESSION. TOD UND ROMANZE / EXPRESSION. DER SCHWARZE TOD, PART II (1981)

Podivná singl kazeta vydaná na labelu Wartungsfrei - první strana obsahuje poklidnou klavírní „sonátu“, druhá strana je zaplněna syrovou hlukovou stěnou, s hysterickým německým vokálem.

Impression. Tod und Romanze
/ Expression. Der Schwarze Tod, Part II

Geländeterror

Graf Haufen (synthesizers), Kenn M. (vocal), Dr. Boss (vocal, rhythmus)

1. GELÄNDETERROR (1982)

Jeden z projektů berlínského hudebníka Grafa Haufena (vl. jménem Karsten Rodemann), který zde vystupuje také pod jmény Dr. Boss (podle automatických bicích zn. Boss DR 55) a Kenn M. (tady pro změnu podle „krabičky“ Ken Multi Echo-Reverb, používané k vokálním echo-efektům). Graf Haufen je jedním z pionýrů tzv. „tape revolution“, která vypukla počátkem 80. let - první nahrávky realizoval již jako 14-letý, postupně v 80. letech vydal řadu vlastních projektů pod různými pseudonymy (Dr. Boss, Geländeterror, Kenn M., FâLX çèrêbRi, Porno-Graf, Potenzstörung '81, T.O.L.L., Theo Retisch, Vorprogrammierte Zwangsneurose, Die Ratten, Individualterroristen). Od počátku také provozoval label Graf Haufen Tapes - tuto činnost ukončil v r. 1985, poté se věnoval výrobě ručních uměleckých knih a bookletů pro spřízněné hudebníky (např. Andrzej Dudek, The Haters, John Hudak, ad.). Tato kazeta se solidní space elektronikou vyšla v omezeném číslovaném nákladu, s ručně vyrobenými obaly.

Ax Genrich

Ax Genrich (guitar, vocals, percussion, bass, banjo, harmonica), Mani Neumeier (drums, congas), Jan Fride (drums), Peter Wolbrandt (guitar, vocals, congas), Hellmut Hattler (bass, choir), Dieter Moebius (synthesizer), Hans-Joachim Roedelius (organ)

1. HIGHDELBERG (1975)

Jeden z nejlepších německých kytaristů, vystupoval se skupinou Ash Ra Tempel, podílel se také na prvních pěti albech Guru Guru. Génius kytary. Jeho debut Highdelberg je velmi podobný sóloalbu Mani Neumeiera z Guru Guru - Mani und seine Freunde, nahrál je dokonce se stejnými hudebníky (členové Kraan, Cluster, Guru Guru), je podobně eklektické a variabilní. Genrich se potom věnoval pořádání folkových koncertů, aby posléze zcela zmizel z hudební scény.
S novým albem se vynořil až po dlouhé odmlce v r. 1994 – Psychedelic Guitar obsahuje nový materiál zcela v duchu raných Guru Guru, ovšem v moderní stylizaci.

Ax Genrich

The Gents

WET DREAM / SUMMERTIME (1970)

Německá skupina s jedním singlem poměrně zdařilé rané reggae muziky (zmíněný singl vyšel ve stejné době na švýcarském labelu Eurex a německém Admiralu).
Pozn.: neplést s kapelou Gents Inc., která vydala v r. 1968 album Two Faces ve spolupráci se skupinou The Capras („half to half“).

German Oak

Wolfgang Franz Czaika (guitar), Norbert Cuckas (guitar), Ulrich Kallweit (drums, percussion), Manfred Uhr (drums, percussion, guitars), Moerly (bass)

1. GERMAN OAK (1971)
2. NIEBELUNGENLIED (1972)

Totální experimentální a pre-industriální obskurita. První deska nahrána ve vojenském bunkru z 2. světové války, druhá deska obsahuje záznam z živého kraut-undergroundového jamu s dlouhými kytarovými sóly a solidními klávesami.

German Oak Niebelungenlied

German Of The Bored

WIEDER AUF DER GASS (1973)

O kapele nic bližšího není známo, jediná živá nahrávka představuje poněkud úchylnou předělávku skladby On The Road Again od Canned Heat - v němčině… Snad jde o skupinu z předměstí Stuttgartu (Zazenhausen), známou také jako Meatles.

Germany

Rainer Dobé (vocals, guitars, flute, percussion), Wolfgang Schley (vocals, guitars, bass, percussion), Wolfgang Otto (vocals, bass), Peter Harling (keyboards), Willy Ketzer (drums, percussion) + Kurt Bong (drums, percussion)

1. GERMANY (1977)

Svého času poměrně respektovaná hard rocková skupina, která se (bohužel) proslavila spíše svými občasnými „bubblegumovými“ úlety (viz např. skladba Hello Night z jejich jediného alba).

Getriebe

Detlev Schmidtchen (guitar), Olaf Schröter (guitar), Reza René Mertens (bass), Rob Perotti (drums), Karl Heinz Sieling (organ), Claus Jülich (vocal)

SYNCRON (WALK AROUND YOURSELF / FOLLOW ME / JANIS) (1975)

Ukázka mayhemské kraut-scény poloviny 70. let. Skupina kolem D. Schmidtchena, pozdějšího kytaristy skupiny Eloy, s muzikou zřetelně ovlivněnou tvorbou Deep Purple. Vydali jeden hudebně slušný maxisingl, realizovaný na labelu Pauer (vyšly zde pouze dva singly: Getriebe pod katalogovým číslem TCH 75 0 10 a skupina Boorturm jako TCH 75 0 13).

Ghostmen

THE GHOST / A KISS AWAY (1968)

Původně vystupovali jako Ghost (jeden hit v r. 1965), pod novým názvem vydali v r. 1968 jeden singl na labelu Bellaphon. Pocházejí z města Gaggenau, další informace jsou nedostupné. Na singlu provozují docela slušnou pre-psychedelickou rockovou muziku s výrazným využitím kláves.

Giants

Dieter Gehrmann (guitars, vocal), Helmut Lützenkirchen (bass), Erich „Paddy" Hübüsch (drums), Peter Hupp (keyboards)

HE-HE-HO / BROKEN EARTH (1972)

Čtyřčlenný band z Kolína n. Rýnem (založeni v r. 1967), provozující kvalitní, Claptonem a psychedelií ovlivněný bigbít. Populární především svými koncertními produkcemi, na vinylu vydali pouze jediný singl.
Pozn.: nezaměňovat s hamburskými Giants zpěváka „Zappo" Lüngena z r. 1966.

The Giants

Gift

A) Uwe Patzke (bass, voc), Helmut Treichel (voc), Rainer Bauer (gt), Hermann Lanze (dr)
B) Uwe Patzke (bass, voc), Dieter Atterer (gt, voc), Rainer Bauer (gt), Hermann Lanze (dr), Dieter Frei (key, piano, melotron, voc)

1. GIFT (1972)
2. BLUE APPLE (1974)

Založeni v r. 1969 jako školní kapela pod názvem Phallus Dei. V r. 1972 natočili v mnichovském Union Studiu svoji první desku, obsahující „nekompromisní“ hutný progresívní krautrock, bez v té době oblíbených dechových nástrojů či varhan. Druhá deska s novým členem, klávesistou D. Freyem, nedosahuje kvality jedničky, ale stále se jedná o solidní heavy-rockovou nahrávku.

Gift Blue Apple

Peter Giger

Peter Giger (drums, marimba, bells, gongs) + Gerd Dudek (sax, flute), Trilok Gurtu (tabla, madel), Günter Lenz (bass), Albert Mangelsdorff (trombone)

1. ILLEGITIMATE MUSIC (1978)

Jediné „oficiální“ sólové album perkusisty P. Gigera, jednoho ze zakládajících členů kapely Dzyan a lídra Family Of Percussion, obsahuje zdařilý mix experimentálního jazz-rocku a etniky.

Peter Giger

Giger.Lenz.Marron

Peter Giger (drums, percussion), Günter Lenz (basses), Eddy Marron (guitar, saz)

1. BEYOND (1977)
2. WHERE THE HAMMER HANGS (1978)

Uskupení složené z bývalých členů formace Dzyan Petera Gigera a Eddyho Marona (+ jazzového basáka Güntera Lenze), produkující více jazzově orientovanou multi-etnickou kytarovou tvorbu, připomínající repertoár jejich původní kapely.

Beyond

Where The Hammer Hangs

Gila

A) Conny Veit (gt, voc, tabla, fl, moog), Daniel Alluno (dr, perc), Fritz Scheyhing (key, perc), Walter Wiederkehr (bass)
B) Conny Veit (gt, voc, tabla, fl, moog), Sabie Merbach (voc), Daniel Fichelscher (dr, perc, bs), Florian Fricke (key)

1. GILA (1971) A
2. NIGHT WORKS (1972) A
3. BURY MY HEART AT WOUNDED KNEE (1973) B

Založeni v r. 1969 ve Stuttgartu pod původním názvem Gila Fuck. Pozoruhodná psychedelická kapela Conny Veita, jejíž první album (vydáno 1000 číslovaných kopií) je přímo koncentrátem dobových tendencí počátků krautrocku, jde o agresívní elektronický bigbít a určitě stojí za poslechnutí. Druhé LP bylo inspirováno historií severoamerických Indiánů, vylíčenou v stejnojmenné knize Dee Browna, vydané i v češtině (Mé srdce pohřběte u Wounded Knee). Album je více akustické a zjemnělé, neobsahuje nicméně (jak by snad někdo čekal) žádné etnické vlivy indiánské hudby, ale jen prosté imprese z četby knihy. Jakkoli je výsledek velmi příjemný, nejde rozhodně o nijak extraordinérní hudební kreaci. LP bylo nahráno ve zcela novém obsazení s Fichelscherem z Amon Düül II a jeho přítelkyní Sabie a především s Florianem Frickem z Popol Vuh, jehož přítomnost se na výsledné atmosféře odrazila asi nejvýrazněji. Na CD verzi je navíc připojen bonus Mindwinds And Heartfrost - demo nevalné hudební i technické kvality, které působí spíše rušivě, než že by disk nějak obohacovalo. Stejně jako bootleg Germanophonu z roku 1995 je i legální vydání na Garden of Delights vzato z vinylu, protože původní mastery se nedochovaly, ale pět let rozdílu v technologii softwaru na digitální restaurování zvuku je slyšet. Táž firma doplnila diskografii kapely ještě o jednu položku - třiačtyřicetiminutové torzo nahrávky pro Kolínský rozhlas z roku 1972, vydané pod názvem Night Works (r. 1999).

Conny Veit hrál později chvíli s Amon Düül II, mihnul se i v Guru Guru a participoval na několika albech Popol Vuh.

Gila | Bury My Heart At Wounded Knee | Night Works

Gipsy

Harald Goll (keyboards), Bernd Graf (drums), Jürgen Krebs (guitar), Sigi Schmigdall (bass), Alex Traub (guitars), Alex Schäffer (lead vocal)

1. NO. 1 (1979)
2. JUST FOR YOU (1981)

Hard rocková kytarovka z baden-württemberského města Eppingen, na hudební scéně se pohybovali od r. 1977. Skupina na druhém albu prodělala klasický přerod do heavy metalu.

No. 1 | Just For You

Gipsy Love

A) Georg Doggette (vocals), Charly Ratzer (guitar, vocals), Jano Stojka (drums, percussion), Harry Stojka (bass), Peter Wolf (piano, organ, vibes) + Richard Schoenherz (keyboards, vocals)
B) Georg Doggette (vocals), Charly Ratzer (guitar, vocals), Kurt Haustein (bass, keyboards, vocals), Jano Stojka (drums, percussion), Peter Wolf (piano, organ, vibes) + Richard Schoenherz (keyboards, vocals)

1. GIPSY LOVE (1971) A
2. HERE WE COME (1972) B

Rakouský hard rockový band. První album obsahuje typickou rockovou muziku raných 70. let s progresívními pasážemi, znějící podobně jako kapely Epitaph, Birth Control ad. Druhá deska je naprosto odlišná – jde o víceméně elektronický space rock, s poměrně temnými pasážemi.

Georg Doggette a Charly Ratzer

Gipsy Love

Here We Come

Glashaus

Lupo Greil (vocals, guitar), Wolfgang Buettner (vocals, guitar), Hans Proebster (vocals, bass), Harry Stuempfl (vocals, piano, organ, mouth harp), Dieter Stuempfl (drums, percussion)

1. DRINKING MAN (1977)

Rakouský band, produkující maistreamový heavy rock s bluesovými prvky. Texty se „klasicky“ zabývají sexem, chlastem, hazardem…

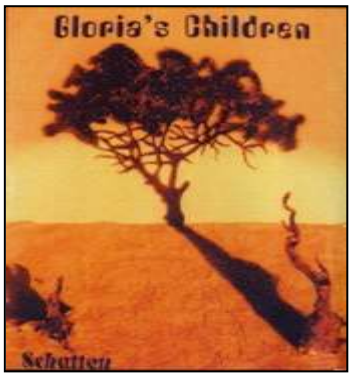
Gloria´s Children

Walter Schönfeld (guitar), Freddy Turba (vocals, lead guitar), Matthias Gall (vocals, keyboards), Manfred Börner (drums), Jürgen Schönfeld (bass), Johannes Kraus (flute, sax, percussion)

1. SCHATTEN (1976)

Další z privátně (a pouze na vinylu) realizovaných nahrávek. Skupina pochází z německého města Offenbach am Main (poblíž Frankfurtu), jejich hudba působí jako kříženec space progresívních vlivů skupin typu Gäa a „východoněmeckých“ hudebních postupů, známých např. u Stern-Combo Meissen. Zatímco instrumentální pasáže zní docela slušně, ty vokální (německy zpívané) vycházejí o poznání hůře. Za zcela odstrašující však lze považovat track č. 7 s názvem Nein, danke!, znějící jako zábavová častuška Made in DDR – to opravdu Nein, danke! Ale bez této úchylnosti (desku už lze v klidu vypnout) album není až tak špatné.

Gnadenloser Paarungstrieb

Captain Ilor (guitar, bass), Swara Samrat (vocals, bass, flute, moog), Merlin (organ, moog), Karl Deter (drums, percussion)

1. GNADENLOSER PAARUNGSTRIEB (1978)

Psychedelický space rock, s typickým zvukem pro hudebníky, kteří vystupovali pod přezdívkami Captain Ilor, Swara Samrat a Merlin (všichni natáčeli vlastní alba v druhé polovině 70. let, album Gnadenloser Paarungstrieb je někdy uváděno jako sólový počin prvního z jmenovaných). Deska obsahuje čtyři dlouhé kompozice, připomínající pozdější tvorbu britských Hawkwind. Bylo vyrobeno pouhých 100 exemplářů s provizorním, ručně lepeným a také ručně nadepsaným, obalem – výtvarník Gerd Bauer nedodal včas návrh a skupina proto zrušila objednávku a cover si vyrobili „svépomocí“.

Goin´ Sad

Joachim Mentzel (gt, voc), Rolf "Rolli" Rollman (bass), Jürgen Niepelt (key), Roland Fischer (dr), Monika Frickenstein (voc)

SATIN ROSE (1969)
obsaženo na: HANS DANIELS PRÄSENTIERT BONNER BEAT BANDS (1969)

Skupina z lázeňského městečka Bad Godesberg (nyní již součásti Bonnu). Jediná nahrávka pochází z r. 1969 a byla umístěna na singl-kompilaci Bonner Beat Bands (spolu s kapelami Magic Spirit a Take 5&2 – jako předvolební dárek kandidáta konzervativní strany CDU Hanse Danielse). Soft psychedelický bigbít, z pohledu regionální scény slušné kvality.

Goin´ Sad

Goldfingers

Pierre Weissbrodt (drums), Tony Perret (bass), Jo Meyer (guitar, vocal), Blaise Borel (guitar)

1. L´OEIL BLEU (1968)

Švýcarští The Goldfingers vytvořili (mimo jiné muzikanty) hudební doprovod k filmu L´Oeil Bleu, který natočil v r. 1968 režisér Jacques Sandoz. Dvacetiminutový soundtrack vyšel u labelu Soundell v nákladu pouhých 200 kopií. Goldfingers zde dostali zhruba desetiminutový prostor, který zaplnili slušnou psychedelickou muzikou. Zbytek mini-alba se nese v jazzovém duchu (hudba Ariel Cuche).

Andy Göldner

A) Andy Göldner (vocals, guitar), Tommy Balluff (keyboards), Klaus Lorey (drums), Lou Marignan (bass) + Jan Fride (drums), Ellen Meier (vocals), Peter Wolbrandt (guitar)
B) Andy Göldner (vocals, guitar), Tommy Balluff (keyboards), Peter Garattoni (drums), Peter Weber (bass)

1. ∞ (1979) A
2. Belleville (1981) B

Původně člen skupiny Shade (1965-1969), později hrál v mnoha dalších seskupeních, např. Seelow, Roland & die „Dadadogs“, Alto, k nejvýraznějším angažmá však patří účinkování v experimentální jazz-rockové kapele Exmagma (tři alba v letech 1973-1975). V r. 1977 založil skupinu Andy Band, se kterou se téhož roku zúčastnil festivalu „Woodstock“ v Odenwaldu (spolu se skupinou Kraan). Poté se obklopil zkušenými jazz-rockovými hudebníky (skupina známá také jako Andy Göldner´s Infinity) a v r. 1979 vydal první sólové album, které obsahuje prvky soulu,

funku, rocku, elektroniky, a překvapivě také reggae. V podobném duchu, i když méně zdařilém, pokračuje i na druhé desce.

Belleville

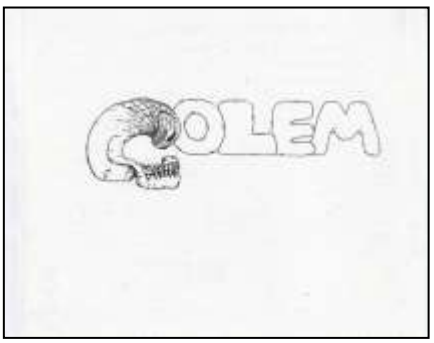

Golem

Willi Berghoff (guitars), Manfred Hof (organ, mellotron, synthesizers), Mungo (bass), Joachim Böhne (drums) + Rolf Föller (guitar)

1. ORION AWAKES (1973)

Space rockový hybrid s instrumentací hendrixovského typu, další kapela ze ztraceného archivu Pyramid Records. Invenční instrumentální muzika, bonbónek pro fanoušky kytarového rocku. Již na první poslech jde o klasiku krautrocku. Nahrávka je pořízena na třech rozdílných koncertech, s poněkud odlišným stylem a, bohužel, i rozdílnou zvukovou kvalitou.

Golgatha (Berlín)

DIES IRAE / CHILDREN'S GAME (1972)

Berlínská „dechová“ kapela s jediným realizovaným singlem, stylově blízká tvorbě kapely Thirsty Moon. Strana A obsahuje rockovou úpravu dobře známé hymny, druhá strana je naopak v pro-psychedelickém duchu, s výborným soulovým vokálem.

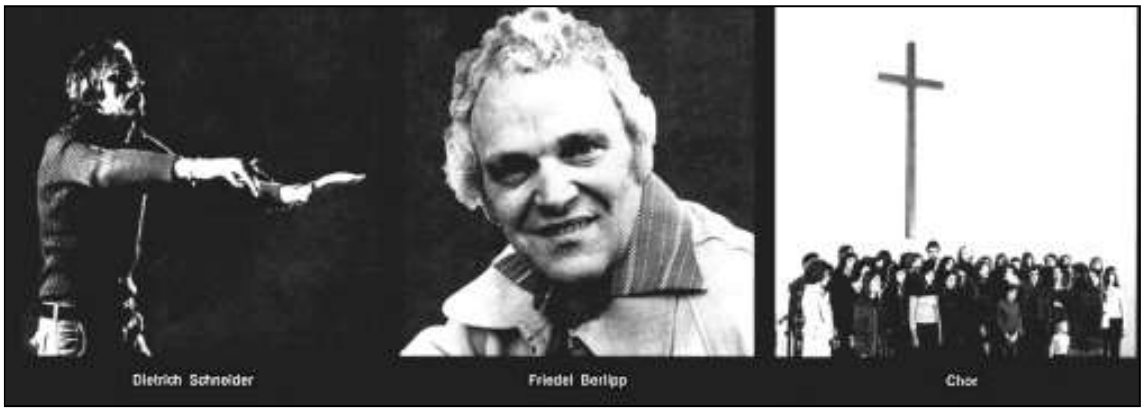

Golgatha

Chor der evangelisch freikirchlichen Gemeinde Wetter-Volmarstein + The Jay Five

1. GOLGATHA BEAT-ORATORIUM (1974)

Raritní „xian“ (religiózní) kratrockové album, realizované na malém lokálním labelu Rondo. Hudbu složil německý skladatel Friedel Berlipp alias Berry Lipman (nar. 11.1.1921) a Dietrich Schneider, který se ujal také realizace. Celá opera byla provedena za pomoci kapely The Jay Five a Sboru evangelické kongregace ve Volmarsteinu. Výsledkem je celkem solidní vypjatá prog-psychedelická rocková opera s gotickým feelingem, s výraznou zkreslenou kytarou a varhanami.

Berry Lipman

Sergius Golowin

Sergius Golowin (voc), Bernd Witthüser (gt), Walter Westrupp (gt), Jerry Berkers (gt), Jürgen Dollase (key), Klaus Schulze (dr, mellotron, perc, key)

1. LORD KRISHNA VON GOLOKA (1973)

Sergius Golowin se narodil v r. 1930 v Praze. V r. 1933 se přestěhoval se svojí matkou, básnířkou Allou von Steiger, do Švýcarska, zatímco jeho otec, ruský sochař, žil a pracoval v Paříži. Po studiích pracoval v Univerzitní knihovně v Bernu, později se sám dal na dráhu spisovatele (psal knihy, věnující se folklóru a esoterice). Stýkal se s mnoha významnými osobnostmi té doby – malířem H. R. Gigerem, spisovatelem Friedrichem Dürrenmattem, zakladatelem švýcarských Hell´s Angels Martinem „Tino“ Schippertem, pomáhal také Timothy Learymu při jeho švýcarském exilu…
V r. 1973 Golowin, ve spolupráci s Klausem Schulzem a členy skupiny The Cosmic Jokers, nahrál abum Lord Krishna von Goloka, obsahující ryzí směsici space-rocku, acid-folku a elektronických efektů. Deska obsahuje 3 tracky, úvodní 16 minutový Der Reigen vás vezme na kosmický výlet napříč časovými pásmy, Die Weise Alm nese typický acid-folkový rukopis Witthüsera a Westruppa, s pomalou hypnoticko – meditativní atmosférou. Poslední, téměř 20 minutový kousek Die Hoch-Zeit, je poskládán z mnoha klasických elektronických space-rockových pasáží, s občasnými folkovými prvky.

Sergius Golowin

Gomorrha

A) Ad Ochel (voc, gt), Ali Claudi (gt), Eberhard Krietsch (bass, key, voc), Helmut Pohl (voc, dr, fl, vibrafon)
B) Ad Ochel (voc, gt), Ali Claudi (gt), Eberhard Krietsch (bass, key, voc), Helmut Pohl (voc, dr, fl, vibrafon) Peter Otten (voc)

1. GOMORRHA (1970) A
2. TRAUMA (1971) A
3. I TURNED TO SEE WHOSE VOICE IT WAS (1972) B

Kolínská formace založená v r. 1969 H. Pohlem a E. Krietschem. První dvě alba ovlivněna britskou beatovou scénou konce 60. let. Eponymní album natočeno již v r. 1969, texty jsou německy zpívané. Od alba Trauma přešli na angličtinu, deska obsahuje materiál z jedničky, zvuk se přitvrdil, aranže jsou více progresívní. Titulní skladba trvá 13 minut a jde v podstatě o psychedelický space-rockový experiment. V r. 1972 natočili třetí album v produkci Konrada Planka. Deska obsahuje šest tracků „německého“ kytarového heavy-rocku, lehce ovlivněného space-rockem.

Gomorrha

Trauma

I Turned To See Whose Voice It Was

Gorillas

Achim Reichel (vocal, guitar), Frank Dostal (bass, vocal)

LAUGH STORY / WHAT A DAY (1973)

Singl dvojice hudebníků ze skupiny Wonderland, kteří založili počátkem 70. let nakladatestvíGorilla Music Publishing. V r. 1973 vydali jeden singl pod pseudonymem The Gorillaz, stylově zařaditelný do glam rockové škatulky.

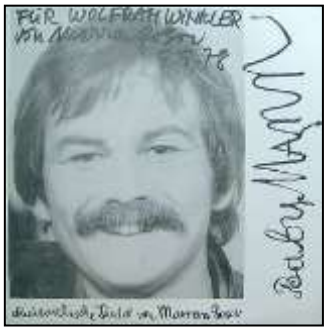

Marran Gosov

Marran Gosov (vocals, all instruments, Hans Jacob (violin)

1. BABY MANN: DILETTANTISCHE LIEDER (1977)
2. STEINE KITZELN: DILETTANTISCHE LIEDER II. (1978)
3. VOCODING LIFE / PSYCHO-AKUSTIK (1980)

Marran Gosov, původem bulharský režisér a hudebník (vl. jménem Cvetan Marangosov), se narodil v r. 1933 v Sofii německo-bulharským rodičům. V dubnu 1960 emigroval do Německa, kde přebýval v Mnichově – až do svého návratu do Bulharska v r. 1991. V 70. letech vydal privátně dvě alba ze série Dilettantische Lieder, kde se věnuje poměrně zajímavé soft-avantgardní fúzi elektroniky, rocku, folku a world music. Poslední album vydal v r. 1980 na labelu Kuckuck.

Baby Mann

Steine Kitzeln

Vocoding Life / Psycho-Akustik

Grail

Chris Williams (lead vocals, autoharp), Paul Barrett (lead guitar, clarinet, choir), Dave Blake (cello, sitar, flute, choir), Stan Decker (bass, guitar, keyboards), Chris Perry (drums)

1. GRAIL (1971)

Obskurní psychedelický krautrock původem z Londýna, hudební hybrid kapel May Blitz / Wallenstein / Parzival. Jediné album vyšlo na německém labelu Metronome, v produkci Roda Stewarta.

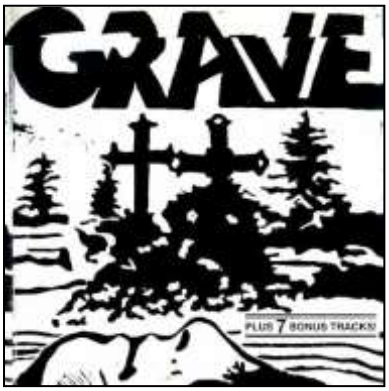
Grave

Günther Wendehake (bass,) Klaus Moritz (dr, voc), Rainer Ziegler (gt), Johannes Rother (gt)

1. GRAVE (1975)

Další z unikátních heavy-progresívních legend. Kapela teenagerů z městečka Brinkum nedaleko Brém, založená v r. 1975. Nahráli živě šest tracků na primitivních magnetofonech a vydali privátní album v počtu 100 kusů. Hudebně jde o jednoduchý, až primitivní, garážový rock.

Gravestone

Berti Majdan (vocal, bass), Wolfgang Rittner (guitars), Rudi Dorner (guitars), Mike Schmidt (drums), Andy Müller (keyboards)

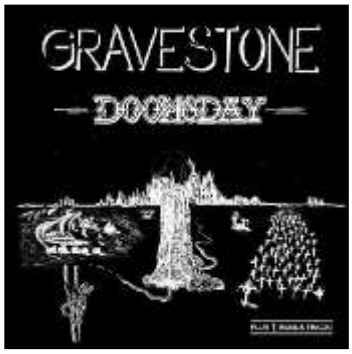
1. DOOMSDAY (1979)
2. WAR (1980)

Skalní progresívní underground ze švábského města Illertissen, znějící jako typický německý produkt přelomu 60. a 70. let. Dlouhá instrumentální sóla, psychedelické a space pasáže, i primitivní produkce - to vše upomíná na zlaté časy germánského rocku. Obě desky byly původně vylisovány v omezeném nákladu 1000 kusů, CD reedice vyšly na labelu Garden Of Delights v letech 2004 a 2008. Od r. 1984 skupina přechází na konvenční heavy metal.

Gravestone

Doomsday

War

Greenlight

Olaf Weitzel (guitar), Lorenz Westphal (violin, vocals), Ascan Jencquel (bass), Hartwig Biereichel (drums), Alan Milner (organ)

obsaženo na: LOVE & PEACE (1970)

Hamburská kapela, produkující raný progresívní blues rock, založená pozdějším bubeníkem skupiny Novalis Hartwigem Biereichelem. Čtyři (převzaté) skladby jsou obsaženy na výběru Love & Peace a zachycují jejich poměrně unikátní styl, provozovaný talentovanými muzikanty.

Greenwich Park

I WENT TO MY BABY / TOBACCO ROAD (1971)

Silně obskurní italský band s jediným, ortodoxně psychedelickým singlem, realizovaným v r. 1971 na švýcarském labelu Splendid. Za zmínku určitě stojí i mírně morbidní přebal 7´´ desky.

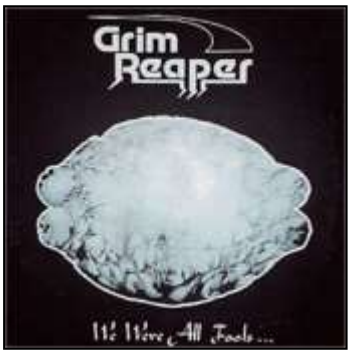

Grim Reaper

Mario Gansen (vocals, keyboards), Edgar Hacker (drums, vocals), Harry Schmid (guitars, voices), Manny Schöbert (bass, vocals)

1. WE ARE ALL FOOLS… (1979)

Další z kapel na poněkud nepřehledné německé progresívní scéně konce 70. let. Jediné LP vyšlo u labelu Brutkasten v r. 1979 a obsahuje hudbu podobnou pozdním Jane, ovšem v podstatně amatérštějším provedení a s nepoměrně horším zvukem. Většina skladeb zpívána v angličtině, se silným akcentem.

Grobschnitt

A) „Eroc“ Joachim Ehrig (dr, perc, voc) „Wildschwein“ Stefan Danielak (gt, voc) „Lupo“ Gerd-Otto Kühn (gt) „Bär“ Bernhard Uhlemann (bass, fl, perc) „Felix“ Axel Harlos (dr, perc) „Quecksilber“ Hermann Quetting (key, perc)
B) „Eroc“ Joachim Ehrig (dr, perc, voc) „Wildschwein“ Stefan Danielak (gt, voc) „Lupo“ Gerd-Otto Kühn (gt) „Bär“ Bernhard Uhlemann (bass, fl, perc)
C) „Eroc“ Joachim Ehrig (dr, perc, voc) „Wildschwein“ Stefan Danielak (gt, voc) „Lupo“ Gerd-Otto Kühn (gt) „Pepe“ Wolfgang Jäger (bass)

1. GROBSCHNITT (1972) A
2. BALLERMANN (2LP 1974) B
3. JUMBO (1975) C
4. ROCKPOMMEL'S LAND (1977) C
5. SOLAR MUSIC LIVE (2LP 1978) C
6. MERRY GO ROUND (1979) C

Humoristé a kabaretiéři německého undergroundu. Znamenitá jsou zejména LP 1, 2 a 5. Nezapomenutelná úvodní skladba Sahara z alba Ballermann nalezne obdoby snad jedině v některých kreacích Franka Zappy či Bonzo Dog Bandu. Pozdější nahrávky ovšem inklinují ke komerčnějšímu pomp-rocku, stále více soustředěnému na hlavního showmana, jímž byl bubeník Eroc, který v roce 1983 skupinu opustil a vydal se na úspěšnou sólovou dráhu (za zmínku stojí pozoruhodné album The Return Of Onkel Boskop z r. 1997, které Eroc nahrával s avantgardním zvukovým experimentátorem Hansem Reichelem od roku 1983 po celých 15 let; výsledek je nepopsatelný a nikam nezařaditelný, avšak rozhodně patří k nejpozoruhodnějším hudebním artefaktům devadesátých let).
Zbytek Grobschnitt se definitivně rozpadl v roce 1989.

Grobschnitt

Ballermann

Jumbo

Rockpommels Land

Solar Music Live

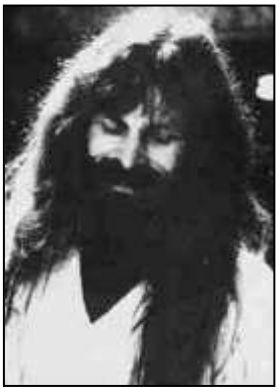

Merry Go Round

Muck Grohbian

1. MUCKEFUCK (1979)

Sólový projekt kytaristy Mucka Groha (vl. jménem Werner Groh, ex-Ihre Kinder, Aera). Deska víceméně logicky navazuje na tvorbu skupiny Aera s její charakteristickou fůzí multi-kytarového rocku a jazzu, s prvky (v té době moderního) funky.

Andreas Grosser

1. VENITE VISUM (1981)

Syntezátorový muzikant, původem z východního Berlína, který v r. 1981 vydal na MC kazetě kolekci svých vlastních, experimentálně-ambientních skladeb, pořízených v letech 1976-1980. Do širšího povědomí se dostal v r. 1987, kdy spolupracoval s Klausem Schulzem na albu Babel.

Harald Grosskopf

1. SYNTHESIST (1980)

Původní bubeník progresívní formace Wallenstein, později spolupracoval s M. Göttschingem v kapele Ashra. Je uveden také na některých albech syntezátorového mága K. Schulzeho. Od r. 1980 postupně vydal pět sólových alb (poslední realizováno v září 2004), na kterých jako první bubeník využívá sequencery. Za nejlepší bývá považováno jeho první album Synthesist, obsahující slušnou elektronickou muziku. V 90. letech vystupoval s kapelou Sunya Beat a s klávesákem Stevem Baltesem spolupracoval na mnoha dalších, převážně elektronických projektech (skupina N-Tribe).

Grotesk

Muck Groh (bass, guitar), Wolfgang Teske (drums, guitar)m, Theo Jörgensmann (clarinet), Uli P. Lask (saxes)

1. GROTESK (1979)
2. GROTESK 2 (1979)

Krátkodobý projekt dvojice hudebníků – kytaristy Mucka Groha (ex-Ihre Kinder, Aera) a bubeníka Wolfganga Teskeho (ex-Aera). Obě alba obsahují odlehčený progresívní jazz rock, občas okořeněný atmosférou Dálného východu, jindy naopak podivnými „groteskními“ prvky. Druhé album je jako celek poměrně konzervativnější, bylo ovšem původně realizováno jen ve formě demo nahrávky. Později byly obě desky vydány jako dvojalbum.
Pozn.: Grotesk = Groh & Teske

Grotesk

Grotesk 2

Muck Groh & Wolfgang Teske

Guildenstern

Reinhard Olschanski (acoustic guitar), Michael Lippert (bass, guitar, twelve-string guitar, vocals), Claus Lange (drums), Michael Kuplien (guitar, violin), Bernd Scholl (keyboards), Gerd Holfeder (vocals)

1. GUILDENSTERN (1979)

Guildenstern pocházejí z hesenského města Rüsselsheim, hráli od jara 1976. Hudba – melodický progresívní rock, stylově se řadící k ranné tvorbě Genesis, Yes, Camel či Eloy. Jediné album obsahuje privátní materiál, pořízený ve zkušebně v r. 1978 (8 tracků), tři skladby pocházejí z jejich autorské rockové opery Life´s A Stage (nahrávka pořízena živě ve Flörsheimu 29. září 1979). Všechny, převážně instrumentální, skladby pocházejí z vlastní dílny. Po rozpadu skupiny se klávesák B. Scholl (cca od r. 1981) věnuje vlastní tvorbě – vydal větší množství desek relaxační syntezátorově hudby, známý je také tvorbou pro německá planetária. Album Guildenstern vydal

v roce 2011 známý hudební label Garden Of Delights, zabývající se „restaurováním“ tvorby zcela zapomenutých, a v současné době znovuobjevovaných, krautrockových kapel.

Gurnemanz

John Cremer (harp), Lukas Wolfgang Scheel (vocals, guitar, mandolin, banjo), Manuela Schmitz (vocals, percussion, kazoo), Siegfried Bushuven (bass, lyre), Wolfgang Riedel (guitar, harmonica, bouzouki, flute)

1. SPIELMANNSKINDER (1975)
2. NO RAYS OF NOISE (1977)

Německý progresívní folk, s přesahy do acid folku. Založeni 5.5.1972 v Bergheimu, na hudební scéně působili do r. 1979. Solidní hudba s mužskými a ženskými vokály.

Spielmannskinder

No Rays Of Noise

Guru Guru

A) Mani Neumeier (dr, perc, voc), Ax Genrich (gt), Uli Trepte (bass)
B) Mani Neumeier (dr, perc, voc), Ax Genrich (gt), Bruno Schaab (bass, voc)
C) Mani Neumeier (dr, perc, voc), Ax Genrich (gt), Hans Hartmann (bass, piano)
D) Mani Neumeier (dr, perc, voc), Hans Hartmann (bass, piano), Houschang Nejadepour (gt, voc)
E) Mani Neumeier (dr, perc, voc), Sepp Jandrisits (gt), Jogi Karpenkiel (bass), Rolland Schaeffer (sax, gt, voc)
F) Mani Neumeier (dr, perc, voc), Rolland Schaeffer (sax, gt, voc), Dieter Bornschlegel (gt, perc), Peter Kühmstedt (bass, perc)

1. UFO (1970) A
2. HINTEN (1971) A
3. KÄNGURU (1972) A
4. GURU GURU (1973) B
5. DON'T CALL US, WE'LL CALL YOU (1973) C
6. DANCE OF THE FLAMES (1974) D
7. TANGO FANGO (1976) E
8. GLOBETROTTER (1977) E
9. LIVE (2LP 1978) F
10. HEY DU (jako GURU GURU SUN BAND) (1979) F

Jedna z nejvýznamnějších německých kapel tvrdého space-rocku v duchu kapely Hawkwind. Jádro skupiny vzniklo v r. 1967, kdy se Neumeier a Trepte setkali ve free-jazzovém triu Ireny Schweizerové. Znechuceni free-jazzovými manýrami se rozhodli hrát podobný free styl, ale v rockovém provedení (za pomoci kytaristy Eddyho Nägeliho). V r. 1970 přichází nový kytarista Ax Genrich a kapela přitvrzuje zvuk. LP 1 a 2 jsou zdařilá, připomínají poněkud sjetou verzi Cream. Alba 3 a 4 jsou vynikající, obsahují syrový acidický rock – jde zřejmě o vrchol jejich tvorby. Po natočení třetího alba odchází Trepte ke skupině Faust, což znamená pro kapelu citelnou ztrátu.
Další alba jsou už jen průměrná, přinejlepším s ojedinělými světlými momenty. Skupina de facto nikdy nepřestala úplně existovat - pro jejího vůdčího ducha (a jediného stálého člena) Mani Neumeiera se však postupně stala jen jakousi firmou, pod níž vydával své vlastní desky.

Guru Guru

Guru Guru Sunband

UFO

Hinten

Känguru

Guru Guru

Don´t Call Us, We´ll Call You

Dance Of The Flames

Tango Fango

Globetrotter

Live

Hey Du

Gustaff's Company

Yogi (keyboards), Rolf J Boy (drums, percussion, bouzouki, vocals), Fritzi Klöhn (vocals, clarinet, percussion), Phönix (bass), Apfel (guitars, sounds)

1. FRUCHT ROCK (1980)

Freaky underground post-krautrock, jedna z nejlepších koncertních kapel svého času. Zajímavé spojení experimentálního a progresívního rocku s funky music. Natočeno v Möhrensound-Studios v r. 1980.

Haboob

Jimmy Jackson (key), William D. Powell (gt, voc), George Green (dr,voc)

1. HABOOB (1971)

Za tímto podivným názvem (v překladu „pouštní vítr“) se skrývá americký varhaník Jimmy Jackson, známý svým účinkováním v kapelách Amon Düül II, Embryo a Doldinger´s Passport. Jackson skupinu zformoval v r. 1971, jediné album natočili v Bavaria Studiu v Mnichově v produkci Olafa Küblera. Zvuk nahrávky připomíná výše zmíněné Amon Düül II, s výraznými klávesami a manipulovanými vokály. Je zde také něco bluesového, soulového a jazz-rockového materiálu.

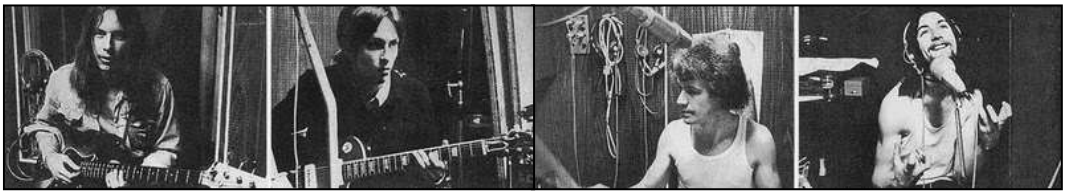
Jimmy Jackson

Hairy Chapter

A) Harry Titlbach (gt), Harry Unto (voc), Rudolf Oldenburg (bass), Rudi Haubold (dr)
B) Harry Titlbach (gt), Harry Unto (voc), Rudolf Oldenburg (bass), Werner Faus (dr)

1. EYES (1970) A
2. CAN´T GET THROUGH (1971) B

„Nekompromisní“ hard rockový kvartet z Bonnu. Pod názvem The Chaparall Electric Sound Inc. realizovali v r. 1969 obskurní album u firmy Maritim, obsahující rané verze skladeb, později vydaných na prvním albu Hairy Chapter. Eyes bylo vydáno v r. 1970 a je složeno z kratších tracků drsného hard rocku, připomínajících starší věci J Hendrixe, ale v mnohem agresívnějším provedení. Zvuk nahrávky je velmi hrubý, ortodoxně garážový. Druhé album z r. 1971 obsahuje podobný materiál, ale podstatně lépe provedený jak hudebně, tak technicky (produkce Dieter Dierks). Za bicími usedl nový člen skupiny W. Faus, instrumentální pasáže na desce jsou delší, je zde dokonce jeden 11 minutový kousek. Jedna z prvních realizací na labelu Bacillus.

Hairy Chapter

Eyes

Can´t Get Through

Hallelujah

Paul Vincent (guitars, vocals), Keith Forsey (drums, vocals) + Pete "Funk" Wood (keyboards), Rick Kemp (bass)

1. HALLELUJAH BABE (1971)

Krautrocková „podivnost“, anglo-německé duo hudebníků z Doldingerových Motherhood. Natočili jedno album za pomoci studiových hudebníků Wooda a Kempa. Jde o kreativní muziku s vlivy raných Pink Floyd, speciálně s Watersovou „folkovou“ tvorbou. Výsledkem je příjemně poslouchatelný mix progresívní a psychedelické muziky.

Hallelujah (Paul Vincent & Keith Forsey)

Hallimasch

Wolfgang Filz (vocals, cowbell), Cordelia Loosen (vocals, flute), Thomas Giesler (bass), Axel Adams congas, cowbell), Babette Menzen (lead vocals, tambourine, violine), Hans Engstfeld (lead vocals, trombone)

1. CANTA (1981)

Privátně natočené album, spojující afro-latinské prvky s folk-rock-jazzem do zajímavého, lehce psychedelického tvaru. Album obsahuje 9 skladeb a zabaleno je do skvělého „přírodního“ obalu.

Jo Hamann

WILD WOMAN / GIVE ME ALL YOUR LOVE (1973)

Pouliční hudebník z jižního Německa. V r. 1973 nahrál dvě ze svých písní na starém 4-stopém magnetofonu. Byl vylisován singl v nákladu 100 kusů, které Hamann prodával na ulici, popř. nabízel promotérům. O jeho dalších osudech není nic známo.

Hamarta

1. ROCKATORIUM (1972)

Podobně jako u britské skupiny Out Of Darkness jde i zde o křesťanský progress-rockový projekt. Deska zpívaná německy, s dobrými kytarovými party.

Hamburger Blues-Gesang-Verein von 1970 n.e.V.

Achim Reichel (vocal, guitar), Frank Dostal (bass, vocal)

HEY WILLIE / MIGHTY PUDDING (1970)

Za touto kapelou s podivným názvem stojí známá dvojice hudebníků ze skupiny Wonderland, tentokrát s příležitostným vokálním sborem. Výsledný zvuk jediného singlu zní poněkud muzikálově, možná až estrádně.

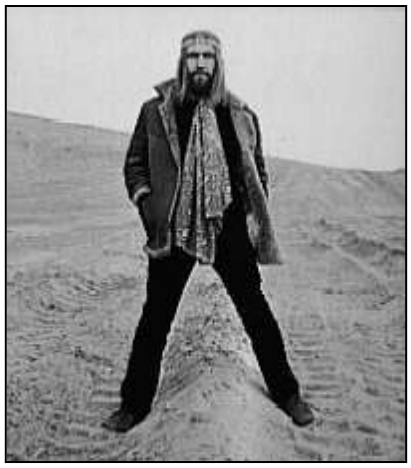
Hamburger Blues-Gesang-Verein von 1970 n.e.V.

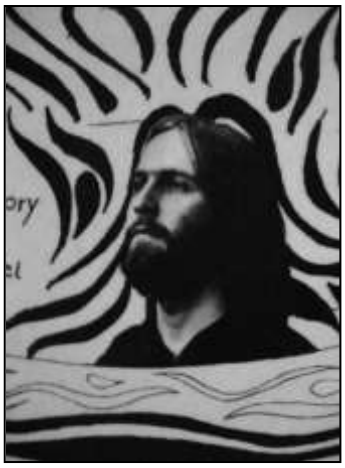
Peter Michael Hamel

1. HAMEL (1972)
2. THE VOICE OF SILENCE (1973)
3. BUDDHIST MEDITATION EAST-WEST (1975)
4. NADA (1977)
5. COLOURS OF TIME (1979)
6. BARDO (1981)

Hudební vizionář, jeden z největších experimentátorů na krautrockové scéně. Narodil se 15.4.1947 v Mnichově. V letech 1965-70 studoval klasickou kompozici u Fritze Bechtgera a Günthera Bialase. V r. 1967 založil s Ulrichem Stranzem v Mnichově hudební studio pro „novou" muziku a současně vystupoval s několika undergroundovými jazzovými a rockovými kapelami. V r. 1970 vystupoval s kapelou Between, která vydala několik vynikajících alb s nezaměnitelným Hamelovým etnicko-minimalistickým rukopisem. V r. 1972 hostoval u Agitation Free (na jejich prvním albu).
Jeho zájem o východní hudební projev a meditace ho přivedl k studijní cestě po Asii, jeho alba jsou poznamenána těmito vlivy. V případě jeho sólového debutu jde o poměrně revoluční opus plný varhan, preparovaného klavíru a elektroniky, s experimentálním přístupem k technice a struktuře, podobně jako to ve světě činil např. Terry Riley či John Cage. Některé věci byly nahrány živě, bez dodatečných úprav. Voice Of Silence bylo realizováno na labelu Vertigo a je unikátní svým spojením avantgardy a přírodní indiánské hudby (na této i následující desce Hamel používá speciální indiánskou hlasovou techniku zvanou khyal). Na dvojalbu Buddhist Meditation East West je první LP silně ovlivněno tibetskou muzikou, druhé LP obsahuje autentický záznam zpěvu tibetských mnichů. Po dvou letech vydává album Nada, které obsahuje poněkud melodičtější skladby s využitím syntezátorů a varhan (i kostelních). V pozdější tvorbě se Hamel vrací ke svým klasickým kořenům a vydává řadu alb věnovaných spíše orchestrální muzice a klasickému klavíru.

Hamel

The Voice Of Silence

Buddhist Meditaion East-West

Nada

Colours Of Time

Bardo

Hammerfest

Wolfgang Kuhlmann (guitar, vocals), Jacob Künzel (sax), Klaus Otto (drums, vocals), Achim Patz (keyboards, harp, vocals), Hans Schemel (bass, vocals)

1. HIER BEI UNS (1978)
2. SCHLEUDERTEST (1980)

Založeni v r. 1975 v dvacetitisícovém německém městě Vlotho. V krátké době se z nich stala téměř kultovní kapela. Od počátku spojovali hutný rockový zvuk s německými texty, což nebylo v polovině 70. let zase až tak obvyklé. V r. 1976 se vydali na koncertní turné po celém Německu - odehráli více než 1000 koncertů, od velkých koncertních sálů až po malé vesnické knajpy. V r. 1978 přichází do kapely švýcarský saxofonista J. Künzel, v témže roce vydávají také své první album. O rok později slavili největší úspěch na legendárním Porta-Festivalu ve Vlothu, kde hráli před 100 000 posluchači. V r. 1980 přichází druhé album, skupina pak pokračuje s přestávkami a personálními změnami až do současnosti. Ale to už je jiná kapitola.

Hier bei Uns

Schleudertest

Hanuman

Peter Barth (voc, sax, flt), Ralf Schultze (gt, voc), Jörg Hahnfeld (bass), Thomas Holm (dr)

1. HANUMAN (1972)

Deska progresívní formace Lied Des Teufels, vydaná ještě pod původním názvem (více pod heslem Lied Des Teufels).

Hardcake Special

Jochen Leuschner (gt), Reinhard Bopp (gt, voc), Andy Kirnberger (gt, key), Ron Scheepmaker (key), Günther Bopp (bass), Hans Harbrecht (dr)

1. HARDCAKE SPECIAL (1974)

Málo známá skupina, provozující nezajímavý pop-rock v pseudoamerickém stylu. Vydáno na labelu Brain v nákladu 1000 kopií. Bratři Boppové dříve vystupovali spolu se zpěvákem Ulli Güntherem v beatové kapele The New Lords.

Hardships

Norbert Miller (keyboards), Billy Merius (sax), Wolfgang Tomschat (bass), Günther Klinger (drums), Günther Kraft (guitar)

THE WORK / FOLLOW ME (1969)

Skupina ze Stuttgartu, na kontě mají jediný singl s melodickou soft-progresívní muzikou, jejíž kořeny lze hledat na britské scéně typu např. Moody Blues.

Harlis

Charly Maucher (voc, bass) Wolfgang Krantz (gt) Arndt Schulz (gt) Werner Lohr (dr)

1. HARLIS (1976)
2. NIGHT MEETS THE DAY (1977)

Charly Maucher byl spoluzakladatelem jedné z nejznámějších německých rockových skupin 70. let Jane. Navzdory jejich popularitě tuto formaci v r. 1974 opustil a spolu s Wolfgangem Krantzem založil skupinu Harlis. Hudba kapely připomíná styl Jane, jde však více o mainstreamově nekomplikovaný heavy rock´n´roll. Dá se však říci, že jde o lepší počin, než produkce Jane po r. 1974.

Harlis Night Meets The Day

Harmonia

Dieter Moebius (synth, voc), Hans-Joachim Roedelius (key, gt), Michael Rother (gt, key, perc)

1. MUSIK VON HARMONIA (1974)
2. HARMONIA DE LUXE (1976)
3. HARMONIA & ENO: HARMONIA 76 – TRACKS & TRACES (1976)

Paralelní projekt skupiny Cluster s členem Neu! M. Rotherem. Soubor založen v r. 1973, absolvovali jediné turné a několik sejšnů. Všechny tři desky obsahují kvalitní rock-impresionismus.

Musik Von Harmonia

Harmonia De Luxe

Tracks And Traces

Geff Harrison Band

Geff Harrison (vocals), Peter Oehler (guitar, vocals), Alan Wroe (bass), Astor Astor (drums, vocals), Chris Klöber (keyboards)

1. SALFORD (1976)
2. TOGETHER (1977)

Sólová alba skotského zpěváka, působícího na německé scéně 70. let (kapely Twenty Sixty Six & Then, I Drive a Kin Ping Meh). Obě desky obsahují heavy rock s bluesovými prvky.

Salford

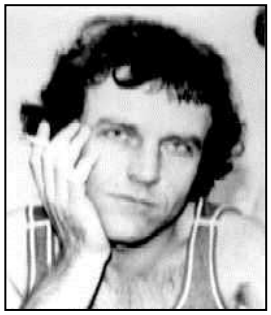
Together

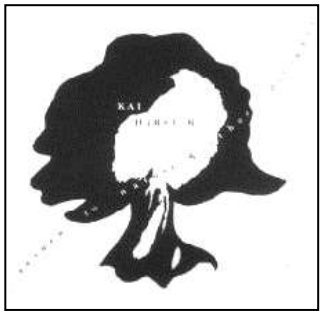
Kai Harster

Kai Harster (moogs, sequencer, vocoder, natural sounds)

1. RETURN TO NATURE & OTHER DELIGHTS (1981)

Narozen v Mnichově, mládí prožil v Americe. Domů se vrátil počákem 70. let, pracoval v hudebních studiích v jižním Německu, v r. 1980 nastoupil do hudebně-výzkumného centra ARS Electronica v rakouském Linci. Zde spolupracuje s dvojicí Bognermayr & Zuschrader (ex-Eela Craig). V r. 1980 vydává jedno (v současné době zcela zapomenuté) album, plné analogového „víření a bublinek“, svým zvukem připomínající spíše francouzskou elektronickou hudbu počátku 70. let. Poté se zcela vytrácí z „aktivního“ hudebního průmyslu.

Hellmut Hattler

Hellmut Hattler (bass), Ingo Bischof (keyboards), Curt Cress (drums), Jan Fride (drums)

1. BASSBALL (1977)

Excelentní basák skupiny Kraan Hellmut Hattler (nar. 12. dubna 1952) vydal jediné sólové album v r. 1977. Deska obsahuje fúzi art rocku a jazz-rocku, to vše lehce zahaleno v mainstreamovém oparu. V 80. letech vydal další dvě alba – v r. 1985 ve spolupráci s kytaristou P. Wolbrandtem, v r. 1988 s Torstenem de Winkelem. Vystupoval také na pódiích celého světa s hvězdami typu Billy Cobham, Alphons Mouzon, Brian Auger a mnoha dalšími. V 90. letech hrál s trumpetistou Joo Krausem v acid-hip-jungle-jazzovém duu Tab Two – společně, až do rozpadu v r. 1999, realizovali deset alb na labelech Virgin a Polydor.

Hausmusik

Gerald Luciano Hartwig (guitar, sitar, bass, percussion, voice, flute), Ingo Bischof (synthesizers, bass, percussion), Butze Fischer (tabla, percussion, voice), Roland Schaeffer (soprano sax, guitar, flutes) + Jan Fride (drums)

1. EAR MAIL (1980)

Členové skupiny Guru Guru Sunband (pod tímto názvem vydala skupina Guru Guru v r. 1979 album Hey Du), bez bubeníka Mani Neumeiera. Vydali jedno album, hudebně zcela odlišné od zmíněného Hey Du – jedná se zde o podivný neučesaný underground s jazzovými prvky. Vydáno pouze jako MC kazeta.

Häx Cel

Rainer Greffrath (drums), Michael Moebius (bass, vocals), Achim Neubauer (electric piano), Dieter Neumann (flute, vocals)

1. ZWAI (1973)

Obskurní band s jediným albem Zwai (cover, kromě názvu, neobsahuje žádné další informace). Deska je nahrána živě, hudba je poklidná, ovlivněná klasikou (jsou zde použity 2 krátké Händelovi kompozice), s hojným využitím flétny, bez těžkých kytarových pasáží. Solidní album, na svoji dobu poměrně netradiční.

Haze

Dietmar Low (bass), Heinz Schwab (gt), Hans-Jürg Frei (key, gt), Christian Scherler (voc), Kurt Frei (dr)

1. HAZECOLOR-DIA (1971)

Album natočeno v dubnu 1971 v Clerk´s Studiu v produkci D. Dierkse. Obsahuje 5 skladeb z pera D. Lowa. Jde o heavy progresívní krautrock s důmyslnými aranžemi a humornými texty (např. A Way To Find Paradise vypráví o boji hipíka s jeho hašišovým cigárem). Ch. Scherler disponuje kvalitním divokým vokálem, některé tracky obsahují flétnové pasáže. Celkový dojem z hudby se pohybuje někde mezi tvorbou Edgar Broughton Bandu a Captainem Beefheartem.

Heart

Edi Hejl (guitar, vocal), Peter Kirchweger (bass), Franz „Pitz" Reinprecht (vocal, keyboard), Gustl Paar (drums), Hans Hopfer (guitar), Mechmet Suleil Akcay (keyboard)

MUSHROOM / FROM SLAVERY TO FREEDOM (1970)

Rakouský amatérský band, hrající nepříliš originální rock, bez výraznějšího nápadu. Existovali v letech 1968 – 1974.

Heart Of Blues

Graf Amadeus von Donnersmarck (guitar), Norbert Maislein-Sylvster (bass), Henry Stadler (keyboards), Rudi Zöttel (drums)

SMOKING TAKES YOU FASTER TO GOD (1969)

Jediná nahrávka této pre-progresívní kapely byla pořízena jako zakázka Státního úřadu pro zdravotnictví na jejich kampaň proti kouření dětí a oficiálně nevyšla na žádném labelu. Skupina pochází z Mnichova, na tamní scéně působila koncem 60. let. Členové skupiny později účinkovali v mnichovských skupinách Sahara, Ali Khan, Rockin´ Mona a Stoney Creek.
Pozn.: druhá strana singlu patří skupině Munich Express se skladbou Nebellungenlied, pod tímto názvem se skrývá úděsný německý pokus o „schlager" music.

Zeus B. Held

1. ZEUS' AMUSEMENT (1978)
2. EUROPIUM (1979)

Klávesák kapely Birth Control, který se snažil do své kapely prosadit více progresívní styl muziky. V r. 1978 vydal svůj sólový debut, obsahující mix electro-popu á la Kraftwerk, progresívního rocku a space elektroniky. Druhé album pokračuje v nastoupené cestě, s větším příklonem ke Kraftwerk-stylu.

Zeus B. Held

Amusement

Europium

Helios Pulse

Dölf Helios (organ, synthesizers), Heinz Jaggi (drums)

1. CASTLE-MUSIC (1981)
2. HELIOS PULSE (1982)

Extrémně raritní singly hudební dvojice, pocházející ze švýcarské Basileje. Desky obsahují elektronický mainstream. Na prvním SP se zvukem vypomáhal Bruno Spoerri.

Hell Preachers Inc.

1. SUPREME PSYCHEDELIC UNDERGROUND (1968)

Album plné divoké acidické psychedelie, natočené německými hudebníky (sestava neuvedena), kteří se údajně dali dohromady pouze za účelem natočení tohoto alba. Nahrávka je plná odvázaných kytar a hammondek, lehce připomínajících ranou tvorbu kapely Deep Purple.

Sonny Hennig

Frank Diez (guitar), Eckart Rahn (bass), Tommi Roeder (sax), Walti Schneider (accordeon), Ernst Schultz (guitar), Günther Storch (drums), Sonny Hennig (guitar, piano, organ, vocal)

1. TRÄNENGAS (1971)

Zpěvák a klávesista S. Hennig vystupoval v letech 1968-71 v kapele Ihre Kinder. V létě 1971 skupinu opustil a vydal se na sólovou dráhu. Ve stejném roce vydal první desku. Hudebně vychází z tvorby své rodné kapely, je zde znát jen větší posun k akustickému folku. Hennig se stylizoval do role protestního zpěváka a psal politické texty. V lednu 1972 se vrátil do nových Ihre Kinder.

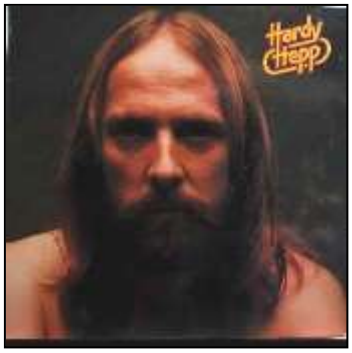
Hardy Hepp

1. HEPP, HAHN UND HUHN (1971)
2. HARDLY HEALED (1973)

Švýcarský houslista, klavírista a zpěvák, zakladatel (spolu s Düde Dürstem) legendární psychedelické kapely Krokodil. Po dvou albech však skupinu opustil a věnoval se sólové kariéře. Obě alba ze 70. let obsahují solidní progresívní materiál. Kromě vlastních hudebních projektů se věnoval i spolupráci s mnoha dalšími hudebníky, jako byli např. George Gruntz, Andreas Wollenweider, Joe Farrell a spousta dalších. V r. 1984 vystupoval s Orchestrem Glenna Millera. V r. 1991 založil ženský pěvecký sbor Heppchor, se kterým vystupuje a vydává alba až do současnosti (zatím poslední deska pochází z r. 2006).

Hepp, Hahn und Huhn

Hardly Healed

Hardy Hepp And Bruno Spoerri

1. HEPP-DEMO-SPOERRI (1976)

Obskurní hudební setkání zpěváka-básníka Hardyho Heppa (ex-Krokodil) s jazzovým hudebníkem a specialistou na analogové syntezátory Brunem Spoerrim. Oba švýcarští hudebníci vytvořili podivnou směsici jazzu, etnické muziky a snad i blues – H. Hepp si původně nahrál v Spoerriho studiu několik vlastních písní za doprovodu starého piana a harmonia, Spoerri později (a potají) použil tyto nahrávky a přidal k nim svoje nástroje – saxofony a syntezátory. Výsledek později realizovali na LP, z alba se brzy stal ceněný sběratelský artefakt.

Hepp and Spoerri

Hero

Robert Deller (keyboards, vocals), Massimo Pravato (guitar, bass), Umberto Maschio (drums)

1. HERO (1973)

Extrémně raritní album na německém labelu Pan. Hudebníci jsou původem Italové, žijící však trvale v Německu. Typický progresívní krautrock s hammondkami a výraznou kytarou.

Wolfgang Hertz

RETURN 9 (1981)
obsaženo na: AUSSENMINISTER / MODEL 81- 2CD SET ANTHOLOGY 1980-1981 (2007)

Berlínský hráč na klávesové nástroje, pohybující se na tamnější undergroundové scéně počátkem 80. let (vl. jménem Wolfgang Heusmann). Hlavní postava skupin Aussenminister a Model 81. Z jeho sólové produkce se dochovala pouze jediná, 13 minutová skladba Return 9 z r. 1981, která se objevila na 2CD antologii věnované jeho hudebním projektům z let 1980-1981.

Hide & Seek

Alexander Rehak (bass, vocal), Helfried Huber (drums), Heinrich "Rochelle" Kusch (vocals), Wilfried Schütz (vocals), Bernhard Pacher (guitar), Robert Hosner (keyboards)

THE BEGGAR OF ST. PAIR / RIVEN STREET (1970)
CRYING CHILD / I CAN FLY (1970)
IN THE PARK / SONG (1970)
SAD SONG / MEXICAN DESERT (1971)

Psychedelická kapela, tvořená šesticí mladých hudebníků z rakouského Grazu (stáří v rozmezí 17–22 let). Kapelu založili v lednu 1969, již v dubnu 1969 zvítězili v mezinárodní (štýrsko-slovinské) hudební soutěži Beat-Länderwettbewerb, v září 1969 byli vyhlášeni nejlepší skupinou Štýrska. V následujícím roce vydali tři singly u labelu Amadeo, poté odchází zpěvák A. Rehak do komerčněji orientovaných Turning Point a je nahrazen W. Schützem, pozdější vůdčí osobností rakouských new wave hudebníků. Skupina se rozpadla v r. 1971. Cena výše zmíněných singlů se v současnosti pohybuje kolem 200 euro.

Chris Hinze Combination

Wim van der Beek, Rob ven der Broeck, Gerry Brown, Chris Hinze, John Lee, Siegried Schwab, Cees See, Henny Vonk

1. VIRGIN SACRIFICE (1972)
2. WHO CAN SEE THE SHADOW OF THE SUN (1972)
3. MISSION SUITE (1973)

Mezinárodní uskupení, vedené nizozemským flétnistou, fungující na německé scéně a provozující poměrně zajímavý „našlápnutý“ jazz-rock s dominantní Hinzeho flétnou. V 70. a 80. letech vydali celou řadu alb ve více či méně jazzovém duchu, nejzajímavější je zřejmě deska Mission Suite.

Virgin Sacrifice

Who Can See The Shadow Of The Sun

Mission Suite

Hoax

PAN´S LAUGH / GYPSY WOMAN (1971)

Poněkud obskurní singl švýcarského bandu, na jehož tvorbě jsou patrné stopy vlivu britských Jethro Tull. I když jde spíše o druhou ligu.

Michael Hoenig

1. HOENIG & GÖTTSCHING: EARLY WATER (1976)
2. DEPARTURE FROM THE NORTHERN WASTELAND (1979)

Hráč na syntezátorové nástroje, ex-člen Agitation Free a Tangerine Dream. Early Waters nahráno ve spolupráci s Manuelem Göttschingem z Ash Ra Tempel, excelentní druhé album nadšeně přijato kritikou jako vrchol rock-impresionismu.

Michael Hoenig

Early Water

Departure From The Northern Wasteland

Holde Fee

Lothar Brandes (keyboards, percussion, vocals), Hartmut Frenk (guitars, vocals), Reinhard Lewitzki (drums, percussion), Gerhard Reulecke (bass, percussion), Thomas Ruhstorfer (vocals, percussion)

1. MALAGA (1976)

Jazz-rockový band z Braunsweigu, původně zformovaný L. Brandesem v r. 1971 jako trio. Vydali privátně jedno album výborného rocku s jazzovými, soulovými a funky prvky. V dobách své největší slávy dělali předskokany kapely Aerosmith na jejich německém turné.

Hölderlin / Hoelderlin

A) Christian Grumbkow (gt,) Jochen Grumbkow (cello, flt, gt, key), Christoph Noppeney (violin, piano, flt), Michael Bruchmann (dr), Nanny de Ruig (voc), Peter Käseberg (bass, voc)
B) Christian Grumbkow (gt), Jochen Grumbkow (cello, flt, gt, key), Christoph Noppeney (violin, piano, flt), Michael Bruchmann (dr), Peter Käseberg (bass, voc), Joachim Kaseberg (gt)
C) Christian Grumbkow (gt), Jochen Grumbkow (cello, flt, gt, key), Christoph Noppeney (violin, piano, flt), Michael Bruchmann (dr), Hans Baar (bass, gt)

1. HÖLDERLIN´S TRAUM (1972) A
2. HOELDERLIN (1975) B
3. CLOWNS AND CLOUDS (1976) C
4. RARE BIRDS (1977)
5. SUPERVISION LIVE – TRAUMSTADT (1978)
6. NEW FACES (1979)

Založeni v r. 1970 bratry Grumbkowskými a zpěvačkou Nanny de Ruig. Věnovali se folk-rocku s anglo-americkými kořeny a space prvky. Jejich texty byly ovlivněny tvorbou německého básníka Friedricha Hölderlina (odtud název). V květnu 1971 podepsali smlouvu s legendárním vydavatelstvím Ohr, v lednu následujícího roku nahráli v Dierks Studiu první, velmi úspěšné, album. Po odchodu N. de Ruig se skupina věnovala více improvizacím. V r. 1975 natočili své druhé, koncepční album věnované F. Hölderlinovi. Album produkoval Conny Plank a bylo prodáno více než 10 tisíc kopií, což byl pro relativně neznámou německou kapelu slušný úspěch. Po této nahrávce se věnovali hudbě na více jazz-rockové bázi. Poslední album (Fata Morgana) vychází v roce 1981, činnost obnovili v r. 2007 (album Eight).

nanny
michael
nops
jochen
peter-kassim
christian

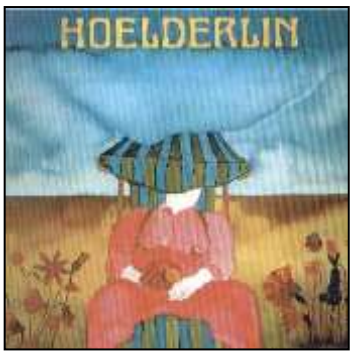

Hölderlin´s Traum

Hoelderlin

Clowns And Clouds

Rare Birds

Traumstadt

New Faces

Homunculus

Skip Ladd (guitar), Joachim Mann (vocals), Jürgen Kühn (bass), Reinhard Oeste (organ), Helmut Schüssler (drums)

RAINBOW (1971)
obsaženo na: CONCERT ´71 (1971)

Od této skupiny se dochoval pouze jediný oficiální hudební záznam – tříminutová skladba Rainbow na výběru Concert ´71 (Jungendring Oberursel JRO 1). Je to škoda, protože jde o zdařilý heavy blues rock, připomínající britské kapely Andromeda nebo Atomic Rooster.

Honest Truth

Rob Terstall (guitar, vocals), Jeff Beer (keyboards, vocals), Stuart Fordham (drum, percussion), Ray Brown (bass, vocals)

Mezinárodně poskládaná skupina (maďarský klávesák, holandský kytarista a dva britští hudebníci), založená R. Terstallem z progresívních Elastic Grasp a působící výhradně na německé scéně. Po smrti původního hráče na klávesové nástroje se ke kapele přidal J. Beer (ex-Elastic Grasp) - všichni členové později transmutovali do podstatně známějšího bandu Odin a připravované album vydali již pod tímto názvem. Další osudy členů po ukončení hudební kariéry: J. Beer se věnoval výtvarnému umění, R. Terstall zůstal trvale v Německu a vystupoval s místními jazzovými a rockovými kapelami, S. Fordham si po návratu do Anglie vybudoval kariéru v byznysu s elektronikou a R. Brown se živil jako tesař.

Horror-Charly

HORROR-HORROR DANCE PART 1 / HORROR-HORROR DANCE PART 2 (1972)

1. HORROR-SEX-SHOW (1971)

Psychedelické nahrávky mnichovského herce a hudebníka, vlastním jménem Egon Keresztes, zvaného též Graf Horror Charly. Přes nálepku psychedelická působí však hudba jako obyčejný doprovod k béčkovým filmům (kterým se Keresztes věnoval i herecky).

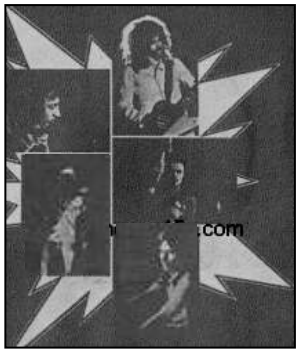

House Of Lilly

TURN AROUND / SITUATIONS (1973)

Vynikající švýcarský progresívní hard rock, s pasážemi jako vystřiženými z tvorby Jethro Tull.

Human Being

Hans-Joachim Roedelius (electronics, percussion), Boris Schaak (percussion, voice), Elke Lixfeld (voice), Christoph Sievernich (organ), Norbert Eisbrenner (guitar)

1. HUMAN BEING (1968)

Legendární berlínská undergroundová kapela, kterou dal dohromady Hans-Joachim Roedelius (později skupina Cluster). Zachoval se jediný filmový a hudební záznam z performance v klubu Zodiak-Artslab (Berlin, 1968). Krátký film dokumentuje fascinující mix free-jazzu, psychedelie a rockových improvizací, vše na pokraji „totálního chaosu a hudebního šílenství“.

Hunters

Klaus Meine (vocals), Rudolf Schenker (guitar), Uli Roth (lead guitar), Rudy Lenners (drums), Francis Buchholz (bass)

FUCHS GEH VORAN / WENN ES RICHTIG LOSGEHT (1975)

Jedna z lehce zbytečných rarit – singl, vydaný v r. 1975 skupinou Scorpions pod názvem The Hunters, obsahuje dva profláklé hity britských Sweet Fox On The Run a Action, kompletně přezpívané zpěvákem L. Meidem do němčiny.

Gottfried von Hüngsberg

DIE INSEL (1973)
obsaženo na: HUNGRY KRAUTS, DADDY! (1998)

Narozen v r. 1948 v Mnichově, herec a skladatel filmové hudby k několika filmům počátku 70. let. Obsazován především ve filmech Rainera Wernera Fassbindera. Na výběru se prezentuje zajímavou space elektronickou kompozicí, určenou snad do nějakého sci-fi filmu.

Hush

FUTURE DAYS / GINY (1970)

The Hush - čistá soft-psychedelická záležitost z rakouského Lince s jedním singlem, realizovaným na obskurním privátním PPG labelu pod číslem 101. Bylo vyrobeno pouhých 20 kopií, drobnou zajímavostí je skladba Future Days, která je nazpívána latinsky.

Hvide Sande

Ralf Michaelis (guitar), Ralf Backhausen (guitar), Ole Gerke (bass), Michael Otto (drums), Christoph Fricke (vocal)

1. SPERENZCHEN (1979)

Extrémně raritní privátní realizace, hudba zařaditelná do škatulky vedle skupin Grave, Kaputter Hamster, Siloah či Seedog – jde o typicky německý hard rock s psychedelickými a folkovými prvky. Kytara navíc připomíná první album britských UFO. Album určitě patří mezi nejlepší nezávislé nahrávky pozdních 70. let.

Hand Of Doom

Andreas Rößner (vocals), Klaus Bode (bass), Karl-Heinz Wehde (drums, percussion), Uwe Ellenberger (guitar, vocals)

1. POISONOISE (1979)

Heavy rocková kapela s drsným neučesaným zvukem, připomínajícím počátky britských Motörhead. Standartní hutný anglo-americký rock konce 70. let s občasnými bluesovými prvky.

Ibliss

Rainer Buechel (sax, flt), Wolfgang Buellmeyer (gt, perc), Basil Hammoudi (flt, voc), Norbert Buellmeyer (bass, perc), Andreas Homann (dr)

1. SUPERNOVA (1972)

Progresívní jazz-rock s výraznými perkusemi, úvodní skladba Margah zní jako africký kmenový rituál, 14 minutový instrumentální kousek Drops obsahuje opět množství perkusí a bravurní soprán saxofon, 13 minutový High Life je složen pro flétnu a nejlepší, závěrečný, track Athir je kombinací saxofonu s kytarou v relaxačním tempu. Album bylo natočeno v dubnu - květnu ve Windrose Studiu pod dohledem Konrada Planka. Základním prvkem alba je monotónost všech skladeb, bez výraznějších změn v rytmu či melodice. Celkově deska působí - v rámci progresívní scény - nadprůměrným dojmem..

Ibliss

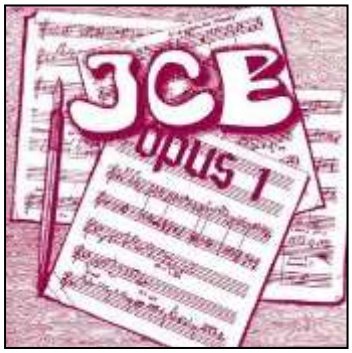
Ice

Hubert Benz (bass, vocals), Alexander Russ (drums), Heinz Gerber (guitar, vocals) + Helmut Christmann (guitar)

1. OPUS 1 (1980)

Zapomenutý progress-rockový band z Bad Kreuznachu, působící na scéně od poloviny 70. let. Během své kariéry vydali dva singly a jedno album kytarově orientované muziky v duchu skupin Jane či Harlis. Lídr kapely A. Russ později založil heavy metalový soubor Foxx, vystupoval také v instrumentálním kytarovém duu Avalon.

I Drive

David Bailey (drums), Les Graham (bass), Richard Hampson (guitar), Geff Harrison (vocals), John Barry Smith (keyboards)

CLASSIC RIGBY, PART 1 / CLASSIC RIGBY, PART 2 (1969)

1. I DRIVE (1972)

Britský band, který do sebe vstřebal vlivy německé hudební scény, v čele s pozdějším vokalistou kapel 2066 & Then a Kin Ping Meh Geffem Harrisonem. Poctivý hard rock s progresívními a klasickými dotyky.

I.D. Company

Inga Rumpf (voc), Dagmar Krause (voc) + Frank St. Peter (sax), Joe Nay (perc), Hans Hartmann (sitar, contrabass), Wolfgang Kliegel (violin)

1. I.D. COMPANY (1970)

Krátkodobý projekt ženského vokálního dua. Toto extrémně raritní album obsahuje experimentální jazz-folk ovlivněný východní filozofií.

Idetemp

1. 1983... AND SHE TOLD ME I WAS DIE (1978)

Idetemp byl pseudonym experimentálního hudebníka, tvořícího kytarovou muziku s množstvím speciálních efektů. Byl to jeden z průkopníků německé new-wave a avantgardní industriální muziky.

Ihre Kinder

A) Sonny Hennig (voc), Muck Groh (gt), Georgie Meyer (flt), Walti Schneider (bass), Peter Schmidt (dr)
B) Sonny Hennig (voc), Muck Groh (gt), Georgie Meyer (flt), Ernst Schultz (gt, flt), Walti Schneider (bass) Peter Schmidt (dr)
C) Sonny Hennig (voc), Muck Groh (gt), Georgie Meyer (flt), Ernst Schultz (gt, flt), Tommi Roeder (bass, sax), Peter Schmidt (dr)
D) Muck Groh (gt), Georgie Meyer (flt), Ernst Schultz (gt, flt), Tommi Roeder (bass, sax), Peter Schmidt (dr)
E) Wolf Stumm (gt), Walti Schneider (bass), Tommi Roeder (bass, sax), Günter Storch (dr)

1. IHRE KINDER (1969) A
2. LEERE HÄNDE (1970) B
3. 2375 004 (1970) C
4. WERDOHL (1971) D
5. ANFANG OHNE ENDE (1972) E

Významná kapela na německé polit-rockové scéně. Vznikli v r. 1968 na pozůstatcích popové kapely poloviny šedesátých let Jonas And The Whales (Jonas Porst - dr, T. Roeder, E. Schultz, G. Meyer), která natočila jediný singl a poté se rozpadla. Následně Porst s Hennigem zformovali skupinu novou – Ihre Kinder. Od počátku používali politicky orientované texty, zpívané německy. Porst brzy opustil bubenickou židli a dále působil v kapele jako manažer a producent. Poté natočili své první demo snímky, ale nesehnali žádnou vydavatelskou firmu, která by měla zájem tento materiál vydat. V srpnu 1969 natočili na vlastní náklady v Clerks Studiu první album a získali neurčitý příslib od labelu Phillips k eventuální realizaci. K tomu krátce nato také došlo – album obsahuje 12 krátkých jednoduchých folk-rockových písniček v německém jazyce.
Druhé album Leere Hände vykazuje podstatné zlepšení, je to jejich první čistě folk-rockové album. Vynalézavé aranže s bohatým využitím varhan, flétny a elektrických kytar s progresívními prvky připomínají hudbu skupin Traffic a Jethro Tull. Jedenáct vlastních skladeb, většinou z pera E. Schultzeho, je určitě zajímavějších než předchozí album. Deska byla natočena v lednu až únoru 1971 v mnichovském Union Studiu a realizováno bylo poprvé na labelu Kuckuck. V srpnu téhož roku natočili další album 2375 004 (název alba zvolen podle skutečného katalogového čísla) a jedná se zřejmě o jejich nejlepší hudební počin. Čtvrté album, natočené v létě 1971 v Bavaria studiu dále rozvíjí folk-rockové postupy, technicky je velmi zdařilé, ale hudebně zde skupina již překročila svůj kreativní zenit. Po tomto albu odchází Sonny Hennig a vydává se na sólovou dráhu, skupina ještě vydává v novém obsazení album Anfang Ohne Ende a končí.
Inkarnace kapely proběhla v r. 1974 v podobě několika koncertů, Hennig pak vystupuje s hrůznou pop-rockovou skupinou Powerful Tramps. Koncem 70. let se opět skupina objevuje na scéně pod názvem Meistersinger & Ihre Kinder (S. Hennig - voc, U. Grün - gt, E. Schultz – gt, flt, H. Hoff – dr) a vydává další dvě alba.

Ihre Kinder Leere Hände

2375 004 Werdohl Anfang Ohne Ende

Ich

1. TRAU DICH (1982)
2. TRICS (1982)
3. LIEBE, TOD UND ANDERE KATASTROPHEN (1982)
4. SIXTY SEVEN STEPS (1984)

Projekt berlínského hudebníka Petera Lieskeho (člena minimalistické novovlné kapely Kratzer), který zahájil svoji hudební kariéru počátkem 80. let. Realizoval čtyři kazety melodické soft progresívní elektroniky, poté ukončil sólovou činnost – na hudební scénu se znovu vrátil až po r. 2000.

Peter Lieske

Trau Dich

Tricks

Liebe, Tod und Andere Katastrophen

Sixty Seven Steps

Ikarus

Jochen Petersen (gt, sax, flt, voc), Wulf Dichter Struntz (gt, voc), Manfred Schulz (gt, voc), Wolfgang Kracht (bass, voc), Lorenz Köhler (voc), Bernd Schröder (dr)

1. IKARUS (1971)

Progresívní jazz-rocková formace s velice rozmanitým zvukem. Skupina založena J. Petersenem, pozdějším producentem labelu Brain. Jediné realizované album svými aranžemi a melancholickými melodiemi připomíná ranou tvorbu King Crimson. Jde o nápaditě aranžované dlouhé skladby, pospojované z rozdílných individuálních témat, texty se kriticky zabývají temnými stránkami lidstva.

Improved Sound Limited

Axel Linstadt (voc, gt, key), Lothar Fickert (voc, perc), Ulrich Ruppert (bass), Rolf Groschner (dr)

1. ENGELCHEN MACHT WEITER, HOPPE, HOPPE REITER (1969)
2. IMPROVED SOUND LIMITED (1971)
3. CATCH A SINGIN´ BIRD ON THE ROAD (1973)

Skupina z Nürnbergu, hrající od r. 1961 pod původním názvem Blizzards. Název ISL od r. 1966. Koncem 60. let se specializovali na skládání soundtracků pro německou televizi a filmy Michaela Verhoevena. První album je právě takovýto soundtrack. Druhé album obsahuje pseudoamerický folk-rock ovlivněný Bobem Dylanem a skupinou The Band, se snahou infiltrovat do muziky prvky evropských folk-rockových tradic. Jejich zájem o americkou country music se negativně podepsal na jejich třetím – poněkud slabším – albu. Zajímavé jsou jen celkem dobré texty (např. The Dark Lord vznikl pod vlivem Tolkienova Lord Of The Rings). ISL změnili v r. 1976 název na Condor a v témže roce realizovali jedno poslabší album Rathbone Hotel.

Engelchen Macht Weiter, Hoppe, Hoppe Reiter Improved Sound Limited Catch A Singin´ Bird On The Road

Inbetween

Uli Trepte (bass, vocal), Roman Bunka (guitar), Christian Burchard (percussions), Carsten Bohn (drums), Willy Pape (sax)

obsaženo na: GURU GURU / ULI TREPTE – HOT ON SPOT / INBETWEEN (1985)

Krátkodechý projekt basáka kapely Guru Guru Uli Trepteho, složený z členů kapel Embryo, Frumpy a Thirsty Moon. Jediný, zhruba dvacetiminutový materiál, je obsažen na albu Hot On Spot jeho domovské kapely. Jde o demo nahrávky z r. 1974, obsahující solidní progresívní rock, typický produkt poloviny 70. let. Druhá strana alba obsahuje blíže nespecifikovaný live záznam z r. 1972 skladby Bo Diddley v provedení Guru Guru. Originál vyšel ve Velké Británii (label United Dairies) na vinylu v limitované edici 1000 kopií v r. 1985.

Indigo

Martin Ernst (keyboards, vocals), Gerhard Huber (drums, percusions, ac. guitar), Wolfgang Krieg (guitar, vocals), Reinhart Kunstmannn (bass)

1. MEER DER ZEIT (1977)
2. DIE ANGEL IM GRAS (1979)

Space-progresívní kapela se solidní kytarovou a varhanní prací, hudba však příliš nepřekračuje průměr.

Meer der Zeit

Die Angel im Gras

Inner Space
(aka Irmin Schmidt & The Inner Space Production)

Holger Czukay (bass), Michael Karoli (guitar, vocal), Jaki Liebezeit (drums), Irmin Schmidt (keyboards, voc), Malcolm Mooney (vocal) + David Johnson (flute, tape oparator), Rosemarie Heinikel (vocal), Margareta Juvan (vocal)

AGILOK & BLUBBO / KAMERA SONG (1969)
KAMASUTRA / I'M HIDING MY NIGHTINGALE (1969)

1. AGILOK & BLUBBO (2009)
2. KAMASUTRA – VOLLENDUNG DER LIEBE (2009)

Hudba ke zcela zapomenutým filmům konce 60. let Agilok & Blubbo a Kamasutra, natočená původní sestavou skupiny Can a vydaná na singlech ještě pod původním názvem. Obě 7´´ desky obsahují lehčí psychedelický materiál.
V r. 2009 vychází na CD kompletní hudební materiál k undergroundové politické satiře z r. 1969 Agilok & Blubbo (film natočil režisér Peter F. Schneider). V prosinci téhož roku vychází také album Kamasutra – vyvrcholení lásky, obsahující hudbu ke stejnojmennému filmu Kobiho Jägera z r. 1969 (film byl natočen v období „sexuální revoluce“ v Německu s hvězdami Bruno Dietrichem a Barbarou Schöne - jde v podstatě o odvážnější růžovou knihovnu, odehrávající se na Dálném Východě). Oba soundtracky obsahují vynikající psychedelickou muziku á la Pink Floyd z barretovského období či Velvet Underground, i když v poněkud „měkčím“ provedení.

Agilok & Blubbo (LP i SP)

Kamasutra (SP)

Kamasutra – Vollendung der Liebe (LP)

Input

Wolfgang Hertz (keyboards, tapes, effects), Jan Kuchler (keyboards), Annette Koch (percussion)

HEAVY STREET (1981)
obsaženo na: AUSSENMINISTER / MODEL 81- 2CD SET ANTHOLOGY 1980-1981 (2007)

Jeden z projektů klávesáka W. Hertze, dochovala se však pouze jediná skladba Heavy Street (délka 4:33 min.) z r. 1981, která se objevila na 2CD antologii dalších Hertzových projektů Aussenminister a Model 81.

Intence

Helmut Brunner (keyboards, sequencer), Clemens Glaser (keyboards, sequencer), Rüdiger Glaser (drums, percussion, tapes)

1. A FOND PERDU (1981)

Berlínské trio (zformované v r. 1980), zabývající se syntezátorovou hudbou, silně inspirovanou tvorbou skupiny Tangerine Dream, ovšem na více komerční bázi, s lehce uchopitelnými melodiemi a pulzujícími rytmy. Podobnou muzikou se paradoxně začali zabývat jejich vzory TD o několik let později. Za zmínku stojí první album, v 80. letech vydali ještě dvě alba stejného ražení.

International Travellers **(aka Travellers)**

Jim Cogan (guitar, vocals), Roger Menas (guitar, vocals), Max McColgan (flute, guitar)

THE MIDNIGHT SPECIAL / PLASTIC HILL (1970)
JUST A TRAMP / THE SKIN (1971)

Hippie blues-folk rockové uskupení z rakouského Grazu. Skupinu založil Jim Cogan, který původně začínal v r. 1967 pod přezdívkou The Badman, kdy vystupoval v ulicích města za pivo a párek

v rohlíku. Ještě téhož roku s Rogerem Menasem vytvořil folkové duo Travellers. Společně dva roky cestovali stopem po celé Evropě, pohybovali se mezi místními hippies a na živobytí si vydělávali hraním po klubech. V roce 1969 se vrátili domů, kde se k nim připojil flétnista Max McColgan, společně pak poupravili název na International Travellers. Se svojí hudbou a jevištním show slavili velký úspěch, záhy využili své popularity a vydali dva singly pro label CBS. Tím však zprávy o jejich další existenci končí.

Irmin´s Way

1. OPUS; DESTROY (1975)

Obskurní anglo-německá kapela, která pořídila v r. 1975 nahrávky pro zamýšlené album, toto však ve své době nebylo realizováno a materiál byl až do roku 1995 ztracen a zcela zapomenut. Název použit ze saské mytologie (Irmin byl bůh, který si podrobil draka). Koncepční opus je plný podobných mytických prvků, v hudbě Irmin´s Way jsou cítit „kosmické“ vlivy Pink Floyd v kombinaci s psychedelickými space tripy. Nahrávka bohužel trpí poněkud amatérskou produkcí.

Isaiah

Gerd Raabe (lead vocals, flute, acoustic guitar, percussion), Michael Bornhorst (tenor saxophone, clarinet), Hans Gasser (bass), Walter Reschauer (drums, percussion), Edu Weber (lead guitars, backing vocals), Hubertus Nolte (keyboards, backing vocals)

1. ISAIAH (1975)

Rakouský progresívní band s jazzovými a funky prvky, s výraznou kytarou a příjemnými flétnovými a saxofonovými party.

Island

Benjamin Jäger (lead voc), Güge Jürg Meier (drums, perc), Peter Scherer (keyboards, pedal-bass, voc), René Fischer (sax, flute, clarinet)

1. PICTURES (1977)
2. PYRRHO (2005)

Švýcarská čtveřice, produkující na svém jediném oficiálním LP zdařilý progresívní rock s kořeny v hudbě britských Gentle Giant či Van Der Graaf Generator, s free-jazzovými vyhrávkami. Výborné album. Za zmínku stojí i cover z dílny známého výtvarníka H. R. Gigera. V r. 2005 vyšlo na švýcarském labelu Z-Records 2CD s remasterovaným materiálem – demo nahrávky z r. 1975 a záznam koncertu z r. 1976, představující kapelu v poněkud syrovější podobě.

Island

Pictures

Pyrrho

Ivory

Ulrich Sommerlatte (keyboards), Thomas Sommerlatte (keyboards), Christian Mayer (lead vocals, guitars), Goddie Daum (guitars), Charly Stechl (bass, flute), Fredrik Rittmüller (drums) + Antonio Agnissanti (latin vocals)

1. SAD CYPRESS (1979)

Mnichovská skupina, složená z členů dvou studentských bandů Pipedream a My Sound po prozření klávesáka My Sound Thomase Sommerlatta, kterého zasvětil jeho otec do tajů britské progresívní scény. Lídrem nově vzniklé kapely se zcela přirozeně stal dirigent Hanoverského symfonického orchestru Ulrich Sommerlatte (v době vzniku skupiny měl 65 let - skutečně progresívní tatík), který byl fascinován novými interpretacemi klasických kompozicí, které v sedmdesátých letech produkovali např. Emerson, Lake & Palmer. Nově vzniklá skupina Ivory pracovala podobným způsobem - zpracovávala „vážnou“ tvorbu U. Sommerlatta v nových rockových aranžích. Výsledný tvar připomíná muziku britských Gentle Giant, Genesis či Yes, s vokálem á la Peter Gabriel. Na CD z r. 1993 je původní album (5 skladeb) doplněno dalšími 4 tracky, pocházejícími z poloviny 80. let. Značně obskurní, i když excelentní, záležitost.

Ulrich Sommerlatte *Island*

Ixthuluh

A) Dita Lasser (guitar, vocal), James Geiblinger (bass), Michael Brandstetter (drums), Max Wedl (saxophones)
B) Dita Lasser (guitar, vocal), Max Wedl (saxophones), Ernst Matcheko (drums, percussion, bass)
C) Dita Lasser (guitar, vocal), Ernst Matcheko (drums, percussion, bass)

1. YES, WE ARE A JAZZBAND (1976) A
2. OUTTAKES (1977-79) A
3. NO MONEY FOR A RADIO (1979) B
4. TEA AT TWO (1980) C
5. WHAT'S THE NAME (1981) C

Těžko zařaditelná kapela z Rakouska, věnující se především psychedelické odnoži krautrocku. Začínali v r. 1975 jako klasický jazz-rockový band pod názvy Konglomerat, Störfaktor či Farmer. Na jaře 1976 se definivně rozhodli pro název Ixthuluh (dle povídky H.P. Lovecrafta „The Call Of Cthulhu“ – Volání Cthulhu, r. 1926), kapela si začala budovat svůj vlastní hudební styl, ovlivněný tvorbou skupin Can či Gong. V r. 1977 zakoupili farmu, kde společně žili a tvořili (pod pozměněným názvem Kollektiv Ixthuluh). Konec jejich společné hudební existence přišel v r. 1981. Nejlepší album, resp. dvojalbum, je určitě Tea At Two z r. 1980, které je nejkompaktnější a nejlépe ukazuje charakteristický sound a hudební potenciál skupiny.

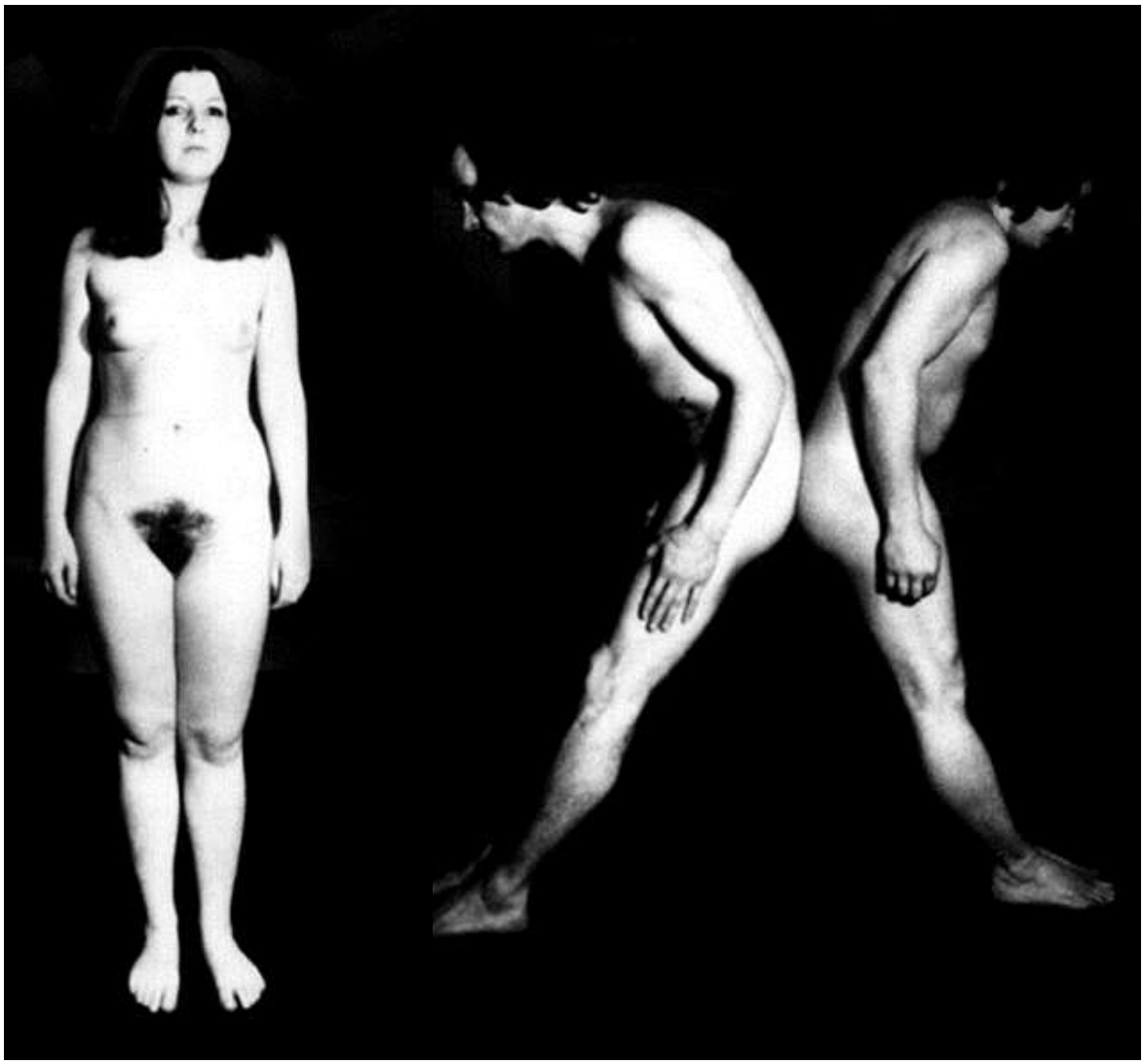

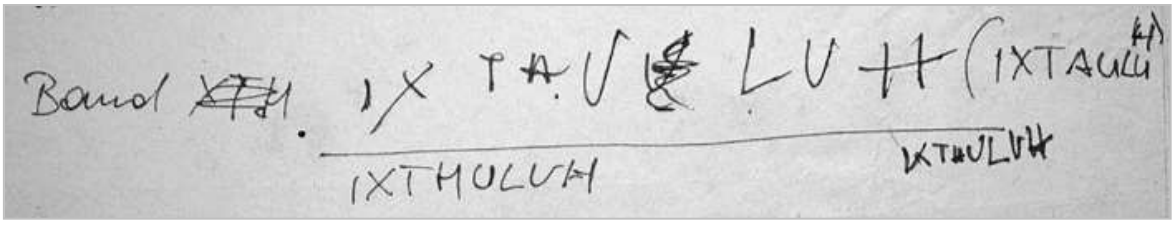

Ixthuluh

Logo Ixthuluh

Yes, We Are A Jazzband

Outtakes

No Money For A Radio

Tea At Two

What´s The Name

Cthulhu (orig. náčrt H.P. Lovecrafta)

Jackboot

Wolfgang Jaas (vocals), Karl Allaut (guitar), Lothar Meid (bass), Bertram Passmann (drums)

1. ANGEL (1977)

Jedna z mnoha krátkodechých superskupin, založených v polovině 70. let. Jediné album obsahuje běžný hard rock, s několika světlými momenty, kterými jsou např. skladby Remember (Walking In The Sand) nebo Black Magic Overdose.

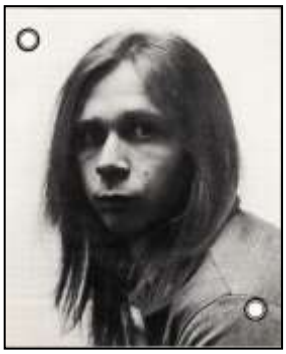
Jack-Knife

John Wetton (bass, vocals, keyboards), Richard Palmer-James (guitar), John Hutcheson (keyboards, vocals), Curt Cress (drums, percussion) + Kristian Schultze (keyboards), Peter Bischof (vocals), Michael Lohmann (saxophone)

1. I WISH YOU WOULD (1979)

Unikátní anglo-německá superskupina, složená z ex-členů King Crimson, Passport a Emergency. Vydali však pouze jedinou desku překvapivě mainstreamového progress-rocku. Po rozpadu kapely odchází J. Wetton do podobně laděné skupiny Asia.

J. Wetton & R. Palmer-James *C. Cress*

Jail

Joachim Greuel (drums), Günter Hoffmann (vocals, guitar), Werner Kopal (bass), Burkhard Lipps (guitars) + Jürgen Fritz (piano), Helmut Koellen (guitar, vocals), Jaki Liebezeit (percussion), Roland Schaeffer (saxophone), Richard Stumpf (electric and acoustic piano)

1. YOU CAN HELP ME (1976)

Progresívní soubor z Kolína n. Rýnem, založený v r. 1975 kytaristou B. Lippsem a basákem W. Kopalem. Tito dva se setkali na hudebním jam-sessionu, kde se okamžitě dohodli na další spolupráci. Po angažování známého kolínského zpěváka G. Hoffmanna a bubeníka J. Greuela (obdivovatele Johna Bonhama) pořídili několik demo nahrávek, které předložili firmě EMI. Deska se u tohoto labelu dočkala realizace v r. 1976 a za zajímavost stojí ani ne tak hudba, jako spíše „zástup“ hostujících hudebníků zvučných jmen z německé progresívní scény (členů kapel jako Triumvirat, Satin Whale, Tanned Leather, Can, Guru Guru, Fashion Pink, ad.). Po vydání jediného alba se skupina rozpadla.

Peter Jakobi

Peter Jakobi (voc, piano, perc), Dieter Beck (bass, gt), Walter Brandl (gt, bass), Willy Michel (voc, gt), Klaus Weiss (dr)

1. I COULD CRY VOR LAUTA BLUUS (1974)

Peter Jakobi byl polit-rockový umělec z Mnichova. Jak naznačuje už název alba, jde o klasický blues rock. Jakobi později vystupoval s Ricky Balterem (voc, gt, bass) a Sol de Sully (perc) pod názvem Zyankalli.

Jam

Herbert Wachsmuth, Wolfgang Hintz, Helmut Riedel (?)

WORLD IS SATISFIED / FRIENDS (1970)

Mnichovský krautrockový band s jediným singlem, vydaným ve vlastní režii. Hudba nezní zle, psychedelický progresívní rock je příjemně podmalován zvukem flétny, resp. foukací harmoniky, a přirozeným (anglickým) vokálem. Výsledkem je opravdu lepší průměr.

Jane

A) Klaus Hess (gt, voc, bass, key), Bernd Pulst (voc), Werner Nadolny (key), Peter Panka (dr)
B) Klaus Hess (gt, voc, bass, key), Werner Nadolny (key), Wolfgang Krantz (bass, gt, key), Peter Panka (dr)
C) Klaus Hess (gt, voc, bass, key), Charly Maucher (bass), Wolfgang Krantz (bass, gt, key), Peter Panka (dr)
D) Klaus Hess (gt, voc, bass, key), Gotfried Janko (key, voc), Martin Hesse (bass), Peter Panka (dr)
E) Klaus Hess (gt, voc, bass, key), Werner Nadolny (key), Martin Hesse (bass), Peter Panka (dr)
F) Klaus Hess (gt, voc, bass, key), Manfred Wieczorke (key), Martin Hesse (bass), Peter Panka (dr)

1. TOGETHER (1972)
2. HERE WE ARE (1973)
3. III (1974)
4. LADY (1975)
5. FIRE, WATER, EARTH AND AIR (1976)
6. LIVE AT HOME (1976)
7. BETWEEN HEAVEN AND HELL (1977)
8. AGE OF MADNESS (1978)
9. SIGN NO. 9 (1979)

Jedna z komerčně nejúspěšnějších německých skupin sedmdesátých let. Založeni v r. 1970. Po vystoupení na hannoverském Little Woodstock Festivalu v červnu 1970 podepsali nahrávací kontrakt s firmou Brain Metronome. První album natočeno koncem r. 1971 v hamburském Star Studiu pod dohledem Konrada Planka. Jde o slušný debut s dominantním zvukem kytary a varhan. Charakteristické je zde pomalé tempo a heavy-rockové aranže s prvky klasiky v duchu Vanilla Fudge nebo Iron Butterfly. Tyto postupy skupina příliš nezměnila počas celé své další kariéry.
Druhé, opět skvělé, album obsahuje dvě dlouhé instrumentální skladby a několik kusů kratších, zvukově i hudebně hodně podobných tvorbě Pink Floyd. V mnoha ohledech jde zřejmě o jejich nejlepší album. Po této nahrávce odchází W. Nadolny a zakládá vlastní kapelu Lady.
Na LP III (natočeném v lednu 1974) začali Hess s Krantzem více využívat zvuku dvou kytar a celkově přitvrdili zvuk. V létě 1974 dochází k několika perzonálním změnám: Maucher a Krantz odcházejí do skupiny Harlis a jsou nahrazeni Hessem a Jankem z kapely Dull Knife. V lednu 1975 vychází deska Lady, po jejím natočení se do kapely opět namísto Janka vrací W. Nadolny.
Kapela v sedmdesátých letech vydává několik dalších alb solidní úrovně se svým typickým pomp-rockovým soundem.

Together

Here We Are

III

Lady

Fire, Water, Earth And Air

Live At Home

Between Heaven And Hell

Age Of Madness

Sign No. 9

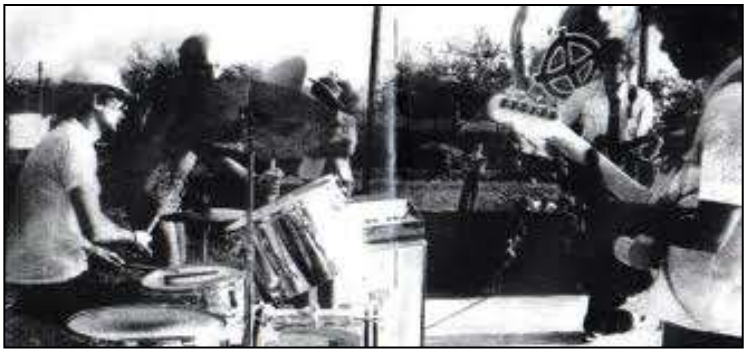
Janus

Colin Orr (gt, key), Roy Yates (gt), Bruno Lord (voc), Derek Hyett (voc), Mick Peberdy (bass), Keith Bonthrone (dr)

1. GRAVEDIGGER (1971)

Legendární psychedelická prog-rocková kapela založená v r. 1970 v německém Krefeldu, složená výhradně z anglických hudebníků. Ještě v témže roce podepsali smlouvu s firmou EMI Harvest, u které o rok později vydali své první album. Druhé album natočili na přelomu let 1972-1973, ale firmou EMI nebylo nikdy realizováno. Poté kapela přestala existovat. K inkarnaci došlo po letech (během kterých se členové skupiny „živili mužnou stravou z vaginálních rostlin na planetě Venuši“ – převzato z bookletu), v r. 1990 vydali album Out Of Time.

Jay Five

Tom "Jock" Wohlert (bass, guitar), Elmar "Jerry" Kast (saxophone, clarinet, flute), Eric "Jay" Thöner (piano, organ, flute, horn, vocals), "Joe" Voggenthaler (lead guitar), Klaus Dieter "Jiggs" Blahak (drums)

KATANGA / ODE TO BILLY JOE (1968)
WHAT A WAY TO DIE / VIVE L´AMOUR (1969)

1. ANYTIME (1968)

Německá, původně beatová, kapela z Würzburgu. Založeni v r. 1965 pod názvem Jolly Five, činnost ukončili v r. 1972. V r. 1968 vydali album Anytime, obsahující post-beatovou muziku s prvky soulu, občas lehce okořeněnou psychedelickými prvky. V letech 1966-1970 vydali také několik, více či méně zdařilých, singlů. Ve stejném období vydali i další singly, tzv. „odrhovačky“, pod názvy The Goosies a The High Spots.

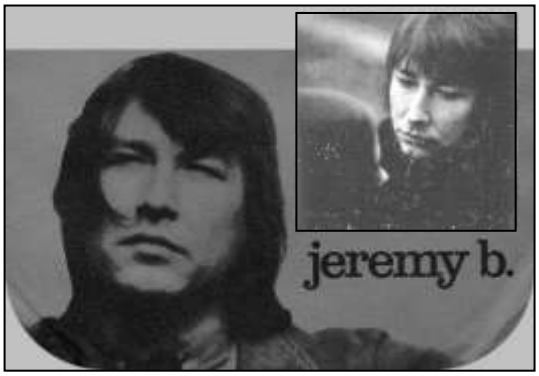

Jeremy B.

Jeremy Bender (voc), Pete Bender (key), Rainer März (gt), Alfred Heupt (key), Hermann Baersch (bass, voc), Curt Cress (dr)

1. THIS IS MY LIFE (1972)

Nepříliš úspěšná skupina, vedená zpěvákem Karl-Heinzem Benderem (alias Jeremy B.), s jediným albem nekomplikovaného folk-rocku, ovlivněného americkou country-music. Členové tohoto příležitostného bandu poskládání ze skupin Wyoming a Jeronimo. Realizováno na labelu Bacillus.

Jeronimo

A) Gunnar Schäfer (voc, bass, gt), Rainer März (gt), Hajo Born (gt, key), Ringo Funk (dr)
B) Gunnar Schäfer (voc, bass, gt), Michael Koch (gt, voc, key), Ringo Funk (dr)

1. COSMIC BLUES (1970) A
2. JERONIMO (1971) B
3. TIME RIDE (1972) B

Skupina hrající progresívní hard rock. Debutový singl vydali v r. 1969, první nahrávky na LP vydali na společné desce se skupinou Creedence Clearwater Revival „Spirit Orgaszmus“. Všech šest písní z této desky bylo obsaženo i na jejich prvním albu pro firmu Bellaphon v r. 1970. Tato i následující dvě alba pro label Bacillus obsahují hutný cosmic-rock s bluesovými kořeny (výborný bluesově zabarvený vokál).

Jeronimo

Spirit Orgaszmus (s CCR)

Cosmic Blues

Jeronimo

Time Ride

Jerusalem

Matthias Stein (guitar, vocals), Günther Rüffel (guitar), Richard Ress (bass), Wolfgang Hilgert (bass), Bernd Lewandowski (drums)

1. SWF SESSIONS, VOL. 6 (1971)

Skupinu založila pětice studentů (věk 16-20 let) z města Landau v německém regionu Palatinate a brzy se stali senzací na místní hudební scéně. Vystupovali jako předskokani známých krautrockových kapel Ihre Kinder či Frumpy. Záznam pochází ze 4.6.1971 a byl vysílán na programu „Pop-Shop“ rádia SWF 3. Prezentují se zde třemi vlastními kompozicemi decentního progresívního rocku v duchu např. Wishbone Ash. Několik měsíců po tomto pořadu se hlavní tahoun skupiny M. Stein zabil na motocyklu a R. Ress vzápětí ukončil hudební kariéru. Zbývající tři hudebníci se dále věnovali muzice, ale již jen v kapelách regionální úrovně.

Jessica

Peter Büchler (guitar), Henner Herdick (keyboards, synthesizer), Lothar Piechottka (bass), Klaus T. Talges (drums)

1. BEARBEITUNG VON REGER OP. 89/27 (1973)

Privátně vydaný německý classical-rock (stejné hudební postupy jako The Nice či Ekseption). Album obsahuje předělanou klasickou kompozici hudebního skladatele Johanna Baptisty

Josepha Maximiliana Regera (1873–1916). Zdařilá nahrávka, cena originálního vinylu se na hudebních burzách pohybuje kolem 300 eur.

Jessica

Bernhard Jobski

1. EINSTEIN IN EDEN (1982)

Německý hudebník Bernhard Jobski (nar. 1946, ex-Messengers) natočil ve spojení s Berlínským filharmonickým orchestrem a šesti (bezejmennými) rockovými hudebníky jedno koncepční album, nejlépe zařaditelné do škatulky „experimentální symfonický rock“.

John Hamilton Band

Pseudonym, užívaný dvěma hudebníky z okolí Hamburku, kteří se - na objednávku labelů jako byli Europa, Somerset, Tip nebo Sonic - zabývali předělávkami dobových hitů, převážně z produkce Rolling Stones, Creedence Clearwater Revival, T. Rex, apod. (vydali šest poměrně zbytečných alb v letech 1970-1972). Pod jménem neexistujícího hudebníka Johna Hamiltona se zřejmě skrývá Herbert Hildebrandt (ex-Rattles).

Join In

Wilfried Jens (voc, gt), Jörg Radeck (gt), Werner Bleck (bass), Eddie Friedrich (dr), Udo Custodis (sax)

1. KENTALOPE ISLAND (1974)

Skupina z Gelsenkirchenu provozující hypnotický, převážně instrumentální, progresívní jazz-rock, s jediným realizovaným albem.

Joint

Giovi (vocal), Bruno (guitar), Hanspeter (bass), Stevie (drums)

COLLAGE / REMEMBER (1971)

Švýcarská kapela z Curychu, založená v listopadu 1969 (pod původním názvem Blow-Up) Brunem a Hanspeterem po rozpadu skupiny Les Spectres, Giovi přešel od soulových New Earls, Stevie hrával na bicí v místních tanečních orchestrech. Na jediném singlu, vydaném v únoru 1971, produkují velice solidní psychedelický hard rock.

Steve Jolliffe

A) Steve Jolliffe + Jonathan Palmer (string arrangements)
B) Steve Jolliffe (piano, flute, soprano saxophone, synthesizer, Emulator, vocals) + Rich Brunton (guitars), Tony Duhig (guitar synthesizer)

1. THE BRUTON SUITE (1975) A
2. DRAKE'S VENTURE (1981)
3. EARTH (1981)
4. JOURNEYS OUT OF THE BODY (1982) B

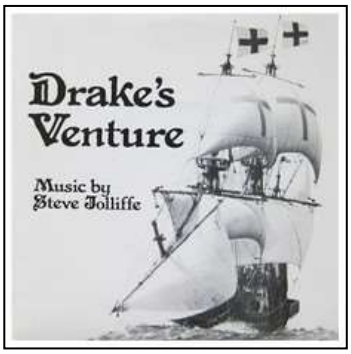
Britský multiinstrumentalista, narozený 27.4.1949. Jeho raná kariéra začala účinkováním ve skupině The Joint (pre-Supertramp), později hrál ve folk-undergroundových Shide & Acorn (jedno album) a populárních blues-progresívních Steamhammer. Během následných studií v Berlíně nasával plnými doušky tamní hudební atmosféru a brzy se také aktivně připojil k hudební scéně –

nejprve jako člen Orange Surprise (pre-Os Mundi), později – po setkání s Edgarem Froesem – do jedné z prvních sestav Tangerine Dream (odešel těsně před nahráváním alba Electronic Meditation), dále působil v obskurní elektronické undergroundové kapele Scarecrew. Po návratu do Británie vystupoval jako studiový hudebník. V r. 1975 nahrál sólový opus The Bruton Suite, původně vydaný jen na MC kazetě, v r. 1979 byl realizován také na vinylu. V r. 1978 se opět na chvíli stává členem Tangerine Dream a natáčí s nimi jako zpěvák (!) nepříliš úspěšné album Cyclone. Později spolupracuje také s Klausem Schulzem v jeho projektu Richard Wahnfried. Od počátku 80. let se vydává na sólovou dráhu a natáčí větší množství desek, na nichž spojuje elektronickou muziku se zvukem flétny a dalších dechových nástrojů, později přechází na ambient a zúčastňuje se také různých jazzových projektů.

The Bruton Suite

Drake´s Venture Earth Journeys Out Of The Body

Jonathan

Peter Garattoni (drums), Helmut Grab (synthesizers, electric piano, string ensemble) + Emil Wirth (bass), Ulrich Bühl (synthesizer, pianos)

1. JONATHAN (1978)

Instrumentální rockové duo s nepříliš originální, skupinou Camel inspirovanou, melodickou muzikou.

Joy Unlimited

Joy Fleming (voc), Ken Taylor (voc, gt), Roland Heck (key, piano), Dieter Kindl (gt, bass), Gerd Köthe (sax, flt), Albin Metz (bass, perc), Hans W. Herkenne (dr)

1. OVERGROUND (1970)
2. TURBULENCE (1970)
3. SCHMETTERLINGE / *angl. verze* BUTTERFLIES (1971)
4. REFLECTIONS (1973)
5. MINNE (1974)

Německý sextet s britskou soul-rockovou zpěvačkou Joy Flemingovou, jejíž hudební projev připomíná Janis Joplin. Technicky dobře zvládnutý rock s jazzovými, bluesovými a soulovými prvky. Texty v duchu „peace, love and brotherhood“. Album Butterflies obsahuje notoricky známý bluesový kousek Rankness, na němž zpěvačka verbálně, a velmi věrohodně, simuluje orgasmus. Po tomto albu se zpěvačka věnuje sólové kariéře.

Overground

Turbulence

Schmetterlinge

Reflections

Minne

JP's (aka Jaypees)

Klaus Hess (guitar, vocals), Wolfgang Krantz (bass, keyboards), Peter Panka (vocal), Klaus Zaake (drums)

SAVE ME (CONSEGUI) / THE WAR (1969)

Původní hanoverská psy-rocková kapela tria Hess–Krantz–Panka. V r. 1970 se přetransformovali do jedné z nejznámějších německých kapel Jane.
Pozn.: JP´ s = Justice Of Peace

Jud´s Gallery

Jürgen 'Judy' Winter (vocals, bass, acoustic guitar), Peter Oehler (guitar, piano), Hannes Gremminger (violin, piano), Herbert Brandmeyer (drums,) Elly Lapp (vocals)

1. SWF SESSIONS VOL. 1 (1976)

Krautrocková klasika, skupina zformovaná v r. 1971 v Offenburgu na jihozápadě Německa. Všech 9 skladeb na albu bylo pořízeno ze sejšnů na rádiu SWF v letech 1972 a 1974. Inteligentní progresívní rock s heavy-blues-rockovými kořeny a vlivy klasiky.

Jud´s Gallery

Rolf Julius

1. KONZERT FÜR EINEN GEFRORENEN SEE (FÜR MILAN KNIZAK) (1980)
2. AFRIKAN. KLAVIERKONZERTE (1 + 2) (1980)
3. POLONAISE / WALZER FÜR EIN DREIECK (1981)
4. MUSIK FÜR EINEN KLEINEN WEIBEN RAUM (1981)
5. EARLY WORKS VOL.1 (1979-1982)

Rolf Julius (nar. 25.1.1939 ve Wilhelmshavenu), byl německý umělec zabývající se zvukovým a vizuálním uměním. V letech 1961-1969 studoval umění na Hochschulen der Künste v Brémách, od r. 1970 vytvářel výtvarné objekty, pro které záhy začal tvořit vlastní zvukové kompozice - byl jedním z prvních, mezinárodně uznávaných, průkopníků na poli zvukového umění. Jeho tvorba však stojí mimo oficiální hudební scénu.
Svoje instalace a zvukové záznamy nazýval „malou hudbou“ (small music). Nejde ani tak o muziku jako takovou, spíše o akustické minimalistické experimenty, složené z monotóních elektronických šumů, zvuků a impulzů. Pro záznam i přehrávání používal běžný magnetofon a pásky, v kombinaci se standartními reproduktory. Své zvukové kompozice realizoval v neobvyklých kontextech a situacích. Jedním z příkladů může být např. Koncert pro zamrzlé jezero z r. 1982, kde pouštěl do zledovatělého jezera v Berlíně z několika reproduktorů klavírní muziku s ideou, že „jezero samotné je hudba“. Instalace byla předčasně ukončena policií pod záminkou rušení klidu.
Počátkem 80. let vydal ve vlastní režii čtyři hudební kazety se svými experimenty, později (od poloviny 80. let až do r. 2011) natočil i dlouhou řadu „oficiálních“ CD - za zmínku stojí především album Early Works Vol. 1 vydané v r. 2004, obsahující jeho rané nahrávky z let 1979-1982. R. Julius zemřel v Berlíně 21. 1. 2011.

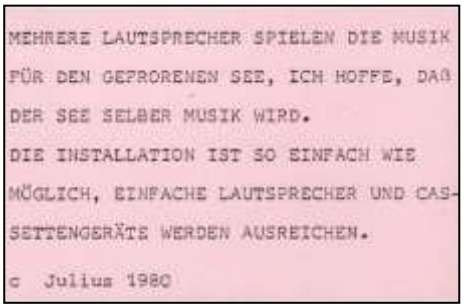

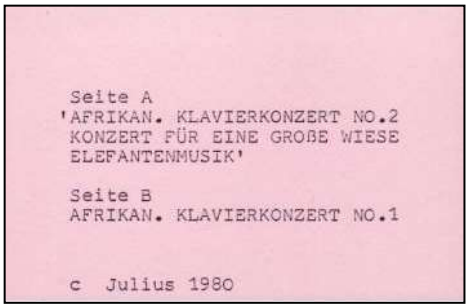

Raining

Concert for a Frozen Lake, 1982

Konzert für Einen Gefrorenen See (für Milan Knizak)

Afrikan. Klavierkonzerte (1 + 2)

Polonaise / Walzer für Ein Dreieck

Musik für Einen Kleinen Weiben Raum

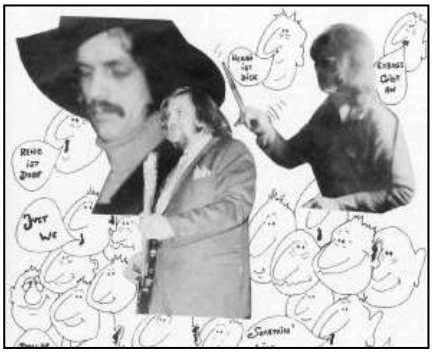
Early Works Vol. 1

Just We

Rainer Frays (drums), Rainer Lange (guitars), Herbert Ziegler (vocal)

SOMETHIN´ LIKE IT / DALLAS WOMAN BLUES (1971)

Skupina z Wiesbadenu, na triku mají jediný zdařilý singl s funkově, či spíše bluesově, znějícím rockem, odkazujícím na americkou scénu typu raných ZZ Top.

Kaarst

R. Firchow (vocals, flute, guitar), J. Hahn (vocals), H. Klöcker (electric piano), D. Degen (bass, 12-string guitar), A. Degen (percussion, vocals, bass), G. Halfas (guitar, vocals), A. Adams (percussion), V. Ochsenkrecht (percussion)

1. FROM OUR FRIENDS TO OUR FRIENDS (1976)
2. KAARST 2 (1977)
3. HIER SPRICHT MAN DEUTSCH (1979)

Pozoruhodný folkový band se zvláštní instrumentací a podivnými písněmi. Nejzajímavější je především první album, jehož jedinou vadou na kráse je amatérská produkce - výsledkem je nepříliš kvalitní zvuk.

From Our Friends To Our Friends

Kaarst 2

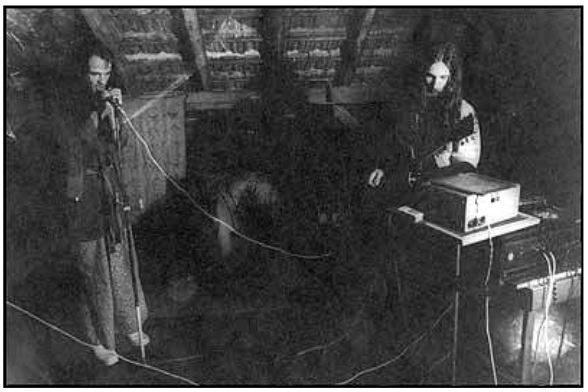
Hier Spricht Man Deutsch

Kalacakra

Claus Rauschenbach (gt, perc, voc, harm), Heinz Martin (gt, flt, piano, cello, violin, synth)

1. CRAWLING TO LHASA (1974)

Doporučená záležitost pro milovníky poněkud „ulítlého“ acid-folku. Kalacakra vytvořila svým albem jednu z nejpodivnějších exkurzí do východní filozofií ovlivněné psychedelie. Skupinu tvoří duo hudebníků a jako samozřejmost v tomto případě působí, že jde o privátní nahrávku.

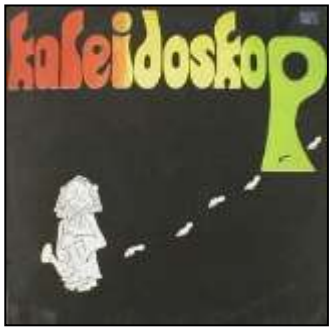

Kaleidoskop

Günter Blendermann (bass), Peter Burkhold (saxophone), Ulrich Framke (saxophone, clarinet), Wolfgang Schmeer (saxophone, flute), Dietmar Schmidt (drums, percussion), Wolfgang Schmidt (organ, electric piano, steel guitar)

1. KALEIDOSKOP (1974)

Skupina z Brém produkující instrumentální jazz-rock. Album vydáno na malém labelu Lava, který se zabýval především vydáváním nahrávek neznámých anglo-amerických jazzových hudebníků. Nahrávka byla pořízena v hannoverském Tonstudiu v červnu 1974 a obsahuje 8 skladeb, ovlivněných tvorbou skupin Nucleus a Xhol, příp. i Frankem Zappou a jeho Mothers Of Invention. G. Blendermann a D. Schmidt později založili hudebně velmi odlišný soubor Kaleidoskop Band (dvě alba v letech 1981-1982).

Kanaan

Peter Frohmader (bass, electronica, voice), Uwe Rüdiger (drums, trumpet, voice), Michael Schobert (piano, keyboards, voice)

1. LIVE ´75 (1975)

Těžká acidická krautrocková klasika se space-rockovými a jazzovými prvky. Album obsahuje raritní záznam mnichovského koncertu z r. 1975 a bylo vydáno na CD až v r. 2000. Hlavní postavou kapely je P. Frohmader, který se později věnoval svému hudebnímu projektu Nekropolis.

Kannibal Komix (aka Die Anderen)

Gerd Müller (vocals, guitar), Enrico Lombardi (vocals, guitar), Bernd Scheffler (vocals, percusions, drums), Jürgen Drews (vocals, guitars)

1. KANNIBAL KOMIX (1968)

Kapela původem z německého Kielu, známá pod názvy The Others (jeden singl, r. 1966) a především Die Anderen. Založeni v r. 1966, účinkovali především v německých a britských TV pořadech. V r. 1968 vydali v Německu jediné album: Die Anderen - Kannibal Komix, později hudbu z alba využil americký režisér George Moorse do svého filmu The House In White. Lehce pozměněná hudba byla v U.S.A. vydána v roce 1970 s alternativním obalem jako soundtrack ke zmíněnému filmu. Muzika na albu je silně poznamenána nekomplikovaným britským psych-popem (ovšem tou inteligentnější částí). V r. 1970 vydali další album, tentokrát pod názvem Apocalypse - poté ukončili definitivně činnost.

Die Anderen – Kannibal Komix (německá verze)

Kannibal Komix (US verze)

Kaputter Hamster

Peter N. Buchfeld (gt, voc), Frank Linde (gt, voc), Wilfrid Krickhahn (voc), Holger Heldt (bass), Arne Linde (dr)

1. KAPUTTER HAMSTER (1974)

Skupina s podivným názvem realizovala jediné, legendární, soukromě nahrané album, vydané ve striktně limitovaném počtu. Album má černobílý obal se surrealistickou kresbou na přední straně. Některými kritiky - a především obchodníky - je album označováno jako excelentní, pravdou však je, že jde z větší části o průměrný materiál, doporučený především sběratelům hudebních obskurit. Zvuk nahrávky je primitivní, i když ne zrovna nejhorší – album bylo nahráno teenagery v jejich domácím studiu. Garážový rock vzdáleně připomínající kapely typu Grave, Florian Geyer, Arktis, apod. Členové skupiny pocházejí z Flensburgu na severu Německa, nedaleko dánských hranic.

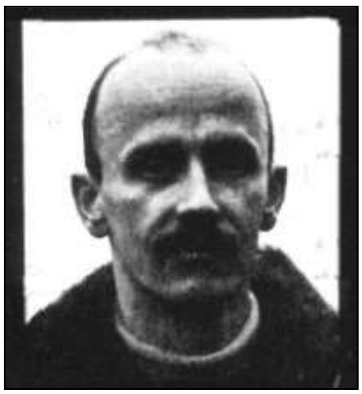

Jürgen Karg

Jürgen Karg (synthesizers, sequencer, electronics)

1. ELEKTRONISCHE MYTHEN 1972-77 (1977)

Vedlejší projekt basáka kapely Wolfganga Daunera, hudebně vycházející z tvorby Klause Schulzeho, Tangerine Dream (období kolem alba Zeit) a sférické elektroniky Karlheinze Stockhausena. Fascinující nahrávka, velmi temná a mysteriózní.

Jürgen Karg

Chris Karrer

Chris Karrer (vocals, guitars, soprano sax, violin) + Curt Cress (drums, percussion), Gerard Carbonel (bass), George Mehl (keyboards), Jörg Evers (guitar, bass, choir)

1. CHRIS KARRER (1979)

Dlouholetý kytarista (a multiinstrumentalista) skupiny Amon Düül II. Po vnitřních neshodách uvnitř kapely odešel koncem 70. let na sólovou dráhu. Na svém jediném albu však pouze rozvíjí hudební postupy svých domovských Amon Düül II. té doby. V 80. letech vystupoval Karrer se skupinou M.T. Wizzard, později se připojil ke kapele Embryo. K nahrávaní sólových projektů se vrátil až v devadesátých letech, kdy vydal několik desek, ovlivněných etnickou muzikou (Dervish Kiss v r. 1994, Sufisticated v r. 1996, ad.).

Karthago

A) Joey Albrecht (gt, voc), Ingo Bischof (key), Thomas Goldschmitt (perc), Gerald Luciano Hartwig (bass), Wolfgang Brock (dr)
B) Joey Albrecht (gt, voc), Ingo Bischof (key), Thomas Goldschmitt (perc), Gerald Luciano Hartwig (bass), Norbert Lehmann (dr)
C) Joey Albrecht (gt, voc), Ingo Bischof (key), Thomas Goldschmitt (perc), Glenn Cornick (bass), Konstantin Bommarius (dr)
D) Joey Albrecht (gt, voc), Ingo Bischof (key), Thomas Goldschmitt (perc), Gerald Luciano Hartwig (bass), Reinhard Bopp (gt, voc), Ringo Funk (dr)

1. KARTHAGO (1971) A
2. 2ND STEP (1973) B
3. ROCK´N´ROLL TESTAMENT (1974) C
4. LIVE AT THE ROXY (1976) D
5. LOVE IS A CAKE (1978)

Skupina založena Albrechtem a Hartwigem v r. 1970 v Berlíně. Orientovali se na progresívní hard rock s bluesovými kořeny, poučený Hendrixem. Nejlepší deska je 2nd Step, obsahující překvapivý melodický soft-rock, stylově blízký hudbě Santany (kombinace jazzových kláves, syrových kytar a jihoamerických rytmů). Od r. 1973 se skupinou vystupuje basák Glenn Cornick, známý svým dřívějším vystupováním v Jethro Tull a Wild Turkey. V r. 1976 Cornick kapelu opustil, Karthago s pomocí R. Boppa (ex-Hardcake Special) a R. Funka (ex-Atlantis, Jeronimo) nahrálo výborné live

dvojalbum z koncertů v Berlíně a Hamburku. Toto byl jejich poslední počin – na jaře 1976 se kapela rozpadla.
V létě 1977 se rozhodl J. Albrecht s R. Funkem obnovit činnost za pomoci Chica de los Reyese (piano, vocals), Jochena Rotha (guitar) a Ernsta Keinze (bass). Vyprodukovali jedno album, výsledek však byl, mírně řečeno, katastrofální - z hard rockové klasiky přešli nějakým nepochopitelným způsobem na komerční diskotékový pop, což naprosto zákonitě znamenalo definitivní konec kapely.

Karthago

2nd Step

Rock´n´Roll Testament

Live At The Roxy

Love Is A Cake

Kashmir

Patrice Guenat (synthesizers, vocals), Henry Dubelly (mixes, vocals)

1. ALARME (1979)
2. JE SUIS… (1979)
3. HISTOIRE CRUELLE (1982)

Švýcarská elektronika, s tvorbou připomínající lehčí odrůdu Tangerine Dream z druhé poloviny 70. let. Muzika poměrně solidní, s příjemnými „soft“ vokály. V některých pramenech mylně uváděni jako francouzská kapela, snad z toho důvodu, že vokální pasáže jsou opravdu nazpívány v jazyce francouzském.

Alarme

Je suis…

Histoire Cruelle

Katamaran

Wolf Burbat (flute, synthesizers, pianos), Roland Schmitt (soprano/tenor saxes), Franz Holtmann (guitars), Dago Dombrowski (bass, percussion), Rudi Marhold (drums, percussion), Waldemar Karpenkiel (percussion)

1. KATAMARAN (1977)
2. CAFÉ FLORIAN (1978)
3. FOOTPRINTS (1980)

Jazz-rockové kombo z Heidelbergu, vedené perkusistou Waldemarem Karpenkielem (jeho bratr Jogi působil v Guru Guru, oba společně pak v kapele Kollektiv). Jejich tvorba také připomíná lehce jazzovou „odrůdu“ tvorby Guru Guru, s výraznými perkusemi, saxofonem a flétnou.

Katamaran

Katamaran

Café Florian

Footprints

Kattong

Frank Baier (voc, gt, harm,) Rolf Kucklenbruch (voc, gt), Harald Goldbach (perc)

1. STIEHL DEM VOLK DIE GEDULD (1972)

Skupina s jediným albem příjemných folkových písní s politizujícími texty. Deska obsahuje deset skladeb s charakteristickou hudbou v duchu německých lidových hudebních tradic, nahraných s množstvím hostů. Baier se později spojil s W. Westruppem a pod názvem Baier-Westrupp nahráli v r. 1976 album akustických folkových písní.

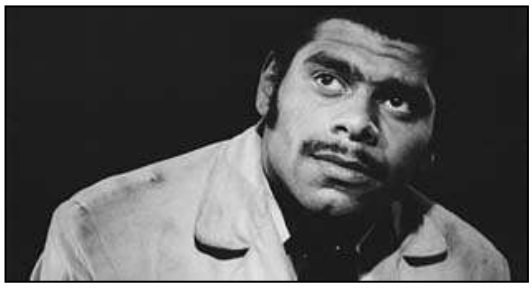

Kattong

Günther Kaufmann

SO MUCH TENDERNESS - OUR LOVE (1970)
obsaženo na: KRAUT! DEMONS! KRAUT! GERMAN PSYCHEDELIC UNDERGROUND 1968-74

G. Kaufmann (nar. 1947), německý herec a příležitostný zpěvák, oblíbenec režiséra Rainera Wernera Fassbindera (hrál ve 14 jeho filmech). Lehce psychedelická skladba z r. 1970 pochází ze soundtracku k Fassbinderově filmu Der amerikanische Soldat - nahrávka zní jako mužská inkarnace Nico. V r. 2002 byl Kaufman obviněn z vraždy šedesátiletého účetního Hartmuta Hagena, který zpronevěřil peníze jeho manželky. Po novém vyšetřování byl v r. 2005 zproštěn viny a propuštěn na svobodu. V současné době pokračuje v herecké práci.

Kedama

Christian Linder (guitars, keyboards), Peter Suter (drums, percussion), Richard Rothenberger (keyboards)

1. LIVE AT SUNRISE STUDIOS (1976)

Instrumentální švýcarské progresívní trio, které vydalo v r. 1976 album v nákladu pouhých 200 kusů. Původní mastery se však nenávratně ztratily, takže pozdější reedice na CD pochází z originálního „vyčištěného“ vinylu. První 4 skladby pocházejí z původního alba, CD je doplněno pěti skladbami z druhého, již nerealizovaného alba a dvěma skladbami z jejich prvního hudebního sessionu v r. 1973. Co se hudby týče, jde o solidní progresívní rock na pomezí tvorby kapel King Crimson a Gentle Giant.

Kedama

Key

Kurt Billker (drums), Rainer Linke (acoustic and electric bass), Hugo Read (saxes, flute), Reinhard Schmitz (fender and acoustic piano), Markus Stockhausen (trumpets, flugelhorn)

1. KEY (1977)

Skupina složená z pěti mladých muzikantů, vedoucí osobou byl Markus Stockhausen (jeho otec není nikdo jiný než guru krautrocku Karlheinz Stockhausen), který měl v době vydání alba pouhých 20 let. Deska obsahuje pouze vlastní tvorbu na rozhraní jazzu a jazz-rocku, muzika je poměrně konvenční, výhradně instrumentální. Album natočeno ve studiu Dietera Dierkse.

Kickbit Information

Uli Trepte (bass), Carsten Bohn (dr), Willie Pappe (flt), Otto Richter (violin), Fritz Hegi (el. piano)

1. BITKICKS (1975)

Tvrdý instrumentální krautrockový jamm z 22.2.1975, za účasti U. Trepteho (ex-Guru-Guru, Spacebox), C. Bohna (ex-Frumpy, Dennis) a W. Pappeho (ex-Thirsty Moon, Dennis).

Kickbit Information

King-Kong

Holger Schmidt (vocals, guitar), Karl-Heinz "Charles" Traut (drums)

1. KING KONG (1981)

Album dvojice hudebníků H. Schmidta a K.H. Trauta, bývalých členů slušných hard rockových kapel Tiger B. Smith a Second Life. Jediná realizovaná kolekce obsahuje soft progresívní muziku s výlety (místy až úlety) do rockového mainstreamu amerického ražení á la Styx, Supertramp, ad. Minimálně dvě skladby jsou silně ovlivněny také tvorbou Davida Bowieho.

Kin Ping Meh

A) Kalle Weber (dr), Fritz Schmitt (key), Werner Stephan (gt, harm), Torsten Herzog (bass), Willie Wagner (gt, harm)
B) Kalle Weber (dr), Fritz Schmitt (key), Werner Stephan (gt, harm), Uli Gross (gt), Gagey Mrozeck (gt)
C) Kalle Weber (dr), Fritz Schmitt (key), Gagey Mrozeck (gt), Geff Harrison (voc), Alan Joe Wroe (bass)

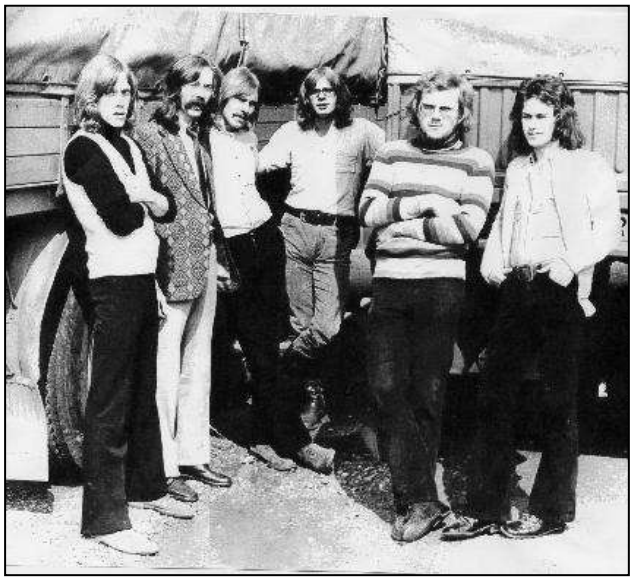
1. KIN PING MEH (1971) A
2. NO. 2 (1972) B
3. III (1973) C
4. VIRTUES AND SINS (1974) C
5. CONCRETE (1976)
6. NO. 6 (1977)

Založeni v r. 1970 v Mannheimu, název převzat z čínštiny. Od počátku hráli hard rock v britského střihu á la Deep Purple, Uriah Heep a Spooky Tooth. Objeveni firmou Polydor. V r. 1971 natočili eponymní album ve Windrose Studiu, v současné době považované za raritu – bylo vylisováno pouze 500 kopií. Druhé album natočeno po odchodu Herzoga a Wagnera, obsahuje velmi kvalitní progress-rock. Za nejlepší lze považovat 11 minutovou verzi Come Together, která postupně přechází v dlouhý instrumentální jamm. Po tomto albu odchází zpěvák W. Stephan, což znamená

konec první fáze Kin Ping Meh. Dochází k několika změnám v sestavě, následující alba standartního anglo-amerického rocku však již nedosahují úrovně prvních dvou desek.

Kin Ping Meh

No. 2

III

Virtues And Sins

Concrete

No. 6

Kiss Inc.

HEY MR. HOLY MAN / THERE´S YOU (1970)
HEY MR. HOLY MAN / KIDS ARE CRYIN´ (1972)

Švýcarská kapela, s jednou jasnou psychedelickou hitovkou Hey Mr. Holy Man (vydanou dokonce dvakrát jako A strana singlu), působící dojmem, jakoby si partička vyhulených hipíků pořídila zkušebnu v klášteře pro vyšumělé pop-stars.

Klang Kooperative

1. BERLIN – KONZERTMITSCHNITT 1982 (1982)

Záznam z koncertu, pořádaného v Berlíně dne 11.12.1982. O tomto projektu neexistují žádné bližší informace, pouze typu „díky Manfredovi za poskytnutí informací o názvech skladeb“. Vyšlo pouze na kazetě v poněkud slabší kvalitě, k poslechu je zde nabídnuto 8 skladeb lehčí space elektronické muziky, občas ovlivněné novou vlnou (neue deutsche welle).

Klaus Der Geiger

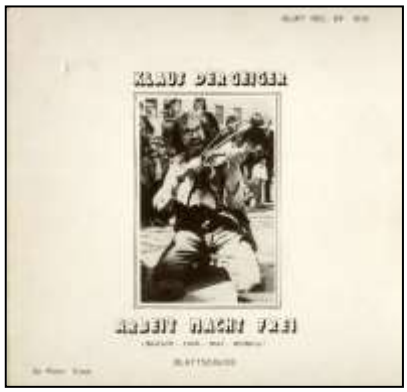
Klaus von Wrochem (violin, vocals), Peter Trunk (bass, piano), Richard Palmer (guitars), Curt Cress (drums), Andy Marx (banjo)

1. ARBEIT MACHT FREI (1973)

Zcela zapomenutý polit-folk, ovlivněný tvorbou Bernda Witthüsera a skupiny Floh De Cologne. Mnichovská skupina složená z místních „top“ muzikantů, vedená Klausem von Wrochem, zvaným též Klaus The Fiddler nebo Klaus The Violinist.

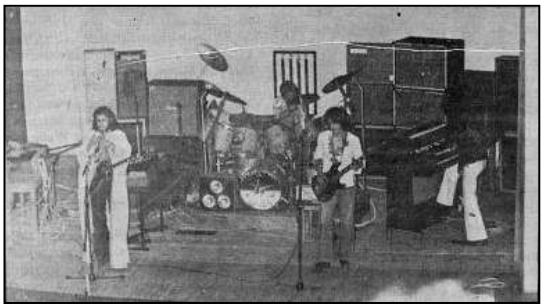
Klaus Der Geiger (Klaus von Wrochem)

Klockwerk Orange

Wolfi Böck (drums), Markus „Wark“ Weiler (keyboards), Guntram Burtscher (bass), Hermann Delago (guitar)

1. ABRAKADABRA (1975)

Rakouský band, složený z partičky - hippie ideály ovlivněných - bývalých spolužáků z gymnázia, kteří se zhlédli v tvorbě kapel EL&P, Pink Floyd, King Crimson či (také rakouských) Eela Craig. Odehráli asi 20 koncertů, především v Tyrolsku. V r. 1975 nahráli extrémně raritní album Abrakadabra, obsahující 3 dlouhé tracky „germánského“ progresívního rocku, solidní úrovně.

Klockwerk Orange

Koala-Bär

Michael „Hieronymus“ Winzker (keyboards), Christian Hoffmann, Wolfram Graser

1. KOALA-BÄR (1980)

Zformováni na troskách mnichovské undergroundové kapely Ejwuusl Wessahqqan. Věnovali se lehčí odrůdě rocku, s folkovými a „pink floyd“ vlivy, s důrazem na zvuk syntezátorů. Původní nahrávka vyšla privátně pouze na MC kazetě. Další kazetu s názvem Give Me Some Eucalyptus vydali pravděpodobně v r. 1982.

Kollektiv

Jürgen Havix (gt, sitar), Klaus Dapper (flt, sax), Jürgen „Jogi“ Karpenkiel (bass), Waldemar „Waldo“ Karpenkiel (dr)

1. KOLLEKTIV (1973)
2. SWF-SESSIONS VOLUME 5 (1973)
3. LIVE 1973 (1973)

Skupina s příjemným jazz-rockovým albem pro label Brain. Nahráno v dubnu 1973 pod dohledem Konrada Planka ve Windrose Studiu, Hamburk. Nejlepší skladbou je Rambo Zambo s výbornou prací na elektrickou flétnu a Gageg s mnoha skvělými kytarovými pasážemi. Jogi Karpenkiel později vystupoval s Guru-Guru. Další dvě „živá“ CD vyšla zásluhou labelu Long Hair v r. 2001, resp. 2005.

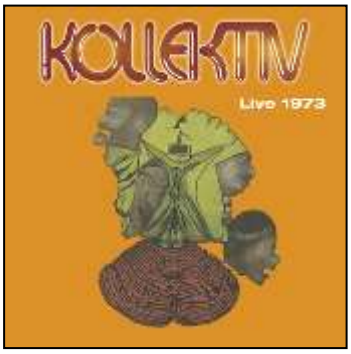

Kollektiv

SWF-Sessions Volume 5

Kollektiv

Live 1973

Helmut Köllen

Helmut Köllen (bass, gt, voc), Dieter Petereit (bass), Matthias Holtmann (dr), Jürgen Fritz (key), Brigitte Witt (back-voc), Elke Köllen (back-voc)

1. YOU WON´T SEE ME (1976)

Helmut Köllen (nar. 1950) byl v letech 1974-1976 basák skupiny Triumvirat. Poté se vydal vlastní cestou. Jediná jeho sólová deska se nese zcela v duchu hudby Triumvirat (symfonický progresívní rock), jen je poněkud posluchačsky přístupnější. Titul alba (vč. motivu na obalu) vyznívá s odstupem času poněkud cynicky – Köllen byl nalezen 3. května 1977 mrtev ve své garáži, udušen výfukovými plyny.

Kolonovits

Christian Kolonovits **(**keyboards, lead vocals), Kurt Hauenstein **(**bass), Johan Daansen **(**guitars, violin), Hartmut Pfannmüller **(**drums, percussion), Christian Felke **(**saxophones, clarinet)

1. LIFE IS JUST A CARNIVAL (1976)

Syn chorvatského otce a maďarské matky, narozený ve Vídni 25.2.1952 (celým jménem Christian Kolonovits). Ve Vídni vystudoval hru na klavír a cello, dále hudební kompozici a školu pro dirigenty. Zpočátku vystupoval jako barový klavírista, v r. 1972 vstoupil do skupiny Milestones, později

vystupoval s rockovými Eistein. Počátkem 70. let (cca 1974) spolupracoval v Německu s Hitfabrik Franka Fariana, kteří se zabývali vytvářením popových šlágrů pro skupiny typu Boney M., Eruption a podobné diskotékové úchylnosti.
V r. 1976 vydal Ch. Kolonovits sólový projekt Life Is Just A Carnival, obsahující poměrně příjemný soft progresívní rock britského střihu (typu Alan Parsons Project), s téměř „floydovsky" znějícími pasážemi, ale také s pasážemi vyloženě mainstreamovými. Kupodivu výsledek není až tak špatný. Další dvě alba vydal v první polovině 80. let, mimo to se téměř výhradně věnoval komponování filmové a televizní muziky a práci s Vídeňským Symfonickým Orchestrem. Kromě těchto aktivit také produkuje a aranžuje hudbu pro Plácida Dominga, José Carrerase, Luciana Pavarottiho, Kiri Te Kanawu a další známá operní jména, ale také např. pro soft-metalové Scorpions.

Komkol

Hans Jürgen Eich (gt, voc), Walter Slansky (gt, perc, voc), Mischa Zai (key, voc), Thomas Roscher (bass, voc), Dieter Sallinger (dr)

1. INDEX (1972)

Název vznikl zkrácením slov „kommunikation und kollektiv". Z tohoto názvu je patrný hudební (a názorový) směr: politický rock. Komkol bylo pět mladíků, žijících ve společné komuně a „diskutujících o politických problémech a skládajících protest-songy". Faktem je, že byli celkem zručnými hudebníky, píšícími příjemné skladby s folk-rockovým feelingem. Kapela žila v Mainz-Weisenau, desku natočili v létě 1972 v mnichovském Union Studiu pro label Kanal.

Martin Kornberger

1. KING'S CRIME (1981)
2. DINNER (1982)

Mix elektronické a progresívní muziky, ovlivněný tzv. berlínskou školou. Vyšlo pouze na MC kazetách. Po r. 1982 vystupoval M. Kornberger ve dvojici s Volkerem Kühnem pod názvem Changing Images (během 80. let vydali několik kazet ve stejném „berlínském" duchu).

Martin Kornberger & Volker Kühn

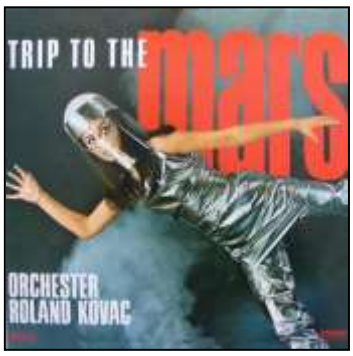
Roland Kovac New Set

Roland Kovac (keyboards), Siggi Schwabb (guitar), Franz Leffler (bass), Charly Antolini (drums)

1. TRIP TO THE MARS (1968)
2. RHYTHM ON THE ROCKS (1970)
3. THE MASTER SAID (1971)
4. GOD MEANS JOY (1972)
5. LOVE THAT (1972)
6. GULLIVER (1974)
7. NYMPHE (1979)

Skupina složená z excelentních mnichovských studiových hudebníků, hudba na albech se pohybuje v rozmezí od jazz-rocku až po výborný progresívní rock, s jazzovými a space prvky. Za nejlepší alba jsou všeobecně považována 3-5, plná kytarových rifů a komplexních struktur, celkově jde o výbornou ukázku progresívního rocku počátku 70. let. První album vydáno pod názvem Orchester Roland Kovac, druhé album Rhythm On The Rocks jako Roland Kovac Trio, další alba již pod „stabilizovaným“ názvem Roland Kovac New Set.

Trip To The *Mars*
(Orchester Roland Kovac)

Rhythm On The Rocks
(Roland Kovac Trio)

The Master Said

God Means Joy

Love That

Gulliver Nymphe

Kraan

A) Peter Wolbrandt (gt), Hellmut Hattler (bass), Jan Fride (dr), Johannes Pappert (sax)
B) Peter Wolbrandt (gt), Hellmut Hattler (bass), Jan Fride (dr), Johannes Pappert (sax), Ingo Bischof (key)
C) Peter Wolbrandt (gt), Hellmut Hattler (bass), Jan Fride (dr), Ingo Bischof (key)
D) Peter Wolbrandt (gt), Hellmut Hattler (bass), Ingo Bischof (key), Udo Dahmen (dr)

1. KRAAN (1972) A
2. WINTRUP (1973) A
3. ANDY NOGGER (1974) A
4. LIVE (1975) A
5. LET IT OUT (1975) B
6. WIEDERHÖREN (1977) C
7. FLYDAY (1978) D

Kapela, všeobecně považovaná za jednu z nejlepších v oblasti jazz-rocku. Založeni v r. 1970 v Ulmu (jižně od Stuttgartu) třemi free-jazzovými hudebníky, po příchodu J. Papperta příklon k tvrdšímu rockovému zvuku. Excelentní krautrock s východními vlivy a pseudo-arabskými motivy, a dlouhými instrumentálními jammy. Za nejlepší jsou považovány LP 2 a 3.

Kraan, vstupenka 30.5.1973

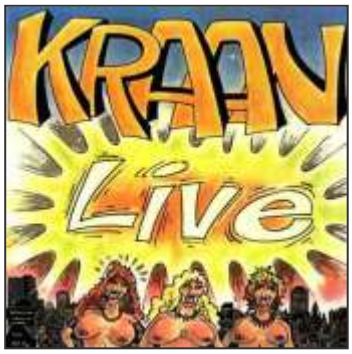
Kraan

Wintrup

Andy Nogger

Live

Let It Out

Wiederhören

Flyday

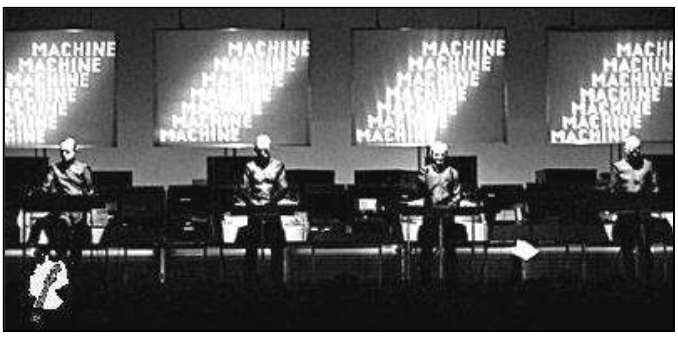
Kraftwerk

A) Ralf Hütter (key, electronics), Florian Schneider (flt, violin, electronics), Klaus Ginger (perc, electronics), Andreas Hohmann (perc)
B) Ralf Hütter (key, electronics), Florian Schneider (flt, violin, electronics)
C) Ralf Hütter (key, electronics), Florian Schneider (flt, violin, electronics), Plato Rivera (bass), Emil Schult (gt)
D) Ralf Hütter (key, electronics), Florian Schneider (flt, violin, electronics), Karl Bartos (el. dr), Wolfgang Flur (el. dr)

1. KRAFTWERK (1970) A
2. KRAFTWERK 2 (1971) B
3. RALF + FLORIAN (1973) C
4. AUTOBAHN (1974) D
5. RADIO-AKTIVITÄT (1975) D
6. TRANS EUROPA EXPRESS (1976) D
7. DIE MENSCH-MASCHINE (1978)
8. COMPUTERWELT (1981)

Jedna z nejznámějších německých kapel sedmdesátých let, zakladatelé futuristického elektronického rocku. Vznikli ze skupiny Organisation. První, konceptuální album, bylo ovlivněno hudbou Johna Cage, Terryho Rilleyho, Stockhausena a Pink Floyd. Desky 1 + 2 později vyšly jako dvojalbum. Třetí album s novými spoluhráči produkoval Konrad Plank.
První mezinárodně uznávanou deskou se stal Autobahn - konceptuální album v monotónním hypnotickém rytmu s lehkými disco prvky, které v amerických hitparádách té doby okupovalo nejvyšší příčky. Tyto postupy byly dotaženy k dokonalosti na dalším konceptuálně laděném albu Radio-Aktivität, jež je oslavou elektroniky a elektrické energie vůbec. Podobně koncipované desky 6 + 7 získávají skupině velkou slávu v celosvětovém měřítku, Die Mensch-Maschine s futuristickou tématikou patří zcela jistě k nejvýznamnějším deskám desetiletí. Písně Die Roboter (The Robots) a především Das Modell (The Model), vyňaté z této desky, se staly hity i pro punkem ovlivněnou část posluchačů (viz např. cover verzi The Model od Big Black, Snakefingera, či v souč. době Rammstein). Po desce 7 byla kapela delší dobu inaktivní a na scénu se vrátila až v r. 1981 deskou Computerwelt.
Kraftwerk byli velice známi i jako originální koncertní skupina, jejich vystoupení plně komputerizovaná a stylizovaná do hudby robotů patří k tomu nejoriginálnějšímu, co rock sedmdesátých let nabídl k poslechu.
Pozn.: alba 5 - 8 vyšla také v anglických mutacích: 5. Radio-Activity, 6. Trans Europe Express, 7. The Man Machine, 8. Computer World. Původní německé verze však působí daleko autentičtěji.

Kraftwerk

Kraftwerk 2

Ralf + Florian

Autobahn

Radio-Aktivität

Trans Europa Express

Die Mensch-Maschine

Computerwelt

Kram (aka Sagalinda Notko)

Paul Mono (?)

1. KRAM (demo, 1971)

Naprosto raritní nahrávka skupiny pocházející z města Aachen (Cáchy), která nebyla nikdy předvedena potencionálním posluchačům – celý záznam stažen pouze z internetu, kam jej umístil Paul Mono, pravděpodobně jeden ze členů této kapely. Všechny tři skladby skupiny Kram (známé ve své době - na „regionální“ úrovni - patrně i pod názvem Sagalinda Notko), v celkové délce přes 70 minut, byly pořízeny v r. 1971 ve zkušebně, jinak 4 metry vysokém sklepení. Jde v podstatě o unikátní ukázku německé „undergroundové“ rockové muziky, kterou se v té době zabývaly další stovky kapel, a jejichž záznamy, pokud byly kdy pořízeny, však již jen tlejí v dávno zapomenutých sklepních koutech, přikryty laskavým baldachýnem nevědomí.

Kravetz

1. KRAVETZ (1972)

Francouz Jean-Jacques Kravetz (nar. 1947) vstoupil do širšího povědomí jako klávesák v kapelách Frumpy a Atlantis. V roce 1972 ve Frumpy skončil a vydal sólové album s Udo Lindenbergem (dr, perc, voc + všechny texty), Steffi Stephanem (bass), Rogerem Hookem (ac. gt) a Thomasem Kretzschmerem (gt). Na jedné z pěti skladeb zpívá Inga Rumpfová. Hudebně se jedná o příjemný progresívní rock s dominantními klávesami, znějící jako další album skupiny Frumpy.
Po tomto albu se Kravetz opět vrátil do své domovské kapely a zúčastnil se nahrávání posledních částí alba By The Way (1972). S Ingou Rumpfovou a K.H. Schottem později přešel k více mainstreamové rockové kapele Atlantis, pomáhal také s nahráváním sólových desek Udo Lindenberga.
Pozn.: album Kravetz vyšlo v reedici v r. 1996 na labelu Germanofon pod alternativním názvem 8 Days In April – The Hamburg Scene.

Daniel Krawauli

KOMM, GRÜNER HEINRICH / GEBET (cca 1979)

Neznámá a především podivná experimentální krautrocková realizace na Vollmond Records. Vydáno pouze 80 kopií, s ručně vyrobeným obalem. Přesný rok vydání není znám, ale zřejmě jde o přelom 70. a 80. let. A poslední dostupné info - Daniel Krawauli byl rakouský hudebník.

Krohn + Micus

1. KROHN + MICUS (1972)

Raritní album dvojice Hans-Peter Krohn (ex-Pentagon) a Stephan Micus (sólový hudebník, pohybující se na poli world music a ethno-jazzu), které vyšlo v r. 1972 na mnichovském labelu German Blues & Underground (podobně jako např. Siloah). Deska obsahuje „folkovou“ muziku, podobnou tvorbě např. Limbus či Kluster. Po vydání jediného alba se dvojice rozešla, Micus se věnoval sólové dráze, Krohn zformoval skupinu Delano (s ex-členy Siloah a Subject Esq.), vystupoval také s kapelami Rigan Clan a Hurricane.

Hans-Peter Krohn

Stephan Micus

Krokodil

Hardy Hepp (violin, piano, vocals), Düde Dürst (drums, percussion, vocals), Walty Anselmo (sitar, lead guitar, vocals), Terry Stevens (bass, guitar, vocals), Mojo Weideli (harmonica, flute, percussion)

1. KROKODIL (1969)
2. SWAMP (1970)
3. AN INVISIBLE WORLD REVEALED (1971)
4. GETTING UP FOR THE MORNING (1972)
5. SWEAT & SWIM (1973)
6. PSYCHEDELIC TAPES 1972 (2005)

Švýcarská kapela, promotéry prezentovaná jako „odpověď“ na tvorbu britských Groundhogs. Inovátoři s vlastním přístupem k bluesové muzice Mayallova typu. První dvě alba obsahují vkusný mix folku a blues s výraznou Weideliho foukací harmonikou. Po druhém albu odchází Hardy Hepp na sólovou dráhu. V r. 1971 vydávají Krokodil další desku An Invisible World Revealed, plnou etnických a psychedelických elementů (nápadité využití sitáru, tabel a flétny), připomínající tvorbu Amon Düül II a britských Man, ovšem s nezaměnitelným vlastním rukopisem. Příští album Getting Up For The Morning vychází již na labelu Bacillus, přináší opět zdařilý mix rocku, blues a etniky, ovšem ve více písňovém duchu. Poslední dvojalbum album Sweat & Swim, je víceméně kompilací dříve nerealizovaných a starších upravených věcí (např. 17 minutový kosmicko-etnický trip Linger z třetího alba).

Krokodil

Krokodil

Swamp

An Invisible World Revealed

Getting Up For The Morning

Sweat And Swim

Psychedelic Tapes

Krokus

Tommy Kiefer (guitar, vocal), Hansi Droz (guitar), Remo Spadino (bass), Chris von Rohr (drums)

1. KROKUS (1976)
2. TO YOU ALL (1977)
3. PAINKILLER (1978)

Švýcarská rocková skupina, zformovaná v r. 1974 v provinčním městečku Solothurn. První album solidního progresívního hard rocku vydali v r. 1976, postupně se však jejich styl měnil v „klasický“ heavy metal a po příchodu nového zpěváka Marca Storaceho (ex-Tea) v r. 1980 se z nich stala nejznámější mezinárodně uznávaná švýcarská kapela v tomto stylu.

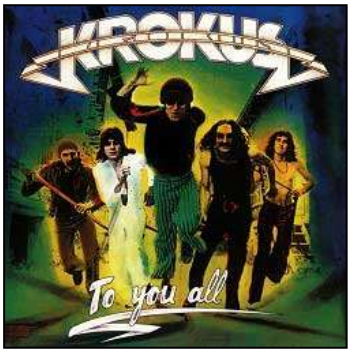

Krokus

Krokus

To You All

Painkiller

Klaus Krüger

A) Klaus Krüger (bass, drums, percussion, piano, synthesizer, voice), Christine Hahn (voice), Eff Jott Krüger (guitar), Frank Dolch (guitar), Bobby Sommer (saxophone)
B) Klaus Krüger (bass, drums, percussion), Manuel Göttsching (guitar), Michael Winter (percussion), Christine Hahn (synthesizer)

1. ONE IS ONE (1981) A
2. ZWISCHENMISCHUNG (1982) B

Bubeník Klaus Krüger (v anglických pramenech uváděn též jako Krieger) se v 70. letech pohyboval na berlínské hudební scéně, byl také členem výtvarné skupiny „Berlin´s Art And Design Circles“. Je dobře známý z krátké spolupráce se skupinou Tangerine Dream (hrál na albech Cyclone a Force Majeure z let 1978-1979). Již dříve si ho ke spolupráci přizval také Edgar Froese na svůj sólový počin Ages (1977). Po ukončení těchto aktivit zcela změnil pole své působnosti a překvapivě hostoval na albu Soldier od Iggyho Popa, vystupoval krátce také s Ivanem Králem či britskými novovlnými XTC. Počátkem 80. let se opět vrací ke svým kořenům a vydává dvě sólová alba, silně ovlivněná syntetickou muzikou „berlínské školy“. Zatímco první album obsahuje zdařilou expresívní elektroniku, druhá deska překvapivě nestojí za nic (až na poslední sedmiminutovou skladbu Finale).

One Is One

Zwischenmischung

Rolf & Joachim Kühn
(aka The Kühn Brothers & The Mad Rockers)

Rolf Kühn (clarinet), Joachim Kühn (piano, organ, alto sax, shenai), Volker Kriegel (guitar), Günter Lenz (bass), Stu Martin (drums)

1. THE MAD ROCKERS (1968)
2. BLOODY ROCKERS (1969)
3. MONDAY MORNING (1969)

Bratrské duo s jediným společným „rockovým“ albem (pod názvem The Kühn Brothers & The Mad Rockers). Deska The Mad Rockers byla ve své době naprosto revoluční počin, srovnatelný snad jen s Uncle Meat od Mothers Of Invention! Jde o velice invenční rockovou fúzi v čele s elektrickým klarinetem, hutnými klávesami a skutečně divokým psychedelickým zvukem. Obal slibuje novou hudební formu „free rock“ a skutečně toto album předznamenává další vývoj jazz-rockové větve krautrocku (např. kapel Et Cetera, Embryo, Missus Beastly, ad.). V roce 1969 vydali pak ještě dvě společná free-jazzová alba, v konvenčnější jazz-rockové poloze (již jen jako Rolf & Joachim Kühn). Rolf Kühn byl jazzovým průkopníkem, spolupracoval s řadou hudebních těles, od bigbandového orchestru po avantgardní free-jazzovou kapelu. Jeho diskografie je svým rozsahem enormní. Joachim Kühn spolupracoval s mnoha německými jazz-rockovými uskupeními, aby později odešel na sólovou dráhu do U.S.A. Jeho diskografie je rovněž úctyhodná.

Rolf Kühn

Joachim Kühn

The Mad Rockers

Bloody Rockers

Monday Morning

Hardy Kukuk

Hardy Kukuk (synthesizers), Klaus Bloch (guitar, ping pong system), Andreas Schneider (congas)

1. ATEMNOT (1981)

Hráč na syntezátory, který vydal první sólové album ve vlastní produkci v r. 1981. Hudba je zřetelně ovlivněna staršími nahrávkami Klause Schulzeho či Tangerine Dream, oproti svým vzorům jde však o tvorbu méně komplikovanou, stále však jde o solidní space elektronický trip.

Kuno And The Marihuana Brass

LASS UND DOCH MAL HASCHEN / MARIHUANA-MANTRA (1970)

Sólový singl hamburského basáka Kuno Dreysse (nar. 1945, ex-The Rivets). Strana A obsahuje muziku jak z bavorské pivní tancovačky, strana B je pro změnu vyplněna rozvernou psychedelickou odrhovačkou, vše s texty o trávě a travních radostech. Součástí obalu je malý Kuno´s Törn-Diktionär, Kunův sjetý slovníček, vyjmenovávající nejrůznější marihuanové produkty.

Bernd Kunze

1. FIRST RECORDINGS (1992)

Hráč na harmonium a syntezátory (nar. 1958). Původně experimentoval s kytarovou muzikou, od roku 1981 se věnuje elektronické hudbě, ovlivněné tvorbou Kraftwerk, Tangerine Dream, Cluster, Neu, Harmonia, La Düsseldorf, Klausem Schulzem, Wolfgangem Riechmannem … První album mu vychází v r. 1992 a obsahuje rané nahrávky z let 1977-1982, postupem let přidává celou řadu dalších desek v totožném duchu.

Kurzschluss

Joachim Stender (synthesizer, drum programming), Ralf Wehowsky (synthesizer, guitar)

1. KURZSCHLUSS (1980)

obsaženo na: RHEIN - MAIN - SAMPLER (1980)
REISSAUS VOR KRACH UND CHAOS (1981)

Hudební projekt Joachima Stendera – spoluzakladatele skupiny Permutative Distortion (s Ralfem Wehowskym). Tito dva také společně ve Frankfurtu v roce 1980 založili nezávislý label Wahrnehmungen, zabývající se experimentální hudební scénou (součástí této značky byl také vedlejší projekt – label Selektion). V letech 1980-1981 vydali celkem 19 kazet, 2 LP desky a dva sigly. Po dvou společných sezónách Stender z firmy odchází a zakládá svůj vlastní label Tödliches Schweigen. Se skupinou Kurzschluss vydal jedno album - kazetu post-psychedelické muziky, využívající repetitivní elektronické struktury, prokládané kytarami a echovanými vokály. Nabízí zajímavý „space trip“ napříč ani ne tak temnotou, jako spíše všepohlcující mlhovinou.

Kyrie Eleison

Michael Schubert (vocals, percussion), Manfred Drapela (guitars, choir), Gerald Krampl (organ, piano, synthesizer, Mellotron, choir), Norbert Morin (bass, bass pedals, acoustic guitar), Karl Novotny (drums, percussion, choir)

1. THE FOUNTAIN BEYOND THE SUNRISE (1976)
2. THE BLIND WINDOWS SUITE (2002)
3. LIVE (2002)

Rakouský progresívní soubor, vycházející z rané tvorby britských kapel typu Genesis či Van Der Graaf Generator. Ve své době v Rakousku popularita kapely dosahovala úrovně těchto vzorů. Jejich původně jediné realizované album The Fountain Beyond The Sunrise z r. 1976 obsahuje bohatě texturovaný lyrický progresívní rock se space prvky a německými texty. V r. 2002 vyšly na CD ještě alba The Blind Windows Suite (původně amatérská studiová nahrávka z r. 1975, určená pro propagační účely) a Live (koncertní nahrávka z 29.5.1975, která sice trpí všemi nedostatky tehdejší neprofesionální techniky, jedná se ale o nenahraditelný dokument, vykreslující dobovou atmosféru), která dokumentují ranou historii skupiny, předtím na vinylech nerealizovanou. Kyrie Eleison se později transformovali do neo-progresívního bandu Indigo.

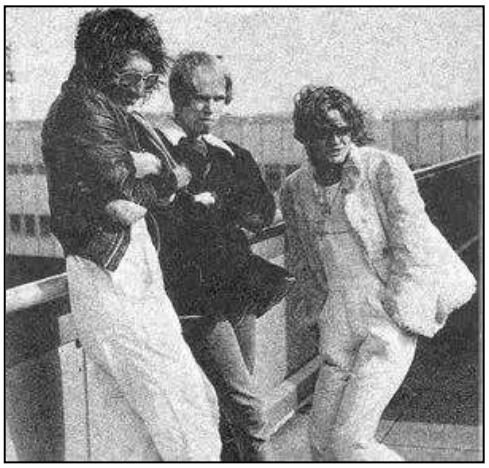
The Fountain Beyond The Sunrise The Blind Windows Suite Live

La Düsseldorf

Klaus Dinger (aka Nikolaus von Rhein) (gt, voc, key, synth), Thomas Dinger (perc, voc), Hans Lampe (perc, electronics)

1. LA DÜSSELDORF (1976)
2. VIVA (1978)
3. INDIVIDUELLOS (1980)

Logický následovník kapely Neu! po odchodu Michaela Rothera na sólovou dráhu v r. 1975. Jeho bývalý kolega ze skupiny K. Dinger natočil nové album v říjnu – prosinci 1975 s dvěma perkusisty z posledního alba Neu! T. Dingerem a H. Lampem (a hostem na basu H. Konietzkem). Tento „nový Neu! projekt“ nazvali La Düsseldorf. Hudebně se jedná o návrat k industriálnímu elektronickému rocku – monotónní minimalistická hudba s účelově naivními texty.

La Düsseldorf | Viva | Individuellos

Lady

Werner Nadolny (key, voc), Hanno Grossmann (gt), Christian Reinhardt (bass, voc), Claus Zaake (dr)

1. LADY (1976)

Podobně jako skupina Harlis, i tohle byla odnož hannoverské skupiny Jane. Koncem r. 1973 ji založil W. Nadolny k realizaci své vlastní muziky. Jediné album bylo nahráno v květnu 1976 a obsahuje pompézní rock, nepříliš hudebně odlišný od Nadolneho domovské kapely.

Lake

Martin Tiefensee (bass), Detlef Petersen (keyboards), Geoffrey "Jeff" Peacey (keyboards), James Hopkins-Harrison (lead vocals), Alex Conti (guitars), Dieter Ahrendt (drums)

1. LAKE (1977)
2. LAKE II (1978)
3. PARADISE ISLAND (1979)

Kapela založena v r. 1970 pod původním názvem Tornados, v r. 1973 si změnili název na Lake. V letech 1973-1974 vydali tři singly, první deska však vyšla až v r. 1977. Eponymní album, jakož i alba následující však obsahují poměrně nezajímavý, mainstreamově znějící, soft symphonic rock á la Supertramp té doby. Skupina byla aktivní i v 80. letech, kdy vydali dalších cca 7 LP – bohužel však bez výraznější změny stylu.

Lake

Lake II

Paradise Island

Lake Placid

Detlef Gödicke (guitar, vocals), Michael Grolle (keyboards), Ingo Hünken (bass), Udo Schloen (drums, percussion)

1. ROCK IS ALIVE (1980)

Pozdní heavy-garážový hard rock, s progresívními prvky. Label Lamplight, realizace privátní.

Lamberts

CRAZY TIME / MEIN LEBEN IST LEER OHNE DICH (1971)
KOMM, TANZ MIT UNS / ROCK'N'ROLL IS KLASS (1971)

Rakouská garážovka, plná varhanních rifů a vřískajících kytar, textů v duchu „…jsem tak líný, jsem tak líný, jsem v pohodě, celý den se povaluji na pohovce a poslouchám muziku…“ (Crazy Time), a podobné „filozofické“ úlety. Sestava neznámá, další osudy kapely taktéž nedohledatelné.

Lang´syne

Egbert Fröse (gt, key, sitar, voc), Matthias Nahle (gt, perc, banjo, voc), Ulrich (gt, flt, perc, voc)

1. LANG´SYNE (1976)

Podle informace na obalu „langsyne“ znamená „for a long time“. Soukromě realizovaná nahrávka vznikla v r. 1976 a v současné době je prakticky nedostupná. Obsahuje 7 písní naprosto excelentního folk-rocku, sound desky je zcela odlišný od produkce jejich německých folkových souputníků. Texty zpívané anglicky, hudba s mystickou atmosférou by se dala snad přirovnat k produkci anglo-irských kapel typu Stone Angel, Moonkyte, Trees Isolation, apod.

Last Exit

Patrice Chatelain (guitar, vocals), Rolf Bachmann (guitar, vocals), Edmund Janson (bass, vocals), Jürgen Müller (drums, percussion)

1. FIRE & DESERT (1978)

Ultra-raritní privátní nahrávka z r. 1978 na labelu New Blood. Skupina pochází z německého Wormsu a na albu se prezentuje excelentní hard-progresívní muzikou s bluesovými prvky. Dle některých zdrojů bylo album vylisováno až v roce 1980.

Lava

Thomas Karrenbach (key, voc), Stefan Ostertag (gt, voc), Jürgen Kraaz (gt, flt, bass, key), Christian Ostertag (bass, gt), Archer Weaver (dr, harm, harfa, voc), Peter Moses (perc)

1. TEARS ARE GOING HOME (1973)

Skupina z Berlína, která vyprodukovala jedno z nejlepších „rockových“ alb pro label Brain (v nákladu 1000 kusů). Členové skupiny žili společně v hippie komuně nedaleko Berlína. Sedm skladeb na albu je značně rozličných: od heavy space-rocku v duchu Hawkwind, přes Dylanovský folk-rock (skladby All My Love To You, Would Be Better You Run) až po west-coast styl (I´m Just A Mad Dog).

Lazarus´ Bra

Peter Schmidt (guitar, piano, vocals), Klaus Assmann (drums), Hans-Jürgen Maik (bass), Uwe Scheffler (guitar, vocals), Bernd Hadeler (lead vocal, guitar)

PASSIVITY WON´T CHANGE THE WORLD / IF (1972)

Skupina z německého města Stade, na hudební scéně od r. 1970. První strana jediného singlu obsahuje progresívní rock oživený jihoamerickými rytmy, vzdáleně připomínající tvorbu Carlose Santany, druhá strana má blíže k muzice např. skupiny Focus. Celkově solidní SP.

Lazarus´ Bra

Lear

1. SWISS ROCK HISTORY, VOL. 1 (1979)

Švýcarský hard-progresívní kvintet se solidním, soulově znějícím ženským vokálem. Výrazné psychedelické hammondky, dobrá kytara. Použitý materiál – sesbírané nahrávky z let 1969-1979, mínusem je však značně béčkový zvuk této kompilace.

Leda

Peter Baumann (aka Hacoon Mail), Hans Brandeis (aka Cyril Claud)

1. WELCOME TO JOYLAND (1978)

Sólové album bývalého člena Tangerine Dream Petera Baumanna, vydané pod názvem Leda, obsahuje lehkou, sice neurážející, ale také ničím neuchvacující, mainstreamovou hudbu v duchu soundu jeho bývalé domovské kapely.

Peter Baumann & Hans Brandeis

Karl Lenfers & Peter Janssens

1. MENSCHENSOHN (1972)

Karl Lenfers (textař a hudebník) & Peter Janssens (skladatel a hudebník, 1934-1998) složili a nahráli v roce 1972 „sakrální pop muzikál“, nazvaný Menschensohn (Son Of Man) a později tuto megalomanskou beatovou mši vydali na dvojalbu pro label Pietbiet Rec. Jak už to bývá u všech těchto „křižáckých“ projektů, nebylo album příliš poslouchatelné ani poslouchané, ale pootevřelo jim dveře do různých misionářských projektů. Ale popravdě řečeno, úryvek uvedený na výběru „Kraut-Bloody-Rageous!“ by mohl, po vykouření nějakého toho jointa, přinést docela příjemný zážitek. Deska má dvě alternativní varianty obalu (LP a CD verze).

Heinz Leonhardsberger

1. EARTHRISE (1982)

Vídeňský elektronický experimentátor a avantgardní hudebník, který produkoval své vlastní hudební vize zhruba od r. 1971. První – soft elektronické – album však vydal až v r. 1982, druhé (a také poslední) v r.1988. Mimo to se věnoval především skládání hudby k filmům.

Lepra

1. PARLE (1971)

Zajímavá psychedelická kapela, tvorbou připomínající starší věci skupin typu Can či Guru Guru. Skladba Sesam, Sesam se objevila na výběrovce „Hungry Krauts, Daddy!“.

Les Étoiles Filantes

SOMETHING / TEARS OF BOY (1968)

Švýcaři s jedinou nahrávkou, pocházející z r. 1968. Jde o poměrně běžnou garážovku s výrazným vokálem.

Les Hirondelles

GEEN / (1968)

Průměrná švýcarská post-beatová kytarovka z města Chur. Tuctová „sunshine psychedelic“…

Les Marquis

Peter Bönsch (vocal, guitar), Hannes Stiegler (vocal, guitar), Arno Klement (guitar), Erich Holzmann (drums, vocal), Reinhard Bayer (keyboards, vocals), Peter Maierbrugger (harmonica)

FIRE HORSES / SILENCE ON THE SHORE (1968)

Rakouský soubor, pocházející ze Salzburgu, zformováni v r. 1967. Hudebně aktivní do současnosti (alba v r. 1997 a 2009). Vyprodukovali jediný singl poměrně příjemné post-beatové muziky.

Les Vampyrettes

BIOMUTANTEN / MENETEKEL (1980)

Les Vampyrettes byli nárazovým projektem Holgera Schüringa (známý pod jménem Holger Czukay) a Connyho Planka z přelomu 70. a 80. let. Z této spolupráce vznikl jediný singl (pod tímto názvem) a jedna skladba se objevila na (fakticky) druhém sólovém albu H. Czukaye On The Way To The Peak Of Normal. Zmíněný singl lze považovat za mimořádný – obsahuje rock s bizarními

rytmy, strašidelně znějícími vokály a příjemnou melodickou elektronikou. Zajímavé spojení komerce a hudební podivnosti. Kromě zmíněné dvojice na singlu vystupuje bubeník Can Jaki Liebezeit a zpěvačka Phew (japonská obdoba Nico!).

Mike Lewis (aka Wuschel)

1. WUSCHEL (1971)

Kanadský multi-instrumentalista, studující v Mnichově experimentální muziku. Byl členem skupiny Wired (Free Improvisation, 1970) a Moosknukkl Groovband (I., 1972). V r. 1971 vydal ve spolupráci s Conny Plankem jedno zapomenuté album v rockovém, či spíše jazz-rockovém, stylu.

Libido

obsaženo na: HEAVY CHRISTMAS (1971)

Dvojice Achim Reichel a Frank Dorstal, která spolupracovala na heavy rockovém projektu Propeller, nahrála svého času hudební session na album Heavy Christmas pro label Pilz. Jejich dva příspěvky se nesou v duchu psychedelické space vánoční parodie, plné typické Reichelovy hudební invence počátku 70. let.

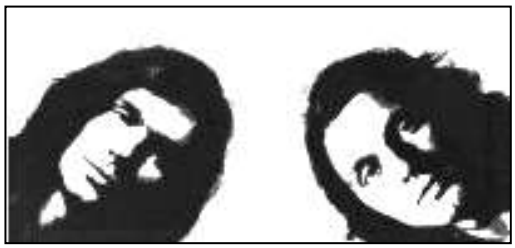
Lied Des Teufels

Peter Barth (voc, sax, flt), Ralf Schultze (gt, voc), Jörg Hahnfeld (bass), Thomas Holm (dr)

1. LIED DES TEUFELS (1972)
2. 2 - HÖLLISCH HEISSE ROCKMUSIK (1975)

Skupina Hanuman změnila název na Lied Des Teufels (= Songs Of The Devil) v r. 1972. První album obsahuje příjemný progresívní polit-rock, podobný tvorbě skupiny Ihre Kinder s tím rozdílem, že Lied Des Teufels používali více instrumentálních pasáží (především kytarových a flétnových) a komplikovanějších aranží. Celkově lze konstatovat, že jejich muzika byla více progresívní, než folkovější alba Ihre Kinder. Druhá deska je poněkud přívětivější, znějící místy jako Gentle Giant.

Lied Des Teufels

Lied Des Teufels

2 - Höllisch Heisse Rockmusik

Hpl Liemans

Hpl Liemans (bass) + Fritz Matzka (drums), Hartmut Pfanmüller (drums), Martin Herrmann (drums), Bernd Schönhofen (electric piano, synthesizer), Reinhard Besser (guitar), Michael Cretu (synthesizer), Wolfgang Bier (synthesizer)

1. STERNSTUNDE-ELEKTROLYRIK (1981)

Post-krautrocková progresívní elektronika basáka Hanse Petera Lehmanna „Liemanse“ a hostů. Celý název alba zní: „Sternstunde - hpl liemans das ist elektrolyrik im rockigen weißgeschmeide“, natočeno v listopadu 1980 – únoru 1981.

Life

Gernot (bass), Linus (drums,vocals), Jason (guitar), Marcel (drums)

1. SPRING (1971)

Kapela složená ze dvou Američanů, usazených v Německu, a dvou mnichovských rodáků. V roce 1971 realizovali jediné album pro label CBS v produkci J. Schittenhelma (producent legendární značky Ohr). Hudebně jde o tvorbu podobnou hard rockovým James Gang, s čistými undergroundovými a psychedelickými pasážemi, s častým využitím flétny, „zkouřené“ kytary a výborným vokálem.
CD obsahuje tři bonusové skladby, které se nevešly na originální album.

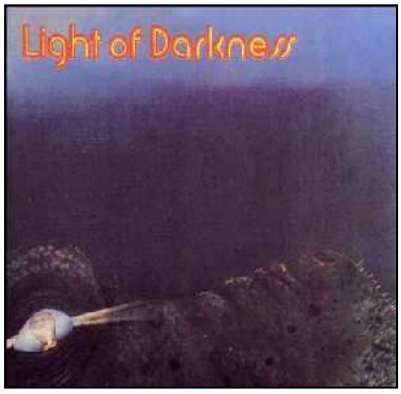
Life

Light Of Darkness

John Latimer (vocals, piano, organ, percussion), Byron Grant (guitars, violin), Mike Reoch (bass, flute, piano, harmonica), Manfred Bebert (drums, percussion)

1. LIGHT OF DARKNESS (1971)

Skotská kapela s německým bubeníkem, usazená v Hamburku. Blues rock v duchu Canned Heat, s psychedelickým a typicky německým zvukem raných 70. let.

Lightnings

TIME ROAD / END OF LOVE (1970)
Skupina z německého Heidelbergu s jediným legendárním (a sběratelsky ceněným) singlem příjemné muziky, s „transcendentální“ lyrikou.

Lightshine

Joe (gt, voc) Ulli (gt, flt, voc) Olli (synth) Wolfgang (bass) Egon (dr)

1. FEELING (1973)

Jediné album, realizované na mini-labelu Trefiton v počtu pouhých 550 kopií. Skupina pocházela z Emmerichu poblíž hranic s Dánskem. Toto značně obskurní album realizovali v neznámém nahrávacím Trepita-Film-Ton-Studiu. Hudba: Nightmare - space kytarový rock ve stylu Ash Ra Tempel s jemným vokálem a syntezátorovými texturami, Lory s basovou linkou vypůjčenou z In The Hall Of The Mountain King od Edwarda Griega a agresívní zkreslenou kytarou, King And Queen je 13 minutový opus s melancholickou melodií a snovými instrumentálními party, Sword In The Sky je crazy skladba s primitivními vypjatými vokály a závěr obstarává acid-folková kompozice Feeling. Opravdu „extrémně“ dobré album.

Lightshine

Lilac Angels

Joe Stick (voc, gt, key), Horst Lutge (gt, voc), Det Silverstein (bass, voc), Nappes Napiersky (dr)

1. I´M NOT AFRAID TO SAY “YES“! (1973)
2. HARD TO BE FREE (1978)

Skupina byla svého času v Německu celkem raritou - nevěnovala se příliš experimentování, ale byla spíše zaměřena na zlaté časy rock´n´rollu a rhythm and blues. První album natočeno ve Windrose Studiu v Hamburku v dubnu 1973 v produkci Klause Dingera (Neu!, La Düsseldorf). O pět let později vychází druhé LP (s lehce „prorockým“ názvem), založené na stejné hudební bázi.

I´m Not Afraid To Say “Yes“!

Hard To Be Free

Liliental

Dieter Moebius (guitar, percussion), Asmus Tietchens (Moog, piano), Okko Bekker (keyboards, percussion, vocals, guitar), Conny Plank (guitar, vocals), Johannes Pappert (alto sax, drums, bass, flute), Helmut Hattler (bass)

1. LILIENTAL (1978)

Superskupina složená ze známých hudebníků Dietera Moebiuse (Cluster), Johannese Papperta a Helmuta Hattlera (Kraan), zvukového technika Connyho Planka a dvojice sólových hráčů Asmuse Tietchense a Okko Bekkera. Zdařilá kombinace. Moebius spolupracoval s Dekkerem a Tietchensem již na albu Cluster & Eno, Plankova účast je také logická, připojení hudebníků z Kraan vychází z jejich dřívější spolupráce s Cluster na projektu Maniho Neumeiera a Axe Genricha. Výsledkem je „kosmické“ album připomínající ranou tvorbu kapel Harmonia, Cluster

a Cosmic Jokers, jen s tím rozdílem, který do hudby vnesla dvojice jazzových hudebníků z Kraan, v kombinaci s pianem Asmuse Tietchense.

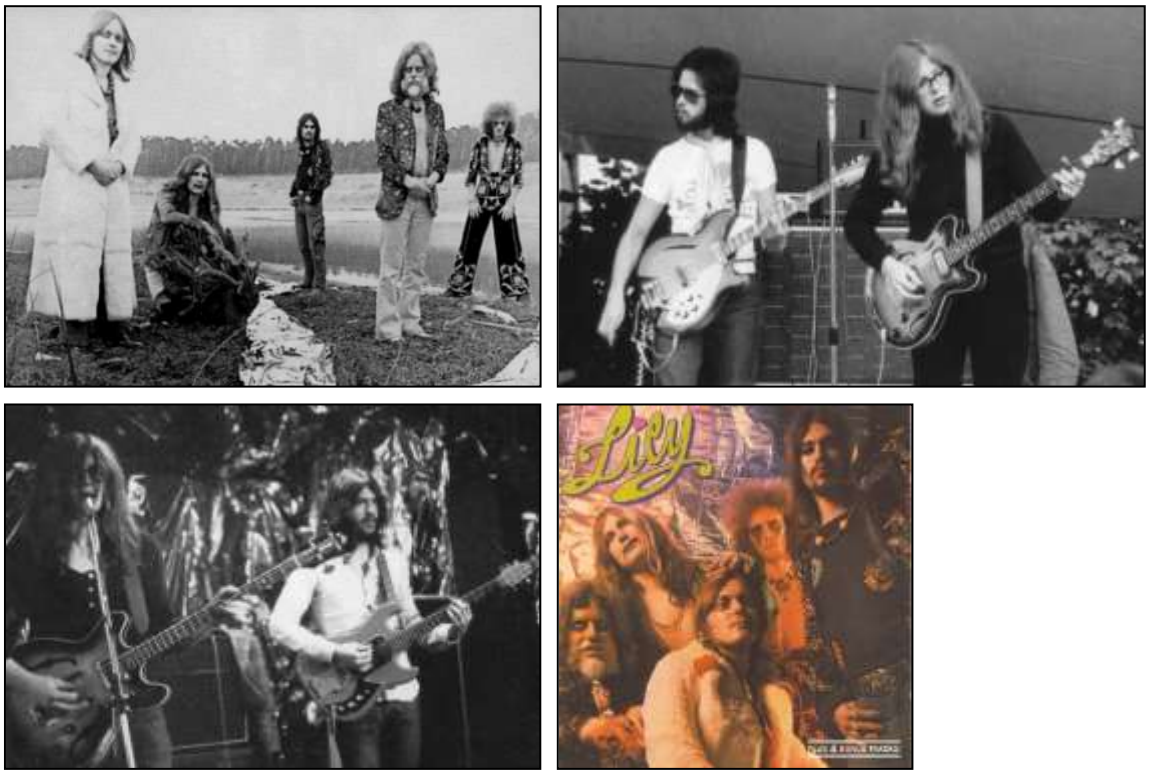
Lilienthal

Lily

Hans-Werner Steinberg (sax), Manfred-Josef Schroldt (gt), Klaus Lehman (gt), Wilfried Kirchmeier (bass, voc), Manfred Schlagmüller (dr)

1. V.C.U. (1973)

Progresívní jazz-rock s hostujícím Dieterem Dierksem na melotron. V.C.U. („we see you“) představuje celkem průměrnou desku v duchu muziky kapel, jako byli např. Ardo Dombec, jen s větším důrazem na rockovou stránku.

Lily and Message

Limbus 3

Odysseus Artner, Berndt Henninger, Cord Kraus

1. COSMIC MUSIC EXPERIENCE (1969)

Limbus 4

Odysseus Artner, Berndt Henninger, Cord Kraus, Matthias Knieper

1. MANDALAS (1970)

Tato málo známá skupina z Heidelbergu a Karlsruhe byla průkopníkem na poli etnické hudby. Podobně jako skupiny Embryo či Between, i Limbus provozovali totálně improvizovanou spontánní muziku. Cosmic Music Experience z r. 1969 natočená pod názvem Limbus 3, nahráli v tříčleném obsazení – hudebníci zde porůznu hrají na piano, basu, kytaru, cello, violu, flétnu, tamburínu, tabla a nejrůznější exotické perkusní nástroje. Členové skupiny byli vysokoškolskými studenty, kteří se snažili přenést do své hudby filozofické a psychologické ideály. Album bylo realizováno privátně a je v současné době vysoko ceněnou raritou. Obal obsahuje kromě fotek kapely a informací o jejich hudbě i text Francise Bacona z r. 1623 New Atlantis. New Atlantis byl i název jedné skladby na této desce. V r. 1970 doplnil kapelu další multiinstrumentalista M. Knieper a v této sestavě vydali, pod pozměněným názvem, desku pro label Ohr, obsahující 4 nové improvizace zcela v duchu prvotiny.

Cosmic Music Experience

Mandalas

Limbus 4

Udo Lindenberg

Udo Lindenberg (vocals, drums, keyboards, percussion), Carl G. Stephan (bass), Andy Marx (guitars) + Helmut Franke (guitar), Mag Johannsen (choir), Ischi Bendorff (choir), Sybille Kynast (choir)

1. LINDENBERG (1971)

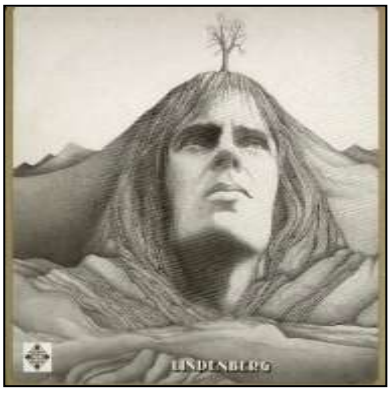
Německá bubblegumová pop star, původně však vyhledávaný vysoce kreativní studiový bubeník, který se podílel na nahrávkách takových kapel, jako byli např. Passport, Niagara či Emergency, a mnoha dalších. Z jeho sólových nahrávek stojí za poslech pouze první album, nahrané za pomoci členů beatové kapely The Mustangs. Jedná se o hard rock s progresívními prvky, podobný tvorbě kapel Kin Ping Meh či Epitaph. Všechna další Lindenbergova (pod názvem Udo Lindenberg´s Panikorchester) alba jsou, mírně řečeno, katastrofální. Poněkud smutný „dezolátní“ konec.

Udo Lindenberg, 1971

Lindner & Bohn

1. VOLL BEDIENUNG OF PERCUSSION (1974)

Dva z nejkomplexnějších krautrockových bubeníků, pocházejících z hamburské scény, Zabba Lindner (Tomorrow's Gift) a Carsten Bohn (Frumpy), byli sice spokojeni se svým účinkováním na rockové scéně, ale stihli vydat jedno společné (zároveň i jedno z nejlepších) multi-perkusní album. Nahrávka Voll Bedienung Of Percussion (anglicky Various Aspects of Percussion) kombinuje space polyfonie s dynamickými rytmickými strukturami, kosmické a gotické prvky s klasickými a avantgardními, vše proloženo divokými rockovými rify. Při koncertní šňůře jim vypomáhali renomovaní bubeníci, jako např. Udo Lindenberg, Mani Neumeier a Lucky Schmidt.

Live

Norbert Aufmhof (keyboards, flute), Thomas Bohn (guitar), Dieter Kurr (drums), Franz Reichenberger (percussion), Gerd Wessel (piano)

1. LIVE (1974)
2. GEVELSBERG (1975)

Založeni v r. 1971, vyhlášeni svými živými performancemi. Produkovali odlehčený symfonický progress, typický pro polovinu 70. let (podobně jako např. skupina Jane). Realizována dvě alba (obě vydána dodatečně na CD v letech 1995 a 2004, jde o dochované nahrávky z r. 1974 a 1975).

Live

Gevelsberg

Live

Living Stones

CHRISTEN UND HEIDEN / GRAU IST DER TAG (1971)

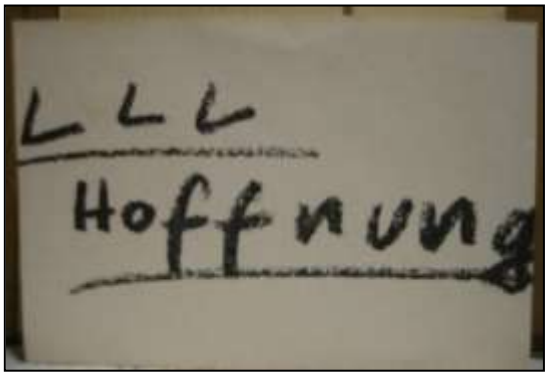
Poměrně příjemně znějící křesťanský rock, bez zbytečných „utrápených“ atributů, tak typických pro tuto odnož muziky.

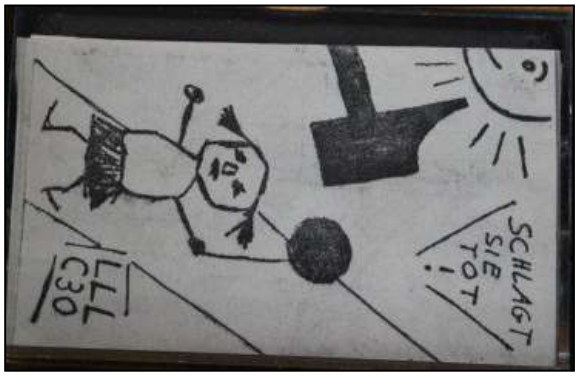

LLL

1. HOFFNUNG (1980)
2. LLL 2 (1981)

Projekt hudebníka Joachima Penseho (nar. 1958). První album pochází z produkce frankfurtského labelu Selektion (označeno jako Selektion SC 2), který od r. 1980 vydával, výhradně na kazetách, elektronickou, experimentální a konkrétní muziku. Hoffnung - to je především temná psychedelická space elektronika, „romantická“ evokace nevyhnutelného pádu do černé díry, s texty v nádherně chladné robotické němčině. Výsledným pocitem z této 60-minutové nahrávky je téměř vznešený post-apokalyptický smutek. Prostě - není cesty zpátky. No future. I když – vždycky existuje naděje (Hoffnung). Na stejném poli se pohybuje i druhá nahrávka, obsahující 2 skladby v celkové délce 30 minut.

Lodestone

John Hollis (lead vocal), Peter Higgs (lead guitar), John Da Costa (keyboards, guitar), Gerry Morris (bass, vocal), Phil Chesterton (drums)

1. TIME FLIES (1971)

Britská skupina usazená v Německu, která vydala jedno ultra-raritní album v r. 1971. Muzika: poměrně slušný soft-progresívní rock s výraznými hammondkami, se zvukem - i melodiemi - jakoby „zamrzlými“ v letech cca 1967-68, kdy se na britské scéně pohybovali pre-progresívní kapely typu Procol Harum. Výsledek je však překvapivě zdařilý.

Logic Animal

1. DEMOKASSETTE (1980)

Obskurní kapela konce 70. let, založená bývalými členy skupiny Embryo - kytaristou Romanem Bunkou a saxofonistou Edgarem Hoffmannem. Jediná dostupná informace hovoří o tom, že v r. 1980 vydali privátně svoje nahrávky na MC kazetě s „překvapivým“ názvem Demokassette.

Lokomotive Kreuzberg

A) Andreas Bauer (voc, key, violin), Karl-Heinz Scherfling (voc), Uwe Holz (voc, dr, harm), Volker Hiemann (voc, gt), Franz Powalla (voc, bass)
B) Andreas Bauer (voc, key, violin), Karl-Heinz Scherfling (voc), Uwe Holz (voc, dr, harm), Uwe Mullrich (gt), Manfred Praeker (voc, bass)

1. KOLLEGE KLATT (1972) A
2. JAMES BLOND (1973) B
3. FETTE JÄHRE (1975) B

Jedna z nejvýznamnějších německých polit-rockových kapel. Založeni v Berlíně pěti levicově orientovanými bývalými vysokoškolskými spolužáky začátkem roku 1972. Podobně jako Floh De Cologne provozovali i Lokomotive Kreuzberg teatrální pódiové show, kde hudba plnila pouze doprovodnou funkci k přednesu textů v kabaretních performancích.

Kollege Klatt

James Blond

Fette Jähre

Lony & The Misfits Ltd.

MAKE ME LOVE: IS´ KLAR / BIRTHDAY (1970)

Kapela z města Dillenburg, která se na singlu prezentuje poměrně zdařilým blues rockem s prvky psychedelie. V jedné skladbě zpívá ženská vokalistka (Lony?).

Lords

Ulli Günther (vocal), Leo Lietz (guitar), Bernd Zamulo (bass), Rainer Petry (guitar), Max Donath (drums)

1. ULLEOGAMAXBE (1969)
2. SHAKIN' ALL OVER '70 (1970)
3. INSIDE OUT (1971)

Oblíbená beatová skupina 60. let (založeni již v r. 1959, v letech 1965-66 vydali čtyři desky). Postupem času přešli z beatu na jednoduchý rock, původní sestava ukončila činnost v roce 1971 (v témže roce vydává jedno hard rockové album zpěvák Ulli Günther v novém obsazení pod názvem New Lords). V roce 1976 začali opět vystupovat a svůj typický bubble-gum provozovali i v prvním desetiletí 21. století (poslední album v r. 2009).

Ulleogamaxbe

Shakin´ All Over

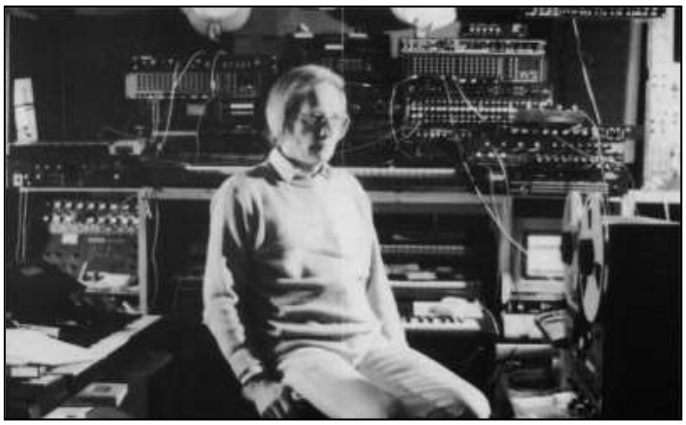

Inside Out

Rüdiger Lorenz

1. QUEEN OF SABA (1981)
2. SILVER STEPS (1981)
3. WONDERFLOWER (1982)
4. EARTHRISE (1983)
5. INVISIBLE VOICES (1983)
6. SOUTHLAND (1984)

Rüdiger Lorenz (1.9.1941 – 31.1.2000) byl německý lékárník a hráč na syntezátorové nástroje, známý především svojí velkou sbírkou analogových syntezátorů. V pěti letech začínal s hrou na klavír, během 60. let byl jako kytarista členem několika lokálních beatových kapel. O elektronickou muziku se začal zajímat až s nástupem moog-syntezátoru koncem 60. let. V roce 1972 si vlastnoručně postavil první „Wersi“ klávesy, v r. 1977 pak první syntezátor ze skládačky „Elektor“. Časem se jeho sbírka rozrostla až na 38 exemplářů. V období 1981 – 1998 vydal dvacet desek elektronické muziky, z čehož první čtyři alba vyšla v omezeném nákladu pouze na MC kazetách.

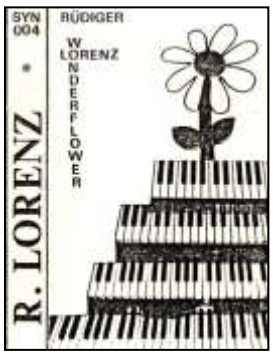

Queen Of Saba

Silver Steps

Wonderflower

Earthrise

Invisible Voices

Southland

Lost Generation

Franz Danninger (lead guitar), Erich Slais (bass), Peter Trimmel (guitar), Gerhard Nezavdal (organ), Johannes Biber (drums)

A STROSSNBAUN OHNE GLEIS / WOS IS DES SCHO WERT (1968)
UND I' STEH' MITT'N DRIN / HAU´ DI AM DAMPFER, ZWUTSCHKERL (1969)

Vídeňský psychedelický bigbít „garážového typu“, s drsným skřípajícím německým vokálem.

Lost Peace

Marc Hellman (drums, percussion), Willy Müller (piano), Peter Lehmann (trumpet, violin), Martin Heiniger (tenorsax, clarinet), Markus Küng (guitar), Claudio Bischoff (bass)

1. LOST PEACE (1977)

Jazz-rocková formace, založená v r. 1970 ve švýcarském Bernu. V r. 1974 vydali jediný singl, album následovalo až v r. 1977. Slušná evropská funky muzika s drsnými basovými riffy a bezchybnými bicími. Nejlepší skladbou desky je závěrečná Papera.

Lucifer´s Friend

A) John Lawton (voc), Peter Hecht (key), Dieter Horns (bass), Peter Hesslein (gt, voc)
B) John Lawton (voc), Peter Hecht (key), Dieter Horns (bass), Peter Hesslein (gt, voc), Joachim Rietenbach (dr), Herbert Bornhold (perc)
C) John Lawton (voc), Peter Hecht (key), Dieter Horns (bass), Peter Hesslein (gt, voc), Herbert Bornhold (dr)
D) John Lawton (voc), Peter Hecht (key), Dieter Horns (bass), Peter Hesslein (gt, voc), Herbert Bornhold (perc), Curt Cress (dr)

1. LUCIFER´S FRIEND (1971) A
2. WHERE THE GROUPIES KILLED THE BLUES (1972) A
3. I´M JUST A ROCK´N´ROLL SINGER (1973) B
4. BANQUET (1974) C
5. MIND EXPLODING (1976) D
6. GOOD TIME WARRIOR (1978)
7. SNEAK ME IN (1980)
8. MEAN MACHINE (1981)

Jeden z nejlepších evropských hard rockových souborů. Hecht, Horn, Hesslein a Rietenbach společně vystupovali již v šedesátých letech v beatové skupině German Bonds. První tři do r. 1970 společně studovali grafiku a design na Hamburg Art School, během studia však stihli nahrávat i desky pod názvy Electric Food a Asterix. V listopadu 1970 již pod názvem Lucifer´s Friend nahráli instrumentální party pro nové album, poté přizvali ke spolupráci britského zpěváka J. Lawtona (do té doby cestujícího po Německu s kapelou Stonewall), který dodatečně nazpíval všechny skladby. Sound desky je, na rozdíl od jiných hard rockových německých kapel té doby, stoprocentně anglo-americký, zvukově podobný produkci Deep Purple v období kolem alba In Rock. Deska obsahuje několik skvělých momentů, jako je již téměř kultovní Ride In The Sky, apod. (*pozn.:* holohlavý muž na obalu je jistý pan Hans Helberg, ročník 1915).
V r. 1971 členové kapely vydali několik dalších hudebních projektů pod různými pseudonymy: Flash - Flash (hard rock), Children Of Quechua - El Condor Pasa (moderní pop-rock), Pink Mice - In Action (instrumentální pop-rock, adaptace klasické hudby) a obskurní Brother T And Family - The Bralling Of Rock.
V lednu 1972 vychází druhé album, hudebně čerpající z prvotiny, jen s poněkud složitějšími aranžemi P. Hechta. I v r. 1972 byli aktivní ve svých vedlejších projektech: Fantastic Pikes - Synthesizer Sound Machine, Pink Mice - Synthesizer Sound a Peters Sunday And Birds Of Fire - Fly Me Up.
V lednu a únoru 1973 natočili třetí album pro label Vertigo - je zde znát odklon k poněkud komerčnějšímu stylu s více orchestrálními aranžemi než doposud. Toto album bylo dobře přijato kritikou v USA, v Německu však dopadli o poznání hůře. Po tomto albu odchází Reitenbach a je nahrazen novým bubeníkem H. Bornholdem. Trend sestupné úrovně nahrávek gradoval na následujících albech Banquet a Mind Exploding, skladby jsou více povrchní a snadno zaměnitelné. Deska Banquet obsahuje nejvíce instrumentálních pasáží a hostuje na ní více jak 30 hudebníků. V r. 1976 odchází J. Lawton k Uriah Heep na uvolněné místo po Davidu Byronovi. Kapela pokračuje i nadále v nahrávání, kvalitativně však již zdaleka nedosahuje úrovně prvních nahrávek.

Lucifer´s Friend

Where The Groupies Killed The Blues

I´m Just A Rock´n´Roll Singer

Banquet

Mind Exploding

Good Time Touch

Sneak Me In

Mean Machine

Luna Set

Mario Strack (electronics), Kai Taschner (saxophone, flute), Juliane Klems (vocals)

1. COMEDIE (1980)

Německé hudební trio, za poslech snad stojí jen první album, spojující lehčí syntetickou muziku s jazzy art-popem, dále se věnovali nové vlně (dvě alba v letech 1981 a 1982).

Günter Maas

1. KLANGBILDER (1969)

Původně malíř a sochař (1923-2010), svého času také jeden z průkopníků konkrétní elektronické hudby (podobně např. jako Oskar Sala). Ve vlastním nákladu vydal v r. 1969 album, obsahující dvě kompozice z r. 1967 a další dvě z r. 1969. Jde o syrovou dřevní elektroniku, temnou barbarskou mši, vznikající foto-elektronickým převodem jeho malířských děl do elektronických zvuků pomocí speciálního syntezátoru.

Lenny Mac Dowell

A) Lenny MacDowell (flute) + Daniel Patay (guitar), Burkhard Lipps (guitar), Horst Stachelhaus (bass), Manfred von Bohr (drums), Zeus B. Held (keyboards)
B) Lenny MacDowell (flute, vibes, keyboards) + Geff Harrison (vocals), Peter Oehler (guitar), Friedemann Witecka (guitar), Horst Stachelhaus (bass), Manfred von Bohr (drums), Zeus B. Held (keyboards), Peter K. Seiler (keyboards), Vridolin Enxing (cello), Brigitte Witt (vocals)
C) Lenny MacDowell (flute) + Mike Herting (keyboards), Peter Oehler (guitar), Horst Stachelhaus (bass), Manfred von Bohr (drums, percussion)

1. FLUTE POWER (1978) A
2. FLEXIBLE (1979) B
3. AIRPLAY (1980) C

Nepříliš německy znějící jméno je pseudonymem německého flétnisty Friedemanna Leinerta, jehož nejstarší hudební historie sahá k mírně mystické kapele Blackmann Lane (v r. 1970 vydali jeden singl). Na svých nahrávkách produkuje odlehčenou muziku, občas okořeněnou jazzovými a etnickými prvky (místy snad Deuter, místy Jethro Tull). Mírnou zvláštností je fakt, že mu na jeho deskách občas vypomáhají - v rámci doprovodné kapely - členové hard rockových Birth Control. Poslední album vydal v r. 2009.

Lenny Mac Dowell

Flute Power

Flexible

Airplay

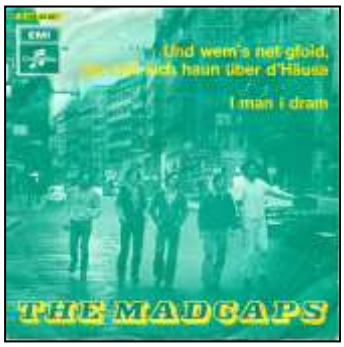
Madcaps

Georg Danzer (vocal), Hans Kloiber (guitar, bass, vocals), Erwin Schubert (sax, clarinet), Georg Hauser (drums), Karl-Heinz Fellnhofer (organ), Karl Kieser (guitar)

UND WEM'S NET GFOID, DER SOLL SICH HAUN ÜBER D'HÄUSA / I MAN I DRAM (1970)

1. MADE IN AUSTRIA (1972)

Počátkem 70. let se v Rakousku vyrojila spousta kapel, které tvořili hudbu jako přes kopírák. Typickými průvodními znaky se staly - anglický název skupiny, ryze rakouská melodika s německými texty, obhroublý humor a poměrně tvrdý zvuk. Mezi hlavní představitele se řadili skupiny Madcaps, Lost Generation, Malformation… Asi nejúspěšnější z těchto kapel byli právě Madcaps z městečka Strasshof, založení z popudu nepříliš úspěšného mladého zpěváka Georga Danzera. Za své krátké existence vydali celkem čtyři singly a jedno album, přičemž strana A prvního singlu se stala jakousi hymnou odlehčeného stylu, zvaného poněkud přezíravě Austro-pop.

Made In Germany

Rita Penker (voc, perc), Wolfgang Schulz (gt, voc, perc), Hans-Dieter Graber (key), Joachim Pade (sax, flt, perc), Stephan Pade (bass, voc, perc), Dieter Asleben (dr)

1. MADE IN GERMANY (1971)

Na obalu jediné desky této skupiny se na nás usmívá šest obtloustlých hipíků, hudba se pohybuje od strašných skladeb až po naprosto vynikající. Do první kategorie se dá zařadit pět tříminutových, zcela nezajímavých popíkových písniček á la ABBA zkřížená s The Seekers, do kategorie druhé patří 4 skladby se silným experimentálně-progresívním podtónem. Bohužel, kapela (či jejich producent) si dále vybrala popovou cestu a po dvou singlech se rozplynula do nenávratna.

Madhouse

Ovidiu Lipan von Barbier (drums, percussion), Josef Kappl Yussuv (bass, vocals), Erlend Krauser Goldstein (guitar, violin, vocals)

1. FROM THE EAST (1978)

Tři z bývalých členů rumunské beatové legendy Phoenix, kteří v r. 1977 emigrovali do Německa, kde v r. 1978 zformovali novou skupinu - Madhouse. Vydali v této sestavě jedno hard rockové album, protkané lehčími progresívními prvky a typickou balkánskou melodikou.

Madison Dyke

Jürgen Baumann (guitars, piano, Mellotron, synthesizer, vocals), Andreas Nedde (guitars, vocals), Burkhard Rittler (lead vocals, flute, Mellotron, percussion), Robert Krause (bass), Burkhard Engel (drums, percussion)

WALKING / DICE-BOX (1975)

1. ZEITMASCHINE (1977)

Komplexní progress s hard rockovými tendencemi, s doteky tvorby skupiny Genesis. Album obsahuje dlouhé skladby s nekonečnými sóly, typickými pro tvorbu těchto let. Nic dalšího o skupině není známo, jen Jürgen Baumann později založil kapelu Firehorse.

Magic Group

Bernd Witthüser, Walter Westrupp, Dieter Dierks + Cologne Kinder Choir

MAGICAL LAND / CRAZY INSPIRATION (1973)

Singl folkové dvojice Witthüser & Westrupp, vydaný „inkognito“. Jde o dvě skladby z jejich alba Der Jesuspilz, nazpívané v angličtině a určené pro mezinárodní trh (label BASF): Magical Land = Erleuchtung und Berufung; Crazy Inspiration = Versammlung.

Magic Rainbows

IN THE CITY (1968)
obsaženo na: DEUTSCH-ENGLISCHES AMATEUR BEAT-FESTIVAL 1968 (1968)

Nahrávka vydavatelství Tonstudio Dortmund, obsahující záznam z „Deutsch-Englisches Amateur Beat-Festival 1968“. Zastoupené kapely: The Faces, The Voices, The Stagnation, The Outlaws, The Nice (se skupinou The Nice K. Emersona pouhá shoda názvů), The Emetics, The Flash a samozřejmě The Magic Rainbows. Ti se zde prezentují skladbou In The City od The Who - nahrávka demonstruje jejich amatérský status, navíc zvukař se zřejmě během pořizování záznamu vykalil – nedoporučuje se příliš otáčet volume doprava.

Magic Spell

Mengia Clavadetscher (keyboards, vocal), Victor Waldburger (guitar, lead vocal), Roman Spiess (bass, acoustic guitar), Stefan Clavadetscher (drums, percussion, vocal)

1. IS THERE ANYWHERE A GAS STATION? (1980)

Další z totálních hudebních rarit ze švýcarské provenience, bez jakýchkoliv bližších informací. Space-progresívní rocková muzika s kořeny ve starší tvorbě německých Eloy, s psychedelickými přesahy a celkově výbornou atmosférou.

Magic Spirit

I MISS THE LIGHT (1969)
obsaženo na: HANS DANIELS PRÄSENTIERT BONNER BEAT BANDS (1969)

Původem z Bonnu a stejně jako skupiny Goin´ Sad a Take 5&2, měli i Magic Spirit svoji skladbu na SP kompilaci Bonner Beat Bands z r. 1969 (*více pod heslem Take 5&2*). Hudba evropská, s jasnými kořeny v rané americké psychedelii typu The Doors.

Magic69 (Magic)

Andy Beit (keyboards), Franz Posch (guitar), Günther Timischl (guitar, vocals), Peter Szammer (drums), Harald Brunner (bass)

Magic69

LIFE IS ONLY A GAME / SKYBREAK (1970)

1. UNDERGROUND MADE IN STYRIA (1973)

Magic

1. ICH BIN MÜDE MAGIC (1977)
2. HERZFLIMMERN (1978)

Lokální superskupina, pocházející z města Fürstenfeld, rockové bašty rakouské spolkové země Štýrsko. Vznikli na základech beatových Atlantis koncem 60. let, jejich zvuk však byl oproti bývalé

skupině mnohem tvrdší, s využitím progresívních aranží. Ve své době dosáhli poměrně značné popularity a po celorakouském turné realizovali v r. 1973 společně se skupinou Mashuun živé dvojalbum Underground Made In Styria, jehož vydání bylo zastaveno těsně před uvedením na trh. S různými perzonálními změnami a pod zkráceným názvem Magic (r. 1974) vystupovali s komerčněji laděnou hudbou až do roku 1982. V r. 1994 se pokusili o návrat, ale po vydání alba s všeříkajícím názvem For Friends (1995) se definitivně rozešli.

Magic69

Magic

Underground Made In Styria

Ich bin müde Magic

Herzflimmern

(Rock Duo) Magma

Siegfried Scholz (drums, percussion, vocals), Detlef Gehrke (piano, organ, synthesizer, vocals)

1. ROCK DUO MAGMA (1975)

Dvojice hudebníků z Gelsenkirchenu, hrajících na klávesy a bicí nástroje. Vystupovali převážně v holandských rockových klubech v letech 1973-78. Jediné album realizovali v r. 1975, první čtyři skladby nahrány živě, na zbytku jde o studiový materiál. Reedice na CD obsahuje 5 dříve nerealizovaných tracků. Styl hudby – progresívní pomp rock.
Noticka na závěr: nedoporučuji poslech posledního bonusového tracku – úpravy Beethovenovy skladby Für Elise – jde o hrůznou zvrácenost, natočenou snad na nějaké bavorské myslivecké tancovačce, po požití několika kýblů místní kořaly.

Maincool-Group

CHICAGO U.S.A. / WHY DON'T YOU GIVE ME A SMILE (1970)

Post-psychedelický singl made in Austria, bez dalších informací.

Mainhorse

Patrick Moraz (keyboards, vocals), Peter Lockett (guitar, violin, vocals), Bryson Graham (percussion, drums), Jean Ristori (bass, cello, vocals)

1. MAINHORSE (1971)

První kapela švýcarského klávesového mága Patricka Moraze (později člena britských Yes). Vydali jediné album vynikajícího hard progresívního rocku s typickým, na hammondech založeným, zvukem raných 70. let, nahrávka je silně ovlivněna tvorbou The Nice či ELP.

Mammut

Klaus Schnur (gt, voc) Peter Schnur (gt, voc) Rainer Hoffman (key) Thilo Herrmann (bass, flt, voc) Günther Seier (dr)

1. MAMMUT (1971)

Skupina Mammut vydala jediné, legendární, soukromě realizované album těžkého acid-blues-rockového bigbítu. Je v současné době velmi ceněné a jeho cena na trhu se pohybuje kolem 700 Eur. Deska je koncipovaná jako „Mamutí opus“, slovo mamut je obsaženo ve všech názvech skladeb. Album otvírá myší pištění, následuje dramatická rytmická ouvertura s melancholickým zvukem flétny (Bird Mammut) a krátký úvod na piano (Classical Mammut) vystřídají těžké kytarové riffy (Mammut Ecstasy a Footmachine Mammut), upomínající na první album skupiny Embryo. Druhou stranu alba otevírá Short Mammut – zvuky leteckého náletu a bombardování, na niž navazuje Schizoid Mammut s poněkud šíleným paranoidním textem. Nagarn Mammut je nepříliš zdařeným pokusem o lyričtější polohu, desku uzavírá instrumentální „undertura“ Mammut Opera. Nejsilnějšími momenty na desce jsou veškeré kytarové party, album by se dalo určitě zařadit do „síně slávy“ kraut-progresívní muziky.

(Rockband) Mammut

Fred Henning (bass, vocals), Lothar Schrems (guitar, vocals), Ron Auerochs (guitar), Thomas Prüfer (drums)

1. SCREAMING VOICES (1979)

Nejde ani tak o klasické heavy-rockové album, jako spíše o soubor drsných garážových songů provinční teenagerské kapely, kvalita nahrávky osciluje mezi špatnou a ještě horší. Vydal label Brutkasten, specializující se na takovéto mega-rarity z druhé poloviny 70. let.

Manderley

Pit Budde (guitar, bass, sitar, percussion, vocals)), Klara Brandi (violin, flute), Lothar Kraft (guitar, mandolin, vocals), Helga Rüzgar (vocals), Lutz Heffner (guitar, vocals), Horst W. Stölzig (banjo, bass, percussion, vocals), Rudi Mika (violin, bass, guitar, vocals)

1. …FLIEGT GEDANKEN, FLIEGT… (1976)

Folkový, místy až folklórní band z Dortmundu (na hudební scéně vletech 1973-1978), ženské i mužské vokály, texty kompletně v němčině. Nahrávka zajímavá spíše jen pro ortodoxní sběratele německé muziky 70. let. Album vydané na labelu Pläne Records má poměrně příjemný „romantizující“ obal. Kytarista P. Budde a houslistka K. Brandi později vystupovali se známější skupinou Cochise.

Marcel

1. DREAMS CONSUMED (1971)

Marcel Schaar, zpěvák a skladatel z Hamburku (krátce se objevil v kapele McChurch Soundroom), vydal za pomoci kytaristy skupiny Brave New World Johna O´Briena-Dockera album, obsahující lehčí odrůdu progresívního rocku.

Marcel

Markheim

Andreas „Brian“ Wyden (bass), Phillip „Dead Fred“ Reeves (piano), Trevor „TJ“ Thoms (guitar), Enzo „Heinz“ Geninazza (percussions)

1. MARKHEIM (1972)

Skupinu založil v r. 1972 A. Wyden ve městě Paradiso, v kantonu Ticino (italsky mluvící část Švýcarska). Ještě v létě téhož roku se kapela přestěhovala do italských Benátek - tam také realizovali kolekci svých skladeb (mix progresívní muziky, folku a psychedelického rocku). Tyto demo nahrávky se později dostaly do rukou chorvatského básníka Dubravko Puseka (žijícího v Luganu), který nechal původní mastery vyčistit a celý projekt zafinancoval. V roce 1991 nakonec vyšlo 200 ručně číslovaných kopií tohoto obskurního klenotu.

Marquee Sect

Bernhard Steinmann (vocal), Jürgen Freihoff (guitar), Addi Buchfink (rhythm guitar), Wolfgang Tolle (bass), Wolfgang Krone (drums)

BAREFOOTIN´ (1967)
obsaženo na: LIVE IN CONCERT (1968)

Německá beatová kapela. Jediná dochovaná pre-progresívní skladba Barefootin´ pochází z alba Live In Concert, natočeného živě v Hamburku v prosinci 1967 a realizovaného o čtyři měsíce později.

Marsmen

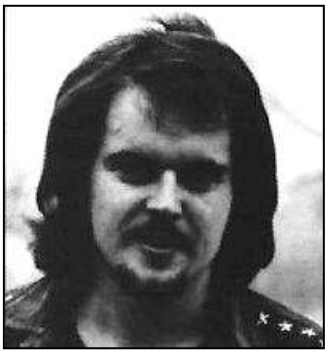
1. 3 MARS (1981)

Německá elektronika bez jakýchkoliv dalších infos.

Veit Marvos

1. NICE TO SEE YOU (1973)
2. VEIT MARVOS AND HIS RED POINT ORCHESTRA (1975)

Veit Marvos byl jeden ze dvou klávesáků legendární heavy progresívní kapely 2066 & Then. Krátkou dobu vystupoval s jazz-rockovou formací Emergency. Desky obsahují relativně nezajímavý instrumentální pop-rock.

Nice To See You

Red Point Orchestra

Andy Marx

Andy Marx (vocals, guitars, percussion, mandolin, vibes), + Jim Wiley (bass, vocals), Peter "Josh" Collins (drums, percussion), George Mayer (guitar, vocals), Dawnie Edwards (vocals), Walter Quintus (violin), Conny Plank (vocals, guitar, percussion)

1. THE CIRCLE (1973)

Album studiových hudebníků pod vedením Andyho Marxe, kteří vypomáhali s nahrávkami skupin jako např. Creepy John Thomas, Tanned Leather a Cherubin.

Rainer Marz

1. MARZ & EPERJESSY (1971)
2. THE DREAM IS OVER (1972)

Rainer Marz (voc, gt, key, bass, dr, perc) vystupoval do r. 1970 se skupinou Jeronimo. V r. 1971 odešel a spojil se se slovenským emigrantem, multi-instrumentalistou Jurajem Georgem Eperjessim (voc, gt, bass, el. housle). Společně vydali v r. 1971 album elektrického folk-rocku s anglickými texty. S druhým albem Marzovi vypomáhal P. Bender (piano, key), C. Cress (dr, perc), G. Rober (bass) a V. Marvos (piano, key, synth). Na desce lze najít Marzovi úpravy tradičních folkových písní v rockovějším hávu (v duchu tvorby Neila Younga).

Marz & Eperjessy

The Dream Is Over

Maschine No. 9

1. HEADMOVIE (1973)

Headmovie byla poněkud zvláštní rozhlasová hra pro Bayerischen Rundfunk vydaná na vinylu, napsaná hudebníky Wolfem Wondratschekem, Berndem Brummbärem a Georgem Deuterem. Text je v němčině, příběh ve stylu sci-fi, použity kromě hereckých partů i texty od Timothy Learyho, Allena Ginsberga a Johna Lennona. Album neobsahuje žádnou reálnou hudbu, ale může být zajímavou raritou pro skalní sběratele deutschrocku.

Mashuun

Peter Szammer (drums), Franz Posch (guitar), Josef Jandrisits (guitar), Petrus Wippel (bass), Gert Steinbäcker (vocals)

1. UNDERGROUND MADE IN STYRIA (1973)

Kultovní rakouský hard rockový band, složený Petrusem Wippelem v r. 1972 z členů skupin Mephisto, Magic69 a Music Machine. Jeden z prvních souborů, který se v Rakousku věnoval výhradně vlastní tvorbě. V r. 1973 odešli do Německa, kde natočili jedno live album společně se skupinou Magic69 (ve své době nakonec nerealizováno). V r. 1974 dochází k rozkolům v kapele, které nakonec vyústili v definitivní rozchod.

Mass

Johannes Eder (drums), Günther Radny (bass), Dave Schreiber (guitar, vocals)

1. BACK TO THE MUSIC (1977)
2. ROCK ´ ROLL POWER AT 25th HOUR (1978)
3. SLAUGHTER HOUSE (1979)

Původně hard rocková partička z německého Regensburgu, která postupně přešla na stále populárnější heavy metal. Za zajímavost stojí pouze první, z pohledu jejich pozdější produkce opomíjené album z r. 1977.

Rock ´ Roll Power At 25th Hour

Slaughter House

Maternal Joy

TICKET TO THE NORTHPOLE / FAT (1971)

Tvrdá garážová kapela s jediným singlem, vydaným u labelu Bacillus - především druhá strana singlu, skladba Fat, představuje opravdu výživný nářez. Ve skutečnosti jde o vedlejší projekt známých Nine Days Wonder, kteří byli požádáni hudebním vydavatelstvím o natočení poněkud komerčněji laděné muziky – výsledkem je zmíněný jediný singl.

Wolfgang Maus Soundpicture

1. CHILDREN OF THE UNIVERSE (1979)

Soft rockový sólový projekt s progresívními a funky prvky, který natočil kytarista Wolfgang Maus (ex-Triumvirat na A La Carte). Nahrál veškeré nástroje, pouze na bicí vypomáhal Garcia Morales.

Mayflower

Kurt Brunthaler (keyboards), Hans Czettel Jr. (keyboards), Willie Spanbloechel "William Stone" (vocals, guitar)

FASTEN SEAT BELTS / AROMA 375 / SEE YOU TONIGHT / FAN CLUB
obsaženo na: ROCK IT (1980)

Neznámá rakouská hard rocková kapela, jejíž 4 skladby se objevily na sampleru Rock It, společně se skupinami Acid a Orange Power.

Mc Scrooge

Frank Mayer (guitars, vocals), Alex Hüther (guitars, backing vocals), Werner Schneider (pianos, clavinet, string ensemble, backing vocals), Rolf Stiller (drums, percussion, backing vocals), Michael Weitzel (bass, backing vocals) + Camilla Hüther (backing vocals)

1. CHILI CON CARNE (1978)

Nepříliš zajímavý pozdní progress-rock se třemi „dobrými“ skladbami, zbytek se utápí v průměru (nejhorší skladbou je bubblegumová hopsanda Mama Lucia). Slabší odvar skupinu Altona, Cry Freedom, Randy Pie…

McChurch Soundroom

Heiner Althaus (guitars), Kurt Hafen (bass), Norbert Jud (drums), Sandy McChurch (vocals, flute), Alain Veltin (organ)

1. DELUSION (1971)

Švýcarská kapela z města Basilej (původní název zněl Mc Church´s Sound Room), založená italsko-švýcarským multi-instrumentalistou Sandy Chiesou (alias Sandy McChurch; Chiesa = Church v italštině). Jediné raritní album vydané na legendárním labelu Pilz. Hudebně jde o typický progresívní underground, založený na kombinaci hlasitých kytar, roztřesených kláves a zvuku flétny. Výborná věc.

McOil

Norbert Kuhpfahl (bass), Karl Wild (guitar, vocals), Andy Tischmann (drums, percussion), Doris Tischmann (keyboards, vocals), Walter Utz (keyboards, vocals)

1. ALL OUR HOPES (1979)

Hard rockový band s typickým německým soundem, podobným kapelám typu Jane, Harlis, Eloy apod. Zformováni v r. 1976 ve městě Ochsenhausen. V r. 1978 vydali singl Mask Of Life / A Better

Day a - jelikož nesehnali kontrakt s žádnou nahrávací společností - o rok později realizovali ve vlastní produkci album All Our Hopes. A. Tischmann poté opustil kapelu a přidal se ke známějším Bullfrog. Na jeho místo nastoupil Rudolph Scheich a druhý kytarista Dieter Eisenmann, společně nahráli v roce 1981 album, to se však již nikdy nedočkalo vydání. McOil se rozpadli v roce 1986, tři z jejich členů poté přešli do heavy metalových Stinger.

Meadows

FUTURE / ONCE I WENT DOWN THE STREET (1969)
BÜHNE: WELT / MEADOW-BLUES (1970)

Vídeňská formace s dvěma vydanými singly spontánního psychedelického bigbítu, s nepříliš komerčním zvukem. Skladbu Future popsal Roger Heidlmayr, známý recenzent rakouské beatové muziky jako „jednu z nejzajímavějších post-beatových písní, která svými kvalitami samozřejmě nemůže mít obchodní úspěch“. Singl z roku 1969 patří k nevyhledávanějším mezi sběrateli tohoto druhu muziky.

Medusa

Njoschi Weber (vocals), Volker Kappelmann (guitar), Gerd Elsner (drums), Peter Eckert (guitar, vocals), Pi Klein (bass), Norbert Langensiepen (guitar), Peter Bölling (bass), Detlev Orthey (drums), Ingo Klick (keyboards)

1. CALLING YOU (1977)

Poměrně příjemný progresívní rock s tvrdšími prvky, dominantními hammondami a místy téměř punkovými rytmy (holt rok ´77). Deska ovlivněna staršími Eloy, Jane či Birth Control. Mínusem je méně výrazný vokál s angličtinou, poznamenanou tvrdým německým akcentem, a také zvuková kvalita nahrávky – s největší pravděpodobností jde o privátní realizaci.

Medusa (II.)

Walter Seyffer (vocal. drums), Michael Bundt (bass), Hans Frauenschuch (guitar), Freddie Münster (keyboards)

GET UP MAN / GOING BACK (1972)

Hudebníci, členové skupiny Nine Days Wonder, si v přestávce před vydáním alba We Never Lost Control střihli jeden (nevýznamný a zapomenutý) hard rockový singl, zvukem blízký skupině Birth Control.

Megaton

John Leslie Humphries (guitar, keyboards), Jimmy Bilsbury

1. MEGATON (1970)

Studiový projekt britského, na německé scéně působícího, muzikanta Leslieho Humphriese (ex-Wonderland, zakladatel pop-gospelových Les Humphries Singers) a jeho „pravé ruky“, skladatele Jimmyho Bilsburyho. Album obsahuje 10 skladeb v heavy rockovém stylu s výraznými riffy, občasnými divokými kytarovými sóly a solidním (anonymním) vokálem. Úroveň alba je značně rozdílná, hudba se pohybuje v rozmezí od výborných hard rockových vypalovaček, až po mainstreamové „kuchyňské“ popěvky. Jedna ze zcela zapomenutých nahrávek zlaté éry hard rocku počátku 70. let.

Leslie Humphries

Lothar Meid

A) Lothar Meid (bass, voc), Karl Allaut (gt), Thor Baldursson (key), Jörg Evers (gt), Keef Hartley (dr)
B) Lothar Meid (bass, voc), Keith Forsey (dr), Mats Björklund (gt), Nick Woodland (gt), Geoff Stradling (key), Olaf Kübler (sax)

1. MENSCH, DIESER KLAUS! (1976) A
2. EINBAHNSTRASSE (1978) B
3. SONSTIGES (1980)

Lothar Meid se narodil 28. srpna 1942. V 60. letech hrával s několika jazzovými a soulovými kapelami. V r. 1969 účinkoval v mnichovské skupině Embryo, v r. 1971 nahrál s Doldinger´s Passport jejich debutové album. Do podvědomí posluchačů se ovšem nejvíce zapsal účinkováním na několika albech Amon Düül II v letech 1971-1974. Po albu Hijack skupinu opustil a vydal se na sólovou dráhu. První dvě alba obsahují překvapivě nekomplikovaný mainstreamový rock s bluesovými a progresívními prvky, zcela jistě nevyužívající tvůrčích možností L. Meida. Na třetím albu je muzika okořeněná tuctovým rockabilly stylem.

Mensch, dieser Klaus!

Einbahnstrasse

Sonstiges

Mélange

Stefan Wickerath (drums), Ulrich Delbros (bass), Alex Kanira (guitar)

A KIN TO ROCK / BRONTOSAURUS (1981)
obsaženo na: UNKNOWN TITLES… KNOWN TITLES… (1981)

Vynikající instrumentální progresívní hard rock. Kapela bohužel nevydala žádné album, jediné dochované skladby jsou obsaženy na sampleru – prazvláštním průřezovém albu Unknown Titles… Known Titles…, které obsahuje naprosto nesourodou ukázku tvorby několika německých kapel počátku 80. let - Ganja Reggae Band (reggae), Cheapness Forever (jazz rock), Nelly Fair (mainstream folk rock), Railroad Track (rock), Alcatraz (progress rock) a Mélange, kteří zde patří k naprostým vrcholům.

Meichsner & Fertig

1. RAUSCHENBUSCH (1974)

Progresívní folk-rock s výraznými melodickými nápady. Vše nazpíváno německy, muzika s využitím elektrických kytar a varhan je nejblíže podobná tvorbě britské kapely Magna Carta. Vydáno na neznámém privátním labelu BVB v roce 1974.

Memo

Memo Kurt (electric bass, bells, bongos, congas, drums, acoustic guitar, electric guitar, mellotron, keyboards, clavinet, organ, piano, moog, timbales, vocals)

1. CAPTAIN THUNDER (1977)

„One-man-band“ německého multi-instrumentalisty Memo Kurta. Co se týče muziky, nejlépe by se toto album dalo charakterizovat jako pozdní soft-progresívní rock, nejblíže podobný snad tvorbě britských Alan Parsons Project či maďarské kapely Omega z konce 70. let.

Merlin, Swara, Ilor And Friends

Merlin (vocals, bouzouki, moog, mellotron, percussion), Swara Samrat (vocals, acoustic guitar, harp, flute, violin, percussion), Captain Ilor (guitar, moog, dobro, mandolin), Herman the German (bass, flute, cello, percussion), Spaceman (bass) + Susanne Gneisenberg (oboe), Friedhelm Finke (percussion), Peter Krischnowski (fagot)

1. COSMIC KRAUT EXPERIENCE (1974)

Experimentální psychedelické album, využívající rozmanitou směsici stylů - od folkových momentů, přes čirou psychedelii, až po klasickou progresívní muziku (lze vystopovat vlivy skupin jako jsou Amon Düül II., Gila, Emtidi, Bröselmaschine nebo Witthüser & Westrupp). Album vyšlo v nákladu pouhých 300 kusů na 180 gramovém vynilu a v luxusním celobarevném laminovaném přebalu (autorem kresby je Stefan Zander).

Messengers

Antonia Maas (lead vocals), Joe Körner (trombone, tenor horn, vocals), Peter Förster (soprano/alto/tenor saxes, clarinet, flute), Bernhard Jobski (trumpet, flugelhorn, piccolo, choir), Thomas "Doc" Neviger (trumpet, flugelhorn, percussion, vocals), Peter Tüllmann (trumpet, flugelhorn, percussion, choir), Nono (keyboards, choir), Michael Gechter (guitar, violin, vocals), Thomas "Keule" Schiedel (bass, piano, 12-string guitar), Olaf "Vicking" Gustafsson (drums, percussion, choir), Stefan Holm Jr. (percussion)

1. FIRST MESSAGE (1975)
2. CHILDREN OF TOMORROW (1977)

Málo známá berlínská jazz-rocková formace. Ve skutečnosti jde spíše o dechový orchestr, s mužskými i ženskými vokály. Za lepší je považováno druhé album, střídající funky rytmy s dlouhými monotónními pasážemi, zvuk nahrávky je zde více anglo-americký než německý.

First Message

Children Of Tomorrow

Message

A) Allan Murdoch (gt), Tommy McGuigan (voc, sax), Horst Stachelhaus (bass), Billy Tabbert (gt, voc), Gerhard Schaber (dr, voc)
B) Allan Murdoch (gt), Tommy McGuigan (voc, sax), Horst Stachelhaus (bass), Günther Klingel (dr)
C) Allan Murdoch (gt), Tommy McGuigan (voc, sax), Horst Stachelhaus (bass), Manfred von Böhr (dr)
D) Allan Murdoch (gt), Tommy McGuigan (voc, sax), Horst Stachelhaus (bass), Manfred von Böhr (dr), Tony Greaves (sax)

1. THE DAWN A NEW IS COMING (1972)
2. FROM BOOKS AND DREAMS (1973)
3. MESSAGE (1975)
4. SYNAPSE (1976)
5. USING THE HEAD (1977)
6. ASTRAL JOURNEYS (1978)
7. MILES THE SMILES (1980)

Německo-skotský soubor seskupený kolem Alana Murdocha (německá je pouze rytmická sekce skupiny). Historie skupiny je obdobná, jako měla skupina Nektar: v raných 70. letech realizovali několik excelentních, krautrockových alb, v stylovém rozmezí od psychedelického folk-rocku až k těžkému kytarovému nářezu. Tento styl je skvěle rozvinut především na albech 1 a 2 pro label Bacillus.
Třetím albem a přechodem k nové nahrávací společnosti Nova dochází k zjemnění zvuku a úroveň alba je poněkud slabší. Od alba 4 dochází opět ke změně – jde o heavy rock s jazzovými vyhrávkami, s kapelou vystupuje nový člen Tony Greaves na saxík.

The Dawn A New Is Coming

From Books And Dreams

Message

Synapse

Using The Head

Astral Journeys

Miles The Smiles

Metamorphosis

Gerd Schensar (bass), Bernd Schwarz (guitar), Armin Rohleff (harmonica, vocal), Harald Backhaus (drums), Volker Endermann (guitar), Uwe Knitter (bongos), Rudiger Schmidt

YOU HAVE AN AIM / WANNA HEAR SOME BLUES (1977)

Pozdní soft-progress, lehce okořeněný bluesovou muzikou. Určitou zajímavostí jediného singlu je použití foukací harmoniky na druhé straně SP. Skupina pochází z města Herne, ležícího v západní části Německa.

Metronic Underground

Wulke, Gernot P. Schilling & Thomas (synthesizers, guitars, sequencers, electronic drums) + Tony Orsten (voice)

1. ILLUSION (1981)

Privátně realizované album, natočené v produkci Connyho Planka, obsahuje melodickou instrumentální elektronickou muziku, poplatnou době svého vzniku. Podtitulek alba Illusion - „Electronic aus Bonn“ - poukazuje na domovské město skupiny.

Metropolis

Micky Duwe (voc, gt), Ute Kamsenberg (voc), Manfred Opitz (key, gt, voc), Helmut Binzer (gt), Michael Westphal (bass), Thomas Hildebrand (dr)

1. METROPOLIS (1974)

Kapela zformovaná v r. 1973 Micky Duwem. Jejich eponymní album bylo nahráno v prosinci 1973 v Mnichově a jde o konceptuální projekt s hippie kritikou velkoměstského života a moderního životního stylu. Zručně provedený progresívní rock na půl cesty mezi Bowieho „Ziggy“ obdobím (i Duweho vokál připomíná Bowieho) a staršími Ash Ra Tempel (Duwe a Westphal s touto formací kratší dobu vystupovali).

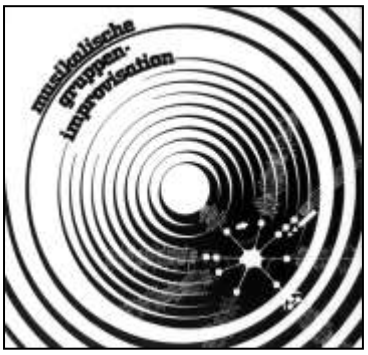
MG Improvisation (aka Musikalische Gruppen-Improvisation)

Peter Bursch, Marita Bursch, Klaus Dapper, Jürgen Havix, Harald Klemm, Hans Kämper, Gabriele Werner, Peter Werner + Karl Godejohann, Werner Schermeier, Johannes Hobbing, Edwin Stiller, Anke Lisken, Gerhard Lisken, Margret Breukelgen, Margret Conzelmann, Brigitte Göbel, Michael Goedecke, Roland Gräbe, Johannes Hobbing, Egon Huneke, Gerlinde Paulus, Wilhelm Schulz, Uwe Niepel

1. MUSIKALISCHE GRUPPEN-IMPROVISATION (1974)

Album složené z hudebních free-improvizací, inspirovaných projekcemi barevných diapozitivů, zobrazujících reprodukce původní tvorby – vlastních grafik, obrazů a fotografií krajin. Záznamy pořídil Harald Klemm při víkendových workshopech v letech 1971 a 1973, zúčastnění hudebníci pocházejí především ze skupin Annexus Quam, Bröselmaschine a Kollektiv. Hudba srovnatelná s tvorbou skupin Limbus, Between, Popol Vuh, příp. raných Pink Floyd. CD-reedice pořízena z originálního vinylu, původní mastery již není možno dohledat.

MG Improvisation

MGS

BLACK CAT (1968)
obsaženo na: BEAT IM NORDEN (2004)

Pre-progresívní bigbít s dominantními hammondkami a saxofonem. Docela solidní záležitost, bohužel se dochovala jediná skladba, která se objevila na sampleru Beat im Norden.

Michael Anton & Amok

Achim Reichel (guitar), Frank Dostal (drums)

1. JESUS MAKES YOU HIGH (1971)

Zformováni v r. 1971, ještě téhož roku, krátce po vydání jednoho singlu a LP desky, přestali existovat. Jde o úžasné album z časů, kdy muzikanti hledali vlastní cestu k „výšinám“. Značně obskurní záležitost, jinak jeden z dalších projektů Achima Reichela. Psychedelický soft progress s křesťanským podtextem. Hudebníci uvedení na obalu: Clemens Clemenzone (Achim Reichel) a Barbara Schewe (Frank Dostal).

Stephan Micus

1. ARCHAIC CONCERTS (1976)
2. IMPLOSIONS (1977)
3. TILL THE END OF TIME (1978)
4. BEHIND ELEVEEN DESERTS (1978)

Stephan Micus je invenční hudebník, tvořící hudbu na pomezí jazzu a ethno-music. Používá výhradně akustické nástroje, občas poněkud exotické, hudba je velmi osobní a „přírodní“. Do současné doby vydal větší množství desek ve stejném duchu (poslední 2013).

Stephan Micus

Archaic Concerts

Implosions

Till The End Of Time

Behind Eleveen Deserts

Midnight Circus

Christian Bollmann (voc, gt), Torsten Schmitt (voc, gt)

1. MIDNIGHT CIRCUS (1972)

Progresívní folk-rockové duo, jediné album natočeno v Clerks Studiu v produkci P. Haukeho. Hosté na albu: T. Engel (gt), V. Marvos (key), D. Crockett (bass), R. Marz (gt), J. Rosendaal (gt) a P. Hauke (dr, perc). Nejlepší skladba: November Church – krásná pomalá folková píseň s temnou atmosférou.

Might Of Coincidence

1. THE BIRTH OF MIGHT OF COINCIDENCE (1971)

Švýcarská kapela s jediným známým albem, vydaným v r. 1971 v Anglii a obsahujícím příjemný acidický hippie-folk.

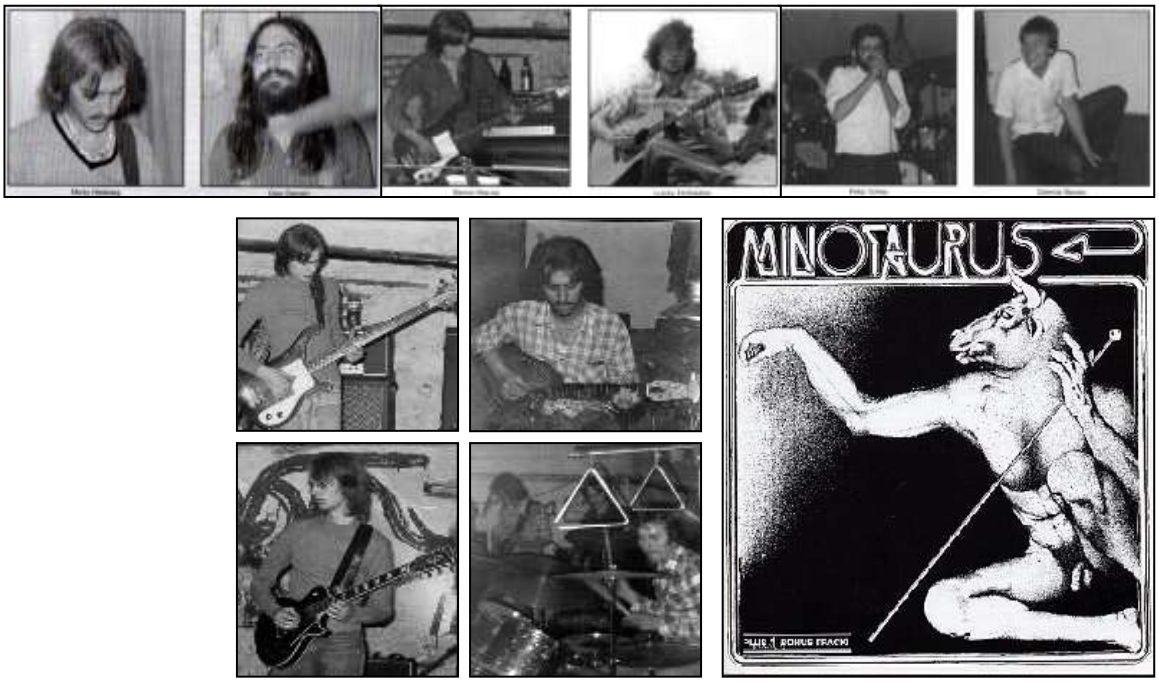

Might Of Coincidence

Minotaurus

Bernd Macey (bass), Micky Heisberg (guitar), Peter Scheu (vocals, percussion), Cucky Hofstetter (guitar), Dietmar Barzen (organ, Mellotron, clavinet, synthesizer), Ulli Poetschutal (drums)

1. FLY AWAY (1977)

Obskurní progress s amatérským zvukem a vlastní produkcí. Hudba podobná skupinám této éry - Madison Dyke, Second Movement, Neuschwanstein, apod. Nic převratného na hudebním poli, i když jde o relativně poslouchatelnou nahrávku.

Minus Two

Günter Kühlwein (organ), Walter Helbig (drums)

1. SWF SESSION (1972)

Další ze znovuobjevených kapel, které vypluly na světlo světa z archívů hudební stanice SWF. Skupina (resp. dvojice hudebníků), byla založena v r. 1971 v Mannheimu, ve kterém v té době působili především legendární Nine Days Wonder – oba členové v této skupině také určitou dobu hrávali. Minus Two se věnovali hutné progresívní muzice s vlastním zvukem, ovlivněným klasikou, blues rockem a částečně i jazzem. I když jsou zde k slyšení pouze dva nástroje, nic to neubírá na kvalitě nahrávky. CD obsahuje tři dlouhé skladby z archivu SWF, plus jeden bonus, vše remasterováno z originálních magnetofonových záznamů.

Minus Two

Frederic Mirage

1. ATLANTIC (1979)

Frederic Mirage (vl. jménem Frank Martin), hráč na klávesové nástroje z Hamburku. Melodická syntezátorová muzika, ovlivněná tvorbou Jeana-Michela Jarreho poloviny 70. let, album je však poměrně kvalitativně nevyrovnané, vedle relativně slušných kompozic se nacházejí i věci až zbytečně mainstreamové.

Missing Link

Markus Sing (gt), Günther Latuschik (sax), Gabriel D. Mueller (voc), Dieter Miekautsch (key), Dave Schratzenstaller (bass), Holger Brandt (dr)

1. NEVERGREEN! (1972)

Celkem neznámá skupina z Mnichova, hrající progresívní rock s jazzovými a klasickými prvky. Album natočeno v říjnu 1972 v Dierks Studiu, obsahuje 7 skladeb s jazzovým saxofonem (Sorcery), sólovými party pro piano (Song For Ann) a akustickou kytaru (Spoiled Love), a hlasitými rockovými vyhrávkami (Kids Hunting). Po rozpadu Missing Link v r. 1973 odešel D. Miekautsch ke skupině Embryo a H. Brandt do sk. Sahara.

Missing Link

Missus Beastly

A) Atzen Wehmeyer (gt, voc), Wolfgang Nickel (key), Petja Hofmann (bass, voc), Lutz Oldemeier (dr)
B) Lutz Oldemeier (dr), Jürgen Benz (sax), Dieter Miekautsch (key), Norbert Domling (bass), Friedmann Josch (sax, flt)
C) Jürgen Benz (sax), Friedmann Josch (sax, flt), Butze Fischer (dr)
D) Friedemann Josch (sax, flt), Locko Richter (bass, violin), Burkard Schmidl (perc, key, voc), Jan Zelinka (dr)

1. NARA ASST INCENSE (1970) A
2. MISSUS BEASTLY (1974) B
3. DR. AFTERSHAVE AND THE MIXED–PICKLES (1976) C
4. SPACEGUERILLA (1978) D
5. BREMEN 1974 (2006)
6. SWF-SESSION 1974 (2012)

Jedna z prvních kapel německé progresívní rockové vlny, založená již v r. 1968 v Herfordu. První album natočili v lednu 1970 a obsahuje raný undergroundový jazz-rock s flétnou, psychedelickými varhanami a kytarami. Druhé album natočili až po 4 letech, hudebně je zcela odlišné od první desky – v podstatě jde o klasicky zahraný funky jazz-rock. V tomto trendu pokračovali po několika perzonálních změnách i na dalších deskách. Alba 5 a 6 obsahují archivní materiál z roku 1974 vydaný péčí labelů Garden Of Delights (2006), resp. Long Hair (2012).

Nara Asst Incense

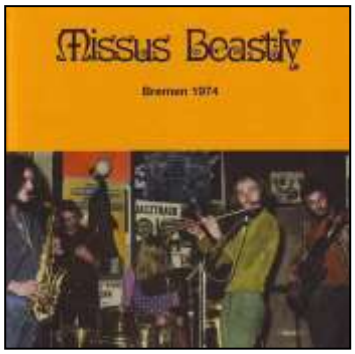
Missus Beastly

Dr. Aftershave And The Mixed-Pickles

Spaceguerilla

Bremen 1974

SWF Session 1974

Missus Beastly (II.)

Henry Fromm (drums, saxes, flute, vocals), Pedro Schemm (vocals, guitar, harp), Herm Erbel (percussion), Tony Schaeffer (guitars), G. Taylor (bass, organ, vocals), Heidy Wachter (electric piano)

1. VOLKSMUSIK – LIVE AT AMSTERDAM (1972)
2. IN GÄRTEN DES SCHWEIGENS (aka SUPER ROCK MADE IN GERMANY) (1973)

Mix blues a psychedelického rocku, totálně nekomerční, ovlivněný temnější stránkou německého undergroundu počátku 70. let. Hned v počátku realizovali singl se skladbou Fuck You Free s poněkud odvázaným textem (později vydaný i na albu Volksmusik), čímž si jednou provždy odřezali cestu do rádií, alespoň té stupidnější většiny. Neplést si se známějšími jazz-rockovými jmenovci z města Herford.

Volksmusik

Super Rock Made In Germany

Mittelwinternacht

Edward Fraser (synthesizers), Christopher French (synthesizers)

1. MITTELWINTERNACHT ´71 (1971)

Na dlouhá léta ztracená kosmická klasika, připomínající ranou tvorbu pionýrů tohoto stylu Tangerine Dream. Nahrávka pořízena 21. - 22. prosince 1971 a privátně vydána v počtu pouhých 50 kusů. Reedice na CD se dočkala až v roce 2004. Nahrávka obsahuje 4 tracky plné space textur, monotóně pulzujících zvukových vln a náhodně zachycených kosmických ruchů, připomínajících psychedelický trip napříč temnotou. Ultraobskurní záležitost určená ortodoxním milovníkům mezigalaktických exkurzí.

Thommi Moar

Thommi Moar (vocals,guitar), Mathias Hauser (lead guitars)

OUTSIDE LIVE / I AM ALONE (1977)

Příjemný folk rock ze švýcarské provenience, anglicky zpívaný. K mání je bohužel jediný, privátně realizovaný, singl. Což je docela škoda.

Model 81

Wolfgang Hertz (keyboards, tapes, effects), Jan Kuchler (keyboards), Chris Lunch (vocals, keyboards), Eleln Strap (vocals)

1. AUSSENMINISTER / MODEL 81 (1986)
2. AUSSENMINISTER / MODEL 81- 2CD SET ANTHOLOGY 1980-1981 (2007)

Kapela klávesáka Wolfganga Hertze, se kterou pořídil několik nahrávek v letech 1980-1981 v berlínském Studiu C. Čtyři skladby z tohoto materiálu vyšly na kazetě v r. 1986, stejné skladby, ovšem v lepší technické kvalitě díky „vyčištění“ vyšly na 2CD antologii v r. 2007. Hudba skupiny vychází z pozdější tvorby skupiny Cluster či sólových projektů Dietera Moebiuse (ex-Cluster).
Obě realizace vyšly na společných nosičích s Hertzovým souběžným projektem Aussenminister.

Moderne Nordeuropäische Dorfmusik (aka M.N.D.)

Norbert Eisbrenner (guitar, sax), Werner Götz (bass), Sven Ake Johansson (drums, vocals)

1. WEST-BERLINER STADTMUSIK 1969 (1969)

M.N.D. je zkratka pro Moderne Nordeuropäische Dorfmusik (Moderní severoevropská vesnická muzika). Trojice hudebníků nahrála v r. 1969 na vlastním nezávislém labelu 4 dlouhé skladby (později vydané na již neeexistujícím Leiterwagen Records), vydané pod názvem West-Berliner

Stadtmusik 1969. Hudebně se jedná o undergroundově znějící, pseudo-diletantské free-jazzové improvizace.

Modern Sounds

CRAZY LOVE / GIMME YOUR LOVE (1968)

V letech 1965-1970 vydali celkem 5 singlů a dvě alba jakýchsi hudebních předělávek (např. country od H. Williamse na desce s předlouhým názvem Famous Songs of Hank Williams in Modern Rock-Acid Sound, bez uvedení data vydání). Za zmínku však stojí pouze jeden singl z roku 1968, na kterém by se jejich styl dal chrakterizovat snad jako soft-progresívní post-beat, bez vyšších ambicí.

Moebius & Plank

Dieter Moebius, Conny Plank + Holger Czukay (bass)

1. RASTAKRAUT PASTA (1979)
2. MATERIAL (1981)
3. ZERO SET (1982)

Prvním společným hudebním projektem této dvojice byla kapela Liliental, která vydala jediné album, obsahující mnoho nových hudebních ideí. Jejich raná tvorba jako dua obsahovala kombinaci industriálního rocku s kosmickou a dub hudbou, v případě alba Rastakraut Pasta jde o hybrid mnoha dalších hudebních vlivů, působící jako znovuzrození původního ducha krautrocku, reprezentovaného původní tvorbou kapel Can, Cluster a Harmonia. Za zmínku ještě stojí jejich spolupráce s Mani Neumaierem na techno projektu Zero Set.

Dieter Moebius

Conny Plank

Rastakraut Pasta

Material

Zero Set

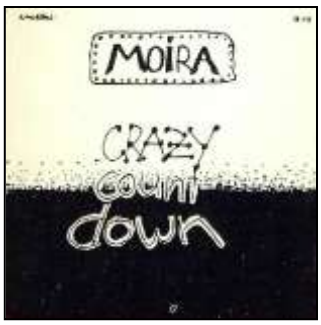
Moira

Jürgen Kanwischer (guitars), Butze Fischer (drums, percussion), Rainer Frank (bass), Edgar Hofmann (sax, flute), Burkhard Plenge (keyboards), Jofrey Ramos (percussion)

1. CRAZY COUNTDOWN (1977)

Poněkud záhadná jazz-rocková kapela z Mnichova. Vydali dvě alba (druhé v r. 1984 pod názvem Moira aka Reise Nach Ixtlan) ve značně rozdílných sestavách. Jde o zdařilý acidický jazz-rock, rozvíjející tvorbu kapel Embryo, Nucleus, Missus Beastly a Dzyan. Saxofonista Edgar Hofmann je také dobře známý z prvních alb skupiny Embryo.

Molle

Molle Narajandas (guitar, vocal) + Schmantoff Gläsker (saxophone, clarinet), Wolfgang Monat (bass), Richard Herten (drums), Govinda's (guitar)

1. KOTTEN MUSIK (1978)

Vlastním jménem Bernd Hohmann, známý především jako spoluzakladatel skupin Virus a Weed. S hudbou začínal již v raných 60. letech, ve školní skupině The Moonbirds, složené ze 14-15 letých žáků (sestava: Bernd Hohmann (vocals), Bernhard Vogelsang (guitar), Axel Nieling (drums), Manfred Czypulowski (bass). V polovině 60. let se připojil ke skupině Man´s World, která se později přetransformovala do legendárních Virus. V polovině 70. let se věnoval folk rocku dylanovského typu pod názvem Molle Narajandas And Schmantoff Gläsker. V r. 1978 vydává album Kotten Music, obsahující přímočarý rock´n´blues, s tímto repertoárem absolvoval také koncertní šňůru (jako Kotten Blues Band). V dalších letech pokračuje v hudební kariéře s vlastními kapelami, vystupujícími pod různými názvy: Molle & Co., White Man Burnt a White Man Molle.

Bernd Hohmann

Mon Dyh

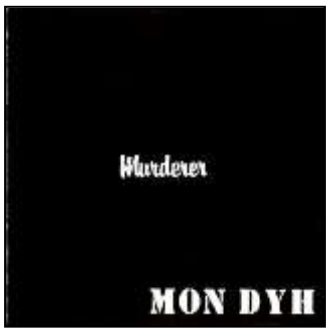
Markus Worbs (drums), Harald Künemund (acoustic guitar), Andreas Pröhl (vocals, guitar), Harald Frohloff (bass)

1. MURDERER (1980)
2. CONFUSED MIND (1982)
3. AM GALGEN (1983)

Berlínský rock-band, založený v r. 1977. Pohybovali se na lokální klubové scéně do r. 1983 s hudbou v heavy-bluesovém duchu, podobnou tvorbě raných Groundhogs. Autor veškeré muziky skupiny Mon Dyh Andreas Pröhl byl hudebními magazíny od r. 1980 pravidelně řazen mezi nejlepší německé kytaristy.

Murderer | Confused Mind | Am Galgen

Monks

Gary Burger (lead guitar, vocals), Larry Clark (organ, vocals), Dave Day (rhythm guitar, vocals), Roger Johnston (drums, vocals), Eddie Shaw (bass, vocals)

1. BLACK MONK TIME (1966)

Americká pre-psychedelická garážová kapela druhé půlky 60. let (původně vojáci z americké základny, usazení v Německu), vystupující a působící výhradně na německé scéně. Jak sami prohlašovali: „We are a German band!“ Téměř kultovní kapela, s nápaditou energickou muzikou. Ve své době nesmírně populární, i přes fakt, že vydali jediné album a čtyři singly. Jako svůj vzor je dodnes uvádějí kapely v rozpětí od Beastie Boys, přes The Fall, až po Henryho Rollinse či Jello Biafru z Dead Kennedys.
Zajímavost na závěr: jako spoluator všech skladeb, a příležitostný kytarista a zpěvák, je uváděn David Havlicek, typicky americké jméno.

Monks

Monoton

1. MONOTONPRODUKT 02 (1980)
2. NEUJAHRSKONFERENZ 8081 (1981)
3. MONOTONPRODUKT 07 (1982)

Hudební „art-project“ rakouského intermediálního mága Konrada Beckera, založený v r. 1979. Hudba, která „zkoumá psychoaktivní programování v psychosociálním kontextu“ by se dala méně vzletně charakterizovat jako intenzívní temná elektronika, ovlivněná počátky tzv. berlínské školy, s repetitivními - „monotóními“ - prvky. Album Neujahrskonferenz 8081 vzniklo ve spolupráci se spřízněným hudebním projektem "Institut für wissenschaftliche Sensation" (Institut pro vědecké senzace), třetí album Monotonprodukt 07 bylo v r. 1998 magazínem Wire zařazeno mezi 100 nejdůležitějších hudebních nahrávek 20. století. Kromě těchto tří oficiálních alb vzniklo množství dalších „soundtracků“ k videoprodukcím (Monotonprodukt 05, Mission Monoton, Trivial TV, ad.). V r. 1994 se K. Becker stal zaměstnancem legendárního centra pro digitální komunikační kulturu Institute for New Culture Technologies, kde později vystupoval jako ředitel pro styk s veřejností.

Monotonprodukt 02 Monotonprodukt 07

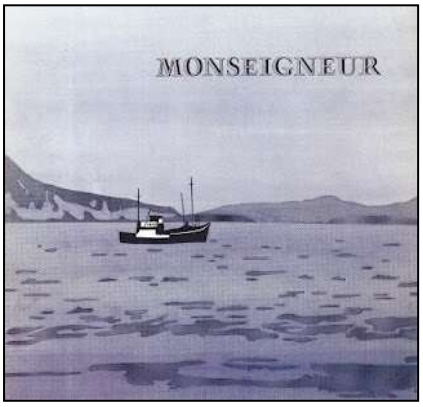
Monseigneur

Nicolas Maire (flute, vocal), Pierre Pellaton (violin,cello,mandolin,bouzouki,accordeon,vocal), Gerald Sifringer (drums,bodhran,vocal), Jean-Pierre Eggimannn (bass), Michel Houriet (12 strings guitar,4 strings banjo,vocal), Alain Droxier (6 strings guitar,vocal)

1. MONSEIGNEUR (1979)

Švýcarský progresívní folk s temnými středověkými a keltskými motivy, připomínající ranou tvorbu známějších britských Gryphon. Jediné album vydali privátně v r. 1979.

Monseigneur

Montezuma

Fernado von Arb (guitar, vocals), Juerg Naegeli (bass, guitar), Freddy Steady (drums)

ROCK IS HERE / OH, WHAT A DAY (1976)
PLASTIC LOOSER / (1976)

Kapela ze švýcarského Solothurnu, produkující nevýrazný hard rock anglo-amerického střihu. Všichni tři hudebníci se v r. 1977 připojili ke známé rockové kapele Krokus.

Moolah

Walter „The Lion“ Burns, Maurice „The Archer“ Robertson

1. WOE YE DEMONS POSSESSED (1974)

Americký „krautrock“, super-obskurní záležitost z New Yorku, plná podivných kosmických psychedelických tripů, prazvláštních textů a nesmyslných rytmů. Magnum opus v šesti částech, ovlivněný tvorbou raných Kluster, Ash Ra Tempel, Faust či Guru Guru.

Anthony Moore

Anthony Moore, Werner Diermaier, Gunther Wüsthoff + Glyn Davenport (vocals), Geeske Hof-Helmers (vocals), Ulf Kenklies (vocals)

1. PIECES FROM THE CLOUDLAND BALLROOM (1971)
2. SECRETS OF THE BLUE BAG (1972)
3. FLYING DOESN´T HELP (1979)

Britský experimentální hudební skladatel a performer (nar. 1948), usazený v Kolíně n. Rýnem. Člen kapely Slapp Happy, později Faust. První dvě desky v duchu atonální pseudo-klasiky. Třetí album hudebně přijatelnější art rock. Od 80. let do současnosti vydal několik dalších desek, spolupracoval s kapelou Henry Cow, v letech 2000-2004 šéfoval Akademii mediálních umění v Kolíně nad Rýnem.

Slapp Happy (P. Blegvad, A. Moore, D. Krause)

Pieces From The Cloudland Ballroom

Secrets Of The Blue Bag

Flying Doesn´t Help

Moosknukkl Groovband

Tommy Graham (guitar, percussion, vocals), Brother Josh (drums, tabla, percussion, vocals), Mike Lewis (keyboards, percussion, vocals), John Morton (bass, vocals)

1. MOOSKNUKKL GROOVBAND (1972)

Heavy progresívní band s bluesovými kořeny, složený z britských hudebníků, seskupených kolem kanadského hudebníka M. Lewise. Kapela vystupovala krátkou dobu pouze v Německu, kde také realizovali jediné album.

Patrick Moraz

1. STORY OF I (1976)
2. OUT IN THE SUN (1977)
3. PATRICK MORAZ III (1978)
4. FUTURE MEMORIES LIVE ON TV (1979)
5. COEXISTENCE (1980)

Narozen 24.6.1948 ve švýcarském Morges. Talentovaný klávesák, pohybující se na progresívní a jazzové scéně. Jeho první kapela Mainhorse realizovala pouze jediné, ovšem excelentní album v r. 1971, hudba se nese silně v duchu produkce britských E.L.P. V další kapele Refugee se spojil s bývalými členy The Nice B. Davisonem a L. Jacksonem, a společně vydali v r. 1974 album, rozvíjející známou tvorbu The Nice. V témže roce vyměnil na postu klávesáka R. Wakemana ve slavných Yes (album Relayer). Od r. 1976 začal vydávat sólové projekty, zatím poslední album mu vyšlo v r. 2003. Ve všech případech se jedná o víceméně dřevní progresívní muziku, za nejzdařilejší jsou považována alba 1 a 3, další jenom rozmělňují již slyšené.

Story Of I | Out In The Sun | III.

Future Memories | Coexistence

Morpheus

Markus Sing (guitar), Günther Latuschik (sax), Gabriel Dominik Müller (vocal), Dieter Miekautsch (key), Dave Schrantzenstaller (bass), Holger Barndt (drums)

1. RABENTEUR (1976)

Skupina začínala v r. 1971 pod původním názvem Opossum jako šestičlený jazz-rockový band. Ve skupině však docházelo k názorovým neshodám - dva členové směřovali k čistému jazzu, další čtyři to táhlo spíše k rockové muzice. V r. 1975 došlo k reorganizaci skupiny pod názvem Morpheus a o rok později vydávají ve vlastní režii album Rabenteur (název je vytvořen spojením německého ekvivalentu slov raven – havran a adventure – dobrodružství). Jde o invenční fúzi jazzu a rocku, stylově blízkou tvorbě Kraan, Munju, Missus Beastly, apod. Hudba je plná silných melodií a výrazných rifů, s kytarovými a saxofonovými sóly, místy využívající improvizací s "live" feelingem. CD verze obsahuje 20 minutový záznam jam sessionu, vytažený z původních masterů.

Motherhood

Klaus Doldinger (tenor/alto/soprano saxes, clarinet, piano, organ, vocals), Paul Vincent (guitar), Lothar Meid (bass), Udo Lindenberg (drums, vocals), Keith Forsey (drums, vocals)

1. I FEEL SO FREE (1969)
2. DOLDINGER'S MOTHERHOOD (1970)

Vynikající psychedelická jazz-rocková kapela Klause Doldingera, která později transmutovala do dvou dalších skupin - Passport (Doldinger, Meid a Lindenberg) a Hallelujah (Vincent a Forsey).

I Feel So Free Doldinger´s Motherhood

Mother Sunday

André Lehman (keyboards, vocals), Rolf Sydler (drums), Michel Leuenberger (bass), Hans "Bruschmi" Bruggmann (lead guitar), H.Boris Bühler (congas)

MIDNIGHT GRAVEYARD / YOU DON´T UNDERSTAND (1971)

Švýcarská kapela, zformovaná v r. 1969 pod původním názvem The Juice. V r. 1970, po přijetí nového basáka M. Leuenbergera a experimentech s LSD, změnili název na Mother Sunday. V té době často hrávali na festivalech, především na jihu Německa a západě Francie. V r. 1971 vydali na labelu Moon Records, v nákladu 500 kopií, jeden singl s tvrdým acidickým hard rockem, se zkreslenými vokály a nezbytnými výraznými hammondkami. Solidní psychedelický „jewel", který se držel dva týdny v Top Ten hudebního magazínu Blick. Skupina vydržela pospolu ještě dva roky, potom však rodiče bubeníka Rolfa Sydlera (v době založení kapely měl 16 roků), zděšeni synovým zdravotním stavem a dalšími eskapádami, rezolutně ukončili jeho účinkování v kapele a tím došlo i k faktickému ukončení činnosti Mother Sunday.

Mother Sunday

Motives

John Redpath (drums), Dave Field (hammond organ), Clint Talbot (vocals), Harry Jones (bass), Tom Winter (guitar)

GOD SAVE OUR GRACIOUS CREAM / I CAN HEAR COLOURS (1970)

1. THE WORLD IS A TRAPEZIUM (1967)

Skupina složená z pěti britských servismanů, pracujících na německé letecké základně RAF Wildenwrath, nedaleko holandských hranic. První vystoupení uskutečnili již v r. 1965, v r. 1967 vydali u holandského vydavatelství Telstar EP desku The World Is A Trapezium, obsahující zdařilou ranou psychedelii. Dvě ze skladeb (z „psychedelického“ hlediska ty lepší) na tomto minialbu byli znovu realizovány u téhož labelu v r. 1970 jako singl.

Mountain Ash

Uwe Bödeker (percussion, vocals), Hans-Gerd Fuchs (bass, vocals), Detlef Klamann (guitars, vocals), Thomas Menzel (drums), Eckhard Wahlmann (keyboards, vocals)

1. MOMENTS (1980)

Hannoverský kvintet, věnující se progresívnímu rocku, stylově zařaditelnému k tvorbě skupin Jane, Eloy, Harlis, apod. Album Moments bylo natočeno v Jane-Studiu ve městě Sarstedt (privátní nahrávací studio skupiny Jane) a vydáno jako první počin nově vzniklého labelu No Fun Records - vydavatelství zaniklo po nepříliš úspěšné činnosti v r. 1983.

Mounties

CRAZY DAISY / ONLY TODAY (1968)

Poměrně dobrý garážový bigbít se zajímavým vokálem, jediný singl vydali u labelu Music Corporation. To je bohužel vše, co se dá o dotyčné kapele zjistit.

Mr. Grabstein

Peter Bell (bass), Reinhold Engel (bass), Werner Frey (guitar), Peter Jost (guitar), Uwe Peter (vocal), Rolf Wegner (drums), Chris Paul (keyboards)

SMOKE (1975)

Skupinu založil v Saarbrückenu v r. 1974 zpěvák Uwe Peter (ex-Phantoms), spolu s kytaristou P. Jostem, basákem R. Engelem a R. Wegnerem na bicí. Zpočátku se věnovali převzaté tvorbě (Genesis, Pink Floyd, Amon Düül), později produkovali výhradně vlastní věci. Již po třech měsících společného hraní byli zvoleni nejlepší skupinou na festivalu Saarländischen Rockmeeting. V roce 1975 odchází R. Engel do armády a je nahrazen zkušeným P. Bellem (ex-GÄA), který se znal s Uwe Peterem již z kapely Phantoms. V této sestavě nahráli v legendárním Leico-Studiu v městě Schmelz jediný oficiálně vydaný osmiminutový progresívní kousek Smoke. Po roční odmlce, ve staré sestavě, rozšířené o nového kytaristua W. Freye (ex-GÄA) a hráče na klávesy Ch. Paula, připravují nový materiál pod zkráceným názvem Grabstein a také v r. 1978 natáčejí materiál na své zamýšlené první LP (Alpha Studiu v Saarbrückenu). K vydání alba však nedojde a skupina s několika perzonálními změnami vystupuje ještě několik dalších roků.

Holger Muenzer

INTOLERANCE / WHY (1973)
DROP OUT / SING LITTLE BIRD (1973)

Holger Muenzer (H. Münzer, nar. 1939), hudební skladatel, zpěvák, houslista a hráč na klávesové nástroje (člen jazz-rockových Overground, r. 1971-1974 a skupiny s názvem „1848“, r. 1974-1985). V roce 1973 vydal na stuttgartském labelu Intercord dva poměrně zajímavé sólové singly v hard progresívním stylu.

1848

Fritz Müller Rock

Fritz Müller (vocals, guitar), Egon Stüwe (guitar, choir), Dirk Fleck (bass, choir), Rüdiger Braune (drums, choir), Oliver Petry (keyboards, choir), Christa Fast (voice)

1. KOMMT (1977)

Eberhard Kranemann, vystupující pod pseudonymem Fritz Müller, patřil k předním inovátorům na düsseldorfské hudební scéně. V 70. letech vydal jediné album na labelu Zebra, kombinující hutný psychedelický sound s new-wave music a rockovou satirou v duchu Franka Zappy, vše zahaleno oparem klasických experimentů á la Kraftwerk, Neu! či Harmonia.

Jürgen Müller

1. SCIENCE OF THE SEA (1982)

Jürgen Müller (nar. 1948 v Hamburku), student oceánografie na univerzitě v Kielu a nadšený amatérský hudebník - pořídil si elektronické hudební nástroje a nainstaloval malé mobilní nahrávací studio ve svém hausbótu u městečka Heikendorf na pobřeží Severního moře. Jeho ambicí bylo natáčet hudbu pro dokumentární přírodovědné televizní pořady. Z tohoto popudu si založil vlastní produkční společnost Neue Wissenschaft a v r. 1981 dokončil album Science Of The Sea - ambientní muziku s relaxačními prvky, obdobu nastupující new age hudby. Vinylovou desku vydal o rok později ve vlastní režii, v omezeném nákladu 100 kopií, které částečně rozeslal televizním společnostem, většinou ji však rozdal známým a rodině. Jeho sny o hudebním komponování však brzy vzaly za své a tak se později naplno věnoval vědecké oceánografické kariéře.

Multi-Media Group

HOLY, HOLY / RACKS (1972)

Skupina, složená z ex-členů dvou německých rockových kapel (Joy Unlimited + Pit Janssens Gruppe), která se podílela na komponování a realizaci projektu Morgen nach dem Feuer - Hymnus 2. Ten byl součástí kulturního programu Olympijských her v Mnichově a byl živě proveden ve dnech 26. srpna – 9. září 1972 (tento multi-mediální projekt byl složený nejen z hudby, ale i poezie, operních a divadelních šotů, filmových projekcí, apod.). Pouze část hudby však vyšla na singlu (Polydor) a to v kombinaci s básněmi Allena Ginsberga (Holy, Holy / Racks). Jde sice o prapodivnost z největších, ale výsledek je vcelku příjemný.

Joy Unlimited

Pit Janssens Gruppe

Morgen nach dem Feuer – Hymnus 2

Munich

Peter Bischof (vocals), Hans-Herbert Gebhard (bass), Evert van der Val (drums), Bimey Oberreit (guitar), Klaus Kosney (guitar), Hermann Weindorf (keyboards)

1. MUNICH (1978)
2. SIDESHOW (1979)

Kapela z Mnichova, seskupená v r. 1977 kolem zpěváka P. Bischofa (ex-Emergency, Jack-Knife, Orange Peel). V 70. letech vydali dvě alba zdařilého melodického rocku, ovlivněného americkými skupinami typu Eagles, Kansas a Styx. Další deska vychází až v r. 1986.

Munich

Sideshow

Munju

Dieter Kaudel (gt), Wolfgang Salomon (bass), Jürgen Benz (sax, flt), Thomas Römer (dr)

1. HIGH-SPEED KINDERGARTEN (1977)
2. MOON YOU (1978)

Skupina složená z bývalých členů Missus Beastly a Real Ax Band. Kratší dobu s nimi vystupoval i Alto Pappert z Kraan. Jejich první dvě desky ze sedmdesátých let obsahují instrumentální jazz-rock, později se přiklánějí k rockovějšímu zvuku s využitím vokálů.

High-Speed Kindergarten Moon You

Murphy Blend

Wolf-Rodiger Uhlig (key, piano, voc), Wolfgang Rumler (gt, voc), Andreas Scholz (bass), Achim Schmidt (dr)

1. FIRST LOSS (1972)

Skupina s jedinou deskou, řazenou mezi to nejlepší, co bylo realizováno na legendárním labelu Kuckuck. Vedoucí kapely a autor všech písní W.R. Uhlig studoval v Berlíně 3 roky klasickou hudbu, jeho skladby mají velmi melodický rukopis a maximálně využívají těžkého kytarového zvuku v kombinaci s varhanními riffy. Deska obsahuje 6 tracků heavy-progresívního rocku s odkazy na klasiku v duchu tvorby kapel Jane či Epsilon. Bohužel, kapela se brzy po natočení tohoto alba rozpadla, A. Scholz přešel do skupiny Blackwater Park, W.R. Uhlig byl účasten nahrávání třetí desky kapely Frumpy.

Murphy Blend

Music Community

Alex Bally (drums), Hermann Breuer (trombone), Lee Harper (trumpet, flugelhorn), Rocky Knauer (bass), Larry Porter (piano), Frank St. Peter (sax), Leszek Zadlo (flute)

1. MUSIC COMMUNITY (1975)

Jazz-rockový soubor složený z německých a rakouských hudebníků, sdružených ve stuttgartském Jazzcommunity-Projektu. Skupinou prošli protřelí muzikanti, se zkušenostmi v kapelách jako např. Drum Circus, Embryo, Out Of Focus, Amon Düül II, Sunbirds apod.

Music Machine

Josef "Pepsch" Jandrisits (guitar), Helmut „Schiffkowitz“ Rohrling (guitar, vocals), Michael Millner (piano), Boris "Goochie" Bukowski (drums, vocals), Petrus Wippel (bass,vocals)

1. MUSIC MACHINE (1970)

Rakouský psychedelic-rockový band s jediným albem. Jejich hudební existence je ohraničena přibližně lety 1968-1975.

My Solid Ground

Bernhard Rendel (gt, voc), Karl-Heinrich Doerfler (bass, voc), Andreas Würsching (dr), Ingo Werner (key, piano)

1. MY SOLID GROUND (1971)
2. SWF SESSION (1971)

Málo známá kapela (zformováni v r. 1968 v německém Rüsselheimu v původní sestavě: Bernhard Rendel – guitars, Willy Weid – drums, Uli Weyrauch – bass), hrající psychedelicky účinnou odrůdu hard rocku. Jediné album bylo nahráno počátkem roku 1971, na CD reedici se pak v řadě sedmi bonusů objevují i starší nahrávky. Úvodní, space rocková, takřka čtvrthodinová kompozice Dirty Yellow Mist navodí díky donekonečna se opakující tříakordové figuře a doprovodným andělským chórům až hypnotizující atmosféru. Zbytek alba tvoří typický germánský seventies hard rock á la raná tvorba Birth Control a zkouřené psychedelic songy, evokující mj. Guru Guru. Výjimečnou pozici na CD zaujímá bonus - pětadvacetiminutový, několikadílný opus Flash v původní "longplay" verzi z roku 1970. Ten je díky své délce doslova přehlídkou kompoziční i aranžérské rozkošatělosti, mezi dvanáctou a patnáctou minutou například Flash věrně evokuje povznášející náladu Epitaph z jedničky King Crimson. Docela významnou roli hrají v soundu My Solid Ground starodávné elektrifikované varhany a znělé piáno hostujícího Ingo Wernera.
V r. 2002 vychází na labelu Long Hair dodatečně živý záznam, pořízený 2.6.1971 v baden-badenském Südwestfunkstudiu U1, CD obsahuje i sedm nových skladeb z podzimu 2001.
Osobní osudy členů souboru a další informace neuvádějí ani specializované encyklopedie - prostě typická zapomenutá "no name" kapela. My Solid Ground však rozhodně doporučuje k bližšímu poznání "pět ze čtyř" krautrockerů."

My Solid Ground

SWF Session

Mythos

A) Stephan Kaske (flt, key, gt, voc), Harald Weisse (bass), Thomas Hildebrand (dr)
B) Stephan Kaske (flt, key, gt, voc), Robby Luizaga (bass, gt, key), Hans-Jürgen Putz (dr)

1. MYTHOS (1972) A
2. DREAMLAB (1975) B
3. STRANGE GUYS (1977)
4. CONCRETE CITY (1979)
5. QUASAR (1980)

Kapelu založil 18-letý S. Kaske v r. 1969. Od r. 1971 začali vystupovat na festivalech a na základě toho jim byl nabídnut kontrakt se společností Ohr. První album bylo natočeno na podzim r. 1971. Jde o klasický space-rock v duchu raných Pink Floyd s brilantním využitím téměř Anderssonovsky znějící flétny. Po této desce byl Kaske „povýšen“ na jednoho z nejuznávanějších německých rockových flétnistů.
Koncem r. 1972 se originální sestava kapely rozpadla, v r. 1973 však Kaske sestavil nový tým. Druhé album vychází až v r. 1975 a jde opět o nepřehlédnutelnou událost na poli „kosmické“ muziky.
V létě 1976 dává Kaske dohromady třetí sestavu (Sven Dohroe, Eberhard Seidler, Ronnie Schreinzer) a poněkud mění hudební koncept – skladby jsou kratší, více rockové, více komerční.

Mythos

Dreamlab

Strange Guys

Concrete City

Quasar

Nanu Urwerk

Rinaldo Belbasso (bass, vocals), Anselme de Bayus (flute, sax), Röpe Herk (drums, vocals), Stefan Klaveks (piano, vocals, drums), Michael Trombaron (trombone)

1. IRGENDWO NICHT WEIT VON HIER (1978)

Kreativní, i když zcela neznámá progresívní jazz-rocková formace, pohybující se v letech 1976-1984 na hamburské scéně. Zřetelně ovlivněni canterburskou scénou, Frankem Zappou a německým undergroundem (typu Thirsty Moon a Xhol). Jediné album, vydané labelem Tonstudio Bieber, obsahuje sedm delších kompozic, s bohatým využitím trombónu a elektrického piana, třešničkou na dortu jsou poněkud zvláštní vokály v němčině.

Thomas Natschinski-Gruppe

Thomas Natschinski (guitar, vocal), Detlev Haak (guitar, vocal), Fred Krüger (bass), Martin Just (keyboard, vocal), Gerrit Gräfe (drums) + Sandra Weigl (vocal)

1. DIE STRASSE (1968)
2. GESCHICHTEN (1970)
3. WIR ÜBER UNS (1972)

Další z kapel bývalého NDR, které bývají zařazeny v krautrockových encyklopediích. Kytarista a hudební skladatel Thomas Natschinski založil svoji první beatovou kapelu v r. 1964 ve svých 17 letech. Původní název Team 4 však museli v r. 1965 změnit na Thomas Natschinski und seine Gruppe – hysterické bolševické nomenklatuře se původní název zdál příliš anglický, tudíž buržoazní, tudíž nepřijatelný. V letech 1966-1968 vydali dva singly a jedno LP beatové muziky, změna přichází s albem Geschichten z r. 1970, kapela se věnuje poměrně solidnímu soft-progesívnímu rocku, který ještě více a lépe rozvíjí na albu Wir über uns z r. 1972. Poté činnost původní kapely končí, Thomas Natschinski pokračuje v dalších kapelách (Brot und Salz, Karat), především se však věnuje skládání filmové muziky (je autorem hudby ke zhruba 150 filmům).

Thomas Natschinski-Gruppe

Die Strasse

Geschichten

Wir über uns

Michael Naura (Quartett)

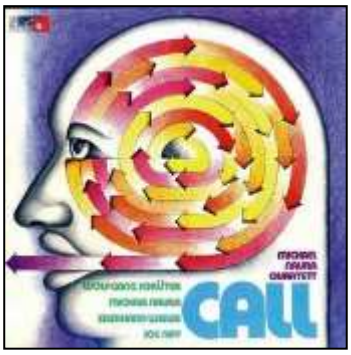
Michael Naura (piano, accordeon) + Wolfgang Schlüter (vibes), Eberhard Weber (bass), Joe Nay (drums)

1. CALL (1971)
2. RAINBOW RUNNER (1972)
3. VANESSA (1975)

Jazzový pianista (nar. 1934), známý studiový hudebník. Obě alba obsahují lehčí jazz-rockový materiál.
Pozn.: třetí album vyšlo pod názvem Michael Naura Quintet.

Call

Rainbow Runner

Vanessa

Nautilus

Urs Lerch (bass), Dieter Ruf (guitars, vocals), Peter Fibich (drums), Ralph Stucki (keyboards, vocals), Christian Bauer (guitars, vocals)

1. 20,000 MILES UNDER THE SEA (1978)
2. SPACE-STORM (1980)

Švýcarský symfonický progress, silně inspirovaný kapelami typu Pink Floyd, Genesis, Eloy, ad. Hudba relativně solidní, i když nepříliš originální.

20.000 Miles Under The Sea

Space-Storm

Nazgûl

Frodo (drums, percussion), Gandalf (percussion, moog, organ, electric piano, bass), Pippin (percussion, guitar, trumpet)

1. THE NAZGÛL (1976)

Improvizovaná muzika zcela v duchu raných Tangerine Dream, jedni z největších experimentátorů na labelu Pyramid. Album původně vydáno v počtu pouhých 50 kusů.

Necronomicon

A) Harald Bernhardt (dr), Norbert Breuer (gt, voc), Fistus Dickmann (key, voc), Walter Sturm (bass, voc), Bernhardt Hocks (bs, voc)
B) Harald Bernhardt (dr), Norbert Breuer (gt, voc), Fistus Dickmann (key, voc), Walter Sturm (bass, voc), Detlev Hakenbeck (bass), Dieter Ose (key)
C) Harald Bernhardt (dr), Norbert Breuer (gt, voc), Fistus Dickmann (key, voc), Walter Sturm (bass, voc), Dieter Ose (key), Gerd Libber (bass)

1. TIPS ZUM SELBSTMORD (1972) A
2. VIER KAPITEL (1974) A-C
3. STRANGE DREAMS (1976)

Jedna z nejproslulejších obskurních německých kapel. Necronomicon z Aachenu (Cáchy) patřili k ozdobám germánského undergroundu první poloviny sedmdesátých let - díky svým rozevlátě psychedelickým, raně pinkfloydovsky ulítlým stylem (podivné operní chóry a podobné kousky), prokládaným minimalismem raných Can a těžkým heavy soundem, zdobeným neúprosnými

souboji ostře acidové kytary a vyhulených kláves. Při srovnávání se nejčastěji poukazuje na germánské kapely Frumpy a Ainigma.
Jejich mnohotvárná a přitom podstatou garážová hudba působí - jako celek - potemněle, až bezútěšně a ráda vyvolává pocit úzkosti. Tvrdě vyznívající němčina tento vjem ještě umocňuje. Poslech alba Tips zum Selbstmord (obzvláště řádně hlasitý - a nejlépe v noci při bouřce) je tak chuťovkou pro opravdové gurmány rockových excesů. Původní privátní vydání debutu v počtu pouhých 500 kusů učinilo z tohoto počinu sběratelskou raritu z nejvyhledávanějších. První čtyřleté "funkční období" Necronomicon bylo obsáhle zmapováno projektem s názvem Vier Kapitel - 4 LP v luxusní knižní vazbě obsahuje celé první album Tips zum Selbstmord**,** studiový session z nikdy nevydané dvojky, plus koncertní záznamy. Znatelný je postupný příklon kapely k melodice. Mínusem kompletu je mrzká zvuková kvalita většiny materiálu, naštěstí podstata sdělení takovéto muziky nespočívá v třpytně načančaném hi-fi zvuku.
Poslední album z r. 1976 se přiklání spíše k hard rockové klasice. Rozpad kapely přichází po mnoha perzonálních změnách v roce 1981 (v r. 2012 vydali „návratové“ živé album Haifische – jde o záznam koncertu „Reunion Concert in Würselen, December 22nd 2012“, vydáno opět v omezeném počtu 500 kusů).

Tips Zum Selbstmord

Vier Kapitel

Strange Dreams

Nektar

Roye Albrighton (gt, voc), Allan Freeman (key, voc), Derek Moore (bass, voc), Ron Howden (dr, perc)

1. JOURNEY TO THE CENTRE OF THE EYE (1971)
2. A TAB IN THE OCEAN (1972)
3. SOUNDS LIKE THIS (1973)
4. REMEMBER THE FUTURE (1973)
5. SUNDAY NIGHT AT LONDON ROUNDHOUSE LIVE (1974)
6. DOWN TO EARTH (1974)
7. RECYCLED (1977)
8. MAGIC IS A CHILD (1977)
9. LIVE IN NEW YORK (1977)
10. MORE LIVE NEKTAR IN NEW YORK (1978)
11. MAN IN THE MOON (1980)

Skupina složená výhradně z anglických muzikantů trvale žijících v Německu, odpověď na space-rock skupin Pink Floyd a Hawkwind. Založeni v r. 1968 po jam-sessionech v hamburském Star Clubu. Na svých raných albech hrají rock ovlivněný hudbou Pink Floyd, Vanilla Fudge a King Crimson, od alba Remember The Future rozvíjejí svůj vlastní nezaměnitelný styl - hutný progresívní space-rock, který našel mnoho epigonů. Nedílnou součástí jejich pódiových vystoupení bylo i propracované světelné show (v bookletech jsou Mick Brockett, později Keith Walters, uváděni jako členové kapely).

Journey To The Center Of The Eye A Tab In The Ocean Sounds Like This

Remember The Future

Sunday Night At London Roundhouse

Down To Earth

Recycled

Magic Is A Child

Live In New York

More Live Nektar In New York

Man In The Moon

Neu!

A) Klaus Dinger (voc, perc, gt, key), Michael Rother (gt, bass, key, electronics, voc)
B) Klaus Dinger (voc, perc, gt, key), Michael Rother (gt, bass, key, electronics, voc), Thomas Dinger (dr) Hans Lampe (dr)
C) Klaus Dinger (voc, perc, gt, key), Michael Rother (gt, bass, key, electronics, voc), Eberhard Kranemann (bass, voc)

1. NEU! (1972) A
2. NEU! 2 (1973) A
3. NEU! '75 (1975) B
4. NEU! '72 LIVE! IN DÜSSELDORF (1995) D

Legendární německé duo, které bývá občas řazeno do okruhu Kraftwerk, s nimiž Dinger ve skutečnosti pouze bubnoval na jedné straně jejich prvního alba, ale jinak se navzájem prakticky neovlivnili. Vlastní produkce Neu! se ze všeho nejspíš blíží podstatně známějším Faust, a to jak pokud jde o minimalistickou repetici, v normálním krautrocku zdaleka ne tak důslednou, tak o naivistickou neumělost povýšenou na rafinovaný tvůrčí princip. To platí především pro první dvě alba; třetí LP posunulo tvorbu Neu! dále trochu popověji, místy zní dokonce jako vzdálený prekursor Tria, pro které ostatně dost možná znamenali Neu! inspiraci nejen hudební, ale i výtvarnou - stereotypní primitivnost obalů, jejichž kompletní grafickou úpravu tvořilo vždy jen fixou napsané a podtržené velké NEU! věru nemá daleko k pozdějšímu "srdíčkovému" logu Tria.

Ještě před vydáním LP 3 Dinger začíná hrát s La Düsseldorf - podstatně přičesanější, nicméně rovněž kultovní kapelou, s níž nahrál v letech 76-85 čtyři alba.
LP 1-2 jsou ortodoxními krautrockisty právem pokládána za zcela nepostradatelná, album 4 je naopak naprosto zbytečná fetišistická edice - vydáno jako live záznam, ve skutečnosti však nejde o živou nahrávku před publikem, ale toliko nesestříhaný sejšn z roku 1972.

Neu!

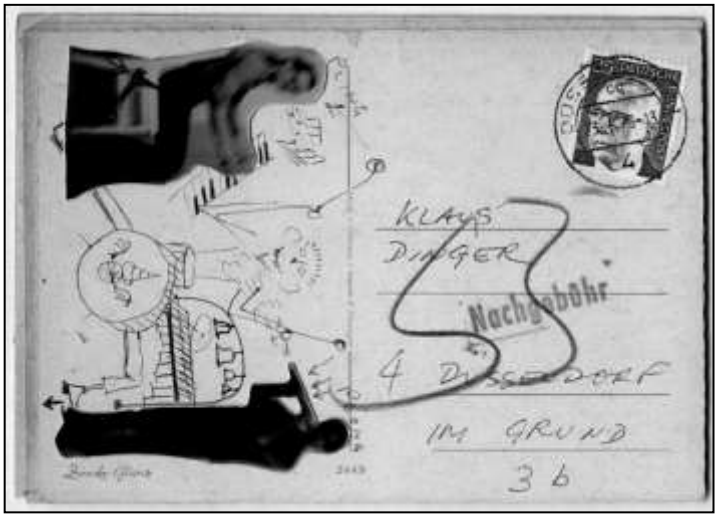
Neu! 2

Neu! ´75

´72 Live! Neu! in Düsseldorf

Pohlednice K. Dingerovi od sk. Kraftwerk, 1973

Mani Neumeier

1. ALEXANDER VON SCHLIPPENBACH: GLOBE UNITY ORCHESTRA (1966)
2. MANI NEUMEIER, CHARLY ANTOLINI, PIERRE FAVRE & DANIEL HUMAIR: FROM STICKSLAND WITH LOVE (1967)
3. IRENE SCHWEIZER TRIO: JAZZ MEETS INDIA (1967)
4. WOLFGANG DAUNER: FREE ACTION (1967)
5. AX GENRICH: HIGHDELBERG (1975)
6. HARMONIA: DE LUXE (1975)

7. MANI UND SEINE FREUNDE (1975)
8. BRÖSELMASCHINE: PETER BURSCH UND DIE BRÖSELMASCHINE (1976)
9. IRENE SCHWEIZER TRIO: EARLY TAPES (1978)
10. MOEBIUS, PLANK, NEUMEIER: ZERO SET (1983)

Mani Neumeier, nar. 1940, bubeník (podle některých po technické stránce jeden z nejlepších rockových bubeníků vůbec) a hlavní showman Guru Guru. Začínal s jazzovými formacemi již v raných 60. letech, později se jeho hlavní kapelou stali legendární hard-psychedeličtí Guru Guru.
Po časech relativní sterility se v devadesátých letech stal opět autorem hodným pozornosti. Vynikající jsou zejména jeho exkurze směrem k etnické hudbě (projekt Terra Amfibia, r. 1998 a album s Peterem Hollingerem „Meet The Demons Of Bali“, r. 1998, natočené přímo na ostrově Bali s místními gamelany), ale také nahrávky s jeho novou příležitostnou kapelou Blauer Hirsch (dvě alba). Na CD další z krátkodechých skupin Lover 303 „Modern Fairytales“ s podtitulem „acid rock'n'roll and voodo trance“ předvádí Neumeier s novou přítelkyní Constanze „Conni“ Maly svéráznou fůzi technopopu s „krautrockovou etnikou“ a je tak jednou z technařin, které stojí za to si pustit. Album 8 je natočeno s jeho domovskou kapelou Guru Guru, LP 11 pro změnu se členy Cluster.

Mani und seine Freunde

Zero Set

Neuschwanstein

Frédéric Jooz (voc, acoustic guitar), Rainer Zimmer (bass), Roger Weiler (guitars), Thomas Neuroth (synthesizers, mellotron), Klaus Mayer (synthesizers, flute), Hans-Peter Schwarz (drums)

1. ALICE IN WONDERLAND (1976)
2. BATTLEMENT (1978)

Typický germánský progress pozdních 70. let. Muzika převážně instrumentální, s akustickou kytarou, flétnou, harfou a množstvím kláves v bohatých, do detailu propracovaných aranžích a se zajímavou orchestrací. Lyrika se zaobírá vznešenými tématy, vokální projev připomíná Petera Gabriela, texty jsou v angličtině s lehkým německým přízvukem. Celkový sound připomíná hybrid kapel Eloy a Camel té doby.

Alice In Wonderland

Battlement

New Lords

Ulli Günther (lead vocals), Reinhart Bopp (lead guitar, vocals), Günter Bopp (bass, vocals), Hans Harbrecht (drums, percussion)

1. NEW LORDS (1971)

Kapela, sestavená členem beatových The Lords Ulli Güntherem, který se již dále nechtěl zabývat pop-rockem své domovské kapely. Vydali jedno album nekomplikovaného hard rocku, s občasnými světlými momenty. Skupina později vystupovala (již bez Günthera) pod názvem Hardcake Special – v r. 1974 vydali jedno album.

Nexus

Bobby Baur (flute, soprano saxophone, electric piano, bass), Mike Marek (guitar), Roland Gyrmadi (bass), Peter Garattoni (drums, percussion), Jutta Handrup (vocals), Wolfgang Freund (vocals)

1. ABSOLUTELY LIVE 76-81 VOL. 1 (1981)
2. ABSOLUTELY LIVE 76-81 VOL. 2 (1981)

obsaženo na: PROTON 1 (1974)

Jazz-rocková formace z baden-württemberského Tübingenu. Nahráli v r. 1974 tři skladby pro výběrovku Proton 1, v r. 1981 vydali dvě alba – živé záznamy z let 1976-1981.

Absolutely Live 76-81 Vol. 1

Absolutely Live 76-81 Vol. 2

Niagara

A) Klaus Weiss (drums), Cotch Blackmon (percussion), Udo Lindenberg (drums, percussion), Keith Forsey (drums, percussion), Juan Romero (bells, maracas) + guests: Daniel Fichelscher (percussion), George Green (percussion)
B) Klaus Weiss (drums), Udo Lindenberg (drums, percussion), Daniel Fichelscher (percussion), Joe Harris (percussion) + guests: Gary Unwin (bass), Paul Vincent (gt), Christian Schulze (piano), Ack Von Rooyen (flugelhorn, trumpet), Ferdinand Povel (sax, flute), Milan Pilar (bass)
C) Klaus Weiss (drums), George Brown (drums, percussion), Charly Campbell (congas, timpani), Norman Tolbert (congas) + guest: Dave King (bass)

1. NIAGARA (1971) A
2. S.U.B. (1972) B
3. AFIRE (1973) C

Skupina seskupená kolem bubeníka Klause Weisseho (ex-Sunbirds, Tanned Leather), složená z hráčů na různé perkusní nástroje. První album pouze v perkusním obsazení je plné jihoamerických rytmů, druhé album s množstvím hostů obsahuje spíše konvenční jazz-rock.

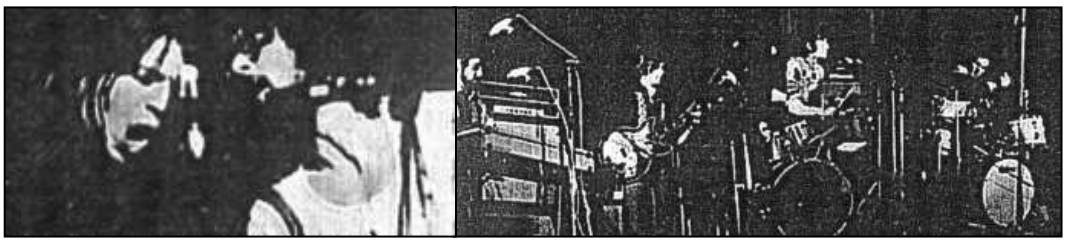

Niagara S.U.B. Afire

Nice Noise

Harald Zittlau (guitar), Günter Werner (organ), Michael Berresheim (vocals), Gerd Ackermann (bass), Rainer Becker (drums)

ABRAXAS (1971)
obsaženo na: CONCERT ´71 (1971)

Skupina s jedinou skladbou Abraxas na výběrovém albu Concert ´71 – jde o předělávku Santanova hitu Gipsy Queen / Oye Como Va. Nejde tedy o žádnou převratnou záležitost.

Nightbirds

SOMEONE'S CALL / SAID REVIEWING (1968)

Kapela ze švýcarského Locarna, převážnou část své hudební kariéry však strávili v Itálii. Vydali celkem pět singlů (z toho čtyři právě v Itálii, první vydán již v r. 1965). Poslední nahrávka, s dvěma německými členy v sestavě, vyšla v r. 1968 a obsahuje psychedelický bigbít s poměrně zajímavým využitím klavíru.

Nightbirds

Night Sun

Bruno Schaab (voc, bass), Walter Kirchgassner (gt), Knut Rössler (key, bass), Ulrich Staudt (dr)

1. MOURNIN (1972)

Heavy-rocková kapela s jediným albem na labelu Zebra. Schaabův vokál připomíná projev Iana Gillana, celkový projev skupiny také připomíná hudbu Deep Purple. Album v produkci Konrada Planka natočeno ve Windrose Studiu v Hamburku. Po rozpadu skupiny B. Schaab chvíli hostoval u Guru Guru.

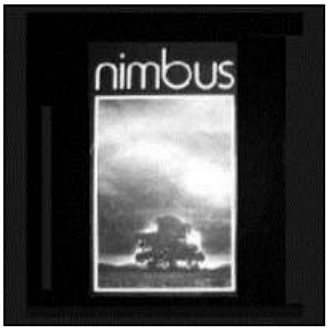

Nimbus

Ferdinand Bebber (vocals), Oliver Hartmann (guitar), Carsten Reese (drums), Jörg Schroeter (keyboards), H.C. Wehmeyer (bass)

1. NIMBUS (1980)

Band z města Bückeburg, který v r. 1980 vydal vlastním nákladem jedno album, zvukem blízké canterburské scéně, jmenovitě skupině Matching Mole.

Nine Days Wonder (aka 9 Days Wonder)

A) Walter Seyffer (voc, dr) Martin Roscoe (dr) John Earle (sax, flt, gt, voc) Rolf Henning (gt, piano, bass) Karl Mutschlechner (bass)
B) Walter Seyffer (voc, dr) Martin Roscoe (dr) Freddie Münster (sax, key) Hans Frauenschuch (gt) Michael Bundt (bass) Karl-Heinz Weiler (dr)
C) Walter Seyffer (voc, dr) Martin Roscoe (dr) Rolf Henning (gt, piano, bass) Michael Bundt (bass) Sidhata Gautama (dr)
D) Walter Seyffer (voc, dr) Martin Roscoe (dr) Bernd Unger (gt) Peter Oehler (gt, voc) Rainer Saam (bass) Sidharta Gautama (dr)

1. NINE DAYS WONDER (1971) A
2. WE NEVER LOST CONTROL (1973) B
3. ONLY THE DANCERS (1974) C
4. SONNET TO BILLY FROST (1976) D

Excentrický zpěvák Walter Seyffer vedl v 60. letech jako frontman několik regionálních rockových kapel. V únoru 1970 však dal dohromady skupinu Nine Days Wonder, složenou z Němce (Hennig), Rakušana (Mutschlechner), Ira (Earle) a Angličana (Roscoe). První album nahráli v Dierks Studiu v lednu 1971- jedná se o bizarní krautrockovou nahrávku, lehce ovlivněnou tvorbou King Crimson, Frankem Zappou a Soft Machine. Kapela se zde prezentuje dlouhými suitami, plnými těžkých kytarových riffů a free-jazzových improvizací (skvělý J. Earle na saxík a flétnu!). V r. 1972 se však původní sestava rozchází. V červenci 1973, již s novými členy, natáčejí album 2, které je však zcela odlišné od eponymní jedničky – jedná o standartní progress-rockové dílko v duchu Jane, Nektar a Message. Další album vychází v září 1974 v Anglii s hostujícím D. Jacksonem (sax, flt - člen Van Der Graaf Generator) a S. Robinsonem (key, ex-2066 & Then), hudebně jde o méně komplikovaný rock s dlouhými sofistikovanými kompozicemi. Poslední album před rozpadem kapely obsahuje rockovou, „britsky“ znějící operu s krátkými melodickými beat-rockovými písněmi, pro náročnějšího posluchače víceméně postradatelnou.

Nine Days Wonder

We Never Lost Control

Only The Dancers

Sonnet To Billy Frost

Nirvana

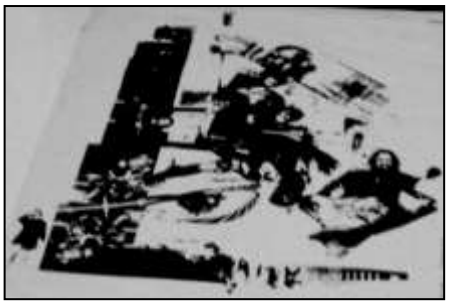
HELLO GOODNESS (1972)
obsaženo na: ROCK OFFERS 2 (1977)

Kapela založená dvěma členy zaniklých Nyrvana Pancake, zdokumentována je pouze jediná skladba na kompilaci Rock Offers. Jde však pouze o nekvalitní amatérský hard rock, poplatný době svého vzniku.

Nomadia

1. RANGE OF VISION (1971)

Jediná nahrávka této rakouské formace vznikla kompletně ve skalní jeskyni a pod vlivem halucinogenů někdy mezi lety 1969-1971. Je rozdělena na dvě části – „smoke“ a „acid“ stranu a jde o docela příjemně „vysmaženou“ záležitost plnou zvuků bonga, flétny, akustických kytar (strana A) a elektronických generátorů a space zvuků (strana B). Popravdě řečeno zvuk nahrávky, především první strany, není nic moc. Jako autoři kompozicí jsou uvedeni B. Reinhardt a F. Steskal, nic dalšího na ručně malovaném obalu uvedeno není. Album existuje ve třech edicích – 100 kopií originálního LP, 100 kusů nelegálních kopií a CD od neznámého labelu (spíše snaživého „amatéra“). A samozřejmě blogerská „net edition“.

Non-Effectives

Helmut Strahlendorf (bass), Uschi Weber (vocal), Dietmar Fasold (guitar), Heinz-Jürgen Stroh (drums)

1. GOTTESLOB MIT 200 WATT (1970)

Top-rarita z produkce švýcarského labelu Quadriga Ton. Jde o double-single krautrockové psychedelické kapely, s dynamickými rytmy a vynikajícím ženským vokálem.

Non-Effectives

Nosferatu

Michael Thierfelder (voc), Michael Win (gt), Michael Meixner (gt), Christian Felke (sax, flt), Reinhard Grohe (key), Michael Kessler (bass), Byally Braumann (dr)

1. NOSFERATU (1970)

Skupina založená v r. 1968, k zakládajícím členům patřil M. Win, pozdější kytarista skupiny Epsilon. Jejich hudba obsahuje drsný neučesaný heavy-progressive krautrock s psychedelickými elementy, typický pro první vlnu německého progresívního rocku. Podobnou muziku produkovali např. Tomorrow´s Gift, Orange Peel či Hairy Chapter. Vydali jedinou, sběratelsky velmi ceněnou, desku. Na albu najdeme šest tracků s hojností varhanní a kytarové „práce“.

Bernd Noske

1. COME OUT THE NIGHT (1978)

Hamburský bubeník a zpěvák, narozen 17.8.1946. Původní hráč beatových The Odd Persons, od r. 1969 stálý člen Birth Control. V roce 1978 natočil jediné sólové album v soft rockovém duchu, které se však dočkalo realizace až v r. 1999.

Novak´s Kapelle

Paul Braunsteiner (guitar), Walla Mauritz (vocals, sax, harmonica), Erwin Novak (drums), Harry Stojka (guitars), Peter Travnicek (bass)

HYPODERMIC NEEDLE / DOING THAT RHYTHM THING (1968)
NOT ENOUGH POISON / SMILE PLEASE (1969)

1. NOVAK´S KAPELLE (1971)
2. LIVE (1977)
3. NAKED (1978)

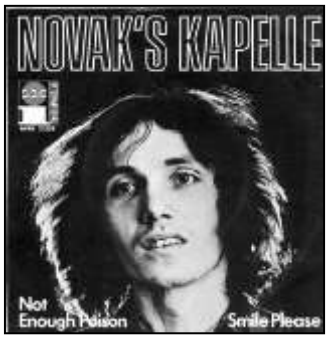
Původně bluesové kombo (Mauritz, Novak, Travnicek + Helge Thor, gt), založené v r. 1967 ve Vídni. V letech 1968-71 vydali dva singly a privátně realizované promo-album, díky čemuž se dostali do pozice undergroundové kultovní kapely. Z poslechu živého mini-LP (Live, 1977) lze usuzovat, že šlo o jednu z nejdivočejších a nejnápaditějších kapel pocházejících z Rakouska - Groundhogs v kombinaci s německým hard rockem a Captainem Beefheartem. Mínusem je ovšem nevalná kvalita nahrávky. Něco z tohoto materiálu bylo použito i na následujícím albu Naked (známému i díky mírně provokativnímu obalu), v kombinaci s typickým americkým country rockem.

SP´s

Live

Novak´s Kapelle - Naked

Novalis

A) Lutz Rahn (key), Hartwig Biereichel (dr), Heine Schünzel (bass), Jürgen Wenzel (voc)
B) Lutz Rahn (key), Hartwig Biereichel (dr), Heine Schünzel (bass, voc), Detlef Job (gt), Carlo Karges (gt, key)
C) Lutz Rahn (key), Hartwig Biereichel (dr), Heine Schünzel (bass, voc), Detlef Job (gt)
D) Lutz Rahn (key), Hartwig Biereichel (dr), Heine Schünzel (bass), Detlef Job (gt), Fred Mühlbock (voc, gt, flt)

1. BANISHED BRIDGE (1973) A
2. NOVALIS (1975) B
3. SOMMERABEND (1976) C
4. BRANDUNG (1977) D
5. VIELLEICHT BIST DU EIN CLOWN? (1978)
6. FLOSSENENGEL (1979)

Jeden z nejznámějších německých exponentů „romantického“ (jejich vlastními slovy) rocku, založený na podzim r. 1971. Svůj úvodní koncert uskutečnili v hamburském klubu The Fabrik jako předskokani skupiny Cravinkel. V lednu 1973 nahráli ve Windrose Studiu album Banished Bridge, které obsahuje jednu z prvních nahrávek syntetického, typicky německého symphonic-rocku. Jde o velmi dobré album s lyrickou, až melancholickou, náladou. Úvodní 17 minutová skladba obsahuje „ambientní“ pasáže plné ptačího zpěvu. Po tomto albu a po neshodách uvnitř kapely odchází zpěvák J. Wenzel. Poté doplňují D. Job a C. Karges (ex-Tomorrow´s Gift) skupinu na kvintet, vokál obstarává naprosto stylově odlišný H. Schünzel. V této sestavě vydávají druhé album - sound nahrávky je zcela odlišný, jde spíše o folkem ovlivněný rock s výraznými klávesami, nejlepší skladbou je Impressionen s motivy Bruckerovy 5. symfonie a textem Friedricha Freiherra von Hardenberg z r. 1798. Třetí album, všeobecně považované ze jejich nejlepší, nahráli v únoru 1976. Stylově je kombinací postupů použitých na obou předchozích albech - dlouhé romantizující pasáže na akustickou kytaru, strunný syntezátor, využití chorálů a přírodních zvuků, evokujících letní odpoledne.
Album Brandung znamená začátek nové éry, do kapely přichází rakouský zpěvák F. Mühlbock, jeho vokál je více melodramatický, projev kapely se stává ještě více symfonickým a líbivým (viz např. tvorbu Eloy). V tomto nastoleném trendu nadále pokračují až do poloviny 80. let, desky nepředstavují již nic světoborného, patří však k lepšímu průměru. Za zmínku stojí, že veškeré texty byly zpívány v němčině (mimo první album).

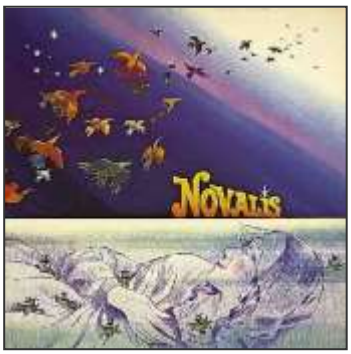

Banished Bridge

Novalis

Sommerabend

Brandung

Vielleicht Bist Du Ein Clown?

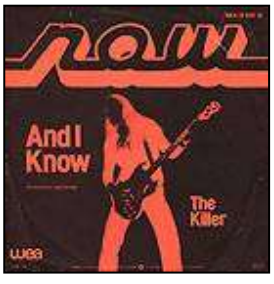
Flossenengel

Now

GOIN' BLIND / GOOD SIDE OF TOWN (1976)
AND I KNOW / THE KILLER (1978)

Zformováni v r. 1975 v Bielefeldu basákem Fritzem Griepentrogem. Mezi zakládající členy patřili Franz-Rudolf Schiche (kytara) a Horst Eckelmann (bicí), kteří krátce působili také ve známějších formacích Grobschnitt či Percewood´s Onagram. Skupina prodělávala poměrně časté změny v sestavě – v r. 1975 byl zpěvákem Bert Reiss, od října 1976 jej nahradil Norbert Stern, na basu hrál Fritz Presley, na bicí Kuno Hammer. V r. 1976 realizovali (pod názvem Hard & Heavy) první singl, v r. 1978 absolvovali premiérové vystoupení na WDR rádiu, po kterém následovalo vydání druhého singlu – skladba And I Know obsadila v žebříčku German Pop čtvrté místo. Jejich tvorba se pohybovala v poměrně širokém rozmezí – na jedné straně heavy rock ve stylu skupiny Tiger B. Smith, přes soft rock á la Scorpions a Roxy Music, až po bubblegum typu The Sweet. V r. 1979 ukončili činnost.

Nowy

A) Ralf Nowy (sax, flute), Al Gromer (sitar), Keith Forsey (drums), Paul Vincent (gt), Gary Unwin (bass) + Lothar Meid (bass), Andy Marx, Don Anderson, Sylvester Levay, Sankar Chatterjel, Liz van Nejenhoff, Bernie Prock
B) Ralf Nowy (sax, flute), Paul Vincent (gt), Thor Baldurson (key), Gary Unwin (bass), Keith Forsey (dr)

1. LUCIFER´S DREAM (1973) A
2. ESCALATION (1974) B
3. NOWY 2 (1975) B

Mnichovská kraut-jazz-rocková formace, vedená málo známým hráčem na dechové nástroje Ralfem Nowym (nar. 1940). První (sólové) album natočil za spolupráce s hudebníky z Amon Düül II (L. Meid, K. Forsey a A. Gromer) a několika dalšími hosty. Prezentuje se zde zajímavým ethno-jazz-rockem. Další dvě alba již nahrál v stabilní sestavě pro label Atlantis, hudebně jde o konvenční jazz-rock. Po těchto počinech přešel R. Nowy do rock´n´rollové formace Morgenrot. Několik sólových alb však vydal i během osmdesátých let.

Lucifer´s Dream Escalation Nowy 2

Nyrvana Pancake

Werner Bauer (bass), Walter Negele (guitar), Günther Konopik (drums, percussion), Hartmut Nerlich (vocals), Rainer Böhm (guitar)

OPEN YOUR EYES / LONESOME BOYS (1973)

Progress-rocková skupina založená v badensko-württemberském Winnendenu v r. 1970. V r. 1973 vydali jediný singl a o rok později většina kapely kolem nadějného kytaristy Waltera Negeleho plynule přešla do soft-rockových Pancake.

O

John O´Brien-Docker

SOCK IT TO ME, BABY (1970)

Irský písničkář, usazený od počátku 60. let v Hamburku. Zakladatel výborných experimentálních Brave New World (jedno album v r. 1972), podílel se však také na nahrávání dalších hudebních projektů, vznikajících v té době na hamburské scéně. Spolupracoval i s komerčními televizními produkcemi na muzice k filmům. V r. 1970 natočil několik skladeb pro pseudo-výchovný, spíše však soft-pornografický film The Secret Sexual Desires Of The German. Hutná Sock It To Me, Baby byla ozdobou zamýšleného, avšak nikdy nevydaného soundtracku k tomuto filmu.

Michael Obst

1. METAL DROPS (1983)

Hudební skladatel, narozený v r. 1955 ve Frankfurtu. Vystudoval hru na piano v Kolíně, mezi lety 1979-1982 komponoval muziku ve Studiu pro elektronickou hudbu na Cologne Musikhochschule. Poté vystupuje s Ensemble Modern (1981-1986) jako klavírista, v letech 1986-1989 spolupracuje s Karlheinzem Stockhausenem jako performer, obsluhující elektronické klávesy. Po r. 1996 vyučuje kompozici a elektronickou hudbu na konzervatoři ve Weimaru.
V r. 1983 vydal album Metal Drops, které obsahuje tři skladby avantgardní space-elektroniky, natočené v letech 1979-1981. V r. 1987 vydává druhé sólové album Crystal World.

Octopus

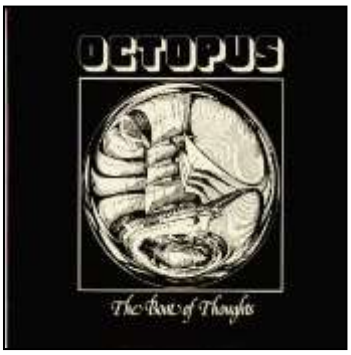
Jennifer Hensel (vocals), Pit Hensel (guitar), Claus Kniemeyer (bass), Frank Eule (drums), Werner Littau (keyboards)

1. THE BOAT OF THOUGHTS (1976)
2. AN OCEAN OF ROCKS (1978)
3. RUBBER ANGEL (1979)

Kvintet z Frankfurtu, založený P. Henselem a C. Kniemeyerem v r. 1973. Hudebně navazují na tradici kapel Frumpy, Ruphus či Earth & Fire. Mezi aktivními lety 1976-1981 vydali čtyři alba, pouze první dvě stojí za poslech. Progress-rocková kapela se strukturovanými rytmickými pasážemi a syntezátorovým zvukem, občas mírně bluesově zabarveným. Alt Jennifer Henselové působí jako kříženec Janis Joplin a Jennie Hahn ze skupiny Babe Ruth.

Boat Of Thoughts

An Ocean Of Rocks

Rubber Angel

Odin

Jeff Beer (key, perc, voc), Ray Brown (bass, voc), Stuart Fordham (drums, perc), Rob Terstall (gt, voc)

1. LIVE AT MAXIM (1971)
1. ODIN (1972)
2. SWF SESSION (1973)

Britové usazení v Německu. Vcelku poctivý rock, silně ovlivněný Zappou z období Burnt Weeny Sandwitch.

Odin

Live At Maxim

Odin

SWF Session

Odyssee (Essen)

Peter Kortmann (guitar), Manfred Dietmers (drums), Roger Röttges (bass), Daniel Toplak (guitar)

1. ODYSSEE (1974)

Kapela z německého Essenu, v r. 1974 svépomocí nahráli materiál na zamýšlené album, to se však dočkalo realizace až v r. 1998. Deska, jejíž obal je velice skoupý na informace, obsahuje čtyři vlastní kompozice syrového progress-rocku, bohužel zvuková kvalita materiálu neumožňuje si nahrávku pořádně užít.

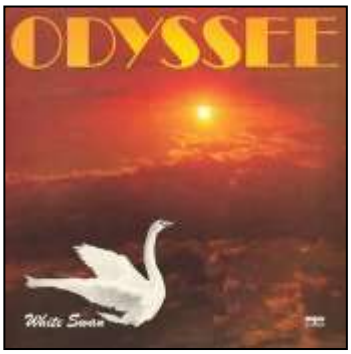

Odysee

Silvio Dalla-Torre (bass), Volker Franke (drums, percussion), Werner Kienle (pianos, guitar, vocals), Rainer Schön (guitar, vocals), Friedhelm Wolff (keyboards)

1. WHITE SWAN (1978)

Další z německých symphonic-progresívních kapel, jejichž tvorba byla částečně ovlivněna hudbou skupiny Genesis. Jediné album obsahuje melodické skladby se zajímavou „funky“ basovou linkou.

Odyssee – White Swan

Okko

Okko Bekker (sitar, tabla, Moog), Simon Alcott (moog), Herb Geller (flute), Peter Hesslein (guitar)

1. SITAR & ELECTRONICS (1971)
2. YOGA FÜR MILLIONEN (1971)
3. SOLO (1977)

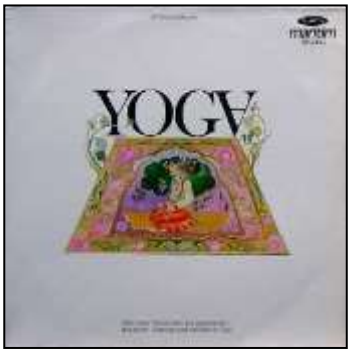
Okko Bekker je nejlépe známý jako hudební producent, mimo to však byl vyhledávaný studiový multiinstrumentalista a hráč na sitár. Jeho sólová alba zní jako hybrid Anandy Shankara a „syntetické klasiky“.

Sitar & Electronics

Yoga

Solo

Oktagon

Litschie Herdlicka (bass), Curt Cress (drums, percussion), Wesley Plass (guitar), Hermann Weindorf (keyboards, voice), Harry Buckl (percussion), Rethold Weindorf (saxophone, clarinet)

1. OKTAGON (1980)
2. ORIENTATION (1982)

Typický, ničím nepřekvapující, progresívní jazz-rock počátku 80. let, ozvláštněný latinsko-americkými a funky prvky. Pocházejí z Mnichova, za zmínku stojí především skutečnost, že na bicí hraje známý studiový hudebník Curt Cress.

Oktagon Orientation

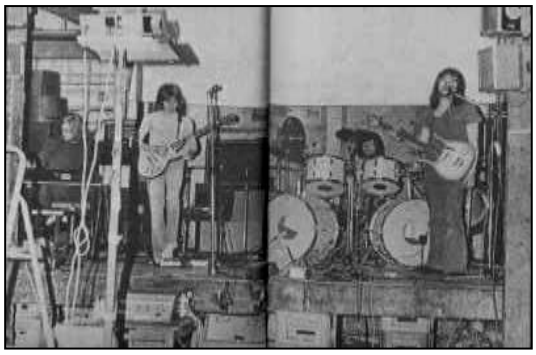
Oktober

Kalla Wefel (bass, guitars, vocals), Peter Robert (organ, synthesizer, string ensemble, spinet), Karl-F. Dörwald (vocals, flute, percussion), Klaus-Peter Harbort (drums, percussion), Hans-Werner Schwarz (guitar, percussion), + Birger Holm (choir), Axel Ratsch (percussion, choir), Philippe Ressing (choir)

1. UHRSPRUNG (1976)
2. DIE PARISER KOMMUNE (1977)
3. HIMMEL AUF ERDEN! (1979)

Tradiční německá polit-rocková skupina á la Floh De Cologne, Lokomotive Kreuzberg či Checkpoint Charlie, ovšem na vyšší technické úrovni a s progresívní muzikou podobnou spíše tvorbě Grobschnitt. První album je velice solidně zahrané, s výbornými nápady, jejich nejambicióznějším projektem je však dvojalbum Die Pariser Kommune, které je v podstatě hudební kronikou francouzské revoluce, po muzikantské stránce však již jen rozvíjí postupy známé z alba Uhrsprung. Celkově jde sice o poněkud obskurní band, svým způsobem však fascinující - škoda snad jen té politizace.

Uhrsprung Die Pariser Kommune Himmel auf Erden

Old Lumber

THE WATER-SPRITE / ONLY BODIES (1971)

Hutný garážový psychedelický rock. Další ze zcela zapomenutých rarit z německé provenience.

Omecron

AUTUMN / WALKING AROUND (1973)

Ultra-raritní singl z produkce labelu Telstar. O skupině neexistují žádné informace, hudebně jde o hard rock velice solidní úrovně. Jeden z mnoha zcela zapomenutých souborů, což je v tomhle případě docela škoda.

Omega

László Benkö (organ, piano, moog, mellotron, vocals), Ferenc Debreceni (drums, percussions), János Kóbor (lead vocals, percussions), Tamás Mihály (bass, acoustic guitar, piano, backing vocals), György Molnár (lead guitar)

1. OMEGA (1972) *(german version)*
2. I. (1973)
3. 200 YEARS AFTER THE LAST WAR (1974)
4. III. (1974)
5. HALL OF FLOATERS IN THE SKY (1975)
6. TIME ROBBER (1976)
7. SKYROVER (1978)
8. GAMMAPOLIS (1979)

Maďarská skupina, pravidelně uváděná v krautrockových encyklopediích. Na hudebním kolbišti se pohybovali od druhé poloviny 60. let a dá se říci, že patřili k tomu lepšímu na tehdejší „oficiální“ bolševické scéně. Vydávali alba ve své mateřštině, mimo to nahráli v Dierks Studiu i několik alb pro německý label Bacillus v anglickém jazyce. Od původního hard rocku postupně přešli k náročnějším progresívním kompozicím, postupně však poněkud „vyšuměli“ a stali se

jedněmi z mnoha rockových dinosaurů. „Krautrocková“ alba obsahují ostřejší verze původních nahrávek v angličtině se silným akcentem, celkově však jde o víceméně solidní tvorbu. Kromě výše uvedených alb vydali pro Bacillus i několik výběrů, navíc pořadí a skladba „německých“ alb neodpovídá maďarským originálům, což ve výsledku může působit poněkud zmatek.

Omega

I.

200 Years After The Last War

III.

Hall Of Floaters In The Sky

Time Robber

Skyrover

Gammapolis

The Ones

LADY GREENGRASS / LOVE OF MINE (1967)

Jedna z prvních berlínských kapel (zformováni v r. 1965), hrajících výhradně vlastní materiál, byla založena z popudu kytaristy Edgara Froeseho. Na jediném singlu provozovali raně-psychedelickou hudbu, zřetelně ovlivněnou Sydem Barrettem a kapelami typu The Electric Prunes a Vanilla Fudge. Hráli ve složení Charlie Prince (voc), Edgar Froese a Mick Auerbach, příjmení dalších dvou – na přebalu uvedených pouze jako Detlef a Wilfried – zřejmě navždy zmizela v hlubinách zapomnění. Po rozpadu této formace v r. 1967 založil Froese mnohem slavnější Tangerine Dream.

The Ones

Ooze

Lothar Weidele (vocals), Gerhard Wardius (guitar), Ulrich Dreckmann (bass), Christoph von Blumroder (organ), Hans-Christian Ketscher (electric piano), Dieter Henze (drums)

FREE / WE'RE LIVING NOW (1970)

Zformováni v r. 1966 v městě Northeim, v r. 1970 vydali jediný singl v nákladu pouhých 700 kopií, hudba progresívní s psychedelickými elementy.

Opossum

Gerold Adler (guitar), Robert Binnewies (keyboards), Peter Blömeke (flute, synthesizer, percussion, drums), Karl-Heinz Cornelius (bass), Alfred Franke (drums, percussion), Heinrich Holtgreve (sax, clarinet)

1. BEAR´S BANQUET (1974)

Předchůdci progresívní jazz-rockové skupiny Morpheus pocházející z Warburgu. Provozovali instrumentální jazz-rock s dvěma bubeníky a hojným využíváním flétny a syntezátorů. Deska obsahuje záznam sessionu, hudebně blízký kapele Mothers Of Invention.

Opossum

Orange Peel

Helm Mohn (bass), Curt Cress (dr), Peter Bischof (vocals, percussion), Leslie Link (guitar), Ralph Wiltheiss (organ)

1. ORANGE PEEL (1970)

Toto uskupení odstartovalo dlouhou a plodnou kariéru bubeníka Curta Cresse. V té době 17-letý student hry na perkuse natočil koncem roku 1969 album v Dierks Studiu (první album v produkci D. Dierkse!). Výsledkem byl klasický dřevní progress-rock, připomínající hudbu Tomorrow´s Gift či Nosferatu, album obsahuje 4 převážně instrumentální skladby. Orange Peel se rozpadli v roce 1970, H. Mohn hrál nějakou dobu s kapelou Jane, C. Cress vystupoval s Emergency, Passport, Atlantis a dalšími kapelami, byl vyhledávaným sessions-bubeníkem.

Orange Peel

Orange Power

Peter Janda (keyboards), Walter Kramer (electric lead guitar), Hardy Ganselmaier (drums, percussion), Johann Schön (bass) + Gino Pertot (all voices, 6-string acoustic guitar, 12-string acoustic guitar)

1. ORANGE POWER (1977)

Raritní rakouská nahrávka z r. 1977, obsahující výborný hard-progresívní bigbít s občasnými psychedelickými prvky a výborným vokálem G. Pertota.

Orange Rocks´

DON´T YOU KNOW WHAT I FEEL / QUEEN OF LOVE (1977)

Dvě lehčí hard rockové skladby natočeny v r. 1974. Realizováno jako singl až v r. 1977 na labelu New Blood. Jediné info: autorem obou skladen je jakýsi Kretzing.

Oratorium

1. ORATORIUM (1972)
2. EINSAMKEIT IST NICHT NUR EIN WORT (1974) *(double SP)*

Skupina složená ze 6 hudebníků (tři z nich byli bratři) z bavorského města Hof. V r. 1972 vydali jednu z nejlepších, soukromě realizovaných desek psychedelické odnože krautrocku s temnými, znepokojivými melodiemi, vynikajícím vokálem a slušně šlapající souhrou kytar, kláves a rytmiky.
V r. 1974 vychází na stejných hudebních základech položený, naprosto raritní, double-singl se šesti skladbami.

Orexis

Georg Lawall (guitars, sitar, percussion), Erik Erker (bass), Gert Kilian (congas, bongos, timbales, drums, voice)

1. OREXIS (1977)
2. INSPIRATION (1978)
3. REFLECTION (1979)

Originální ethno-jazz-rocková kapela, v čele s multiinstrumentalistou G. Lawallem. Tvorba podobná skupině Embryo, s větším důrazem na jazzovou stránku. V 80. letech vydali další dvě alba.

Orexis Inspiration Reflection

Organisation

Ralf Hütter (key), Florian Schneider (flt, violin, perc), Basil Hammoundi (perc), Butch Hauf (bass, perc), Fred Monics (dr)

1. TONE FLOAT (1970)

Album Tone Float poskytuje příležitost slyšet R. Hüttera a F. Schneidera ještě před založením jejich vlastní skupiny Kraftwerk. V r. 1969 vytvořili pár demo nahrávek s Konradem Plankem a tyto materiály po strastiplné cestě po Británii nakonec dorazily do nahrávací společnosti RCA. Později vydané album obsahuje 5 rytmických repetitivních space tracků, plných nejrůznějších perkusních nástrojů – konga, bonga, triangl, zvonky apod. Tyto hudební postupy jsou později zřetelné i na prvním albu skupiny Kraftwerk. Toto raritní album má dnes velkou dokumentární hodnotu, originální kopii lze na trhu pořídit za cca 200 Eur.

Os Mundi

Udo Arndt (gt, key, voc), Andreas Villain (bass), Dietrich Markgraf (sax, flt), Christoph Busse (dr), Buddy Mandler (perc, voc), Mikro Rilling (cello)

1. LATIN MASS (1970)
2. 43 MINUTEN (1972)
3. STURMFLUT (1973, realiz. 2008)

Berlínští Os Mundi byli kamarádi z dětství, seskupení kolem kytaristy U. Arndta. První album obsahuje temný psychedelický nářez s těžkými kytarami, garážově znějícími klávesami a výrazným vokálem á la Vanilla Fudge. Druhé album je zcela o něčem jiném – téměř mainstreamový progress s jazzovými a folkovými prvky, opět vynikající nahrávka. Na třetím LP dochází k dalšímu zjemnění, s větším důrazem na jazz-rockovou stránku.

Latin Mass 43 Minuten Sturmflut

Os Pescadores

Bärbel Hummel (vocals), Thomas Hettinger (guitars, vocals), Helmut Hummel (guitars, vocals), Klaus Zuchowski (piano, vocals), Thomas Schulz (organ), Emanuel Hettinger (bass), Michael Schulz (drums)

1. THE SOUND OF LONELYNESS (1972)

Mýtická kapela, přirovnávaná svojí hudbou ke stejně obskurní záležitosti Lightshine – množství space kytar a kláves, dle sběratelů krautrocku „posvátná“ záležitost. Potud oficiální recenze – ve skutečnosti je to slušný, ale ničím nevybočující, soft-progress, se silným křesťanským podtextem.

Ougenweide

Minnie Graw (key) Olaf Casalich (voc, perc) Wolfgang von Henko (gt, voc) Jürgen Isenbart (voc, xylofon, marimba) Frank Wulff (flt, gt, sax) Stefan Wulff (bass, key, harmonium, buzuki)

1. OUGENWEIDE (1973)
2. ALL DIE WEIL ICH MAG (1974)

3. OHRENSCHMAUS (1976)
4. EULENSPIEGEL (1976)
5. UNGEZWUNGEN (1977)
6. FRŸHEIT (1978)
7. OUSFLUG (1979)
8. JA-MARKT (1980)
9. NOCH ABER IST APRIL (1981)

Známá folk-rocková kapela sedmdesátých let, pocházející z Hamburku. Jejich hudba byla zcela odlišná od „progress-folku“ produkovaného kapelami, jako byli např. Bröselmaschine či Hoelderlin. Ougenweide se specializovali na krátké písničky, vycházející z folklórních tradic, s německými texty. Dá se říci, že byli německou odpovědí na britské skupiny typu Fairport Convention, Gryphon či Steeleye Span. První desky byli převážně akustické, brilantně zahrané, později používali více syntezátorů. Svoji činnost ukončili albem v r. 1981, k reinkarnaci kapely došlo v r. 1996, nové desky vycházejí i v současnosti.

Ougenweide

All die weil ich Mag

Ohrenschmaus

Eulenspiegel

Ungezwungen

Frÿheit

Ousflug

Ja-Markt

Noch aber ist April

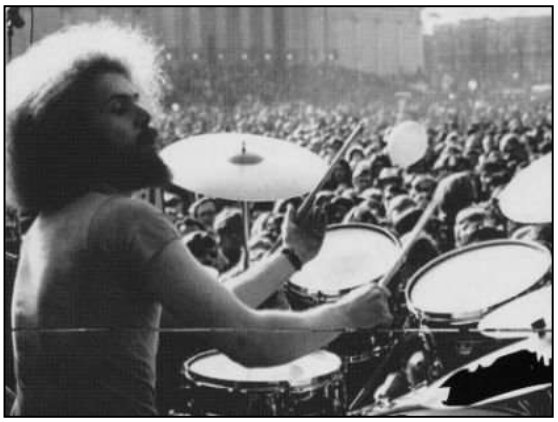
Out Of Focus

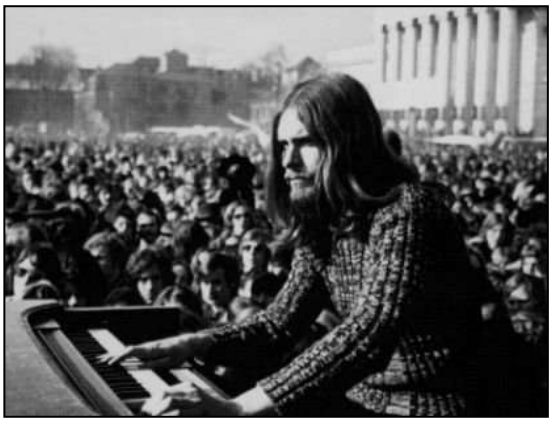
A) Remigius Drechsler (gt), Hennes Hering (key), Moran Neumüller (sax, flt, voc), Klaus Spöri (dr), Stephan Wischeu (bass)
B) Remigius Drechsler (gt), Karl Heinz Wende (bass), Mike Patzelt (soprano + tenor sax), Ingo Schmid-Neuhaus (alto + baritone sax), Jürgen Renner (dr)

1. WAKE UP! (1970) A
2. OUT OF FOCUS (1971) A
3. FOUR LETTER MONDAY AFTERNOON (1972) A
4. NOT TOO LATE (1974)
5. RAT ROADS (1972)
6. PALERMO 1972 (1972)

Patří mezi nejlepší německé rock-fusion kapely. Založeni roku 1968 v Mnichově. Od počátku produkovali skvělý rock prolnutý jazzově znějícími pasážemi, to vše ochuceno mnoha psychedelickými podtóny. Dá se říci, že představují velmi originální větev krautrocku, kterou rozvinuli kupříkladu Passport. Lexikony také zmiňují zřetelné vazby na Soft Machine, zejména u třetího dvojalba. Alespoň některá z nahrávek by neměla chybět ve sbírce žádného kovaného

"krautmana". Poslední sestava kolem Drechslera přesměrovala Out Of Focus ke konvenčnějšímu jazz-rocku. Z této etapy se zachovala pouze živá nahrávka z roku 1978 (oficiálně nerealizováno). Remigius Drechsler se později vyskytuje ve formaci Embryo.
Regulérní album 4 bylo natočeno v r. 1974, nedošlo však k podepsání kontraktu s nahrávací společností na vydání této nahrávky (pokles zájmu o krautrock a všeobecně o progress a jazz-rock v polovině 70. let). Poté bylo album na dlouhých 25 let ztraceno – CD vzniklo restaurováním z původních ztracených a opět nalezených master pásků. Nahrávka zcela v duchu alb 1-3.
CD 5 a 6 obsahují materiál z r. 1972, vydány byly v r. 2002 a 2007.

Wake Up!

Out Of Focus

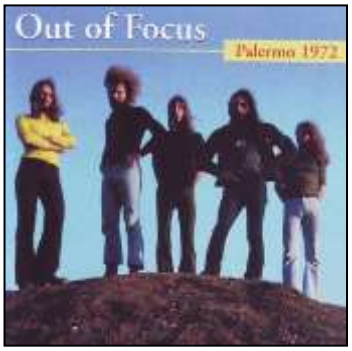
Four Letter Monday Afternoon

Not Too Late

Rat Roads

Palermo

p

Pacific Sound

Chris Meyer (vocals), Mark Treuthardt (guitars, bass), Diego Lecci (drums), Roger Page (keyboards)

1. FORGET YOUR DREAM! (1972)

Zapomenutý švýcarský band, tvorba ovlivněna kapelou Procol Harum a americkým west-coast stylem. O jejich další existenci není naprosto nic známo. Docela příjemná raná psychedelie, oblíbená mezi sběrateli.

Panacea

Ulrich "Urmel" Streber (bass, vocals), Mike Maier (guitars), Tommy Müller (guitars, flute, vocals), Thommy Schuster (drums, percussion, lead vocals), Till Maurer (keyboards)

1. PANACEA (1977)

Symfonic-rockový band, vzhlížející k americkému pomp-rocku kapel typu Kansas či Styx. Lyrický bigbít s čistými hudebními strukturami, ničím neurážející, ničím nepřekvapující.

Panacea

Panama Red

Klaus Altstetter (guitar), Dieter Zimmermann (bass,backing vocal,percussion), Buddy Brudzinski (guitar), Peter Falch (drums, percussion), Joschi Janosch (vocal)

1. LIMITED (1981)

Poměrně vydařená „post“ krautrocková nahrávka, vydaná privátně v limitovaném nákladu 1000 kopií. Soft progresívní rock s výbornou rytmikou a instrumentálními pasážemi, ale také slabším vokálem a celkově spíše amatérským zvukem. Skupina pochází z Augsburgu, založena skladatelem, aranžérem, textařem a kytaristou v jedné osobě, Klausem Altstetterem (nar. 1959).

Pancake

A) Walter Negele (gt), Hampy Nerlich (voc), Tommy Metzger (gt), Werner Bauer (bass), Günther Konopik (dr)
B) Walter Negele (gt), Biggie Zmierzak (voc), Ralf Scheibe (bass), Uli Frank (key), Hans Derer (dr)
C) Walter Negele (gt), Rainer Rohm (perc, voc), Peter Indrak (bass, violin), Heinz Bertsch (synth, key), Hans Derer (dr)

1. ROXY ELEPHANT (1976) A
2. OUT OF THE ASHES (1978) B
3. NO ILLUSIONS (1979) C

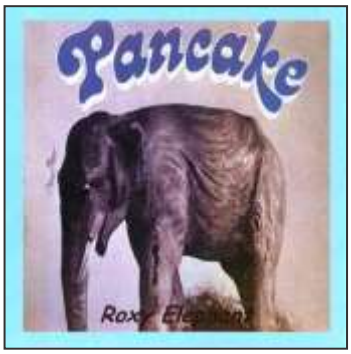
Vedle skupiny Novalis jedno z nejznámějších německých symphonic-progresívních uskupení. Založeni v r. 1974 kolem talentovaného kytaristy W. Negeleho. V r. 1975 se kapela sešla ve stuttgartském Zuckerfabrik k nahrávání prvního alba. W. Negele napsal všech osm skladeb alba, především úvodní Heartfire a 13-minutový Aeroplane jsou charakteristickými ukázkami melodického kytarového rocku poloviny 70. let, s kořeny v hudbě např. Jane, Eloy či Pink Floyd, paralely lze však najít především u skupiny Wishbone Ash (dvojice sólových kytar bez doprovodu kláves).

Pancake

Roxy Elephant

Out Of The Ashes

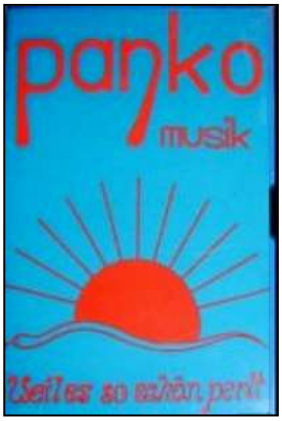
No Illusions

Panko Musik

Helmut Sucker (guitar), Reinhard Stey (drums), Peter Gentsch (bass, vocal), Frank Graeber (flute, sax, vocal), Peter Pacek (flute, vocal, percussions)

1. WEILES SO SCHÖN PERLT (1971)

Jedna ze zcela zapomenutých psychedelicko-progresívních kapel. Nahrávka pořízena naživo a zaznamenána pouze na archaické magnetické kazetě. V r. 1983 si se záznamem pohrál bývalý bubeník skupiny R. Stey, který ji vyčistil a později privátně převedl na CD. Nahrávka není sice příliš kvalitní, ale pro sběratele krautrockových obskurit určitě cenná - když už pro nic jiného, tak alespoň jako dokument první vlny dřevního německého undergroundu.

Pan-Ra

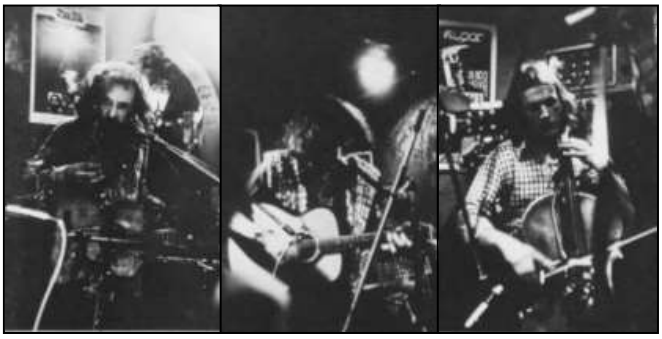
A) Csaba Koncz (flute, recorder, bagpipes, cornet), Michel Poiteau (guitar, harp, darbouka) + John Wright (violin), Jean-Francois Dutertre (violin), Daniel Lefebvre (darbouka)
B) Csaba Koncz (flute, recorder, bagpipes, cornet), Michel Poiteau (guitar, harp, darbouka), Fredi Alberti (cello, violin) + Catherine Hourcq (vocals)

1. MUSIQUE DE L'ATLANTIDE - MUSIC FROM ATLANTIS (1976)
2. MUSIC FROM ATLANTIS (1978)

Projekt, na kterém se dal dohromady maďarský hudební nomád „Chobo“ Czaba Koncz a francouzský kytarista Michel Poiteau. Na svých cestách se nějaký čas zdržovali také v Mnichově, kde vydali dvě alba multikulturní hudby, propojující transylvánské a bretaňské hudební prvky v nový tvar, nazývaný občas jako psychedelicko-esoterický neo-folk.

Czaba Koncz & Michel Poiteau, r. 1976

Czaba Koncz, Michel Poiteau & Fredi Alberti, r. 1978

Musique De L'Atlantide

Music From Atlantis

Panther

Gerd Lange (gt, voc), Klaus Schulz (gt, voc), Klaus Ahrens (gt, bass, voc), Gregor Ahrens (dr), Olaf Lietzen (dr)

1. WIR WOLLEN ALLES (1974)

Další obskurní kapela, jejichž jediné album vyšlo privátně s podomácku vyrobeným obalem. Design je však zajímavější než hudba – Panther hráli standartní, krátké rock´n´rollové skladbičky s německými politizujícími texty.

Papa Zoot

A) Christian Engel (drums, vocals), Reinhard Grohe (organ), Robby Matthes (bass, vocals), Lutz Sommer (guitar)
B) Christian Engel (drums, vocals), Reinhard Grohe (organ), Robby Matthes (bass, vocals), Lutz Sommer (guitar), Jean Shy (vocals), Ernst Nadler (vocals)

1. SWF-SESSION 1973 (1973) A
2. LAST CONCERT (1974) B

Výborný, ale zcela zapomenutý band z Frankfurtu. Skupina v letech 1973/1974 cestovala s vlastním repertoárem po klubech v celém Německu, zúčastnili se také festivalu German Pop Meeting ve dnech 1. a 2. února 1974 v essenském Grugahalle. Hudba svým melodickým soundem připomíná skupiny Nektar, Eloy a Jane, 20-minutová skladba Fly Away z druhého alba je jakoby vystřižená z tvorby Pink Floyd (období Wish You Where Here / Animals). Za zmínku určitě stojí také brilantní hra na klávesy R. Groha (ex-Nosferatu). Kapela nikdy nepodepsala žádný nahrávací kontrakt, první čtyři skladby na prvním CD pocházejí z živého hraní pro baden-badenské rozhlasové SWF Studio ze dne 13. dubna 1974, zbytek byl pořízen v jejich frankfurtské zkušebně „Bunker“, druhé CD obsahuje záznam z koncertu z r. 1974. Hudební činnost ukončili pravděpodobně v r. 1975. Obě desky obsahují původní remasterovaný materiál, vydaný poprvé v letech 2009 a 2011 díky aktivitě Long Hair Records.

SWF-Session 1973

Last Concert

Paper Sun

HEY WILLY / GOLD, GOLD, GOLD (1971)

Snesitelný, ale nepříliš originální soft rock. Skladba Hey Willy pochází z produkce skupiny The Hollies, jako autoři druhé skladby jsou uváděni K. Bernard a W. Zylka.

Johannes „Alto“ Pappert

Alto Pappert (sax) + Bernd Kiefer (bass), Helmut Hattler (bass), Lou Marignan (bass), Jan Friede (drums), Micki Stickdorn (drums), Zabba Lindner (drums), Andy Göldner (guitar), Peter Wolbrandt (guitar), Wolfgang Grasekamp (keyboards), Ellen Meyer (vocals)

1. ALTO (1977)

Sólové album saxofonisty skupiny Kraan, obsahující soft jazz-rock průměrné kvality.

Johannes Pappert

Paradise For Sale

Zcela zapomenutý (a znovuobjevený) testovací vinylový výlisek z počátku 70. let. Obsahuje jedinou skladbu, jejíž název je ručně napsaný černou fixou na přední straně desky. O skupině žádná zmínka neexistuje, stejná skladba, avšak ve značně umírněnější verzi, je obsažena na albu Stop, Look And Listen skupiny Epitaph z r. 1972. S největší pravděpodobností však zde nejde o stejné uskupení… ??!

Paragraph Music (aka § Music)

GOODTIME / NO ONE KNOWS THE DAY (1970)

Rockový band s jediným singlem, realizovaným v r. 1970 na neznámém labelu Royal Corporation. Záležitost naprosto bez dalších dostupných „net-informations“.

Parzival

A) Lothar Siems (gt, voc), Walter Quintus (violin, bass, key), Thomas Oliver (dr, voc)
B) Lothar Siems (gt, voc), Walter Quintus (violin, bass, key), Thomas Oliver (dr, voc), Walter V. Seydlitz (cello)

1. LEGEND (1971) A
2. BA-ROCK (1972) B

Parzival byli, podobně jako další německá partička Ougenweide, následovníky britských kapel typu Gryphon, využívajících folklór k tvorbě vlastní progresívní muziky. Základem kapely bylo trio Siems/Oliver/Quintus (první dva spolu hrávali již od r. 1965 v brémském seskupení The Chamberlains). V r. 1971 změnili jméno na Parzival a podepsali kontrakt s nahrávací společností Telefunken. První počin, album Legend (nahrané s několika hosty: M. Müller-Menckens - flt, piano, J. Reichhold - cello, H. Jaspers - viola), obsahovalo příjemný elektrický folk-rock s flétnou, houslemi a akustickými kytarami. Hudba lehce ovlivněná klasikou, texty kompletně nazpívané v angličtině. Album následoval v r. 1972 singl One Day / Souls Married To The Wind.
Druhé - a bohužel poslední - album Ba-rock bylo natočeno koncem r. 1972 s novým členem, hráčem na cello W.V. Seydlitzem. Jako hosté zde byli opět M. Müller-Menckens a H. Konitzko (bass, voc). Stylově vychází z jedničky, jen je více orientováno k rocku.
Souhrnem lze konstatovat, že Parzival nahráli dvě desky, které patří ke špičce německé folk-rockové scény počátku 70. let.

Legend Ba-rock

Passport

A) Klaus Doldinger (sax, key), Olaf Kübler (sax, flt), Jimmy Jackson (key), Udo Lindenberg (dr), Lothar Meid (bass)
B) Klaus Doldinger (sax, key), Wolfgang Schmidt (bass, gt), John Mealing (key, piano), Bryan Spring (dr)
C) Klaus Doldinger (sax, key), Wolfgang Schmidt (bass, gt), Curt Cress (dr), Frank Roberts (key, piano)
D) Klaus Doldinger (sax, key), Wolfgang Schmidt (bass, gt), Curt Cress (dr), Kristian Schultze (key, synth)
E) Klaus Doldinger (sax, key), Wolfgang Schmidt (bass, gt), Curt Cress (dr), Kristian Schultze (key, synth) + Roy Louis, Elmer Louis

1. PASSPORT (1971) A
2. SECOND (1972) B
3. HAND MADE (1973)
4. LOOKING THRU (1974) C
5. DOLDINGER JUBILEE CONCERT (1974)
6. CROSS-COLLATERAL (1975)
7. DOLDINGER JUBILEE ´75 (1975)
8. INFINITY MACHINE (1976) D
9. IGUAÇU (1977) E
10. ATARAXIA (1978)
11. GARDEN OF EDEN (1979)

Klaus Doldinger (nar. 1936), veterán německého jazzu (původní Klaus Doldinger Quartet existoval od roku 1962), zformoval Passport v Berlíně v r. 1970. První alba obsahují v podstatě akademický jazz-rock, od desky Hand Made však kapela předvádí osobitý progresívní rock s perfektními instrumentálními výkony.
Za nejlepší album bývá všeobecně považováno Looking Through, s již ustáleným muzikantským jádrem Doldinger/Schultze/Cress, hudebně jde o progresívní jazz-rock s acidickými prvky v duchu kapel Soft Machine, Embryo či ranými Mahavishnu Orchestra. Deska začíná skvělou souhrou saxofonu s elektronickými klávesami, Tarantula a Ready For Take Off jsou elegantními rave-ups, zatímco v Eloquence a Things To Come převládají silné psychedelické elementy.
Další ze svých kvalitativních vrcholů předvádějí na albech Cross-Collateral a Infinity Machine, jde o pečlivě připravené kolekce složené z hudebních jamů, plné elektronických klávesových a saxofonových vyhrávek s funky a soulovými prvky. Relativně radikální změna stylu přichází na albu Iguaçu z r. 1977, deska obsahuje prvky funky a world-music, je plná strhujících tanečních rytmů v kombinaci s lyričtějšími polohami, vycházejícími z předchozích dvou alb. Touto nahrávkou však začíná postupný hudební úpadek, v 80. a 90. letech vychází celá řada nových alb, která však již jen opakují hudební postupy, známé z předchozích desek a nepřekvapují ničím novým.

Passport

Second

Hand Made

Looking Thru

Doldinger Jubilee Concert

Cross-Collateral

Doldinger Jubilee ´75

Infinity Machine

Iguacu

Ataraxia

Garden Of Eden

Paternoster

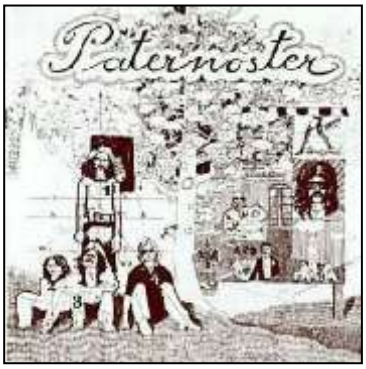
Gerhart Walenta (drums), Gerhard Walter (guitar, vocals), Franz Wippel (organ, vocals), Haimo Wisser (bass)

1. PATERNOSTER (1972)

Patrně nejlegendárnější rakouská undergroundová kapela, s doposud nepříliš dobře zdokumentovanou hudební historií. Známo je pouze to, že pocházeli z Vídně, vydali jediné album

a po dvou letech existence se rozpadli. Jejich eponymní album však patří k perlám krautrocku. Bizarní melodie s těžkým progresívním zvukem, psychedelické výlety do kosmických temnot, plíživé rytmy, snad určené k tanci na hrobech těsně po půlnoci… Určitě příjemná záležitost pro ortodoxní sběratele krautrocku. Natočeno ve vídeňských Quodlibet-Studios ve dnech 9.-10.3.1972. Gerhart Walenta v 80. letech spolupracoval s new-wave kapelou Neuer Frühling, H. Wisser (1952-1998) vydal v roce 1976 jedno folk-psychedelické sólové album.

Paul & Greg

RES ANIMI / LITTLE CHRISTINA (1969)
PORTLAND TOWN / DON´T TAKE ME FOR A RIDE (1969)

Rakouské duo (kytaristé Paul Guest a Greg Johnson King), produkující folkovou muziku s hippie melodikou a space prvky – podobnou hudbu tvořila na německé scéně dvojice Witthüser & Westrupp (jmenovitě např. album Der Jesuspilz).

Don Paulin

1. TIME TUNER (1971)

Americký písničkář, usazený a žijící v Německu, vydal v 60. letech několik folklórních LP desek. Počátkem 70. let přešel na elektrickou kytaru a ve spolupráci s dalším kytaristou Sigi Schwabem (Vampire´s Sound Inc., Et Cetera, Embryo) vydal folk-rockové album s jazz-rockovými přesahy Time Tuner.

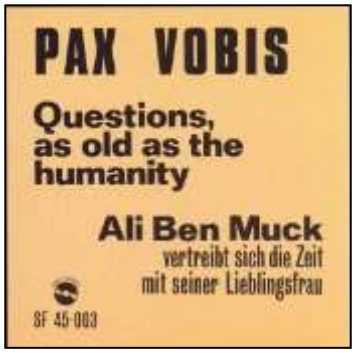

Pax Vobis

Ulrich Ungruhe (vocals, keyboards), Rolf Hackmann (bass), Felix Büscher (drums), Achim Brühn (guitar, vocals), Herbert Wienkämper (vocals)

QUESTIONS, AS OLD AS THE HUMANITY / ALI BEN MUCK (1972)
MUFFELOFEN / ROTKOHL (1972)

Jediné dostupné informace: založeni 25.1.1971 v německém Westfalenu, konec kapely v r . 1974, na kontě dva singly. Oba obsahují temný, převážně instrumentální rock s výraznými hammondami a typickým německým zvukem, místy připomínajícím The Doors.

P'cock

A) Tommy Betzler (drums, percussion), Achim Albrecht (guitar), Utz Bender (vocals, keyboards), Peter Herrmann (keyboards, synthesizer), Axel Krause (bass, acoustic guitar)
B) Utz Bender (vocals, guitar), Tommy Betzler (drums, percussion), Peter Herrmann (keyboards, synthesizers), Armin Strecker (guitar), Axel Krause (bass)

1. THE PROPHET (1980) A
2. IN'COGNITO (1981) B

Raná neo-progresívní kapela, objevená a vychvalovaná Klausem Schulzem jako „jedna z nejlepších fúzí mezi elektronickou a rockově orientovanou muzikou“. Ve skutečnosti se jedná o nepříliš originální kapelu, s tvorbou určenou především příznivcům elektronického mainstreamu.

The Prophet

In´cognito

Pegasus

Charly Kolck (gt, bass,voc), Klaus Peter Kusmann (gt, voc), Dieter Lemke (dr, perc), Martin Müller (bass, gt, voc)

1. SEEMS A LONG TIME GONE (1975)

Extrémně raritní, soukromě realizované album, obsahující celkem průměrný progresívní rock. Za poslech stojí především úvodní 12-minutový track.

Penicillin

Heinz Glass (guitar, piano), Michael Karch (piano, organ, synthesizer, bass), Rolf-Dieter Schnapka (bass, piano, trumpet), Fred Felder (vocals), Waldemar Ruth (drums)

obsaženo na: PROTON 1 (1974)

Zformováni v r. 1971 v německém Kottweileru, jediné nahrávky (tři skladby) v progresívním stylu se objevili na výběru Proton 1, vedle kapel Zyma, Nexus, Andorra a Sun.

Pell Mell

A) Thomas Schmitt (violin, gt, voc), Rudolf Schön (voc, gt), Mitch Kniesmeijer (dr), Otto Pusch (key), Jorg Gotzfried (bass)
B) Thomas Schmitt (violin, gt, voc), Rudolf Schön (voc, gt), Mitch Kniesmeijer (dr), Otto Pusch (key), Jorg Gotzfried (bass), Dietrich Noll (key)
C) Thomas Schmitt (violin, gt, voc), Rudolf Schön (voc, gt), Mitch Kniesmeijer (dr), Ralph Lippmann (voc, key, gt), Cherry Hochdorfer (key), Götz Draeger (bass)

1. MARBURG (1972) A
2. FROM THE NEW WORLD (1973) B
3. RHAPSODY (1976) C
4. ONLY A STAR (1977)
5. MOLDAU (1981)

Zformováni v r. 1971 v Marburgu, jejich domovské město posloužilo i pro název jejich debutového alba. Deska obsahuje symfonický rock inspirovný tvorbou kapel Nice a EL&P, částečně i Amon Düül II. Jako tyto skupiny, i Pell Mell zpracovávali klasická témata, typický pro ně byl zvuk hammondek v kombinaci s houslemi a melotronem. Většina materiálu je instrumentální, obsahuje např. úpravu „Vltavy“ od B. Smetany. Ze stejných principů vychází i druhé album.
Při nahrávání třetího alba, v poněkud pozměněné sestavě, došlo k problémům s realizací, deska byla natočena v r. 1975, ale další rok trvalo než byla konečně vydána na neznámém labelu Venus.

Nahrávka je ještě více v klasickém stylu, celá polovina alba je věnována hudbě F. Liszta a S. Rachmaninova. V případě posledního alb Moldau jde spíše o sólový projekt frontmana kapely Thomase Schmitta.

Marburg

From The New World

Rhapsody

Only A Star

Moldau

Pentagon

Hans-Peter Krohn (guitar, flute, vocals), Herbert Strickner (bass), Axel Wellhoener (drums) + Michael Watjen (acoustic guitar)

1. DIE VERTREIBUNG DER BÖSEN GEISTER AUS DEM PENTAGON (1970)

Undergroundový blues band s kořeny v bavorském Mnichově. Začínali v pozdních 60. létech jako Wild City Brothers, později si změnili název na Carnabies, aby nakonec vystupovali jako trio pod názvem Pentagon. H.P. Krohn také natočil v r. 1972 jedno album se Stephanem Micusem, později hrál se skupinou Delano.

Percewood´s Onagram

A) Wolfgang Michels (gt, voc), Klaus Kaufmann (piano), Hans-Jürgen Ludwig (dr), Eddy Muschketat (perc, harm), Gerald Heinemann (voc)
B) Wolfgang Michels (gt, voc), Klaus Kaufmann (piano), Eddy Muschketat (perc, harm), Gerald Heinemann (voc), Peter C. Schäffer (gt), Gerald Heinemann (voc), Beary Priest (dr)

1. PERCEWOOD´S ONAGRAM (1970) A
2. LESSONS FOR VIRGINS (1971) A
3. TROPICAL BRAINFOREST (1972) A
4. AMEUROPA (1974) B

Velký fanoušek rhythm´n´blues a Boba Dylana W. Michels založil kapelu v r. 1969. Po několika týdnech nahráli svoje první album – kolekci blues-rockem ovlivněných garážových skladeb. Některé věci na albu byly nahrány živě, v žádných se však neobjevuje basová kytara! Party na piáno byly inspirovány ragtimem z 20. let. Základní ideou nahrávky nebylo komerční využití, šlo pouze o nahrávku „pro pár přátel“ (viz booklet). Ve stejném garážovém duchu pokračovali i na albu 2, nejlepším kouskem je zde 21 minutová Are You Coming, Mike, přecházející postupně do freak-outového finále. Další dvě alba měla již profesionálnější sound, Ameuropa je všeobecně považována za jejich nejlepší nahrávku. V r. 1974 se skupina rozpadá a W. Michels se dále věnuje sólové kariéře.

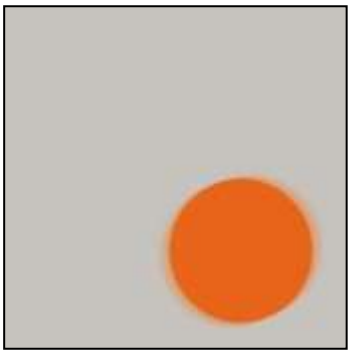

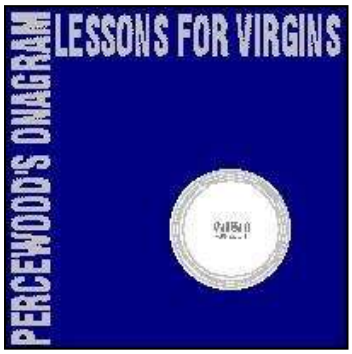

Percewood´s Onagram

Lessons For Vigins

Tropical Rainforest

Ameuropa

Permutative Distorsion (aka P.D.)

P.D.

ALLTAG SEITE 1 / ALLTAG SEITE 2 (1980)

1. INWEGLOS (1980)

Permutative Distorsion

1. BRÜCKENKOPF IM NIEMANDSLAND (1981)

V lednu 1980 založil hudebník Ralf Wehowsky (nar. 1959) se dvěma přáteli kapelu s původním názvem Progressive Disco (zkráceně P.D.), který o rok později změnili na Permutative Distorsion. Hudba skupiny byla ovlivněna celou řadou směrů – od free music, přes klasickou hudbu, experimentální a psychedelický rock až po tupou disco-music – vše toto přetavili do vlastního unikátního stylu, kde vedle klasických nástrojů používali např. předehrané audio pásky a smyčky. Skupina trpěla neustálými personálními změnami, až nakonec jako jediný stabilní člen zůstal právě

R. Wehowsky. V r. 1980 vydávají pod názvem P.D. jednu kazetu nekompromisního dark ambientu, v témže roce natáčejí ještě jeden - stejně laděný - „singl“. Ve spolupráci s „nejstálejším“ kolegou Achimem Szepanskim natočil Wehowsky v r. 1981 ještě jedno album, resp. kazetu, na labelu Selektion (pod označením Selektion SC 8). Tato kazeta obsahuje 8 krátkých temných post-psychedelických skladeb, zvukem srovnatelných např. s tvorbou skupiny DG 307 konce 70. let. Mimo tuto nahrávku prezentují svoji tvorbu na výběrech, realizovaných labelem Selektion: Rhein – Main - Sampler (SC 1, 1980) a Reissaus vor Krach und Chaos (SC 007, 1981). Od r. 1982 mění skupina název na P16.D4, zároveň dochází i ke změně stylu – kapela se řadí po bok skupin typu Einstürzende Neubauten k nastupující industriální vlně.

Inweglos Brückenkopf im Miemandsland

Pero

1. PERO'S PLASTIK MUSIK (1982)
2. PERO'S PLASTIK MUSIK 2 (1983)
3. ALLES WURSCHT (1984)

Pod pseudonymem Pero se skrývá německý hudebník a filmař, ale také malíř a karikaturista, Peter Rodemann (1942-2002). Ten zakoupil koncem 70. let analogový syntezátor KORG MS-20, na kterém začal záhy natáčet vlastní hudební kompozice (za pomoci syna Karstena), ovlivněné berlínskou školou (Tangerine Dream, Cluster). V první polovině 80. let vydal na labelu Graf Haufen Tapes tři MC kazety pozdní space minimalistické elektroniky. Minusem jeho tvorby je délka skladeb, nepřesahující 4 minuty, což neumožňuje dostatečné „prožití“ nabízených hudebních kompozic. Jde o značně obskurní záležitost, jelikož kazety byly vydávány v počtu pouhých 30-35 kusů.

Pero´s Plastik Musik Pero´s Plastik Musik 2 Alles Wurscht

Persiko & Co.

Egon Wellenbrink (banjo, mandolin, vocals, sax, flute), Dave Young (lead guitar, vocals), Mike Toole (vocals, guitar, harmonica), Michael Harms (washboard, percussion, vocals), Carlos Gerber (banjo, mandolin), Wayne MacIntyre (bass, flute, keyboards, vocals) + guests: Keith Forsey (drums), Juergen Korduletsch (accordion), Ulrich Rau (tuba)

1. PERSIKO & CO. (1976)

„Half to half“ anglo-německá pub-rocková kapela, s občasnými psychedelickými a progresívními prvky. Kytaristu Dave Younga měl později v doprovodné kapele John Cale.

Gino Pertot

1. JEW NAILS (1976)

Zcela zapomenutý rakouský folkový kytarista, který v r. 1976 privátně vydal v počtu 200 kopií (resp. 2x100 ks), výborné acid-folkové album, kombinující úžasné křehké melodie s temnými psychedelickými „podtóny“ a expresívní lyrikou. Desku porozdával přátelům a známým, popř. rozprodal svým fanouškům na koncertech. Později bylo dolisováno dalších 600 kopií na černém vinylu a 100 kopií na vinylu zlatavě-hnědém. Určeno všem skalním nadšencům psychedelického folku.

Petards

Horst Ebert (gt, voc), Klaus Ebert (bass, voc), Bernd Wippich (gt, voc,) Arno Dittrich (dr)

1. A DEEPER BLUE (1968)
2. THE PETARDS (1969)
3. HITSHOCK (1970)
4. PET ARTS (1971)
5. BURNING RAINBOWS (1981)

Petards byli původně celkem dobrým pop-rockovým bandem. Kapela byla seskupena kolem kytaristů bratrů Ebertových, kteří byli autory všech největších hitů skupiny. První album obsahuje 12 krátkých lehkých písniček v „swinging London“ stylu s anglickými texty. Celkem příjemná nahrávka, škoda jen odrazujícího stupidního fota skupiny na obalu. Následující dvě desky obsahují nápaditý kytarový rock s lehkými psychedelickými prvky v duchu Creedence Clearwater Revival.

Jejich „nejprogresívnější“ nahrávkou je však čtvrté „double“ album: 14 písní v nekomplikovaném rockovém duchu s občasnými instrumentálními pasážemi. Po delší odmlce v roce 1981 vydávají další album – jde o nahrávky z r. 1971, ale nic nového pod sluncem… V současné době jsou Petards řazeni spíše mezi kuriozity německého rocku.

A Deeper Blue

The Petards

Hit Shock

Pet Arts

Burning Rainbows

Phantom Band

Rosko Gee (bass, vocals), Jaki Liebezeit (drums), Dominik Von Senger (guitar), Helmut Zerlett (keyboards), Olek Gelba (percussion), Sheldon Ancel (vocals)

1. PHANTOM BAND (1980)
2. FREEDOM OF SPEECH (1981)
3. NOWHERE (1984)

Sólové desky člena skupiny Can Jakiho Liebezeita, které vyšly pod názvem jeho doprovodné skupiny Phantom Band. Poměrně neznámé nahrávky, připomínající tvorbu jeho domovských Can z období alb Saw Delight a Out Of Reach, hudebně však zcela jistě zdařilejší. Jde o solidní soft progresívní rock s prvky nastupující nové vlny, reggae, africké muziky, space-funku a částečně i sofistikované elektronické taneční hudby.

Phantom Band

Freedom Of Speech

Nowhere

Phoenix

Nicolae Covaci (guitars, vocals, flute), Josif Kappl (bass, vocals, flute), Mircea Baniciu (lead vocals, acoustic guitar), Günther Reininger (pianos, synthesizer, celeste, organ), Ovidiu Lipan (drums, bongos, tympani, gong, tambourine) + Florian Pitis (voice)

1. CANTOFABULE (1976)

Skupina, složená z rumunských emigrantů, usazených v Německu. Vydali jedno poněkud bizarní dvojalbum, spojující progresívní hard rock s balkánským folklorem. Koncem 70. let - po změně a ustálení sestavy - změnili název na Transsylvania Phoenix, v r. 1981 vydali jedno stejnojmenné album.

Phuspils

Charly Sassnick (drums), Reinah Stülb (guitar, vocal), Uli Schridde (keyboard, vocal), Steve Dayton (bass, vocal)

MAD MAN'S LAUGHING / TRIP IN THE SUN (1974)

Melodický soft rock, s jedním singlem natočeným v neznámém Studiu Wedesbühl - za poslech stojí pouze strana A. Z dostupných materiálů lze vyčíst pouze to, že pocházeli z města Peine, zabývali

se především melodickou rockovou muzikou a cover verzemi, s tímto repertoárem se pohybovali po regionálních mládežnických centrech a festivalech…

Pi Corp

Alan Howarth (synthesizers), Guy Bickel (bass), Woody Leffel (vocal)

1. LOST IN THE COSMIC VOID (1976)

Další americká kapela (podobně jako Moolah), silně a „přiznaně“ ovlivněná krautrockovými kapelami typu Ash Ra Tempel, Faust, Siddhartha, apod. Trio muzikantů z Clevelandu v Ohiu, natočilo v letech 1973 – 1975 live materiál, vydaný oficiálně v r. 1976 na vinylu v nákladu 500 kusů. Slušný progresívní materiál s psychedelickými až halucinogenními pasážemi, jako vylouhovanými z nejtemnějších koutů univerza, kombinovaný s tvrdším space rockem. Zpěvák W. Leffel původně působil jako frontman v poměrně známější hard rockové kapele Granicus. Vadou na kráse je pouze horší kvalita živě pořízeného materiálu.

Dave Pike Set

Dave Pike (vibes), Volker Kriegel (guitar, sitar, bass), Johann Anton Rettenbacher (bass, cello), Peter Baumeister (drums, percussion)

1. NOISY SILENCE – GENTLE NOISE (1969)
2. GOT THE FEELIN´ (1969)
3. FOUR REASONS (1969)
4. INFRA-RED (1970)
5. ALBUM (1972)
6. SALOMAO (1973)

Americký hráč na vibrafon (nar. 1938 v Detroitu), který se pohyboval na mnichovské jazzové scéně na přelomu 60. a 70. let (příležitostně také na scéně holandské a belgické). Kapela Dave Pike Set byla tvořena Pikem a třemi špičkovými německými jazzmany. Tvorba pod vlivem hudby v rozpětí od Franky Zappy po Milese Davise, s občasnými psychedelickými přesahy. Mimo tyto alba vydal také větší množstní ryze jazzových sólových projektů.

Dave Pike Set

Noisy Silence – Gentle Noise

Got The Feelin´

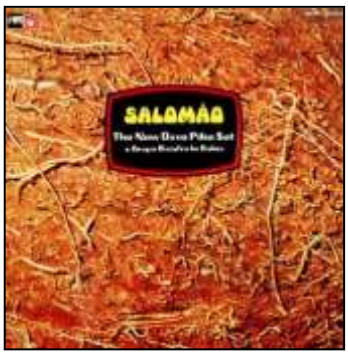
Four Reasons

Infra-Red

Album

Salomao

Pinguin

Volker Plitz (key), Markus Schaub (gt), Joe Voggenthales (gt), Elmar Kart (sax, flt), Klaus Gebauer (voc), Tom Wohlert (bass), K.D. Blahak (dr)

1. DER GROSSE ROTE VOGEL (1972)

Skupina Talix, která nahrála v r. 1970 album Spuren, změnila v r. 1971 jméno na Pinguin. Všech 6 tracků na albu pochází z pera klávesisty V. Pilze, nahrávka byla pořízena v září až listopadu 1971 v kolínském Love-Studiu. Pinguin se prezentovali těžkým progresívním rockem s klasickými prvky, s důraznými klávesovými pasážemi. Veškeré texty byly nazpívány německy. V roce 1973 skupina zmizela ze scény.

Pink Mice

Peter Hecht (key), Peter Hesslein (gt, voc), Dieter Horns (bass), Joachim Rietenbach (dr)

1. IN ACTION (1971)
2. IN SYNTHESIZER SOUND (1973)

Jeden z mnoha hudebních projektů členů skupiny Lucifer´s Friend, alba obsahují elektronické úpravy klasických kompozic.

In Action

In Synthesizer Sound

Pinocchio Jazz Erotic

Tim Belbe, Manfred Knispel, Karl Gaw, Peter Fassbender, Norbert Michel, Hansi Fischer, Jonny Jonas, Stefan Hamm, Roland Pfeifer

1. PINOCCHIO JAZZ EROTIC (1978)

Experimentální jazzband, který založili Tim Belbe a Hansi Fischer (oba ex-Xhol) a free-jazzman Manfred Knispel. Nahrávka byla původně realizována jen na MC kazetě.

Werner Pirchner

Werner Pirchner (vibes, marimba)

1. EIN HALBES DOPPELALBUM (1972)

Rakouský hudebník (1940-2001), věnující se experimentálnímu jazzu. Svoji hudební kariéru odstartoval v r. 1972 kolekcí podivných jazzových skladeb s názvem Ein halbes Doppelalbum (v překladu Poloviční dvojalbum). Další sólové album EU mu vyšlo až v r. 1986. Mimo sólovou kariéru spolupracoval s kytaristou Harrym Peplem a basákem Adelhardem Roidengerem pod názvem Pirchner-Pepl-Jazzwio (dvě alba z r. 1980 Gegenwind a Live).

Pirchner-Pepl-Jazzwio

Plamp

Mario Giovanoli (fluet, sax, vocals), Peter Tönz (guitar, vocals), Peter Streiff (hammond organ, piano, vocals), Louis Streiff (drums, vocals), Andrea Thöny (bass, vocals), Fortunat Frölich (cello, piano, vocals), Mars Keller (ac. guitar, vocals)

1. …UND ÜBERHAUPT… (1978)

Kapela zformována ve švýcarském městě Chur v r. 1975. Produkovali kvalitní progresívní rock s jazzovým základem, excelentní kytarou a vypjatými vokály. V r. 1978 vydali jedinou desku solidní úrovně a v r. 1981 se rozpadli.

Planes

Gregor Curten (organ, synthesizer, guitar), Anselm Rogmans (vocals, tapes, organ, synthesizer)

1. PLANES (1974)

Multiinstrumentalisté, tvořící sférickou muziku podobnou raným Cluster. Typicky německý zvuk s abstraktními melodickými motivy.

Jürgen Pluta

Jürgen Pluta (synthesizers) + Rolf Eggemann (drums), Fritz Fey (guitar)

1. BLANCHE (1980)

Hráč na basu a klávesové nástroje (nar. 1950) z vestfálského města Bottrop, prošel skupinami Prosper (bass, keyboards) a Wallenstein (bass, 1973-78). V zimě r. 1979 nahrál sólové album, realizováno bylo v červenci následujícího roku. Jedná se o lehčí elektronickou muziku, v duchu J.M. Jarrého, příp. Vangelise. Téhož roku vydal ještě singl, dále již sólově inaktivní (pouze po jednom singlu v 80. a 90. letech). Člen synth-popové skupiny Pluta Connexion (jedno album v roce 1982).

Point Area

I WANT YOU (1968)

obsaženo na: HEIMATLICHE KLAENGE VOL. 116 (PRIVATE TAPES 3: BEAT-SCENE IN BRAUNSCHWEIG)

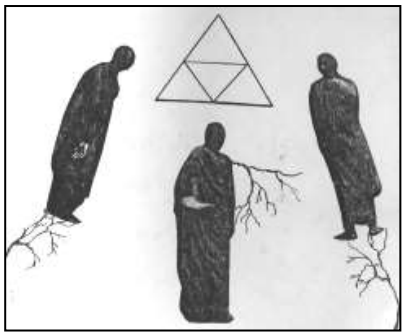
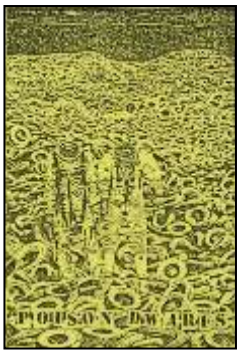
Skupina z Braunschweigu, která se prezentuje na výše zmíněném sampleru zajímavou (a zdařilou) soft-funky předělávkou známé psychedelické skladby od skupiny The Beatles.

Poison Dwarfs

Helmut Westerfeld (guitar, electronics), Hans Castrup (electronics, tapes), Ralf-Dieter Dlubatz (vocal, drums, synthesizer)

1. POISON DWARFS (1981)
2. ANGST UND EKSTASE (1982)
3. WECHSELBAD (1983)

Výborná progresívní elektronika z města Osnabrück, skupina založena v r. 1980 H. Westerfeldem a H. Castrupem, v r. 1983 se přidává R.D. Dlubatz. Nahrávky realizovány pouze na MC kazetách - tyto pásky obsahují větší množství skladeb v délce kolem 2 minut, jen výjimečně delší – což však překvapivě nepůsobí příliš rušivě. V průběhu 80. let vydali další dvě kazety, v r. 1988 jim vyšlo jedno „oficiální“ album.

Poison Dwarfs | Angst und Ekstase | Wechselbad

Pop Tales

Polo Hofer (drums, vocals), Francis "Zweifinger-Fräne" Lüdi (guitar), René Balsiger (guitar), Robi Müller (keyboards), Johnny Werren (bass)

1. POLOS POP TALES (1968)

Zformováni v r. 1968 ve Švýcarsku kolem bubeníka a zpěváka P. Hofera (později vystupoval se skupinami Drum Circus či Rumpelstilz). Za svoji krátkou činnost (do r. 1969) stihli vydat jedno album s poměrně nezajímavou post-beatovou, lehce psychedelickou muzikou, s názvy skladeb jako Good Day Sunshine, Stormy Monday, apod.

Popol Vuh

A) Florian Fricke (synth, piano, voc), Holger Trülzsch (perc, synth), Frank Fiedler (synth)
B) Florian Fricke (synth, piano, voc), Djong Yun (voc), Conny Veit (gt), Robert Eliscu (oboe)
C) Florian Fricke (synth, piano, voc), Conny Veit (gt), Robert Eliscu (oboe), Klaus Wiese (tamb)
D) Florian Fricke (synth, piano, voc), Djong Yun (voc), Daniel Fichelscher (gt, perc)
E) Florian Fricke (synth, piano, voc), Alois Gromer (sitar), Renate Knaup (voc)
F) Florian Fricke (synth, piano, voc), Daniel Fichelscher (gt, perc), Alois Gromer (sitar)
G) Florian Fricke (synth, piano, voc), Djong Yun (voc), Daniel Fichelscher (gt, perc), Alois Gromer (sitar), Renate Knaup (voc)

1. AFFENSTUNDE (1970) A
2. IN DEN GÄRTEN PHARAOS (1971) A
3. HOSIANNA MANTRA (1972) B
4. SELIGPREISUNG (1973) C
5. EINSJÄGER & SIEBENJÄGER (1974) D
6. DAS HOHLIED SALOMES (1975) D
7. AGUIRRE (1975) D
8. LETZE TAGE - LETZE NÄCHTE (1976) E
9. YOGA (1976)
10. HERZ AUS GLAS (1977) F
11. NOSFERATU - ON THE WAY TO A LITTLE WAY (1978) F
12. BRÜDER DES SCHATTENS - SÖHNE DES LICHTS (1978) F
13. DIE NACHT DER SEELE (TANTRIC SONGS) (1979) G

Po déle než tři desetiletí fungoval tento projekt klávesisty Floriana Frickeho (1944-2001), obklopeného sice mírně proměnlivou, nicméně po celou tu dobu až překvapivě úzkou partou hudebníků, mezi nimiž dominovali především členové Amon Düül (Fichelscher, Gromer, Karrer, Trülzsch a Knaupová), Conny Veit z Gily a zpěvačka Djong Yun. Přes dlouhou a plodnou existenci skupiny však Fricke asi zůstane známější jako autor hudby k Herzogovým filmům Aguirre, hněv Boží (Aguirre, der Zorn Gottes, 1972), Srdce ze skla (Das Herz aus Glas, 1975), Nosferatu (1978), Fitzcarraldo (1982) a Cobra Verde (1987); sám si zahrál menší role v jeho snímcích Každý pro sebe a Bůh proti všem (1974) a Známky života (1981).
První dvě alba Popol Vuh jsou ještě značně syntezátorová a celkovým soundem se od kosmických dumek, provozovaných počátkem sedmdesátých let kapelami Cluster, Tangerine Dream či ranými Kraftwerk, liší spíš výraznějšími perkusemi, než příklonem k akustickým nástrojům a východní melodice, charakterizujícím pozdější nahrávky. Frickeho tvorba byla přes zvukovou pestrost poměrně konzistentní a vyvážená, takže žádné z alb sice není excelentní, ale žádné také vysloveně slabé. Za nejlepší bývají sice pokládána LP 1-3, ale vzhledem k takřka standardní kvalitě půjde v tomto případě ještě více než jindy čistě o záležitost osobního vkusu.

Popol Vuh

Affenstunde

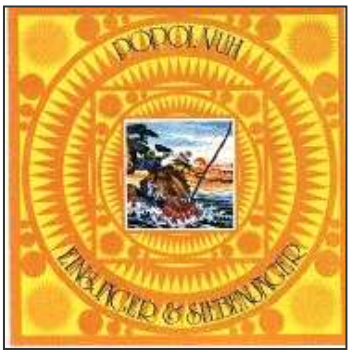
In den Gärten Pharaos

Hosianna Mantra

Seligpreisung

Einsjäger & Siebenjäger

Das Hohlied Salomes

Aguirre

Letzte Tage – Letzte Nächte

Yoga

Herz Aus Glas

Nosferatu

Brüder des Schattens – Söhne des Lichts

Die Nacht Der Seele

Poseidon

Horst Meinzer (vocals, bass, guitar), Tony Mahl (keyboards), Wilfried Sahm (guitar), Theo Metzler (guitar), Rudi Metzler (drums)

1. FOUND MY WAY (1976)

Obskurní hard rockový band, němečtí Wishbone Ash.

P.P. Zahl

Michael Iven (vocals, acoustic guitar), Hansi Schwarz (guitar), Andreas Hage (piano), Peter Robert (synthesizer, string ensemble, hammond organ), Kalla Wefel (bass, 12-string guitar), Ali Husseini (drums, percussion), Robert Franz (acoustic guitar), Willi Resetarits (vocals), Schurli Herrnstadt (vocals), Trixi Neundlinger (flute)

1. ALLE TÜREN OFFEN (1978)

Zformováni ve Vídni v r. 1978, ještě téhož roku se i rozpadli. Členové pocházejí částečně z německé polit-rockové skupiny Oktober, částečně z rakouských rock-teatrálních Schmetterlinge. Název zvolen podle jména německého básníka Petera-Paula Zahla (1944-2011), jehož texty s politickým podtextem tato lehce mysterióżní kapela zhudebňovala. Deska nazpívána kompletně v němčině - jde o povedený progresívní rock, složený ze zdařile poskládaných a naprosto rozdílných hudebních elementů, připomínajících tvorbu kapel typu Novalis, Yes, Pink Floyd, Art Zoyd či např. Velvet Underground.

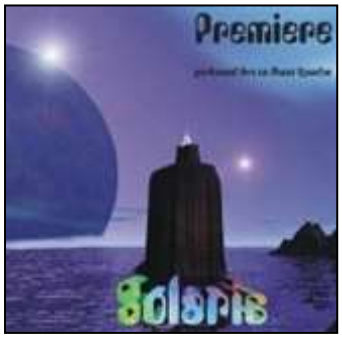
P.P. Zahl

Premiere

Norbert Brauer, Lutz Bojach, Klaus Eitzen, Hebry Trapp, Klaus Schoenberg

1. SOLARIS (1978)

Skupina z Berlína, založená v r. 1976, která produkovala klasickou elektronickou muziku v duchu svých berlínských souputníků Tangerine Dream a Klause Schulzeho. Později se přejmenovali na Cyborg.

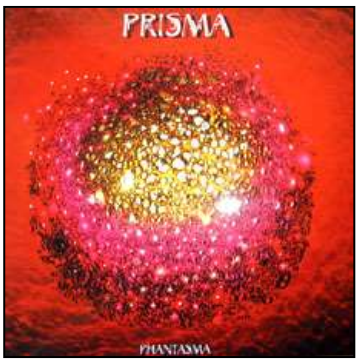
Prisma

Sabine Schäfer (keyboards), Juan "Bully" Aust (keyboards, vocals), Michael Weiler (guitar), Manfred Grötzinger (bass), Werner Kühn (drums)

1. PHANTASMA (1977)

Heavy-progresívní krautrock z Karlsruhe. Nahrávka pochází z r. 1977, realizace se však dočkala až v r. 2007 na labelu Red Lounge Records. Výborná kytara i hammondky, vokály kompletně

v angličtině. Jde o komplexní rockovou nahrávku se syrovým, i když (bohužel) lehce amatérským zvukem. Původní nahrávka vyšla v počtu pouhých 100 kusů na rudém vinylu, reedice pochází z roku 2007.

Prisoners

BRIDE OF DEVIL / (1974)

Nahrávka skupiny ze stuttgartského regionu, realizovaná na známém nezávislém labelu Tonstudio Bauer, představuje nepříliš zajímavý hard rock. Navíc technická kvalita nahrávky je opravdu bídná.

Prisoners Of Beat

Reiner Rembs (guitar, vocals), Ernie Nölle (vocals, sax), Friedhelm "Jimmy" Claas (bass), Dieter Giesen (drums)

THE WAR / I´M ALONE (1968)
LET ME GO / WHAT CAN I DO WITHOUT YOU (1969)

Skupina pocházející z německého města Andermach, provozující melodickou garážovou muziku, místy okořeněnou použitím saxofonu.

Prof. Wolfff

Mondo Zech (voc), Klaus Peter Schweitzer (gt, piano, voc), Romi Schickle (key), Fritz Harrmann (gt, voc, harm)

1. PROF. WOLFFF (1972)

Tato poněkud obskurní záležitost byla nahrána v říjnu 1971 v Jankowsky Studiu ve Stuttgartu v produkci Jonase Porsta (manažer Ihre Kinder). Jde o hutný krautrock s folkovými prvky a silně politickými, německy zpívanými, texty á la výše zmínění Ihre Kinder. Všemu vévodí dobře zvládnutý zvuk hammondek v pseudo-klasickém stylu. Album obsahuje 7 skladeb, bez slabších pasáží.

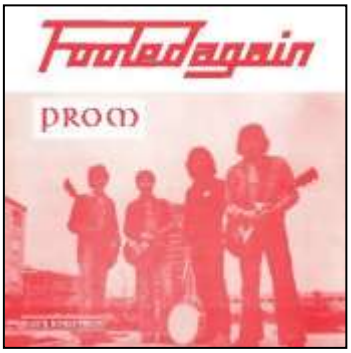

Prof. Wolfff

Prom

Uwe Karle (guitar), Klaus Fallert (vocals), Robert Dietz (bass, vocals), Peter Milewski (drums)

1. FOOLED AGAIN (1978)

Hard rockový kvartet s bluesovými a folkovými prvky, pocházející z jižního Německa. V r. 1978 vydali na labelu New Blood album v nákladu pouhých 78 kopií. Jde samozřejmě o ultra-raritu, prodávanou na zámořském trhu za cenu až 1000 $. Muzika srovnatelná s tvorbou kraut hard rockových kapel typu P205 či German Oak.

Propeller

Achim Reichel (gt, bass, voc), Herbert Hildebrandt (gt, bass, voc), Dicky Tarrach (dr)

1. LET US LIVE TOGETHER (1972)

Jeden z „veselých“ projektů Achima Reichela. V r. 1972 se spojil se starými přáteli ze skupiny Rattles a společně vydali jedno album glitter-rockové a boogie muziky. Deset dovádivých rockových písní bylo celkem příznivě přijato německou kritikou. Po tomto „odlehčení“ se Reichel vrátil ke svým sólo projektům (A.R. & Machines), Hildebrandt a Tarrach, společně s dalšími dvěma členy Rattles, zformovali Randy, Pie & Family.

Prosper

Fritz Frey (gt, voc), Evert Brettschneider (gt), Ernst Müller (piano, moog, melotron), Matthias Geisen (bass), Friedhelm Misiejuk (dr, perc)

1. BROKEN DOOR (1975)

Obskurní kvintet, zformovaný ve vestfálské Bottropu v r. 1973. Broken Door je typický krautrockový produkt poloviny 70. let s nadbytkem melotronu, moogu a těžkých kytar, celek hudebně působí jako kříženec Zappy, Santany a King Crimson. Velmi dobré album, ale na originálním LP prakticky nesehnatelné.

Protoplasma

Reinhard Reck (guitar, vocal), Martin Zimmermann (guitar, vocal), Udo Gerdes (vocal), "Kalle" Grote (bass), "Hacki" Schonlau (drums)

1. STORYBOARD I (FRÜHE DEMOTAPES & LIFEMITSCHNITTE 1978-82)
2. STORYBOARD II (DEMOTAPES & "EARLY MYSTERY" 1981-85)

Skupina ze severního Německa, která se pohybovala na regionální scéně v letech 1972-1988. Začínali jako školní kapela, později často vystupovali na rockových festivalech a v hudebních rádiích. Dělali předskokany kapelám jako byli Birth Control, Triumvirat, Grobschnitt, Jane či Epitaph, se skupinou Missus Beastly jeli dokonce koncertní turné. Hráli klasický kytarový rock s psychedelickými a občasnými jazzovými prvky, později se přiklonili k melodické rockové muzice. Nevydali bohužel žádné oficiální album, po svém rozpadu zkompletovali dochované demo a live záznamy a alespoň touto formou prezentovali svoji tvorbu.

Storyboard I Storyboard II

Proud

Buddy Arnscheidt (vocals, guitar, bass), Arno Krause (vocals, guitar), Horst Schreiber (vocals, guitar, percussion), County Stegmann (keyboards), Gerd Vock (drums)

1. FIRST TIME (1976)

Jediné prog-rockové album této kapely bylo nahráno ve studiu Connyho Planka v Kolíně v r. 1976.

Proud Flesh

Ali Stolle (keyboards), Jens Hoffmeister (drums), Andy Ellis (guitar), Werner Müller-Lankow (vocals, guitar), Gerhard Noe (bass)

HAPPY / HEY MISTER (1970)
DEVIL FLIGHT / BLIND (1971)
ON THE RUN / ALL IN VAIN (1972)

Další z výborných hard rockových kapel s jasnými britskými hudebními kořeny (vliv např. Uriah Heep), ale s nezaměnitelným německým zvukem. Zformováni v r. 1969 v Bonnu, rozpadli se v roce 1972. Vydali dva singly, poslední - třetí - nebyl nikdy oficiálně realizován, je dostupný pouze v poněkud záhadné soukromé edici nazvané Proud Flesh Digitalized (double SP, na jednom nosiči vydán společně se singlem č. 2).

Psi

Bodo Feldmann (bass, voice), Matthias Frey (keyboards, synthesizer, voice), Robert Jahn (drums, percussion, voice), Wilfried Kunkler (tenor sax, horns, percussion, voice), Volkmar Zimmermann (guitars, voice)

1. HORIZONTE (1977)

Typická německá jazz-rocková kapela, bavorská škola typu Missus Beastly či Passport, s progresívnějším zvukem. Vydali jediné album a zcela zmizeli ze scény.

Psy Free

Alex Conti (guitar), Klaus Schulze (drums), Joe Schumann (organ)

Jeden z nejdůležitějších raných kořenů krautrocku, pohybující se na berlínské avantgardní scéně v letech 1967-1969. Psy Free patřili mezi nejdivočejší psychedelické skupiny, s repertoárem na pomezí Hendrixe, Cream a Doors - poměrně často živě vystupovali, oficiálně však nikdy nepořídili žádný záznam. Alex Conti později vystupoval se skupinami Curly Curve a Atlantis, Klaus Schulze se přes účinkování v Tangerine Dream a Ash Ra Tempel (v obou případech jako perkusionista) stal jedním z nejdůležitějších hudebníků na space-elektronické scéně.

Psychotic Reaction

Hans Willi Blatzheim (guitar), Martin Ernst (organ), Reginald Ernst (bass), Kösch (vocal), Schwalen (drums)

PSYCHOTIC REACTION / MANDRAKE ROOT / PRELUDE IN C (1968)

Skupina z Aachenu, singl nahrávka z r. 1968 reprezentuje slušnou ranou psychedelii s undergroundovým zvukem. Vyšlo na labelu Dr. Rolf Binder Dokumentar Tonaufnahmen (vydal pouze 6 siglů v letech cca 1968-1977).

Puppenhaus

Herbert Binder (guitar), Frank Fischer (bass), Berthold Maier (drums), Thomas Rabenschlag (keyboards), J.P. „Büdi“ Siebert (flutes, saxes)

1. JAZZ MACHT SPAZZ (1974)

Progresívní jazz-rockový kvintet, hudba ovlivněná tvorbou skupin typu Soft Machine a Weather Report, částečně i Frankem Zappou. Skupina nikdy nevydala žádné album, CD z produkce labelu Longhair obsahuje 5 titulů, pořízených pro vysílání rádiové stanice SWF, další 2 skladby jsou živým záznamem z koncertu - veškerý materiál pochází z let 1973-74. Na ploše 77 minut je možno slyšet

výborné pasáže na flétnu či saxík, zručnou kytaru a basu, hypnotické bicí, to vše podmalováno kvalitním klávesovým zvukem. Takže muzika solidní, i když - po pravdě řečeno - nepříliš originální. Kytarista Herbert Binder později vystupoval se skupinou Release Music Orchestra, bubeník Bea Maier se postupně připojil ke skupinám Zomby Woof a Moira. Büdi Siebert v roce 1980 vydal s několika přáteli album pod názvem Herrgottsax (rovněž k sehnání u labelu Longhair).

Pure Gold

FAIRGROUND / YOU´VE GOTTA GIVE IT TIME (1969)

Jediný singl nepříliš originální post-beatové muziky z doby, kdy už tento styl byl dávno mimo mísu. Vhodné snad k letnímu podřimování u vyhřátého bazénu.

Pyramid

1. PYRAMID (1976)

Jediné album kapely Pyramid pochází z produkce labelu Psi-Fi (podobně jako např. album skupiny Nazgûl). Cover neobsahuje téměř žádné bližší informace – obsazení skupiny je odbyto pouze vágním „personnel unknown“. Album představuje jedinou skladbu – 33 minutový hudební jam. Dvě kytary, basa, bicí, nějaké ty klávesy. Hudba – kamenný psychedelický trip, odkazující na nejlepší okamžiky německé space music počátku 70. let.

Pyranha

Christian Scheder (vocals), Henry Skippy (sax), Wy Wyss (guitar), Armand Bucher (organ), Beb Anhas (bass), Jacques Riccio (drums)

1. PYRANHA (1972)

Legendární rocková kapela ze švýcarského Yverdonu. Vydali privátně jediné album na francouzském labelu Epsilon. Jde o hutný progresívní rock s temnými psychedelickými pasážemi, okořeněný experimentálními a jazzovými prvky. Velice solidní album.

Pyrolator

1. INLAND (1979)

Pod tímto názvem se skrývá Kurt Dahlke, klávesák novovlnných Der Plan. Vydal několik sólových alb, nejzajímavější je první deska z r. 1979, plná nápaditě repetitivní syntetické muziky. Pozdější nahrávky jsou již zcela v intencích jeho domovské kapely, tj. tvorba ve stylu Neue Deutsche Welle a pre-industriál.

P205

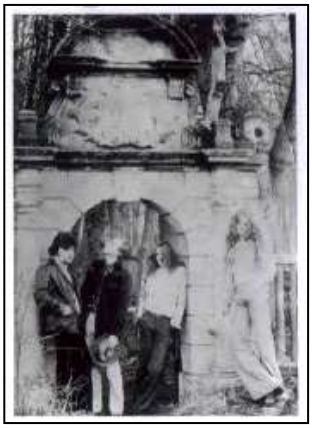
Konny Hempel (guitar), Wolfgang Burkhard (keyboards), Edwin Lotter (drums), Werner Weiss (vocals)

1. P205 (1975-76)
2. VIVAT PROGRESSIO PEREAT MUNDUS (1978)

Drsnější hard rock v duchu Jane či Harlis, kvalitní, ale nepříliš originální.

P205

Vivat Progressio Pereat Mundus

q

The Q

ERNA Pt. 1 & Pt.2 (1970)

Berlínské seskupení kolem Franka Zandera (hudebník a herec, nar. 1942), který v r. 1974 začal vydávat sólová pop-alba, v 80. letech se věnoval elektronické disco-music. Singl Erna obsahuje syrový rock na motivy skladby Wild Thing od The Troggs, druhá část však představuje jakýsi poměrně únavný monolog v německém jazyce.

Frank Zander

Radio Noisz Ensemble

Biber Gullatz (winds, guitars), Michel Meyer (guitars, mandolin, sitar, voices), Topsi Tkacz (contrabass, guitar, vocals), Matthias "Wastl" Gassert (percussion, drums)

1. YNIVERZE (1982)

Skupina, která vzešla z torza skupiny Emma Myldenberger, vydala jedno vynikající album etnické acid-folkové muziky, s výbornou instrumentací a nádhernou atmosférou. Příbuzné kapely – Between, Third Ear Band, Aktuala, Oregon…

Rags

MR. COOL / ICH LIEBE DICH (1968)

Psychedelický bigbít, ve skladbě Mr. Cool si kapela vypůjčila instrumentální motiv ze skladby You Keep Me Hanging On od Vanilla Fudge, Ich liebe dich je pro změnu německá předělávka Nights In White Satin od Moody Blues.

The Rags

Lutz Rahn

Lutz Rahn (synth, melotron, key), Helge Tillmann (dr)

1. SOLO TRIP (1978)

Klávesák kapely Novalis (nar. 1951), nahrál jediné sólové album v r. 1978. K poslechu je zde nabídnuto 8 krátkých tracků (celkový čas pouze 29 min.) – sférická muzika s dominujícími klávesami a elektronickým symfonickým soundem. Producentem desky je Achim Reichel.

Ramses

Herbert Natho (voc), Winfried Langhorst (key, voc), Norbert Langhorst (gt), Hans-Dieter Klinkhammer (bass), Reinhard Schröter (dr)

1. LA LEYLA (1976)
2. ETERNITY RISE (1978)
3. LIGHT FANTASTIC (1981)

Skupina, která si vypůjčila název podle jména jednoho z egyptských faraonů, se prezentovala uhlazeným symfonickým pomp-rockovým stylem, podobně jako průkopníci tohoto stylu Novalis, Jane, Eloy či Barclay James Harvest. První deska byla natočena v Conny´s Tonstudiu v Neunkirchenu na podzim 1975, producenty byli K. Plank a kytarista skupiny Jane Klaus Hess. Album obsahuje 6 skladeb s dlouhými instrumentálními pasážemi, všechny v rozmezí od 5 do 8 minut. Vše technicky dokonalé - i dobře poslouchatelné. Další dvě alba jsou ještě více syntezátorová, skladby v lyrickém stylu.

Ramses

La Leyla

Eternity Rise

Light Fantastic

Randy Pie

Randy, Pie & Family:
Dicky Tarrach (dr), Herbert Hildebrandt (gt), Bernd Schulz (key), Klaus-Georg Meyer (bass)

Randy Pie:
A) Dicky Tarrach (dr), Manfred Thiers (bass), Bernd Wippich (voc, gt), Werner Becker (key)
B) Dicky Tarrach (dr), Manfred Thiers (bass), Bernd Wippich (voc, gt), Werner Becker (key), Jochen Petersen (sax, gt), Jean-Jacques Kravetz (key, voc)

1. RANDY PIE (1973) A
2. HIGHWAY DRIVER (1974) B
3. KITSCH (1975) A
4. ENGLAND ENGLAND (1976) A
5. FAST/FORWARD (1977)

Rocková kapela, složená z členů skupiny Rattles. Pod původním názvem Randy, Pie & Family nahráli v r. 1972 dva singly pro label Atlantic. Koncem roku se jejich cesty rozešly, Tarrach však pokračoval pod změněným názvem Randy Pie. První album obsahuje americkým soundem ovlivněný rock, na druhém album změnili poněkud styl – sedm skladeb se nese ve funky jazz-rockovém rytmu. Třetí album vychází ze stejných principů, dvojalbum England England je kompilací z německého turné. Na přelomu let 1976/77 se kapela rozchází.

Randy Pie

Randy Pie

Highway Driver

Kitsch

England England

Fast/Forward

Michael Ranta - Mike Lewis - Conny Plank

Michael Ranta (percussion, guitars), Mike Lewis (keyboards, wind instruments, percussion), Conny Plank (live electronics, sound control)

1. MU (1970)

Trojice hudebníků z původního uskupení Wired (bez kytaristy K.H. Böttnera). Tuto nahrávku pořídili ve studiu Connyho Planka jen několik měsíců po legendárním prvním sessionu Wired, který později vyšel na desce Free Improvisation. Album Mu obsahuje čtyři hudební kompozice, natočené v jednu jedinou noc a následující ráno sestříhané do konečného tvaru. Jde o téměř sto minut volných zvukových abstrakcí a minimalistických psychedelických improvizací, zcela v intencích kapely Wired. Naprostá (i když na dlouhou dobu zapomenutá) klasika krautrocku, která se dočkala realizace až na CD z r. 2010 (label Metaphon).

M. Ranta *M. Lewis* *C. Plank*

Rasputin (aka Jon Symon´s One Man Band)

Rasputin:
CHICKEN SONG / SPOONFULL (1973)
FREEDOM ON THE ROAD / SYMPATHY FOR DEVIL (1977)
RAGGAEPHONE / MERLIN (1979)

Jon Symon´s One Man Band:
SWEET ELIZA (GIVE UP YOUR RUBBER MAN) / GREENHORN (1973)
MIGHTY QUINN / SHANGRI-LA (1974)
SILVER STAR, PT. 1 / SILVER STAR, PT. 2 (1975)

1. WARLOCK – MEMORIES OF A WHITE MAGICIAN (1981)

Rasputin byla „kapela jednoho muže“. Jon Symon (Jon Symon Hornsnby, nar. 1941) byl britský voják, který se trvale usadil v Hannoveru, kde si pořídil malý rockový klub; od r. 1965 hrál na kytaru ve skupině Anyones. Pod pseudonymem Rasputin (příp. Jon Symon´s One Man Band) vystupoval od r. 1970, veškerý svůj volný čas trávil hraním v ulicích měst s akustickou kytarou, baskytarou a speciálně upravenými bicími. Takto procestoval část Německa a Rakouska, v letech 1973-1976 měl i pár televizních vystoupení. Během 70. let vydal několik soft rockových singlů - zprvu privátně, později na labelu BASF.
V r. 1980 složil hudbu k „rockovému baletu“ Warlock – Vzpomínky na Bílého kouzelníka, o živý hudební doprovod představení se starali: J. Symon (voc), K.P. Matziol (bass) a D. Schmidtchen (key) – oba ze skupiny Jane, na bicí hrál J. Mc Gillivray z Epitaph, sestavu doplňoval houslista Hajo Hoffmann. Premiéra alegorického protiválečného baletu se uskutečnila v r. 1983 v hanoverském areálu Kuppelsaal, soundtrack k zmíněnému baletu vyšel na LP již v roce 1981.

Rattles

A) Frank Mille (gt), Zappo Lüngen (bass), Edna Bejarano (voc), Herbert Bornhold (dr)
B) Frank Mille (gt), Zappo Lüngen (bass), Edna Bejarano (voc), Herbert Bornhold (dr), Jochen Peters (key)
C) Frank Mille (gt), Zappo Lüngen (bass), Linda Fields (voc), Wolfgang Brock (dr)

1. THE WITCH (1970) A
2. TONIGHT: THE RATTLES STARRING EDNA (1972) B
3. GIN MILL (1974) C

Skupina založena v r. 1961 (mezi zakládající členy patřil Achim Reichel a Herbert Hildebrandt), v zimě 1963 vystupovali v legendárním londýnském klubu Cavern se skupinou Animals. Následuje dlouhá řada hitů a film Hurra, die Rattles kommen. Po Reichelově odchodu dochází k dlouhé řadě perzonálních změn, v r. 1968 již v kapele není ani jeden z původních členů. V r. 1968 nahráli svůj největší hit The Witch, v r. 1969 se však skupina rozpadla. Noví Rattles se dali dohromady z iniciativy Z. Lüngena v r. 1970 a v novém obsazení natočili tři alba nekomplikovaného rocku, typického pro počátek 70. let.

The Witch | Tonight: The Rattles Starring Edna | Gin Mill

Ravers Going Underground

Manfred „Toni“ Oberdörffer (vocals, rhythm guitar), Herbert Bornhold (drums), Hans-Joachim „Hajo“ Teschner (lead guitar), Joachim „Benny“ Bendorff (bass)

1. BAD, BAD WORLD (1969)

The Ravers je pouhá kamufláž hamburské beatové skupiny The Tonics, která pod tímto názvem vydala několik hudebních projektů pro label Tip. Poslední album pro Tip pod názvem Ravers Going Underground zní jako psychedelické úlety kapel typu Hell Preachers Inc. či Bokaj Retsiem.

Reaction

Peter Braun (gt, voc), Luigi De Luca (bass), Holger Tempel (dr)

1. REACTION (1973)

Nekompromisní hard rockové trio. Reaction hráli hlasitý agresívní bigbít na bluesových a boogie základech, podobný tvorbě The Cream a Jimiho Hendrixe. Po realizaci svého jediného alba se kapela rozpadla, LP se velmi rychle ztratilo z pultů, v současné době se pohybuje cena za originál od 150 Eur výše.

Real Ax Band

Maria Archer (vocals), Dieter Miekautsch (piano, organ, vocals), Heinz-Otto Gwiasda (guitar, vocals, flute), Christopher Mache (bass, vocals), Marlon Klein (drums, congas)

1. MOVE YOUR ASS IN TIME (1977)

Jazz-rocková formace s funky prvky a ženským vokálem, tvorba podobná skupinám Embryo či Missus Beastly. Založeni v r. 1976, činnost ukončili v r. 1979. Další informace nedostupné.

Red Fug

Karl-Heinz Brandts (drums), Eckhart Aulich (guitar), Rainer Bolik (bass), Peter Magin (keyboards)

MARCH, 16TH / THE JOURNEY (1973)

Hard rockový kvartet z Oberhausenu, v r. 1973 vydali singl, obsahující typicky německy hutný psychedelický nářez.

Reform

Stephan Trepte (vocals, keyboards), Jörg Blankenburg (guitar), Werner Kunze (keyboards, guitar), Jörg Dobbersch (bass), Peter Piele (drums)

ICH SUCHE DICH / FEUERBALL

1. REFORM (1979)
2. DER LÖWENZAHN (1981)

Dle krautrockových encyklopedií progresívní rockový soubor z DDR, ovlivněný tvorbou Deep Purple a Pink Floyd – ve skutečnosti jde o poměrně odstrašující východoněmecký „ost“ rock, plný balastu a archaických hudebních nesmyslů. Za zmínku však stojí druhá strana prvního alba, která obsahuje dvě delší kompozice Ich suche dich a Feuerball, působící v kontextu alba jako zjevení – jde o opravdu poslouchatelnou tvorbu v duchu těch nejlepších pozdně-krautrockových tradic typu Cluster, Eloy; snad je zde i vliv těch zmiňovaných Pink Floyd. Poznámka na závěr - v refrénech si nelze nevšimnout úžasného „tvrdého“ východoberlínského dialektu.

Reform

Der Löwenzahn

Reichel-Knispel-Duo

Hans Reichel (guitar), Achim Knispel (guitar)

1. ERDMÄNNCHEN (1977)

Kytarista Hans Reichel (1949-2011) z německého Hagenu kromě toho, že v 70. letech vystupoval s několika rockovými kapelami, vydával i sólové projekty na pomezí rocku a jazzu (ovlivněn F. Zappou, J. Hendrixem a kapelou Cream). Vydal také několik desek – „duetů“, kde mu hudebními partnery byli např. bubeník Eroc, kytaristé Fred Frith a Kazuhisa Uchihashi či cellista Tom Cora. Na albu Erdmännchen se mu partnerem stal další kytarista Achim Knispel, výsledkem je zdařilá muzika v minimalistickém progresívním stylu.

Hans Reichel

Achim Reichel / A.R. & Machines

A) Achim Reichel (gt, voc, other instr.), Helmut Franke (gt), Jochen Petersen (sax), Frank Dostal (dr)
B) Achim Reichel (gt, voc, other instr.). Helmut Franke (gt). Jochen Petersen (sax). Manfred Rurup (key). Rolf Köhler (bass). Lemmie Lembrecht (dr), Okko Bekker (perc)
C) Achim Reichel (gt, voc, other instr.), Helmut Franke (gt), Jochen Petersen (sax), Claus-Robert Krüse (key), Frank Wulff (recorder), Hans Hartmann (bass), Hans Boche (dr), Olaf Casalich (perc), Carsten Böhn (perc)

1. DIE GRÜNE REISE (1971) A
2. ECHO (1972) A
3. III (1973) B
4. IV (1973) C

Solo LP´s:
5. AUTOVISION (1974)
6. ERHOLUNG (1975)
7. DAT SHANTY ALBUM (1976)
8. KLABAUTERMANN (1976)
9. REGENBALLADE (1978)
10. HEISSE SCHEIBE (1979)
11. UNGESCHMINKT (1980)

Multiinstrumentalista, skladatel, producent. Narozen 28.1.1944 nedaleko Hamburku. V r. 1961 založil spolu s Herbertem Hildebrandtem beatovou kapelu The Rattles, s níž účinkoval do r. 1966. V r. 1968 zformoval skupinu Wonderland, poté na toto uskupení, společně s F. Dostalem, navázal více experimentální tvorbou ve skupinách Wonderland Band a Frankie Dymon Jr. Od r. 1970 působil jako sólista, a to buď bez doprovodu nebo s doprovodnou skupinou, v níž se jako hosté vystřídali např. Ritchie Blackmore, Graham Bond či Peter Brown. Alba A.R. III. a IV. se stala jedněmi z nejzajímavějších v historii německého bigbítu – obsahují experimentální hudbu s prvky free-rocku, založené na zvuku echované kytary s jazz-rockovou příměsí. Pozdější alba představují již více odlehčený rock a nejsou tak detailně propracována jako předchozí nahrávky.
Reichel úspěšně působil i jako producent, stojí např. za nahrávkami kapel Novalis, Kin Ping Meh, Yatha Sidhra a Ougenweide.

Die Grüne Reise

Echo

IV

Autovision

Erholung

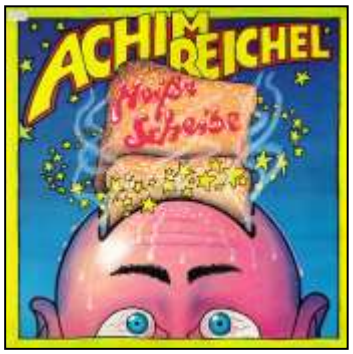
Dat Shanty Album

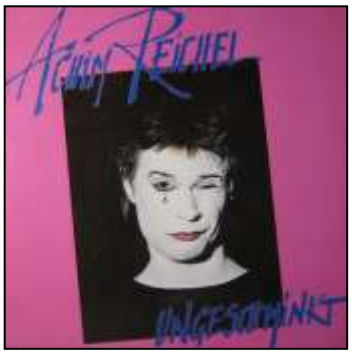
Klabautermann

Regenballade

Heisse Scheibe

Ungeschminkt

Release Music Orchestra

A) Manfred Rurup (key), Wolfgang Lindner (dr), Norbert Jacobsen (sax, clarinet), Bernd Kiefer (bass)
B) Manfred Rurup (key), Wolfgang Lindner (dr), Norbert Jacobsen (sax, clarinet), Holger Dunkel (bass, gt), Margit Maya Haberland (voc, perc, gt)
C) Manfred Rurup (key), Wolfgang Lindner (dr), Margit Maya Haberland (voc, perc, gt), Frank Fischer (bass)
D) Manfred Rurup (key), Frank Fischer (bass), Hans Behrendt (perc), Tommy Goldschmidt (perc), Günther Reger (voc, flt), Wolfgang Thierfeldt (dr)

1. LIFE (1974) A
2. GARUDA (1975) B
3. GET THE BALL (1976) C
4. BEYOND THE LIMIT (1978) D
5. NEWS (1979)

Jádro skupiny Tomorrow´s Gift se v r. 1974 spojilo s hráčem na dechové nástroje N. Jacobsenem - tímto způsobem přišla na svět kapela RMO. První album obsahuje záznam koncertu z 5. dubna 1974, uskutečněného v Hamburku. Hudba silně připomíná tvorbu Tomorrow´s Gift z období kolem desky Goodbye Future, jen je více orientována do jazzu. Za nejlepší bývá považováno album Garuda – obsahuje rytmický jazz-rock s bohatým využitím saxofonů (hosté: J. Pappert z Kraan a J. Petersen z Ikarus, resp. Randy Pie) a elektrického piana. Rurupova klávesová práce je téměř

totožná s hrou M. Ratledge ze Soft Machine. Na třetím albu došlo k perzonálním změnám, nejvýraznější je absence dechů, hudba je rytmičtější, rychlejší a posunutá více do komerce.

Life

Garuda

Get The Ball

Beyond The Limit

News

Requiem

George A. Speckert (keyboards, electronics), Massimo Grandi (guitar)

1. REQUIEM FOR A WORLD AFTER (1981)

Privátní progresívní elektronika natočená ve Sparky Studios. Informace z obalu: „Album vypráví příběh zničení světa v nukleární válce. Civilizace, neschopná vyrovnat se s vlastní agresivitou a kulturními odlišnostmi, rozpoutá destruktivní válku za pomoci raket a bomb s dosud nevídanou silou. Tento requiem je věnován mužům a ženám, kteří v budoucnu přežijí pokus o totální vyhlazení a bude je čekat nevyhnutelný úkol - obnovit život na Zemi“. I přes tuto proklamaci jde o poměrně dobře poslouchatelnou muziku s temnějšími podtóny, určenou k poslechu do mrazivých šedivých zimních podvečerů.

Revival

I REALLY KNOW IT / (1968)

Zcela záhadná záležitost, bez jakýchkoliv informací. Jediná dostupná skladba předvádí příjemný odpíchnutý power-pop s velmi britským zvukem.

Rhythmus-Arp-Ensemble

Loretta Zien (vocals), Simone Weiss (violin), Christiane Zanger (cello), Jochen Arp (flute, clarinets, soprano sax), Bill Zien (marimba, vibes), Michael Wehr (keyboards), Klaus Arp (keyboards)

1. RHYTHMUS-ARP-ENSEMBLE (1976)

Téměř neznámá skupina, pohybující se na poli avantgardní muziky, jejich tvorba je velmi podobná produkci Philipa Glasse a Steve Reicha.

Ricketts

Karl "Charly" Prudel (drums), Jürgen Grzesik (lead guitar), Ronny Hirsch (vocals, rhythm guitar, harp), Ernst Krichel (bass)

MY LIFE / ACTION PAINTING (1968)
LAND OF RAINBOWS / WEEKEND (1971)
HEY, HEY REMEMBER / I STAY MYSELF (1973)

obsaženo na: WIR IM SCHEINWERFER (1970)

Kapela, která vydala v r. 1968 jeden singl, v r. 1970 se podíleli na vydání LP Wir im Scheinwerfer (společně se skupinami Proud Flesh a Concentric Movement). Po několika změnách v sestavě vydali počátkem 70. let další dva singly pro label BASF. Hudba postupně prochází vývojem a mění se z typické pre-rockové garážovky na hutný progress-rock, s občasným využitím dechů.

Wir im Schweinwerfer

Wolfgang Riechmann

Wolfgang Riechmann (vocals, violin, guitar, electric piano, bass, synthesizers, sequencer) + Hans Schweiss (drums)

1. WUNDERBAR (1978)

Málo známá, ale určitě zajímavá postava düsseldorfské hudební scény. Multiinstrumentalista, který začínal hudební kariéru s Wolfgangem Flürem a Michaelem Rotherem (pozdějšími členy Kraftwerk a Neu!) v lehce obskurní kapele Spirit Of Sound. Později člen space-progresívní kapely Streetmark (album Eileen). Po těchto angažmá vydal jedno vynikající sólové album, znějící jako syntetický hybrid kapel Kraftwerk a La Düsseldorf, se „sférickými“ přesahy do Tangerine Dream. Oficiálního vydání alba se však nedočkal – čtyři dny před uvedením na trh byl při hospodské potyčce zcela nesmyslně pobodán dvěma opilými mladíky a na následky zranění zemřel.

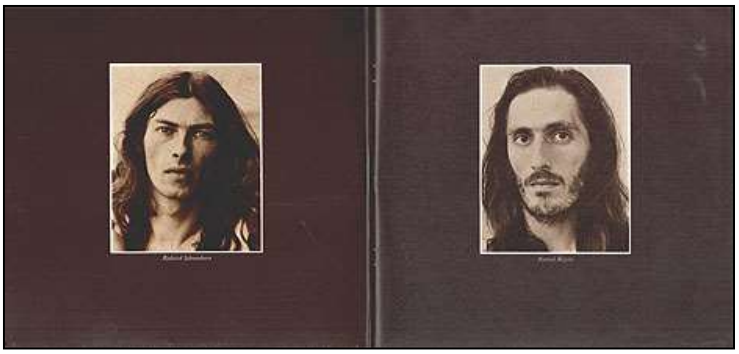

Rigoni / Schoenherz

Richard Schoenherz (keyboards, vocals), Manuel Rigoni (drums, percussion), + Kurt Hauenstein (bass, vocals), Harry Stojka (guitars), Achim Buchstab (vocals), Johan Daansen (guitars), Peter Wolf (synthesizer)

1. VICTOR (1975)

Jediné album (respektive dvojalbum) rakouských hudebníků, kteří se zabývali symfonickým rockem. Na nahrávce spolupracovali mimo hosty také s Královským filharmonickým orchestrem a Pěveckým sborem vídeňských akademiků.

Rita

EROTICA / SEXOLOGIE (1969)

Se sexuálním uvolněním na konci 60. let vyšlo i několik hyper-obskurních nahrávek s erotickým podtextem. Tenhle singl představuje pseudopsychedelický úlet s poněkud lascívně-koitálním, či spíše lascívně-masturbačním, obsahem. Ale proč ne. Singl vyšel u vydavatelství Barclay, pobočky jinak „seriózních“ Universal Music.

Rizzo

Rizzo (guitar, bass, synthesizer, vocals), Mario Timme (guitar), Osbourne Zaake (drums) + Gottfried Janko (keyboards), Edu Wahlmann

1. PUBLIC ANIMAL (1980)

Rocková kapela, seskupená kolem zpěváka s pseudonymem Rizzo – ve skutečnosti jde o Martina Hesseho, dobře známého z působení ve skupinách Dull Knife (cca r. 1971) a především Jane (r. 1976 – 1980). Z bývalé skupiny Dull Knife pocházejí také jeho spoluhráči C. Zaake a J. Gottfried. Natočili v Jane-Studiu (a poté privátně vydali) jedno poněkud zapomenuté album, plné kytarových riffů a drsných melodií - poté se v poklidu rozešli.

Robespierre

Franz Mang (vocals) + Wolfgang Göhringer (guitars, percussion, choir), Hali Binder (drums, percussion), Bernhard Seidel (basses), Ulli Seidel (organ, pianos), Babs Mang (dulcimer, choir)

1. HARD BLOOD (1980)

Projekt rakouského zpěváka Franze Manga, zvaného Robespierre, obklopeného příležitostnými studiovými hudebníky. Vydal jedno hard rockové album s progresívními prvky, místy připomínající tvorbu Jethro Tull.

Steve Robinson

Steve Robinson (vocals, keyboards, guitar) + John Bedson (drums), Brian Henderson (bass), Muck Groh (guitar), Klaus Kreuzeder (flute, saxophone, lyricon), Hubert Stütz (guitar), Michael Bundt (synthesizers, sequencer)

1. IT'S A LIE (1978)

Steve Robinson (narozen v německém Ladenburgu, vl. jm. Reiner Geyer) byl uznávaný hudebník, pohybující se na mannheimské hudební scéně. Nejvíce známé je jeho účinkování v kapelách Aera, Nine Days Wonder, Twenty Sixty Six And Then či spolupráce s Michaelem Bundtem. V r. 1978 vydal sólové album progresívního art rocku, místy připomínající rané Genesis, místy tvorbu Van Der Graaf Generator.

Rock Machine

1. ROCK MACHINE PLAYS THE BEST OF DEEP PURPLE AND OTHER HITS (1972)

Neznámá kapela, která vydala na hamburském labelu Sonic jedno album v r. 1972. Jak už název napovídá, jedná se především o decentně upravené verze purplovských hitů, v rozmezí od Hush po Fireball. Album však obsahuje i tři vlastní skladby hendrixovského ražení.

Rockin' Mona

Harry Wieser (vocals), Bimey Oberreit (guitar, vocals), Urs Huwiler (bass), Skip Thaler (drums), Harry Stümpfl (keyboards, harmonica, vocals)

1. ROCK BEAT SOUL (1971)

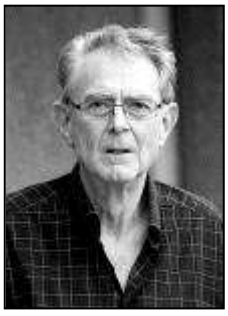
Mnichovský hard rock & blues band, s americky znějícím soundem a jedním slušným albem na triku.

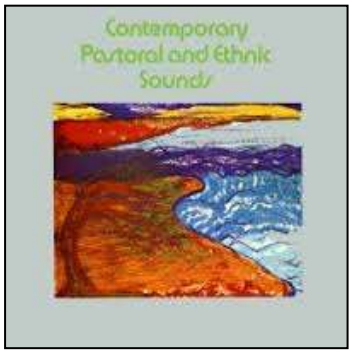
Walt Rockman

1. UNDERWATER VOL. 1 (1974)
2. CONTEMPORARY PASTORAL AND ETHNIC SOUNDS (1979)

Vlastním jménem Gerhard Narholz (nar. 1937), rakouský hudební skladatel, který stejně jako např. Robert Kovac nebo Gerhard Trede nahrával hudbu k filmům, která byla poté realizována na vinylech podivnými německými nezávislými labely, jako byl např. mnichovský Sonoton, Coloursound Company, ad. Druhé album nahrál ve spolupráci s Joelem Vandroogenbroeckem (ex-Brainticket) a Florianem Voelxenem. Narholzova diskografie je poněkud nepřehledná, díky mnoha používaným uměleckým pseudonymům (Sammy Burdson, Jim Harbourg, John Epping, Jürgen Jaenner, Larry Robbins, Mac Prindy, Norman Candler, Otto Sieben, Rolf Steinfelder, Tony Tape).

The Rocks

LOVE THE LOVE / (1968)

Jediný realizovaný singl na ultra-obskurním labelu New Sound Records z Bad Berzgabernu. Lehký flower-power bigbítek, nepřekvapující, nevybočující, neurážející…

Rocky F. Holicke

MOVEMENT / READY FOR TAKE OFF (1972)

Rakouská psychedelická top rarita, natočená ve Vídni během r. 1969 a realizovaná privátně labelem Aero Sound až v roce 1972, v počtu pouhých 50 kopií. Bezpochyby zajímavější je druhá strana desky, obsahující 6^{20} min. dlouhou skladbu s vynikajícími klávesami a bezvadným vokálem

Rockyho (vl. jm. Leopold Altgrübl), který se bohužel vydání nedožil - zemřel pár měsíců před vydáním singlu. Zajímavostí je mimo muziku (i osud) naprosto „ulítlý“ obal desky.
Pozn.: na oficiálním sampleru „Kraut! Demons! Kraut!: German Psychedelic Underground 1968-1974“, ale i v internetových encyklopediích, je tato nahrávka mylně uváděna jako skupina Aero Sound (název hudebního vydavatelství).

Mickey Rodent Band (aka Rodent Band)

A) Gerald Bartosh (vocals, piano, guitar, organ), Bernie Zunftmeister (guitar, vocals), Ralph Taushinsky (bass, vocals), Tex Pontini (drums, percussion, vocals, slide guitar, harmonica) + Pepe Solera (saxophone), Edith Prock (vocals), Renate Maurer (vocals), Claudia Schwarz (vocals)
B) Jerry Bartosh (piano, vocals), Tex Pontini (drums, vocals), Ralph Taushinsky (bass, vocals), Bernie Zunftmeister (guitar, vocals)

1. THINGS GONNA HAPPEN TONITE (1979) A
2. EXTREMELY DANGEROUS (1980) B

Pozdní průměrný soft rock, vydaný na labelu Bellaphon.

Things Gonna Happen Tonite

Extremely Dangerous

Hans-Joachim Roedelius

1. DURCH DIE WÜSTE (1978)
2. JARDIN AU FOU (1979)
3. SELBSTPORTRAIT (1979)
4. SELBSTPORTRAIT II (1980)
5. SELBSTPORTRAIT III: REISE DURCH ARCADIEN (1980)
6. AUF LEISEN SOHLEN (1980) *(MC Cassette; aka Achim Roedelius)*
7. LUSTWANDEL (1981)
8. WENN DER SÜDWIND WEHT (1981)

Narozen v Berlíně v r. 1943, jeden z prvních pionýrů krautrocku. Po několika příležitostných zaměstnáních se věnoval naplno muzice. Spojil se s konceptuálním umělcem Conradem Schnitzlerem a společně založili experimentální skupiny Plus/Minus, Noises a Human Being. Společně se také pohybovali na berlínské undergroundové scéně mezi dalšími spřízněnými (nejen) hudebníky. V r. 1969 se k nim připojil Dieter Moebius a společně zformovali skupinu Kluster (dvě alba). Poté se C. Schnitzler vydal na sólovou dráhu, Roedelius a Moebius upravili název své

skupiny na Cluster (4 alba + 2 alba ve spolupráci s Brianem Enem). V letech 1974-76 také Cluster spolupracovali s Michaelem Rotherem (skupina Neu!) v projektu Harmonia (2 alba). V r. 1978 přešel i Roedelius na sólovou dráhu – jeho debut z r. 1978 nese název Durch die Wüste, následuje dlouhá řada desek, v podstatě je Roedelius činný až do současné doby (zatím poslední album v roce 2014). Jeho tvorba vyrůstá z původních space-elektronických kořenů původních Cluster, s přesahy do ambientu a pseudo-klasiky – všechny desky dosahují solidní úrovně, bez větších kvalitativních výkyvů, ale také bez výraznějších překvapení. Hudebně mu na jeho deskách vypomáhali a vypomáhají muzikanti počínaje Dieterem Moebiusem (ex-Cluster), přes Holgera Czukaye (ex-Can), po Petera Baumanna (ex-Tangerine Dream). Velice příjemně poslouchatená jsou především alba 1, 2 a 7.

Durch die Wüste

Jardin au Fou

Selbstportrait

Selbstportrait II

Selbstportrait III

Auf leisen Sohlen

Lustwandel

Wenn der Südwind Weht

Rogalli

1. NEUE DEUTSCHE PEINLICHKEIT (1981)

obsaženo na: RHEIN - MAIN - SAMPLER (1980)
REISSAUS VOR KRACH UND CHAOS (1981)

Skupina založená Charlesem Rogallim (vl. jménem Ralf Wehowsky - člen Permutative Dostortion, P16.D4, Kurzschluss, ad.). Album, resp. kazetu (label Wahrnehmungen) vydali pod názvem Rogalli Nr. II, na výše zmíněných samplerech (label Selektion) vystupují také pod názvy Rogalli Revival Band či Rogalli-Revival-Combo. Prezentují se abstraktní psychedelickou kytarovou muzikou, s deformovanými „německými“ vokály.

Roletts

Reinhard Schmied (guitar), Billy Pirker (bass), Freddy Bein (organ, vocals), Bernhard Zitter (drums)

YOU SAY YEAH **/** THE COLOUR OF YOUR HAIR (1971)
SAIL AWAY / I NEED YOU (1971)
LIFE / JANE (1971)

Kvartet z rakouských Korutan, nazývaný též „korutanští Beatles“. Založeni v r. 1965, na ultraobskurním labelu Cosmos vydali počátkem 70. let tři singly. Dávno zapomenuté melodické nahrávky této kapely spatřili opět světlo světa počátkem 21. století, skupina dodnes příležitostně vystupuje na vesnických tancovačkách (pro starší a pokročilé).

Rontheo

Theo Busch (violin, guitar, percussion, vocals), Ronnie di Tomaso (guitars, vocals) + Yedz (guitar)

1. RONTHEO (1976)

Název skupiny vznikl spojením jmen dvou hudebníků Ronnieho di Tomasa a Thea Busche, kteří s hostujícím kytaristou Yedzem natočili v r. 1976 svěží folk-rockové album, s psychedelickými prvky a s texty kompletně nazpívanými v angličtině. Hodnota tohoto folkového klenotu na sběratelském trhu neustále stoupá a originální vinyl lze pořídit za cca 400 $.

Ron & Theo

Rope Sect

Klaus Schnur (guitar, vocals), Roland Herr (organ, vocals), Dieter Hahne (bass, vocals), Peter Model (violin), Herbert Kornhaas (drums, vocals)

obsaženo na: UNDER PARTY GROUND (1971)

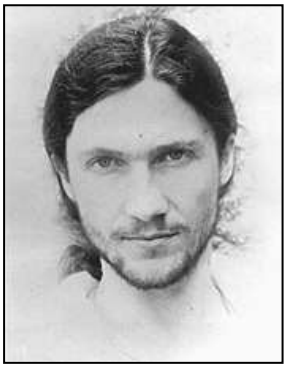
Psychedelická kapela z Villingenu, seskupená kolem kytaristy K. Schnura (rope je anglický ekvivalent německého slova schnur, provaz). Dochovaly se tři skladby (Do You Need Somebody To Love, Reach Out I'll Be There, Dä Du Dä), které vyšly v r. 1971 na výběru Under Party Ground. Na zmíněném výběru se podílely skupiny z villingenského regionu: Those, The Be Nice, The First Decision a právě The Rope Sect. Klaus Schnur později se svým bratrem Peterem a dvěma členy skupiny Those R. Hoffmannem a T. Herrmannem založili legendární kapelu Mammut.

Michael Rother

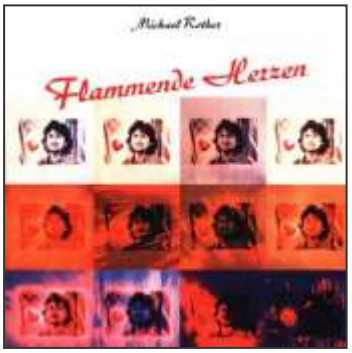
Michael Rother (gt, bass, synth, key), Jaki Liebezeit (dr)

1. FLAMMENDE HERZEN (1976)
2. STERNTALER (1978)
3. KATZENMUSIK (1979)

Michael Rother se narodil v r. 1950 v Hamburku. Do r. 1970 byl členem amatérské skupiny Spirit Of Sound. Později pracoval s monotónním, elektronickým a unikátním „kling-klang“ rockem v kapelách Neu! a Harmonia. Od r. 1975 se věnoval sólovým projektům s charakteristickým idylickým a melodickým zvukem kytar a syntezátorů. Na deskách mu vypomáhá na bicí Jaki Liebezeit z Can. Nejlepším albem zůstává jednička Flammende Herzen.

Flammende Herzen

Sterntaler

Katzenmusik

Round House

Bernd Hell (bass, gt, voc), Jean-Pierre Wuttke (sax), Kurt Weal (trombon), Laszlo Juhasz (trumpet), Gustav Csik (key, sax), Ralph Bloch (dr)

1. ´SCUSE ME (1972)
2. DOWN TO EARTH (1972)

Kapela s dvěmi výbornými deskami heavy-blues a soulem ovlivněného rocku. Všechen materiál je písňově orientován, bez dlouhých instrumentálních pasáží, za povšimnutí stojí poněkud netradiční obsazení.

´scuse Me

Down To Earth

Rousseau

Rainer Hoffmann (keyboards, synths, mellotron), Christoph Huster (flute, guitar, percussion), Georg Huthmacher (bass, piano), Ali Pfeffer (drums, percussion), Jörg Schwarz (acoustic & electric guitars)

1. FLOWER IN ASPHALT (1978)

Excelentní symphonic-progresívní kapela s muzikou á la Novalis či Camel – nápadité melodické kytary, časté využití flétny, to vše v kombinaci s romantizujícími texty… Zformováni v r. 1977, po drobných změnách v sestavě vydali v r. 1978 první album, které bylo vysoce ohodnoceno jak kritikou, tak posluchači. Až o pět let později vychází další deska Retreat, její přijetí však bylo o poznání chladnější – s nástupem new wave muziky dochází k prudkému odklonu od složitých progresívních kompozic. V druhé polovině 80. let vydávají ještě jedno album, poté ukončují činnost. Na hudební scénu se opět vracejí alby z let 2002 a 2008.

Rover Group

Dion Geilenkirchen (flute, bass,vocals), Norbert Quast (guitars, vocals), Karl-Heinz Stiel (drums, percussion)

BICYCLE-BOOGIE / SHE´ S A FIRE (1972)

Amatérský soubor z Aachenu. Jediný hard-progresívní singl vydali privátně na vlastním (bezejmenném) labelu v r. 1972.

Rover Group

Royal Servants

Detleff Nottdrodt (voc, gt), Matthias Thurow (gt), Manfred Maier (voc), Reinhard (key), Ronald Libal (bass), Günter Klinger (dr)

1. WE (1970)

Royal Servants jsou zajímavou ukázkou prolínání beatové muziky konce 60. let a progresívního rocku počátku 70. let. Jediné album obsahuje dvě desetiminutové exkurze do raného progress-rocku a pět krátkých pop-rockových písní s jazzovými, folkovými a „latino“ prvky, vše nazpíváno anglicky. Album v současné době považováno za raritu, cena dosahuje cca 300 Eur.

Peter Rübsam Group

A) Peter Rübsam (backpipe), Karlheiz Grosshans (organ), Cornelius Hauptmann (flute)
B) Peter Rübsam (backpipe), Oskar Gotllieb Blarr (organ)

1. BATTLE OF THE SOMME (1972) A
2. ORGEL & DUDELSACK (1976) B

Britsky znějící folk rock s netradičním sólovým nástrojem - dudami. Peter Rübsam se narodil v roce 1941 v německém městečku Nymbrecht. Celý život se zabýval sochařstvím a hudbou. Od roku 1957 hrával na trubku v jazzové kapele, v roce 1959 přidal kytaru, v sedmdesátých letech vystudoval klasickou kytaru, v roce 1972 založil kapelu Peter Rübsam Group, se kterou vydal album 1. Druhá deska vznikla ve spolupráci s klasickým varhaníkem O. Gotlliebem Blarrem.

Battle Of The Somme

Orgel & Dudelsack

Rufus Zuphall

A) Günter Krause (gt, voc), Klaus Gulden (flt, perc), Udo Dahmen (dr), Helmut Lieblang (bass)
B) Günter Krause (gt, voc), Klaus Gulden (flt, perc), Udo Dahmen (dr),Thomas Kittel (gt, key), Manfred Spangenberg (bass)

1. WEISS DER TEUFEL (1971) A
2. PHALLOBST (1971) B
3. AVALON AND ON (2005)

Excelentní progress-rocková skupina z Aachenu, přezdívaná „němečtí Jethro Tull“. První album si vysloužilo status legendy. Bylo nahráno živě ve studiu v Holandsku a realizováno privátně. Stejně jako zmiňovaní Jethro Tull, i Rufus Zuphall čerpali ve své tvorbě z folku v kombinaci s blues. Úvodní skladba Weiss Der Teufel zabírá celou první stranu desky a obsahuje motiv z Gershwinovy skladby Summertime, součástí je naprosto bezchybné sólo na flétnu. Mnoha kritiky je tato skladba považována za to nejlepší, co kdy vzniklo na německé rockové scéně. Další skvělé tracky jsou Knight Of Third Degree s příjemným, lehce folkovým zvukem a masívními perkusemi, a Freitag s hrubými kytarovými breaky. Opravdu nepřehlédnutelná záležitost.
Druhé - a poslední - album bylo nahráno v lehce pozměněné sestavě v Dierks Studiu v rozmezí červenec - srpen 1971. Hudba je zde uhlazenější a méně dynamická, obsahuje více akustických kytar a zvuku melotronu a klavinetu. V r. 1972 se kapela rozpadá.
CD s názvem Avalon And On obsahuje dříve nerealizované nahrávky z let 1970-1972 (label Long Hair, 2005). V r. 1999 se skupina dává opět dohromady, koncertuje, vydává dvě desky (1999, 2007)…

Weiss Der Teufel

Phallobst

Avalon And On

Rumpelstilz

Hanery Ammann (synthesizer), Kurt Güdel (drums, vocals), Polo Hofer (vocals), Christian Ramseyer (bass), Schifer Schafer (guitars, vocals), Urs Wirth (keyboards)

1. VOGELFUETTER (1974)
2. FÜÜF NARRE IM CHARRE (1976)
3. RUMPELSTILZ (1977)
4. LA DOLCE VITA (1977)
5. FÄTZE U BITZE VO GESCHKTER U JITZE (1978)

Švýcarský soubor, založený v r. 1971, produkující lehčí (až mainstreamový) progresívní rock s klasickými prvky. Zajímavostí je fakt, že veškeré texty jsou nazpívány v bernském švýcarsko-německém dialektu.

Vogelfuetter

Füüf Narre im Charre

Rumpelstilz

La Dolce Vita

Fätze u Bitze vo Geschkter u Jitze

Inga Rumpf

1. SECOND-HAND MÄDCHEN (1975)
2. MY LIFE IS A BOOGIE (1978)
3. I KNOW WHO I AM (1979)

Hard rocková zpěvačka, narozená 2. srpna 1948 v Hamburku. V letech 1965-68 vystupovala s folkovou skupinou City Preachers, poté v r. 1970 vydala výbornou desku s Dagmar Krause (jednorázová projekt I.D. Company). Téhož roku se stala spoluzakladatelkou blues & hard rockového seskupení Frumpy. Od r. 1975 vedla soubor Atlantis. Po jeho rozpadu se věnuje sólové dráze. Alba obsahují konvenční rock kombinovaný s prvky jazzu, soulu a blues. V 80. letech vydala další čtyři alba.

Second-Hand Mädchen

My Life Is A Boogie

I Know Who I Am

Rumple Stiltzken Comune

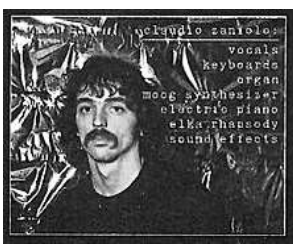
Claudio Zaniolo (keyboards, vocals), Umbro Barbarossa (bass, acoustic guitar), Luciano Storari (guitars), Ezio Costantini (drums, percussion), Mauro Marangoni (lead vocal, synthesizers)

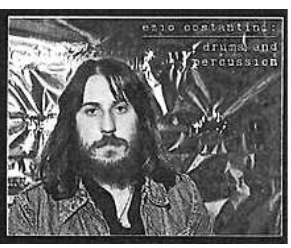
1. WRONG FROM THE BEGINNING (1977)

Kapela pocházející z komuny, usazené v té době poblíž města Chiasso na hranicích Švýcarska a Itálie. Jediné – excelentní - album působí jako kříženec desek Selling England By The Pound od Genesis a Anthem Of The Sun od Grateful Dead. Album obsahuje 4 skladby typického italského progresívního rocku, kombinovaného s krautrockovými elektronickými texturami, folkovými a psychedelickými pasážemi, chaotickými avantgardními písňovými strukturami - to vše zahaleno do space rockového hávu. Materiál byl původně nahrán v r. 1977, na LP však nebyl nikdy realizován, původní mastery plné chyb byli v r. 2000 kompletně zrekonstruovány a následně vydány na CD firmou Black Rills Records.

Rumple Stiltzken Comune

Rust Underground

John Thomas (guitar), Brian Hillmann (drums), Walter "Walt" Monaghan (bass)

1. COME WITH ME (1969)

Britští hudebníci, seskupení kolem australského kytaristy J. Thomase. Na německém nezávislém labelu Hor Zu vydali v r. 1969 jedinou desku lehčího garážového rocku s psychedelickými elementy, mírně poplatnou době svého vzniku. Obskurní album, resp. „ztracená mini-klasika“ - jak je uvedeno v jedné recenzi na toto album. Za zmínku stojí i vcelku příjemný „psychedelický“ přebal. John Thomas poté odešel do Londýna, kde založil skupinu Creepy John Thomas.

S

Sadja

Kenneth Wells (sarod), Roman Bunka (saz, oud), Christian Burchard (marimba)

1. SADJA (1974)

Společný projekt členů skupiny Embryo Christiana Burcharda a Romana Bunky s etnickým muzikologem Keithem Wellsem. Na nahrávce experimentovali s asijskou muzikou, zachoval se však pouze dokument na kazetě a část živé nahrávky. Více než o rock jde spíše o ryzí etnickou muziku. Album je někdy uváděno také jako „Embryo Presents Sadja, feat.: Kenneth Wells (Sarod)“.

Saffran

Rainer Wagner (saxophon, guitar, vocal), Hilmar Binder (drums), Günther Hasinger (bass, flute), Hans Glinka (keyboards), Wolfgang Göhringer (guitars)

1. BLUE IN ASHES (1975)

Pětice muzikantů z Mnichova hrající vkusný lehký jazz-rock s progresívními prvky, srovnatelný s tvorbou kapel jako např. Gentle Giant. Deska plná výborných harmonických nápadů a solidní rytmiky byla původně nahrána v r. 1975, o její vydání se však postaral až v r. 2004 label Garden Of Delights. Jako určitý osvěžující bonbónek na albu působí skladba Uzahrade saffranu, kde mezi jinak anglicky zpívanými texty zazní česky deklamovaná „šafránová“ vsuvka (text Otto Bezloja).

Saffran

Sahara

A) Hennes Hering (key), Michael Hoffmann (moog, melotron), Stefan Wissnet (bass, voc), Nick Woodland (gt), Alex Pittwohn (harm, sax), Harry Rosekind (dr)
B) Hennes Hering (key), Michael Hoffmann (moog, melotron), Stefan Wissnet (bass, voc), Günther Moll (gt, voc), Holger Brandt (dr)

1. SUNRISE (1974) A
2. FOR ALL CLOWNS (1976) B

Po několika perzonálních změnách v mnichovské skupině Subject Esq. v roce 1973 podepsali její členové smlouvu s nahrávací společností Pan a posléze si změnili název na Sahara. První album bylo nahráno na podzim r. 1973 ve studiu Musicland v Mnichově. Deska obsahuje excelentní symfonický rock, ovlivněný tvorbou britských kapel typu King Crimson, Yes a EL&P. Hudebně je deska se svými vzory určitě srovnatelná.
Bohužel Sahara nikdy nebylo příliš stabilní seskupení. Druhé album vyšlo o dva roky později v pozměněné sestavě, jde opět o solidní počin na poli symphonic-rocku, s dlouhými melodickými tracky a důmyslnými aranžemi. Další změny v sestavě ale skupinu dovedly k zániku, v r. 1977 se definitivně rozešli.

Sahara

Sunrise

For All Clowns

Oskar Sala

1. ELECTRONIC VIRTUOSITY (1969)
2. RESONANZEN (1970)
3. ELEKTRONISCHE FILMMUSIK (1971)
4. MUSIQUE STÉRÉO POUR ORCHESTRE ÉLECTRONIQUE EN 5 PARTIES (1972)
5. ELEKTRONISCHE IMPRESSIONEN (1979)

Hudebně blíže Stockhausenově konkrétní hudbě než ortodoxním krautrockovým elektronickým experimentům. Autor hudby k filmu Ptáci Alfreda Hitchcocka. Žil v letech 1910-2002, patřil k první generaci hudebníků, využívajících pro svoji práci elektronické nástroje. Žák Friedricha Trautweina a Paula Hindeminta na Berlínské konzervatoři. Vytvořil vůbec první elektronický hudební nástroj, nazvaný trautonium (kombinace houslí a piana), pro který také skládal hudbu. Určitě zajímavá ukázka německé elektronické školy, ze které vycházelo mnoho pozdějších krautrockerů.

Electronic Virtuosity

Resonanzen

Elektronische Filmmusik

Musique Stéréo pour Orchestre Électronique

Elektronische Impressionen

Dieter Salbert

A) Dieter Salbert (synthesizer), Alrun Zahoransky (voice)
B) Dieter Salbert (synthesizer), Alrun Zahoransky (voice, vocoder), Mathias Sorof (guitars), Wolfgang Grotjan (synth-drums, percussion), Hans-Peter Schier (keyboards, synthesizer), Hans Neumann (bass)

1. MUSICA PHANTASTICA (1976) A
2. KLANGSZENEN (1982) B

Skladatel klasické komorní hudby (nar. 1932 v Berlíně), který vydal v letech 1976 a 1982 dvě alba typicky německé elektronické muziky.

Musica Phantastica

Klangszenen

Same D.

ANYBODY AT THE PARTY / HOW DO YOU BREAK A BROKEN HEART (1968)

Jediný singl Rolfa Diephause (1946-1977), bývalého zpěváka a basáka beatové skupiny The Same z města Koblenz, v soul-beatovém stylu.

Sameti

Christian „Shrat“ Thiele (voc, congas), Walter Bratengeier (gt), Eckart (bass, gt), Klaus Götzner (dr)

1. SAMETI (1972)
2. HUNGRY FOR LOVE (1974)

Skupina vznikla v Mnichově v r. 1971 po odchodu Shrata Thieleho z Amon Düül II. První album obsahuje space-rock s vlivy Amon Düül II a Hawkwind. Na druhém albu dochází k radikální změně stylu – jde o standartní heavy rock´n´roll, album není hudebně příliš zajímavé a v žádném případě nedosahuje kvality jedničky.

Sameti

Sameti

Hungry For Love

Sand

Ludwig Papenberg (gt, key, dr), Hannes Vester (voc), Ulrich Papenberg (bass)

1. GOLEM (1974)
2. VULTURE (1974)

Studiová skupina, jediné album obsahuje množství elektronických zvukových efektů, které vás odnesou do abstraktních myšlenkových sfér na dlouhý space trip. Album vzniklo v režii Klause Schulzeho a jeho vliv na této nahrávce je znatelný – určeno všem fanouškům kvalitního space-rocku. Nevydané EP Vulture je okořeněno folkovými prvky.
Kapela existovala v letech 1973-1975, něco málo nahrávek pochází i z počátku 80. let (nerealizovaný materiál z let 1973-1982 obsahuje CD Desert Navigation, label Rotorelief, 2011).

Sand

Sandwich

Fred Hoock (organ, voc), Wolfgang Lyppold (drums), Jonas Kern (bass), H. Fuhrmann + Erich Stoklosa (rhythm guitar), Tommy Engel (vocal), Willi Schulte + Peter Schuetten (guitar, vocal)

KOOKIE / SOMEONE TO UNDERSTAND (1969)
SILLY MILLY / FOR I KNOW (1971)

Nedůležitý rockový mainstream z Kolína nad Rýnem, či spíše vlezlý zábavový bubblegum – částečně zajímavá je pouze skladba For I Know z druhého singlu, která představuje skupinu v lehce psychedelickém hábitu… Později se převtělili do pop-group De Bläck Fööss.

Jon Santo

1. JON SANTO PLAYS BACH - SYNTHESIZED ELECTRONS (1976)

Album vystudovaného fyzika a muzikologa, absolventa univerzit v Kolíně a Kodani. Na svém jediném realizovaném albu se věnuje elektronickým interpretacím klasických Bachových kompozic. Použité nástroje: ARP 2600, Roland SH-2000, Farfisa Syntorchestra, Armon piano a sequencer.

Satin Whale

Dieter Roesberg (gt, flt, voc), Thomas Brück (bass, voc), Gerald Dellmann (key), Horst Schattgen (dr)

1. DESERT PLACES (1974)
2. LOST MANKIND (1975)
3. AS A KEEPSAKE (1976)
4. WHALECOME (1977)
5. A WHALE OF TIME (1978)
6. DIE FAUST IN DER TASCHE (1979)

Soft progresívní skupina z Kolína nad Rýnem, jejíž tvorba vychází z hudby kapel typu Supertramp, Whitesnake, Barclay James Harvest, apod. – typické jsou dlouhé instrumentální pasáže, bohaté využití kláves a flétny v „majestátních“ aranžích. Pozdější tvorba je již komerčnější, skladby jsou kratší a jednodušší.

Desert Place

Lost Mankind

As A Keepsake

Whalecome

A Whale Of Time

Die Faust in der Tasche

Rainer W. Sauer (aka RAIS, V.U.)

1. UEBERSICHT (1982)
2. RAIS-FLOX-3 (1982)
3. TEARS (1982)

Německý hráč na syntezátory (pocházející z Frankfurtu), který v r. 1982 privátně vydal tři kazety space elektronické muziky. Pro své hudební projekty používal také pseudonym RAIS, příp. název V.U. Počátkem 80. let vydal také dvě alba společně s Thomasem Kapkem pod názvem Velvet Universe.

Savages

I KNOW / PROMISE YOU (1968)
INSIDE MY LOVE / WHY DON´T YOU (1968)
MY MOLLY / NO USE CRYING (1968)
CITY SUN / SHE´S VERY YOUNG (1968)

Mainstreamový pre-progresívní rock nepříliš vysoké úrovně, s využitím smyčců a ženského vokálu. Vhodné do sbírky snad jen jako dokument slepé uličky jednoho hudebního směru. Čtyři singly a dost.

Scara Brae

Ralf Seedorff (guitar), Klaus Ihnen (bass), Mario Longino (keyboards), Jürgen Bruns (drums) + Anthony Banks (organ, mellotron), Michael Rutherford (guitar)

1. SCARA BRAE (1985)

Progresívní avantgardní space rock, „totální bláznivá koláž" (dle recenze) – od symfonického „Genesis" stylu, přes garážový rock, blues, až po ragtimové piano. Album vydáno privátně v roce 1985, nahrávky však pocházejí z let 1970-1982. Jako hosté zde vystupují dva členové skupiny Genesis - Tony Banks a Michael Rutherford, což na těchto nahrávkách působí asi nejpodivněji.

Scara Brae

Scarecrew

John Living (vocals, herp, gong, percussion), Steve Schroyder (minimoog, organ), Ramamurti Gresbek (guitar), Raffael Schulz (synthesizer, percussion), Gene Gross (guitar, percussion)

1. MAGICAL MIND (1975)

Vůdčí osobností kapely byl Steve Schroyder (narozen v r. 1950 v německém Niedersachsenu), jeden z prvních pionýrů elektronické space-muziky. V letech 1971 a 1972 se zúčastnil nahrávání desek Alpha Centauri a Zeit se skupinou Tangerine Dream a Seven Up s Ash Ra Tempel. Jediné album Scarecrew bylo živě pořízeno na francouzském turné, po návratu do Berlína byl materiál zpracován a privátně vydán v r. 1975 v počtu pouhých 300 kusů. Ale výsledek určitě stojí za poslech – obsahuje psychedelický výlet plný elektrických kytar, syntezátorových textur, vše podloženo diskrétním pulzováním perkusí…zkrátka povedený klasický krautrockový trip.

Scavengers

ANIMAL STATION / MR. PEACEMAN (1968)

Hannoverská skupina s jediným singlem, vydaným na labelu Tonstudio. Zatímco v případě skladby Animal Station jde spíše o typickou garážovku, Mr. Peaceman představuje poklidnou hippie „love and peace“ muziku.

Peter Schaefer (aka F.A.R.N.)

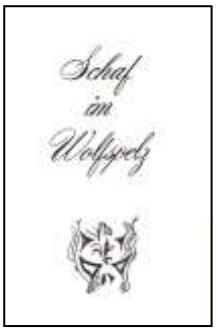
1. PANTA REI (MC, 1982)
2. SCHAF IM WOLFSPELZ (MC, 1982)
3. FRÜHLINGSREGEN (MC, 1982)
4. WAVESCAPES (1984)
5. FARN-WERKE (1984)

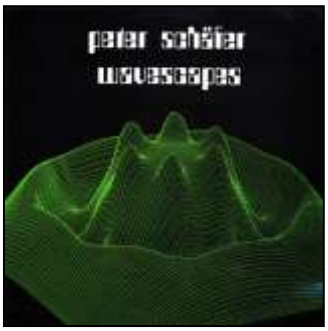
Peter Schaefer, původem z badensko-württemberského Tübingenu (nar. 1962), vystupoval s „živou kapelou“ F.A.R.N. (dvojice hráčů na syntezátory) - hudba obsahovala typický německý rukopis, s kontrastními funky rytmy a „kosmickými dotyky“. V první polovině 80. let vydali čtyři MC kazety. Ve stejné době natáčel také sólo-projekty v space elektronickém duchu, které zpočátku realizoval také pouze na kazetách - první oficiální vinyl Wavescapes vychází v r. 1984, je zde cítit mírný příklon k etno muzice (podobnou tvorbou se prezentoval např. Rüdiger Lorenz).
Pozn.: v první polovině 80. let vydal větší množství kazet (cca 10), v jejich evidenci však vládne poněkud chaos – v dostupných diskografiích je uváděno jiné pořadí, jiné roky vydání, pořádek do toho nevnášejí ani oficiální stránky P. Schaefera (věnuje se zde pouze vydaným LP a CD).

F.A.R.N., 1982 (Kai Uwe Höhn & Peter Schaefer)

Schaf im Wolfspelz | Wavescapes | FARN-Werke

Schakta

Michael Lehmann (drums), Urs Maegert (guitars, vocals), Christoph Mueller (keyboards, vocals), Roland Schaefer (bass, background vocals)

1. TALES (1980)

Solidní progresívní rock á la Genesis nebo Steve Hackett, s typicky „švýcarským“ symfonickým zvukem a anglickými vokály (se silným akcentem).

Schaltkreis Wassermann

Peter J .Wassermann (synthesizers), Stella Wassermann (synthesizers)

1. PSYCHOTRON (1982)

Dvojice švýcarských hráčů na analogové syntezátory, která se dala dohromady v r. 1979. V r. 1982 vydali jedno všeobecně uznávané společné album, určené milovníkům klasické syntetické muziky. V současné době se oba věnují pouze sólovým projektům.

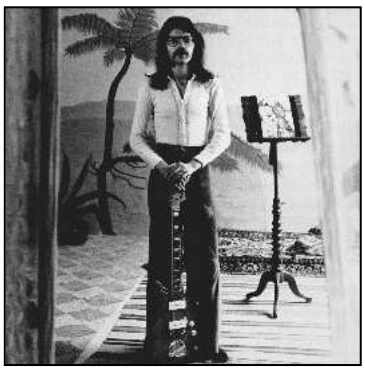

Günther Schickert

Günther Schickert (gt) Axel Struck (gt) Michael Leske (dr)

1. SAMTVOGEL (1974)
2. ÜBERFÄLLIG (1979)

Hudební kariéra tohoto talentovaného kytaristy byla poněkud nevyrovnaná. V r. 1973 začínal hrát v triu GAM (dvě alba). První sólovou desku realizoval Schickert privátně v roce 1974 – jde o „kosmickou“ kytarově-elektronickou hudbu, ovlivněnou albem M. Göttschinga Inventions For Electric Guitar. Později doprovázel na koncertních turné Klause Schulzeho, zúčastnil se i nahrávání jeho alba Moonshine z r. 1976. Další sólové album vychází v roce 1979.

Samtvogel

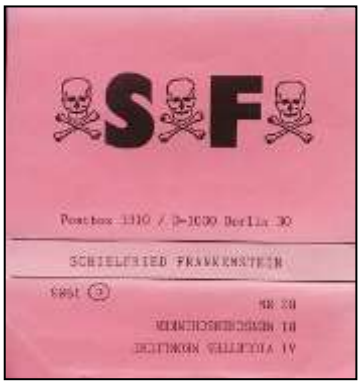
Überfällig

Günther Schickert

Schielfried Frankenstein

1. S.F. (1983)

Privátně vydaná kazeta se třemi skladbami elektronické muziky s industriálními prvky. Autor ukrytý pod pseudonymem Schielfried Frankenstein zůstává neznámý, i když v r. 1982 natočil album Ordal ve spolupráci s Manuelem Göttschingem (vydáno v r. 1985).

Uve Schikora Gruppe

Uve Schikora (vocals, soprano sax, piano, organ), Michael Schubert (vocals, 12-string guitar), Bernd Müller (organ), Jürgen Matkiowitz (guitar), Jurgen Diessner (bass), Reiner Miehatsch (drums), + Frank Schöbel (vocals)

1. DAS GEWITTER (1972)

Obskurní band z bývalé NDR, který vydal jediné album unikátně kombinovaného stylu, mísícího pop music s psychedelií a hutným krautrockem. Podobnou hudbu tvořili například kapely Nosferatu či Xhol.

Julius Schittenhelm

1. ARISTOTELES (1976)

Kytarista a zpěvák J. Schittenhelm je ponejvíce známý jako producent několika alb pro label Ohr. Koncem 60. let psal vlastní, folkem ovlivněnou muziku. V r. 1976 realizoval 13 těchto písní v Tonstudiu Zuckerfabrik ve Stuttgartu za pomoci několika přátel ze skupin Embryo a Missus Beastly. Jde o hudbu pro akustickou kytaru a konga, určenou především skalním fanouškům německého politického folk-rocku.

Schlachtvieh

Dietrich Lohff (keyboards), Uwe Meinelt (keyboards), Johannes Weineck (keyboards), Markus Herzig (bass), Sandro Neuhaus (drums), Matthias Schäuble (guitar), Ulrich Meier (guitar), Judith Pfannenmüller (flute), Thomas Zapf (vocal), Eva Anselm (vocal), Bruno Schaab (vocal)

1. EIN ROCK-ORATORIUM GEGEN DEN KRIEG (1980)

Extrémně raritní album se silným protiválečným zaměřením, privátně vydané v r. 1980. Obsahuje devět značně rozdílných skladeb v rozmezí od solidní elektroniky, přes experimentální minimalismus, psychedelický hard krautrock, až po jemnou baladu s využitím flétny. Mužské i ženské vokály v němčině, textová část je kompilací, složenou z tvorby převážně německých básníků poloviny 20. století. Na obalu použita fotografie od známého ruského válečného fotografa Dmitrije Baltermance (ze série Kerč, 1942).

Schloss

Klaus Luley (guitar, vocals), Roger Käschner (bass), Willi Waid (drums)

1. SCHLOSS (1975)

Rocková kapela s jediným albem, připomínajícím tvorbu skupiny Status Quo počátku 70. let.

Schmetterlinge

Beatrix Neundlinger (flutes, vocals), Erich Meixner (bass, accordion, sax, piano, vocals), Georg Herrnstadt (piano, synthesizer, organ, vocals), Willi Resetarits (drums, percussion, harmonica, vocals), Herbert Tampier (guitars, mandolin, bass, vocals)

1. LIEDER FÜRS LEBEN (1975)
2. BESCHWICHTIGUNGS SHOW (1977)
3. SCHMETTERLINGE (1977)

Rakouský band, zpočátku hrající folk a folk rock, později svoji tvorbu přesměrovali k teatrálnímu progresívnímu rocku, s německými politizujícími texty. Hudebně aktivní i v 80. letech.

Lieder fürs Leben

Beschwichtigungs Show

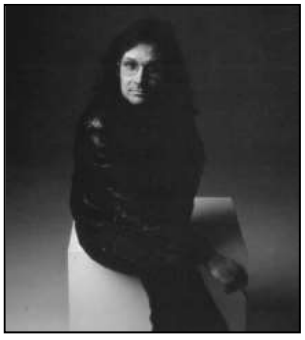
Schmetterlinge

Irmin Schmidt

1. FILMMUSIK (1980)

Jeden ze zakládajících členů skupiny Can (nar. 29.5.1937 v Berlíně). Pod jeho jménem bývá uváděna už hudba k filmu Kamasutra – Vollendung der Liebe z r. 1969 (režie: Kobi Jäger, hudba: Irmin Schmidt & Inner Space Production). V roce 1981 spolupracuje na zdařilém albu s Brunem Spoerrim Toy Planet.
V 80. letech vydává několik sólových desek převážně filmové muziky (postupně Filmmusik Vol. 1 – Vol. 5). První z nich, s prostým názvem Filmmusik, obsahuje hudební doprovod ke třem filmům (In Herzen des Hurrican, r. Hark Bohm, 1979; Der Totte bin ich, r. Alexander von Eschwege, r. 1979; Messer in Kopf, r. Reinhard Hauff, r. 1978). Hudebně jde o progresívní elektronickou muziku, příbuznou tvorbě jeho domáckých Can z období kolem alba Landed.

Richard Schneider Jr.

Richard Schneider Jr. (guitars, synthesizers, percussion, vocals, baritone sax, flutes, piano) + Helmut Zerlett (synthesizer, pianos, drums), Wolfgang Maus (bass), Jaki Liebezeit (drums, congas), Helmut Schneider (synthesizer), Stefan Krachten (drums)

1. DREAMLIKE LAND (1977)
2. FATA MORGANA (1980)

Rockový kytarista a multiinstrumentalista, vydal dvě alba post-progresívní hudby, podobné tvorbě kapel v rozmezí od (pozdějších) Pink Floyd či Eloy, po Can z období kolem alba Saw Delight.

Dreamlike Land

Fata Morgana

Uwe Schniering

1. CLEARED UNIVERSE (1977)

Raritní kraut-acid-folkové album s psychedelickými a elektronickými elementy.

Conrad Schnitzler

1. ERUPTION: SCHWARZ (1971)
2. ROT (1971)
3. BLAU (1972)
4. CON ´72 (1972)
5. GELB (1974)
6. BLAU - LIVE ACTION (1977)
7. CON (1978)
8. CONSEQUENZ (1980)
9. CON 3 (1981)

Hráč na klávesové nástroje (1937-2011). Koncem 60. let spolu s Moebiusem a Roedeliusem založil kapelu Kluster, se kterou nahrál dvě z jejich alb – Klopfzeichen a Zwei-Österei. Potom vedl vlastní skupinu Kluster und Eruption a spoluúčastnil se na prvních studiových experimentech s E. Froesem a K. Schulzem, jež vyústili ve vznik elektronického tria Tangerine Dream. S nimi natočil v r. 1970 jediné album Electronic Meditation. Po rozpadu Kluster und Eruption se usadil

v tehdejším západním Berlíně a přestože se věnoval dále hudbě, přestal být v oblasti profesionální hudební scény aktivní. Desky 1 – 3 vydal v nákladu pouhých 200 kusů v originálních pouzdrech a s třicetiminutovým záznamem koncertu na kazetě jako prémií. Teprve v r. 1978 vydal LP u komerční firmy Egg - obsahuje syrový elektronický hluk. Do svého úmrtí v r. 2011 vydal nepřeberné množství dalších nahrávek poměrně těžko (a smysluplně) seřaditelných.

Schwarz

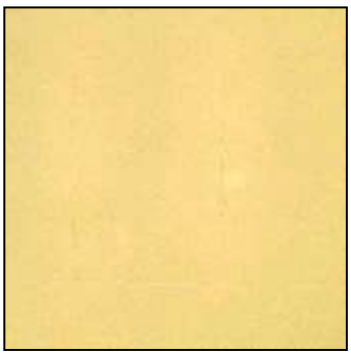
Rot

Blau

Con ´72

Gelb

Blau – Live Action

Con

Consequenz

Con 3

Eberhard Schoener

1. DIE SCHACHTEL (1969)
2. DESTRUCTION OF HARMONY (1971)
3. A DAY´S LULLABY (1971)
4. MEDITATION (1974)
5. WINDOWS (1974)
6. BALI-AGUNG (1976)
7. THE BOOK (1977)
8. TRANCE-FORMATION (1977)
9. FLASHBACK (1977)
10. VIDEO-MAGIC (1978)
11. EVENTS (1980)

Syn dirigenta a hudební kritičky, narozen 13.5.1938 ve Stuttgartu. Studoval hru na housle, v letech 1964-68 působil jako ředitel Bavorského operního orchestru. Počínaje r. 1970 se začíná zabývat fúzí vážné hudby a rocku, experimentuje jako jeden z prvních hudebníků a skladatelů se syntezátory. V r. 1972 vede orchestr, doprovázející na německém turné Procol Harum, později se seznamuje s Jonem Lordem z Deep Purple a natáčí s ním projekt Windows. V druhé polovině 70. let se pak zabýval multimediálními projekty, především ze pomoci laserových efektů. Při těchto experimentech angažoval skupinu anglických hudebníků, z nichž se později vyvinula skupina Police.
Pozn.: první uváděné album pochází z r. 1969 a obsahuje muziku v provedení ansámblu sólistů orchestru Mnichovské státní opery pod vedením E. Schoenera.

Die Schachtel

Destruction Of Harmony

A Day´s Lullaby

Meditation

Windows

Bali-Agúng

The Book

Trance-Formation

Flashback

Video-Magic

Events

Schoenherz

Richard Schoenherz (lead vocals, piano, hammond, synthesizer), Georg Liszt (bass), Jürgen Zöller (drums, percussion), Hartmut Pfanmüller (drums, percussion), Johann Daansen (guitar), Rainer Marz (guitar), Christian Kolonovits (keyboards)

1. WHAT A NIGHT (1978)

Hráč na klávesové nástroje (narozen v r. 1947 ve Vídni), vydal v r. 1975 společně s bubeníkem Manuelem Rigonim symphonic-progresívní album Victor. V r. 1978 mu vychází sólové album What A Night, obsahující 8 solidních skladeb v soft-progresívním stylu. Od roku 1979 spolupracoval se skupinami Black Jack, Einstein a Supermax (zabývajícími se mainstreamem a elektronickou disco muzikou – toť hudební konec).

Bernd Scholl

1. TALES OF FANTASY (1982)

Německý hráč na syntezátorové nástroje, narozený 28.11.1956. První album odlehčené, až relaxační space-syntetiky, vydal v r. 1982 (v žebříčku syntezátorové hudby britského hudebního magazínu Melody Maker obsadil s tímto albem třetí místo). Další album pochází z r. 1986 a přináší odklon k „standartizované“ meditativní odpočinkové muzice, v nastoupené cestě pokračuje až do současnosti (poslední vydané CD pochází z r. 2013).

Bernd Scholl

Robert Schroeder

1. HARMONIC ASCENDANT (1979)
2. FLOATING MUSIC (1980)

Jeden z nejoriginálnějších syntezátorových mágů konce 70. let, zpočátku ovlivněný tvorbou Klause Schulzeho, později šel vlastní cestou směrem k více melodické hudbě.

Harmonic Ascendant Floating Music

Schrott und Spott

A) Dieter Vatter (vocals, violin, guitar), Rainer Guinn Ketz (vocals, mandola, kazoo)
B) Dieter Vatter (vocals, violin, guitar, mandola, kazoo), Rainer Guinn Ketz (vocals, guitar, mandola, kazoo, bodhran), Sonja Hager (vocals, guitar, washboard) + Jean-Marie Pipo Stoll (accordion, vocals)

1. MIR STINKT'S! (1979) A
2. ES IST ZUM KOTZEN (1981) B

Uznávaní anarcho-hippie pouliční muzikanti Dieter Vatter a Rainer Guinn Ketz, hrající na akustickou kytaru, housle, mandolínu a další vlastnoručně vyrobené nástroje. Hudebně se pohybovali někde mezi tvorbou německých Ougenweide a britských Gryphon.

Schrott und Spott

Mir Stinkt´s!

Es ist zum Kotzen

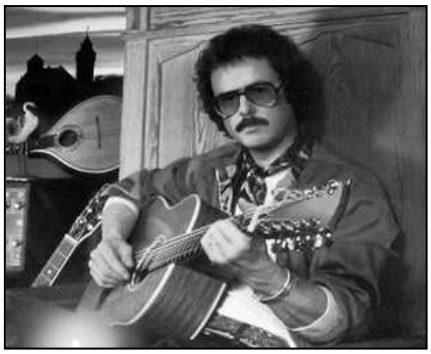
Ernst Schultz

Ernst Schultz (vocal, 12-string guitar, mandolin), Theo Bina (guitar), Jack Grunsky (guitar, harmonica), Sonny Hennig (piano), Tommi Roeder (organ, piano), Walti Schneider (bass, accordeon), Alo Schnurrer (violin), Günther Storch (drums), Wolf Sturm (guitar, sitar)

1. PARANOIA PICKNICK (1971)

Kytarista a zpěvák skupiny Ihre Kinder. Deska obsahuje elektrický folk-rock s německými texty, zabývajícími se politickými problémy. Vyšla v limitovaném nákladu 2600 kopií.

Klaus Schulze

1. IRRLICHT (1972)
2. CYBORG (1973)
3. BLACK DANCE (1974)
4. PICTURE MUSIC (1975)
5. TIME WIND (1975)
6. MOONDAWN (1976)
7. BODY LOVE (1977)
8. MIRAGE (1977)
9. BODY LOVE, VOL. 2 (1978)
10. X (1979)
11. DUNE (1979)
12. DIG IT (1980)

Vynikající hráč na klávesové nástroje a skladatel, přední představitel elektronické rockové avantgardy. Narozen v Berlíně 4. srpna 1947, začínal u psychedelické skupiny Psy Free jako bubeník (1967-1969). Byl členem prvního obsazení Tangerine Dream, později s M. Göttschingem zakládal Ash Ra Tempel (u obou seskupení vystupoval jako perkusionista). Na konci r. 1972 vydal první sólové album, později experimentuje s kvadrofoním zvukem, baletem, světelným show a různými dalšími médii. Ke konci 70. let vystupuje jen zřídka, často se zajímavými hosty (M. Göttsching, Mike Shriever, Arthur Brown ad.).

Za nejlepší bývají považována alba 2, 3, 6 a 10. Mimo uvedenou diskografii vystupoval na prvním albu Tangerine Dream, dále na deskách Ash Ra Tempel, Code III, Cosmic Jokers a na albu Achima Reichela Man Machine.

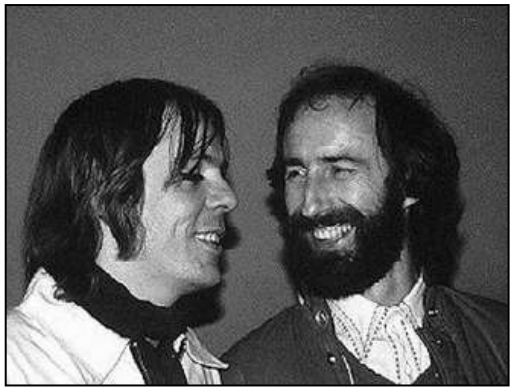

Se skupinou Psy Free,1968

S Michaelem Hoenigem, Paříž, 1974

S Arthurem Brownem, 1979

Irrlicht

Cyborg

Black Dance

Picture Music

Time Wind

Moondawn

Body Love

Mirage

Body Love, Vol. 2

X

Dune

Dig It

Schwarzes Loch

1. SCHWARZES LOCH / PARI KEKKONEN BAND (1981)

obsaženo na: RHEIN - MAIN - SAMPLER (1980)

Další z elektronických pre-industriálních experimentátorů, seskupených kolem labelu Wahrnehmungen, resp. Selektion. Od ostatních kapel se odlišují hlavně poměrně výrazným vokálem.

Scope

Rik Elings (piano, organ, flute, synthesizer), Rens Nieuwland (guitar), Henk Zomer (drums), Erik Raayman (bass, piano, percussion) + Jochen Petersen (soprano saxophone)

1. SCOPE (1974)
2. SCOPE II (1975)

Původem holandská kapela, která nahrála svůj debut v Hamburku - invenční jazz-rock podobný tvorbě Randy Pie, Passport, popř. raným deskám Soft Machine. Druhé album, více funkové, více konvenčnější, již nedosahuje takové úrovně.

Scope

Scope II.

Scorpions

Michael Schenker (lead guitar), Klaus Meine (vocals), Rudolf Schenker (guitar), Wolfgang Dziony (drums), Lothar Heimberg (bass)

1. LONESOME CROW (1971)
2. FLY TO THE RAINBOW (1974)
3. IN TRANCE (1976)

Nejznámější z hannoverských kapel, založeni v r. 1965 jako typická beatová kapela, od druhé poloviny 70. let známý heavy metalový soubor. Jejich tvorba z počátku 70. let však byla zcela odlišná od pozdějšího metalového popíku. První album pro label Brain obsahuje psychedelický hard rock s progresívními a space doteky. Zdařilé kreativní album, podobné např. tvorbě skupiny Guru Guru z téhož období. Se změnou vydavatelství na komerčnější RCA došlo i ke změně stylu – zatímco Fly To Rainbow je ještě excelentní progresívní hard rock, v čele s Hendrixem ovlivněným kytaristou Uli Rothem (nahradil Michaela Schenkera po jeho odchodu ke kapele UFO), další album In Trance už představuje mainstreamový heavy metal, pro jejich další tvorbu typický.

Lonesome Crow

Fly To Rainbow

In Trance

Scramp

Bernd Otto (vocal), Helmut Reimer (guitar), Ronald von Burgsdorff (bass), Wolfgang Spolka (drums)

INSIDE LOOKIN' OUT / WHO HAS SEEN THE WIND (1972)

Založeni v 1971 v německém Lübecku. Prezentovali se muzikou v duchu slavnějších Birth Control, Eloy, Nektar a Jane. Jediný singl realizovali v r. 1972 v počtu 500 kusů.

Scrifis

Marina Lippmann (vocals), Ulrich Amthor (guitar), Jörg Sebald (bass), Klaus Nass (drums), Ralph Lippmann (keyboards)

1. CATCH THE WIND (1979)

2. TAKE IT OR LEAVE IT (1981)
3. …LIVE (1983)

Kapela z Marburgu, složená v r. 1978 z ex-hudebníků skupiny Pell Mell plus výborné zpěvačky Mariny Lippmann. První album vydáno privátně, hudebně i technicky jde o výborně zvládnutý progresívní pozdní krautrock, s anglicky zpívanými texty. Posluchači tohoto druhu muziky vysoce ceněná nahrávka. Další alba pokračují v nastolené cestě.

Catch The Wind

Take It Or Leave It

…Live

Seals

STOP THIS WAR / AROUND THE WORLD (1969)

Seskupení dnes již anonymních hudebníků kolem kytaristy Kinga (?), založeni ve Vídni 28. května 1969. Po velkých výdajích za nástroje a tvrdém zkoušení zahájil jejich první vystoupení 21.6.1969 známý rakouský fotbalista Horst Nemec. V témže roce vydali také svůj první a jediný singl s ústřední skladbou Stop This War. Nekompromisní bicí, syrové tří-akordové varhanní rify, naštvané vokály - to vše tvoří ultraprimitivní punkovou protiválečnou hymnu s agresívním textem, na pomezí tvorby mezi The Monks a The Stooges. Nahrávka měla původně sloužit pouze k propagačním účelům, z jakého důvodu se nakonec dostala na singl není známo, stejně jako dnes

již asi nikdo nezjistí, kolik kusů bylo vylisováno, ani kdo na nahrávce vystupoval – takže jde rozhodně o jeden z nejzáhadnějších a nejneobvyklejších snímků rakouského hudebního undergroundu konce 60. let.

Second Life

Holger Schmidt (gt, voc), Claus Meinhardt (bass), Karl-Heinz Traut (dr)

1. SECOND LIFE (1971)

Progresívní heavy-blues-rockové trio, natočili jediné, celkem zajímavé, album pro Metronome. Nejlepší skladbou byl 20 minutový opus nazvaný, jak jinak, Second Life – začíná jako folková akustická píseň, přechází do kytarového sóla á la Jimi Hendrix, které je následně vystřídáno dlouhým sólem na bicí. Druhá strana obsahuje 4 slušné hard rockové nářezy. V současné době je album považováno za velmi raritní.
V r. 1972 si kapela změnila název na Tiger B. Smith a nahrála další dvě alba pro label Vertigo.

Second Movement

Harald Kesselhack (voc), Thomas Mockl (gt), Sigmund Zeidler (key), Manni Bierbach (sax, flt), Mangred Greiner (bass), Matthias Helk (dr)

1. BLIND MAN´S MIRROR (1976)
2. MOVEMENTS (1978)

Skupina z Coburgu, hrající melodický progress-rock s decentními dotyky klasiky, založený na souzvuku kláves a elektrické kytary (podobnou tvorbou se prezentovali např. Anyone´s Daughter, Amenophis, Rousseau, ad.). První album realizováno privátně v počtu 700 kopií - jde o sofistikovaný, výborně technicky zvládnutý hybrid symphonic a folk rocku, s občasnými jazz-rockovými prvky. Druhé album je více lyricky laděné (vč. textů), srovnatelné spíše s pozdní tvorbou skupiny Eloy či Novalis.

Blind Man´s Mirror Movements

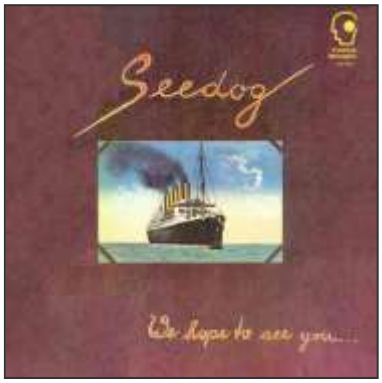
Seedog

Michael Sauber (tenor + sopran sax, flt), Bernie Schuhmacher (tenor sax), Jörg Hahnfeld (bass, acustic gt), Dietmar Burmeister (dr, perc), Lothar Muschinski (voc, gt), Klaus Ponkau (gt, acustic gt, voc)

1. WE HOPE TO SEE YOU (1974)

Solidní prog-rock, prokládaný jazzovými a folkovými prvky. Album věnováno Klausi Schulzovi.

Seelow (& Mayer Formation)

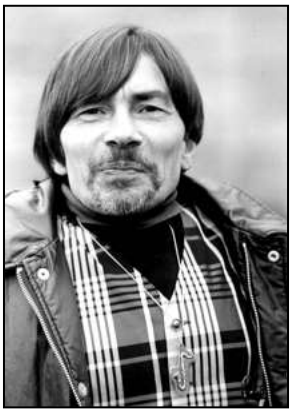
SOUL-IN / NEFER (1968)

1. MR. DYNAMITE (1969)

Kapela kolem saxofonisty Dietera Seelowa, pocházející ze Stuttgartu. V r. 1969 natočili jazz-psychedelické album Mr. Dynamite, které je skvělé, i když nedosahuje úrovně vyhlášených živých provedení. Kromě své skupiny D. Seelow vystupoval také s výbornou pódiovou kapelou Erna Schmidt.

Dieter Seelow

Seesselberg

Eckart Seesselberg, Wolf-J. Seesselberg

1. SYNTHETIC SPACE (1973)

Bratrské duo Seesselberg soukromě vydalo jedno album plné experimentální elektroniky v duchu tvorby skupiny Kluster a Conrada Schnitzlera, s relativně krátkými skladbami. Zajímavá kuriozita pro sběratele předindustriálního experimentálního rocku.

Seffil

WHEN TO YOU COME, I´M WAIT FOR YOU / I´M DOWN (1970)

Soft-progresívní rock s folkovým podtextem - nepříliš originální spojení.

Peter K. Seiler

Peter K. Seiler (moog, pianos, mellotron, organs, sounds), Ronald Brand (bass), Gerd Köthe (tenor/soprano saxophones, flute)

1. KEYBOARDS & FRIENDS (1973)

Peter K. Seiler začínal s elektronickou muzikou v r. 1972, když sestavil vlastní hudební formaci (spolu s Ronaldem Brandem na basu a saxofonistou Gerdem Köthem). Experimentoval, podobně jako Wolfgang Dauner, s jazzem a syntetickou muzikou - výsledkem bylo víceméně dokumentární album Keyboards & Friends. Mínusem je ovšem špatná zvuková kvalita nahrávky.
Po ukončení tohoto projektu založil Seiler skupinu Tritonus (progresívní rock v duchu Emerson, Lake and Palmer). V pozdních 70. a raných 80. letech zformoval řadu dalších seskupení, věnujících se rockové a syntezátorové hudbě, komponoval také filmovou muziku. Ještě později, jako „syntetista“ s podpisem IC tvořil „novou instrumentální muziku“, kombinující klasickou a new-age hudbu s rockovými elementy.

Serene

Peter Wolk (vocals), Achim Kirschning (keyboards), Berny Töberg (guitars), Lothar Heimberg (bass), Jim McGillivray (drums)

1. SERENE (1979)

Symfonický hard rock, srovnatelný s pozdější tvorbou skupiny Birth Control. Hudba docela přijatelná, i když nijak zvlášť originální. Bubeník J. McGillivray počátkem 70. let působil u podstatně známějších Epitaph, po ukončení spolupráce s kapelou Serene přešel do Eloy.

SF

S.F. (vocals, synthesizer, sequencer) + Manuel Göttsching (guitar)

1. ORDAL (1982)

Podivný elektronický projekt zpěváka a hráče na syntezátory, ukrytého za pseudonymem S. Frankenstein. Album bylo natočeno a mixováno v r. 1982 (privátně realizováno až v r. 1985) za pomoci Manuela Göttschinga, který zde také nahrál veškeré kytarové party. Výsledný dojem – album je pro příznivce tohoto stylu velice dobře poslouchatelné, i když působí (vč. obalu), jakoby oba hlavní protagonisté byli při jeho realizaci notně zhulení.

SF: Ordal

SFF (aka Schicke, Führs & Fröhling)

Eduard Schicke (dr), Gerhard Führs (key), Heinz Fröhling (bass, gt, melotron)

1. SYMPHONIC PICTURES (1976)
2. SUNBURST (1977)
3. TICKET TO EVERYWHERE (1979)

Trio produkující typický instrumentální symfonický rock druhé poloviny 70. let. První deska nahrána v Dierks Studiu. Zajímavostí je, že producentem této nahrávky měl být původně Frank Zappa, bohužel ve stejné době pracoval na svém albu Zoot Allures, takže z dohody nakonec sešlo.

Symphonic Pictures

Sunburst

Ticket To Everywhere

Shaa Khan

Klaus Grandt (vocals, percussion), Jochen Gutermuth (bass), Walter Kaulhausen (drums, choir), Horst Schlechtriemen (keyboards, choir), Roalnd Soltysiak (guitars), Heiner Waldmann (vocals, acoustic guitar)

1. THE WORLD WILL END ON FRIDAY (1977)
2. ANYTHING WRONG? (1979)

Jako mnoho jiných začínajících rockových skupin, i Shaa Khan odstartovali jako studentská kapela, hrající skladby z repertoáru svých slavnějších idolů Deep Purple, Led Zeppelin, apod. Přes krátké jazz-rockové období se postupně jejich tvorba ustálila na klasickém progress-rocku v duchu Grobschnitt či Gentle Giant, se dvěma sólovými zpěváky a invenční instrumentální prací.

The World Will End On Friday

Anything Wrong?

Shamrock

NIXY / AMERICAN MARY (1971)

Jediný singl švýcarské kapely, vydaný na labelu Splendid. Jde o poměrně nezajímavou a výhradně instrumentální směs (asi) rocku a folku, B-side však zabíhá až do jakési značně podivné western-country muziky, ovšem s kytarou jak z ruského filmu.

Shannondoa

DIES IRAE / SHANNONDOA'S TRAUM (1972)

Část Mše pro mrtvé, realizovaná jako singl na labelu Ohr. Křesťanští křižáci Shannondoa pořídili nahrávku s poměrně moderním zvukem, ve které umělecky ztvárnili příběh černých otroků, lynčovaných davem. Kvalitní psychedelický bigbít s načechranými kytarami a německými texty. *Pozn.:* v některých recenzích jsou uváděni pod názvem Shanandoa.

Shatters

BORN TO DIE / NOISES (1969)

Domovem této partičky byl Ludwigsburg, předměstí Stuttgartu, druhým domovem pak hamburský Star Club, ve kterém vystupovali již od r. 1964 (původně pod názvem The Shutters). Aktivní i v současnosti (jako The Original And The New Shatters). V době své největší (regionální) slávy produkovali směs poměrně decentní psychedelické a undergroundové muziky. Jediným produktem však nakonec zůstal singl pro Phillips, s více než netypickým tripem do heavy progresívního teritoria.

Shiver

Dany Rühle (guitar, harmonica, vocals), Jelly Pastorini (organ, piano), Mario Conza (bass, flute, vocals), Roger Maurer (drums, vocals), Peter Robinson (lead vocals)

1. WALPURGIS (1969)

Velice mysteriózní kapela ze Švýcarska (St. Gallen). Jediné album vydali ve vlastní produkci, přebal vytvořil H.R. Giger, hudba se pohybuje v rozmezí od syrové psychedelie po progress rock, zvuk nahrávky je velmi syrový.

Shiver

Sicher

Peter Müller (bass, guitar), Stefan Sieber (cello, bass), Beat Lustenberger (drums), Catherine Graf (flute), Paul Sieber (flute), Kuno Müller (guitar), Markus Sibler (keyboards), Klaus Caspar (keyboards, tenor saxophone)

1. SICHER (1981)

Švýcarská instrumentální kapela, produkující velice příjemný symfonický progress rock, s použitím klasických témat, na jediném albu převedli do rockové podoby např. Toccatu od J. S. Bacha.

Siddhartha

Martin Mörike (organ, piano, vocals), Klaus Hermann (drums), Gerhard Kraus (violin, vocals), Eberhard Müller (guitar), Klaus Scharff (drums) + Gabi Popmanith (vocals), Iris Rothermel (flute), Lothar Mattlinger (tuba)

1. WELTSCHMERTZ (1975)

Krautrocková obskurita, jediné privátně vydané album obsahuje melodickou sférickou muziku, vzdáleně připomínající starší tvorbu Pink Floyd.

Siddhartha

Lothar Siems & Walter Quintus

Lothar Siems (composition, production), Walter Quintus (composition, production), Gisela Siems (lyrics), Neil Landon (vocals as Adolf Hitler), Peter French (vocals as Joseph Goebbels), Marti Webb (vocals as Eva Braun), Ian Cussick (vocals as Warning Man, Soldier, Jew), Ingeborg Thomson (vocals as Revue Girl), Karl Allaut (guitars), Benny Bendorf (bass), Jean Jacques Kravetz (keyboards), Adrian Askew (keyboards), Bob Lanese (trumpets), Herb Geller (flutes, saxophone), Okko Bekker (percussion), Berte Engels (drums) + Phil Baumgarden, George Hayworth, Lyvia Yim, Iris Moore, Audrey Motaung Williams, Adrian Askew, the Kodalis Chor (choir) ... and others

1. (ROCK OPERA) DER FÜHRER (1977)

Bizarní protiválečná rock-opera na poněkud kontroverzní téma, jakým bezpochyby byla existence Adolfa Hitlera, resp. jeho vzestup a pád v letech 1933-1945. Hudbu složila autorská dvojice Lothar Siems a Walter Quintus (texty Gisela Siems), kteří spolu vystupovali už v 60. letech ve skupině The Chamberlains, později ve folk-progresívních Parzival. Hudba – mix téměř popových a rockových melodií – se pohybuje na lince od britských 10cc po Alan Parsons Project. Na nahrávání alba se podílela celá řada významných hudebníků té doby.

Silberbart

Hajo Teschner (gt, voc), Werner Klug (bass), Peter Behrens (dr, perc)

1. 4 TIMES SOUND RAZING (1971)

Další z řady dnes prakticky neznámých kapel krautrockové vlny. Jediné vydané album patří dnes ve sběratelských kruzích k velmi ceněné raritě. Obsahuje zdařilé dlouhé, ale pestré psychedelické

kompozice spíše tvrdšího ražení, plné zboostrovaných, místy hendrixovsky kakofonických kytarových sól, zemité rytmiky a ječivého vokálu (výhradně v angličtině) - to vše s nezaměnitelnou atmosférou německého undergroundu své doby. Na CD vyšlo pouze v bootlegu, nicméně ve vcelku obstojné zvukové kvalitě.

Siloah

A) Renate Knaup (voc), Manuela Freifrai von Perfall (perc, tambourin), Heinrich "Tiny" Stricker (voc, shinai), Wolfgang Görner (bass)
B) Renate Knaup (voc), Florian Laber (bass, voc), Marcus Krug (drums), Blacky Zumstein (perc)

1a. SILOAH (LIM. ED. 600, 1970) A
1b. SÄUREADLER (1971)
2. SUKRAM GURK (1972) B

Mnichovská undergroundová kapela. První album vyšlo nejprve eponymicky jako soukromá limitovaná edice a teprve po roce se objevilo pod novým názvem u malé bavorské firmy German Blues And Underground. Jako Säureadler bylo také poprvé vydáno na CD u Lost Pipedreams, kteří v roce 1993 připravili v limitované edici 500 kusů obě alba, ovšem prskající a bez bonusů. Teprve v letech 98/99 se Garden Of Delights postarali o důstojnější novou podobu těchto sběratelů vysoce ceněných nahrávek.
LP 1 bylo nahráno komunitním způsobem s řadou hostů (u jednoho z nich si dnes už ani nikdo nepamatuje, jak se vlastně jmenoval) a podepsané jen křestními jmény či přezdívkami. Výsledek odpovídá pracovnímu postupu - jde o převážně akustické album, střižené módními indickými vlivy a zatopené v lysergidu, nicméně celkový výsledek je daleko zdařilejší, než třeba v případě proslulé session Amon Düül I. CD bonusy jsou pojednány v obdobném stylu - jde o singl nahraný a "vydaný" v roce 1970 v jediném exempláři a obsahující skladbu Mit Tiny Nach Tanger rozdělenou na dvě strany, plus skladbičku prokládající první stranu sampleru Release.
Druhé album nahráli ve zcela odlišné sestavě (kromě Argauera) a obsahuje také naprosto jinou hudbu - ukázkově garážovou psychedelii postavenou na monotónním kvílení varhan, zkouřených vokálech a přímočaré rytmice. Je dost pravděpodobné, že nebýt právě tohoto LP, byl by zájem sběratelů o Siloah podstatně menší. Jako bonus je u Garden Of Delights připojena hudebně zcela nekonsistentní, v podstatě popová nahrávka, kterou Argauer pořídil v roce 1973 se dvěma členy Os Mundi.

Siloah

Siloah

Sukram Gurk

Sincerely P.T.

Manfred Schoof (trumpet), Shake Keane (flugelhorn), Jiggs Whigham (trombone), Jasper van't Hof (keyboards), Siegfried Schwab (guitar), Curt Cress (drums), Joe Nay (drums, percussion), Peter Trunk (bass)

1. SINCERELY P.T. (1973)

Mnichovský jazzový big band, v čele s veteránem frankfurtské jazzové scény Peterem Trunkem.

Peter Trunk

Singing End

Dieter Geis (drums), Rolf Lammers (keyboards), Rainer Pietsch (piano, organ, oass, acoustic guitar, vocals), Günther Lückerath (vocals, guitar), Herbert Ihle (vocals, varmonica, guitar), Alf Gardener (vocals, percussion)

1. LISTEN TO THE MUSIC (1970)

Poměrně nezajímavé, archaicky působící, rockové album s občasnými soft-psychedelickými momenty. Nahráno v kolínském Rhenus Studiu v prosinci 1970.

Singing End

Sinto

Hannes Beckmann (violin, bass, percussion, vocals), Abu Dram (drums, percussion, vocals), Alfred Jones (guitar, percussion, vocals), Peter Holzwig (pianos, organ, percussion, vocals), Ralph P. Fischer (bass, percussion, vocals), Cotch Black (percussion, vocals)

1. RIGHT ON BROTHER (1972)
2. SONHO NEGRO (1978)

Spojení hudebníků z kapel Rattles, Embryo a Between, jejichž debutové album předvedlo rockovou muziku britského střihu, s jazzovými a bluesovými přesahy, ne nepodobné hudbě kapel Colosseum, Mogul Trash, apod.

Right On Brother Sonho Negro

Sinus

Robert Julian Horky (flutes, voice, synthesizer), Franz Machek (bass), Wolfgang Reisinger (drums)

1. JULIAN DREAM (1979)

Jazz-rockové trio, seskupené kolem flétnisty R. J. Horkyho (album bylo původně zamýšleno jako jeho sólový projekt). Hudba srovnatelná s tvorbou Chrise Hinzeho.

R.J. Horky & F. Machek

Sirs

Charly Foglar (bass, vocals), Robert Zawiacic (drums), Peter Güttenberger (keyboards, sax), Walter Madl (guitar), Michael Manak (rhythm guitar, vocals)

SUNSHINE GIRL / I SAW YOU THERE (1968)
O SUSANNA / PROUD MARY (1969)

Vídeňská garážová kapela, založená v r. 1968. Členové se seznámili při účinkování ve folkové skupině Akkordeonorchester Fiala. Původně vystupovali pod názvem Flyers, brzy však název změnili na The Sirs, pod kterým také vydali v letech 1968 a 1969 dva singly. Často vystupovali v Německu, Holandsku a Švýcarsku. Skupina ukončila svoji činnost v r. 1975.

Sitting Bull

Bernd Zamulo (bass, vocals, piano), Pit Schimkat (vocals), Rolf "Zotty" Brockhorst [Rolf Brockhoff] (guitar), Achim "Acym' Brierley (drums)

1. TRIP AWAY (1971)

Kvartet hudebníků, pocházejících z okolí Hamburku. V r. 1971 vydali album obsahující 10 skladeb amerického west-coast stylu (zřetelné vlivy skupiny Grateful Dead, příp. Creedence Clearwater Revival) s dominujícími elektrickými i akustickými kytarami, s klávesami v pozadí.

Sixty Nine

Armin Stove (voc, key), Roland Schupp (dr)

1. CIRCLE OF THE CRAYFISH (1973)
2. LIVE! (1974)

Skupina složená ze dvou protagonistů – zpěváka, skladatele a multi-klávesisty A. Stova a zručného bubeníka R. Schuppa. Tvorba ovlivněná hudbou skupin Nice a EL&P – dlouhé klávesové kompozice s pseudoklasickými a rockovými prvky. Velice solidní muzika, za lepší je všeobecně považováno koncertní dvojalbum.

Circle Of The Crayfish Live!

Skibbereen

Düde Dürst, Max Lässer, Ruedi Hoppler, Roland Ambühl, Erwin Bucher, Kathryn Gurewtisch

1. SKIBBEREEN (1976)
2. FOLK-ROCKIN´ (1978)
3. GET UP AND DANCE (1980)

Švýcarský progresívní folk rock překvapivě dobré kvality. Na bicí hraje Düde Dürst, známější ze svého účinkování v legendární psychedelické kapele Krokodil (se kterými Skibbereen často vystupovali). Především první album stojí za poslech.

Skibbereen

Folk-Rockin´

Get Up And Dance

Skin

Peter Raab (guitar, vocals), Günther Blackfarmer (keyboards), William Emms (bass), Nikola Jaritz (drums, percussions)

STOP THE LIGHT / LIKE A HOBO ON THE TRAIN (1972)

Skupina z rakouského Grazu. Proto-punkový „zázrak“ s jediným singlem, strana A obsahuje nahrávku plnou bicích a zvuků bonga, které vzápětí vystřídá jedno z nejprimitivnějších varhanních sól všech dob. V současné době údajně jeden ze členů kapely pracuje jako pilot letadla, druhý jako jazzový perkusionista, další jako dramatik zábavných pořadů…

Skyline

Reinhard Glowatzke (gt), Udo Lummer (gt), Werner Vogt (bass, voc), Michael Stickdorn (dr), Raimund Führig (perc)

1. LOUISE FOR ONE NIGHT (1976)

Krátkodobá záležitost, zformovaná kolem ex-členů skupiny Virus. Hudba obsahuje hard rock s jazzovými prvky, s výbornými kytarovými party.

Skyline (II.)

MOONDREAM / SPACE FEVER (1978)

Dvě kratší, nenáročné elektronické kompozice z pera pianisty Freda Schreiera. Snadno postradatelné.

Slapp Happy

Peter Blegvad (vocals, guitar, sax), Anthony Moore (guitar, keyboards), Dagmar Krause (vocals) + Günter Wüsthoff (saxes), Werner Diermaier (drums), Jean-Hervé Peron (bass)

1. SORT OF (1972)
2. ACNALBASAC NOOM (1973)
3. SLAPP HAPPY (1974)
4. ACNALBASAC NOOM (1982) = *nahrávka LP 2 z roku 1973*

Legendární mezinárodní písničkářské trio, působící v Německu. Svá (nejlepší) první dvě alba nahráli s kapelou Faust, ovšem původní verze Acnalbasac Noom byla vydána až po deseti letech jako LP 4, a pro edici u Virgin byla přetočena znovu a bez Faustů. Později se přestěhovali do Británie a připojili se ke kapele Henry Cow, se kterými natočili další dvě alba Desperate Straights v r. 1974 a In Praise Of Learning v r. 1975. Všichni tři členové se později věnovali sólovým projektům.

Sort Of

Acnalbasac Noom

Slapp Happy

Slut

HEAVY SURF SOUND BLUES / (1968)

Celkem předvídatelné rockabilly s tvrdou basou a solidní kytarou, na případné tancovačce určitě slušný odvaz.

Slyboots

I FEEL SO GOOD / HERE´S A HEART (1969)

Rockový singl s totálně nezvládnutým „přepáleným“ zvukem. Díky tomuto defektu však jde o jednu z nejvíce „heavy“ německých nahrávek konce 60. let. Kapela – studenti z vestfálského Bergneustadtu, hudebně aktivní do r. 1970; realizace - podivný label s názvem Lorby / Dr. Rolf Binder, Dokumentar-Tonaufnahmen.

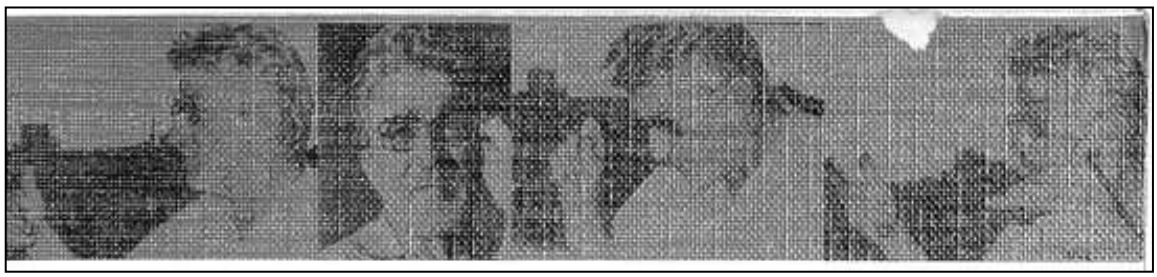

Anton Walter Smetak

1. SMETAK (1974)
2. INTERREGNO (1979)

Narozen 2.2.1913 ve švýcarském Zurichu (jako syn českých rodičů), velkou část života však strávil ve městě Salvador, ležícím v jedné z největších brazilských provincií Bahii, kde také 30.5.1984 zemřel. Sochař, spisovatel, hudební skladatel, hráč na cello a domorodé hudební nástroje, které si i sám vyráběl. První sólové album vydal až v r. 1974 a obsahuje podivnou experimentální muziku s mystickým základem, na nahrávce se podíleli známí brazilští hudebníci jako např. Gilberto Gil, Tom Zé a skupina Tak Tak (složená ze studentů School of Music z Federal University of Bahia, na které vyučoval muziku). V r. 1979 mu vychází druhé album Interregno, vycházející ze stejných principů (natočeno ve spolupráci se skupinou Conjuncto de Microtons).

Smetak

Interregno

Snake In The Grass

1. HOT & SWEET WITH BEAT (1969)

Další ze zcela neznámých raritních uskupení. Známo je pouze datum vzniku nahrávky, deska obsahuje beatovou muziku, typickou pro konec 60. let, slušné úrovně.

Snappers

1. THE SNAPPERS (1968)

Další z britských skupin, usazených v druhé polovině 60. let v Německu. Zde měly tyto „druhojakostní“ skupiny větší prostor, než v tzv. Swinging London, přeplněném bigbítem k prasknutí. Pro německou Decca vydali dva beatové singly, jejich magnum opus však bylo eponymní album (label Elite Special, 1968), které je v současné době prakticky nedostupné. Deska však může být zajímavá spíše jen pro příznivce beatové či post-beatové muziky.

Snowball

Curt Cress (drums, percussion), Dave King (bass, synthesizer), Kristian Schultze (keyboards), Roye Albrighton (vocals, guitar)

1. DEFROSTER (1977)
2. COLD HEAT (1979)
3. FOLLOW THE WHITE LINE (1980)

Superskupina, složená ze tří jazzových hudebníků (dva bývalí členové Passport) a frontmana skupiny Nektar R. Albrightona. Na prvním albu produkovali zajímavý progresívní rock na způsob skupin Karthago a Nektar. Po odchodu Albrightona do své domovské kapely vydali další dvě alba soulem ovlivněného rocku, na jednoznačně komerční bázi.

Defroster

Cold Heat

Follow The White Line

Sodom

Uli Tamm (vocals), Jürgen Kraaz (vocals, guitar, piano, harmonica), Norbert Friesecke (guitar), Bernd Neumann (bass), Kini Kienbaum (drums) + Hannes Gehring (trumpet)

1. GUTEN MORGEN (1980)

Berlínská kapela, která vydala jedno album slušné progresívní muziky, plné těžkých rytmů, akustických folkových partů, jednoduchých kytarových riffů, vše v solidních aranžích. *Pozn.:* neplést si se známou německou trash-metalovou skupinou téhož jména.

Softeis

Gerhard Eismann (lead guitar), Werner Eismann (vocals, bass), Peter Bellendir (drums), Gerald Schwarz (guitar), Eleonore Wittekindt (keyboards) + Klaus Nass (drums)

1. THE COLOURS OF A RAINBOW (1978)
2. EISKALT (1981)

Nepříliš originální skupina z Marburgu, spíše regionálního charakteru. Obě alba obsahují soft-progresívní materiál, plný anglo-amerických klišé. Podobnou tvorbou se prezentovali např. Saffran, ovšem v podstatně nápaditější formě. Melodicky v pořádku, zvukově už je to horší, vyloženým mínusem jsou však kýčovitě („vesnicky-zábavově“) znějící klávesy.

The Colours Of A Rainbow

Eiskalt

Softice

Chubby Dexter (vocals, guitar), Walter Ackermann (flute, alto/tenor saxophones, vocals, percussion), Peter Schaller (guitar, trombone, choir), Ueli Vogel (organ, piano, choir), unknown (bass, choir), unknown (drums, percussion, choir) + Alexander Felix (trumpet, vocals),

1. SOFTICE (1972)

Švýcarské pop rock´n´soulové combo, zformované na základech beatových Joy Men´s Group. Vydali v letech 1970 – 1974 čtyři nepříliš zajímavé singly a jedno album.

Sonics (aka Sonic)

Mike (guitar), Brian (drums), Ray (guitar, vocal), Joe (bass)

HEY BABY / HEARTBREAK CITY (1968)
1. ORIGINAL ENGLISH BEAT COMPANY (1969)

Skupina složená ze dvou Skotů a dvou Britů, usazených v letech 1965-1969 v německém Kasselu. V Německu také vydali v letech 1966 a 1968 dva singly. Jediné album vyšlo už v Anglii pod poupraveným názvem Sonic - poměrně originálně zde prezentovali skladby Boba Dylana, Steppenwolf, Deep Purple, Grapefruit ad. Deska obsahuje jedinou původní kompozici - Mr. Busdriver - v klasickém dřevním rockovém duchu.

Sound Machine

BLACK SUGAR HONEY / WOMEN (1971)
THE TEASER / LIFE GOES ON (1971)

Nápaditý hard rock s psychedelickými prvky, výborným vysokým vokálem a šlapající rytmikou.

Southern Comfort

Jan Extra (guitar), Lutz Helmdag (guitar, choir), Chris Kuhlmey (drums, choir), Stefan Neumann (bass), Werner Stanke (bass, choir), Rainer Stanski (guitars, vocals) + Friedemann Benner (piano, vocals), Achim Seidel (percussion)

1. JOIN IN (1979)

Berlínská skupina, která byla dlouhou dobu v krautrockových kruzích záhadou. První krátký - hard rockový - track Fat Man se objevil na výběru Just Friends Live z r. 1980. Poté se na trhu (v r. 1990) objevilo album, původně natočené v r. 1979 - úvodní skladba Try To Be A Man představuje výborný progresívní hard rock á la sk. Epitaph, zbytek alba se však z větší části zamotává v reggae a country rytmech a melodiích. Kvalita alba upadá - výsledný dojem je tak poněkud rozpačitý.

Spacebox

A) Uli Trepte (bs, voc), Edgar Hoffmann (sax, flute), Julius Golombec (gt), Lotus Schmidt (drums, congas), Winfried Beck (drums)
B) Uli Trepte (bs, voc), Edgar Hoffmann (sax, flute), Julius Golombec (gt), Lotus Schmidt (drums, congas)

1. SPACEBOX (1979) A
2. KICK UP (1984) B

Málo známý soubor Uli Trepteho (ex-Guru Guru, Neu!, mihnul se i ve Faust). Obě alba reeditovala teprve v roce 1996 japonská firma Captain Trip. Obsah sice není úplně nezajímavý, ale silně ho dehonestuje technická kvalita nahrávky, připomínající spíše špatný bootleg. O nic lepší (ba spíše naopak) není ani tamtéž vydaná živá nahrávka příležitostného Trepteho souboru Kickbit Information - Bitkick (1998), nahraná v roce 1975 a neblaze poznamenaná tehdejší jazz-rockovou manýrou.

Spacebox

Kick Up

Sparifankal

Carl-Ludwig Reichert (gt, voc), Tillmann Obermaier (gt, voc), Stefan Liedke (gt), Florian Labor (bass, voc), Günther Sonderwald (dr)

1. BAYERN ROCK (1976)
2. HURAXDAX DRUDNHAX (1978)

Bavorská polit-folk-rocková skupina kolem C.L. Reicherta a T. Obermaiera. První koncert uskutečnili v r. 1972. O tři roky později podepsali kontrakt s alternativním labelem April, v únoru 1976 nahráli svoje live-show, které vydali na LP pod názvem Bayern Rock. Sparifankal se prezentovali drsnou neučesanou muzikou s politizujícími texty, zpívanými v bavorském dialektu.

Bayern Rock

Huraxdax Drudnhax

Spartacus

Helmut Müller (guitar, vocals, synthesizer), Ruedi Gust (organ, piano, vocals), Manfred Fries (drums, vocals), Christian Meyer (bass, vocals)

1. SPARTACUS (1979)

Zformováni v lednu 1978 v severním Švýcarsku, nedaleko jezera Bodensee, na hranicích s Německem (dle bookletu). Skupina absolvovala v letech 1978-79 mnoho hudebních festivalů, megararirtní sampler z tohoto období byl vydán u neznámého vydavatelství KD Records. Album obsahuje „živý“ záznam typického garážového heavy progresívního bigbítu, s výraznými sólo pasážemi na hammondky a elektrickou kytaru. Kvalita nahrávky je bohužel prachbídná a jde tedy spíše o sběratelskou „dokumentární“ kuriozitu. O CD reedici v omezeném nákladu se postarali v r. 1997 u Black Rills Records. Spartacus také pořídili materiál na „klasické“ LP, k vydání však již nedošlo a mezi fanoušky se album dostalo neoficiálně pouze ve formě hudební bootleg-kazety. K rozpadu skupiny došlo v dubnu 1979. Kytarista skupiny H. Müller vydal v r. 1979 vlastní hudební projekt pod názvem Frozen Ghost.

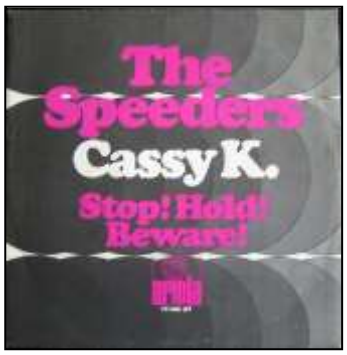
Speeders

Peter Skubella (vocal), Ottokar Reimann (guitar, bass), Dieter Reimann (bass), Klaus Giemulla (guitar), Gerd Kruppa (drums), Kurt Matthaeus (organ)

GOOD BYE SOFIA / GO GO ANYWHERE (1968)
CASSY K. / STOP! HOLD! BEWARE! (1970)
I CAN´T GET IT / TIME WILL NEVER CHANGE / NO MORE WAITING / LILLY JILL (1970)

Skupina, pocházející ze Stuttgartu. Začínali v polovině 60. let jako typická beatová skupina (tři singly v r. 1966), další dva singly pocházejí z let 1968 a 1970. V r. 1970 nahráli také několik dalších (oficiálně nevydaných) skladeb solidního psychedelického rocku s výrazným zvukem kláves.

Spektakel

Werner Protzner (bass, vocals), Detlef Wiedecke (hammond, mellotron, moog, vocals), Eduard Schicke (drums), Heinz Fröhling (guitar, mellotron, vocals)

1. SPEKTAKEL (1974)

Zformováni v r. 1969 v Oldenburgu původně jako trio (Wiedecke, Schicke, Protzner), od počátku byli součástí místní undergroundové scény. Vynikali spontánními hudebními improvizacemi, mírně ovlivněnými tvorbou raných Deep Purple. Hrávali téměř denně, jejich sejšny nezřídka trvaly až pět hodin. Všichni tři hudebníci se brzy i se svými rodinami odstěhovali do městečka Steenfelde v oblasti Ostfriesland, kde společně postavili dům a věnovali se hudebním projektům. V r. 1973 zaměnil kytarista Wiedecke svůj nástroj za klávesy, s čímž přichází i jiný zvuk kapely. V té době se do „Spektakel-House“ nastěhoval se svojí manželkou a dcerou kytarista Heinz Fröhling. Společně se ponořili do světa komponování a hudebních improvizací. Jejich hudba obsahovala nejrůznější prvky od klasického hard rocku po zcela atonální muziku. Společně tvořili, žili i nahrávali, nikdy neměli žádný management, ani hudební label. Jejich jediné album obsahuje deset naživo pořízených skladeb, zachycujících kapelu ve vrcholné formě. Krátce po vydání této nahrávky se skupina rozpadla. Heinz Fröhling a Eduard Schicke se spojili s Gerdem Führsem a založili kapelu Schicke-Führs-Fröhling.

Sperrmüll

Helmut Krieg (gt, mandoline, voc), Harald Kaiser (bass, voc), Reinhold Breuer (voc, perc), Peter Schneider (key)

1. SPERRMÜLL (1973)

Zapomenutá německá kapela, která vznikla roku 1971 v Kolíně na Rýnem. Vyprodukovala jediné album zdařilého, anglicky zpívaného hard rocku s překvapivými artistními prvky. CD reedice obsahuje navíc dva demo snímky pro EMI, pořízené v roce 1972 před kontraktem s Brain. Brzy po vydání alba se skupina rozpadla. Krieg založil s Jürgenem Winterem soubor Winterkrieg; zbylí členové Sperrmüll se z hudby vytratili beze stopy.

Sphinx Tush

Andreas Smietana (bass, lead vocals), Wolfgang Lindner (drums, percussion, vocals), Rainer Baumann (guitar, vocals)

CRASHVILLE (1970)

obsaženo na: POP & BLUES FESTIVAL '70
LOVE & PEACE (1970)

Trio produkující „hyper heavy blues rock“. Krátkodechý band kytaristy Rainera Baumanna (Frumpy). Na koncertech s nimi vystupoval také známý bubeník Zabba Lindner z Tomorrow´s Gift. Jediná skladba Crashville vyšla na dvou výše zmíněných výběrech.

Spirit Of Sound

Skupina z Düsseldorfu, vystupující na tamější regionální scéně zhruba od r. 1969. Jejich tvorba však trpěla neustálými změnami v sestavě. Svůj styl sami nazývali jako free-rock, bohužel se

nedochoval žádný hudební záznam. Za několi let existence prošli skupinou např. Wolfgang Riechmann (později klávesák ve sk. Streetmark), Wolfgang Flür (perkusy, člen Kraftwerk na albu Autobahn) a Michael Rother (Kraftwerk, Neu!).

Spirulina

Andreas Pedersen (guitar), Bruno Frenzel (guitar), Manfred Hof (keyboards), Sama Hertz (bass), Gerhard Klien (drums)

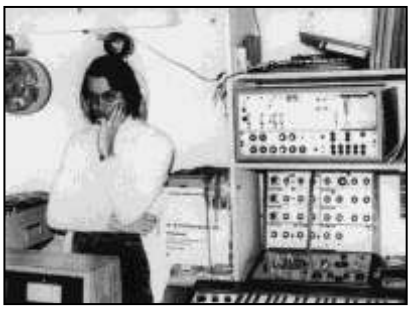
obsaženo na: UNKNOWN DEUTSCHLAND: VOLUME 2

Kapela s jediným trackem na výběrovce Unknown Deutschland, Vol. 2. Ve skladbě The Message z r. 1976 předvádějí soft elektronickou muziku, která by určitě nemusela znít špatně jako hudební podklad pod přírodovědecký filmový dokument - připomíná pozdní, již poněkud vyčpělou, tvorbu slavnějších Tangerine Dream.

Bruno Spoerri

1. IISCHALTE (1974)
2. HEPP-DEMO-SPOERRI (1976)
3. CONTAINER (1976)
4. THE SOUND OF THE UFOS (1978)
5. VOICE OF TAURUS (1978)
6. TOY PLANET (1981)
7. AX + BY+ CZ + D = 0 (1982)
8. GLÜCKSKUGEL (2006)

Švýcarský jazzový hudebník, hráč na saxofon a syntezátory, jeden z prvních průkopníků „syntetické“ muziky (na tomto poli aktivní již od r. 1965). Nahrával hudební projekty jak sólové, tak ve spolupráci s dalšími hudebníky (např. s členem skupiny Can Irminem Schmidtem výborné album Toy Planet). Mimo vlastní aktivity byl také členem jazzové formace Container (LP z r. 1976). Album Glückskugel z r. 2006 obsahuje nahrávky pořízené v letech 1971 a 1978 s členy Can. Věnuje se také skládání filmové muziky pro klasické filmy, dokumentární tvorbu, experimentální a vědecké krátké filmy (celkový počet dosahuje počtu kolem 500 filmů).

Iischalte Hepp-Demo-Spoerri Container

The Sound Of The UFOs

Voice Of Taurus

Toy Planet

ax + by + cz + d = 0

Glückskugel

Spot

Philippe Budugnon (drums), Andre Jungo (bass), Pavlo Pendaki (keyboards, vocals), John Woolloff (lead guitar, vocals)

1. SPOT (1972)

Švýcarský kvartet. Jediné album bylo realizováno v minimálním počtu kopií na labelu Evasion, specializovaným na pop a folkové hudebníky. Deska obsahuje 9 skladeb v rozmezí od folk rocku (I Am One), přes progresívní rock (By The Way), až po převažující klasický hard rock. Za zmínku stojí i solidní vokál P. Pendakiho, připomínající místy projev Damo Suzukiho, místy Roberta Planta.

Steamhammer

Martin Pugh (guitar, voc), Louis Cennamo (bass, voc), Mickey Bradley (drums) + Garth Watt-Roy (clarinet , voc)

1. SPEECH (1972)

Britská kapela, původně hrající progresívní rock s bluesovými a jazzovými prvky (tři alba v letech 1968-70). V roce 1971 nahráli v tříčleném obsazení vynikající album Speech pro německý label Brain, obsahující syrový psychedelický nářez s typickým „kraut“ zvukem. Album vyšlo v roce 1972, již po smrti M. Bradleyho (zemřel téhož roku na leukémii). Za zajímavost stojí, že ve většině oficiálních diskografií kapely není toto album uváděno a nebo je jen okrajově zmíněno. Bývalý flétnista a saxofonista kapely Steve Jolliffe se v druhé polovině 70. let připojil ke skupině Tangerine Dream, se kterou nahrál album Cyclone.

Steel Mill

David "Dave" Morris (keyboards, vocals), Terry Williams (guitar), John Challenger (saxophone, woodwinds), Chris "The Rat" Martin (drums), Jeff Watts (bass)

GREEN EYED GOLD / ZANGWILL (1971)
SUMMER´S CHILD / GET ON THE LINE (1972)

1. GREEN EYED GOLD (1971)

Skupina založena v r. 1969 v Londýně, na německém labelu Bellaphon vydali dva singly a jedno album (cover vytvořil Helmut Wenske, autor obalů sk. Nektar a Dzyan), rozpadli se v r. 1972. Tito ryze britští hudebníci se pohybovali na německé scéně, objížděli hudební festivaly, prezentovali se kvalitním, nápaditým heavy progresívním rockem (podobnou hudbu produkovali např. Message, Nine Days Wonder či Nosferatu). O dalším osudu hudebníků není naprosto nic známo.

Steel Mill

Steeple Chase Bluesband

Manuel Göttsching (guitar), Hartmut Enke (bass), Wulf Arp (drums), Volker Zibell (harmonica)

CHICKEN MALADIE (1970)
obsaženo na: THE PRIVATE TAPES (1970-1979)

Skupina zformovaná kolem Manuela Göttschinga v červnu 1969. Produkovali blues rock, ovlivněný Johnem Mayallem. Göttsching a Enke později založili skupinu Ash Ra Tempel. Jedinou nahrávku původní kapely lze najít na výběrovém setu (6 CD, 1996) M. Göttschinga The Private Tapes.

Infra Steff's Red Devil Band

Steff Signer (keyboards), Rudi Pasadena (lead vocals), Pierre Bendel (guitars, backing vocals), Ron Kurz (guitars, backing vocals), Andy Beusch (bass), Theodor Jost (trumpet, mellophon), Allan Solomon (saxes, clarinet), Jaab Visser (bass trombone), H.P. Voelkle (marimba, percussion), Ditschi Gutzwiller (drums) + guests: Pedro Haldemann (cubanian special effects), Peter Scherer (synth bass), Geoffrey Newman (vocal), Tim Harrell (vocals), George Johnson (vocal), Tony Booker (vocal arrangements)

1. I AIN'T GONNA WORK NO MORE AT THE GAS STATION (1979)
2. AVERADE SIZED AN´ EMPTY (1982)

Kapela seskupená kolem klávesáka jménem „Infra“ Steff Signer (nar. 1948), nazývaného také „švýcarský Zappa“. Byl členem několika skupin, které doprovázeli jazzmana Bruna Spoerriho. V r. 1979 vydal se svojí vlastní skupinou Red Devil Band vynikající album spojující progresívní a jazz-rockové prvky, druhé – méně avantgardní – album vychází v r. 1982.

Dirk Steffens

1. THE 7th STEP (1976)

D. Steffens působil v letech 1973-74 jako kytarista v Birth Control. Na podzim 1975 začal nahrávat první sólové album – kolekci hard rockových písní, kde se projevil jako velice schopný kytarista. Album natočil za pomoci R. Baumanna (gt), I. Cussicka (bass,voc) a R. Köhlera (dr, perc).

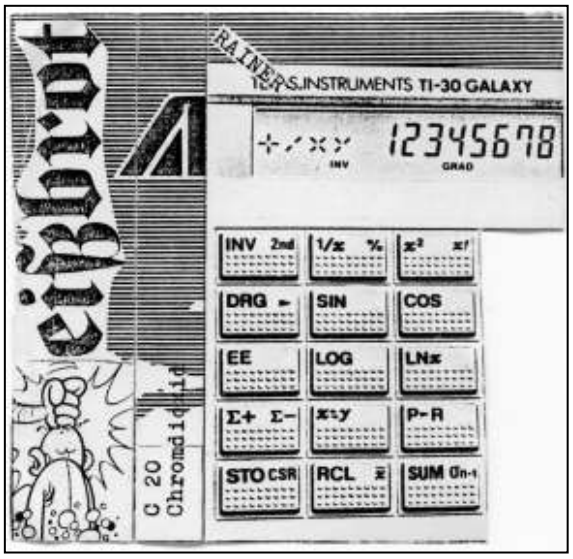

Dirk Steffens

Rainer Steinkraus

1. WEISSBROT (1982)
2. ELECTROTHYLEN 1 (1982)
3. ELECTROTHYLEN 2 (1982)
4. ELECTROTHYLEN 3 (1982)
5. ELECTROTHYLEN 4 (1982)
6. ELECTROTHYLEN 5 (1982)

Hráč na syntezátory, používající jmenovitě BME PM10 Modularsystem, Roland CSQ100 Digitalsequencer a Roland Space Echo 301. V r. 1982 vydal privátně šest kazet své muziky. Ve většině případů jde o primitivní space elektronické skladby, ve své podstatě zajímavé, bohužel ve stopáži jen výjimečně přesahující 4 minuty, což neumožňuje plně „využít“ nabízený potenciál.

Steinwolke

Andreas Haas (bass), Konrad Haas (flute, sax), Clemens Haas (vocals, guitar), Dominigos Diaz (percussion, congas, vocals), Uli Schmid (piano)

1. STEINWOLKE (1979)
2. LIONSKWEET (1980)
3. LIVE (1981)

Kapela, založená v r. 1978, na prvních třech albech produkující solidní progresívní rock s lehkými jazzovými náznaky. Později přešli na tehdy módní Neue Deutsche Welle styl (album Steinwolke, 1983), aby nakonec skončili u tuctového synth-popu.

Steinwolke

Steinwolke

Lionskweet

Live

Stepping Out

SOME DAY / BIRD ON A NIGHT (1975)

Krátce existující undergroundový soubor. Jediný privátně vydaný singl obsahuje rockovou skladbu Some Day s prvky pomalu se formující new-wave vlny, druhá strana představuje skupinu v klidnější poloze – Bird On A Night je příjemná balada, ovšem s ryze psychedelickým podtónem.

Stern-Combo Meissen

Lothar Kramer (keyboards), Norbert Krämer (vocals percussion, keyboards), Reinhard Fissler (vocals), Martin Schreier (drums), Bernd Fiedler (bass), Thomas Kurzhals (keyboards)

1. STERN-COMBO MEISSEN (1977)
2. WEISSES GOLD (1978)
3. DER WEITE WEG (1979)

Jeden z mála východoněmeckých produktů, uváděných v krautrockových encyklopediích. Pocházejí z města Meissen a jako amatérská kapela s názvem Combo začali hrát již na přelomu 60. a 70. let. V počátcích ovlivněni tvorbou skupin Moody Blues a Procol Harum, později přešli na modernější symphonic-rock typu Novalis či Anyone´s Daughter. První album obsahuje live záznam z r. 1977, další alba již jen rozvíjejí a zdokonalují zmíněný hudební styl. Za nejlepší lze bezpochyby považovat album Weisses Gold. Určitým mínusem je zde typická východoněmecká „dokonalá“ němčina.

Stern-Combo Meissen

I. Weisses Gold Der Weite Weg

Sternenmädchen **(viz Cosmic Jokers)**

Gille Lettmann (vypravěč), Klaus Schulze (organ, electronics)

1. GILLES ZEITSCHIFF (1973)

Pokus Gille Lettmann (zvané Sternenmädchen nebo Starmaiden) připomenout nahrávku Timothy Learyho s Cosmic Jokers. Výsledné album, za pomoci kláves Klause Schulzeho a Learyho textů, představuje fascinující zvukový trip s množstvím podivných libůstek. S mixem vypomáhal Dieter Dierks.

Steve´s Group

BLOW UP / (1969)

Singl vydaný labelem Royal Splendid, který se zabýval tvorbou rakouských, švýcarských a německých kapel 60. let. Jedná se o poměrně solidní rockovou nahrávku s výraznou rytmikou a nápaditým využitím saxofonu.

Kiev Stingl

Kiev Stingl (vocals, guitar) + Achim Reichel (guitars), Jean-Jacques Kravetz (piano, organ), Dicky Tarrach (drums, percussion), Tissy Thiers (bass), Stefan Wulff (harmonica)

1. TEUFLISCH (1975)

Rockový zpěvák (nar. 1943 v Česku), který se objevil na mannheimské beatové scéně v roce 1968. Později se přesunul do Hamburku, kde spolupracoval např. s Achimem Reichelem. V případě jeho debutového alba jde o celkem slušnou rockovou kolekci, jeho pozdější popíková alba již nestojí za nic.

Karlheinz Stockhausen

1. CEYLON / BIRD OF PASSAGE (1976)

Významný hudební skladatel, dirigent a teoretik. Narozen v r. 1928 v Mödrathu, studoval u Olivera Messiaena, Daria Milhauda a Pierra Schaeffera. Od r. 1950 komponuje skladby, rozvíjející jak vážnou, tak konkrétní hudbu. V r. 1976 vydal u labelu Chrysalis „rockové“ album – jde o dvě nahrávky s využitím orientálních rytmických struktur. Stockhausenova diskografie je obsáhlá, v 60. a 70. letech vydal celou řadu dalších alb, spadajících do oblasti především moderní vážné hudby. Stockhausena uvádí mnoho významných krautrockových kapel jako inspirační vzor, za všechny lze jmenovat např. Can, Faust, Cluster, apod.

Karlheinz Stockhausen, 1971

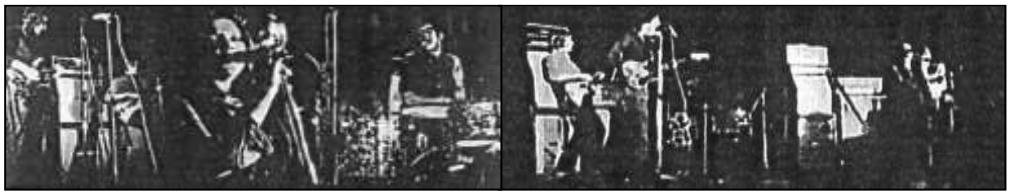
Stoke

Barbara Schreiner (vocals), Bernd Kuhn (guitar), Rainer Förster (guitar), Kunibert Fahl (bass), Siegfried Bäuerle (drums)

BMW (1971)

obsaženo na: CONCERT ´71 (1971)

Jediná dochovaná skladba BMW (originál Miles Davis) se nachází na sampleru Concert ´71 – nahrávce s lehce „creamovským“ zvukem vévodí slušný zpěv Barbary Schreiner, celkově však jde o běžný průměr bez většího významu.

Stoke

Stomps

CADILLAC (1968)

obsaženo na: HEIMATLICHE KLAENGE VOL. 116 (PRIVATE TAPES 3: BEAT-SCENE IN BRAUNSCHWEIG)

Garážovka s typickým pre-rockovým drajvem. Na sampleru použit live záznam (bootleg) jediné skladby – kvalita je však spíše dokumentačního charakteru.

Stonewall

NEIGHBOUR / MIDNIGHT SOUL (1972)

Skupina z Hamburku, v r. 1972 vydali na Bellaphon Rec. jeden progress-rockový singl a hned poté se nadobro vytratili ze scény.

Straight Shooter

Georg Buschmann (vocals), Günther Striepling (guitar), Hans Plankert (keyboards), Roalnd Haase (bass), Peter Kegler (drums, percussion)

1. GET STRAIGHT (1978)
2. MY TIME – YOUR TIME (1979)

Kapela původního zpěváka skupiny Streetmark G. Buschmanna, první album připomíná tvorbu této kapely, i když ve více rockově-písňovém duchu. Za nejlepší album je považováno My Time – Your Time, pozdější alba se pohybují na hranici mezi metalem a techno-popem.

Streetmark

A) Dorothea Raukes (key), Thomas Schreiber (gt), Hans Schweiss (dr), Georg Buschmann (voc)
B) Dorothea Raukes (key), Thomas Schreiber (gt), Hans Schweiss (dr), Wolfgang Westphal (dr), Manfred Knauf (bass), Wolfgang Riechmann (voc, synth, gt)

1. NORDLAND (1975) A
2. DREAMS (1977) B
3. DRY (1979)

Velmi variabilní band, pocházející z düsseldorfského regionu, s poněkud útržkovitou historií. Debutové album Nordland bylo v informacích na přebalu uváděno jako druhé, přičemž žádné starší není známo. Vůdčí osobností byl pozdější heavy metalový zpěvák Georg Buschmann, který měl tendence vytvářet komplexní progresívní klávesovou muziku s výraznými rytmickými strukturami. Nordland je členité album s excelentní instrumentální prací. Po odchodu Buschmanna do Straight Shooter obsadil post za mikrofonem zpěvák Wolfgang Riechmann. V tomto novém obsazení natočili album Eileen, hudba se dramaticky změnila směrem k space rocku. Poslední album Dry vyprodukovali již jen jako trio, s Dorotheou Raukes jako multi-syntezátorovou operátorkou a zároveň zpěvačkou. Příjemná, více komerční muzika, s propracovanými ženskými a mužskými vokálními harmoniemi.

Nordland

Dreams

Dry

Strinx

Thomas Gross (dr, perc), Wolfgang Kliegel (violin, klavinet, harp, perc), Werner Geck (piano), Meinhard Puhl (bass)

1. TALK TO THE WIND (1973)

Neznámá skupina, provozující experimentální underground-jazz-rockovou fúzi, vzdáleně podobnou tvorbě Soft Machine.

Strinx

Studiker

Werner Seeker, Jürgen Schröder, Werner Becker

1. OAK TREE (1971)

Soft country-rocková kapela, seskupená kolem klávesisty W. Seekera (později působil jako člen Randy Pie).

Styff Nack

Hans-Jürgen Hofmann (vocals, pianos, organ, string ensemble, moog, guitar), Peter Fengler (bass, bass pedals, vocals), Uwe Leicht (drums, rototoms, cymbals), Rainer Houda (guitars), Thomas Möckl (guitar)

1. SUNDIAL (1978)

Téměř neznámý progresívní band, který vydal jedno album ve vlastní režii. Jde o zjemnělý krautrock, typický pro konec 70. let – koláž složená z lyrického hard rocku a psychedelických pasáží.

Sub

Klaus Katel (gt), Christian Wilhelm (voc), Johannes Vester (key), Peter Stimel (bass), Lutz Ludwig (dr)

1. IN CONCERT (1970)

Kapela pocházející z Mnichova. Katel, Wilhelm a Stimmel spolu hrávali v 60. letech v beatové skupině The TBC Ltd. Koncertní album realizovali v Itálii v nákladu 1000 kusů. Celou první stranu zabírá psychedelická skladba Sub Theme I., plná divoké klávesové hry v kombinaci s kytarami. Na druhé straně jsou dva kratší tracky: Ma-Mari-Huana a Off – jde o acid freak-beatovou muziku s hutnými kytarami, dusivou atmosférou a echo-efekty. L. Ludwig později vystupoval s kapelou Amos Key.

Subject Esq.

Michael Hoffman (flt, sax, voc), Alex Pittwohn (gt,voc), Paul Vincent (gt), Peter Stadler (key), Franz Löffler (viola), Stefan Wissnet (bass, voc), Harry Rosenkind (dr)

1. SUBJECT ESQ. (1972)

Skupina existující od poloviny 60. let pod názvem The Subjects, hrající typický beat. Název pozměnili v r. 1969. Eponymní album obsahuje výborný krautrock s nápaditými aranžemi, skvostnými instrumentálními výkony a multi-hlasovými vokály – jde o zdařilou fúzi jazzu, rocku, klasiky a blues. Instrumentům vévodí el. varhany, saxík a kytary.
Skupina se vrátila na scénu v r. 1974 s pozměněnou sestavou a názvem Sahara.

Subjects

KIND OF MINE / HEADLINES / IT CAN'T BE TRUE (1968)

obsaženo na: INTERNATIONAL BEAT (1968)

Mnichovská kapela, která se prezentovala třemi skladbami na maďarském LP International Beat (Qualiton, 1968). Později pozměnili název na Subject Esq., v r. 1972 vydali solidní eponymní album. Na zmíněném maďarském výběru se prezentují jako klasická rocková kapela s pre-progresívními prvky.

Sun

Members Rudi Herrmann (vocals, drums), Bruno Mäder (saxophone, lyricon, vocals), Harry Müller (guitar, vocals), Gunter Hübner (guitar), Thomas Heldmann (bass, vocals), Reinhard Stephan (electric piano, organ)

1. SUN (1980)

obsaženo na: PROTON 1 (1974)

Skupina Sun pochází z městečka Hettenleidelheim, ležícího nedaleko Eisenbergu. Založeni v roce 1969 pod názvem Punished Sun, který v r. 1974 zkrátili na jednodušší Sun. Od počátku produkovali progresívní rock s jazzovými prvky, ovlivněný tvorbou F. Zappy. První dvě jejich delší kompozice se objevili na dvojalbu Proton 1 vedle dalších čtyř kapel, realizace debutového (a jediného) alba se dočkali až v r. 1980, deska prezentuje výhradně vlastní tvorbu a vyšla v limitovaném nákladu 1000 kusů.

Sun Of Greece

Stefanos Psomas (guitar,vocals), Panagiotis Moutsakis (drums), Hans ? (hammond organ), Michalis Psomas (bass,vocals)

MAVRA POULIA / O LISTIS KAI O FONIAS (1975)

1. THE SUN OF GREECE (2009)

Skupina zformovaná v r. 1972 v Německu třemi řeckými vystěhovalci (uprchlíky před vojenskou juntou) a německým klávesákem. Natočili zde v 70. letech několik skladeb solidního progresívního

hard rocku s řeckými texty, tyto nahrávky však oficiálně nikdy nespatřily světlo světa. Po pádu junty se hudebníci vrátili do vlasti a privátně vydali jeden singl (v nákladu 440 kusů). Tady jakékoliv informace o skupině končí. V r. 2009 dodatečně vydané album obsahuje materiál z let 1974-1975 plus zmíněný singl.

Sunbirds

Ferdinand Povel (flutes), Philip Catherine (guitar), Fritz Pauer (electric piano, organ), Jimmy Woode (basses), Klaus Weiss (drums, cymbals) + Juan Romero (percussion)

1. SUNBIRDS (1971)
2. ZAGARA (1972)

Skupina Klause Weisse, který se později zúčastnil perkusívního jazz-rockového projektu Niagara. Desky obsahují, pro svoji dobu typickou, jazz-rockovou fúzi.

Sunbirds

Zagara

Sunday

John Barclay (guitar, vocals), Jimmy Forest (keyboards, vocals), Davy Patterson (bass, vocals)

1. SUNDAY (1971)

Skotská skupina, která natočila v Londýně v r. 1971 eponymní album, které ovšem vydali až na frankfurtském labelu Bellaphon během svého krátkého působení na tamní scéně. Nejde tedy o ryzí krautrockovou záležitost, ale spíše o exportovaný britský progresívní rock typu Beggar´s Opera, melodický, vzdušný a především kvalitní. Jelikož se nedochovaly původní mastery, vyšla tato nahrávka na CD u německých Black Rose Records v r. 1998 vyčištěním z originálního vinylu.

Sündenfall II.

Kerstin Fleischhammer (vocal), Kurt Heicks (sax), Georg Martens (harmonica, guitar), Christoph Maubach (guitar, flute, vocal), Karl-Heinz Staymann (bongos, drums), Karl Timmermann (vocal, guitar, bass)

1. SÜNDENFALL II. (1972)

Band z německého města Kevelaer, provozující mix folku a jazzu, zřetelně ovlivněný tvorbou britských Jethro Tull. Původně jazzová kapela Sündenfall, po změnách v sestavě a větším příklonem k folkové muzice, změnila název (po vzoru Amon Düül II.) a v roce 1972 vydala jedno slušné album v omezeném počtu 200 kopií. Cena originálního vinylu se v současnosti pohybuje na úrovni kolem 1000 €.

Sündenfall II.

Sunrise

LEAVE YOUR HOME (1968)

obsaženo na: HEIMATLICHE KLAENGE VOL. 117 (PRIVATE TAPES 4: BEAT-SCENE IN FLENSBURG)

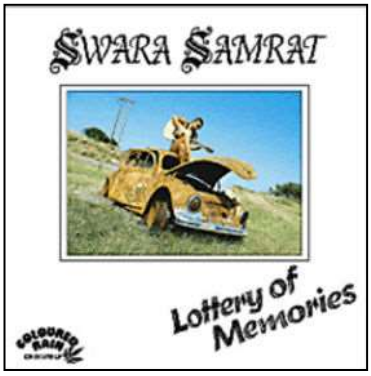
Skupina s jedinou skladbou - příjemnou pre-progresívní baladou - na sampleru z řady Heimatliche Klaenge. Pocházejí z města Flensburg, později vystupovali pod názvem The Voice.

Swara Samrat

Swara Samrat (vocals, guitar, mandolin, piano, flute, synthie), Captain Ilor (guitar, vocals, moog, bass, talking drum, bouzuki, flute, percussion, acoustic bass), Orlando Hernandez (spanish guitar), Fred Läss (bass), Karl Deter (drums, percussion), Gonzo Schmidt (organ)

1. LOTTERY OF MEMORIES (1979)

První sólový počin hudebníka s přezdívkou Swara Samrat. Album obsahuje space progresívní bigbít, nejzdařilejší skladbou je temná, mysticky znějící, desetiminutová verze A Kind Of Loneliness - orchestrální megatrip na motivy Gustava Mahlera. Deska byla původně vydána v počtu pouhých 85 kopií, čímž se řadí mezi největší rarity na poli pozdního krautrocku. Další album vydal S. Samrat až v r. 1993 (The Truth About Suzanne).

Sweet Smoke

Andy Dershin (bass, percussion), Jay Dorfman (percussion, drums), Marvin Kaminowitz (guitar, vocals, percussion), Michael Paris (tenor sax, recorder, vocals, percussion), Steve Rosenstein (guitar, vocals, percussion)

1. JUST A POKE (1970)
2. DARKNESS TO LIGHT (1973)
3. LIVE (1974)

Seskupení amerických hudebníků, založené v Německu. Populární především na krautrockové hippie scéně. První album obsahuje pouze dvě dlouhé skladby, s bezchybnými perkusemi a lehce plynoucí strukturou. Hudba připomíná tvorbu skupin Quicksilver Messenger Service, Quintessence a také mnoha krautrockových kapel té doby, s typickým nahrávacím rukopisem Connyho Planka. Album Darkness To Light je více hippie-etnicky orientované, živé album Live se vrací k osvědčeným postupům debutové desky – jde o dlouhé skladby s doteky Santanovy muziky.

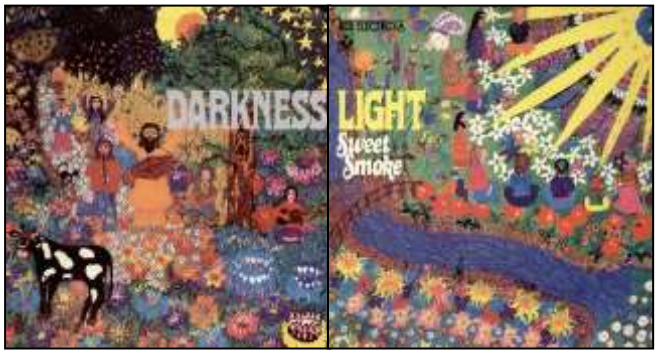

Sweet Smoke

Just A Poke

Darkness To Light

Live

Swinging Safari

SING HEY HEY SING / TOCCATA (1970)

Progresívní rocková kapela s příjemnou melodikou a typickými pseudoklasickými motivy. Srovnatelné s tvorbou např. Moody Blues.

Symboter

1. LIVE (1981)
2. MATRIX (1982)
3. SYNCHROTRON (1983)
4. PHON-ETHIK (1983)

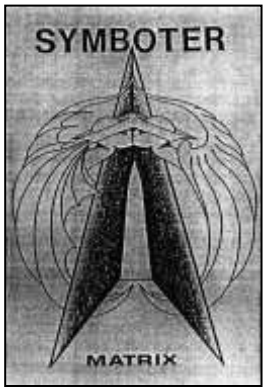
Projekt Olafa E. Schirma, který si v 70. letech vybudoval v Mnichově hudební studio, plné syntezátorů, klasických klávesových nástrojů a dalších (svépomocí vyrobených) elektronických zařízení. V první polovině 80. let pak některé ze svých klasických i experimentálních elektronických hudebních kompozic realizoval na kazetách, mimoto se podílel také na nahrávkách skupiny Japotage (jedno album v r. 1985, stylově vycházející z nové vlny a jazzu).

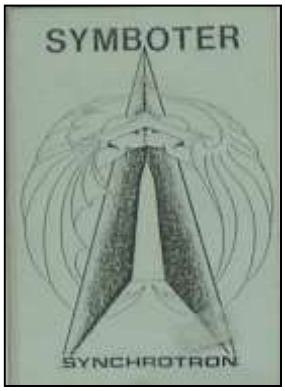
Olaf E. Schirm

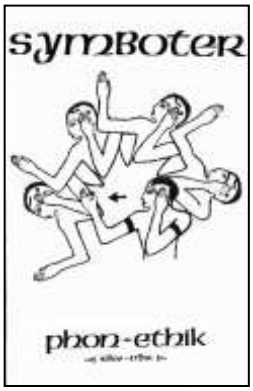
Live

Matrix

Synchrotron

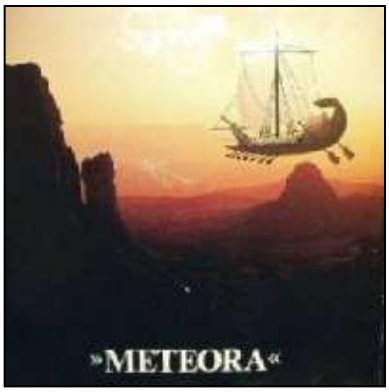
Phon-Ethik

Syrinx

Harald Hoffmann (drums), Valerie Kolmetz (percussion), Ferdi Manig (violin), Maximilian Marzinkowski (piano, percussion, sequencer, vocoder)

1. METEORA (1980)

Tvorba této kapely z německého Essenu je ovlivněna hudbou Jeana Michela Jarreho, Klause Schulzeho či Tangerine Dream (období kolem desky Force Majeure) - jde o odlehčenou progresívní elektroniku s využitím bicích a houslí, typický produkt přelomu 70. a 80. let. Natočeno v Trefiton Studiu v únoru-březnu 1980, na trh dodáno na podzim téhož roku.

T.A.C.

1. T.A.C. (1971)

Zkratka pro Team For Audio-Visual Communication, což bylo uskupení, kombinující filmovou produkci s hudební skupinou a pohybující se na poli komerce a reklamy (kampaň pro fy Beiersdorf, Nivea, atd.). Hudební kapela vystupovala původně pod názvem Baden-Baden´s Fashion Prick, poté jako Fashion Pink, aby konečně v r. 1972 změnili definitivně název na Brainstorm. Hudební složka T.A.C. provozovala technicky brilantní progresívní rock s jazzovými prvky.

Take 5&2 (aka Take 5)

Walter Kettmann (bass, vocals), Niggi Lehmann (keyboards, vocals), Edgar Lehmann (drums, sax), Ulli Beckmann (guitar), Walter Stremmel (vocals, guitar, percussion), Holger Zührs (sax)

GET YOUR LOVE / MOTHERLESS CHILD (1969)

obsaženo na: HANS DANIELS PRÄSENTIERT BONNER BEAT BANDS (1969)

Skupina založená v r. 1967 v Bonnu, která se věnovala především převzaté muzice s jazzovými a soulovými prvky. Dvě originální skladby Take 5&2 vyšli na „výběrovém“ singlu Hans Daniels Präsentiert Bonner Beat Bands (společně s kapelami Goin´ Sad a Magic Spirit). Tato ultrarariní podivnost byla realizována v r. 1969 jako předvolební dárek kandidáta konzervativní strany CDU Hanse Danielse a byla zaměřena především na levicově orientovanou mládež. Jestli mu to přispělo ke zvolení ovšem prameny neuvádějí…

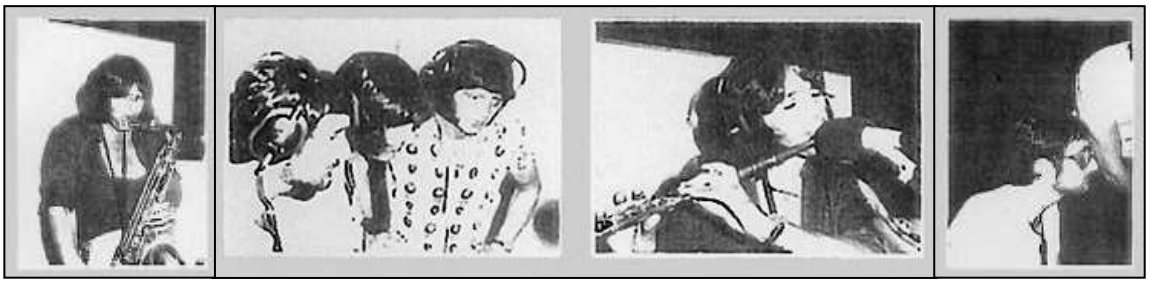
Bonner Beat Bands, 1969

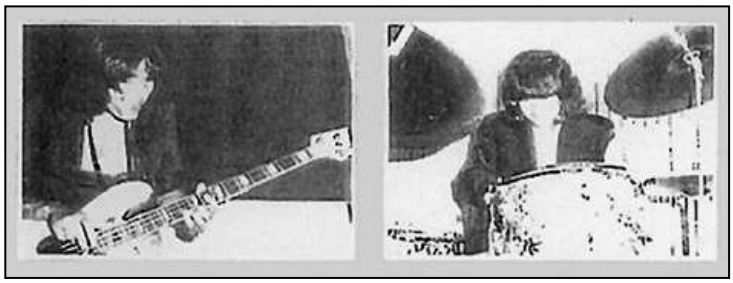
Talix

Volker Plitz (key) Markus Schaub (gt) Joe Voggenthales (gt) Elmar Kart (sax, flt) Klaus Gebauer (voc) Tom Wohlert (bass) K.D. Blahak (dr)

1. SPUREN (1970)

Sběratelsky vysoce ceněná rarita. Talix provozovali typický raný progress-rock s využitím saxofonu, některé pasáže na albu - především zkreslené kytarové party - jsou velmi dobré. Skupina později změnila název na Penguin.

Tangerine Dream

A) Edgar Froese (gt, key, electronics), Conrad Schnitzler (cello, violin, electronics), Klaus Schulze (dr)
B) Edgar Froese (gt, key, electronics), Chris Franke (dr, flt, synth, key), Steve Schroyder (key)
C) Edgar Froese (gt, key, electronics), Chris Franke (dr, flt, synth, key), Peter Baumann (key, electronics)
D) Edgar Froese (gt, key, electronics), Chris Franke (dr, flt, synth, key), Peter Baumann (key, electronics)
E) Edgar Froese (gt, key, electronics), Chris Franke (dr, flt, synth, key), Michael Hönig (key)
F) Edgar Froese (gt, key, electronics), Chris Franke (dr, flt, synth, key), Peter Baumann (key, electronics)

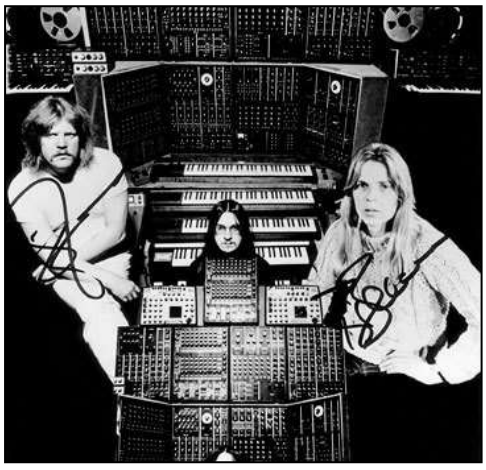
1. ELECTRONIC MEDITATION (1970) A
2. ALPHA CENTAURI (1971) B
3. ZEIT (1972) C
4. ATEM (1973) C
5. PHAEDRA (1974) D
6. RUBYCON (1975) D
7. RICOCHET (1975) E
8. STRATOSFEAR (1976) E
9. SORCERER (1977) F

10. ENCORE (1977) F
11. CYCLONE (1978)
12. FORCE MAJEURE (1979)
13. TANGRAM (1980)
14. EXIT (1981)
15. GREEN DESERT (1973, realizováno 1986)

Pravděpodobně nejznámější německá elektronická skupina 70. let. Jádro vzniklo v Berlíně z rock´n´rollové kapely The Ones (vydali jeden singl Lady Greengrass / This Love Of Mine), vedené Edgarem Froesem. Koncertovat začali v r. 1968, brzy potom se však první sestava rozpadla. První „oficiální" obsazení působí pouze jako studiové a natáčí LP 1 pro legendární německou „kosmickou" firmu Ohr. Nahrávka je významná ne pro hudební kvality (jde o syrový acid-psychedelický underground), ale spíše jako první výrazně nekonformní elektronické rockové album. V září 1970 odchází Schulze (zakládá Ash Ra Tempel) i Schnitzler (do Eruption), s novými členy natáčí Froese dvě významné desky 2 a 3, z nichž Zeit bývá považováno za nejlepší, i když rozhodně ne nejstravitelnější. Na těchto albech kapela definitivně dotváří svůj pracovní styl – rozsáhlé elektronické improvizace, natáčené živě ve studiu a později dotvářené do definitivní podoby. Obecně by se daly tyto nahrávky přirovnat k tvorbě raných Pink Floyd, pouze ve značně „zextremizované" neučesané podobě. Album Atem je konečným produktem první éry existence skupiny.
Po tomto albu se skupina definitivně věnuje elektronickému rocku, vytvářenému pouze syntezátory. Dochází k podpisu se společností Virgin a první album natočené na této značce, Phaedra, zaznamenalo v řadě zemí velký komerční úspěch. Následující alba rozvíjejí postupy z této desky (hlavně hudební „dvojče" z r. 1975 Rubycon). V této době kapela zdokonaluje také své pódiové vystupování, včetně originálního světelného show. K významnější změně dochází po odchodu Petera Baumanna – skupina experimentuje v novém obsazení s kombinacemi elektronických a akustických nástrojů v konzervativnějším složení. Po komerčním neúspěchu LP Cyclone se soubor vrací k původnímu elektronickému cosmic-rocku. V r. 1981 se v nahrávkách objevily tendence aplikovat do tohoto stylu i prvky tanečního futuristického rocku. Od 80. let do současnosti Tangerine Dream vydali celou řadu alb (prodáno více než 10 milionů kusů), ničím novým však již nepřekvapují a jejich tvorba splývá v jeden dlouhý proud obdobných nahrávek.
Za nejlepší alba lze považovat 2 a 3 z prvního období; 5, 6 a 10 z období druhého. Dále stojí za poslech především Tangram (1980), rockovější Exit (1981), „klasická" Hyperborea (1983) s etnickými prvky, koncertní dvojalbum Poland (1984) a snad ještě Tyger (1987) s výrazným ženským vokálem.

Above: TANGERINE DREAM inspecting the Berlin Wall.

Tangerine Dream

Electronic Meditation

Alpha Centauri

Zeit

Atem

Phaedra

Rubycon

Ricochet

Stratosfear

Sorcerer

Encore

Cyclone

Force Majeure

Tangram

Exit

Green Desert

Tanned Leather

A) Rainer Pietsch (voc, key, bass), Alf Gardner (voc), Herbert Ihle (voc, key), Dicky Mudde (gt), Andy Marx (gt), Jim Cannon (dr)
B) Rainer Pietsch (voc), Herbert Ihle (voc), Wolfgang Emperhoff (voc), Timothy Touchton (voc)

1. CHILD OF NEVER ENDING LOVE (1972) A
2. SADDLE SOAP (1976) B

Hudební projekt z Mnichova, uskupený kolem R. Pietsche. Ambiciózní album 1 obsahuje soft-rock, ovšem průměrné kvality. Na druhém albu se skupina zredukovala na vokální kvartet, deska obsahuje relativně zajímavý rock, ovlivněný country muzikou. Album natočeno ve spolupráci s renomovanými studiovými hudebníky.

Child Of Never Ending Love Saddle Soap

Taurus

1. SWISS ROCK HISTORY, VOL. 3 (1973)

Švýcarský psychedelický hard rock, srovnatelný s produkcí skupin Chicken Bones, P205, Friedhof, ad. Skupina se pohybovala v hudebním světě v letech 1969-1974 a jediný vinyl obsahuje hudební jamm z roku 1973, nahrávka byla vydána v nákladu pouhých 300 kusů. Album sice trpí primitivní produkcí, ale po hudební stránce určitě patří k tomu lepšímu z pozdní psychedelické scény.

Tea

Mark Storace (vocals, percussion), Turo Paschayan (bass, 12-string guitar, vocals), Armand Volker (vocals, guitars), Philippe Keinholz (keyboards, vocals), Roli Eggli (drums, percussion)

1. TEA (1974)
2. THE SHIP (1975)
3. TAX EXILE (1976)

Švýcarská hard rocková kapela s britským vokalistou Markem Storacem, která vydala pod dohledem Dietera Dierkse tři rocková alba v typickém britském stylu raných 70. let. Později kapela změnila styl i název – z rockových Tea se proměnili v heavy metalové Krokus.

Tea | The Ship | Tax Exile

Technical Space Composer´s Crew **(viz Holger Czukay)**

Holger Czukay (electronics), Rolf Dammers (electronics)

1. CANAXIS 5 (1969)

Příležitostný projekt, jednorázově spojující basáka skupiny Can Holgera Czukaye a malíře Rolfa Dammerse. Jediné album představuje raný pokus o využití etnické muziky, v mnohém předesílající ambientní hudební snažení Briana Ena. Na albu byly použity předehrané pásky s tradiční vietnamskou muzikou. Nahrávka obsahuje pouze dvě skladby: Boat-Woman-Song a Canaxis, a lze ji považovat spíše za kuriozitu (i když výbornou), dokumentující dobu, kdy byla ambientní a world music ještě v plenkách.

Temple

Poseidon (vocals), Pauline Fund (vocals, tambourine), Zeus B. Held (organ, Moog, Mellotron), Heinz Kramer (guitar), Rolf Föller (guitar), Joachim Weiss (bass), Otto Bretnacher (drums)

1. TEMPLE (1976)

obsaženo na: UNKNOWN DEUTCHLAND: VOLUME 1

Jedna z kapel, o kterých se ví pramálo faktografického. Ani speciální krautrockové encyklopedie neuvádějí nic víc než jména členů, že existovala v letech 1975-77 a pocházela z Kolína n. Rýnem (kde působili např. Can, Triumvirat ad.).
Muzika sama, to je mnohotvárný starožitný germánský kousek s nezaměnitelnou patinou, v němž se mísí typický kraut hard rock, zhulený ranou psychedelií a takřka věšteckou předzvěstí mysteriózních, goticky potemnělých tónů Dead Can Dance. Valivé těžké vazbené kytary, klasické hammondy - kosmické moogy i smyčce melotronu (Zeus B. Held, jenž si odskočil z Birth Control), do toho tajemná melancholie, andělský dívčí zpěv, čarodějné zaříkávání…vskutku omamný lektvar. Jediné bezejmenné album původně vyšlo ve velmi omezeném počtu kusů a stalo se nesehnatelnou raritou. Naštěstí existuje CD reedice vydaná anglickou firmou Psi-fi, specializovanou na archeologické vykopávky. Temple měli skladby i na výběrovce firmy Virgin Unknown Deutschland: Volume 1.

Ten To Zen

obsaženo na: UNKNOWN DEUTSCHLAND: VOLUME 2

Skladba Innerst z r. 1975 představuje lehčí odrůdu minimalistické space elektroniky – kolem monotónního spodku se omotává pavučina „sférických“ zvuků a jemné melodiky, a určitě patří k tomu lepšímu na uvedeném výběru.

Tetragon

A) Hendrik Schaper (key, voc), Jürgen Jaehner (gt), Rolf Rettberg (bass), Ralf Schmiedling (dr)
B) Hendrik Schaper (key, voc), Jürgen Jaehner (gt), Rolf Rettberg (bass), Joachim Luhrmann (dr)
C) Hendrik Schaper (key, voc), Jürgen Jaehner (gt), Norbert Wolf (bass, percussion), Joachim Luhrmann (dr)

1. NATURE (1971) A
2. STRETCH (1971) B
3. AGAPE (1973)

Skupina ze saského Osnabrücku, postavená na základech skupiny Trikolon, a hrající hrubý klávesový garážový rock. První album vyšlo v r. 1971 na mini-labelu Soma a hudebně je založeno především na zručnosti klávesisty H. Schapera, využívajícího prvků klasické muziky, především Bachovy. Koncem téhož roku nahráli v poněkud pozměněné sestavě materiál pro zamýšlené druhé album, které obsahovalo 5 delších skladeb ve stejném duchu jako jednička (tři vlastní věci + Listen Here od Eddieho Harrise a Dragon Song z pera Johna McLaughlina) – k vydání však již nedošlo. Díkybohu se ale dochovaly původní mastery a tak mohlo dojít k realizaci alba po dlouhých 38 letech - v r. 2009 na CD u vydavatelství Garden Of Delights, specializujícího se na tyto, poněkud

obskurní, vykopávky. U stejného vydavatelství vychází v r. 2012 také CD Agape, obsahující materiál z r. 1973.

Nature Stretch Agape

Thanatos

Dieter Scharpegge (lead guitar, vocals), Ali "Fuzzy" Blumenschein (bass), Uwe Scharpegge (keyboards, vocals), Charly Weber (flute, drums, percussion)

1. ALPTRAUM (1982)

Hard progresívní privátní nahrávka z r. 1982, vydaná ve velmi omezeném nákladu, zvukově připomínající tvorbu Birth Control z poloviny 70. let. Kromě sestavy není nic bližšího o kapele známo. Texty v angličtině i v němčině, půl na půl.

Thanes

BEGINNING WORD / NONSENSE IS BETTER (1971)

Progresívní rock modernějšího střihu, s melancholickou atmosférou a dominantním pianem.

Thanes

Think

Rodrigo Ramor (voc, perc), Rocky Ramor (bass), Kajo Sandrik (violin, key, perc), Gerd Pohl (gt), Fried Wordehoff (dr), Frank Voigt (flt)

1. VARIETY (1973)

Maďarští hudebníci bratři Ramorové a K. Sandrik zůstali žít v Německu, když se nevrátili do vlasti ze zájezdu orchestru, ve kterém účinkovali. Spojili se s třemi německými hudebníky a vytvořili studiový projekt Think. V r. 1973 nahráli album Variety, obsahující „varietní“ kombinaci rozdílných hudebních stylů - maďarští hudebníci přinesli do kapely prvky cikánské lidové muziky, němečtí byli více rockově orientovaní. Výsledný hudební mix je nejvíce zdařilý v úvodní skladbě Draw Conclusion From…, obsahující 15 minutový výlet do boogie, blues, jazz-rocku, folklórních citací, s melodickými vokálními party.

Third Eye

Jan Huydts (electric piano, synthesizers, Mellotron), Alfred Haurand (bass, percussion), Frank Köllges (drums, Mellotron, piano), Steve Boston (percussion)

1. THIRD EYE (1976)
2. CONNEXION (1977)
3. THIRD EYE LIVE! (1982)

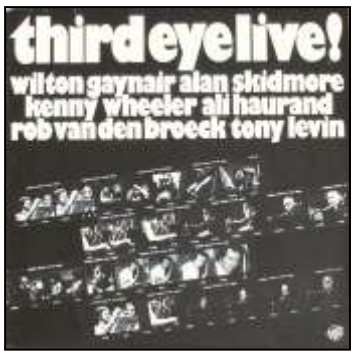
Kapela s holandskými kořeny, která patřila k tomu lepšímu na německé jazz-rockové scéně poloviny 70. let. Debut Third Eye předvádí symfonickou fúzi s výbornými aranžemi a výraznými syntezátory, pianem a melotronem. Conexion přináší více mainstreamový jazz-rock s dechovými nástroji.

Third Eye | Connexion | Live!

Third Galaxy

COSMIC BIRD / NEAR TO VENUS (1978)

Syntetický projekt hudebního producenta Dietera Zimmermanna (1943-1978). Zde jde o dvě lehčí, nepříliš výrazné, „space“ elektronické kompozice.

Thirsty Moon

A) Jürgen Droogies (gt, perc), Michael Kobs (key), Willi Pape (sax, clarinet, key), Harald Konietzko (bass), Norbert Droogies (dr), Erwin Novack (perc), Hans-Werner Ranwig (key, perc, voc)
B) Jürgen Droogies (gt, perc), Michael Kobs (key), Willi Pape (sax, clarinet, key), Harald Konietzko (bass), Norbert Droogies (dr) Erwin Novack (perc), Siegfried Pisalla (gt, voc)

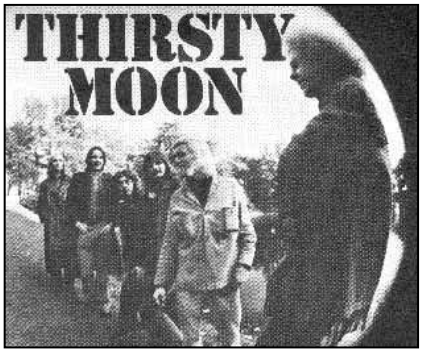
1. THIRSTY MOON (1972) A
2. YOU´LL NEVER COME BACK (1973) B
3. BLITZ (1975) B
4. A REAL GOOD TIME (1976) B
5. STARCHASER (1981)

Skupina z Brém, provozující progress-rock s jazzovými prvky. Pro jejich hudbu je charakteristické využití masívních perkusí a elektrického piana v dynamických aranžích, s psychedelickým podbarvením. První album z r. 1972 obsahuje pět skladeb převážně instrumentálního jazz-rocku, se sólovými free-improvizacemi. Na druhém albu nahradil H.W. Ranwiga kytarista S. Pisalla. Album stylově vychází z první nahrávky, je však ještě více instrumentální. S obdobnými postupy pracují i následující desky, nepřinášejí však již nic nového – za doporučení stojí především první dvě alba.

Thirsty Moon | You´ll Never Come Back | Blitz

A Real Good Time

Starchaser

Those

Eva Karl (vocals), Günter Seier (drums), Dieter Danskin (guitar), Rainer Hoffmann (keyboards, guitar, vocals), Thilo Herrmann (bass, vocals), Volker Hirt (drums)

STARSHIP ORION / KING BILL (FIREWORK FOR FREEDOM AND HAPPINESS) (1971)
obsaženo na: UNDER PARTY GROUND (1971)

Skupina, pocházející z města Villingen-Schwenningen, hudebně aktivní od dubna 1969. Prezentovali se výborným space rockem, s mnoha výraznými nápady. Srovnatelné s německými hard psychedelickými skupinami typu Necronomicon. Trio Hoffman, Herrmann a Seier později stáli u zrodu vynikající acidické kapely Mammut.

Thrice Mice

Wolfgang Bühre (sax), Werner von Gosen (gt), Wolfram Minnemann (key), Karl-Heinz Blumenberg (voc), Rainer von Gosen (bass), Arno Bredehoft (dr)

1. THRICE MICE (1971)

Sextet z Hamburku, hrající ortodoxně „německý“ progresívní rock, charakterizovaný krautrockovými legendami typu Xhol a Out Of Focus. Album bylo nahráno v listopadu až prosinci 1970 v Hamburku a realizováno na labelu Phillips. W. Bühre zde kopíruje saxofonový wah-wah styl Iana Underwooda z Mothers Of Invention, což je nejlépe znát na úvodní skladbě Jo Joe. Dalším výrazným instrumentem jsou Minnemannovi varhany s vysokým, lehce „nakřáplým“ zvukem, připomínajícím konec 60. let. Po dvou letech činnosti se část kapely přesunula do seskupení Altona, se kterým nahráli dvě alba v letech 1974 a 1975.

Tibet

Klaus Werthmann (vocal), Deff Ballin (keyboards), Dieter Kumpakischkis (keyboards), Karl-Heinz Hamann (bass), Fred Teske (drums, vocals), Jürgen Krutzsch (guitars)

1. TIBET (1978)

Kapela založena v r. 1972, první album vydali o 6 let později. Produkovali klasický symfonický rock, typický pro německé soubory té doby. Deska obsahuje 7 skladeb ve standartních délkách 5-8 minut, ničím nevybočuje z řady ani po hudební stránce. Určena především milovníkům hammondů a kapel typu Eloy či Novalis.

Asmus Tietchens

1. NACHTSTÜCKE (LP, 1980)
2. BIOTOP (LP, 1981)
3. MUSIK AUS DER GRAUZONE (MC, 1981)
4. SPÄT-EUROPA (LP, 1982)
5. MUSIK IM SCHATTEN (MC, 1982)
6. IN DIE NACHT (LP, 1982)
7. MUSIK AN DER GRENZE (MC, 1982)
8. LITIA (LP, 1983)
9. MUSIK UNTER TAGE (MC, 1983)
10. FORMEN LETZTER HAUSMUSIK (LP, 1984)
11. SEUCHENGEBIETE (LP, 1985)

Hudebník (nar. 1947), aktivní na hamburské scéně od poloviny 60. let, původně člen beatových The Rondos a psychedelických The King George Men (z této doby se bohužel nedochovaly žádné dokumenty). V 70. letech vystupoval jako host v projektu Cluster & Eno, později spolu s Okko Bekerem založil space-elektronickou superskupinu Lilienthal (jedno album v r. 1978). Počáteční Tietchensovy sólové projekty (od konce 70. let) byli značně ovlivněny dřevní („pionýrskou“) elektronikou a ambientním stylem, ale také klasickou a avantgardní muzikou. Výsledný tvar není nepodobný např. starší tvorbě amerických The Residents. V 80. letech vydal celou řadu nahrávek, poněkud nepřehlednou, nahrávky byly vydávány nejen na vinylových nosičích, ale také na MC kazetách. Uvedená diskografie je tedy pouze rámcová. Alba 3, 5, 7 a 9 vyšla ve vinylové 4LP reedici v r. 2007 pod společným názvem „4K7“.

Nachtstücke

Biotop

Musik aus der Grauzone

Spät-Europa

Musik im Schatten

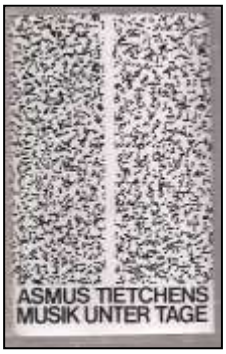
In die Nacht

Musik an der Grenze

Litia

Musik unter Tage

Formen Letzter Hausmusik

Seuchengebiete

Tiger B. Smith

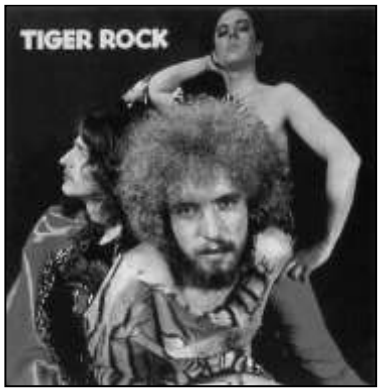
Holger Schmidt (gt, voc), Claus Meinhardt (bass), Karl-Heinz Traut (dr)

1. TIGER B. SMITH (1973)
2. WE´RE THE TIGER BUNCH (1974)

Koncem r. 1972 si skupina Second Life změnila název na Tiger B. Smith. Obal první desky znázorňuje pomalované hudebníky, oblečené do tygřích kožešin. Hudebně jde o nekomplikovaný

rock´n´roll, nepřinášející nic převratného. Druhé album bylo nahráno s několika hostujícími hudebníky (R. Marz - gt, flt, P. Trunk – bass, V. Marvos – key, H. Berka – sax, flt, C. Cress – dr). Zvuk nahrávky je zde o poznání lepší, jde však stále o celkem průměrný materiál. Skupina se rozpadla v r. 1975, Schmidt s Trautem však dále pokračovali ve spolupráci v new-wave kapele Strassenjugend.

Tiger B. Smith We´re The Tiger Bunch

Time / New Time

THE TIME: Alfred Lang (guitar, vocals), Karl "Charly" Renner (drums), Harald Hasenhündl (keyboard,vocals), Wolfgang Kracher (guitar,vocals), Petrus Wippel (bass, vocals)

THE NEW TIME: Alfred Lang (guitar, vocals), Harald Hasenhündl (keyboard,vocals), Petrus Wippel (bass, vocals), Peter Szammer (drums), Günter Timischl (guitar,vocals)

1. LIVEMITSCHNITT VON EINEM KONZERT IM FÜRSTENFELDER KULTURHAUS (1968-69, demo)

obsaženo na: OOPS… THE STYRIA´S PSYCHEDELIC! (THE RAREST PSYCHEDELIC HARD ROCK FROM AUSTRIA 1968 – 1973)

Undergroundový pre-punkový soubor, založený v r. 1968 nestorem jihorakouské rockové scény Fredlem Langem (zemřel 1.7.1986 na cirhózu jater). První koncert uskutečnili 26.12.1968 v kulturním domě města Fürstenfeld. Po výměně bubeníka a druhého kytaristy v r. 1969 změnili název na The New Time, styl hudby se však příliš nezměnil. První koncert „nové“ kapely proběhl 7.4.1969, o tři měsíce později ovšem kapela definitivně končí, P. Szammer a G. Timischl přecházejí do skupiny Magic69. Z produkcí se však bohužel dochovalo pouze pět live skladeb ve zcela zoufalé kvalitě.

Timewind (aka Tau, Dämmerung, Tao)

NIGHTWIND / MINUET / SIGNS OF DAWN (1972)

obsaženo na: JUBILEE EDITION (1970-1997)

Krátkodobé skupinové projekty, iniciované Klausem Schulzem v letech 1972-1973 pod různými názvy (viz výše). Částečně zdokumentován je pouze projekt Timewind na výběrovém 25 CD setu Jubilee Edition (Manikin Records, 1997). Klause Schulzeho zde doprovází Hans-Jörg Stahlschmidt (zpěv, piano, dechové nástroje a kytara), na CD 16 jsou zaznamenány tři skladby v celkové délce kolem 50 minut. Hudba obsahuje typickou elektroniku z období kolem desky Black Dance. Název Timewind použil Schulze také pro tři koncerty s Michaelem Hoenigem (zima 1974) a album z roku 1975.

Toad

Vittorio Vergeat (guitars), Cosimo Lampis (drums), Werner Froehlich (bass), Benj Jäger (vocals)

1. TOAD (1972)
2. TOMORROW BLUE (1972)
3. DREAMS (1975)
4. B.U.F.O. (BLUES UNITED FIGHTING ORGANISATION) (1970, realiz. 2003)

Hard rocková kapela ze švýcarské Basileje, založená v r. 1970 členy skupiny Brainticket C. Lampisem a W. Froehlichem. Jejich historie je z větší části neznámá a v podstatě nezdokumentovaná. První album – heavy, bluesové a experimentální, druhé – hard rock se zřetelným Hendrixovým vlivem, třetí album se nese v lehčím rockovém duchu, již méně nápaditým. Další dvě desky realizovali až v r. 1993, poté ohlásili rozchod.
V r. 2003 vyšlo dodatečně, se slušným zpožděním, také jejich album B.U.F.O., natočené v basilejských EMI Studios ve dnech 12. - 23. 2. 1970, hudba vychází ze stejných principů jako jejich oficiální debut.

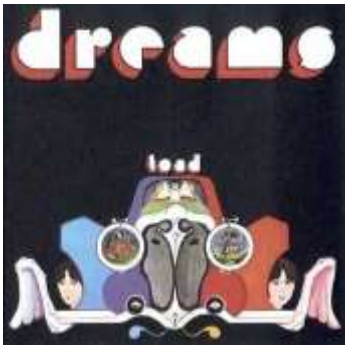

Toad

Tomorrow Blue

Dreams

B.U.F.O.

To Be

Lemmy Lembrecht (drums, percussion), Peter Franken (percussion, drums), Peter Weihe (guitar), Rolf Köhler (bass), Claus-Robert Kruse (keyboards)

1. TO BE (1977)

Superskupina, složená z rockových hudebníků působících v Hamburku (někteří z nich vystupovali i s Achimem Reichelem). Produkovali jazz-rock v kombinaci s latinsko-americkými rytmy, podobně jako např. Carlos Santana, s kytarou a pianem jako sólovými instrumenty.

Tobogan

Frank Hopmann (guitar, vocals), Dieter Berndt (drums), Rainer Brune (piano, organ, Moog), Werner Rödiger (bass, vocals)

1. TOBOGAN (1977)

Progresívní rocková kapela, kombinující různé styly od technicistního progress-rocku po teatrální humor á la Bonzo Dog Band, vokální party jsou zpívané pouze německy. V r. 1981 vydávají druhé album, v r. 1982 singl a poté se ztrácejí ze scény.

Tobogan

Tombstones

OTHERWISE HAPPINESS, PART 1 / PART 2 (1969)

Kapela z Düsseldorfu, která vydala jednu z nejpodivnějších privátních nahrávek (label Tonatelier W. Schmitz). Singl obsahuje jednu 13-minutovou skladbu, rozdělenou na dvě části (strana B je pouze více instrumentální). Jde o zajímavou ukázku přechodu z beatové muziky do ortodoxního psychedelického krautrocku.

Tomorrow´s Gift

A) Manfred Rurup (key), Bernd Kiefer (bass), Ellen Meyer (voc), Carlo Karges (gt, perc), Wolfgang Trescher (flt), Gerd Paetzke (dr)
B) Manfred Rurup (key), Bernd Kiefer (bass), Zabba Lindner (dr)

1. TOMORROW´S GIFT (1970) A
2. GOODBYE FUTURE (1973) B

Skupina ovlivněná blues a soul-rockem, inklinující k progresívnímu zvuku konce 60. let, stejně jako skupiny Frumpy a Joy Unlimited. Vokál obstarávala talentovaná E. Meyer s projevem podobným Janis Joplin, tři ze členů byli v teenagerovském věku. Eponymní dvojalbum obsahuje dlouhé tracky s bohatým sólovým využitím kytary, varhan, flétny a bicích. Deska také obsahuje živý záznam vystoupení z festivalů Pop & Blues Festival ´70 a Love And Peace – obě nahrávky byly pořízeny ještě před nahráváním studiového materiálu. Jde o dobrou ukázku jejich syrového koncertního soundu, nedostatkem je pouze jeho zbytečně natahovaná délka.
Druhé album bylo nahráno pouze v tříčlenném obsazení. Jde o technicky podstatně lepší záležitost – zvukovým technikem a zároveň producentem nebyl nikdo jiný, než Konrad Plank. Sound kapely byl naprosto změněn - jde o, canterburskou scénou ovlivněný, instrumentální jazz-rock s mnoha improvizacemi.
Po této nahrávce dochází v kapele k perzonálním změnám - do kapely přichází Uli Trepte (ex-Guru Guru), který je po roce a půl vystřídán Norbertem Jacobsenem (sax, clarinet). Takto vzniklý kvartet mění název na Release Music Orchestra a nahrává pro label Brain pět alb. Původní kytarista C. Karges později pracoval se skupinou Novalis, M. Rurup nahrával se skupinami Carsten Bohn´s Bandstand, Elephant a Ingou Rumpf.

Tomorrow´s Gift

I. Goodbye Future

Ton-GmbH

1. BÜLOWER PROTOKOLLE (1981)

Devatenáctiminutová elektronická hudební koláž s podtitulem „Berlínský podzim“, složená z anonymních rádiových rozhovorů, mixovaných se zvuky syntezátorů a elektronických bicích. Pořízeno v Berlíně, v říjnu 1981, v „6-ti kanálovém suterénním studiu“, autor naprosto neznámý.

Ton Steine Scherben

A) Rio Reiser (Ralph Möbius) (voc, gt), R.P.S. Lanrue (Ralph Steitz) (gt), Wolf Sequenza (Wolgang Seidel) (dr), Kai Sichtermann (bass)
B) Rio Reiser (Ralph Möbius) (voc, gt), R.P.S. Lanrue (Ralph Steitz) (gt), Kai Sichtermann (bass), Nikel Pallat (voc), Jorg Schlottererflt (flt, perc), Olaf Litzau (dr)
C) Rio Reiser (Ralph Möbius) (voc, gt), R.P.S. Lanrue (Ralph Steitz) (gt), Kai Sichtermann (bass), Nikel Pallat (voc), Klaus Götzner (dr), Vegas von Trantor (perc)

1. WARUM GEHT ES MIR SO DRECKIG? (1971) A
2. KEINE MACHT FÜR NIEMAND (1972) B
3. WENN DEN NACHT AM TIEFSTEN… (1975) C

Skupina ze západního Berlína, další z politicky orientovaných kapel přelomu 60. a 70. let. Vedle Lokomotive Kreuzberg asi nejvýznamnější představitelé tohoto směru.
V r. 1967 R. Möbius složil beatovou operu Robinson 2000, v tomtéž roce společně s R. Steitzem založil divadelní a hudební skupinu Hoffman´s Comic Theater, v r. 1970 si změnili název na Ton Steine Scherben. Po vydání úspěšného singlu vystoupili v TV. Svojí agresívní politickou agitací se brzy stali lídry berlínské opoziční kultury. Na svých koncertních vystoupeních vyzývali ke stávkám

a okupaci města. Po koncertě v Basileji organizovali demonstrace proti policejní zvůli ve Švýcarsku, za což byli promptně vyhoštěni jako nežádoucí.
Debutové album na vlastním labelu David Volksmund obsahovalo velmi agresívní texty i muziku, částečně hranou živě. Za tento počin byli pasováni na první new-wave/punkovou kapelu v Německu. Jeden z členů skupiny, žijící v komuně, ukončil televizní diskusi tím, že zlikvidoval sekerou stůl. V r. 1971 opustil skupinu Wolf Sequenza, který později nahrál experimentální elektronické album společně s Conradem Schnitzlerem.
Skupina se v r. 1972 pustila do nahrávaní dvojalba Keine Macht für Niemand, které je hudebně zdařilejší než debut a obsahuje celkem příjemnou kolekci progresívního polit-rocku. Po koncertním turné v r. 1972 hudebníci skončili s živým vystupováním a věnovali se pouze divadelní činnosti.
Koncertní come-back provedli až na jaře 1974. Fanoušci očekávali návrat radikálních buřičů a věrozvěstů revoluce, dočkali se však pouze kapely oblečené do saténových oblečků, rozhazující třpytky z pódia. I s touto parodií konzumního života se však brzy dočkali uznání. V r. 1975 vydali třetí album, hudebně naprosto odlišné od předchozí tvorby. Jde opět o dvojalbum, lyrika je mnohem umírněnější, až rezignovaná, hudba se pohybuje od rockové parodie až k unikátním progresívním věcem.

Warum geht es mir so Dreckig?

Keine macht für Niemand

Wenn den Nacht am Tiefsten

Tonic

Michael Draskowitsch (saxophones, clarinet), Michael Hocker (drums), Uwe Murschel (keyboards, trumpet, vocals), Andreas Tasslack (vocals, bass, metallophone, guitar), Roland Schmid (guitar, bass), Andreas Stelzer (keyboards, vocals), Johannes Wenzerrit (guitar, bass) + Manfred Rosch (flute)

1. THIS WAY (1980)

Solidní progresívní rock, výrazně ovlivněný britskou scénou. V případě alba This Way jde víceméně o soft odrůdu Van Der Graaf Generator. Slušně zvládnutá muzika s dobrým vokálem a výborným M. Draskowitschem na saxofon.

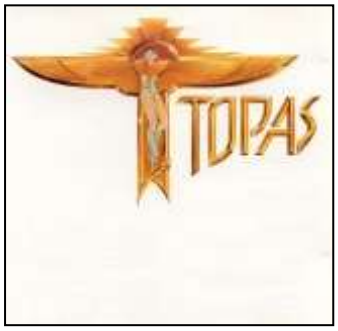
Topas

Dieter Brandt (vocals, guitar), Johan Daansen (guitar), Richard Kersten (guitar), Hartmut Pfannmüller (drums, percussion), Jürgen Zöller (percussion), Christian Kolonovits (keyboards), Christian Felke (sax, flute)

1. TOPAS (1980)

Rakouská skupina, kterou v r. 1979 založil skladatel, textař a zpěvák v jedné osobě, Heinz Dieter Brandt-Gudat (nar. 1947). Kapela, složená ze zkušených hudebníků (bývalých členů skupin, jako byli např. Epsilon, Nosferatu, Nine Days Wonder, ad.), vydala jedno poměrně úspěšné album, zařaditelné do škatulky melodického hard rocku, ještě téhož roku se však rozpadla. Dieter Brandt se později snažil uplatnit na sólové dráze – neúspěšně, což v kombinaci s těžkými depresemi nakonec v r. 1991 vedlo k jeho sebevraždě.

Torpids

TO ME / BAH-BAH-BAH-BAH (1968)

Skupina z Hamburku, vítězové soutěže Beat Festival v roce 1968. Vydali jediný singl, hudba podobná tvorbě raných The Rattles – příjemně plynoucí bigbítek, bez zbytečných komplikací.

Tortilla Flat (Aachen)

Hermann Josef Bosten (flt, gt), Manfred Herten (gt), Franz Brandt (key), Heribert Schippers (bass), Hans Friedrich Bosten (dr), Albert Schippers (perc)

1. FÜR EIN 3/4 STÜNDCHEN (1974)
2. SWF SESSION (1973)

Kapela jednoznačně ovlivněná canterburskou hudební scénou. Vydali privátně jediné album Für ein 3/4 Stündchen, obsahující totální instrumentální jazz-rock, se zajímavou kombinací elektrického piana, kytary a flétny. Záznam z koncertu v baden-badenském Südwestfunkstudiu U1 byl pořízen 20.12.1973, nebyl však ve své době realizován.

Tortilla Flat: Für ein ¾ Stündchen SWF Session

Tortilla Flat (Frankfurt)

Michael Koch (guitar), Ulrich Grossmann (bass), Wolfgang Matzak (drums), Norbert Abels (keyboards), Andreas Freund (vocal)

FACTS / LIFE (1970)

Pětice hudebníků z Frankfurtu, provozující temnější psychedelický rock v duchu raných Deep Purple, Cream či Yardbirds. Jediná singlová nahrávka pochází z r. 1970, další zprávy o kapele neexistují.
Pozn.: neplést si se známějšími jazzrockovými Tortilla Flat z německého Aachenu, kteří vydali v roce 1974 album Für ein ¾ Stunde.

Total Music Association

Adi-Matthias Boje (drums), Andreas Boje (trombone), Wilfried Eichhorn (tenor sax), Hans-Jorg Hunsong, Erich Schröder (viola), Rudi Theilmann (bass), Helmut Zimmer (piano)

1. WALPURGISNACHT (1971)

Skupina, věnující se avantgardnímu progresívnímu jazzu.

Touch

Tom Hackl (synthesizers, flute), Charly Geisler (percussion, drums, vocal)

1. TRAUMWERK 1 (1980)

Privátně realizovaná nahrávka mnichovského dua, záznam pořízen ve dnech 3. - 5. září 1980 v Concord studiu, Mnichov. Album obsahuje temnou elektroniku berlínské školy s „živými“ bicími, připomínající starší (a lepší) věci Tangerine Dream či Klause Schulzeho. CD pořízeno pouze z vinylu.

Toxic

IF YOU LET ME MAKE LOVE TO YOU, THEN WHY I CAN´T TOUCH YOU / WAITER (1968)
EINMAL / HORSE AND DIRECTOR (1968)

Pop-psychedelická kapela, vzniknuvší na základech frankfurtských The Roosters.

Trademark

Helmut Graese (keyboards), Werner Weissechädel (bass), Norbert Lessecker (drums), Klaus-Peter Krierim (guitar)

WATCH THE GARDEN / FIND YOUR WAY (1972)

Zapomenutá progresívní kapela, pocházející z Essenu.

Trafo

obsaženo na: OBSCURED BY KRAUTS (PSYCHEDELIC UNDERGROUND 1968-1974)

Na sampleru zastoupeni předělávkou známé skladby Auto-Bahn od skupiny Kraftwerk. Uvedené skladba však zní poněkud samoúčelně a rozhodně nemá „šmrnc“ originálu.

Train

Siegmar Schmiedgasse (sax, flute, drums), Gert Lueken (vocal, keyboard, harmonica), Ronald Geissler (vocal, guitar, harmonica), Michael Harmssen (bass), Ulli Neels (drums)

1. COO-COO OUT! (1977)

Jazz-rocková formace, založená v r. 1971 na farmě v obci Wachndorf, nedaleko Brém. Věnovali se především koncertování, velkým problémem však byly časté změny v sestavě. V r. 1977 vyhráli Mezinárodní jazzový festival v belgickém Bilzenu. V témže roce jim vyšlo také první LP a vzápětí ukončili svoji činnost.

Trance (aka Entrance, Adrian Marcator)

A) Jürgen Petersen (bass, violin, synthesizer, guitar, keyboards), Armin Wischnewski (guitar, bass, synthesizer, violin, keyboards)
B) Jürgen Petersen aka Adrian Marcator (bass, sitar, synthesizer, guitar, keyboards)
C) Jürgen Petersen (bass, violin, synthesizer, guitar, keyboards), Holger Mummert (guitar, percussion)

1. DYSTOPIA (1979) A
2. HERE AND NOW (1980) B
3. THE POND (1983) C
4. EN TRANCE (1985)

Hudební projekt multiinstrumentalisty Adriana Marcatora (vl. jménem Jürgen Petersen, nar. 1950), který vydal na přelomu 70. a 80. let dvě řadová alba, obsahující velice slušnou „berlínskou“ space-elektroniku. Třetí album The Pond realizoval s hudebníkem Holgerem Mummertem pod názvem Entrance. Od r. 1983 začal „chrlit“ množství hudby vydané pouze na kazetách a double-kazetách (zpočátku ještě jako Trance, od r. 1985 již pod pseudonymem Adrian Marcator), tvorba postupně přechází k běžnému ambientu a upřímně řečeno - hudební kvalita upadá úměrně nadprodukci, které by určitě slušel nějaký smysluplný řez ve formě výběrového alba. Jako příklad lze uvést kolekci En Trance, která obsahuje výběr prací z let 1980-1985, a je určená k prezentaci na internetu (5x Trance, 3x Adrian Marcator). Adrian Marcator je hudebně aktivní do současné doby.

Dystopia

Here And Now

The Pond

Trash

LIVING IN A GARDEN / WHY THERE IS WAR (1969)

Rocková obskurita z německého Krefeldu, v r. 1969 natočili jediný singl, který vydali v nákladu 500 kusů. Vlivy blues a psychedelie á la Ainigma či Necronomicon.

Gerhard Trede (Selection)

1. PHASING DRUMS & ELECTRONIC SOUNDS (1972)
2. UNTAMED WORLD (1974)
3. ELECTRONIC FIELDS (1977)

4. MAGIC COLORS (1978)
5. UNBEKANNTE WELT (1979)

Jeden z muzikantů, navždy opředených tajemstvím, který komponoval muziku pro film, televizi a rádio, a své produkty realizoval na nezávislém labelu Selected Sound, vlastněném Klausem Netzlem. Alba obsahují větší (až velké) množství krátkých primitivních elektronických skladbiček (typická forma tzv. library music).

Phasing Drums & Electronic Sounds

Untamed World

Electronic Fields

Magic Colors

Unbekannte Welt

Tri Atma

Asim Saha (tablas, nal, dholok, percussion), Herbert Koschmieder (flute, sax, xylophone, tamboura), Jens Fischer (guitars), Manfred Flathe (sitar, surbahar, guitars)

1. TRI ATMA (1979)
2. MIGHTY LOTUS (1980)
3. INSTEAD OF DRUGS (1981)

Vysoce vyzdvihovaní vítězové hudebního festivalu Nachwuchs Pop ´78. Založeni v Brémách, brzy po svém vítězství podepsali kontrakt s nadnárodním hudebním vydavatelstvím RCA. Zabývali se fúzí jazzu a etnické muziky, jako např. kapely Between a částečně i Embryo, s větším důrazem na etnické kořeny. Debutové album je převážně akustické, plné perkusních rytmů a hutné energie. Na druhém albu již používají více elektrických nástrojů, za pozornost stojí i využití autentických vokálních partů, pořízených v Indii. Instead Of Drugs je hudebně nejvíce propracované, s výbornými aranžemi a také poprvé použitými syntezátory.
Od čtvrtého alba (r. 1982) se ke kapele připojuje Klaus Netzle (alias Gyan Nishabda) a přináší do hudebního projevu odlehčený syntetický styl, společně pak vytvářejí tzv. techno-ethnic-dance-music. Během 80. let vydali ještě další tři LP, kombinující výše uvedené hudební postupy.

Tri Atma

I.

Mighty Lotus

Instead Of Drugs

Trikolon

Hendrik Schapes (key, trumpet, voc), Rolf Rettberg (bass), Ralf Schmiedling (dr)

1. CLUSTER (1970)

Trio seskupené kolem H. Schapese. Jediné album inspirované tvorbou Keithe Emersona. Jde o velmi primitivní živou nahrávku, obsahující čtyři kompozice: dvě originální z pera H. Schapese, adaptaci Mozartova Ronda plus jedno tradiční bluesové číslo. Skladby obsahují velmi dlouhé klávesové pasáže s „trumpetovými výpady“. Skupina poté změnila název na Tetragon a v r. 1971 vydala další album.

Trilogy

Jochen Kirsten (keyboards), Guido Harding (keyboards), Detlef Deeken (guitars), Ludger Samson (bass), Martin Breuer (drums)

1. HERE IT IS (1979)

Space-progresívní bigbít z německého Dorstenu, připomínající tvorbu britských ELP, avšak s německým zvukem v duchu např. Grobschnitt. Album je výhradně instrumentální, plné analogových kláves. V r. 1982 vydala kapela druhé album Nachlichter a poté se vytratila ze scény.

Trilogy

Tritonus

Peter K. Seiler (organs, moog, pianos, mellotron, celeste), Ronald J.D. Brand (bass, vocals, guitars, percussion), Charlie Jöst (drums, percussion),

1. TRITONUS (1975)
2. BETWEEN THE UNIVERSES (1976)

Němečtí Emerson, Lake and Palmer, s klonem Grega Lakea za mikrofonem a zručným Peterem K. Seilerem za klávesami. Eponymní album je přímo derivátem classic-rocku, dvojka Between The Universes je více imaginativní, s dlouhými syntezátorovými sóly. Druhou stranu alba zabírá koncepční symphonic-rocková suita. Skupina se rozpadla v r. 1979, když nahrávací společnosti ztratili zájem o tento druh hudby.

Tritonus

Between The Universes

Triumvirat

A) Jürgen Fritz (key, voc), Hans Bathelt (dr), Hans Pape (bass)
B) Jürgen Fritz (key, voc), Hans Bathelt (dr), Helmut Köllen (bass)
C) Jürgen Fritz (key, voc), Hans Bathelt (dr), Dick Frangenberg (bass), Barry Palmer (voc)
D) Jürgen Fritz (key, voc), Barry Palmer (voc), Curt Cress (dr, perc), Dieter Petereit (bass)
E) Jürgen Fritz (key, voc), Matthias Holtmann (dr), Werner Kopal (bass), David Hanselmann (voc) + Richard Hurwitz - Bill Lamb - Mark Isham (trumpets) Vinnie Fannele - Randy Alcroft (trombones) Marie Robinson - Allen Robinson (french horns) Tommy Johnson - Bob Hardaway - Jene Cipriano (tuba) Sam Bogossian - Denise Buffom - Linda Lipsett - Dan Neufels (violas) Fred Seykora - Glenn Grab - Juliana Buffom - Gloria Strassner (cellos) Steve Edelman - Buell Neiblinger (basses); Rob Stevens, Jon Osbrink, Jerry Whitman, Stan Farber, Walt Harrah, Larry Kenton, Fred Frank, Bill Brown, Gene Moredro, Gene Merlino, Allan Davies, Diana Lee, Sally Stevens, Terry Stilwell, Gloria G. Prosper, Linda Harmon, Susie McCyne, Darice Richman, Jackie Ward, Sue Allen, Peggy Clark, Myrna Matthews, Jan Gassman, Karen Kenton – singers

1. MEDITERRANEAN TALES ACROSS THE WATER (1972) A
2. ILLUSIONS ON A DOUBLE DIMPLE (1974) B
3. SPARTACUS (1975) B
4. OLD LOVES DIE HARD (1976) C
5. POMPEII (1977) D
6. A LA CARTE (1978) E
7. RUSSIAN ROULETTE (1979) E

Jedna z mezinárodně nejuznávanějších německých symphonic-rockových kapel. Jejich hudba je značně klávesově orientována, vysloužili si reputaci jako německý ekvivalent kapely Emerson, Lake and Palmer. Na svých albech i koncertech předváděli pompézní instrumentální exhibice, proložené klasickými tématy.
Originální trio sestavil J. Fritz v r. 1970, první album natočeno v kolínském Electrola Studiu v lednu 1972 s basákem H. Papem. Ten byl vystřídán H. Köllenem, se kterým v r. 1974 vydali druhé album – kvalitní symfonický rock v kombinaci s dobrou marketingovou prací firmy EMI jim zaručil velký komerční úspěch jak v Evropě, tak i v Americe. V Německu se však jejich tvorba s takovým úspěchem nesetkala – kritika desku totálně odsoudila. V r. 1975 přichází album Spartacus, které je všeobecně považováno za nejlepší. Na albu 4 se objevuje zpěvák B. Palmer a nový basák D. Frangenberg; zvuk kapely se zjemňuje – snad až příliš – celek působí jako dobrá kulisa k nakupování v supermarketu. Alba 6 a 7 jsou nahrána s velkým symfonickým tělesem.

Mediterranean Tales

Illusions On A Double Dimple

Spartacus

Old Loves Die Hard

Pompeii

A La Carte

Russian Roulette

Trocarn

Manuel Munoz (guitars), Christian Fues (guitars), Christian Pidoux (bass, piano), Raphaël Hardrick (drums)

1. TROCARN (1971)

Excelentní švýcarský acid folk-rock. Výstavní kompozice, výborné kytary a skvělé elektronické pasáže, hudba místy připomíná rané post-barretovské Pink Floyd. Texty kompletně ve francouzštině, na kontě jediné album.

Rolf Trostel

1. INSELMUSIK (1979)
2. TWO FACES (1982)
3. DER PROPHET (1982)
4. NARROW GATE TO LIFE (1983)

Hráč na syntezátory, který se zabýval elektronickou muzikou typu „berlínské školy“. Alba obsahují lehčí elektroniku se space prvky, ovlivněnou tvorbou Tangerine Dream, Cluster nebo Klause Schulzeho (z přelomu 70. a 80. let). Solidní muzika, i když v době vydání v Německu ovládaly hudební scénu zcela jiné hudební proudy – post-punk, heavy metal, neue deutsche welle…

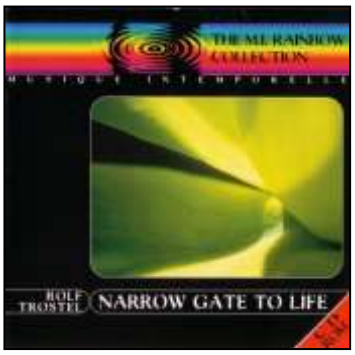
Inselmusik

Two Faces

Der Prophet

Narrow Gate To Life

Troya

Elmar Wegmann (gt, flt, voc), Klaus Pannewig (dr, voc), Wilhelm Weischer (bass), Peter Savelsberg (key, synth)

1. POINT OF ERUPTION (1976)

Kvartet s jediným, soukromě realizovaným albem, obsahujícím šest skladeb s mírně hippie tématikou. Sound kapely byl lehce melancholický a lyrický – klasikou ovlivněný progresívní folk-rock, navazující na tvorbu kapel typu Novalis, Jane, Faithful Breath. Hudbě dominují varhany a kytara, exhibující v dlouhých instrumentálních pasážích.

Try

Michael Lapp (keyboards, guitars), Amadeus Reineck (guitars, mandolin, sitar) + Dieter Bauer (bass), Caroline McCombs (vocal)

1. JUST A TRY (1980)

Jednorázový projekt folkového kytaristy A. Reinecka a klávesáka M. Lappa. Společně vytvořili lehčí progresívní materiál s „dreamy“ atmosférou, podobnou muzikou se ve světě prezentoval např. Anthony Phillips či skupina Gandalf.

Tuning Fork

I´M A DREAMER / TO FLY WITH A DREAM (1970)

Sabbatovsky orientovaný hard rock se slabším vokálem a nepříliš povedeným zvukem. Ale kytarové riffy nezní vůbec špatně.

Turms

Mauro „Luppo“ Lupazzi (guitar), Alcide Barberis (keyboards), Kiko Derigo (drums), Aldo Mariotti (timbales, percussion), Roberto Valentini (conga, percussion), Roby Bolzan (bass) + Lupo (lead acoustic guitar), Ivano Canepa (acoustic guitar)

1. LIVE 79/80 (1980)

Švýcarský band, zabývající se kytarovým hard rockem s progresívními prvky, stylově někde uprostřed mezi Frankem Marinem z Mahogany Rush a Carlosem Santanou. Poměrně zajímavý live dokument švýcarské rockové muziky konce 70. let.

Tusk

Volker Armand (guitar), Philippe Kienholz (keyboards), Ernst "Fögi" Vögeli (vocals)

CHILD OF MY KINGDOM / CAROLINA (1970)

Švýcarská odpověď na tvorbu britských Deep Purple, vysoce výživný bigbít, energický, s „britsko-německým“ zvukem. Krátce po vydání singlu se členové kapely rozutekli do různých hard rockových uskupení, aby časem zmizeli v nenávratnu.

Twenty Sixty Six And Then (aka 2066 & Then)

A) Veit Marvos (key, voc), Steve Robinson (key, voc), Gagey Mrozeck (gt, voc), Geff Harrison (voc), Dieter Bauer (bass), Konstantin Bommarius (dr)
B) Veit Marvos (key, voc), Steve Robinson (key, voc), Gagey Mrozeck (gt, voc), Geff Harrison (voc), Dieter Bauer (bass), Konstantin Bommarius (dr) + guests: Curt Cress (dr), Donna Summer (voc), Wolfgang Schönbrot (flute)
C) Steve Robinson (key, voc), Gagey Mrozeck (gt, voc), Geff Harrison (voc), Dieter Bauer (bass), Konstantin Bommarius (dr) + guests: Curt Cress (dr), Wolfgang Schönbrot (flt)

1. REFLECTIONS ON THE FUTURE (1972) A
2. REFLECTIONS ON THE PAST (1972) B
3. REFLECTIONS! (1972) C

V rámci progresívní germánské hudební scény 70. let byli Twenty Sixty Six And Then jakousi startovací supergroup. Vokalista Geff Harrison přišel z formace I Drive, německé obdoby classical-rockové Beggar's Opera, kytarista Gagey Mrozeck se spolu s ním objevuje v pozdějších sestavách Kin Ping Meh, Konstantin Bommarius bubnuje na dvojce Abacus a několika kouscích kapely Karthago, Veit Marvos prochází Emergency, Dieter Bauer se připojuje ke kapele Aera, Steve Robinson funguje s Michaelem Bundtem.
Debutové album je řazeno do škatulky „heavy psychedelic krautrock“, dvojka složená převážně z nepoužitých skladeb z prvních sessions obsahuje i experimentální zappovské, či classical-rockové sekvence, základem je však podezdívka zdravě agresívních riffů - typického znaku germánského krautrocku. Jelikož jsou mastery k oběma albům nenávratně pryč, použila firma Second Battle při přípravě kompilace Reflections! zachovalé pásy s nerealizovanými verzemi nahrávek.

Reflections On The Future | Reflections On The Past | Reflections!

Twilight

Volker Kramarz (guitar, vocals), Ulrich Hülder (keyboards), Jürgen Bieler (bass, vocals), Roland Glässer (drums)

1. DAY AND NIGHT (1975)

Heavy progresívní band z Bonnu, v případě jejich jediného alba jde o typický produkt tohoto období – jde o kombinaci hard a progress rocku, s hendrixovsky znějící kytarou. Album natočeno v r. 1975 v Londoner Decibel-Studios, realizace se však dočkalo až v r. 2000 na labelu Garden Of Delights. Kapela ukončila svoji činnost v r. 1977.

Twogether

Reinhard Fischer (drum, percussion, synthesizers), Klaus Bangert (vocals, organ, synthesizers)

1. A COUPLE OF TIME (1973)

Duo z Düsseldorfu s překvapivě hutným syntezátorovým soundem. Originální album je téměř nemožné sehnat.

Tyburn Tall

Werner Gallo (gt) Rheinhard Magin (key, voc) Klaus Fresenlus (voc) Stefan Kowa (bass, voc) Hanns Dechant (dr)

1. TYBURN TALL (1972)

Zcela neznámá skupina z města Speyer, jedno z nejdráže prodávaných alb – originál lze pořídit minimálně za 3000 Eur. Privátně realizovaná nahrávka byla vydána v nákladu pouhých 200 kusů a polovina z nich byla navíc zničena požárem. Hudebně jde o raný syrový heavy-symphonic rock, záznam je pořízený ze zkoušky v garáži.

Tyll

Michael Scherf (vocals), Ulrike Schempp (vocals), Susanne Schempp (vocals), Det Fonfara (guitar), Achim Bosch (bass), Günter Klinger (drums)

1. SEXPHONIE (1975)

Progress-rock s folkovými a psychedelickými prvky, zvuk velmi německý, hudba v „kosmickém“ duchu, poměrně invenční…

Tyll: Sexphonie

Tyndall

Jürgen Krehan (synthesizers), Rudolf Langer(synthesizers)

1. SONNENLICHT (1980)
2. TRAUMLAND (1981)
3. REFLEXIONEN (1982)
4. DURCH DIE ZEITEN (1983)

Německé syntezátorové duo, kombinující odlehčenou elektroniku berlínského typu s prvky kling klang music. Po vydání čtyř desek ukončili činnost, Jürgen Krehan pokračoval sólo a jako Nik Tyndall vydal několik alb relaxační a new age muziky.

Sonnenlicht Traumland Reflexionen

Durch die Zeiten

Uncertain Midnight

LEAVING THE WORLD / (1969)

Kapela z Ludwigsburgu s jedinou singlovou nahrávkou, pocházející z r. 1969. Hutnější psychedelie s hendrixovsky znějící kytarou a nepříliš jistým vokálem.

Unfassbare Zwischenräume

1. UNFASSBARE ZWISCHENRÄUME (EP, 1981)

První realizace na švýcarském (Basilej) labelu Winterschatten. EP obsahuje tři kousky syrové space elektroniky, řádně po německu „vychlazené“. Nahrávka je pořízena privátně, v domácím studiu.

Universe

Oliver Petry (organ, synthesizer, vocals), Detlev Dalitz (bass), Bernd Frielingsdorf (drums), Detlev Krause (guitar)

1. CANABIS INDIA – SWF SESSION 1973 (1974)

Skupina, založená hráčem na klávesové nástroje O. Petrym, po rozpadu jeho předešlé skupiny Cannabis India. Dochovaly se pouze dvě skladby, pořízené v düsseldorfském Studiu Neubauer v roce 1974. Realizace se však dočkaly až v r. 2009 na CD labelu Long Hair, jako součást alba Cannabis India - SWF Session 1973. Autorem obou kompozic je O. Petry a jde o zdařilý progresívní rock, ovlivněný tvorbou The Nice a ELP.

Universe

Untouchables

Christel Kressmann (sax), Karl-Heinz Kressmann (piano), Hans Watzl (guitar), Emil Winnige (bass, vocals), Gerhard Burk (drums)

EXPLOSION C3H5 (ONO2)3, PT. 1 / PT. 2 (1969)

Post-beatoví Charly And The Diamonds, kteří vydali v r. 1968 dva singly na „profesionální" úrovni, vydali v r. 1969 SP tvrdé progresívní hudby, s lehkými psychedelickými přesahy. Nahrávka, svým zvukem nepříliš zapadající do běžné tvorby The Diamonds, vyšla u labelu Bellaphon a skupina si zde pro jistotu zvolila pseudonym The Untouchables.

Utopia

1. UTOPIA (1973)

Utopia nebyla skutečnou skupinou, šlo v podstatě o sólový projekt Lothara Meida z kapely Amon Düül II. (bass, key, voc). Album bylo natočeno za pomoci Renate Knaup (voc), Johna Weinzierla (gt), Chrise Karrera (gt), Dannyho Fichelschera (dr), Olafa Kublera (ex-Amon Düül II, sax, moog), Jimmyho Jacksona (key), Siegfrieda Schwaba (gt), Kristiana Schultzeho (el. piano) a Edgara Hoffmanna (ex-Embryo, Passport, sax). Všechny skladby napsal L. Meid za pomoci O. Kublera. Jde o solidní progress-rock s jazzovými prvky.
Pozn.: v některých encyklopediích je album uváděno jako další nahrávka Amon Düül II.

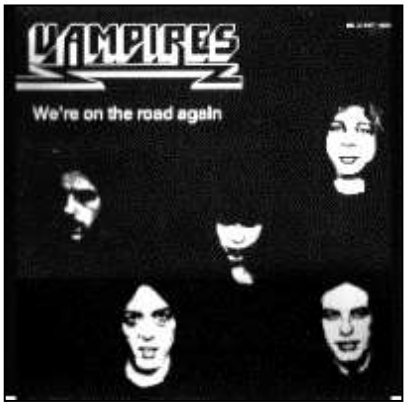

Vampires

Gary Gareis (vocals), Udo Walder (guitar), Dieter Klier (vocals, keyboards), Norbert Rösch (bass), Jürgen Fechter (drums)

1. WE'RE ON THE ROAD AGAIN (1978)

Hard rocková kapela s živě (a bídně) natočeným albem, zřetelně ovlivněným tvorbou skupin Scorpions a Jane, snad i americkým pozdním hard rockem.

Vampires Of Dartmoore

1. DRACULA'S MUSIC CABINET (1969)

Rané psychedelické combo s nepříliš originální tvorbou, spojující do jednoho tvaru beatové prvky, mainstreamové nesmysly, jednoduchou psychedelii, podivné zvukové efekty a snad i špetku undergroundu. Celek působí poněkud nevyrovnaně a připomíná tvorbu skupiny Vampire´s Sound Incorporation, případně hudební kulisy k erotickým filmům Jesse Franka. Na mírně bizarním obalu jsou jako autoři hudby uváděni Horst Akermann a Heribert Thusek, o muzikantech neexistuje žádná zmínka.

Vampires´ Sound Incorporation

(aka Manfred Hübler & Siegfried Schwab)

Manfred Hübler, Siegfried Schwab & Jürgen Wentorf (drums, bass, sitar, trumpet, organ, piano, guitar, harp, flute) + Los Capuzinos (vocals)

1. PSYCHEDELIC DANCE PARTY (1969)
2. VAMPYROS LESBOS: SEXADELIC DANCE PARTY (1970)

Mírně kuriózní nahrávky dvojice hudebníků, obsahující beatovovou muziku, plnou kytar a syrových zvukových efektů. Hudebně by se tato alba dala přirovnat k jiné podivnosti – Bokaj Retsiem. M. Hübler byl celkem neznámý muzikant, S. Schwab je jazzový kytarista, účinkující v kapelách Wolfgang Dauner Group a Embryo (v r. 1972).
Pozn.: druhé album obsahuje soundtrack k soft erotickému hororu Jesse Franka a je zpravidla uváděno pod jménem hudebníků - Manfred Hübler & Siegfried Schwab.

Siegfried Schwab

Psychedelic Dance Party

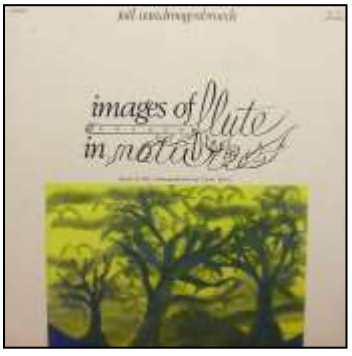
Vampyros Lesbos

Joël Vandroogenbroeck

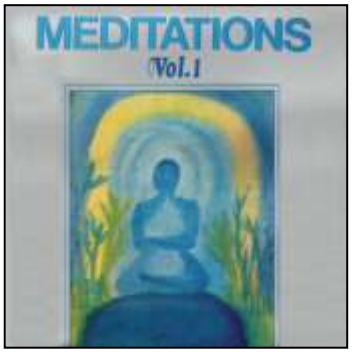
1. IMAGES OF FLUTE IN NATURE (1978)
2. MEDITATIONS VOL. 1 (1979)
3. CONTEMPORARY PASTORAL AND ETHNIC SOUNDS (1980)
4. LOST CONTINENTS (1980)
5. MEDITATIONS VOL. 2 (1980)

Belgický hráč na klávesové nástroje, člen kapel Dee Dee Barry & The Movements, Brainticket a Drum Circus, vydal na mnichovském labelu Coloursound, mimo elektronický projekt Biomechanoïd, i několik dalších sólových alb pod svým jménem. Po rozpadu hlavní domovské kapely Brainticket pracoval v Itálii jako studiový hudebník, od konce 70. let cestuje po světě a zabývá se starověkými a zaniklými hudebními kulturami. Koncem 70. a počátkem 80. let vydává větší množství alb, zabývajících se meditativní hudbou s bohatým využitím kláves a flétny, vše okořeněno etnickými a soft-jazzovými prvky. Své poznatky s etnickou hudbou dále rozvíjí během 80. let na albech Birth Of Earth, Industrial Retrospect, Computer Blossoms, Mesopotamia Egypt, ad.

Images Of Flute In Nature

Meditations Vol. 1

Contemporary Pastoral And Ethnic Sounds

Lost Continents

Meditations Vol. 2

Eric Vann

1. SPACE FACE (1981)
2. WATER WORLD (1982)
3. BASS MOODS (1982)

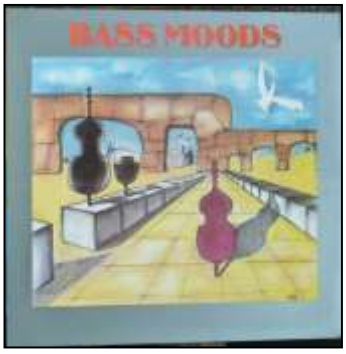
Extrémně obskurní synteticko-experimentální alba, natočená pod pseudonymem Eric Vann, za kterým se skrývá belgický hudebník Joël Vandroogenbroeck, známý především z účinkování v legendárních Brainticket. Vydáno na library labelu Coloursound.

Space Face

Water World

Bass Moods

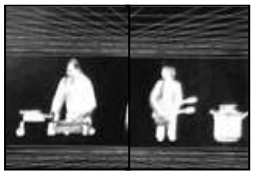
Velvet Universe

Rainer „RAIS“ Sauer (keyboards, synthesizer, vocoder, tape, electronics), Thomas Kapke (keyboards, synthesizer, guitar)

1. VOYAGER (1981)
2. ENIGMAS (FUTURE IMPRESSIONS) (1983)

Hudební duo z Frankfurtu, které realizovalo dvě alba nepříliš komplikované space-elektroniky, jejímiž duchovními otci jsou Tangerine Dream počátku 80. let, resp. Jean-Michel Jarre. Obě alba vyšla na malém labelu Blubber Lips z německého Heidelbergu.

Voyager

Enigmas

Venus

1. VENUS (1975)

Privátně vydaný progresívní underground. Což je zřejmé už z obalu… „Super hyper rare“, vydáno pouhých 50 kopií.

Vikings Invasion

Eric Eberhard (bass), Charles Sterchi (guitar, vocals), Gerhard Burri (drums)

1. VOL. 1 (1975)

Švýcarské rockové trio. Vystupovat začali pod původním názvem Dreieinigkeitsmoses (převzato z divadelní hry Bertolta Brechta), v textech používali i Brechtovy básně. Na nátlak britské nahrávací společnosti (která s nimi podepsala kontrakt na základě jejich vítězství v soutěži sponzorované časopisem Melody Maker) změnily název na Vikings Invasion – z prostého důvodu – odpovědní pracovníci studia si ostentativně „pletli“ Švýcarsko se Švédskem. Album obsahuje syrový hard blues rock, připomínající první desky skupiny U.F.O., hudba je sice méně invenční, ale stále ještě příjemně poslouchatelná. Mínusem je, bohužel, horší zvuková kvalita nahrávky (na CD převedeno z originálního vinylu).

Dreieinigkeitsmoses - Vikings Invasion

Paul Vincent

Paul Vincent (guitars, tambourine, vocals, harp, oboe), + Keith Forsey (drums, congas), Gary Unwin (bass), Martin Harrison (drums, tambourine), Sylvester Levay (pianos, harmonium, saxes), Angelika Tiefenböck (choir), Helga Amper (choir), Monerl (choir), Ralf Nowy (saxes), Munich Opera Choir

1. MAKIN' OUR OWN SWEET MUSIC (1973)
2. FLIEGENDER ROCK & ROLL ZIRKUS (1975)

Německý hudebník Paul Vincent Gunia (i přes jeho neněmecky znějící jméno) z Mnichova, po rozpadu jeho úspěšného projektu Hallelujah vyzkoušel spolupráci s lokálními mnichovskými hudebníky. Výsledkem byla dvě alba v pop-progresívním hávu.

Makin´ Our Sweet Music

Fliegender Rock & Roll Zirkus

Vinegar

Bernhard Liesegang (bass, vocals), Rolf Zwirner (guitar, violin), Wolfgang Grahn (drums), Ralf Modrow (organ, vocals), Dagmar Dormagen (vocals, flute), Jochen Biemann (guitar)

1. VINEGAR (1971)

Obskurní skupina, provozující solidní „garage-underground-progressive“ hudbu. Album otevírá skladba Missa Solis, pomalá lyrická píseň v duchu raných Pink Floyd s krátkým houslovým sólem a výbornou souhrou kytary a varhan. Saw Mill Part I je syrový garážový nářez s Renate Knaup za mikrofonem. Saw Mill Part II odkazuje pro změnu na tvorbu Amon Düül II, opět v provedení housle – kytara - varhany. Der Kaiser Auf Der Erbse připomíná song opilých středověkých desperátů,

okupujících studio. Závěrečné Fleisch je instrumentální záležitost s klasickými prvky a motivem z úvodní skladby. Skvělá záležitost.

Violence Fog

Enno Dernov (guitar), Herbert Brandmeier (drums), Karl-Heinz Höfer (vocals, guitar, flute), Wolgang Höfer (vocals, flute), Hilmar Beine (bass)

1. SWF-SESSIONS, VOL. 6 (1971)

Zformováni v roce 1969 hudebníky z lokálních kapel z Baden-Badenského regionu. Vystupovali především v místních rockových klubech, často hrávali před premiérami hudebních filmů (např. Easy Rider, Woodstock). Proslulost si získali také díky psychedelické světelné show, promítané na plátno. Hráli především vlastní tvorbu – solidní hard rock s progresívními prvky. Na CD je zachycen záznam z hudebního pořadu rádia SWF ze dne 23.4.1971, krátce poté se kapela rozpadla. E. Dernov a H. Brandmeier poté vystupovali se skupinou Jud´s Gallery, Dernov později přešel k jazz-rockovým Brainstorm. Bratři Höferové se věnovali folkové muzice.

Virgin´s Dream

A) Rolf Trenkler (guitars, piano, vocals), Charly Weisschädel (bass), Winfried Jazzy Rüger (guitar), Theo Marpe (drums), Frank Pieper (drums)
B) Martin Engelien (bass), Peter Walter (drums, percussion, keyboards), Bernd Krämer (guitar), Thomas Hufschmidt (keyboards), Ulrich Blomann (saxophone)

1. THE X-TAPES (1972) A
2. SOPHISTY (1980) B

Začínali v německém Essenu pod názvem Virgin´s Blue Dream v r. 1968 jako blues band, i když klasické blues nikdy nehráli - největší vliv na jejich tvorbu měl od počátku objev takzvaného lysergic diäthilamide…známějšího pod názvem LSD25.
První hudební krůčky podnikli ve studentském centru jejich rodného Essenu, ale brzy se přesunuli do okrajových částí města, kde bylo více možností k vyžití - množství rockových klubů a snadnější přístup ke koncertům, festivalům a narkotikům. Virgin´s Dream však byli kreativnější, komplexnější a technicky lepší než zbytek místní rockové scény. Pravidelně hrávali v Amsterodamu (snadno dostupná marihuana?), před koncem své kariéry v r. 1972 stihli koncertní šňůru po Německu a také vydání alba ve vlastní režii a nákladu 300 kusů (jde o záznam koncertu z r. 1971 - zvuk sice není nejlepší, což zde ale není až tak důležité – jde spíše o dokument dobové atmosféry, kombinace flower power, prog-rocku a psychedelie, nekonečné psychedelické smyčky a kompozice zahrané, na rozdíl od jiných kapel, téměř bez chyb). Bohužel lídr kapely a autor všech skladeb Rolf Trenkler dal přednost dobrodružnější cestě a vystupoval jako profesionální hudebník v Řecku, později v Sýrii a Libanonu, aby nakonec skončil v New Yorku.
Virgin´s Dream byli vždy otevřeni novým experimentům, jako první německá kapela používali diaprojektory a barevné lampy k „psychedelické světelné show“ na pódiu. Po koncertě kapely Hawkwind v essenském Gruga-Hall v r. 1970 byli tak zaujati buclatými nahými tanečnicemi na pódiu, že angažovali také dvě „virgin-dancers of hope“ (panenské tanečnice naděje) Calle a Willi, aby tak dosáhli totálního účinku na diváky. Kolem kapely se brzy vytvořila komuna spřízněných duší, tzv. „Virgin Family“, ze kterých se později vyčlenili známí hudebníci a umělci (za všechny např. kytaristé Witthüsser a Westrupp, Franz de Byl, Stoppok a Michael Juelich, filmový producent Hanno Huth, famózní malíř Martin Kippenberger, jazzman Michael Rüsenberg, aj.).
Virgin´s Dream se vypracovali do role skutečné acid-rockové legendy s vlastním zvukem a stylem, jako takoví jsou dodnes zcela nedoceněnou kapelou v konceptu krautrockové scény.
V r. 1980 vychází pod hlavičkou Virgin´s Dream druhé album, sestava je zcela jiná (spojovacím členem je Jazzy Rüger, hrající v obou sestavách, na nahrávání LP Sophisty se však nepodílel), hudba přechází v standartní jazz-rock, poplatný přelomu 70. a 80. let.

The X-Tapes

Sophisty

Virgo

Bobby Stern (sax), Henryk Darlowski (piano), Reinhard Gloder (bass), Lothar Scharf (dr)

1. VIRGO (1975)
2. FOUR SEASONS (1977)
3. LUTELLO (1978)
4. MOVE ON (1979)

Konvenční jazz-rock „evropského“ typu.

Virgo I.

Four Seasons Lutello Move On

Virus

Reinhold Spiegelfeld (bass), Berndt Hohmann (flt, voc), J. Dieter Krahe (key), Wolfgang Rieke (dr), Werner Monka (gt)

1. REVELATION (1970)
2. THOUGHTS (1971)
3. REMEMBER (1973)

Klasika krautrocku. První album obsahuje šest delších kompozic (v CD reedici od Second Battle navíc také první singl King Heroin / Take Your Thoughts; i bez bonusů však původní LP bylo skoro 50 minut dlouhé). Titulní skladba Revelation přináší excentrické variace na stoneovské Paint In Black, zatopené v psychedelickém rauši nenapodobitelného soundu, charakteristického pro německý underground počátku sedmdesátých let. Druhé album je podstatně slabší - obsahuje na ploše necelých čtyřiceti minut deset písniček - místy heavy metalových, místy téměř popových - zkrátka obyčejnějších, nicméně pořád vcelku příjemných. V sestupné tendenci pokračuje i třetí album.

Virus

Revelation Thoughts Remember

Vita Nova

Eddy "Ugly-Ugly" Marron (guitars, bass, zaz, lead vocals), Sylvester "Lysy" Levay (organ, piano, clavinet, percussion, vocals), Christian von Hoffmann (drums, percussion, vocals)

1. VITA NOVA (1971)

Obskurní mnichovská kapela, založená polským multiinstrumentalistou Eddy Marronem a maďarským klávesistou Sylvesterem Levayem. Produkovali dokonalou fúzi klasiky a progress rocku s latinskými texty. Po rozpadu spolupracoval Marron s kapelou Dzyan, Levay se stal filmovým top skladatelem v Hollywoodu.

Vogel

1. SINGLES 1979-1982 (realizováno 2010)

Obskurní švýcarská post-psychedelická kapela. Tento studiový band sestavil Robert Vogel, nahrávací technik labelu Recommended Records (založeného bubeníkem Chrisem Cutlerem v roce 1978), kde natáčeli své desky např. Anthony Moore, Fred Frith či skupiny Art Bears, Art Zoyd, Honeymoon Killers, apod. O skupině Vogel nejsou dostupné žádné upřesňující informace, známo je jen to, že vydali v letech 1979 a 1980 dva singly, další skladba se objevila na výběru

Recommended Records Sampler z r. 1982, tvorba působí jako solidní mix kapel Faust, Silver Apples a Suicide.

Richard Wahnfried

Arthur Brown (vocals), Vincent Crane (keyboards), Klaus Schulze (synthesizers, pianett, clavinet, vocoder, mellotron), Michael Shrieve (rhythmical advice), Wolfgang Tiepold (cello)

1. TIME ACTOR (1979)
2. TONWELLE (1981)
3. PLAYS MEGATONE (1984)
4. MIDITATION (1981+1985)

Projekt Klause Schulzeho, vydávaný pod pseudonymem Richard Wahnfried (zvolen jako pocta Schulzemu oblíbenci Richardu Wagnerovi). První album natočeno ve spolupráci se známým britským vokalistou Arthurem Brownem a klávesákem Vincentem Cranem, druhé připomíná Schulzeho alba Dig It a Trancefer. Plays Megatone je nezajímavý technopopový jam-session, poslední album je zcela v intencích starších Schulzeho nahrávek, nahráno ve spolupráci se Stevem Jolliffem (ex-Steamhammer, Tangerine Dream).

Time Actor

Tonwelle

Plays Megatone

Miditation

Wacholder

Jakob Peter (drums, percussion), Christoph Rinnert (vocals, guitar), Michael Gerlach (vocals, keyboards, acoustic guitar), Martin Röder (guitar, vocals), Mathias Berner (bass)

1. CRYSTAL PALACE (1978)
2. GIN-PHONIC (1979)

Progresívní rocková formace z Berlína, s tvorbou podobnou pozdním Eloy. Založeni v r. 1976, do svého rozpadu v r. 1980 stihli vydat dvě alba.

Crystal Palace

Gin-Phonic

Waldron Jackson Weber Braceful

Mal Waldron (electric piano), Jimmy Jackson (organ), Eberhard Weber (bass, cello), Fred Braceful (drums)

1. THE CALL (1971)

Typický jednorázový projekt špičkových hudebníků z kapel Embryo a Et Cetera. Hudba zcela v intencích desky Steig Aus z produkce skupiny Embryo.

Wallenstein

A) Jürgen Dollase (key, voc), Harald Grosskopf (dr), Bill Barone (gt, voc), Jerry Berkers (bass, voc)
B) Jürgen Dollase (key, voc), Harald Grosskopf (dr), Bill Barone (gt, voc), Jerry Berkers (bass, voc), Joachim Reiser (violin)
C) Jürgen Dollase (key, voc), Harald Grosskopf (dr), Bill Barone (gt, voc), Joachim Reiser (violin), Jürgen Pluta (bass, perc, voc)
D) Jürgen Dollase (key, voc), Nicky Gebhard (dr), Gerd Klocker (gt, voc), Jürgen Pluta (bass, perc, voc)
E) Jürgen Dollase (key, voc), Pete Brough (gt), Michael Dommers (gt), Kim Herz (voc), Terry Park (bass), Charlie Terstappen (dr)

1. BLITZKRIEG (1971) A
2. MOTHER UNIVERSE (1972) A
3. COSMIC CENTURY (1973) B
4. STORIES, SONGS & SYMPHONIES (1974) C
5. NO MORE LOVE (1977) D
6. CHARLINE (1978) E
7. BLUE-EYED BOYS (1979) E
8. FRÄULEINS (1980)

Kapela vedená Jürgenem Dollasem, řazená ke „kosmische musik“. První album přináší zajímavou syntézu hutného krautrockového soundu s artistnějšími „progresívními“ ambicemi, které na dalších LP postupně nabývají vrchu. Výsledky jsou vždy vcelku poslouchatelné, ale rozhodně nikoli nezbytné.

Blitzkrieg

Mother Universe

Cosmic Century

Stories, Songs & Symphonies

No More Love

Charline

Wallenstein: Blue-Eyed Boys Fräuleins

Walpurgis

Manfred Stadelman (voc), Ryszard Kalemba (gt), George Früchtenicht (congas, flt), Jerzy Sokolowski (gt, voc), Jürgen Dollase (key)

1. QUEEN OF SABA (1972)

Nepříliš významní představitelé krautrockové vlny. Jediné nevýrazné album vzniklo ve studiu Dietera Dierkse v Kolíně za pomoci Jürgena Dollase z Wallenstein. První strana obsahuje rutinní a nenápadité písně, nevybočující z úpadkových dobových intencí středního proudu. Dvě delší kompozice ze strany B jsou znatelně lepší, avšak ani ty nedosahují kvalit obdobných německých souborů vycházejích na labelu Ohr.

Walter H.C. Meier Pumpe

1. WALTER H.C. MEIER PUMPE (1976)
2. UNTERWEGS (1977)
3. WERKEHRSHINWEISE (1980)

Lehčí rockový band, založený v r. 1974 a složený z Waltera Westruppa (guitar), Franka Baiera (ukulele, guitar), Herriberta Horstiga (guitar), Wulfa Meiera (drums, washboard) a Bernda Rolanda (bass). Zajímavé snad (a pouze) z historického hlediska.

Walter H.C. Meier Pumpe

Unterwegs

Verkehrshinweise

Waniyetula

Hermann Beckert (bass), Heinz Kühne (guitar, flute, mouth harp, vocals), Thomas Goerdten (drums)

1. CONCERT ´71 (1971) (EP)
2. IRON CITY (1978)

Kapela z Frankfurtu, první EP psychedelického hard rocku obsahuje záznam ultra raritní nahrávky z festivalu Jungendring Oberursel – šlo o typický „battle of the bands“, kterého se zúčastnily kapely Abraham, Homunculus, Nice Noise, Stoke a raná sestava kapely Waniyetula – právě tahle kapela klání vyhrála (na albu skladby Light My Fire / Lindis Farne). První řadové album vydali až v r. 1978, hudebně jde o progresívní rock s propracovanými aranžemi a kvalitními instrumentálními výkony typu Gentle Giant. Druhé (a poslední) album A Dream Within A Dream vychází v r. 1983.
Pozn.: v r. 1978 vydali také, v pozměněné sestavě, desku Nature´s Clear Well pod názvem Galaxy!

Was Tun (Band)

Dieter Scholz (vocals, harmonica), Holger Mollenhauer (keyboards), Joschi Ahrens (guitar), Rainer Müller (bass), Karl Bauer (drums, percussion), Jupp Bauer (percussion), Axel Berendonk (drums)

1. INDUSTRIE ROCK – ZWISCHEN KOKEREI UND KANAL (1975)
2. JUKE BOX (1978)

Polit-rock s německými texty a celkem dobrými kytarovými party.

Was Tun

Industrie Rock

Juke Box

Waterfall

Corry Knobel (guitars, bass, lead and backing vocals), Eliano Galbiati (drums, percussion) + Oscar Bozetti (piano), Cesco Anselmo (piano)

1. WATERFALL (1972)

Další z hyper-raritních nahrávek švýcarských skupin, vydávaných na labelu Black Rills Records (jako např. Kedama, Rumple Stiltzken Comune, Lizard, Welcome, ad.). V tomhle případě jde o hudební projekt kytaristy Corryho Knobela a bubeníka Eliana Galbiatiho. Album je poměrně zajímavým mixem psychedelie, folku, blues, jazzu a progresívního rocku. Nejzapamatovatelnější skladbou je asi Play Hiding se sloganem "We're young, we're beautiful and we sure aren't wrong“, odměněným bouřlivým potleskem. Příjemně „neseriózní“. Album bylo původně vydáno v limitovaném nákladu 500 kopií, se stopáží 29 minut (CD reedice však obsahuje ještě další dvě bonusové nahrávky – jiné verze skladeb Mother Nature Says / What Will We Become, pořízených v r. 1971).

Waterloo

Torsten Laser (bass), Wolfgang Mielbrett (guitar), Paul „Eddie“ Pfisterer (drums)

THE END / THE PAINTER (1976)
JAMMING PT. 1 / JAMMING PT. 2 (1976)

Rockové trio z Lübecku, oficiálně nahráli jediný singl v r. 1976, téhož roku pořídili také dvě „live“ skladby - Jamming Pt. 1, 2 (k poslechu na výběrovce labelu Garden Of Delights - Psychedelic Gems, Vol. 4 z r. 1997). Hudebně jde o progresívní hard rock se složitějšími hudebními aranžemi, samozřejmě v rámci možností „nabízených“ singlovým formátem.

We Few

MELISSA (1968)

obsaženo na: HEIMATLICHE KLAENGE VOL. 116 (PRIVATE TAPES 3: BEAT-SCENE IN BRAUNSCHWEIG)

Privátně pořízený live záznam nevalné kvality, na výběru zachycena jediná instrumentální skladba, pomalá rocková balada Melissa. Skupina pochází z města Braunschweig.

Eberhard Weber

Eberhard Weber (bass, cello, ocarina, choir) + Rainer Brüninghaus (piano, synthesizer), Peter Giger (drums, percussion), Ralf Hübner (drums), Ack van Rooyen (horn)

1. THE COLOURS OF CHLOË (1974)
2. YELLOW FIELDS (1976)
3. THE FOLLOWING MORNING (1976)
4. SILENT FEET (1978)
5. FLUID RUSTLE (1979)

Stuttgartský multiinstrumentalista, známý především jako vynikající basák. Koncem 60. let začal vystupovat s jazz-rockovými kapelami kolem Wolfganga Daunera. Svůj skutečně výjimečný talent však naplno ukázal až na svém prvním sólovém albu The Colours Of Chloë - jde o bohatě strukturovanou sférickou fúzi klasiky a jazz-rocku s „kosmickými“ prvky. S tímto albem sklidil úspěch u kritiky a získal bezpočet hudebních cen. K úspěchu přispěl i výběr hostujících hudebníků, jakými byli např. Rainer Brüninghaus z kapely Eiliff či Peter Giger z Dzyan. Během 70. let vydal ještě několik kvalitních alb, vystupoval s vlastní skupinou Eberhard Weber´ s Colours, jako spoluhráče si jej přizvali ke spolupráci např. Pat Metheny, Jan Garbarek či Gary Burton.

The Colours Of Chloë

Yellow Fields

The Following Morning

Silent Feet

Fluid Rustle

Reinhold Weber

1. ELEKTRONISCHE MUSIK (1970)
2. ELEKTRONISCHE + PHONETISCHE KOMPOSITIONEN (1974)

Narozen v r. 1927 v jihoněmeckém Geissenu. První nahrávky pořídil v r. 1966 ve Studiu pro elektronickou hudbu na konzervatoři v Karlsruhe, kde později (v letech 1967-2000) pracoval jako profesor. Jeho práce připomínají tvorbu K.H. Stockhausena či H. Eimerta, na prvních nahrávkách z přelomu 60. a 70. let jde o ukázku „ořezané“ elektroniky, plné nejrůznějších zvuků generátorů a frekvenčních oscilátorů, občas kombinovaných s mluveným slovem. Nejde tedy o „čistý“ krautrock, ale spíše o zajímavou ukázku jedné z odnoží německé školy elektronické muziky.

Elektronische Musik

Elektronische + Phonetische Kompositionen

Weed

Ken Hensley (voc, key, gt), Bernd Hohman (voc, flt), Werner Monka (gt), Peet Becker (dr), Reinhold Springfield (bass)

1. WEED (1972)

Koncepční rockové album Kena Hensleye z Uriah Heep, vydané mezi deskami Salisbury a Look At Yourself jeho domovské kapely. Zbytek členů pochází z kapely Virus. Šest skladeb alba je

v progresívním blues-rockovém stylu s excelentní klávesovou hrou. Slušné album, ale prakticky nedostupné.

Walter Wegmüller

Walter Wegmüller (voice), Jerry Berkers (bass), Jürgen Dollase (keyboards), Hartmut Enke (bass), Manuel Göttsching (guitar), Harald Grosskopf (drums), Klaus Schulze (drums, electronics), Walter Westrupp (winds), + Dieter Dierks (choir), Rosi Müller (choir)

1. TAROT (1973)

Známá figurka pozdních 60. let, mystik, výtvarník, excentrik. Skupina přátel kolem hudebníka Sergiuse Golowina a výtvarníka H.R. Geigera se seznámila s lysergidovým guru Timothy Learym v době jeho švýcarského exilu. Právě Leary jim vnukl nápad k vytvoření hudební interpretace k nové sadě tarotových karet, výtvarně zpracované právě Wegmüllerem. Vzniklá hudební skupina pocházela z členů kapel Wallenstein a Ash Ra Tempel. V případě Tarotu jde o mimořádný krautrockový projekt, plný kosmické muziky a magie. Tři strany natočeného dvojalba se nesou ve znamení elektronické space rockové muziky s lehkými folkovými motivy, s výraznými kytarovými party zasazenými do rozsáhlých syntezátorových a melotronových ploch. Poslední strana obsahuje suitu v provedení Ash Ra Tempel. Zajímavostí je, že album bylo prodáváno i s balíčkem Wegmüllerových tarotových karet.
Jeden z tarotových sejšnů, v provedení Ash Ra Tempel, byl později vydán pod názvem Join Inn.

Klaus Weiss

1. THE GIT GO (1970)
2. I JUST WANT TO CELEBRATE (1971)
3. DRUM BOX (1974)

Jazzový bubeník (1942–2008), vůdčí osobnost jazz-rockových Sunbirds. Vydal několik sólových alb (s kvalitními hosty), vhodných především pro ortodoxní jazzové posluchače.

Klaus Weiss

The Git Go

I Just Want To Celebrate

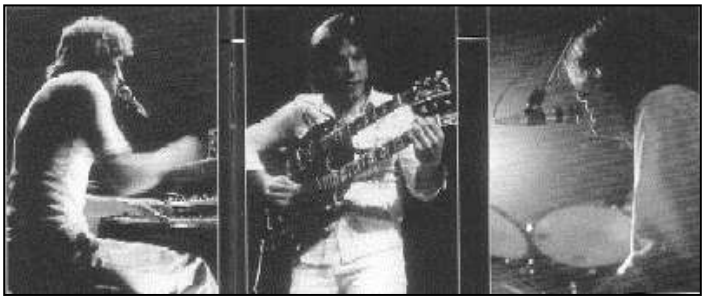
Drum Box

Welcome

A) Bernie Krauer (keyboards, vocals), Tommy Stebel (percussion, guitar, vocals), Francis Jost (bass, vocals)
B) Bernie Krauer (keyboards, vocals), Tommy Stebel (percussion, guitar, vocals), Helmi Erdinger (bass), Jean De Anthony (guitar)

1. WELCOME (1975) A
2. YOU´RE WELCOME (1979) B

Švýcarská kapela, založená v r. 1975 v Bazileji. Produkovali „zkušeně“ komponovanou progresívní muziku s množstvím varhan, syntezátorů a melotronu, patrné jsou vlivy především skupiny Yes (éra kolem alba Fragile) či sólových projektů Ricka Wakemana. I vokál připomíná projev Jona Andersona, s lehkým německým akcentem. Jde o zdařilé desky, jen s poněkud slabším zvukem. Poslední zmínky o kapele pocházejí z r. 1981.

Welcome

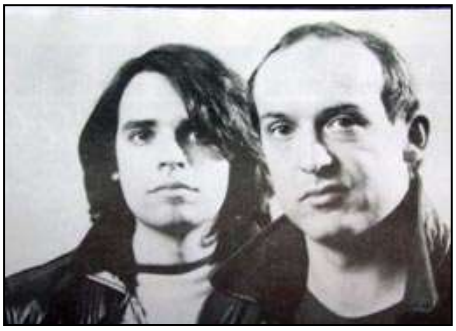
You´re Welcome

Weltklang

Richard Aicher (synthesizers, electronics), Andreas Merz (synthesizers, electronics)

1. KLANGWELT (MC, 1980)
2. LIVE WEG VON EUROPA (MC, 1981)
3. ZX81 IN CONCERT (1982)

Hudební dvojice, která se dala dohromady v Mnichově v r. 1978 pod původním názvem Rubicon. Živě debutovali v r. 1980 společně s hudebním projektem P. Frohmadera Nekropolis. Pro své produkce používali podomácku vyráběné kompjútry a syntezátory. Od r. 1984 vystupovali jako trio s Tomem Hacklem (ex-Touch), A. Merz se věnoval i dalším hudebním projektům a nadále koncertoval s Peterem Frohmaderem.
Pozn.: ve stejné době (r. 1980) vystupovala v Berlíně skupina, resp. dvojice, stejného názvu, která se věnovala minimalistické elektronice, ovšem v duchu Neue Deutsche Welle, což je přece jen trochu jiná kapitola.

Klangwelt

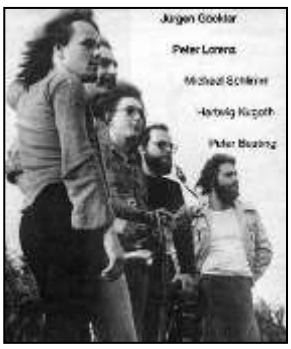
Weltklang Live

Werwolf

Peter Besting (drums, vocals), Hartwig Kugoth (guitar, bass), Petr Lorenz (bass), Jürgen Göckler (keyboards, vocals), Michael Schlimm (sax, flute), Gerd Heuel (guitar), Wolfgang Unthan (keyboards), Ellen Wiederstein (vocals), Gitta Löwenstein (vocals)

1. CREATION (1982)

Založeni v r. 1970 triem Besting-Kugoth-Lorenz v severovestfálském městě Olpe, třicetiminutovou demo nahrávku (natočeno v studiu Eden v Lüdenscheidu v květnu 1979, originální verze trvá více než hodinu) hutného progresívního rocku druhé vlny je možno slyšet na CD výběru Psychedelic Gems, Vol. 3 z r. 1997. V roce 1982 vydali jediné album Creation v omezeném nákladu 1000 kopií. V polovině 80. let skupina zanikla (v r. 1984 stihli ještě vydat druhé LP, opět s názvem Creation).

Wheels

Ferdy Kuehnel (vocals), Hannes Schroer (guitars), Frank Horvath (guitars), Andy Baum (keyboards), Mick Brehmen (bass), Rene Hatzke (drums) + Edgar O.Schulz (drums), Roger Glover (percussion)

1. DON'T BE STRANGE (1979)

Hard rocková formace s jediným albem, natočeným v berlínském Paragon Studiu v rozmezí léto 1978 – léto 1979. Na perkuse zde překvapivě hostuje Roger Glover z Deep Purple.

Whipping Post

A) C.B. Busser (guitar, bass, keyboards, percussion, vocals), Christoph Beck (drums, percussion), "Vögi" Vögtle (bass), Chico Klee (saxophone, flute, keyboards, percussion)
B) C.B. Busser (guitar, vocals), George Klee (percussion, vocals, winds), Pimi Bendel (guitar), Pumi Brunner (drums, percussion, vocals), Astrid Cotti (keyboards, vocals), Fabi Tonon (bass)

1. SO WE ARE (1973) A
2. AFTER & REALLY LIVE (1978) B

Švýcarský progresívní band s poněkud zmatenou historií. První studiové album So We Are bylo natočeno v r. 1973 a obsahuje slušně zvládnutý progresívní rock, s excelentními instrumentálními výkony, s atmosférou podobnou např. nahrávkám skupiny Camel. Toto album však shodou okolností vyšlo až v r. 1980. Druhé, „live“ album z r. 1978, vychází se silně pozměněnou sestavou, hudba je také odlišná – album obsahuje dlouhé skladby plné sólových výstupů, je rockovější, celkový dojem připomíná spíše kapelu Krokodil.

So We Are

After & Really Live

Wiebelfetzer

Beat Kennel (drums, percussion), Gogo Thalmann (bass), Freddy Studer (drums, percussion), Stephan Wittwer (guitar), Düde Dürst (congas, percussion), Irène Schweizer (piano, electric piano), Jürg Grau (trumpet), Anne Christiansen (vocals, percussion), John Tchicai (saxophone alto & soprano), Ole Thilo (organ, piano), Runo Ericksson (bass trombone), Peter Warren (bass, bass guitar)

1. LIVE (1971)

Skupina složená ze sedmi Švýcarů, tří Dánů, jednoho Američana a Švéda. V r. 1971 vydali živé dvojalbum, pořízené na koncertě Weisser Wind, uskutečněném 27. dubna 1971 v Curychu. Deska obsahuje čtyři skladby nadčasového experimentálního free jazzu, s klasickými a psychedelickými prvky - charakterizovatelné je snad „lajnou“ Stravinskij – Miles Davis – Amon Düül. Bohužel kvalita nahrávky je spíše bídná než brilantní, takže celé album lze doporučit spíše ortodoxnějším jazzovým fans.

Klaus Wiese

Wieseho kořeny je nutno hledat ve starší historii skupiny Popol Vuh (alba Hosianna Mantra a Seligpreisung). Později známý etno-muzikolog, který vydal blíže neurčený počet nahrávek zvukových meditací, pořízených na rozdílné etnické instrumenty (např. tibetské mísy). Uvedená alba jsou zajímavá tím, že při jejich nahrávání byl použit přece jen rozsáhlejší počet nástrojů.

1. BARAKA (1980)
2. MARACCABA (1980)
3. QUMRA I. (1980)

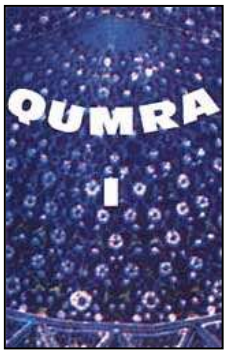
Klaus Wiese

Baraka

Maraccaba

Qumra I.

Barney Wilen And His Amazing Free Rock Band

Barney Wilen (soprano sax), Joachim Kühn (piano), Aldo Romano (drums), Mimi Lorenzini (guitar), Wolfgang Paap (drums), Gunter Lenz (bass)

1. DEAR PROF. LEARY (1968)

„Setkání rocku a free-jazzu na jednom albu“ – tak zněl slogan, propagující tuto nahrávku. Kapelu tvořili v podstatě dvě trojice: rocková sekce - Lorenzini, Paap (později např. Brainticket, Embryo) a Lenz (Et Cetera) a jazzová sekce – Wilen, Kühn a Romano. Jde o „absurdní“ mix rocku, popu a free-jazzu, na kterém najdeme skladby The Fool On The Hill od Beatles, Why Do You Keep Me Hanging od Supremes, Respect od Ottise Reddinga, Lonely Woman od Ornette Colemana či Ode To Billie Joe od Bobbyho Gentrise. Dále jsou zde dvě původní skladby – Dur Dur Dur (expresívní označení z francouzského hippie dialektu, znamenající něco jako „hodinový úlet“) a Dear Dr. Leary (autor J. Kühn) – skladba plná halucinačních efektů a multi-barevných rituálních vizí, věnovaná „famóznímu advokátovi LSD“.

Wind

A) Steve Leistner (voc, flt, harmonica, perc) Thomas Leidenber ger (gt, voc) Andreas Büeler (bass, voc) Lucian Büeler (key) Lucky Schmidt (dr, clavinet, piano, melotron) Jochen Petersen (flt)
B) Steve Leistner (voc, flt, harmonica, perc) Thomas Leidenberger (gt, voc) Andreas Büeler (bass, voc) Lucian Büeler (key) Lucky Schmidt (dr, clavinet, piano, melotron)

1. SEASONS (1971) A
2. MORNING (1972) B

Progresívní a na masivních hammondech postavený rock, inspirovaný zejména z počátku klávesovým hard rockem Vanilla Fudge a Uriah Heep.
Story formace Wind začíná v lednu 1971, kdy se v ní transformovala, příchodem norimberského vokalisty Bernda Stevea Leistnera, west-coastová kapela Chromosom, působící zejména na amerických základnách v Německu. V novém 16-ti stopém studiu Dietera Dierkse bylo natočeno album Seasons, jehož náladový rejstřík sahá od decentně instrumentovaných pasáží s flétnami, akustickými kytarami, hammondami, piánky až po hard rockově hutný „hammond + electric guitar sound“. Zejména v závěrečném čtvrthodinovém opusu se tato muzikantská dynamika rozvíjí do nebývalých rozměrů.
Na jaře 1972 se zdá, že se blýská na časy. Wind se při 2nd British Rock Meeting festivalu v Germersheimu dostávají na stejné pódium s Pink Floyd - před zraky 100 000 návštěvníků. Podepisují kontrakt s CBS na druhé album Morning, realizované v létě téhož roku. Sound dvojky je oproti debutu značně odlehčený, Wind zde místy znějí jako Moody Blues.
Finanční problémy spojené s komerčním neúspěchem znamenají konec existence další ze slibných německých skupin. Steve Leistner se vydává na dráhu hudebního publicisty, producenta a zvukaře, následně zakládá hudební vydavatelství Trickmusik. Klávesák Lucian Büeler funguje jako produkční několika francouzských skupin, jeho bratr Andreas rezignuje na muzika a otevírá taneční kavárnu.
Sběratelům a fandům lze jednoznačně doporučit album Seasons, které je tvrdé i poetické zároveň. A ty hammondky jsou na něm „boží“.

Seasons Morning

Winterkrieg

Jürgen „Judy“ Winter (bass, vocal), Helmut Krieg (guitar, vocal), Siggi Siebert (drums)

Hard rocková skupina, založená v r. 1974 H. Kriegem (ex-Sperrmüll) a Jürgenem Winterem (Jud´s Gallery). Zpočátku vystupovali jako trio, pořídili však v tomto období pouze nějaké demo nahrávky a jejich největším úspěchem se stalo vystoupení na rockovém festivalu Live-Gigs v Kolíně. V roce

1976 skupinu opustil bubeník Siggi Sibert a byl nahrazen Petem Yorkem (ex-Spencer David Group), sestava byla dále posílena druhým kytaristou Dierkem Hillem. V této sestavě se profesionalizovali a následně absolvovali turné po německých městech. Bohužel, i přes nesporné hudební kvality, nikdy nedošlo k vydání ani jediného alba - německá hudební vydavatelství se koncem 70. let začala zaměřovat na jiné druhy muziky a dřevní rock je v podstatě přestal zajímat. Skupina byla aktivní i v 80. letech, ovšem v pozměněných sestavách.

Wired

Karl-Heinz Böttner (guitars, vocals, ocarinas, flexaton, zither, bass), Mike Lewis (organ, vocals, drums), Michael Ranta (drums, plucked string instruments, vocals), Conny Plank (electronics)

1. WIRED (1974)

Skupina Wired byla aktuálním projektem avantgardního hudebního skladatele Karl-Heinze Böttnera. Dalšími členy kapely byli Kanaďan Mike Lewis (usazený v Mnichově po jeho německých studiích, člen mnoha hudebních projektů, zakladatel skupiny Moosknukkl Groovband) a Michael Ranta (Američan, který vystupoval se souborem Karlheinze Stockhausena). Originální nahrávka byla pořízena živě v letech 1970-1973 a obsahovala 140 minut improvizované muziky, které do výsledného tvaru upravil studiový mág Conny Plank. Album se řadí mezi kosmickou klasiku po bok Tangerine Dream (působí jako hybrid alb Electronic Meditation a Zeit s výraznějšími bicími) a Cluster, s větším důrazem na „seriózní“ nadčasovou avantgardu. Jediným problémem je fakt, že tuto nahrávku lze pořídit pouze jako trojalbum s dalšími dvěmi free-jazzovými uskupeními – francouzskými New Phonic Art a britskými Iskra 1903 - pod názvem Free Improvisation (1974).

Wissenschaftliche Sensation

1. NEUJAHRSKONFERENZ 8081 (1981)

Vedlejší hudební projekt Konrada Beckera, který pod tímto názvem natočil v červnu r. 1981 osmihodinovou temnou elektronickou „zvukovou bariéru“. Výběr z tohoto live záznamu vydal na 82 minut dlouhé kazetě jako stranu B, strana A patří jeho hlavnímu projektu Monoton.

Haimo Wisser

1. HAIMO (1976)

Rakouský skladatel, kytarista, basák a básník (nar. 1952 ve Vídni, v r. 1998 spáchal sebevraždu v tyrolském Schwazu). Bývalý člen legendární undergroundové kapely Paternoster. V 70. letech odcestoval do Afriky zkoumat tamní hudební kultury, později se věnoval studiu tradiční indické muziky (především hře na tabla). Pod vlivem těchto okolností se věnoval především hudebním free improvizacím a konkrétní muzice, vystupoval s Wernerem Pirchnerem, Günterem Schneiderem a Harry Peplem, psal hudbu k fimu, věnoval se také komponování experimentální elektronické muziky. Jediné sólové album vydal v r. 1976 – obsahuje psychedelický folk rock s „world“ vlivy. V současné době je album v podstatě nesehnatelné.

Witthüser & Westrupp

Bernd Witthüser – Walter Westrupp

1. LIEDER VON VAMPIREN, NONNEN UND TOTEN (1970)
2. TRIPS UND TRAUME (1971)
3. DER JESUSPILZ (1972)
4. BAUER PLATH (1972)
5. LIVE 68-73 (1973)

Duo produkující více či méně zdařilý cosmic-folk. Začínali spolu v polovině 60. let jako pouliční hudebníci. V r. 1967 se Witthüser stal manažerem folkového klubu Podium v Essenu, Westrupp v letech 1965-68 účinkoval s Night Reveller Skiffle Group, kde hrál na trubku a fagot, kapela se zabývala barokní hudbou. Album Lieder von Vampiren, Nonnen und Toten bylo v podstatě prvním sólovým počinem B. Witthüsera, Westrupp byl přizván pouze jako host. Deska obsahuje krátké, výhradně akustické, folkové písničky.
Album 2 je považováno za jejich nejlepší společnou nahrávku a první označovanou termínem cosmic-folk, absolutní klasika na labelu Ohr. Der Jesuspilz z r. 1972 je překvapující koncepční album, ve více progress-folkové režii, s převážně instrumentálními pasážemi, ale stále velice příjemný kosmický trip. S albem 4 vypomáhali hosté z kapely Wallenstein, jde o více „přírodní“ nahrávku, ne tolik svázanou progresívními konvencemi. Album 5 je retrospektivní live dvojalbum, poskládané z nejrůznějších koncertů a cosmic jam-sessions, pořádaných v letech 1968-73.
Westrupp se později věnoval nahrávání ve dvojici Baier-Westrupp, zatímco Witthüser se věnoval výhradně sólové kariéře.

Lieder von Vampiren, Nonnen und Toten

Trips und Traume

Der Jesuspilz

Bauer Plath

Live ´68–´73

Stephan Wittwer

Ernst Thoma (electronics), Knut Remond (percussion), Markus Eichenberger (píšťaly)

1. DER RECHTE WEG (1983)

Maxi-singl švýcarského hudebníka a skladatele (nar. 1953 v Curychu). Vynikající hudba k filmu Der Rechte Weg (režie a herci: Peter Fischli, David Weiss, 54 minut, r. 1983), kombinující primitivní přírodní rytmy s temnou elektronikou.

Wonderland

A) Achim Reichel (gt, voc), Helmut Franke (gt), Les Humphries (key), Frank Dostal (voc, bass), Dicky Tarrach (dr)
B) Achim Reichel (gt, voc), Kalle Trapp (gt, voc), Claus-Robrt Krüse (key, gt, bass,voc), Frank Dostal (voc, bass), Dicky Tarrach (dr)

1. BEST OF (1971) A, B

Beatová formace z r. 1968, Reichel společně s Tarrachem předtím účinkovali v kapele The Rattles. Wonderland nahráli koncem r. 1969 tři singly, poté ukončili svoje aktivity. Album Best Of obsahuje zmíněně singly + 4 další skladby pro původně plánované album.

Wonderland Band

Achim Reichel (gt, voc), Frank Dostal (voc)

1. NO. 1 (1971)

Jeden z Reichelův vedlejších projektů, existujících krátce po rozpadu skupiny Wonderland. Album bylo nahráno ve spolupráci s 25 hostujícími muzikanty, Reichel si zde pohrává s klasickým boogie-rockem, glitter-rockem a folkovými baladami v originálních aranžích.

Worm

Erbel Rainer (vocals), Hans-Joachim Hillenkötter, Hubertus Kreutner (horn, trumpet), Michael Mass (bass, guitar), Rüdiger Benny Stremmel (sax, flute), Klaus Weber (guitar, percussion), Ulli Wehmeier

Skupina z Bielefeldu, složená z pozdějších členů jazz-rockových Creative Rock. Žádnou oficiální nahrávku nevydali.

Wutpickel

Carlos Bottich (guitar), Kasi Klassen (bass, vocals), Joachim „Eroc“ Ehring (drums)

FALKE WHIPS IT OUT (1969)

obsaženo na: EROC 3

Kapela složená v r. 1969 na základech skupiny Crew Blues Session, na postu bubeníka vystupoval pozdější člen známých Grobschnitt Joachim Ehring, známý jako Eroc. Jediná dochovaná nahrávka je obsažena na albu Eroc 3. Konec kapely je ohraničen rokem 1970.

Wyoming

1. WYOMING (1971)
2. IN PRISON (1972)

Wyoming bylo umělecké jméno hráče na klávesové nástroje Petera Bendera. Na jeho prvním albu najdeme maistreamový pop-rock s folkovými motivy. Benderovi zde vypomáhal R. Marz (gt, bass, voc), J. Ermisch (gt, clavinet, perc) a R. Billhardt (dr). Nahrávka byla pořízena v Dierks Studiu ve Stommelnu pro label Bacillus. I druhé album obsahuje celkem tuctový popík, nahraný ve spolupráci s R. Marzem, G. Roberem (bass) a C. Cressem (dr).

Wyoming

In Prison

Xerxes

FORTUNE TELLER / FOR UNCLE SAM (1972)

Další z mnoha rockových obskurit, zcela pohřbených v čase.

Xhol / Xhol Caravan / Soul Caravan

A) Tim Belbe (sax), Ocki Breuern (key, tuba), Klaus Briest (bass), „Skip“ (dr), Hansi Fischer (flt, sax)
B) Tim Belbe (sax), Ocki Breuern (key, tuba), Klaus Briest (bass), „Skip“ (dr)

Soul Caravan

1. GET IN HIGH (1967)

Xhol Caravan

1. ELECTRIP (1969) A
2. ALTENA (1969)

Xhol

1. HAU-RUK (1970) B
2. MOTHERFUCKERS GMBH & CO. KG (1972) B

Skupina začínající kariéru pod názvem Soul Caravan, produkující typický soul-rock, s jediným realizovaným albem. Později pokračovali pod názvem Xhol Caravan - opět vydali jedno album, řadící se k prvním nahrávkám v oblasti německého progresívního rocku. Jde o solidní spojení rané psychedelie s jazzovými a beatovými prvky. Album začíná flusem do hajzlíku a přechází v téměř zappovskou instrumentální jazz-rockovou fúzi. Toto LP by se dalo zařadit do dlouhé řady německých jazz-soul-blues-psychedelických skupin po boku Out Of Focus, Ikarus, Kraan, Thirsty

Moon apod. CD Altena obsahuje živou nahrávku z r. 1969, pořízenou při vystoupení na gymnáziu ve vestfálském městečku Altena (vydáno labelem Garden Of Delights v r. 2006).
V r. 1970 podepsali již pod zkráceným názvem smlouvu s labelem Ohr. Album Hau-Ruk obsahuje dvě dlouhé krautrockové live improvizace, převážně instrumentální, s využitím manipulovaného (wah-wah) saxofonu a kláves. Krátce po vydání tohoto alba se skupina rozpadla, ale ve studiu již bylo připraveno další album Motherfuckers GmbH & Co. KG, které se dočkalo realizace v r. 1972. Deska obsahuje další vcelku zdařilé skladby typicky německého jazz-rockového undergroundu.

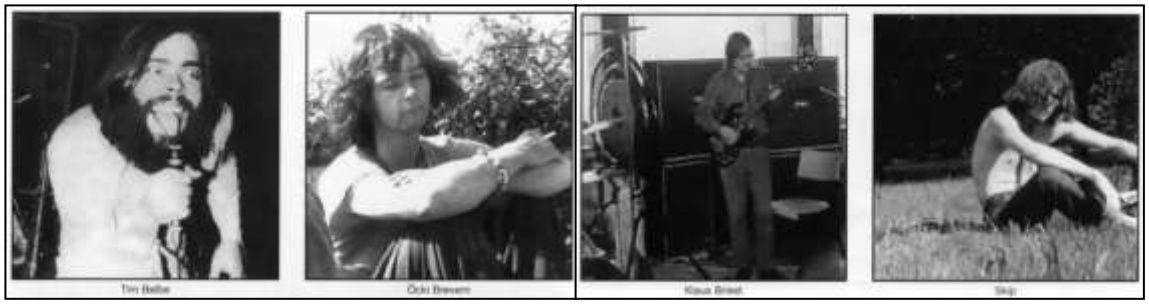

Soul Caravan, 1968

Xhol Caravan

Xhol Caravan

Xhol

Soul Caravan

Get In High

Xhol Caravan

Electrip

Altena

Xhol

Hau-Ruk

Motherfuckers GmbH & Co. KG

Yatha Sidhra

Rolf Fichter (moog, key, gt, flt), Peter Elbracht (flt), Matthias Nicolai (gt, bass), Klaus Fichter (dr)

1. A MEDITATION MASS (1974)

Skupina, která nahrála jednu z nejdelších skladeb první půlky 70. let. Legendární album A Meditation Mass obsahuje pouze jediný track, trvající více jak 40 minut. Což je svým způsobem rarita – jsou pravděpodobně jedinou kapelou své doby, která realizovala na LP jedinou skladbu! Seskupení kolem lídra R. Fichtera pochází z Freiburgu, album natočeno pro label Brain v produkci Achima Reichela. Hudba Yatha Sidhra by se dala charakterizovat jako relaxační cosmic-rock s jazzovými doteky a prvky indiánské muziky.

Yello

Boris Blank (electronics, percussion, vocals), Dieter Meier (vocals), Carlos Perón (effects, tapes)

1. SOLID PLEASURE (1980)
2. CLARO QUE SI (1981)
3. HELLO, SPACE PRESIDENTS (2012)

Yello („a yelled Hello“), synth-popová formace z Bazileje, poněkud nadneseně nazývaná „švýcarská odpověď na The Residents“. Původně vystupovali v trojici, po odchodu Carlose Peróna na sólovou dráhu (r. 1983) pracovali již jen jako duo. Zpočátku vytvářeli poměrně zajímavou elektronickou muziku, vzdáleně příbuznou zmiňovaným The Residents, spíše však zařaditelnou k pozdní berlínské škole (např. Tangerine Dream). To nejzajímavější z prvních dvou desek, doplněno dříve nerealizovaným materiálem, bylo shrnuto na sampleru Hello, Space Presidents

z produkce Piratÿ Records. Yello se později věnovali především electro-popu a (snad) sofistikované elektronické disco hudbě.

Solid Pleasure | Claro Que Si | Hello, Space Presidents

Yet

TRY TO SEE HER AGAIN / REMEMBER YESTERDAY (1970)

Slušný hard rock, jednoznačně ovlivněný ranou tvorbou kapely Black Sabbath.

Yggdrasil (Mnichov)

Walter Waidosch (violinl, recorder, bass), Peter Jakob (flute), Werner Vill (vocals), Fred Beck (guitar, flute), Uli Kellner (guitar, bass), Reinhold Fries (drums)

1. YGGDRASIL (1972)

Soft-progresívní rock s flétnou a houslemi. V létě r. 1972 natočili své jediné allbum ve studiu Roberta Meilhause, které bylo nakonec realizováno v nákladu pouhých 10 kopií (!) u vydavatelství Meilton. Ve sběratelských kruzích se samozřejmě jedná o megararitu. CD z produkce Garden Of Delights obsahuje všech pět původních kousků plus 13 bonusových nahrávek – osm skladeb z roku 1970 (soundtrack k TV seriálu Sommer in Sizilien) a pět demo nahrávek, pořízených v jejich zkušebně v letech 1970 a 1972.

Yggdrasil (Norimberk)

Dieter Baum (organ, clavinet), Willi Haselbek (trombone), Werner Hirschmann (saxes), Helmut Reizammer (bass), Uli Weißbrod (drums, vocals, percussion), Armin Wolfermann (guitar)

OUT ALONG THE HIGHWAY / TANGO BLACKOUT (1976)

Jediný singl ve vlastní produkci, stylově něco mezi „funky jazz-rockem" a „rock´n´soulem". Skupina pocházela z německého Nürnbergu.

Yoice

Martin Thurn (guitar, vocal), Jutta Nienhaus (vocal), Wolfgang Schoene (bass), Hermann-Jürgen Nienhaus (drums), Mauro Rattagi (keyboards)

SOLD OUT / GOD´S OWN LAND (1971)

Italsko-německá soft-progresívní skupina, zformovaná v r. 1970 v italském Varese. První a jediný singl vyšel v r. 1971 v Itálii. V r. 1972 skupina změnila název na Analogy (dvě alba v r. 1972-1973).

You

A) Albin Meskes (synthesizers), Udo Hanten (synthesizers), Lhan Gopal (drums), Ulriche Weber (guitar)
B) Albin Meskes (synthesizers), Udo Hanten (synthesizers)

1. ELECTRIC DAY (1979) A
2. TIME CODE (1983) B

První album obsahuje velice solidní space elektroniku, připomínající tvorbu Tangerine Dream z období kolem alba Ricochet. Za pseudonymem Lhan Gopal se skrývá známý bubeník Harald Grosskopf (ex-Wallenstein). Na druhé desce se sestava smrskla na syntezátorové duo, hudba je podstatně konvenčnější - působí jako klon skupin typu La Düsseldorf, Liliental, apod. Stále však jde o příjemně poslouchatelnou záležitost. Další tři desky vydávají v rozmezí let 1986-1996.

You: Electric Day

Time Code

Young Society

I LIKE SILENCE / THUNDERSTORM (1968)
DAS ALTE KLAVIER / ANITA JENNIFER (1968)
FLOWERS / IT'S WAR (1968)

Další z úžasně nevýznamných „vyšumělých“ kapel, tentokrát z rakouské (vídeňské) provenience, s třemi singly na triku. Vokály jako z chlapeckého pěveckého sboru přehlušuje relativně slušný garážový bigbít. Asi nejzajímavější skladbou je „pacifistická“ It´s War.

Djong Yun

DU SOLLST LIEBEN (aka BE IN LOVE) / AVE MARIA (1974)

Známá korejská zpěvačka, vystupující v první půli 70. let s kapelou Popol Vuh. Vydala jeden raritní sólo-singl (pro United Artist Records), obsahující křehkou sférickou muziku. Po svém vydání tato nahrávka zcela zmizela na dalších 20 let z povrchu zemského, aby se později objevila jako bonusový materiál na CD-reedicích skupiny Popol Vuh.

Z

Marco Zappa

1. CHANGE (1975)

Marco Zappa se narodil ve švýcarském Locarnu 14. března 1949. Od sedmi let studoval hru na klavír, později přidal i kytaru. V r. 1964 založil první skupinu The Teenagers, se kterou vydal v r. 1967 dokonce singl. V r. 1970 zakládá novou kapelu Stanhope, se kterou se pokouší na koncertech propojit rockovou muziku s klasickou. V r. 1975 buduje hudební studio MZ Sound, v témže roce vydává i první sólové album s výborným progresívním materiálem, prezentuje se zde jako skladatel, multiinstrumentalista i zpěvák. Později vydává další alba s různými italskými spoluhráči pod názvy Marco Zappa & Friends (1977) a Marco Zappa Ensemble (1979), s hudební činností pokračuje až do současnosti.

Stanhope

Zarathustra

Ernst Hernzner (voc), Wolfgang Reimer (gt, voc), Michael Just (bass, voc), Wolfgang Behrmann (dr)

1. ZARATHUSTRA (1971)

Obskurní kapela z Hamburku s jedním eponymním albem z r. 1971. Deska obsahuje progresívní hard rock, s výraznými klávesami á la Ken Hensley z Uriah Heep. Celkem zajímavá nahrávka pro milovníky kapel Jane, Atomic Rooster, Uriah Heep apod.

Zarathustra (II.)

Stefan Muth (vocal), Andreas Kupfer (drums), Thomas F. Weigel (bass), Michael Wild (drums), Thomas Launhardt (guitars, synthesizer), Mathias Kumm (organ, synthesizer, el. piano, clavinet)

1. ALSO SPIELT… ZARATHUSTRA (1982)

Typická pozdní hard-progresívní kapela z města Biedenkopf (Hesensko) - založeni v r. 1980, o dva roky později vydali privátně jedno album, v r. 1983 se rozpadli. V letech 1983-1984 jádro kapely fungovalo dále pod názvem Miljö, ovšem bez jakékoliv další „oficiální“ nahrávky. Zvuk desky je zcela v duchu dalších německých kapel počátku 80. let - Last Exit, Burning Candle, Forest, ad. Album vydáno privátně, hudba převážně instrumentální, solidní úrovně, zvuk bohužel spíše horší… „Technická“ poznámka na závěr - neplést s hamburskou kapelou téhož jména a jedním albem z roku 1971.

Zeberon

1. ZEBERON (1971)

„A mythical Krautrock obscurity“. Rok 1971, label Mullbinde.

Zebulon

Ollie Ernst (keyboards), Michael Krenke (bass), Thomas Krenz (guitar, percussion), Micky Schmidt (drums, percussion)

1. ZEBULON (1980)

Klasická progresívní formace (s jazz-rockovými prvky) konce 70. let, s jediným albem na labelu Pollux Records.

Hans Zeisig

1. TONFILMMELODIEN (1981)

Vlastním jménem Uwe Hüter, syntezátorový hudebník pohybující se na regionální hudební scéně v Aachenu (Cáchy). V r. 1981 vydal jedinou ultra-raritní kazetu pro „Cassettenlabel SMC“, obsahující zajímavé elektronické „filmové melodie“ (SMC 004). Podílel se také jednou skladbou na výběru Aachen 79/81, vydaným taktéž v r. 1981 na kazetě pod číslem SMC 003 – je zde představeno několik různorodých kapel, zahrnujících široké hudební spektrum počínaje punk-rockem, přes new wave až po minimalistickou elektroniku.

Zippo Zetterlink

Wolfgang Orschakowski (guitar, vocals, radio) + Klasse (bass), Samy (congas), Helena (organ), unknown (drums)

1. IN THE POOR SUN (1969-71)

Jedna z prvních „ztracených“ (a znovuobjevených) krautrockových relikvií. Zippo Zetterlink byla kapela obskurního charakteru z přelomu 60. a 70. let, pohybující se na hamburské undergroundové scéně, vedená kytarovým solitérem Wolfgangem Orschakowskim. Jediné dochované nahrávky pocházejí z koncertů v mnichovském klubu Blow Up z r. 1969, z festivalu v hamburském Melle Parku z roku 1971 a ze sporadických studiových jammů. Klasika poněkud ulítlého psychedelického cosmic-blues. Největší přínos nahrávky je však v dokumentaci unikátních vizí ze zlatých časů hamburgského psychedelického undergroundu.

Zomby Woof

Heinrich Winter (klarinet, gt), Ulrich Herter (gt, synth), Udo Kreuss (bass), Berthold Meyer (dr), Matthias Zumbroich (key)

1. RIDING ON A TEAR (1977)

Název kapely převzat podle skladby Franka Zappy. Skupina produkovala excelentní symphonic-rock, jejich jediné, lehce obskurní, album vyšlo na neznámém labelu Jupiter. Zomby Woof by se dali zařadit do druhé vlny německého progresívního rocku vedle skupin Epidaurus, Minotaurus, Epidermis, Streetmark ad. V r. 1979 natočili druhé album No Hero, nebylo však nikdy na LP realizováno.

Zomby Woof

Zoppo Trump

Ferdi Eberth (vocals, guitar, sax, organ), Ulrich Beck (guitar), Thomas Laleicke (bass, backing vocal), Nicky Gebhard (drums, percussion) + Martin Buschmann (piano, organ, Mellotron, alto sax), Udo Preising (bass), Wolfgang Hahn (drums)

1. ZOPPO TRUMP (1972)

Kapela z Dortmundu, produkující progresívní rock s jazzovými a klasickými prvky. Do povědomí posluchačů se dostali v r. 1976, kdy jim vyšly dvě skladby na výběrovce Scena Westphalica (Förderturm Records, I/76). Už v roce 1972 však natočili studiový materiál pro zamýšlené album, to se však dočkalo realizace až v roce 2009 na labelu Garden Of Delights. U. Preising do kapely přišel z Electric Mud, N. Gebhard později vystupoval s Wallenstein, M. Buschmann odešel ke skupině Cochise.

Zoppo Trump

Zweistein

Ishtwan von Barlog (instruments), Christian Bruhn (instruments), Diane Doucet (instruments), Suzanne Doucet (instruments), Peter Kramper (engineering, producing)

I´M A MELODY MAKER / A VERY SIMPLE SONG (1970)

1. TRIP - FLIP OUT - MEDITATION (1970)

Skupinu Zweistein založila v roce 1970 Suzanne Doucet, původně popová zpěvačka a televizní herečka. Ta se, mimo svých „oficiálních" aktivit, ve „zlomových" letech 1969-70 začala zabývat malbou, divadlem, literaturou, fotografií a v neposlední řadě také avantgardní a konkrétní hudbou. Nahrávala zvuky hrajících si dětí, zvuky karnevalů, ulice, zvuky pořízenými při mši v pražském Chrámu sv. Víta, apod. Vytvářela zvukové koláže a tzv. „zvukové malby". V té době také prováděla vlastní experimenty s LSD. V r. 1969 se seznámila ve studiu Liberty Records se zvukovým inženýrem Peterem Kramperem. Společně s ním, sestrou-dvojčetem Dianou Doucet a několika dalšími přáteli, pořádali hudební sejšny, které později uspořádali a následně realizovali jako trojalbum s názvem Trip - Flip Out - Meditation. Deska obsahuje ortodoxní elektronický underground s acid-folkovými a psychedelickými prvky, podobný raným nahrávkám skupin Cluster či Kraftwerk. Aby nebyla Suzanne Doucet spojována se svou pop/TV existencí, zvolila si pseudonym Jaques Dorian. Název skupiny Zweistein (= twostones, dva kameny) byl inspirován jménem Alberta Einsteina (= onestone, jeden kámen) a naznačuje vizionářský rozměr jejich tvorby (milestone, milník).

SP

Trip - Flip Out - Meditation

Zyankalli **(viz Peter Jakobi)**

Peter Jakobi (vocals, piano, percussion), Dieter Beck (bass, guitar), Walter Brandl (guitar, bass), Willy Michl (vocals, guitar), Klaus Weiss (drums)

1. I COULD CRY VOR LAUTA BLUUS (1974)

Skupina kolem mnichovského polit-rockového umělce P. Jakobiho, s tvorbou podobnou známějším Lokomotive Kreuzberg. Od r. 1974 vystupovali pod názvem Zyankalli.

Zyankalli: I Could Cry Vor Lauta Bluus

Zyma

Bodo Brandl (bass), Dorle Ferber (vocals, violin), Günter Hornung (electric piano, organ, synthesizer), Udo Kübler (drums, vocals), Tim Pfau (guitar, vocals)

1. THOUGHTS (1978)
2. BRAVE NEW WORLD (1979)

Pětičlená skupina (zformováni v roce 1972) z Heidelbergu, zabývající se progresívním rockem ovlivněným canterburskou scénou, především tvorbou kapel Soft Machine a Caravan. Hudba obsahuje mnoho čistých jazzových prvků (s využitím el. piana, flétny a houslí) a zajímavé vokální duety Dorle Ferberové a bubeníka Udo Küblera. Dvě alba jim vyšla až koncem 70. let, v r. 1974 se dvěma skladbami podíleli na výběrovém dvojalbu Proton 1.

Thoughts

Brave New World

no.

18 Karat Gold (aka Achtzehn Karat Gold)

Klaus Ebert (gt, voc), Jörg Evers (gt, voc), Lothar Meid (bass, voc), Keith Forsey (dr)

1. ALL-BUMM (1973)

Krátkodobá záležitost členů skupiny Amon Düül II. Lothar Meid u této kapely působil v letech 1971-74, Klaus Ebert 1976-79, Keith Forsey a Jörg Evers pouze hostovali na některých nahrávkách. Tohle album ovšem obsahuje naprosto jinou muziku – jedenáct krátkých pop-rockových písniček v produkci Olafa Küblera (též producent Amon Düül II). Deska nezaznamenala žádný ohlas a skupina krátce nato ukončila svoji činnost.

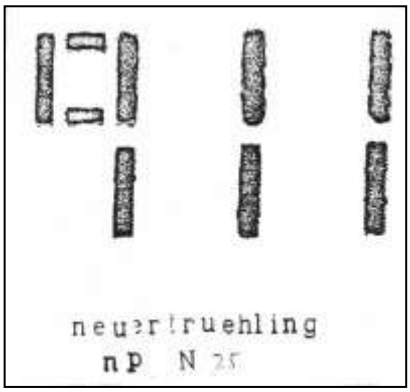

911

1. 911 (1981)
2. SYNDROM (1982)

První kazeta z produkce labelu Neuer Frühling obsahuje dvě desítiminutové skladby poměrně temné space-elektronické muziky. Poznámka na obalu kazety: po poslechu zničte. Ve stejném duchu pokračuje i druhá kazeta – hudba je však vyzrálejší, lepší.

Pozn.: skupin s názvem 911 (číslo lékařské pohotovosti) existuje ve světě několik, o této německé „verzi“ však neexistují žádné dostupné informace.

911

Syndrom

Pozn. (možné „varianty“ názvů):

9 Days Wonder viz Nine Days Wonder
69 viz Sixty Nine
2066 & Then viz Twenty Sixty Six And Then

Hudebně spřízněné zahraniční kapely

(z diskografií uváděna pouze „kraut“ alba)

Ildefonso Aguilar

EROSIÓN (1978)

Španělský instrumentalista, jediné dvojalbum Erosión je inspirováno vulkanickou činností na Kanárských ostrovech. *Pod.*: rané nahrávky Tangerine Dream.

Älgarnas Trädgård

FRAMTIDEN ÄR ETT SVÄVANDE SKEPP, FÖRANKRAT I FORNTIDEN (1972)

Švédský underground s folkovými prvky. *Podobnost s*: Amon Düül, Faust.

Almuro

KOSMOS (1968)

Raná francouzská undergroundová space elektronika. *Pod.*: první dvě alba Tangerine Dream.

Andromeda Strain

ORIGINAL ELECTRONIC SCORE (1971)

Výborná space elektronika made in U.S. *Pod.*: raná alba Tangerine Dream.

Anna Själv Tredje

TUSSILAGO FANFARA (1977)

Švédská „kosmische musik“. *Pod.*: Klaus Schulze, Ash Ra Tempel.

Aphrodite's Child

666 (1971)

Dvojalbum řecké progresívní kapely vedené Vangelisem, vokály Demis Roussos. *Pod.*: The Cosmic Jokers (především strana 4).

Edward Artemiev

SOLARIS (1972)

Hudba ke slavnému filmu Andreje Tarkovského ze „sovětské“ provenience, album obsahuje skvělý space trip. *Pod.*: raná alba Tangerine Dream.

Arzachel

ARZACHEL (1969)

Britská psychedelická kapela kolem Steve Hillage. *Pod.*: Amon Düül II, první alba Tangerine Dream (především závěrečná skladba).

Jean-Baptiste Barriere

PANDÉMONIUM: NON, JAMAIS L´ESPÉRANCE (1976)

Ponurá elektronická exkurze kamsi „za zrcadlo“, návštěva temného pandemonia. Původem z Francie. *Pod.*: počátky Tangerine Dream, případně Peter Frohmader a jeho projekt Nekropolis.

Besombes Rizet

PÔLE (1975)

Francouzská progresívní elektronika s výraznými bicími a slušnými syntezátory. *Pod.*: The Cosmic Jokers.

Steve Birchall

REALITY GATES (1973)

Raritní album amerického hráče na syntezátory. Poprvé realizováno privátně v r. 1973, v r. 1976 vyšlo na „oficiálním“ labelu, ovšem s rozdílným obalem. *Pod.*: první alba Tangerine Dream, popř. Seesselberg či Zweistein.

Tim Blake

CRYSTAL MACHINE (1976)

Sólové album bývalého člena skupin Gong a Hawkwind, hudba zcela v duchu berlínské školy, jmenovitě Tangerine Dream z poloviny 70. let.

Ian Boddy

IMAGES (1980)

Britský elektronický experimentátor, který se pohyboval na hudební scéně od konce 70. let. První nahrávka Images vyšla v omezeném nákladu pouze na kazetě. *Pod.*: space elektronika v duchu Klause Schulzeho.

David Bowie

LOW (1977)

Známý britský hudebník se usadil v druhé polovině 70. let v západním Berlíně, aby zde načerpal novou energii pro svoji tvorbu. „Kraut“ výsledkem bylo album Low, resp. jeho druhá strana, která obsahuje čtyři skladby, silně ovlivněné tehdejší elektronickou scénou. Původní skladby byly v CD reedici doplněny dalšími dvěma skladbami ve stejném duchu. *Pod.*: berlínská škola.

Brast Burn

DEBON (1974)

Těžký psychedelický nářez, kapela japonská. *Pod.*: Faust.

Steve Maxwell Von Braund

MONSTER PLANET (1975)

Sólové album člena australských Cybotron, album dedikováno The Cosmic Jokers.

Walter Carlos

SONIC SEASONINGS (1972)

Naprosto vynikající dvojalbum amerického hráče na syntezátory, mimo tuto jedinou nahrávku se věnoval úpravám vážné muziky (především J.S. Bacha), je také autorem hudby ke Kubrickovu filmu Mechanický pomeranč z r. 1971. *Pod.*: Popol Vuh, Deuter.

Chillum

CHILLUM (1971)

Krautrockový hudební jamm bývalých členů skvělé (ale zcela zapomenuté) britské kapely Second Hand. *Pod.*: Can, Xhol.

Svend Christiansen / Fuzzy

ELECTRONIC MUSIC PRODUCED IN AARHUS (1974)

Experimentální minimalistická elektronika z Dánska. Každý z obou interpretů zaplnil polovinu alba. *Pod.*: Seesselberg, Zweistein, Wired.

Clark-Hutchinson

A=MH² (1969)

Britská acid folk-rocková kapela s etnickými prvky. *Pod.*: Kalacakra, Between.

Jean Cohen-Solal

FLUTE-LIBRES (1971)

Francouzský špičkový psychedelický jazz-rock. *Pod.*: Xhol Caravan, raná alba Out Of Focus a Embryo.

Rick Crane

A LONG WEEK IN HOUSTON (1982)
FUJI (1983)
KOLYMA (1983)

Britský klávesák, který počátkem 80. let vydal tři MC kazety výborné elektronické muziky inspirované berlínskou školou, později spíše tzv. düsseldorfskou scénou. *Pod.*: Cluster, Harmonia, Kraftwerk, La Düsseldorf.

Cromagnon

ORGASM (1969)

Americký psychedelický underground, jedna z největších podivností, vydaných na albu. *Pod.*: Amon Düül, raná alba Guru Guru a Can.

Cybotron

COLOSSUS (1979)

Australský syntetický rock. *Pod.*: Tangerine Dream konce 70. let.

Lorq Damon

JOURNEY TO THE LAND OF FORGOTTEN DREAMS (1974)

Konceptuální album amerického klávesáka L. Damona obsahuje temnou experimentální elektronickou muziku, připomínající počátky Klause Schulzeho.

Hans Edler

ELEKTRON KUKÉSO (1971)

Album pionýra švédské psychedelické muziky H. Edlera, vydané na jeho vlastním soukromém labelu. Deska obsahuje jednu z největších hudebních podivností, vzdáleně připomínající starší tvorbu Briana Ena, příp. spojení Cluster & Eno. Za povšimnutí stojí také neskutečně úchylný obal.

Far East Family Band

THE CAVE DOWN TO THE EARTH (1975)
NIPPONJIN (1976)
PARALLEL WORLD (1976)

Japonská space-psychedelická kapela. *Pod.*: The Cosmic Jokers, Ash Ra Tempel (a také Pink Floyd).

Far Out

NIHONJIN (1975)

Skvělý japonský progresívní art-rock, předchůdce Far East Family Band.

Friendsound

JOYRIDE (1969)

Klasický US experimentální psychedelický bigbít. *Pod.*: Amon Düül, Brainticket.

Group 1850

PARADISE NOW (1969)
POLYANDRI (1975)

Holandský psychedelický space-rock band. *Pod.*: Nektar.

Sven Grünberg

HINGUS (1980)

Space elektronická muzika estonského hráče na klávesové nástroje a syntezátory, s výrazným zvukem „klasických“ varhan. *Pod.*: Tangerine Dream, Klaus Schulze, Ashra.

Hapshash And The Coloured Coat

FEATURING THE HUMAN HOAST AND THE HEAVY METAL KIDS (1968)

Další ze skvělých britských hard-psychedelických kapel konce 60. let. *Pod.*: Amon Düül.

Heldon

ÉLEKTRONIQUE GUERILLA (1974)

Progresívní space rock z Francie. *Pod.*: Ash Ra Tempel.

Heratius

GWENDOLYNE (1978)

Francouzská progresívní syntetická muzika s jazzovými prvky, zvláštní, poměrně syrová kuriozita. *Pod.*: Faust.

Ariel Kalma

OSMOSE (1978)

Francouzský multi-instrumentalista, věnující se hlavně etnické muzice ve spojení s jazzem. Album Osmose obsahuje bizarní elektronickou nahrávku, plnou přírodních zvuků. *Pod.*: Popol Vuh, Deuter.

Karuna Khyal

ALOMONI 1985 (1975)

Mantrický hard psychedelický nářez, dovoz z japonských ostrovů. *Pod.*: Faust.

Takehisa Kosugi

CATCH-WAVE (1975)

Člen skupiny Taj Mahal, který se věnoval experimentům s elektronickou a konkrétní muzikou již v průběhu 60. let. Album Catch-Wave připomíná počátky německé elektronické scény. *Pod.*: Popol Vuh, Cluster.

Esa Kotilainen

AJATUSLAPSI (1976)

Klávesák finské kapely Wigwam vydal v polovině 70. let jedno sólové elektronické album, které se nese v duchu tvorby Klause Schulzeho, s progresívními a folklórními prvky, připomínajícími nahrávky skupiny Popol Vuh.

Ned Lagin

SEASTONES (1975)

Ned Lagin, patřící k partičce přátel kolem členů americké psychedelické skupiny Grateful Dead, natočil v polovině 70. let jedno temné experimentální album, později částečně používané při pódiových show GD. *Pod.*: počátky Tangerine Dream a Klause Schulzeho.

Pascal Languirand

MINOS (1978)

Kanadský hráč na syntezátory, jedna z hlavních postav tamější elektronické scény. Jeho rané práce patří ke „kosmické“ klasice à la Klaus Schulze a Ash Ra Tempel.

Mars Everywhere

INDUSTRIAL SABOTAGE (1980)

Americký band (ve složení Barney Jones, Ernie Falcone a Tom Fenwick) s tvorbou, vycházející z kořenů klasické elektronické „berlínské školy“. Později se věnovali spíše space rocku. *Pod.*: Tangerine Dream, Ash Ra Tempel.

Hideki Matsutake, Chojuro Kondoj and Masashi Komatsubara

EDO (1977)

Originální mix tradiční japonské muziky a elektroniky. *Pod.*: Tangerine Dream, Popol Vuh, Deuter.

May Blitz

MAY BLITZ (1970)
THE 2ND OF MAY (1971)

Britský heavy rock, v Německu značně populární. Především druhá deska nemá chybu. *Pod.*: raná alba Guru Guru.

Costin Miereanu

LUNA CINESE (1975)
DERIVES (1984)

Rumunský skladatel experimentální hudby, žijící od r. 1977 ve Francii. Album Luna Cinese je temná kosmická exkurze, připomínající první alba Tangerine Dream či hudební projekty typu Wired. Druhá deska obsahuje dvě skladby z let 1976 a 1978, hudebně navazuje na předchozí album, v lehce „stravitelnější“ podobě.

Mother Mallard´s Portable Masterpiece Co.

MOTHER MALLARD´S PORTABLE MASTERPIECE CO. (1973)

Elektronická klasika made in U.S.A. Vytvářeli unikátní kompozice s minimalistickými strukturami, podobně jako např. Terry Riley a Phil Glass, se zvukem, vycházejícím z klasické berlínské školy. *Pod.*: Tangerine Dream, Cluster.

Neuronium

QUASAR 2C361 (1977)
VUELO QULMICO (1978)

Španělská elektronika v duchu tvorby Klause Schulzeho z druhé poloviny 70. let.

Ose

ADONIA (1978)

Klasická francouzská elektronika. *Pod.*: Tangerine Dream konce 70. let.

Gunner Møller Pedersen

STONED: AN ELECTRONIC SYMPHONY (1974)

Solidní dánská space elektronika, ovlivněná staršími nahrávkami Tangerine Dream a Klause Schulzeho.

Pôle

KOTRILL (1975)
INSIDE THE DREAM (1975)

Francouzský experimentální soubor, první album je skvělý space trip, druhá deska spíše progress-rocková. *Pod.*: Can.

Roger Powell

COSMIC FURNACE (1973)

Pozdější klávesák skupiny Todd Rundgren´s Utopia vydal v r. 1973 album Cosmic Furnace, na kterém kombinuje progresívní elektroniku s jazzovými pasážemi. *Pod.*: Between, popř. Popol Vuh.

David Pritchard

NOCTURNAL EARTHWORM STEW (1976)

Album kanadského umělce a dýdžeje, vycházející z tvorby prvních německých elektronických experimentátorů. *Pod.*: Cluster, Popol Vuh.

Nik Pascal Raicevic

MAGNETIC WEB (1973)

Nicolas Raicevic, americký hráč na klávesové nástroje, který v 70. letech vydal vlastním nákladem několik desek elektronické muziky. Album Magnetic Web je temný brain trip, připomínající tvorbu Petera Frohmadera či skupin typu Zweistein a Seesselberg.

Rainbow Generator

DANCE OF THE SPHERES (1977)

Klasická elektronická muzika od australských „kosmonautů“. *Pod.*: Tangerine Dream, Ash Ra Tempel, Cosmic Jokers.

SAB

CRYSTALLIZATION (1978)

Výborný, i když lehce obskurní, japonský kosmický projekt – progresívní elektronika s využitím akustických nástrojů (harfa, sitár, piano) a konkrétních přírodních zvuků. *Pod.*: Tangerine Dream (kolem alba Encore), Popol Vuh.

Mark Shreeve

EMBRYO (1980)
URSA MAJOR (1980)
PHANTOM (1980)
FIREMUSIC (1981)
THOUGHTS OF WAR (1981)

Britský hráč na syntezátory, první nahrávky vyšly v omezeném počtu pouze na kazetách, oficiální album je až Thoughts Of War. *Pod.*: berlínská škola, místy připomínající Tangerine Dream, místy Klause Schulzeho. Velice solidní záležitost.

Soular System

BIRTH OF PARADISE (1971)

Obskurní nahrávka na labelu BASF. Jde o projekt Francouze J.J. Boldena s množstvím syntezátorů a kytar, typická soft-progresívní elektronika počátku 70. let. *Pod.*: Tangerine Dream, Ash Ra Tempel.

Space Art

SPACE ART (1977)

Hudební projekt, za kterým stojí dva francouzští hudebníci Dominique Perrier a Roger Rizzitelli. *Pod.*: Tangerine Dream druhé poloviny 70. let.

Spacecraft

PARADOXE (1975)

Space elektronické album s progresívními prvky, které v r. 1975 pořídila dvojice Ivan Coaguette (člen skupiny Musica Elettronica Viva) a John Livengood (Red Noise). *Pod.*: Ash Ra Tempel / Ashra.

Michael Stearns

ANCIENT LEAVES (1977)
SUSTAINING CYLINDERS (1977)

Hráč na syntezátory z U.S., jeden z nejvýznamnějších interpretů elektronické muziky mimo německy mluvící země. *Pod.*: berlínská škola.

Tonto´s Expanding Head Band

ZERO TIME (1971)

Americká syntezátorová dvojice Malcolm Cecil a Robert Margouleff. Za zmínku stojí první ze dvou vydaných alb, ryzí elektronická psychedelie. *Pod.*: berlínská škola.

Tractor

TRACTOR (1972)

Britské rockové duo - nápaditá muzika s dlouhými, krautrockově strukturovanými pasážemi. *Pod.*: např. Message.

Nik Turner's Sphynx

XITINTODAY (1978)

Britský progresívní rock s jazzovými prvky. *Pod.*: Brainticket (období kolem alba Celestial Ocean).

Svend Undseth

GRENSELAND (1979)

Experimentální elektronické album norského saxofonisty. *Pod.*: Peter Frohmader.

Horacio Vaggione

LA MAQUINA DE CANTAR (1978)

Argentinský avantgardní hudební skladatel, žijící v Paříži. Album představuje fascinující mix Klause Schulzeho, Conrada Schnitzlera a klasického minimalismu.

Vertø

KRIG/VOLUBILIS (1976)

Francouzský „kosmický“ underground. *Pod.*: berlínská škola.

Cyrille Verdeaux & Bernard Xolotl

PROPHECY (1981)

Spojení francouzského hudebního skladatele Bernarda Xolotla, který se věnoval konkrétní a minimalistické muzice (ovlivněné tvorbou Terryho Rileyho) a klávesáka Cyrilla Verdeauxe - společně vydali jednu desku progresívní elektronické muziky. Albu vévodí závěrečná, 24-minutová skladba Prophecy, solidní elektronický space trip à la Tangerine Dream, která celé album posouvá pod křídla tzv. „berlínské školy“.

Patrick Vian

BRUITS ET TEMPS ANALOGUES (1976)

Francouzský mix synth-music a space rocku. *Pod.*: Ashra, Günter Schickert.

Zanov

GREEN RAY (1976)
MOEBIUS 256 301 (1977)

Desky francouzského hráče na syntezátory Pierra Zalkazanova. *Pod.*: Klaus Schulze.

Zorch

OUROBOROS (1975)

Britská kapela, zformovaná členem skupiny Gong Basilem Brooksem někdy kolem roku 1972. Jediné album natočili v r. 1975, na nosičích však bylo realizováno až v r. 2000 – obsahuje uvolněnou „kosmickou“ muziku, plnou zvuků analogových syntezátorů. *Pod.*: Klaus Schulze a Tangerine Dream poloviny 70. let.

Krautrock Top 50 podle Juliana Copea

(bez udání pořadí)

Amon Düül	PARA DIESWÄRTS DÜÜL	71
Amon Düül II	YETI	70
Amon Düül II	PHALLUS DEI	69
Amon Düül II	CARNIVAL IN BABYLON	72
Amon Düül II	WOLF CITY	73
Ash Ra Tempel	I.	71
Ash Ra Tempel	SCHWINGUNGEN	72
Ash Ra Tempel	SEVEN UP	72
Ash Ra Tempel	JOIN INN	73
Can	DELAY	68
Can	EGE BAMYASI	72
Can	MONSTER MOVIE	69
Can	SOUNDTRACKS	70
Can	TAGO MAGO	71
Cluster	II.	72
Cluster	ZUCKERZEIT	74
Cluster	SOWIESOSO	76
Cosmic Jokers	I.	74
Cosmic Jokers	GALACTIC SUPERMARKET	74
Cosmic Jokers	PLANETEN SIT-IN	74
Cosmic Jokers	SCI-FI PARTY	74
Cosmic Jokers & Sternenmädchen	GILLES ZEITSCHIFF	74
Faust	FAUST TAPES	73
Faust	I.	71
Faust	SO FAR	72
Faust	IV.	73
Faust and Tony Conrad	OUTSIDE THE DREAM SYNDICAT	73
Golowin, Sergius	LORD KRISHNA VON GOLOKA	73
Guru Guru	UFO	70
Harmonia	MUSIK VON HARMONIA	74
Harmonia	HARMONIA DELUXE	76
Kraftwerk	I.	70
L.A. Düsseldorf	I.	76
L.A. Düsseldorf	VIVA	78
Moebius & Plank	RASTAKRAUT PASTA	80
Neu!	I.	72
Neu!	NEU! 2	73
Neu!	NEU! ´75	75
Popol Vuh	HOSIANNA MANTRA	72
Popol Vuh	AFFENSTUNDE	70
Popol Vuh	IN DEN GARTEN PHARAOS	71
Popol Vuh	EINSJÄGER & SIEBENJÄGER	74
Schulze, Klaus	IRRLICHT	72
Schulze, Klaus	BLACK DANCE	74
Tangerine Dream	ELECTRONIC MEDITATION	69
Tangerine Dream	ALPHA CENTAURI	71
Tangerine Dream	ZEIT	72
Tangerine Dream	ATEM	73
Wegmüller, Walter	TAROT	73
Witthüser & Westrupp	TRIPS & TRÄUME	71

Krautrock Top 50 podle Hïnka von Passek

(bez udání pořadí)

A.R. & Machines	DIE GRÜNE REISE	71
Agitation Free	MALESCH	72
Ainigma	DILUVIUM	73
Amon Düül II.	PHALLUS DEI	69
Amon Düül II.	YETI	70
Annexus Quam	OSMOSE	70
Armaggedon	I.	70
Ash Ra Tempel	I.	71
Ash Ra Tempel	SCHWINGUNGEN	72
Brainticket	COTTONWOODHILL	71
Brave New World	IMPRESSIONS ON READING ALDOUS HU	72
Can	MONSTER MOVIE	69
Can	SOUNDTRACKS	70
Cluster	II.	72
Deuter	D	71
Dom	EDGE OF TIME	70
Dull Knife	ELECTRIC INDIAN	71
Embryo	OPAL	70
Faust	SO FAR	72
Froese, Edgar	AQUA	74
Gila	FREE ELECTRIC SOUND	71
Golowin, Sergius	LORD KRISHNA VON GOLOKA	73
Gomorrha	I TURNED TO SEE WHOSE VOICE IT WAS	72
Guru Guru	UFO	70
Guru Guru	KÄNG GURU	72
Haboob	I.	71
Kalacakra	CRAWLING TO LHASA	71
Kraftwerk	TRANS-EUROPA EXPRESS	76
Krokodil	GETTING UP FOR THE MORNING	72
Lucifer´s Friend	I.	70
Mammut	I.	71
McChurch Soundroom	DELUSION	71
Message	FROM BOOKS AND DREAMS	73
My Solid Ground	I.	71
Mythos	I.	71
Nektar	A TAB IN THE OCEAN	72
Nosferatu	I.	70
Out Of Focus	WAKE UP!	70
Paternoster	I.	72
Popol Vuh	IN DEN GÄRTEN PHARAOS	71
Schnitzler, Conrad	GELB	74
Schoener, Eberhard And The Secret Society	TRANCE-FORMATION	77
Schulze, Klaus	BLACK DANCE	74
Silberbart	4 TIMES SOUND RAZING	71
Sperrmüll	I.	73
Tangerine Dream	ELECTRONIC MEDITATION	69
Tangerine Dream	PHAEDRA	74
Technical Space Composer´s Crew	CANAXIS 5	69
Vinegar	I.	71
Xhol	MOTHERFUCKERS GMBH & CO. KG	72

Krautrock Top 100
podle Stevena & Alana Freemanových

(bez udání pořadí)

Agitation Free - LAST
Alcatraz - VAMPIRE STATE BUILDING
Amon Düül - AMON DÜÜL "Psychedelic Underground"
Amon Düül - COLLAPSING "Singvögel Rückwärts & Co."
Amon Düül II - PHALLUS DEI
Amon Düül II - YETI
Amon Düül II - DANCE OF THE LEMMINGS
Annexus Quam - OSMOSE
Ash Ra Tempel - ASH RA TEMPEL
Ash Ra Tempel - SCHWINGUNGEN
Ash Ra Tempel - JOIN INN
Between - AND THE WATERS OPENED
Brave New World - IMPRESSIONS ON READING ALDOUS HUXLEY
Can - TAGO MAGO
Can - FUTURE DAYS
Can - UNLIMITED EDITION
Cluster - CLUSTER
Cluster - CLUSTER II
Code III - PLANET OF MAN
Cornucopia - FULL HORN
The Cosmic Jokers - THE COSMIC JOKERS
The Cosmic Jokers - PLANETEN SIT-IN
Dennis - HYPERTHALAMUS
Deuter - D
Dom - EDGE OF TIME
Dzyan - ELECTRIC SILENCE
Eiliff - EILIFF
Eiliff - GIRLRLS!
Embryo - EMBRYO'S RACHE
Embryo - STEIG AUS
Emtidi - SAAT
Et Cetera - ET CETERA
Eulenspygel - AUSSCHUSS
Faust - FAUST
Faust - SO FAR
Faust - THE FAUST TAPES
Floh De Cologne - GEYER~SYMPHONIE
Frumpy - FRUMPY 2
Galactic Supermarket - GALACTIC SUPERMARKET
Gila - GILA "Free Electric Sound"
Sergius Golowin - LORD KRISHNA VON GOLOKA
Gomorrha - I TURNED TO SEE WHOSE VOICE IT WAS
Grobschnitt - GROBSCHNITT
Guru Guru - UFO
Guru Guru - HINTEN
Guru Guru - KÄNGURU
Ibliss - SUPERNOVA

Kluster - KLOPFZEICHEN
Kluster - ZWEI OSTEREI
Kollektiv - KOLLEKTIV
Kraftwerk - KRAFTWERK
Kraftwerk - KRAFTWERK 2
Message - FROM BOOKS & DREAMS
Mythos - MYTHOS
Mythos - DREAMLAB
Neu! - NEU!
Nine Days Wonder - NINE DAYS WONDER
Nosferatu - NOSFERATU
Organisation - TONE FLOAT
Out Of Focus - OUT OF FOCUS
Out Of Focus - FOUR LETTER MONDAY AFTERNOON
Popol Vuh - AFFENSTUNDE
Popol Vuh - IN DEN GÄRTEN PHARAOS
Popol Vuh - LETZTE TAGE - LETZTE NÄCHTE
Popol Vuh - AGUIRRE
Achim Reichel & Machines - DIE GRÜNE REISE
Achim Reichel & Machines - ECHO
Achim Reichel - AR 3
Achim Reichel - AR IV
Achim Reichel - ERHOLUNG
Release Music Orchestra - LIFE
Rufus Zuphall - WEISS DER TEUFEL
Sand - GOLEM
Günter Schickert - SAMTVOGEL
Conrad Schnitzler - ROT
Conrad Schnitzler - BLAU
Klaus Schulze - IRRLICHT
Klaus Schulze - CYBORG
Klaus Schulze - TIMEWIND
Klaus Schulze - MIRAGE
Tangerine Dream - ELECTRONIC MEDITATION
Tangerine Dream - ALPHA CENTAURI
Tangerine Dream - ZEIT
Tangerine Dream - ATEM
Technical Space Composers Crew - CANAXIS V
Thirsty Moon - THIRSTY MOON
Thirsty Moon - YOU'LL NEVER COME BACK
Tomorrow's Gift - TOMORROW'S GIFT
Tomorrow's Gift - GOODBYE FUTURE
Virus - REVELATION
Vita Nova - VITA NOVA
Wallenstein - BLITZKRIEG
Walter Wegmüller - TAROT
Wired - WIRED "FREE IMPROVISATION"
Witthüser+Westrupp - TRIPS+TRÄUME
Xhol Caravan - ELECTRIP
Xhol - MOTHERFUCKERS GMBH & CO. KG
Yatha Sidhra - A MEDITATION MASS

Krautrockoví výtvarníci a fotografové:

Urs Amman

Švýcarský surrealista, který ilustroval raná alba Klause Schulzeho.

obaly:

Klaus Schulze: Irrlicht
Klaus Schulze: Cyborg
Klaus Schulze: Picture Music
Klaus Schulze: Black Dance
Klaus Schulze: Timewind

Klaus Schulze – Black Dance

Klaus Schulze – Black Dance (vnitřní část)

Klaus Schulze – Time Wind

Günter Blum

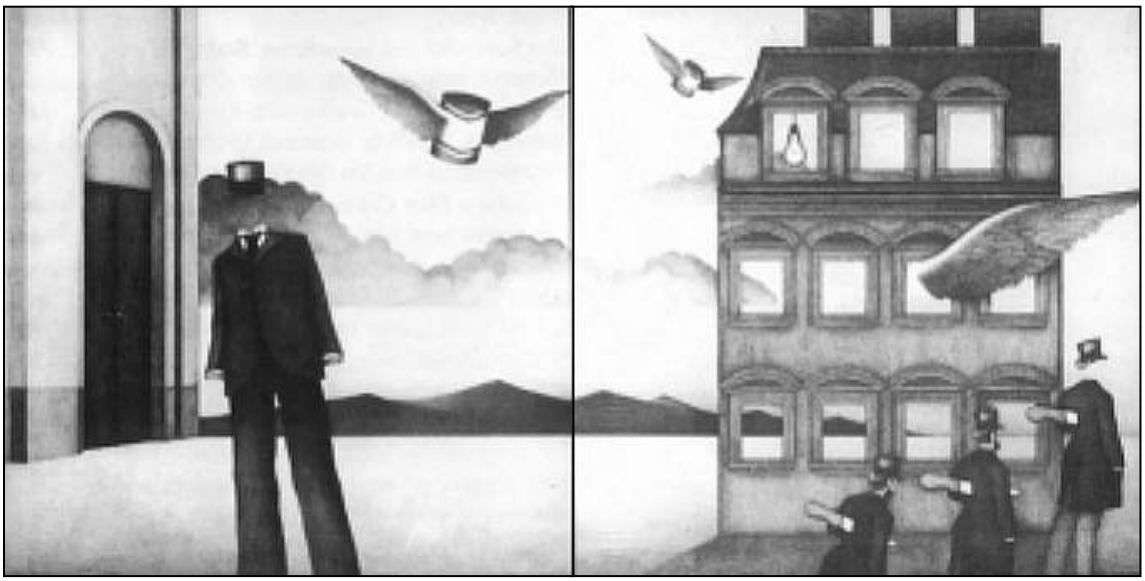
Surrealistický výtvarník, pracující pro label Telefunken.

obaly:
Grobschnitt: Grobschnitt
Parzival: Legend

také:
UFO: 2 - Flying
UFO: Live
UFO: Space Metal

Grobschnitt – I.

Grobschnitt – I. (vnitřní část)

Heinz Dofflein

Excentrický výtvarník s charakteristickým rukopisem, jehož práce jsou známy vysokým podílem satiry.

obaly:
Birth Control: Operation
Birth Control: Hoodoo Man
Birth Control: Believe In The Pill
Electric Sandwich: Electric Sandwich
Embryo: This Is Embryo
Grobschnitt: Rockpommel's Land
Guru Guru: Hinten
Guru Guru: Känguru
Harlis: Harlis

Birth Control - Operation

Birth Control – Hoodoo Man

Electric Sandwich – I.

Guru Guru - Känguru

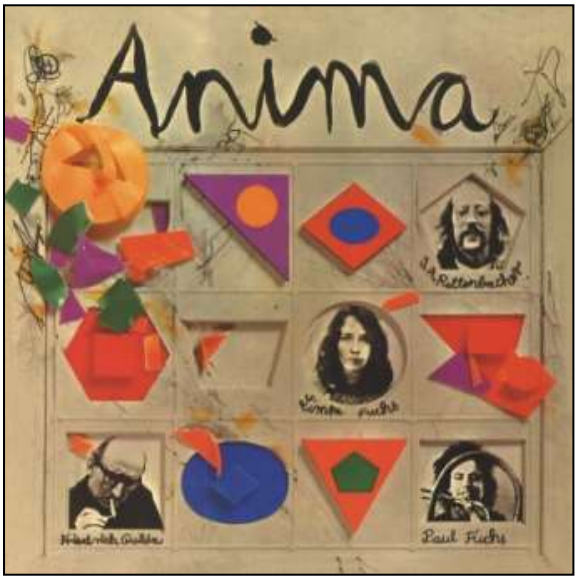
Grobschnitt – Rockpommel´s Land

Fessel's Studio

Hamburské grafické studio, založené Michaelem Fesselem. Prosadili se především svým unikátním stylem pro label Venus.

obaly:

Anima: Anima
Galaxy: Nature's Clear Well
Mythos: Strange Guys
Mythos: Concrete City
Pell Mell: Only A Star

Anima – I.

Mythos – Concrete City

Helmut & Rainer Cornelius Friz

Pravděpodobně jde o bratrskou dvojici s podobným rukopisem (pracující výtvarnou technikou airbrush). Vyskytují se i názory, že jde o jednoho výtvarníka, používajícího rozdílné pseudonymy.

obaly:
Hölderlin: Hölderlin's Traum (Helmut Friz)
Niagara: S.U.B. (Rainer Cornelius Friz)
Popol Vuh: In den Gärten Pharaos (Helmut Friz)
Walpurgis: Queen Of Saba (Rainer Cornelius Friz)

Niagara – S.U.B. (R.C. Friz)

Popol Vuh – In den Gärten Pharaos (H. Friz)

Edgar & Monique Froese

Hlavní výtvarníci obalů skupiny Tangerine Dream. Vůdčí osobnost Tangerine Dream Edgar Froese s jeho nezaměnitelným „space“ rukopisem (především pro alba vydaná labelem Ohr), s manželkou Monique, fotografkou a výtvarnicí, vytvořili převážnou část obalů kapely.

obaly Edgara Froeseho:
Tangerine Dream: Alpha Centauri
Tangerine Dream: Zeit
Tangerine Dream: Atem
Tangerine Dream: Phaedra
Tangerine Dream: Cyclone

obaly Monique Froese:
Edgar Froese: Aqua
Edgar Froese: Epsilon In Malaysian Pale
Edgar Froese: Macula Transfer
Edgar Froese: Stuntman
Tangerine Dream: Rubycon
Tangerine Dream: Force Majeure
Tangerine Dream: Tangram
Tangerine Dream: Exit
Tangerine Dream: Hyperborea
Tangerine Dream: Tyger

fotografie Monique Froese:
Tangerine Dream: Alpha Centauri
Tangerine Dream: Zeit
Tangerine Dream: Atem
Tangerine Dream: Ricochet
Tangerine Dream: Encore

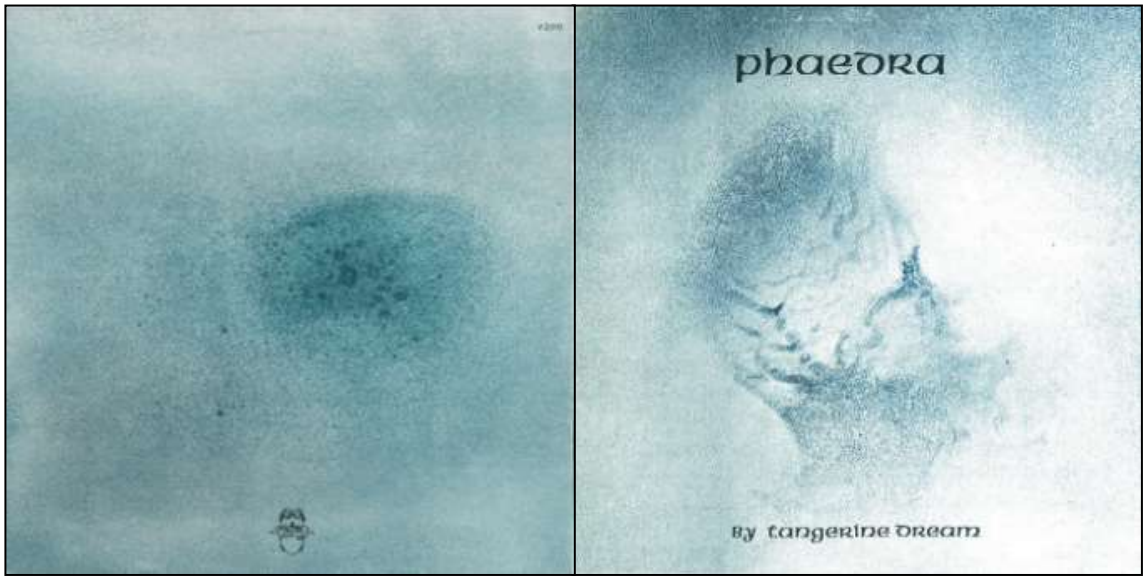
Tangerine Dream – Alpha Centauri

Tangerine Dream – Zeit

Tangerine Dream – Atem

Tangerine Dream – Phaedra

Marcel Fugere

Fotograf, pracující pro Metronome. Precizní prací se také vyznačuje jeho materiál, pořízený v roce 1970 pro label Brain.

obaly:
Jerry Berkers: Unterwegs
Grobschnitt: Ballermann
Witthüser+Westrupp: Bauer Plath

fotografie:
The Cosmic Jokers: The Cosmic Jokers
The Cosmic Jokers: Galactic Supermarket
The Cosmic Jokers: Planeten Sit-In
Sergius Golowin: Lord Krishna Von Goloka
Novalis: Novalis (Inside)
Klaus Schulze: Cyborg
Tangerine Dream: Atem

Sergius Golowin – Lord Krishna von Goloka *Witthüser & Westrupp – Bauer Plath*

Gil Funccius

Surrealistický malíř a výtvarník obalů s bizarní fantazií. Jeho práce zdobí řadu klasických krautrockových alb, mezi nejznámější patří Osmose od Annexus Quam či debut skupiny Mythos.

obaly:
Amon Düül: Para Dieswärts Düül
Annexus Quam: Osmose
Embryo: Rocksession
Floh De Cologne: Rockoper Profitgeier
Mythos: Mythos
Achim Reichel: Erholung
Thirsty Moon: Thirsty Moon
Thirsty Moon: You'll Never Come Back
Thirsty Moon: Blitz
Thirsty Moon: A Real Good Time
Wallenstein: Blitzkrieg
Witthüser & Westrupp: Trips und Träume

Mythos – I.

Thirsty Moon – I.

Thirsty Moon – You´ll Never Come Back

Peter Geitner

Reklamní výtvarník, grafický designer a typograf s vlastním grafickým studiem Willemsen+Geitner v Kolíně. Známý je svými pop-artovými realizacemi pro labely Ohr a Kosmische Musik. Jeho nejfamóznější prací je 22-listový set tarotových karet, publikovaný nakladatelstvím AGMüller v roce 1975.

obaly:
Annexus Quam: BEZIEHUNGEN
Ash Ra Tempel: STARRING ROSI
Ash Ra Tempel: INVENTIONS FOR ELECTRIC GUITAR
The Cosmic Jokers: THE COSMIC JOKERS
The Cosmic Jokers: GALACTIC SUPERMARKET
The Cosmic Jokers: PLANETEN SIT-IN
Floh De Cologne: LUCKY STREIK
Floh De Cologne: GEYER~SYMPHONIE
Sergius Golowin: LORD KRISHNA VON GOLOKA
Mythos: DREAMLAB
Popol Vuh: EINSJÄGER & SIEBENJÄGER
Klaus Schulze: CYBORG
Sternenmädchen: GILLES ZEITSCHIFF
Wallenstein: STORIES SONGS & SYMPHONIES
Walter Wegmüller: TAROT

Cosmic Jokers - I.

Cosmic Jokers - Galactic Supermarket

H.R. Giger

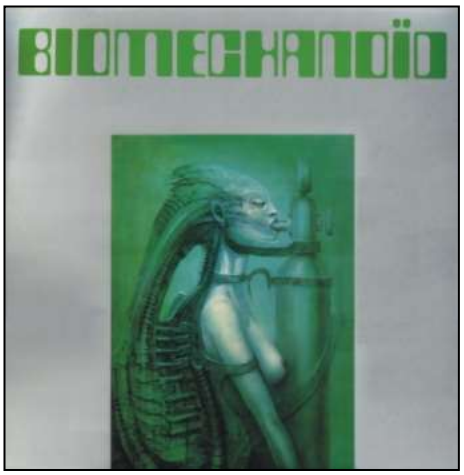
Notoricky známý švýcarský „macabre/erotic“ surrealista (1940-2014). Spolupracoval s mnoha hudebníky, jako byli Sergius Golowin, Walter Wegmüller, Peter Frohmader či skupina Floh De Cologne. Celosvětově se proslavil návrhem filmového Vetřelce.

obaly:
Floh De Cologne: Mumien
Island: Pictures
The Shiver: Walpurgis
Joël Vandroogenbroeck: Biomechanoid

také:
Emerson, Lake & Palmer: Brain Salad Surgery
Magma: Attahk

H.R. Giger a Walter Wegmüller

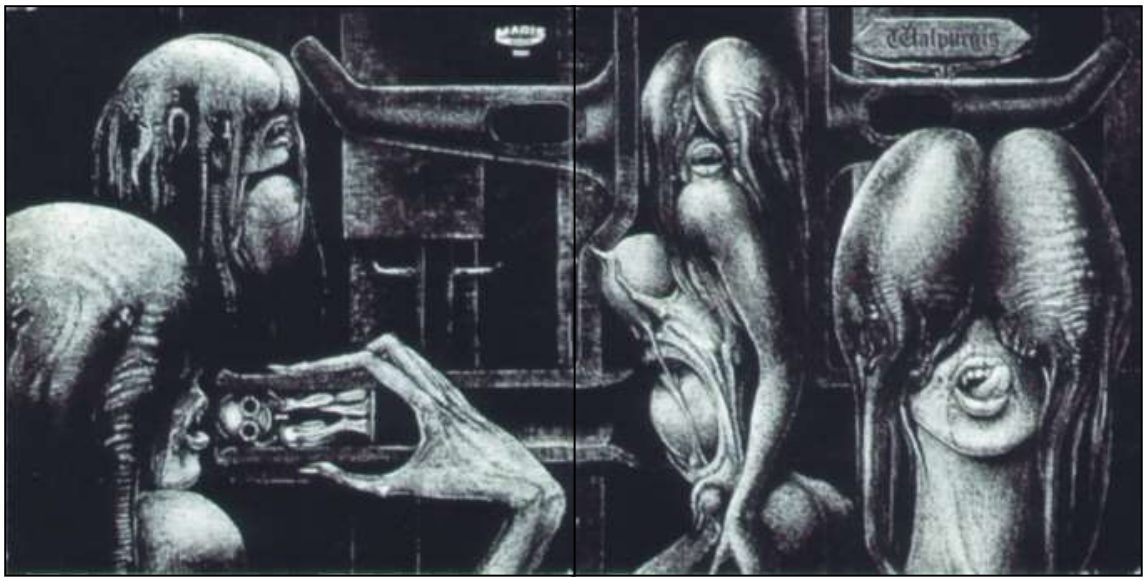
Joël Vandroogenbroeck: Biomechanoid

Floh De Cologne - Mumien

Island – Pictures

Shiver - Walpurgis

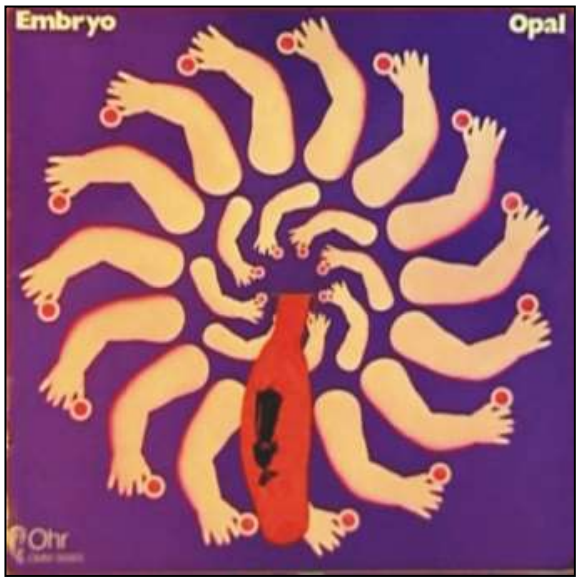
Reinhard Hippen

Výtvarník s těžko zaměnitelným rukopisem, pracoval především pro label Ohr, je i autorem loga tohoto hudebního vydavatelství.

obaly:
Embryo: Opal
Floh De Cologne: Fließbandbabys Beat-Show
Limbus 4: Mandalas
Tangerine Dream: Electronic Meditation
Bernd Witthüser: Lieder Von Vampiren, Nonen Und Toten

logo Ohr

Embryo – Opal

Limbus 4 - Mandalas

Tangerine Dream – Electronic Meditation

Bernd Witthüser – Lieder von Vampiren, Nonnen und Toten

Klaus Holitzka

Narozen v r. 1947 v Neuburgu, začínal na výtvarné dráze koncem 60. let jako surrealistický malíř a propagátor airbrushe. Později vynikající počítačový grafik a tvůrce mandal a orientálních vzorů.

obaly:
Dschinn: Dschinn
Epsilon: Move On
Message: The Dawn Anew Is Comin'
Omega: Hall Of Floaters In The Sky

Dschinn – I.

Epsilon – Move On

Message - The Dawn Anew Is Comin'

Omega - Hall Of Floaters In The Sky

Joschi Jaenke

Fotograf a výtvarník, známý spoluprací s labelem Spiegelei, byl výtvarně zodpovědný za všechny jejich jazzové realizace počátkem 70. let. Proslulé „kuře“ na albu Eulenspygel II je také jeho dílem.

fotografie:
Brainstorm: SMILE A WHILE
Eulenspygel: EULENSPYGEL 2
Eulenspygel: AUSSCHUSS

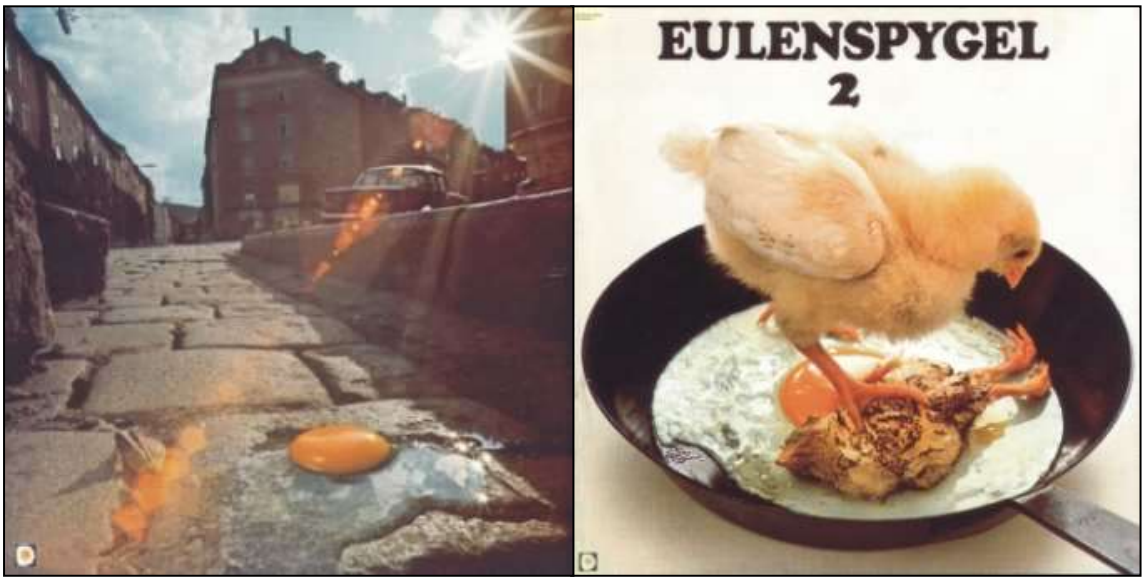
obaly:
Brainstorm: SECOND SMILE

Brainstorm – Second Smile

Brainstorm - Smile A While

Eulenspygel – II.

Atelier Kochlowski

Kolínské grafické studio, pracující pro EMI Electrola a Telefunken.

obaly:
Can: Can
Eloy: Power And The Passion
Eloy: Dawn
Satin Whale: As A Keepsake
Satin Whale: Whalecome
Sweet Smoke: Live
Triumvirat: Illusions On A Double Dimple
Triumvirat: Spartacus
Triumvirat: Old Loves Die Hard

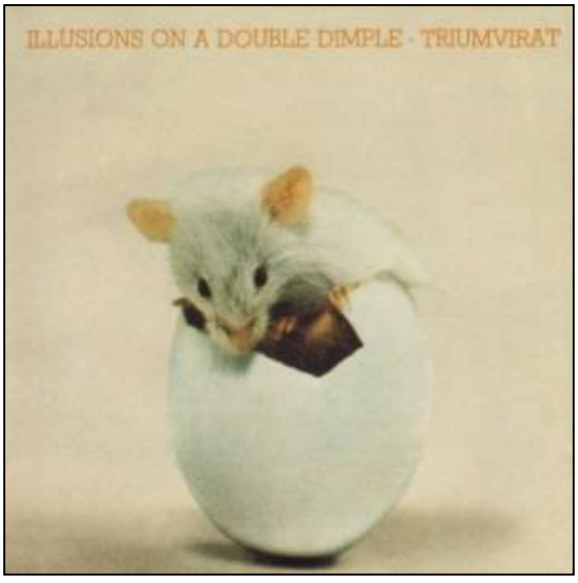
Can – Can

Eloy - Power And The Passion

Satin Whale - As A Keepsake

Triumvirat - Illusions On A Double Dimple

J.H. Löffler

Berlínský umělec, spolupracující především se skupinami Karthago, Virus a Amon Düül.

obaly:
Amon Düül: Psychedelic Underground
Amon Düül: Collapsing
Amon Düül: Disaster
Karthago: Karthago
Marcel: Dreams Consumed
Virus: Thoughts

Amon Düül - Psychedelic Underground

Karthago – I.

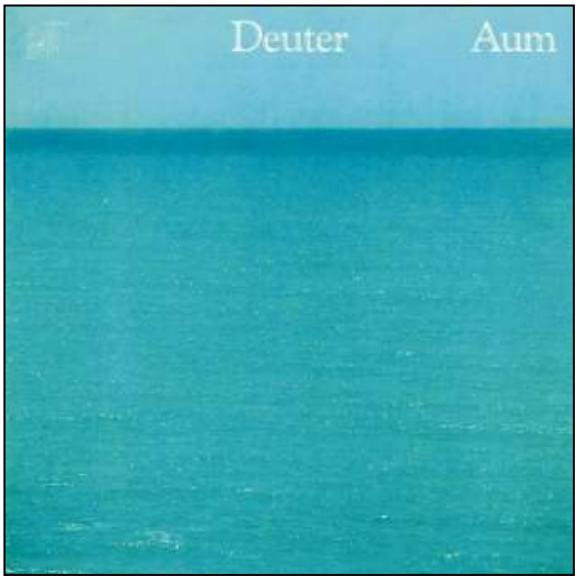
Manfred Manke

Zásadní výtvarník labelu Kuckuck.

obaly:
Armaggedon: Armaggedon
Deuter: D
Murphy Blend: Murphy Blend
Out Of Focus: Wake Up
Out Of Focus: Out Of Focus
Deuter: Aum
Deuter: Celebration
Deuter: Haleakala
Lied Des Teufels: Lied Des Teufels
Out Of Focus: Four Letter Monday Afternoon

Armaggedon – I.

Deuter - Aum

Falk U. Rogner

Člen skupiny Amon Düül II., mimo to i výborný fotograf, tvůrce filmových koláží a světelných pódiových show. A také zdatný výtvarník, který má na svědomí rané desky Amon Düül II, včetně naprosto vynikajícího „psychedelického“ obalu dvojalba Yeti.

obaly:
Amon Düül II: Yeti
Amon Düül II: Tanz Der Lemminge
Amon Düül II: Carnival In Babylon
Amon Düül II: Wolf City
Amon Düül II: Hijack *(jen fotografie uvnitř obalu)*
Chris Karrer: Chris Karrer
Utopia: Utopia

Amon Düül II - Yeti

Amon Düül II - Wolf City

Amon Düül II - Tanz Der Lemminge

Patrick V. Spreckelsen

Surrealistický malíř, také známý pod pseudonymem Roger Dean. Vytvářel obaly nejen pro německé kapely, ale byl dobře známý i na mezinárodní scéně.

obaly:
Amon Düül Ii: Hijack
Creative Rock: Gorilla
Gash: A Young Man's Gash

Amon Düül II - Hijack

Creative Rock – Gorilla

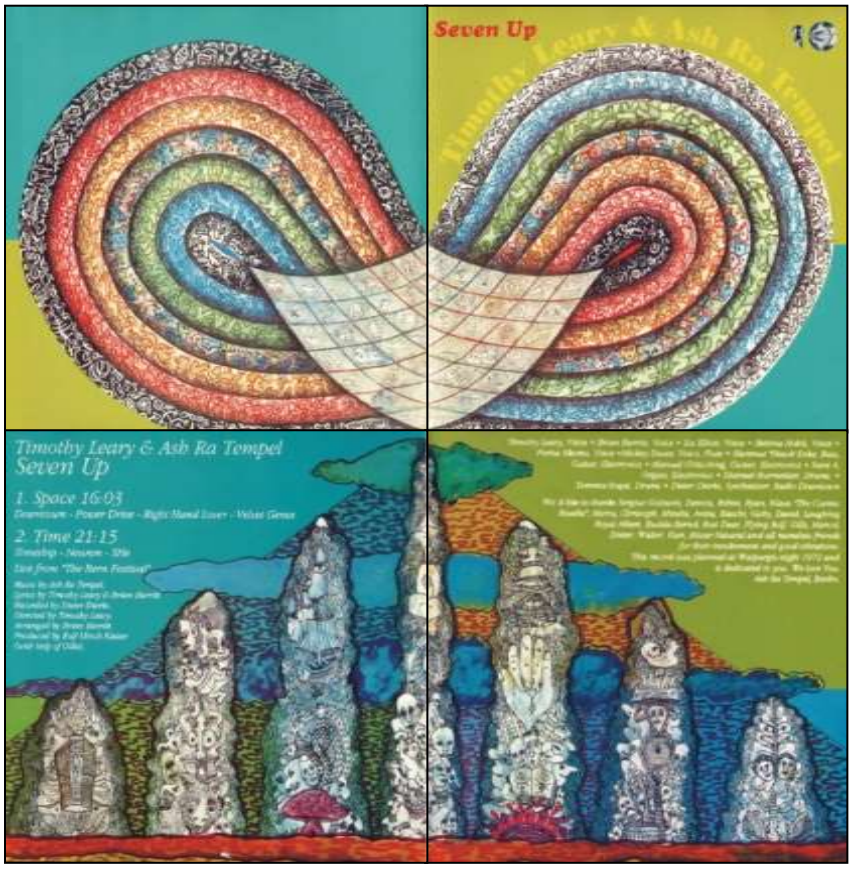

Gash - A Young Man's Gash

Walter Wegmüller

Známý švýcarský výtvarník, básník a hudebník.

obaly:
Sergius Golowin: Lord Krishna Von Goloka *(vnitřní část obalu)*
Timothy Leary & Ash Ra Tempel: Seven Up
Walter Wegmüller: Tarot *(pouze tarotové karty)*

Timothy Leary & Ash Ra Tempel: Seven Up

Wandry's Studio

Výtvarné studio, působící v Hamburku. Vytvářeli obaly hlavně pro label Atlantic, do podvědomí se zapsali především ranými pracemi pro kapelu Passport, obalem Monster Movie skupiny Can, popř. Lonesome Crow od Scorpions. Základním znakem jejich prací byl příklon k pop-artu.

obaly:
Can: Monster Movie
Doldinger: Doldinger Jubilee
Grobschnitt: Jumbo
Georg Gruntz: 2001 Keys - Piano Conclave
Guru Guru: Don't Call Us (We Call You)
Kin Ping Meh: Virtues And Sins
Kin Ping Meh: Concrete
Passport: Doldinger
Passport: Second Passport
Passport: Hand Made
Passport: Looking Trough
Passport: Doldinger Jubilee Concert
Passport: Cross-Collateral
Passport: Doldinger Jubilee 1975
Passport: Infinity Machine
Scorpions: Lonesome Crow
Scorpions: Fly To The Rainbow

Can - Monster Movie

Guru Guru - Don't Call Us (We Call You)

Kin Ping Meh - Virtues And Sins

Passport - Second Passport

Helmut Wenske

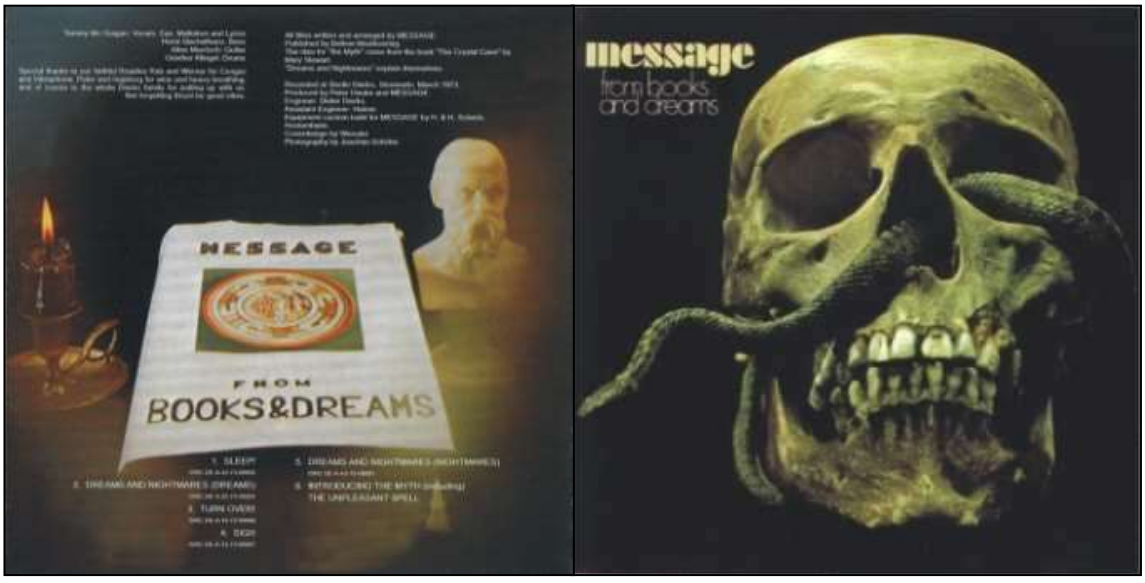
Jeden z největších talentů mezi německými surrealistickými malíři a také jedna z nejtajemnějších postav na tamní výtvarné scéně. Helmut Wenske (narozen v r. 1940 v Hanau) „pracoval“ především pro legendární label Bacillus Records, byl známý svým lehce rozpoznatelným stylem („psychedelický Dali s pop-artovými dotyky“). Mezinárodně známým se stal především svými obaly pro skupinu Nektar, nejvíce ceněnou realizací je Electric Silence od skupiny Dzyan. Výborným fórkem je stejnojmenné album maďarské Omegy. Mimo přebaly desek vytvořil také množství plakátů a ilustrací knih, nějakou dobu se živil hudební publicistikou, jezdil jako hudebník s kapelami Orange Peel a Nektar.

obaly:
Dzyan: Time Machine
Dzyan: Electric Silence
Jeronimo / Creedence Clearwater Revival: Spirit Orgaszmus
Karthago: Rock 'N' Roll Testament
Lily: V.C.U. (We See You)
Message: From Books And Dreams
Midnight Circus: Midnight Circus
Nektar: A Tab In The Ocean
Nektar: ...Sounds Like This
Nektar: Remember The Future
Nektar: Sunday Night At London Roundhouse
Nektar: Down To Earth
Nektar: Recycled
Nine Days Wonder: We Never Lost Control
Omega: Omega
Orange Peel: Orange Peel
Pell Mell: Marburg
Psi: Horizonte
Steel Mill: Green Eyed God

Dzyan-
Electric Silent

Message - From Books And Dreams

Nektar - A Tab In The Ocean

Omega

Nektar - Remember The Future

Witt

Grafické studio, spolupracující s renomovanými labely Phillips a Vertigo.

obaly:
Alcatraz: Vampire State Building
Cluster: Cluster
Eiliff: Eiliff
Eiliff: Girlrls!
Franz K.: Sensemann
Frumpy: All Will Be Changed
Frumpy: Frumpy 2
Lucifer's Friend: Lucifer's Friend
Lucifer's Friend: Where The Groupies Killed The Blues
Silberbart: 4 Times Sound Razing

Eiliff - Girlrls!

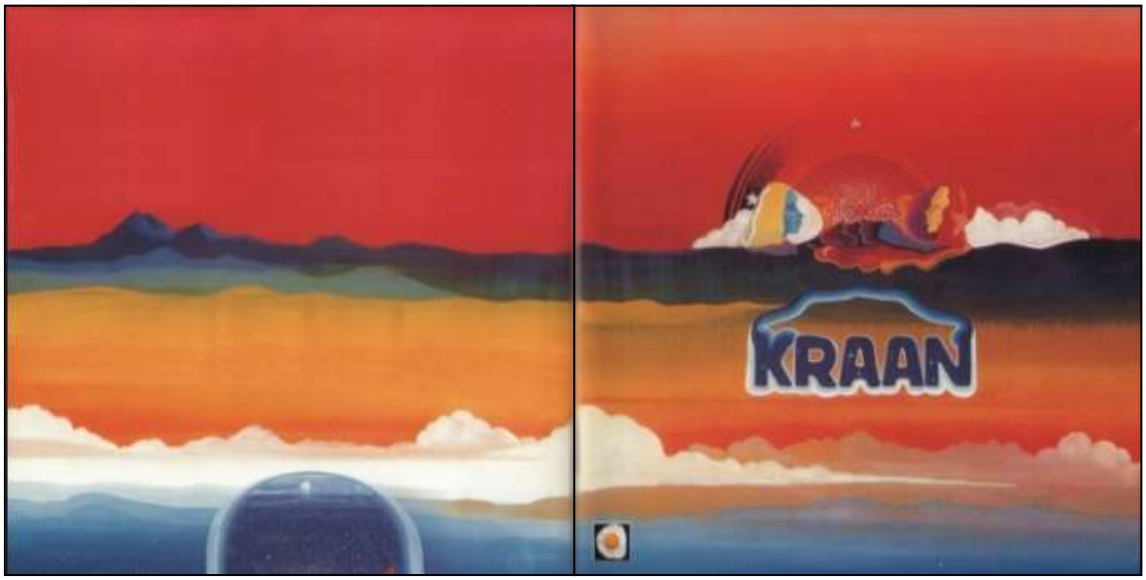

Lucifer's Friend – I.

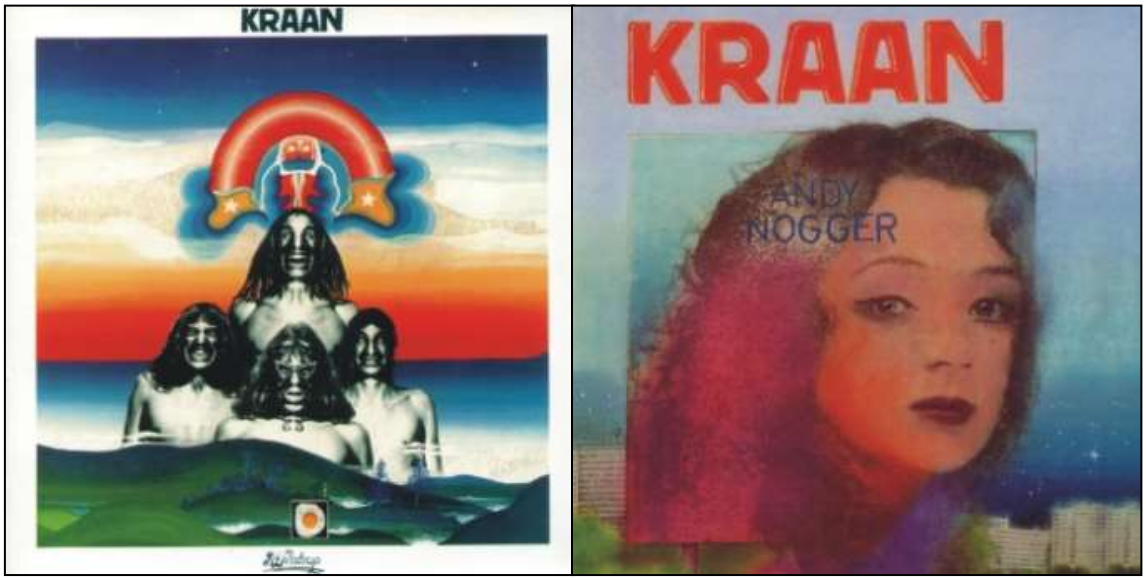
Peter Wolbrandt

Kytarista skupiny Kraan, který vytvářel rané obaly své domovské skupiny.

obaly:
Kraan: Kraan
Kraan: Wintrup
Kraan: Andy Nogger
Kraan: Live
Kraan: Let It Out
Kraan: Weiderhoren
Kraan: Flyday

Kraan – I.

Kraan – Andy Nogger

Rádio & TV pořady:

V německém rádiu a televizi běželo od počátku 70. let množství kvalitních pop a rockových pořadů, věnujících se jak německým, tak i zahraničním interpretům. Zde je výčet několika nejvýznamnějších stanic:

Beat-Club

Nejznámější německý hudební program, vysílaný stanicí ARD Radio v Brémách. Běžel na této stanici od 25. října 1965 do prosince 1972, během této doby odvysílal 83 hodinových episod. Koncem 60. let se zde začali věnovat psychedelické muzice, od které plynule přešli i ke krautrocku. Poslední 83. díl byl celý věnován kapele The Osmonds, následníkem Beat-Clubu se stal pořad Musikladen.

Nejzajímavější pořady, věnované německým kapelám:

16/7/1966
The Monks - *Boys Are Boys / Monk Chant / Oh How To Do Now*

?/?/1970
Birth Control

24/10/1970
Amon Düül II

??/??/1971
Guru Guru - *Electric Junk*

24/4/1971
Popol Vuh - *Bettina*

22/5/1971
Kraftwerk - *Rückstoss-Gondoliere*

24/6/1971
Lucifer's Friend - *Ride The Sky*
Frumpy

24/7/1971
Et Cetera - *Raga / Lady Blue / Thursday Morning Sunrise*

9/8/1971
Can - *Paperhouse*
Emergency - *Time Passed By*

25/9/1971
Birth Control - *The Work Is Done*

30/10/1971
Passport - *Uranus*

29/1/1972
Epitaph - *Early Morning*

25/3/1972
Guru Guru - *Oxymoron*

24/6/1972
Frumpy - *Going To The Country*

Radio Bremen

Rádio specializované na koncertní programy.

Nejzajímavější pořady:

23/9/1971
Embryo - as on BREMEN 1971 (Garden of Delights CD 084)

19/4/1972
Eiliff - as on BREMEN 1972 (Garden of Delights CD 082)

23/6/1973
Brainstorm - as on BREMEN 1973 (Garden of Delights CD 074)

2/9/1974
Missus Beastly - as on BREMEN 1974 (Garden of Delights CD 122)

24/4/1978
Release Music Orchestra - as on BREMEN 1978 (Garden of Delights CD 097)

Musik Extra 3

Speciální televizní program, věnující se živým koncertům a rozhovorům s hudebními skupinami.

Nejzajímavější pořady:

13/1/1977
Can - live studio set
Klaus Schulze - live studio set

Musikladen

Následovník legendárního Beat-Clubu, který běžel na rádiových vlnách od 13.12.1972 do 29.11.1984.

Nejzajímavější pořady, věnované německým kapelám:

18/1/1975
Amon Düül II - "Phonzeit" (ARD TV-Studio)

21/8/1982
Grobschnitt (TV-Studio)

Pop

Hudební program televizní stanice WDR. Jednotlivé programy byly nazývány Pop ´74, Pop ´75, atd.

Nejzajímavější pořady:

?/?/1973
Pell Mell

3/3/1975
Kin Ping Meh

25/4/1976
Satin Whale

?/?/1978
Satin Whale
Kin Ping Meh

28/10/1978
Hoelderlin

26/7/1979
Snowball

Rockpalast WDR

Nejznámější německý koncertní TV program, provozovaný stanicí WDR TV & Radio v Kolíně. Počátky sahají do poloviny 70. let, od té doby je nepřetržitě vysílán až do dnešních dnů. Stanice vysílá 50-90 minutové koncertní bloky, několik z nich bylo věnováno i krautrockovým kapelám.

Nejzajímavější pořady, věnované německým kapelám:

4/6/1976
Guru Guru (WDR Studio-L Köln)

11/8/1976
Eberhard Weber Colours (WDR Studio-B Köln)

?/?/1977
Novalis

2/2/1977
Epitaph (WDR Studio-L Köln)

?/?/1978
Bröselmaschine (support slot)

22/2/1978
Gate (WDR Studio-L Köln)

6/12/1978
Lucifer's Friend (Westfalenhalle Dortmund)

6/12/1978
Bullfrog (Westfalenhalle Dortmund)

7/12/1978
Wallenstein (Westfalenhalle Dortmund)

7/12/1978
Achim Reichel (Westfalenhalle Dortmund)

8/12/1978
Grobschnitt (Westfalenhalle Dortmund) - *Vater Schmidt's Wandertag / Come On People / Solar Music Live* - 79'00"

8/12/1978
City (Westfalenhalle Dortmund)

9/12/1978
Nina Hagen Band (Westfalenhalle Dortmund)

8/1/1979
Lilac Angels (WDR Studio-L Köln)

31/8/1979
Michael Wynn Band (WDR Studio-L Köln)

3/9/1979
Kolbe & Illenberger (WDR Studio-L Köln)

3/9/1979
Epitaph (WDR Studio-L Köln)

Rockpop

Televizní program stanice ZDF.

Nejzajímavější pořady:

?/?/1978
Triumvirat (TV-Studio)

14/1/1978
Kraan (TV-Studio)

31/3/1978
Novalis (TV-Studio)
Snowball (TV-Studio)

1/4/1978
Jane (TV-Studio)

24/6/1978
Passport (TV-Studio)

9/9/1978
Lothar Meid (TV-Studio)
Satin Whale (TV-Studio)

14/10/1978
Lucifer's Friend (TV-Studio)

10/2/1979
Satin Whale (TV-Studio)

21/4/1979
Snowball (TV-Studio)

13/10/1979
Novalis (TV-Studio)

19/7/1980
Lucifer's Friend (TV-Studio)

Rock und Pop

Televizní program stanice BR.

Nejzajímavější pořady:

9/11/1973
Atlantis (TV-Studio)
Guru Guru (TV-Studio)
Scorpions (TV-Studio)
Subject Esq. (TV-Studio)

SWF

Speciální hudební program rádia SWF (Süd-West Rundfunk) z Baden-Badenu, s množstvím „živých“ vystoupení. Tyto kocerty postupně vycházejí na CD pod hlavičkou labelu Long Hair Music.

Nejzajímavější pořady:

1970
Fashion Pink - cover versions, details unknown.

1970
Xhol Caravan
All Green / Talking To My Soul / Oszillogram
on TALKING TO MY SOUL (Garden of Delights DVD 01)

26/2/1970
Coupla Prog
I Wanna Be Free / Goodbye, Guns, Be By Gones / The Queen Is Selling Out
on SPRITE: SWF-SESSIONS, VOL. 2 (Long Hair Music LHC00002)
Your Time Has Come / Season Of The Witch
on DEATH IS A GREAT GAMBLER... (Long Hair Music LHC00019)

24/4/1970
Fashion Pink
You Make Me Crying Cry In The Morning / Einzug Der Elefanten / You See
on FASHION PINK ... TO BRAINSTORM (Long Hair Music LHC00003)

16/7/1970
Coupla Prog
Präludium / Introduction / Alone In The Mountains / Kill' Em / Pamphlet To Mr. M. Thompson / Night / Christobal G. / On The Way To A Village / Kaki Gatal / Listen Rain / Extroduction
on EDMUNDO LOPEZ: SWF-SESSIONS, VOL. 4 (Long Hair Music LHC00004)

5/2/1971
Fashion Pink
Number Six / Why Am I So Blind / Shit Is Nothing Changing / Watch Time Flows By
on FASHION PINK ... TO BRAINSTORM (Long Hair Music LHC00003)

16/4/1971
Coupla Prog
Die Wut Über Den Verlorenen Groschen / Ode To The Vanilla Fudge / Aud Dass Er Sich Im Grabe Umdrehe / Dies Irae (De Mortuis)
on SPRITE: SWF-SESSIONS, VOL. 2 (Long Hair Music LHC00002)

23/4/1971
Violence Fog
New One / Rolli Zink / Brother Where Are You / Leisure / Town Child Baby
on SWF-SESSIONS, VOL. 6 (Long Hair Music LHC00006)

2/6/1971
My Solid Ground
Hysterical / BBB / Superconstellation / Short Waves
on SWF-SESSION + BONUS ALBUM 2001 (Long Hair Music LHC00011)

4/6/1971
Jerusalem
Metamorphosis / Moon's New Way / Rainy Day
on SWF-SESSIONS, VOL. 6 (Long Hair Music LHC00006)

?/?/1971
Kraan

9/7/1971
Brainstorm
You Knock Me Out / Herbst / Brainstorming / Thesen - Antithesen
on FASHION PINK ... TO BRAINSTORM (Long Hair Music LHC00003)

18/2/1972
Coupla Prog
Chandra / That's The Way It Goes / Tochter Im Delirium/Daughter's Delirium / Death Is A Great Gambler; But If I Win, Finally I Can Die
on DEATH IS A GREAT GAMBLER... (Long Hair Music LHC00019)

28/7/1972
Jud's Gallery
Inspiration / Danger Of Shoot / Follow Me / Friends / Catch The Fly
on SWF-SESSIONS, VOL. 1 (Long Hair Music LHC00001)

6/7/1973
Kollektiv
Tamboura / Subo / Mollzitter / Baldrian / Gageg
on SWF-SESSIONS, VOL. 5 (Long Hair Music LHC00005)

29/3/1974
Jud's Gallery
Reaching / Danger Of Shoot / Nordrach / White Woman
on SWF-SESSIONS, VOL. 1 (Long Hair Music LHC00001)

Szene

Další televizní hudební pořad stanice ARD, označovaný podle roku vysílání jako Szene ´74, Szene ´75, atd.

Nejzajímavější pořady:

?/?/1974
Kraan

?/?/1975
Hoelderlin

1/4/1977
Eloy (live in concert)

29/12/1978
La Düsseldorf

10/4/1979
Wallenstein

18/10/1979
Scorpions

WDR

Vynikající stanice WDR používala svoje studia a divadla v kolínském regionu k regulérním koncertním programům. V první polovině 70. let vzniklo několik takových nočních pořadů pod názvem Night Works.

Nejzajímavější pořady:

?/?/1969
Xhol Caravan
untitled session
on MOTHERFUCKERS LIVE (United Durtro UDOR 5/6)

?/?/1971
Eulenspygel (WDR Sendesaal, Köln)

25/11/1972
Tangerine Dream
4 untitled pieces 60'00" (WDR Sendesaal, Köln) on "Klangwald"

?/?/1972
Karthago (WDR Sendesaal, Köln)

26/2/1972
Gila
Around Midnight / Braintwist / Trampelpfad / Viva Arabica / The Gila Symphony / Communication II / The Needle
on NIGHT WORKS (Garden of Delights CD 035)

18/10/1972
Eiliff
Lilybaeum / Girlrls / Hallimasch / Journey To The "Ego"
on CLOSE ENCOUNTER WITH THEIR THIRD ONE (Garden of Delights CD 036)

16/11/1974
Kraan

2/2/1974
Agitation Free
Through The Moods / First Communication / Dialogue & Random / Laila / In The Silence Of The Morning Sunrise
on AT THE CLIFFS OF RIVER RHINE (Garden of Delights CD 028)

4/6/1974
Brainstorm
Marilyn Monroe / Das Schwein Trügt / Signed / There Was A Time... / Stars On The Stage
on LAST SMILE (Garden of Delights CD 051)

29/6/1974
Guru Guru (featuring Conny Veit)
Dagobert Duck's 100th Birthday / The Girl From Mirschhorn / Der Electrolurch

10/1/1976
Franz K. (WDR Sendesaal, Köln)

23/4/1977
Tritonus (WDR Sendesaal, Köln)

13/1/1977
Klaus Schulze
untitled 14'29" piece

… ad.

… ještě několik TV a rádio-pořadů:

?/?/1971
Tangerine Dream (ARD TV)

?/?/1972
Kraftwerk - *Ruckzack* / *Stradavarius* (Berlin radio)

9/11/1973
Scorpions (Lindau, TV-Studio)

24/11/1973
Guru Guru - *Der Elektrolurch* (WDR radio)

29/11/1973
Embryo - Live in Hamburg (NDR TV)

?/?/1974
Hoelderlin - on "Aspekte" (ZDF TV)

?/?/1975
Kraftwerk - *Ruckzack* / *Kometenmelodie* / *Autobahn* (WDR)

17/3/1975
Ash Ra Tempel (ORTF Pop-Club, France)

22/9/1978
Grobschnitt - on "Aspekte" (ZDF TV)

?/?/1978
Between - *Andernorts* (radio)

?/?/1978
Michael Hoenig - *Radio Special* (radio)

Dokumenty

Několik zajímavých dokumentů, věnujících se krautrocku a německé muzice vůbec:

Psychodelic Music, WDR 1968
Pop in Deutschland, 1970
Popmusik aus Deutschland, WDR 1972
Krautrock, ZDF 1975
Aspekte, ZDF 23/6/75 *(Kraan, Tangerine Dream, Kraftwerk, Hoelderlin, Atlantis, Grobschnitt, Randy Pie, Kin Ping Meh, Can, Amon Düül II, etc.)*

The Ones (SP – texty)

The Ones (pre-Tangerine Dream, 1967)

Lady Greengrass

she lifts her dress
and floats to dreamland
makes love to the sky
she lets her hair hang down
as the weeds go round
lady greengrass

puff the grass is tangerine
puff the sky is suddenly green
her eyes breath in a state of mind
she's beginning to fly
she's beginning to fly

licking lollypops
catching moondrops
bright and beautiful

big fat love-ins
groovy free-ins
for lady greengrass

puff the trees turn tangerine
puff the sky is suddenly green
her eyes breath in a state of mind
she's beginning to fly
she's beginning to fly
she's beginning to fly
to fly... to fly.... to fly.....

Love of Mine

your skirt's so short that your thighs are showin
you move so fine that gets me going
that mole on your thumb makes me lose my mind
you're everything baby
you're so divine

up there

you're eyes so bright like the moon they're glowin
your hands so soft that I keep moanin
your hair so blonde your eyes are preyin
there's no wonder why I'm sayin
this love of mine
she's so divine
and I don't say that just too find a ?

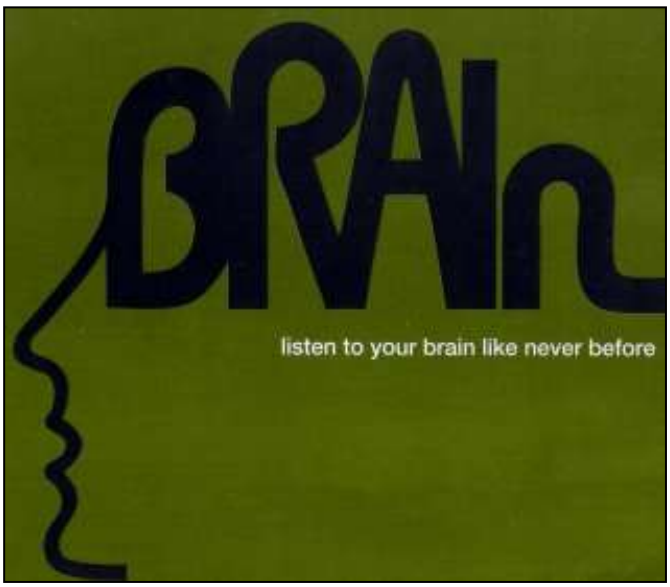
here she comes

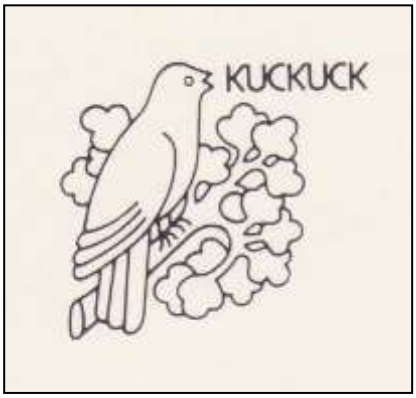
your skirt's so short that your thighs are showin
you move so fine it gets me going
your ? on your ? makes me lose my mind
you're everything baby
you're so divine

you're eyes so bright like the moon they're glowin
your hands so soft that I keep moanin
i keep moanin
your hair so blonde your eyes are preyin
there's no wonder why I'm sayin
this love of mine
she's so divine
and I don't say that just too find a ?

keep on pushin

Kraut-labely

Fotografie z dobových časopisů

Germany Calling

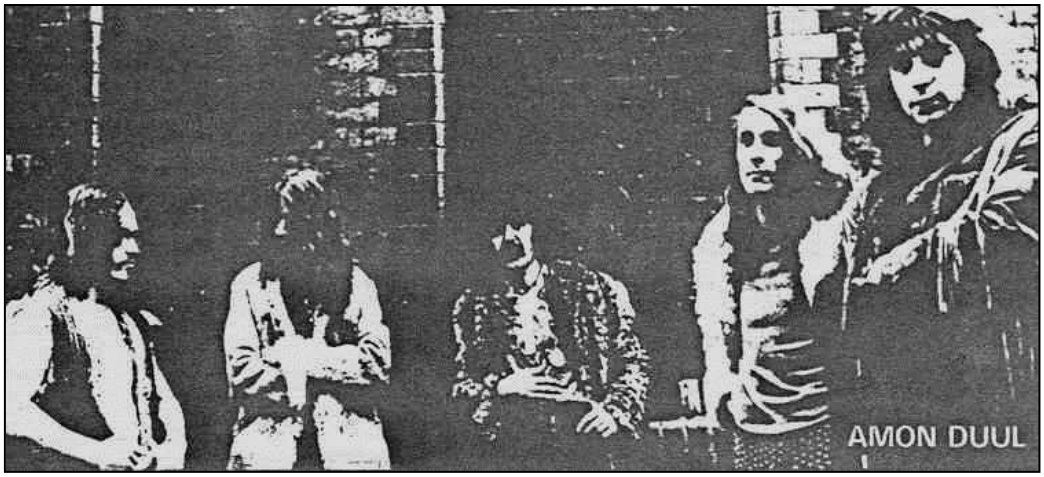
From Amon Duul to Faust's new sound-world

Common Market Rock

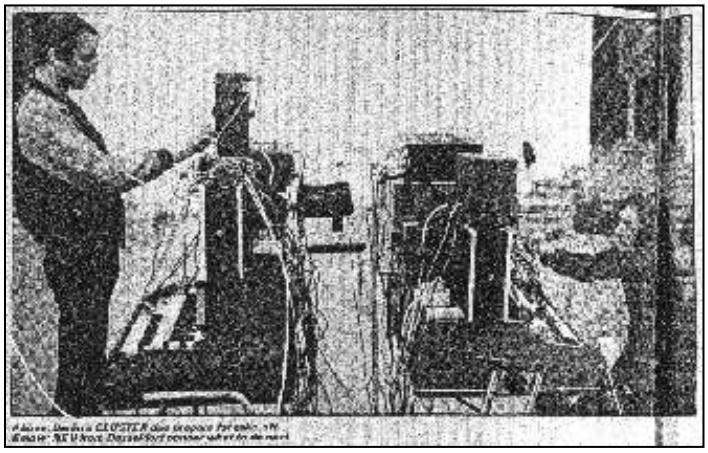
GERMANY

By IAN MacDONALD

FAUST: Their 'transparent' album could be one of most important rock records ever made.

AMON DUUL

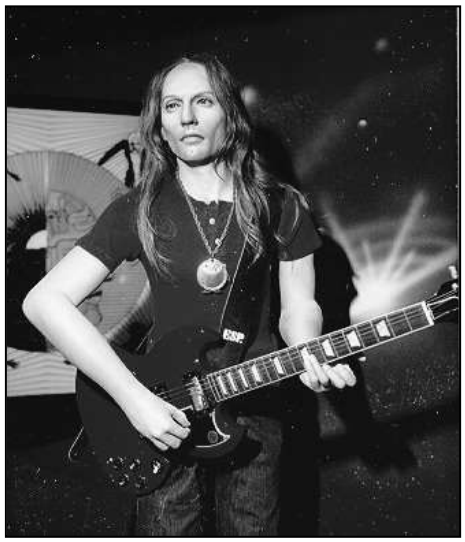

POPUL VUH (above) and CAN (right) — worshipping in the

…další fotografie

Manuel Göttsching (Ash Ra Tempel)
v Muzeu voskových figurín, Tokyo, 2007

Tangerine Dream – Phaedra (originální LP)

Best krautrock covers…

1. Amon Düül II. – Yeti (1970)

2. Ash Ra Tempel – I. (1971)

3. Faust – I. (1971)

…and other

Surrealistic covers: Klaus Schulze – Black Dance (1974), Kaputter Hamster (1974)

Mandala covers: Kalacakra – Crawling To Lhasa (1974), Embryo – Opal (1970)

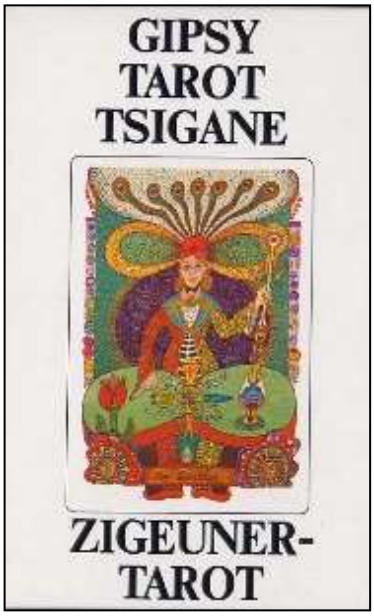
Mushroom covers: Sameti (1972), Witthüser & Westrupp – Der Jesuspilz (1972)

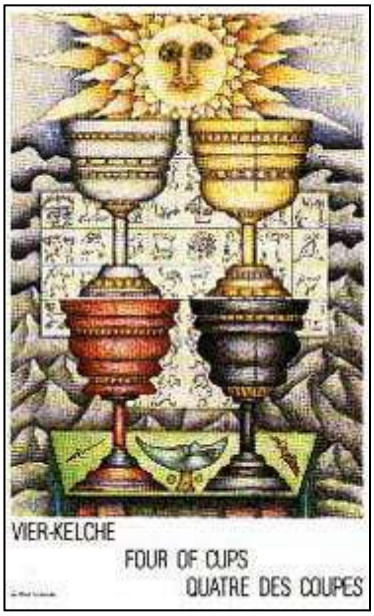

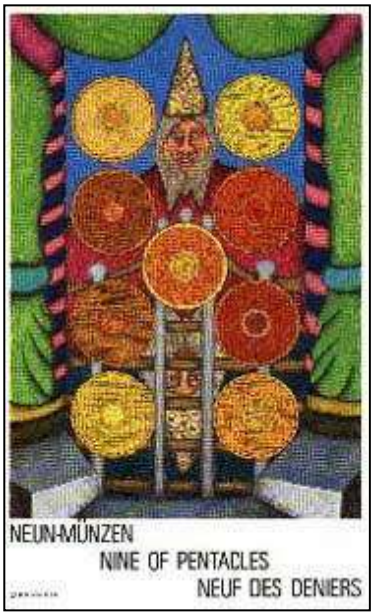

Skull covers: Message – From Books And Dreams (1973), McChurch Soundroom – Delusion (1971)

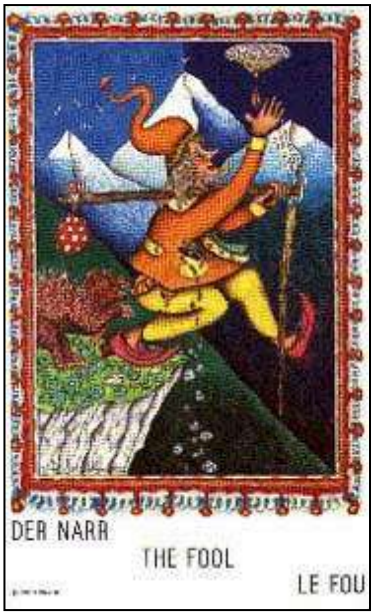
Walter Wegmüller – tarotové karty, přikládané k albu Tarot, 1973 (ukázky)

PAGE OF PENTACLES
VALET DES DENIERS

NINE OF CUPS
NEUF DES COUPES

THE HERMIT
L'ERMITE

THE MAGICIAN
LE BATELEUR

TWO OF SWORDS
DEUX DES ÉPÉES

QUEEN OF WANDS
REINE DES BÂTONS

DIE WELT
THE WORLD
XXI
LE MONDE

DIE MÄSSIGKEIT
TEMPERANCE
XIIII
LA TEMPERANCE

DER WEISE
THE HERMIT
VIIII
L'ERMITE

Uschi Obermaier (Amon Düül, voc)

Uschi Obermaierová je ještě dnes ikonou hnutí roku 1968. Představuje úplně nový typ ženy, jež požaduje sexuální svobodu a sebeurčení, a podle toho také před veřejností žije. Narodila se 24. srpna 1946 na počestném předměstí Mnichova jako Chrissi Malberg, ale šosácký život na kraji města ji záhy začal nudit. Dívka se velmi brzy začala potulovat po mnichovských diskotékách a hudebních klubech, střídala muže v posteli a zakrátko získala první zkušenosti jako modelka. V roce 1968 se seznámila s Rainerem Langhansem, zamilovala se do tohoto hippie s dlouhými vlasy a odstěhovala se s ním do Berlína, do legendární Komuny I. V „předchůdkyni“ bytových komun se různorodá skupina hippies a revolucionářů pokoušela kritiku společnosti opravdu uskutečňovat: neexistovalo tu soukromé vlastnictví - zato však volná láska, politické diskuse, spousta jointů a pozornost sdělovacích prostředků. Uschi se stala žádaným modelovým objektem komuny a Langhans jejím manažerem. Někdy i dost velké honoráře za práci ve filmu a modelingu - hrála například hlavní roli v kultovním filmu Rudé slunce (Rote Sonne) režiséra Rudolfa Thomeho - plynuly do společné pokladny komuny. Nekonečných rozhovorů o světové revoluci a nastolení lepšího společenského řádu se Uschi, kterou politika nezajímala, téměř nikdy nezúčastňovala. Raději usilovně pracovala na kariéře fotomodelky a pronikla na titulní stránky časopisů Stern, Twen a Vogue, měla aféry se slavnými rockery jako Mick Jagger, Keith Richards a Jimmy Hendrix. Ale Langhans, jenž osobně propagoval volnou lásku, začal na její milostné eskapády žárlit a Uschi z komuny odešla. Jezdila na turné s Rolling Stones a zůstávala modelkou. Avšak svoboda pro ni byla důležitější než veškerá sláva, a tak v roce 1975 vyrazila se známou postavou hamburského polosvěta, svým pozdějším manželem Dieterem Bockhornem, v autobuse značky Mercedes na mnohaletou cestu kolem světa. Dvojice dojela také do Indie, kde se Uschi jen nerada nechala přemluvit k sňatku s Bockhornem. Ten v roce 1983 úplně chudý zemřel při motocyklové havárii v Kalifornii. Obermaierová zůstala v USA, kde žije dodnes a pracuje jako návrhářka šperků. Občas se dala fotografovat i pro americké magazíny a ještě v devětačtyřiceti letech se svlékla pro časopis Playboy.

Pozn.: v r. 2007 byl natočen její autobiografický film Divoký život Uschi Obermaier (Das Wilde Leben, r. Achim Bornhak)

Uschi & Ash Ra Tempel

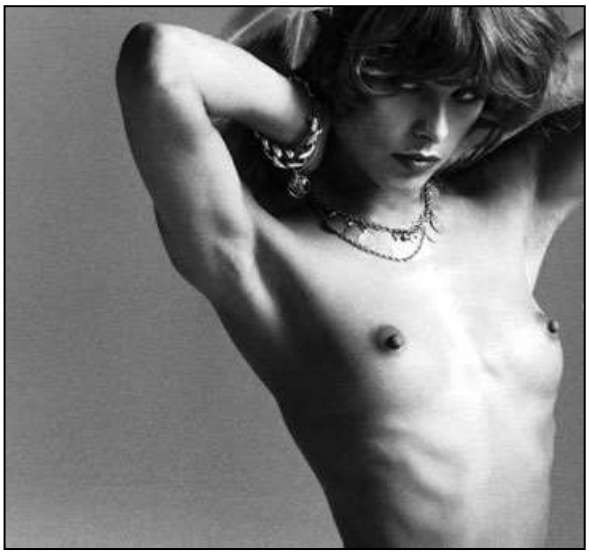

Uschi
& Rainer Langhans

Kommune I

Das Model circa 1968 – 1969

Playboy, 9/1995

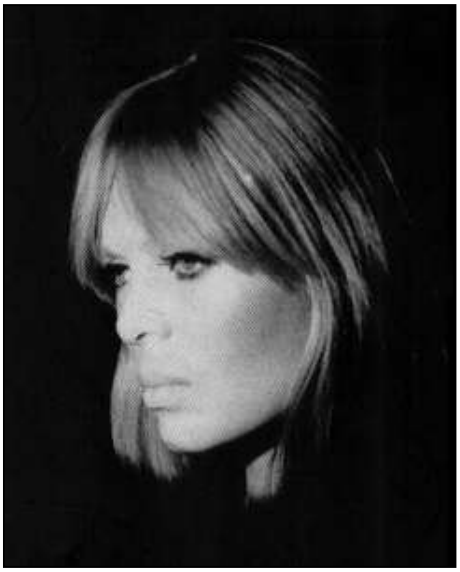
Nico

Nico (vlastním jména Christa Päffgen) se narodila 16. října 1938 v německém Kolíně nad Rýnem. Po opuštění školy si jí všimli módní znalci a nabídli ji práci modelky v Berlíně. Brzy poté se Nico přestěhovala do Paříže, kde začala pracovat pro časopisy Vogue, Tempo, Spettacolo, Camera, Elle a další. V té době přijala jméno Nico, které ji dal fotograf Herbert Tobias. Pojmenoval ji tak podle jejího ex-přítele Nikose Papatakise. Pod tímto jménem vystupovala po většinu života. Domluvit se v cizině pro ni nebyl problém. Kromě němčiny uměla mluvit dalšími čtyřmi jazyky: anglicky, italsky, španělsky a francouzsky. Po několika nevýznamných rolích v televizních reklamách, dostala Nico malou roli ve filmu Gardový seržant (1958). Objevila se rovněž ve filmu For The First Time (1959). V roce 1960 si ji k natáčení filmu Sladký život přizval Federico Fellini. Ve filmu si zahrála samu sebe. Na konci roku 1965 se Nico přestěhovala do New Yorku, kde si ji všiml Andy Warhol a přizval ji ke spolupráci s jeho slavnou Factory. Pod taktovkou Warhola se z ní stala undergroundová celebrita. Objevovala se převážně ve filmech Warhola a Paula Morrisseyho. Poprvé v krátkometrážním snímku Screen Test #1 (1965). Dále pak v prvním komerčně úspěšném snímku Továrny, filmu Chelsea Girls (1966). Zde ji divák může spatřit na pravé části obrazovky v první epizodě: Nico In Kitchen, dále pak v levé části obrazovky ve dvanácté epizodě: Nico Crying - "The Trip". Poté hrála v dalších Warholových / Morrisseyových, převážně krátkometrážních filmech. Po rozpadu Factory v roce 1968 její herecká kariéra nezaznamenala žádný velký úspěch. Hudební kariéru nastartovalo setkání s kytaristou Rolling Stones Brianem Jonesem. Nahrála svůj první singl I'm Not Sayin' (1965). Zanedlouho se díky Warholovi dostala k americké rockové skupině The Velvet Underground. Warhol přesvědčil skupinu, aby ji k sobě přizvali. Tak vznikla skupina The Velvet Underground & Nico - na jejich eponymní prvotině z r. 1967sólově zazpívala tři skladby - Femme Fatale, All Tomorrow's Parties a I'll Be Your Mirror. Ještě téhož roku se však skupina kvůli hudebním a osobním rozepřím rozpadla a Nico se proto vydala na sólovou dráhu. První album Chlesea Girl (1968) obsahuje písně Johna Calea, Lou Reeda a Jacksona Browna. Desky Marble Index (1968) a Desertshore (1971) produkoval John Cale, a prohlubuje se na nich typická těžká a ponurá atmosféra (vč. charakteristického hlasu), která přispívá k budoucímu kultovnímu postavení Nico. Ta později bydlí ve Francii a v Anglii. Album The End (1974) rovněž produkoval J. Cale, podobně jako desku Drama Of Exile (1981), která vzniká opět v N.Y.C. Přestože její problémy s drogami v 80. letech narůstají, často v tomto období koncertuje. 13. prosince 1974 např. otvírala společný koncert se skupinou Tangerine Dream, konaný v katedrále ve francouzské Remeši. A mimo jiné také vystoupila 3. října 1985 na neoficiálním koncertě v Brně-Kníničkách, o den později v Praze-Opatově.* Album Camera Obscura (1985) vzniklo opět ve spolupráci s Johnem Calem. Nico zemřela na Ibize 18. července 1988 - během jízdy na kole ji postihl srdeční záchvat, kvůli kterému spadla a silně se udeřila do hlavy. Následkům tohoto zranění podlehla v nemocnici téhož dne. Je pohřbená na Grünewaldském hřbitově v Berlíně.

Nico + Velvet Underground

***** Dne 3. října 1985 odpadlo Nico při turné po Evropě jedno vystoupení v Maďarsku, takže se vracela do Německa s určitým časovým předstihem. Její manažer Nick Hobs kontaktoval Miloše Čuříka, s nímž už dříve spolupracoval, a nabídl mu dva koncerty v Československu. Čuřík neváhal, na koho se v Brně obrátit - Lenka Zogatová zvolila místo v hospodském sále na předměstí Brna v Kníničkách, kde místnímu provoznímu sdělila, že tady bude hrát kapela z Jihlavy, jejíž zpěvačka má ovšem texty v angličtině. "Do posledního dne jsem v podstatě tajila, kde to bude, protože by mě mrzelo, kdyby se to profláklo," vzpomíná Zogatová. Od organizátorů se nejprve rozšířila informace o místě srazu, ze kterého se mělo na koncert dále pokračovat. Sraz na koncert se konal v podvečer 3. října na Mendlově náměstí v Brně. Tam na účastníky čekali studenti z klubu Topas brněnské stavební fakulty. "Vybírali asi čtyřicet nebo šedesát korun," vzpomíná Zogatová. "Ale bylo v tom pivo, guláš a vstupné na koncert Nico. A odsud se jelo normálně městskou dopravou do Kníniček," zmiňuje organizátorka dokonale fungující konspiraci. "Dorazili jsme na Mendlák a tam to vypadalo jako na celostátním srazu mániček. Koukám jako blázen a navíc mi někdo vrazí do ruky lísteček s číslem a nápisem občerstvení a chce po mně padesát korun," řekl kytarista Martin Knor. "Autobus nás zavezl někam za Brno. Ze zastávky jsme šli kus pěšky, až jsme se ocitli před nějakou vesnickou hospodou se sálem, v němž už byla aparatura. Nikdo ale nevěděl, zda Nico skutečně dorazí," popsal hudebník. Před koncertem se Lenka Zogatová a překladatel Ondřej Hrab sešli s Nico v hotelu Slovan na Lidické, kde zpěvačku s kapelou ubytovali. "Bylo hodně těžké Nico a kapele vysvětlit, že je lepší udělat koncert načerno," vybavuje si Lenka Zogatová údiv muzikantů, kteří mohli v Maďarsku oficiálně koncertovat a nechápali, proč by to nešlo i v Československu.

"První, co Nico řekla, bylo, že potřebuje dope (dávku drogy)," zavzpomínal Ondřej Hrab. Organizátoři nakonec splašili alespoň marihuanu a Zogatová i krajáč mléka, který si Nico také přála. V hospodském sále vyzdobeném krepovými girlandami po nějakém hasičském plese, do kterého se napěchovalo asi dvě stě lidí, se nakonec uskutečnil ničím nerušený koncert. "Nico vypadala velmi znaveně, měla pekelné kruhy pod očima," vybavil si Martin Knor. "Když ale začala zpívat, ozval se ten nezaměnitelný hlas, který jsme znali z desek. Běhal mi mráz po zádech. Nico zpívala písně z poslední desky (Camera Obscura) i starší skladby a my jsme jen nevěřícně zírali na legendu vzdálenou několik metrů a uvědomovali si výjimečnost okamžiku. Když v závěru svého vystoupení zazpívala The End od Doors, asi třicetiletý kluk sedící vedle mě se rozplakal. Přidala jedinou píseň Femme Fatale z první desky Velvet Underground a v refrénu jí publikum nahradilo Lou Reeda, když jako jeden muž zpívalo odpovědi mužského hlasu," dokresluje koncert hudebník. "Asi tam i nějaký fízl mezi lidmi byl, ale rozhodně nezavolal zásahovou jednotku. Bylo tam cítit obrovské napětí, ale na druhou stranu i obrovská radost, že se to povedlo," hodnotí událost Lenka Zogatová. O den později se v Praze odehrál koncert Nico v kulturním středisku Opatov. V průběhu vystoupení se u pódia objevili příslušníci Státní bezpečnosti, kteří sebrali organizátora Vojtěcha Lindaura z pořádajícího OKD Praha 4. Vzápětí mu navíc dal její ředitel okamžitou výpověď. Z práce vyhodili i Miloše Čuříka. Když se Nico po koncertě dozvěděla o zásahu StB, zazmatkovala a pokusila se z kulturního domu utéct. Ve špatném psychickém stavu ji našli na nákladové rampě u klubu.

Brno, 3. října 1985

NAKLADATELSTVÍ **Hïnek von Passek**